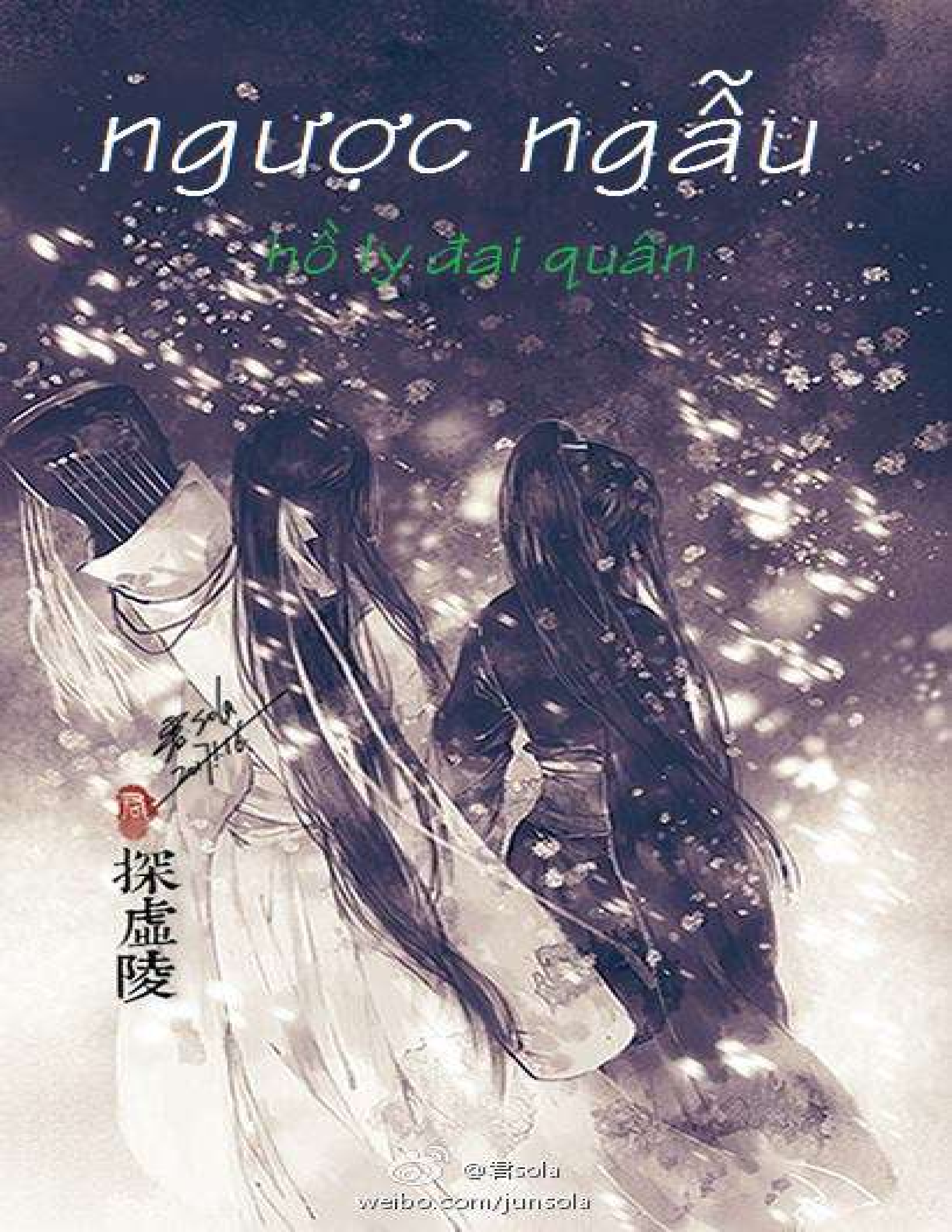
ngược ngậu
hồ ly đại quân
探虛陵
@君sola
weibo.com/junsola

Mục lục

Văn Án

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

https://thuviensach.vn

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

https://thuviensach.vn

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

https://thuviensach.vn

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Văn Án

4 năm trước, nàng 16 tuổi, là trưởng công chúa của Đại Vu hùng mạnh.

4 năm trước, nàng 12 tuổi, là tiên tử tự do tự tại trong núi rừng bao la.

Âm kém dương sai, làm cho trưởng công chúa vô tình gặp được tiên tử. Cũng lại 'nhớ kỹ' vị tiên tử trong rừng này. Một đoạn nghiệt duyên cứ như vậy bắt đầu.

"Tiểu nha đầu này cũng dám đánh trưởng công chúa của Đại Vu."

4 năm sau, phong vân đột biến, trưởng công chúa xưa kia nay đã trở thành người đứng đầu Đại Vu - Nữ Đế.

4 năm sau, học hữu sở thành*, tiên tử trong rừng ngày xưa bây giờ chuẩn bị hành tẩu giang hồ, du ngoạn nhân gian.

Nhưng lần thứ hai gặp lại nhau, lại làm cho tiên tử trong rừng chớp mắt trở thành chim hoàng yến trong tay nữ đế Vu Quốc.

Vận mệnh an bài, trốn cũng không thoát. Nàng nên chống lại hay là lựa chọn thuận theo đây?

Vu Lạc Vũ nói: "Cô vương là vua của Đại Vu, cho nên ngươi sẽ không thoát khỏi lòng bàn tay của cô vương đâu. Ngoan ngoãn ở lại bên cạnh cô vương, làm một con rối nghe lời đi!

(* Học tập thành tài, hoàn thành việc học tập, rèn luyện)

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 1

Đại Vu năm Vĩnh Đế thứ mười sáu, đất nước mưa thuận gió hòa, phồn vinh hưng thịnh, dân chúng an cư lạc nghiệp, cơm áo không lo. Sở dĩ đất nước thái bình thịnh thế như vậy là vì Đại Vu có một triều đại minh quân luôn giữ mình trong sạch, yêu dân như con, đức long vọng trọng!

Vĩnh Đế đăng cơ năm hai mươi tuổi, sau khi đăng cơ, đạo thánh chỉ đầu tiên ngài truyền xuống đó là phế trừ lục cung! Từ đó chỉ sủng hạnh một người là Hách Liên hoàng hậu, mà Hách Liên hoàng hậu cũng không chịu thua kém, trong năm Vĩnh Đế thứ nhất đã hạ sinh một đôi long phượng. Lúc này trên bầu trời mưa rền sấm vũ, mà trong cung lại vô cùng vui mừng, Vĩnh Đế vô cùng cao hứng và biết ơn trời cao đã ban thưởng cho ngài một đôi nhi - nữ, vì thế liền ban tên là Lạc Lôi và Lạc Vũ. Đồng thời lập trưởng tử Vu Lạc Lôi làm Đông Cung Thái tử.

Chớp mắt, mười sáu năm trôi qua, hai hài tử mới ngày nào còn mặc cưỡng bảo* bập bẹ tập nói mà nay đều đã trổ mã trưởng thành. Lạc Lôi đọc đủ thứ thi thư, mi thanh mục tú. Lạc Vũ lại càng tuyệt đại giai nhân, khuynh quốc khuynh thành.

(*Tã lót.)

Có được hai trân bảo thế gian như vậy, Vĩnh Đế lại càng thêm yêu thương, sủng ái. Tuy là một nam một nữ, nhưng Vĩnh Đế cũng không thiên vị bên nào, đều dạy cho cả hai đạo trị quốc. Trong lòng hắn, nữ tử cũng có thể đọc đủ thứ thi thư, học rộng tài cao, được vạn dân kính ngưỡng.

https://thuviensach.vn

Vĩnh Đế thường xuyên cùng Lạc Vũ chơi đùa, cũng thường xuyên ôm Lạc Vũ cảm thán nếu Vũ nhi là nam tử thì thật tốt, phụ hoàng nhất định sẽ đem ngôi vị thái tử truyền cho con. Lạc Vũ rất thông minh, từ nhỏ chính là một tiểu quỷ tinh ranh, lớn lên lại thông kim bác cổ[*], đọc sách nhớ chữ cũng không kém chút nào so với Lạc Lôi, thậm chí càng lớn lại càng hơn hẳn Lạc Lôi. Mà điều quan trọng nhất đó là, Lạc Lôi là người ôn hòa nhã nhặn, nếu là thái bình thịnh thế, hắn nhất định sẽ là một hoàng đế tốt, yêu dân như con, nhưng nếu như có chuyện. Lãnh binh đánh giặc, hắn cũng không nhất định có thể làm được. Nhưng Lạc Vũ thì khác, nàng học là để dùng, học đi với hành, anh minh quyết đoán, dám nghĩ dám làm. Đối với thánh hiền minh quân mà nói, trong lòng Vĩnh Đế vẫn là tính cách của Lạc Vũ phù hợp hơn.

[*] Thông hiểu mọi chuyện từ xưa đến nay.

Lúc nhỏ Lạc Vũ không hiểu chuyện, mỗi lần như vậy nàng luôn ầm ĩ la hét để phụ hoàng chơi đùa cùng nàng, đến khi Lạc Vũ dần dần hiểu chuyện một chút, mỗi lúc như thế nàng lại sẽ lôi kéo phụ hoàng hỏi hắn vì sao, mà Vĩnh Đế cũng chỉ là cười cười không nói. Đến khi lớn, Lạc Vũ đã hiểu vì sao khi đó Vĩnh Đế lại nói như vậy, sau này khi Vĩnh Đế nói lại vấn đề đó cùng nàng, nàng đã nói rằng 'Nhi thần nhất định sẽ ở bên cạnh Thái tử ca ca để giúp hắn.' Lúc này Vĩnh Đế lại cười ha ha, sau đó nắm lấy cái mũi Lạc Vũ, cưng chìu nói 'Công chúa của bản vương từ nhỏ chính là tiểu quỷ tinh ranh.'

Vu Lạc Vũ đúng là một cái tiểu quỷ, từ nhỏ đã thông minh dị thường, cổ linh tinh quái*. Khi có mặt Vĩnh Đế thì nàng nhu thuận văn tĩnh, hoạt bát đáng yêu, đến khi không có Vĩnh Đế, nàng liền bắt đầu lộ ra bản tính nghịch ngợm phá phách, thay đổi nghiêng trời lệch đất. Hôm nay trêu đùa tiểu cung nữ, ngày mai lại ức hiếp tiểu thái giám. Thế nhưng lại cố tình ai trong hoàng cung này cũng đều đối với nàng vô cùng nuông chiều dung

https://thuviensach.vn

túng. Và ngoại trừ phụ hoàng, mẫu hậu cùng Thái tử ca ca ra thì bất luận kẻ nào nàng cũng không để vào mắt.

(*Khéo léo, ranh mãnh.)

Mà nói cho cùng, Vu Lạc Vũ là công chúa của Đại Vu quốc, ai có thể dám bất kính với nàng? Ngay cả Hoàng đế Đại Vu quốc cũng đều sủng nàng như hòn ngọc thì ai dám bất kính với nàng đây? !

Lại là một ngày thời tiết đẹp, quang minh chiếu rọi, Lạc Lôi đã hoàn thành tảo khóa*, trong lúc rảnh rỗi nên muốn đi xem Lạc Vũ đang làm gì, nhưng vừa đi đến trước tẩm cung của Lạc Vũ đã phải dừng bước, từ ngay cửa lớn đã có thể nghe thấy âm thanh Lạc Vũ giáo huấn hạ nhân, thât sự là làm người ta xấu hổ, Vu Lạc Lôi thở dài, làm sao còn có bộ dáng công chúa tiểu thư khuê các đây.

(*Lớp học buổi sáng.)

"Lại có chuyện gì vậy?" Vu Lạc Lôi vừa tiến vào trong viện đã thấy nô tài quỳ đầy phía dưới, đây rốt cuộc là đã có chuyện gì mà chọc giận Vũ công chúa nổi giận như vậy.

"Thái tử ca ca!" Vu Lạc Vũ nghe thấy thanh âm ca ca của mình lập tức thay đổi như lật giấy, chuyển sang vui mừng, cười hì hì chạy đến bên người Lạc Lôi, lôi kéo cánh tay của hắn bắt đầu làm nũng.

"Tiểu công chúa lại làm sao vậy? Là ai lại chọc ngươi mất hứng?" Vu Lạc Lôi kiên nhẫn hỏi, tiểu tổ tông nhà hắn a, cả ngày chỉ cần một chút chuyện gì đó cũng có thể làm ầm ĩ cả lên, một chút cũng không làm cho hắn đỡ lo.

"Bọn họ không bắt lại được Khúc Khúc của ta." Vu Lạc Vũ vô cùng ủy khuất, Khúc Khúc chạy mất mà bọn nô tài vô dụng này lại có thể không bắt được, hừ!

https://thuviensach.vn

"...." Vu Lạc Lôi không nói gì, hắn nên nói cái gì bây giờ, đều đã mười sáu tuổi rồi, lại thông minh lạnh lợi như vậy, tại sao mỗi ngày chỉ biết chơi đùa không vậy.

Vũ Lạc Vũ vừa nhìn thấy bộ dáng 'chỉ tiếc rèn sắt không thành thép' của ca ca mình thì đã biết trong lòng hắn đang nghĩ cái gì, vội vàng giải thích: "Ôi chao, bản công chúa là công chúa, lại không cần trị quốc bình thiên hạ, HUỐNG HỒ a!" Vu Lạc Vũ hết sức nhấn mạnh hai chữ 'Huống hồ', ý nói nó vô cùng quan trọng. "Huống hồ, Khúc Khúc kia là của bản công chúa! Không có lệnh của bản công chúa mà nó lại dám đào tẩu, bản công chúa bắt nó trở về nhất định sẽ đem nó phanh thây! Hừ." Đồ vật của bản chúa, dù chết cũng nhất định sẽ không để nó chạy thoát!

"...." Lần thứ hai không nói gì, Lạc Lôi thật sự là phục tiểu muội muội của hắn, Khúc Khúc chẳng qua chỉ là côn trùng, làm sao sẽ biết nó là đồ vật của ngươi. Xem ra phụ hoàng thật sự là nuông chiều Lạc Vũ đến hư rồi. Dục vọng chiếm hữu thật sự quá mạnh làm cho người ta không lời nào để nói, chỉ cần là thuộc sở hữu của nàng, muốn rời khỏi nàng cũng chỉ có đường chết.

======== ======== ======== ======= ========

Đào hồng Liễu lục* giữa núi rừng, hồ điệp vờn quanh, là ai đang nhẹ nhàng cất lên điệu vũ?

(*Một thành ngữ tả cảnh sắc mùa xuân tươi đẹp.)

Bạch sam như tuyết, tóc mây xòa má da thơm má*. Tinh tế nhìn lại, rõ ràng người đang múa kia chính là một tiểu cô nương khoản chừng mười hai tuổi, còn bé mà đã có dáng dấp của một cái mỹ nhân rồi, nếu như trưởng thành không biết còn tuyệt mỹ đến thế nào đây?

(*Nguyên gốc là 'Mấn vân dục độ hương tai tuyết': Là một câu thơ trong bài Bồ Tát Man của Ôn Đình Quân.)

https://thuviensach.vn

Tiểu cô nương múa xong một khúc, liền hoạt bát chạy tới bên cạnh, thì ra bên cạnh còn có một lão nhân đang ngồi uống rượu một mình. "Sư phụ, sư phụ, Ngọc Nhi nhảy có đẹp không?" Ngọc Nhi hết sức cao hứng chạy đến bên cạnh lão nhân, vẻ mặt chờ mong, bộ dáng cực kỳ đáng yêu.

"Ha ha...Ngọc Nhi nhảy rất đẹp, cực kỳ đẹp. Vi sư rất thích." Vẻ mặt lão nhân đỏ bừng, xem ra là uống nhiều quá rồi, lời nói cũng mơ hồ không rõ, thân thể lung lay không ngừng.

Vậy Ngọc Nhi làm cho sư phụ vui vẻ, sư phụ cũng để cho Ngọc Nhi xuống núi chơi một chút, được không?" Ngọc Nhi hai mắt tỏa sáng, sư phụ quả thật là uống nhiều rồi, thân thể cũng không ổn định, xem ra kế hoạch của mình hôm nay lại sắp sửa thực hiện được rồi, lại có thể xuống núi đi chơi, hắc hắc.

"Cái tiểu nha đầu ngươi a!" Lão nhân say khước lấy tay chỉ chỉ vào cái đầu nhỏ của Ngọc Nhi, ngươi tính toán cái gì vi sư còn không biết sao. "Đi đi, về sớm một chút." Lão nhân cười ha hả nói, bỏ đi bỏ đi, ai bảo mình uống rượu của tiểu nha đầu này, xem tiểu nha đầu này múa chứ?

"Hắc hắc, sư phụ thật tốt."

Ngọc Nhi nói xong, tười hì hì xoay người nhảy lên không trung, cứ thế bay đi!

A! Không thể tưởng tượng được, tiểu mỹ nhân lại là người mang tuyệt kỷ, thật sự là không được rồi.

Bay đến chân núi, Ngọc Nhi liền đi đến cây đại thụ bên cạnh, cẩn thận nhìn ngó bốn bề vắng lặng xung quanh, lúc này mới lên tiếng hô lên: "Tiểu Hổ ca ca!"

Ngọc Nhi vừa dứt tiếng, từ trong rừng bỗng chốc vèo một cái xuất hiện một cái đầu. "Muội rốt cuộc cũng đến rồi, ta còn tưởng rằng muội sẽ không

https://thuviensach.vn

đến chứ." Tiểu Hổ biểu môi bất mãn, từ trong rừng cây đi ra, bản thân ở đây đợi nàng cả buổi, chân đều đau hết cả rồi.

"Hắc hắc, dụ dỗ sư phụ cả buổi, hắn mới để cho ta xuống núi." Ngọc Nhi vội vàng cười hì hì giải thích, hôm nay là mình không đúng, làm cho tiểu Hổ ca ca đợi lâu như vậy, đều tại sư phụ hết, đáng ghét, đáng ghét! "Tiểu Hổ ca ca, ta mang huynh đi tới chỗ này, rất đẹp đấy." Ngọc Nhi tự hào nói, chỗ này là do mình trong lúc vô ý phát hiện được, thanh sơn lục thủy, mỹ lệ vô cùng.

"A? Lại phải bay sao?" Tiểu Hổ có chút sợ, lần trước Ngọc Nhi mang mình bay đi, đã dọc mình sợ chết khiếp.

"Gần đây này, không xa đâu, chúng ta đi bộ là được rồi!" Dứt lời, Ngọc Nhi liền kéo tay Tiểu Hổ đi đến nơi đó.

Tay bị Ngọc Nhi kéo lấy, Tiểu Hổ kìm lòng không được liền đỏ mặt, Ngọc Nhi vẫn còn là một tiểu nữ hài, vẫn chưa hiểu rõ một vài chuyện loạn thất bát tao này nọ, nhưng Tiểu Hổ thì khác, hắn so với Ngọc Nhi lớn hơn hai tuổi, tâm tính đã bắt đầu trưởng thành, tối thiểu cũng đã biết một chút chuyện nam nữ. Ngọc Nhi lớn lên xinh đẹp như vậy, Tiểu Hổ giữa lúc mờ mịt cảm thấy được mình không phải là thích Ngọc Nhi đấy chứ? Bởi vì mình luôn thích cùng Ngọc Nhi chơi đùa, có thứ gì tốt cũng luôn muốn đem hết cho Ngọc Nhi.

"Hai ngày nữa chính là lễ thất tịch, Ngọc Nhi chúng ta đi chùa thắp hương được không?" Tiểu Hổ cao hứng hỏi ý Ngọc Nhi, đêm thất tịch nhất định có rất nhiều người, còn có rất nhiều trò chơi, Ngọc Nhi nhất định sẽ thích.

"Đó là cái gì? Có gì chơi không?" Ngọc Nhi tất nhiên không biết mấy thứ này, từ nhỏ nàng đã sống cùng sư phụ ở giữa núi rừng, thỉnh thoảng mới xuống núi tìm một chút vật phẩm thiết yếu.

https://thuviensach.vn

"Có a, có a! Đến lúc đó ngươi nhất định sẽ thích."

"Được lắm, ta nhất định sẽ đi. Huynh hãy ở chỗ cũ chờ ta." Vừa nghe có thể chơi đùa, Ngọc Nhi lập tức phấn chấn hẳn lên. Chỉ cần có chổ chơi đùa, làm sao có thể thiếu Bùi Ngọc Nhi mình chứ?

Từ nhỏ đã sống trong núi rừng, cuộc sống của Bùi Ngọc Nhi trôi qua vô câu vô thúc*, khát vọng lớn nhất của nàng chính là nhanh chóng lớn lên, sau đó tự mình phiêu bạt giang hồ, du ngoạn nhân gian, đi khắp mọi nơi, đi đến những nơi vui chơi thú vị trên khắp giang hồ.

(*Tự do thoải mái, không có gì câu nệ, lo lắng.)

"Ừ!"Tiểu Hổ nhanh chóng gật đầu, hắn cũng thực cao hứng, mỗi lần chỉ cần được chơi vui, Ngọc Nhi liền cười hì hì, thấy Ngọc Nhi vui vẻ hắn cũng không hiểu sao bản thân mình cũng vui vẻ theo, thật sự là loại cảm giác kỳ quái.

Trong lúc trò chuyện, Ngọc Nhi đã mang Tiểu Hổ đến nơi. Nơi này quả thực quá đẹp, trong lòng Tiểu Hổ không ngừng cảm thán, đại thụ cành lá xum xuê tươi tốt, nước suối trong veo thấy đáy, trong khe suối từng đàn cá tung tăng tự do bơi lội, không khí thoang thoảng hương hoa. Thật làm cho lòng người thanh thản, thoải mái. Cùng Ngọc Nhi nằm trên mặt cỏ, Tiểu Hổ cảm thấy trong lòng hết thảy đều yên tĩnh lại.

"Ngọc Nhi, sau khi lớn lên muội muốn làm gì?" Tiểu Hổ mở miệng hỏi, trong lòng hắn cũng không biết bị sao nữa, thường xuyên nghĩ lớn lên sẽ cưới Ngọc Nhi làm vợ.

"Du ngoạn nhân gian." Không chút nghĩ ngợi, Bùi Ngọc Nhi liền mở miệng trả lời, đó chính là giấc mộng từ nhỏ của nàng.

"Du ngoạn nhân gian?" Tiểu Hổ thì thào tự nói, tại sao nàng lại có ý nghĩ này? "Chẳng lẽ muội không nghĩ sẽ giúp chồng dạy con?" Mẫu thân không

https://thuviensach.vn

phải đã nói, nữ tử đều phải làm như vậy sao?

"Tầm thường quá!" Bùi Ngọc Nhi xem thường nói, nàng không thích nhất chính là bị trói buộc, tự do tự tại tốt hơn, muốn đi đâu thì đi, muốn làm cái gì thì làm cái đó.

Dứt khoát như thế sao? Ai, Tiểu Hổ thở dài, Đan Tiểu Hổ a Đan Tiểu Hổ, ngươi còn vọng tưởng muốn cưới Ngọc Nhi làm vợ sao, tâm tư người ta căn bản không để trên phương diện này, nhưng du ngoạn nhân gian, đây lại là cái ý niệm gì chứ?

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 2

Ngoài cung, tiếng hoan hô như sấm rền, từng trận tiếng pháo vô cùng náo nhiệt, nhưng trong cung lại im lặng dị thường, một chút nhân khí cũng không có, Vu Lạc Vũ ngẩng đầu nhìn hướng ngoài cung, hỏi: "Niệm Tuyết, ngoài cung là có chuyện gì vậy?"

"Bẩm công chúa, hôm nay là lễ thất tịch, bên ngoài rất náo nhiệt." Niệm Tuyết cười cười giải thích, khi còn bé nàng cũng đã trải qua lễ thất tịch như thế, bên ngoài ngựa xe như nước, người đến người đi nối liền không dứt, náo nhiệt vô cùng.

"À." Vu Lạc Vũ chu miệng đáp, bản thân mình cũng biết lễ thất tịch, là ngày Ngưu Lang cùng Chức Nữ gặp lại nhau, bên ngoài đều náo nhiệt như vậy, vì sao trong cung lại tĩnh lặng đến thế? Mặc dù là buổi tối phụ hoàng có bố trí vãn yến* cũng rất không thú vị. "Bên ngoài có gì mà náo nhiệt như vậy?" Vu Lạc Vũ tò mò hỏi, từ nhỏ nàng chỉ xuất cung có một lần, chính là lúc cùng phụ hoàng cải trang đi tuần, trên đường cũng không có trò gì để chơi, hơn nữa còn bẩn muốn chết.

(*Tiệc tối.)

"Bắn pháo hoa, đốt hoa đăng, đoán câu đố, còn nhiều nhiều thứ nữa, hơn nữa hôm nay bên trong tự miếu là náo nhiệt nhất."

"Tự miếu thì có gì mà náo nhiệt chứ?" Vu Lạc Vũ khó hiểu hỏi, chùa miếu không phải đều là chổ để thắp hương cầu phúc sao.

https://thuviensach.vn

"Bởi vì hôm nay là lễ thất tịch a, ngày này các cô nương sắp đến tuổi xuất giá đều lên chùa thắp hương, đoán mệnh, xem nhân duyên của mình như thế nào, có thể gặp được như ý lang quân hay không!" Niệm Tuyết hết sức phấn khởi trả lời, nàng cùng Vu Lạc Vũ cũng sắp xỉ tuổi nhau, ở tuổi này nếu trong gia đình bình thường thì đã sớm làm mẹ. Niệm Tuyết cũng chỉ là tiểu cô nương chưa trải qua sự đời, cũng sẽ huyễn tưởng sau này phải chăng sẽ có một lang quân như ý cưới mình vào cửa.

À, Vu Lạc Vũ gật đầu, lúc trước mẫu hậu cũng nói mình đã đến tuổi nên xuất giá, cũng không biết phu quân tương lai là người như thế nào, nếu giống như phụ hoàng hay Thái tử ca ca thì thật tốt. Vu Lạc Vũ cầu nguyện trong lòng, trong đầu cũng xuất hiện ý niệm muốn đi tự miếu thắp hương. "Chúng ta cũng đi tự miếu thắp hương đi!" Nghĩ là làm, Vu Lạc Vũ chính là kiểu người như vậy.

"Tuyệt đối không thể a công chúa, Hoàng Thượng nhất định sẽ không để cho ngài xuất cung." Niệm Tuyết vội vàng ngăn cản.

"Phụ hoàng sẽ không biết, chúng ta lén trốn ra ngoài!" Vu Lạc Vũ đã hạ quyết tâm muốn đi ra ngoài, nếu phụ hoàng không chịu, vậy cứ lén trốn ra ngoài là được rồi, như vậy phụ hoàng sẽ không biết, lại còn rất kích thích a. Vu Lạc Vũ trong lòng buồn cười, dù sao cho dù phụ hoàng có biết, nhiều lắm cũng chỉ là phạt mình chép kinh thư thôi, phụ hoàng là luyến tiếc đánh mình.

Cạnh một tiếng, Niệm Tuyết lập tức quỳ gối trên mặt đất, "Tuyệt đối không thể a công chúa, nếu Hoàng Thượng mà biết được, nô tỳ dù có mười cái đầu cũng không đủ trảm!" Niệm Tuyết sợ đến choáng váng, công chúa là thân phận gì chứ, thiên kiều bách túng*, cho dù Hoàng Thượng có biết cũng có làm sao, nhưng còn mình chỉ là một nô tỳ, đến lúc đó chắc chắn sẽ bị trị tội chết. Nàng mới mười sáu tuổi, còn chưa muốn chết a.

(*Được ngàn vạn cưng chiều, dung túng.)

https://thuviensach.vn

"Ngươi là người của bản cung, bản cung nhất định bảo vệ ngươi không có việc gì. Nhanh đi tìm cho bản cung một bộ y phục cung nữ đi!" Vu Lạc Vũ ỷ vào thân phận công chúa, trưng ra bộ dáng cho dù là ai cũng không dám đắc tội nàng.

Niệm Tuyết bị bức đến không thể làm gì khác hơn, đành phải đứng dậy đi lấy y phục. Một bên là công chúa, một bên là Hoàng Thượng, cả hai bên đều không phải là nơi mà một cung nữ nho nhỏ như nàng có thể đắc tội.

Trà trộn xuất cung vô cùng dễ dàng, Niệm Tuyết trực tiếp đem lệnh bài công chúa cho lính gác cổng thành xem, liền thoải mái xuất cung. Đó là lệnh bài của trưởng công chúa, không ai dám ngăn trở cũng không ai dám thăm dò.

"Tự miếu ở đâu?" Vũ Lạc Vũ hết nhìn Đông lại nhìn Tây, thế giới bên ngoài cung này chính là nơi nàng chưa từng thấy qua, tất nhiên rất tò mò.

"Cầu nhân duyên tất nhiên là phải đi Phật Duyên Tự, trong Vu thành chỉ có ngôi tự miếu này là để khẩn cầu nhân duyên. Mỗi lần đến thất tịch đều tấp nập người ra vào." Niệm Tuyết dù sao cũng là một tiểu cô nương, sự sợ hãi kinh hách lúc nãy, vừa ra khỏi đại viện hoàng cung liền biết mất không còn tung tích. Chỉ còn vui vẻ đến tấu nhạc, đã bao lâu rồi nàng không có đi chơi? Ngày thường cho dù xuất cung cũng chỉ là giúp công chúa thu thập một chút đồ vật thú vị này nọ, vội đi cũng vội trở về!

"Ân." Vu Lạc Vũ đáp ứng, nếu thế thì đi Phật Duyên Tự thôi.

Một đường đi, trong chốc lát lại dừng một chút, Vu Lạc Vũ chơi đùa vô cùng vui vẻ. Hôm nay quả thật là phi thường náo nhiệt ! Xem ra xuất cung thật sự là một quyết định đúng đắn. Từ nhỏ đến giờ Vu Lạc Vũ chỉ xuất cung có một lần, lần này xuất cung tất nhiên là cảm thấy rất tò mò. Mọi thứ bên ngoài đều là những thứ trong cung không có, người ở bên ngoài cũng

https://thuviensach.vn

không giống những người trong cùng. Người trong cung thấy mình đều phải quỳ gối vấn an, thế nhưng người ở bên ngoài cũng không như vậy.

Phật Duyên Tự cũng không quá xa, đi bộ ra khỏi thành nửa canh giờ là đến, ngôi tự miếu này nằm trên một ngọn núi nhỏ, dưới chân núi thì dùng những tảng đá để xây thành bậc thang, thuận tiện cho việc đi lại.

Đứng phía dưới Phật Duyên Tự, Vu Lạc Vũ thật sự không ngờ lại có nhiều người như vậy, quả thực chính là nối gót nhau mà đi, đêm thất tịch đúng là chuyện trọng đại quốc gia sao? Tại sao chính mình lại không biết chứ, Vu Lạc Vũ trầm tư suy nghĩ, trước kia vào lễ thất tịch hàng năm cũng chỉ là cùng phụ hoàng mẫu hậu tổ chức vãn yến cho có hình thức mà thôi, một chút đều không thể cảm nhận được mức độ náo nhiệt của nó.

"Tiểu thư chúng ta có đi lên không?" Niệm Tuyết nhỏ giọng hỏi Vu Lạc Vũ, công chúa là thiên tôn chi khu*, cùng bách tính thường dân chen qua chen lại, suy cho cùng cũng không ra thể thống gì.

(*Thân thể ngàn vạn tôn quý.)

"Tất nhiên là phải đi chứ!" Vu Lạc Vũ không để ý, đều đã đi lâu như vậy rồi sao lại không đi lên. Vu Lạc Vũ cũng không nghĩ nhiều như vậy, nàng chính là muốn đi xin một quẻ xăm, hy vọng phu quân tương lai của mình sẽ là một người giống phụ hoàng hoặc là Thái tử ca ca.

Kỳ thật cũng không thể trách Vu Lạc Vũ lại nghĩ như thế, mười sáu năm, bên cạnh nàng chỉ có duy nhất hai nam nhân chính là Vĩnh Đế cùng Lạc Lôi. Tình cảm thiếu nữ ngây thơ, trong lòng tất nhiên chỉ nghĩ đến hai nam nhân này.

Đi theo đoàn người, Vu Lạc Vũ hướng đến phật tự. Chỉ là đi còn chưa đến thời gian một chung trà nhỏ, Vu Lạc Vũ liền thấy khó chịu bực bội, chen chen chen cái gì mà chen! Vũ Lạc Vũ bị những nữ tử như lang như hổ dồn ép đến suýt chút đứng không vững, nàng là trưởng công chúa của Đại

https://thuviensach.vn

Vu, người người thấy đều phải quỳ xuống hành lễ, nàng chưa từng bị dồn ép đến mức như vậy? !

Đang sắp phát hỏa, Vu Lạc Vũ mới đột nhiên nhớ tới, tự mình vốn dĩ là lén xuất cung, ai mà biết nàng là công chúa đâu! Vu Lạc Vũ âm thầm thở dài, quên đi quên đi, mình cũng không phải thường xuyên bị đối đãi bất kính như thế. Cứ chen đi, lấn đi. Bất quá Vu Lạc Vũ cũng sẽ không chịu mệt vô ích, hôm nay tới đây, tất cả đều là vì tên phu quân tương lai kia, ngày sau nhất định phải đem món nợ này tính đến trên đầu hắn mới được!

Bị chen đến lấn đến gần một khắc* thời gian, Vu Lạc Vũ mới có thể tiến vào bên trong đại điện. Đi vào trong đại điện Vu Lạc Vũ lại thêm một phen hoa mắt, bên ngoài chen chúc như vậy, trong điện cũng như thế sao? Bên trong điện quả thật rất đông đúc, thế nhưng cũng không nguy hiểm như bên ngoài, ít nhất hiện tại Vu Lạc Vũ cũng có chổ để đứng thẳng, không đến mức bị người này chen qua người kia lấn lại. Nhưng mặc dù là như vậy, Vu Lạc Vũ cũng vẫn cảm thấy cả người không thoải mái, vội vàng phân phó Niệm Tuyết đi tìm cái ống thẻ xăm đến để mình nhanh chóng cầu cho xong!

(*1 Khắc =15')

Niệm Tuyết tìm nửa ngày rốt cuộc cũng đem đến một cái ống thẻ xăm, Vu Lạc Vũ cầm ống thẻ cũng không quỳ, liền cứ đứng đấy bắt đầu rung xăm. Chỉ chốc lát sau, một thẻ xăm rơi xuống đất. Niệm Tuyết nhặt lên giao cho Vu Lạc Vũ, đến lúc này chuyện xin xăm xem như đã hoàn thành, giờ sẽ tìm người giải xăm, mục đích hôm nay ra ngoài cũng sắp đạt được. Ở bên ngoài làm cho nàng cảm thấy không an toàn, nàng bắt đầu nhớ phụ hoàng cùng mẫu hậu.

"Niệm Tuyết, ngươi cứ ở trong này cầu đi, ta đi giải xăm." Vũ Lạc Vũ căn dặn, nàng biết Niệm Tuyết cũng muốn cầu một cái nhân duyên, nếu đã đến đây thì cũng nên để cho nàng hoàn thành tâm nguyện này.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn tiểu thư." Niệm Tuyết vui mừng trả lời. Công chúa đối với mình thật tốt! Niệm Tuyết ở trong lòng thầm nghĩ, công chúa là công chúa, được nuông chiều cũng là bình thường, nhưng tâm địa công chúa rất tốt, mỗi lần xử phạt hạ nhân chúng ta cũng chỉ là hù dọa mà thôi. Cho nên công chúa là một người tốt!

Ánh mắt Vu Lạc Vũ quét một vòng, rốt cuộc thì cũng thấy ở một góc nhỏ sáng sủa, có một vị hòa thượng đầu trọc ngồi ở bên cạnh bàn, đang giải xăm cho người khác. Cư nhiên lại ngồi ở chỗ bí ẩn như vậy, Vu Lạc Vũ thầm oán. Tâm không cam, tình không nguyện tiếp tục theo đám nữ nhân chen chen lấn lấn đến trước mặt lão hòa thượng kia.

Lão hòa thượng giải xăm rất nhanh, từng nữ tử được giải xăm xong cũng đều lộ vẻ mặt vui sướng, xem ra là cầu được quẻ thượng, tất nhiên cũng có những nữ tử ủ rũ, những nữ tử bị nói là quẻ hạ sẽ lại hùng hổ mắng chửi cũng không còn quan tâm đến gì nữa.

Mấy loại chuyện như xin xăm này, tin thì có không tin thì thôi, mọi thứ đều là do chính mình, không phải sao.

Đến lượt Vu Lạc Vũ, nàng đem quẻ xâm của mình đặt lên bàn, cũng không nói thêm gì, chờ lão hòa thượng giải xâm.

"Cô nương muốn cầu cái gì?" Lão hòa thượng hỏi Vu Lạc Vũ, từ xưa giải đoán xâm chung quy là phải hỏi cầu cái gì, mới có thể biết là quẻ thượng hay là quẻ hạ.

"Tất nhiên là nhân duyên." Vu Lạc Vũ khẽ cười một tiếng, đây không phải là vô nghĩa sao, hôm nay là lễ thất tịch, đến xin xâm tất nhiên là vì nhân duyên rồi.

Lão hòa thượng cau mày nhìn hồi lâu, cuối cùng lại chậm rãi nói ra: "Thứ cho lão phu tài nghệ không bằng người, nhìn không ra đây là quẻ thượng hay là quẻ hạ." Theo như lời trên quẻ xâm thì hết sức mâu thuẫn,

https://thuviensach.vn

lão hòa thượng giải đoán xâm cả nửa đời cũng không nhìn ra cái này đến cuối cùng là quẻ tốt hay là quẻ xấu.

Nghe lão hòa thượng nói như thế Vu Lạc Vũ tất nhiên là không vui, bản cung từ rất xa chạy đến xin xâm, người nọ lại một câu tài nghệ không bằng người lại nghĩ có thể qua loa để bản cung trở về sao? Làm sao có thể? ! "Nhìn không ra quẻ tốt hay xấu thì cũng phải giải cho ta." Vu Lạc Vũ bắt đầu cáu kỉnh, rất không nói lý lẽ. Hôm nay dù thế nào cũng phải khiến ngươi nói ra là quẻ tốt hay quẻ xấu.

Lão hòa thượng nhận thấy người này ngang ngược như thế cũng không thích hợp để đắc tội, chỉ phải ăn ngay nói thật: "Theo như lời trên quẻ xâm, cô nương sẽ có một đoạn tình duyên khắc cốt minh tâm." Lão hòa thượng nói đến chỗ này hơi ngừng một chút, vẫn còn có chút không rõ.

Một đoạn tình duyên khắc cốt minh tâm? Đây không phải là quẻ tốt sao? Vu Lạc Vũ nghi hoặc, đơn giản như vậy tại sao lại giải không được. Vừa định hỏi tại sao, Vu Lạc Vũ lại bị một lực đạo bất ngờ đẩy qua một bên. Đùng một phát liền té lăn trên đất, Vu Lạc Vũ cảm thấy cơ thể mình đều sắp rụng rời ra, cú quẳng này cũng thật không nhẹ.

Lão hòa thượng đang muốn nói ra nửa câu sau, vừa ngẩng đầu thì đã không thấy bóng dáng cô nương vừa rồi nữa. Lão hòa thượng thở dài, ai, hết thảy sớm đã định trước, nửa câu còn lại trên quẻ xâm viết, tình duyên vốn là nghiệt duyên.

Thật sự là đáng giận, bản cung từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ bị người động vào một chút, hôm nay cư nhiên lại nhiều lần phải thừa nhận đã kích, thật sự là buồn cười. Vũ Lạc Vũ vừa mắng vừa đứng dậy phủi bụi bậm trên người, mặt đất gồ ghề lồi lõm làm ta đau muốn chết! Ngẩng đầu đang muốn phát hỏa, đập vào tầm mắt cũng đã không còn ở bên trong tự miếu. Thật không ngờ tự miếu này lại tọa ở phía sau núi! Thật là đẹp a! Vu Lạc Vũ tán thưởng trong lòng. Đây là lần đầu tiên Vu Lạc Vũ nhìn thấy núi rừng, tất

https://thuviensach.vn

nhiên là bị quang cảnh đào hồng liễu lục khắp bạt ngàn này hấp dẫn toàn bộ.

Hái hoa bắt bướm. Vu Lạc Vũ chơi đùa đến quên trời đất, đã sớm quên chuyện mới vừa xảy ra lúc nãy. Nơi này là chỗ bản cung phát hiện, mọi thứ ở đây đều là của bản cung.

Vu Lạc Vũ vừa mới nghĩ xong, ánh mắt liền thấy một tiểu nam hài cũng đang hái hoa, uy nghiêm của công chúa làm sao có thể cho phép lãnh địa của mình bị xâm phạm? Đã nói những thứ ở đây đều là thuộc sở hữu của bản cung, Vu Lạc Vũ không nói hai lời liền chạy tới kéo tiểu nam hài kia nói: "Toàn bộ những thứ ở đây đều là của ta, không được động vào!"

cmediaz!U

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 3

"Tại sao? Hoa này cũng không phải của nhà ngươi trồng." Tiểu nam hài chu miệng bất mãn nói, người ta chỉ là hái mấy đóa hoa tặng cho Ngọc Nhi thôi, có làm gì lớn đâu chứ, dựa vào cái gì mà không thể hái. Thì ra tiểu nam hài này đúng là người mà Bùi Ngọc Nhi mang theo lúc nãy, Đan Tiểu Hổ.

Bị Đan Tiểu Hổ nhắc nhở, Vu Lạc Vũ mới nhớ ra bản thân hiện tại không phải ở trong cung, nhưng như thế thì lại làm sao? Mình đường đường là công chúa, lời đã nói ra sao có thể thu hồi? Bị người khác buộc tội, Vu Lạc Vũ liền nổi tính bướng bỉnh. Trong tự miếu này, bị người lớn khi dễ cũng coi như xong đi, bây giờ đến ngay cả cái thằng nhóc răng chưa mọc, lông chưa dài này cũng muốn bắt nạt mình sao, hừ!

Vu Lạc Vũ lập tức đoạt lại đóa hoa từ trong tay Đan Tiểu Hổ, lại hung hăn đẩy hắn ngã xuống trên đất, "Ta nói là của ta thì chính là của ta!" Vu Lạc Vũ vẫn một bộ ngang ngược không nói lý, bộ dáng như là 'Ta đây chính là chân lý.'

Kỳ thật nếu nói ra cũng thật sự là Đan Tiểu Hổ xui xẻo, Vu Lạc Vũ đường đường là công chúa, được muôn vàn sủng ái, từ nhỏ nàng muốn cái gì Vĩnh Đế sẽ cấp cho nàng cái đó, Vu Lạc Vũ tất nhiên là bị nuông chìu đến hư mất rồi. Hôm nay vốn là phải kìm nén một bụng đầy hỏa, Đan Tiểu Hổ lại vừa vặn không may đụng phải mũi giáo, làm sao không chọc giận Vu Lạc Vũ chứ. Vu Lạc Vũ liền đem toàn bộ cơn giận dự phát nổ trên người Đan Tiểu Hổ, nàng còn nhỏ nên đánh không lại mấy người lớn kia, chứ một đứa nhóc cũng nhỏ như mình chẳng lẽ nàng còn bị khi dễ sao? !

https://thuviensach.vn

Đan Tiểu Hổ lại nhỏ hơn hai tuổi so với Vu Lạc Vũ, lực đạo tất nhiên không thể bằng, vừa rồi Vu Lạc Vũ hung hăng đẩy một cái, liền đem hắn đẩy xa đến hơn một thước, sau đó lại té xuống đất. "Ô ô ô ô...." Dưới mông liền truyền đến đau đớn dữ dội làm cho Đan Tiểu Hổ chịu không nổi, liền khóc rống lên. Trong lòng Đan Tiểu Hổ vô cùng ủy khuất, mình đã chọc ai sao, chỉ là muốn hái tặng Ngọc Nhi một đóa hoa thôi cũng có thể bị ức hiếp, mông đau muốn chết, ô ô...

Thấy Đan Tiểu Hổ lại gào khóc như thế, Vu Lạc Vũ nhất thời cảm thấy bất khả tư nghị. Khóc? Không phải chứ? ! Hắn là một nam hài mà, không đến mức nhẹ nhàng quăng ngã một cái liền khóc chứ? ! Nhưng dù sao tâm địa Vu Lạc Vũ không xấu, thấy bộ dáng đáng thương như vậy của Đan Tiểu Hổ khóc đến nước mắt nước mũi tèm lem, trong lòng cũng cảm thấy không phải tư vị. Bản thân mình dường như cũng có chỗ không phải.

Ai, lắc lắc đầu, thật là một nam tử hán nhu nhược. Dáng vẻ của Đan Tiểu Hổ đáng thương như vậy, Vu Lạc Vũ cũng không nhẫn tâm tiếp tục trêu cợt hắn, nhưng Vu Lạc Vũ là công chúa, tuy rằng trong lòng cảm thấy bản thân mình không đúng, thế nhưng nàng sẽ không giải thích. Trong thế giới của nàng không có khái niệm giải thích.

Vu Lạc Vũ đang suy nghĩ xem có nên đi hay không, thì lại bị một cái bóng trắng nhoáng lên trước mắt làm hoảng sợ trừng lớn hai mắt! Phi.....Phi... Có người từ trên trời bay xuống! Vu Lạc Vũ cả kinh đứng sững tại chỗ không nhúc nhích, bản thân vẫn là lần đầu tiên thấy có người từ bầu trời bay xuống...

Bạch y tiểu nhân nhi* vừa đáp xuống liền vội vàng chạy đến bên cạnh Đan Tiểu Hổ, nâng hắn lên. "Tiểu Hổ ca ca, huynh không sao chứ?"

(*Cách gọi những đứa bé.)

https://thuviensach.vn

"Ô ô ô...." Đan Tiểu Hổ khóc vô cùng thương tâm, sau đó tay phải liền chỉ thẳng vào Vu Lạc Vũ nói: "Nàng khi dễ ta, còn đoạt mất hoa mà ta muốn hái tặng muội rồi. Ô ô..." Đan Tiểu Hổ cực kỳ ủy khuất, thấy Bùi Ngọc Nhi đến liền lập tức đem chuyện mới xảy ra vừa rồi nói cho nàng.

Vu Lạc Vũ đứng một bên nghe thấy thì bĩu môi vô cùng bất mãn, bây giờ nàng phi thường khinh bỉ nam hài này. Khóc lóc thì cũng coi như xong đi, thế nhưng lại còn hướng một tiểu nữ hài so với hắn còn nhỏ hơn để cáo trạng! Để làm gì, chẳng lẽ hắn còn muốn hy vọng để tiểu nữ hài này thay hắn lấy lại công đạo sao? ! Một chút khí phách cũng không có, làm sao còn có dáng vẻ của nam hài.

Bùi Ngọc Nhi giúp Đan Tiểu Hổ phủi đi bụi đất trên người, vỗ vỗ lưng hắn để an ủi, sau đó mới xoay người nhìn về phía Vu Lạc Vũ. Đôi lông mày nho nhỏ cau lại thành một đường, chẳng những không có vẻ không hợp mà ngược lại còn đặc biệt đáng yêu. "Đem hoa trả lại cho huynh ấy!" Bùi Ngọc Nhi thoáng ngẩng đầu nhìn Vu Lạc Vũ, mặc dù vóc dáng của nàng so với Vu Lạc Vũ thấp hơn, nhưng khí thế lại một chút cũng không thua kém nàng, một bộ dáng thịnh khí lăng nhân*.

(*Chỉ nét mặt giận dữ khiến ai nhìn thấy cũng khiếp vía.)

"Nằm mơ!" Vu Lạc Vũ không chút nghĩ ngợi lạnh lùng mở miệng. Những thứ đã vào tay bản cung, làm gì có đạo lý trả trở về!

Lông mày nhíu càng chặt, Bùi Ngọc Nhi vô cùng tức giận, tại sao vừa mới rời đi một chút liền xảy ra chuyện như vậy, thiếu nữ trước mắt dáng vẻ kiêu ngạo, hung hăng càn quấy, đã làm sai mà còn một bộ 'theo lý cần phải như vậy' nữa chứ, tính cách Tiểu Hổ ca ca bản thân mình rõ ràng nhất, tất nhiên là thiếu nữ trước mắt khi dễ hắn. Bùi Ngọc Nhi bước đế trước mặt Vu Lạc Vũ, ngữ khí lãnh đạm hơn: "Mau trả lại hoa cho huynh ấy!"

https://thuviensach.vn

"Không trả!" Bộ dáng Vu Lạc Vũ như lưu manh không nói lý, lúc này tính đùa giỡn của nàng lại bắt đầu nổi lên, tiểu nhan đầu trước mắt này thật dũng cảm, Vu Lạc Vũ rất thích người như vậy.

Trong cuộc sống của Vu Lạc Vũ chưa từng xuất hiện chuyện như vậy, một tiểu nha đầu so với mình còn nhỏ hơn cư nhiên lại kiêu ngạo hung hăn đứng trước mặt mình làm ầm ĩ, nàng cảm thấy tò mò, nàng cảm thấy mới mẻ. Thì ra trên đời còn có người dám ngỗ nghịch với mình như thế! Đồng thời điều này cũng làm cho nàng tức giận, tiểu nha đầu trước mắt này có thể kiêu ngạo như thế kia hoàn toàn là bởi vì không biết mình là trưởng công chúa của Vu Quốc, nếu nàng biết còn có thể như vậy sao? Tất nhiên là sẽ quỳ gối cầu xin mình cho nàng một con đường sống rồi. Người như vậy Vu Lạc Vũ đã gặp nhiều, trong hoàng cung mỗi người đều là như thế. Trong lòng Vu Lạc Vũ nghĩ như vậy cũng cảm thấy nàng không có gì đặc biệt.

Không sai! Vu Lạc Vũ một câu 'không trả' đã hoàn toàn chọc giận Bùi Ngọc Nhi, buồn cười, làm gì có người không phân rõ phải trái như thế, lại còn là một thiếu nữ. Rõ ràng là chính mình có lỗi, lại còn làm ra dáng vẻ như vậy, thật sự là mặt dày! Bùi Ngọc Nhi còn nhỏ, tính cách kiêu ngạo, hay nổi nóng. Từ nhỏ sống trong núi rừng đã nuôi dưỡng tính cánh bá vương của nàng, làm cho nàng càng không chịu nổi khi thấy bằng hữu mình bị khi dễ. Giờ phút này, Bùi Ngọc Nhi cũng không quan tâm gì nữa, tiến về phía trước một phen đoạt lấy hoa từ trong tay Vu Lạc Vũ , còn chưa đợi Vu Lạc Vũ kịp phản ứng, Bùi Ngọc Nhi lại một cước đạp vào bụng của Vu Lạc Vũ, thật sự đem nàng đạp ngã ngồi xuống đất.

Vu Lạc Vũ vẫn còn đang suy nghĩ thì bất thình lình đã bị đoạt hoa sau đó lại còn bị đạp một cước ngã ngồi trên mặt đất. Ngồi dưới đất cả nửa ngày Vu Lạc Vũ vẫn chưa có phản ứng lại, mình đây là bị đánh sao? Mình từ nhỏ đã được mọi người cưng chìu sủng ái, phủng trong lòng bàn tay, hôm nay cư nhiên lại bị một đứa nhóc đánh? ! Vu Lạc Vũ tức giận ngồi dưới đất

https://thuviensach.vn

trừng mắt nhìn Bùi Ngọc Nhi, giống như hận không thể đem nàng lột da rút xương vậy. Ngay lúc trên bụng truyền đến đau đớn làm nàng không thể đứng dậy, từ nhỏ đã ai dám đánh nàng? Một cước này chính là dùng toàn lực a, làm cho Vu Lạc Vũ đầu choáng mắt hoa , đau đớn bị phóng đại gấp trăm lần.

Nhìn Vu Lạc Vũ ngồi dưới đất, Bùi Ngọc Nhi hừ lạnh một tiếng, làm cái quái gì vậy, khí thế kiêu ngạo hung hăn như thế hóa ra chỉ là một con cọp giấy, sớm biết vậy thì lúc nãy cứ trực tiếp đạp một cước cho xong, còn tốn nhiều công sức đấu võ mồm như vậy. Nhìn đóa hoa trong tay, Bùi Ngọc Nhi cũng không định truy đến cùng, dù sao hoa cũng đã lấy lại rồi. Xoay người trở về, Bùi Ngọc Nhi đi đến bên người Đan Tiểu Hổ: "Đây, hoa của huynh ta đã lấy về rồi."

"Oa, Ngọc Nhi thật là lợi hại!" Đan Tiểu Hổ xem như được mở rộng tầm mắt, Ngọc Nhi xác thực là võ lâm hào kiệt, chỉ bằng một cước liền đem vị tiểu thư kiêu ngạo ương ngạnh kia chế phục. Lại cúi đầu thấy Ngọc Nhi chuẩn bị trả lại hoa cho mình, mặt Đan Tiểu Hổ liền đỏ lên: Cái này....hoa này vốn chính là muốn tặng cho Ngọc Nhi muội."

Nghe thấy là hoa để tặng mình, Bùi Ngọc Nhi tức khắc liền vui vẻ lên: "Cảm ơn Tiểu Hổ ca ca!" Bùi Ngọc Nhi vô cùng vui vẻ, nàng thích cùng Đan Tiểu Hổ chơi đùa, Tiểu Hổ ca ca thật tốt, tặng mình rất nhiều thứ thú vị.

"Hắc hắc.." Đan Tiểu Hổ ngượng ngùng gãi đầu, vừa rồi bị ủy khuất lớn như vậy nhưng khi thấy Bùi Ngọc Nhi cười thì mọi ủy khuất đều biến mất không còn dấu vết, hắn thích nhìn Bùi Ngọc Nhi cười. "Chúng ta đi thôi."

"Ân." Bùi Ngọc Nhi cao hứng lôi kéo Đan Tiểu Hổ đi mất, cũng không thèm liếc mắt nhìn Vu Lạc Vũ một cái.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi cùng Đan Tiểu Hổ đi rồi, chỉ lưu lại mình Vu Lạc Vũ ngồi dưới đất giương mắt nhìn. Ngọc Nhi sao, trong lòng Vu Lạc Vũ âm thầm niệm một lần, ngươi thật đúng là lợi hại a, bản cung sẽ nhớ kỹ ngươi!

Tâm nhãn Vu Lạc Vũ ghi nhớ thật kỹ người tên Bùi Ngọc Nhi này, hay cho một tiểu Ngọc Nhi a, hôm nay ngươi đánh chính là công chúa Vu quốc, nếu sau này ngươi biết được thì sẽ có phản ứng như thế nào đây? Vu Lạc Vũ cười lạnh, nàng thật mong chờ nhìn thấy bộ dạng quỳ trước măt mình cầu xin tha thứ của Bùi Ngọc Nhi.

Niêm Tuyết xin xăm xong, tìm trong đại điện cũng không thấy công chúa, phải làm sao bây giờ? Niệm Tuyết vô cùng lo lắng, công chúa không thấy, cái mạng nhỏ của mình còn có thể giữ sao? Niệm Tuyết sắp điên rồi, thấy ai cũng liền hỏi chỗ của Vu Lạc Vũ. Nhưng người ta là tới nơi này để cầu nhân duyên, huống hồ nhiều người như vậy, ai sẽ nhớ kỹ một người cũng là nữ tử giống mình đây chứ? ! Càng tìm không thấy Vu Lạc Vũ, trong lòng Niệm Tuyết lại càng kinh hoảng, làm sao bây giờ làm sao bây giờ? Niệm Tuyết liên tục nghĩ đối sách trong lòng. Trở về nhất định sẽ chết, không bằng trốn đi? ! Ý niệm vừa nảy lên trong đầu, Niệm Tuyết lập tức đem nó đè ép xuống, không nên không nên! Mình làm sao có thể làm ra chuyện như vậy? Mạng của mình là do công chúa ban cho, nếu không có công chúa thì mạng của mình và mẫu thân đã sớm không còn, tích thủy chi ân đương dũng tuyền tương báo*, điều này Niệm Tuyết vẫn hiểu được. Niệm Tuyết tìm càng cẩn thận, không tìm thấy công chúa, mình trở về tất nhiên cũng sẽ bị xử ử, vậy còn không bằng tự sát cho nhẹ nhõm. Ân, trong lòng Niệm Tuyết hạ quyết định, không tìm thấy công chúa, mình sẽ tìm một nơi không có người lui tới rồi tự sát.

(*ân nghĩa nhỏ như giọt nước cũng phải dùng cả con suối để báo đáp.)

Một cánh cửa nhỏ mà nếu không chú ý sẽ không thấy được bị mở ra một nửa, Niệm Tuyết cũng không ôm nhiều hy vọng, đẩy cửa ra. Nàng căn bản không nghĩ tới Vu Lạc Vũ sẽ đi ra phía sau cánh cửa. Nhưng khi đẩy cửa ra

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết liền kinh ngạc, phía sau cánh cửa cư nhiên nối liền với sau núi? Niệm Tuyết tùy ý liếc mắt về phía bên phải một cái, mà cái nhìn này lại làm cho Niệm Tuyết kinh ngạc đến không khép miệng lại được. Ngồi trên mặt đất,...tấm lưng kia....không phải chính là công chúa sao? Niệm Tuyết vội vàng chạy qua, vừa đi đến liền thấy quả nhiên là công chúa! Công chúa cũng ngồi dưới đất sao? !

"Công chúa, công chúa, người không sao chứ? !"

Vu Lạc Vũ diện vô biểu tình nhìn phương hướng Bùi Ngọc Nhi rời đi, đau đớn dưới mông cùng trên bụng đã không còn nữa nhưng nàng vẫn không muốn đứng dậy, nếu hỏi vì cái gì, Vu Lạc Vũ cũng không biết, chỉ là nàng lười đứng dậy.

"Không có việc gì." Vu Lạc Vũ mở miệng, nương theo lực đạo của Niệm Tuyết đứng dậy.

Nâng Vu Lạc Vũ đứng lên, Niệm Tuyết vội vàng giúp nàng phủi đi bụi bậm phía sau, nhưng đột nhiên lại thấy trước bụng Vu Lạc Vũ có một cái dấu chân, trong lòng Niệm Tuyết không khỏi lộp bộp một chút: "Công chúa, người đây là làm sao vậy?" Niệm Tuyết chỉ vào dấu chân kia, vô cùng cẩn thận hỏi Vu Lạc Vũ.

Nghe được câu hỏi của Niệm Tuyết, Vu Lạc Vũ bắt đầu nhìn xuống bụng một chút, một cái dấu chân xinh xắn rõ ràng hiện ở trước bụng. Đáng giận! Bị đánh coi như xong đi, cư nhiên còn để lại cái dấu chân. Giỏi cho tiểu nha đầu, lúc này ngươi xứng đáng trở thành cái dấu ấn thật sâu trong lòng bản cung rồi!

"Bị quỷ giẫm lên!" Vu Lạc Vũ lạnh giọng mở miệng, sau đó lập tức rời đi.

Vu Lạc Vũ là công chúa, Vu Lạc Vũ là nữ vương! Nàng làm sao có thể nói cho Niệm Tuyết, bản cung bị một cái nha đầu so với chính mình còn

https://thuviensach.vn

nhỏ hơn đánh chứ! Điều đó không có khả năng, hoàn toàn không có khả năng!

Quỷ! Niệm Tuyết lập tức rùng mình một cái, nương nói trên đời có ma quỷ cùng thân linh, chẳng lẽ là thực sao? ! Có điều con quỷ này cũng quá hung hăng càn quấy đi, ban ngày ban mặt còn ra đạp người khác! Nghĩ đến đây Niệm Tuyết lại cảm thấy xung quanh lại càng âm u kinh khủng, cả người nổi hết cả da gà, Niệm Tuyết vội vàng chạy theo phía sau lưng Vu Lạc Vũ cùng nàng rời đi.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 4

Trở lại trong cung cũng là một kỳ công. Cũng không có ai phát hiện ra chuyện hôm nay Vu Lạc Vũ lén xuất cung, Niệm Tuyết thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng hôm nay chơi rất vui vẻ nhưng khi trở về vẫn cảm thấy kinh hồn táng đảm, cũng may không bị ai phát hiện, xem như mình tránh được một kiếp.

Sau khi Vu Lạc Vũ đổi xong y sam hồi lâu, Vĩnh Đế lại đến.

"Phụ hoàng, tại sao ngài lại đến đây!" Vu Lạc Vũ vừa thấy Vĩnh Đế đến liền vội vàng chạy đến bên người hắn làm nũng, kỳ thật trong lòng nàng cũng sợ hãi, không biết chuyện hôm nay lén xuất cung có bị phát hiện không.

"Phụ hoàng tới đón tiểu công chúa của cô vương a." Vĩnh Đế vui vẻ nói, vô cùng ân cần.

Nhìn thấy bộ dáng như thế của phụ hoàng, Vu Lạc Vũ mới thoáng an tâm, xem ra sự tình vẫn không bị bại lộ, Vu Lạc Vũ giả bộ ngốc nghếch hỏi: "Có chuyện gì không ạ?" Đôi mắt to tròn của Vu Lạc Vũ chớp chớp, cực kỳ đáng yêu.

"Vũ Nhi quên rồi sao? Hôm nay chính là lễ thất tịch, buổi tối phải mở tiệc chiêu đãi văn võ bá quan."

"A..." Vu Lạc Vũ chu chu cái miệng nhỏ nhắn bất mãn. "Rất nhàm chán a phụ hoàng."

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha..." Vĩnh Đế bị bộ dáng đáng yêu của Vu Lạc Vũ chọc cười, vuốt râu sủng nịnh nói: "Cô vương cung biết là nhàm chán, vậy không bằng Vũ nhi cùng phụ hoàng tham gia vãn yến, phụ hoàng sẽ bồi Vũ nhi chơi đùa, được không?"

"Ưm, Được a Được a!" Vu Lạc Vũ vui vẻ nở nụ cười. Vốn Vu Lạc Vũ không định đi, ai ngờ ầm ĩ một chút lại có thể làm cho phụ hoàng cùng mình chơi đùa, Vu Lạc Vũ có thể nào không vui.

"Ha ha ha...Đi thôi." Vẻ mặt Vĩnh Đế vui vẻ, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Vu Lạc Vũ đi đến đại điện.

Vu Lạc Vũ thật sự nhận hết tất cả sủng ái, Vĩnh Đế là Vu vương đứng trên vạn người, hắn cư nhiên trước khi yến hội bắt đầu lại tự mình đến tẩm cung công chúa đón Vu Lạc Vũ. Thử hỏi có đại quân vương nào có thể sủng nữ nhi của mình đến mức này chưa.

Yến hội vẫn như lúc trước, vô cùng nhàm chán, lại đem Vu Lạc Vũ đến, vì thế Vu Lạc Vũ lại hết sức cao hứng chạy đến bên người Hách Liên Hoàng hậu. Đại thần Vu quốc đều biết Vĩnh Đế cùng Hách Liên Hoàng hậu yêu thương công chúa, nhưng biết thì biết, tận mắt nhìn thấy thì lại là chuyện khác, cổ ngữ có nói, quân thần khác biệt, cho dù Vu Lạc Vũ là nữ nhi của Vĩnh Đế, nhưng cũng thuộc loại thần tử, từ xưa nào có quân chủ cùng thần tử ngồi chung một chỗ đâu chứ?

Vu Lạc Vũ được sủng ái như thế, những gia đình quan lại trong đại điện có con đều bắt đầu nóng lòng muốn được trổ tài, lúc nhỏ công chúa được sủng ái đó hắn là đương nhiên, nhưng hiện tại công chúa đã mười sáu tuổi cư nhiên còn có thể được sủng nịch như thế, điều này làm sao có thể không làm cho các đại thần kích động được chứ? Việc này có nghĩa là nếu ai có thể may mắn cưới được công chúa điện hạ, vậy cả đời này có thể lên như diều gặp gió. 'Hoàng thân quốc thích' bốn chữ này lúc nào mà không làm cho người người khát vọng được chứ.

https://thuviensach.vn

Trong vãn yến lễ thất tịch năm nay, những đại thần đến tham gia đều mang theo nguyên phối phu nhân(1) cùng trưởng tử(2). Vãn yến những năm thất tịch trước cũng chưa từng an bài như vậy, người sáng suốt nhìn vào cũng đều biết là chuyện gì xảy ra. Vu Lạc Vũ đã mười sáu tuổi, nữ tử bình thường ở tuổi này thì đã làm vợ người từ lâu. Vĩnh Đế cố ý an bài như vậy, mang theo trưởng tử xem ra là muốn vì Vu Lạc Vũ tuyển tế(3). Các đại thần muốn thăng quan tiến chức, muốn nhi tử của mình trở thành Phò mã thì trước khi đến tham dự vãn yến tất nhiên đều đã lo chu toàn vẻ bề ngoài cho con mình rồi.

Cho nên, trưởng tử của các gia đình quan lại trên bàn tiệc này đều toàn một bộ dáng vẻ khí vũ hiên ngang, ngọc thụ lâm phong, Vĩnh Đế vẫn liên tục cười nhưng là hắn đã nhìn đến hoa mắt rồi a.

Hách Liên Hoàng hậu vẫn tiếu ý nhẹ nhàng: "Tiệc thất tịch hôm nay có chút bất đồng, Vũ nhi có phát hiện bất đồng chỗ nào không?"

"Nhiều người." Vu Lạc Vũ vô thưởng vô phạt trả lời, cho dù có nhiều người hơn nữa cũng không khơi dậy nổi hứng thú của nàng.

"Con không phát hiện tất cả các đại thần đều mang theo trưởng tử đến sao?"

"Có a, tại sao vậy?" Vu Lạc Vũ không rõ lý do, đột nhiên nhớ tới thất tịch những năm trước cũng không giống như hôm nay.

"Bởi vì Vũ nhi đã lớn rồi, nhìn xem có ai vừa mắt không?" Hách Liên Hoàng hậu cảm thán trong lòng, đảo mắt đã mười sáu năm rồi, đã đến lúc Vu Lạc Vũ phải xuất giá, thật sự là quá nhanh a.

Vu Lạc Vũ liếc nhìn một vòng, rất nhiều gương mặt, quả thật lớn lên đều là nhân mô nhân dạng* nhưng Vu Lạc Vũ lại cảm thấy rất chướng mắt. Ngô, Vu Lạc Vũ cong môi, không có ai giống phụ hoàng cùng Thái tử ca ca.

https://thuviensach.vn

(*giống con người(thường là châm biếm, nói đểu)

Hách Liên Hoàng hậu cũng thấy cái miệng nhỏ nhắn của Vu Lạc Vũ chu ra, "Làm sao vậy? Đều không thích sao?"

"Ân." Vu Lạc Vũ thành thật gật đầu.

Điều này làm cho Hách Liên Hoàng hậu cảm thấy thật khó xử lý, những công tử của các đại thần tham dự hôm nay đều là khí vũ hiên ngang, nhân trung long phượng. Nếu ở đây Vu Lạc Vũ còn không chọn được một người nào, vậy còn ai có thể xứng đôi cùng nàng đây?

Đương lúc Hách Liên Hoàng hậu khổ não hết sức thì một âm thanh tràn đầy sinh lực vang lên: "Khởi bẩm Hoàng Thượng, hôm nay là lễ thất tịch, thấy công chúa rầu rĩ không vui, thảo dân Hàn Siêu nguyện biểu diễn một tiết mục, vì công chúa trợ hứng!"

Vĩnh Đế đang trò chuyện cùng Văn Tương, đột nhiên bị âm thanh này thu hút, giương mắt nhìn lên, thì ra là công tử của Hàn thượng thư. Vĩnh Đế gật đầu: "Chuẩn tấu."

Những người khác đều cảm thấy chướng mắt, khinh thường. Muốn lấy lòng công chúa cũng không nhìn hắn có bao nhiêu cân lượng, Một thượng thư nho nhỏ cư nhiên cũng càn rỡ như vậy. Vĩnh Đế đương nhiên biết ý định của Hàn Siêu nhưng hắn cũng không cho là như thế, nếu đã chọn một trong các ngươi là nữ tế*, tất nhiên các ngươi hắn phải chủ động, không phải sao, nếu không chẳng lẽ còn muốn công chúa tìm đến tận cửa sao.

(*Con rể.)

Thấy Vĩnh Đế ân chuẩn, Hàn Siêu không chút hoang mang nói thêm: "Tiết mục thảo dân biểu diễn chính là múa kiếm, nhưng chỉ một người thì thật sự không thú vị, cho nên thảo dân muốn mời công tử của Thừa tướng đại nhân cùng thảo dân biểu diễn."

https://thuviensach.vn

Vĩnh Đế vẫn chưa nói chuyện, hắn nhìn Hàn Siêu, muốn từ trong mắt hắn nhìn ra được điểm gì đó. Vĩnh Đế không biết chủ ý này là của phụ thân hắn hay là hắn muốn làm như vậy. Quả thật Vĩnh Đế vừa ý nhất chính là công tử của nhà Văn Tương - Văn Duẫn công tử. Văn Duẫn tuấn tú lịch sự, bác học đa tài là người xừng đôi với Vũ nhi nhất. Nhưng là Văn Duẫn người này thật sự quá ít thông tin, hai năm gần đây tài năng mới được bộc lộ. Văn gia lại là dòng dõi thư hương, chuyện vũ đao lộng kiếm này không thể phủ nhận chính là làm khó Văn Duẫn. Nếu hắn thắng Hàn Siêu tất nhiên là đại hoan hỉ, còn nếu hắn bại thì sẽ tùy vào ý Hàn Siêu. Diệt trừ Văn Duẫn của Văn gia thì người có khả năng nhất ngồi trên chức vị Phò mã chính là Hàn Siêu. Dù sao Hàn Siêu cũng là một nhân tài hiếm có.

"Không biết ý Văn Tương như thế nào?" Biểu tình của Hàn Siêu hết sức tự nhiên cho nên Vĩnh Đế cũng đành phải hỏi ý Văn Tương, dù sao cũng là nhi tử của hắn.

"Ha ha." Văn Tương vuốt râu cười nói: "Nếu là như vậy, nếu Duẫn nhi không thuận theo sẽ rất mất hứng. Duẫn nhi, con cùng Hàn công tử cùng nhau vì công chúa trợ hứng đi."

"Vâng. Cha." Văn Duẫn đứng lên, đi đến chỗ Hàn Siêu.

Vĩnh Đế thấy Văn Tương cũng đã đồng ý, liền nghĩ đến Văn Duẫn này hắn cũng có chút công phu, nếu không lấy tính cách của Văn Tương nhất định sẽ không cho con của hắn đi lên để làm mất thể diện. "Ban thưởng kiếm." Vĩnh Đế sau khi phân phó đi xuống còn mói thêm: "Hai người các ngươi khi đến chừng mực thì dừng, đừng để bị thương hòa khí."

"Thảo dân tuân mệnh!"

Văn Duẫn cùng Hàn Siêu nhận kiếm Vĩnh Đế ban cho, đều tự chấp tay thi lễ, sau đó bắt đầu xuất chiêu. Hai người dưới đài đánh nhau hăng say, Vĩnh Đế phía trên cũng là vẻ mặt vui vẻ, không thể ngờ rằng Văn Duẫn cư

https://thuviensach.vn

nhiên có thể cùng Hàn Siêu đánh đến không phân biệt được cao thấp. Hắn nhìn Văn Duẫn, thật sự là càng nhìn càng thích, nếu để hắn làm phu quân của Vũ nhi là vô cùng thích hợp.

Vĩnh Đế đưa mắt nhìn Vu Lạc Vũ, nàng cũng đang tập trung tinh thần nhìn hai người đang tỷ thí trên đại điện." Trong hai người này, Vũ nhi có vừa ý ai không?" Vĩnh Đế sủng nịch hỏi.

"Nhi thần muốn học công phu!" Câu trả lời của Vu Lạc Vu không ăn nhập gì với câu hỏi của Vĩnh Đế, nàng nhìn hai người này múa kiếm không phải là nhìn trúng diện mạo của họ mà là đột nhiên nhớ tới chuyện đã xảy ra hôm nay. Ngọc Nhi đáng ghét! Bản cung bắt đầu từ hôm nay nhất định phải hảo hảo luyện võ, sau đó sẽ đem ngươi đánh đến nằm sấp trên mặt đất!

"Khụ.." Vĩnh Đế vội ho một tiếng, có chút xấu hổ. Đứa nhỏ này!

"Nhi thần muốn học công phu, phụ hoàng ~ !" Thấy Vĩnh Đế không trả lời, Vu Lạc Vũ liền xuất ra đòn sát thủ. Làm nũng! Mỗi lần chỉ cần mình làm nũng, phụ hoàng sẽ không có biện pháp.

"Nữ hài tử học công phu làm gì, không bằng phụ hoàng tìm vài sư phụ dạy con học nữ hồng*, được không?" Kỳ thực, Vĩnh Đế là không muốn cho Vu Lạc Vũ học công phu gì đó, nha đầu này từ nhỏ đã như quỷ linh tinh, vô cùng bướng bỉnh. Nếu còn học thêm công phu, chỉ sợ nàng lại càng vô pháp vô thiên.

(*Nữ công gia chánh.)

"Không, phải học!" Vu Lạc Vũ sống chết cũng phải học công phu! Nàng rất nghiêm túc.

"Được được được, vậy hai ngày nữa phụ hoàng sẽ tìm cho Vũ nhi vài vị sư phụ, được không?" Vĩnh Đế rốt cuộc hết cách với nữ nhi này của hắn, tính tình đùa giỡn mà nổi lên đại khái là cái gì cũng không quan tâm, cái gì

https://thuviensach.vn

cũng không để ý. Vĩnh Đế nghĩ, Vũ nhi còn nhỏ, lần đầu thấy công phu thì liền nổi lên tò mò, học hai ngày phỏng chừng cũng sẽ tự khắc từ bỏ thôi. Hài tử mà.

"Không, ngày mai nhi thần bắt đầu học, tìm một sư phụ, phải là người lợi hại nhất!" Vu Lạc Vũ vẫn chưa thỏa mãn, phụ hoàng chỉ dỗ ngọt người ta, đến lúc đó nhất định sẽ tìm một con gà mờ nào đó đến bồi mình chơi đùa mà thôi. Từ nhỏ phụ hoàng đã thích qua loa tắc trách như vậy với mình, trước đây mình cũng chỉ là đùa một chút, nhưng hiện tại thì khác. Lần này Vu Lạc Vũ là thật sự nghiêm túc, cho nên đối với việc tìm sư phụ cũng phải là tốt nhất, lợi hại nhất!

"Được, Vũ nhi nói cái gì thì chính là vậy." Ai, Vĩnh Đế không có biện pháp, nuông chiều đến hư thật sự là nuông chiều đến hư rồi. Nhưng Vĩnh Đế lại không nhìn được bộ dáng đáng thương sau khi chưa được thỏa mãn của Vu Lạc Vũ. Nghiệp chướng a.

"Ân!" Vu Lạc Vũ nghe thấy Vĩnh Đế đáp ứng rồi mới cười lên. Bắt đầu từ ngày mai nàng cũng sẽ tập võ, hơn nữa còn từ sư phụ lợi hại nhất, tin rằng không bao lâu là có thể chế phục tiểu nha đầu Ngọc Nhi kia. Vu Lạc Vũ nghĩ đến đây liền cực kỳ vui vẻ, đến lúc đó nhất định phải cho ngươi nếm mùi đau khổ vì đã chọc tới bản cung!

Phía trên ngắn gọn vài câu, hai công tử dưới đại điện cũng đã tỷ thí xong, không thể ngờ được người thắng là Văn Duẫn. Đối với kết quả này, Hách Liên Hoàng hậu cũng thực vừa lòng, Hách Liên Đại tướng quân của Vu Quốc là người trong nhà, Văn Duẫn cưới Vũ nhi ngày sau cũng là người hoàng gia. Nàng tin tưởng có Đại tướng quân cùng Đại Thừa tướng hỗ trợ, vậy Lạc Lôi ngày sau đăng cơ tất nhiên càng thêm vững chắc.

Mà buồn cười chính là Vu Lạc Vũ căn bản không để ý tới những chuyện này, cái gì Văn Duẫn cái gì Hàn Siêu, nàng mới khinh thường.

https://thuviensach.vn

---

[1] Nguyên phối: vợ lớn.

[2] Trưởng tử: con trai lớn.

[3] Tuyển tế: tuyển rể.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 5

Sau khi Vĩnh Đế đã đáp ứng Vu Lạc Vũ, quả nhiên sáng sớm hôm sau liền cử công công cùng dẫn một cung nữ tiến cung, đi đến Dạ Yêu Điện, Vu Lạc Vũ vẫn còn chưa thức dậy, cũng không còn cách nào khác, công công không dám quấy rầy công chúa thanh mộng, chỉ đành phải ở trong điện chờ, thẳng đến mặt trời lên cao, Vu Lạc Vũ mới từ từ chuyển tỉnh, nhưng nàng vẫn còn buồn ngủ.

"Công chúa, sự phụ mà bệ hạ tìm cho người đã đến rồi." Niệm Tuyết nhỏ giọng bẩm báo, sợ âm thanh lớn sẽ làm ồn đến Vu Lạc Vũ.

"Cái gì?" Vốn còn đang mơ mơ màng màng nhưng sau khi nghe thấy câu này thì Vu Lạc Vũ liền thanh tỉnh. "Sư phụ đến tại sao không bẩm báo cho bản cung?"

Không nghĩ tới phản ứng của công chúa lại lớn như vậy, Niệm Tuyết vội vàng quỳ trên mặt đất: "Công chúa thứ tội, chúng nô tỳ là sợ quấy rầy công chúa."

"Quên đi quên đi, nhanh chóng đứng lên thay y phục cho bản cung, nhanh lên nhanh lên!" Vu Lạc Vũ lập tức ngồi dậy, hoàn toàn không giống tốc độ ốc sênh như trước đây.

Thấy bộ dáng gấp gáp như vậy của Vu Lạc Vũ, trong lòng Niệm Tuyết cũng cả kinh, công chúa khi nào thì đối với một việc lại nghiêm túc như vậy. Ngay cả công chúa đều coi trọng như vậy, bọn hạ nhân tất nhiên cũng không dám mảy may chậm trễ, nhanh chóng giúp Vu Lạc Vũ thu thập thỏa đáng, liền tiến đến đại sảnh tiếp kiến sư phụ tương lai của nàng.

https://thuviensach.vn

"Khấu kiến công chúa, công chúa thiên tuế.." Công công vừa thấy công chúa giá lâm, liền lập tức lôi kéo nữ tử đang đứng kế bên cúi lạy, nhưng còn chưa nói xong đã bị Vu Lạc Vũ đánh gãy.

"Miễn lễ, người nào là sư phụ ta?" Vu Lạc Vũ nhanh nhẩu hỏi, quả thật muốn mau chóng tập võ, ba ngày luyện thành tuyệt thế cao thủ.

"Hồi công chúa, là thảo dân." Nữ tử kia đứng dậy, cung kính nói.

Là nữ sao? Trong lòng Vu Lạc Vũ một trận buồn bực, phụ hoàng sao lại tìm một nữ tử cho mình? Nữ tử có thể lợi hại đến đâu chứ, nhưng nghĩ lại lại cảm thấy ý nghĩ của mình rất tầm thường. Nữ tử cũng có thể có võ công cao cường, chính mình không phải cũng là nữ tử sao, huống hồ người lúc đó đánh mình không phải cũng là nữ tử sao, hơn nữa còn là một tiểu nha đầu, răng chưa mọc lông chưa dài nữa là! Nghĩ đến đây Vu Lạc Vũ mới có thể đặt xuống tâm tình. "Biểu diễn một chút ta xem xem?"

Nữ tử kia không nói gì, vận khởi nội lực, đánh một chưởng về bên phải, sau đó giơ lên một cái, chỗ ngồi uống trà lập tức biến thành hai nửa, một đạo nội lực kia trực tiếp bổ tới giữa bàn uống trà.

"Lớn mật!" Công công đứng một bên cũng bị dọa kinh hồn táng đảm, đây chính là đồ của công chúa, ngươi cái đứa không biết sống chết cũng dám phá hủy!

"Không sao không sao." Vu Lạc Vũ lập tức lên tiếng ngăn cản, nàng lúc này chính là cực kỳ cao hứng, chỉ một cái vung tay nhẹ nhàng như vậy, cái bàn đã biến thành hai mảnh! Trưởng công chúa lớn lên trong chốn hoàng cung khi nào thì thấy qua công phu lợi hại như thế, lập tức liền đối với nữ tử này bội phục sát đất. Hủy đi hủy đi, nếu ngươi có thể đem bản cung dạy thành võ công cao thủ, dù có hủy toàn bộ Dạ Yêu Điện bản cung cũng không chớp mắt một cái. "Ngươi tên gì?" Vu Lạc Vũ hứng trí bừng bừng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Tiểu nữ tử họ Lý, tên Như Ngọc."

"Lý sư phụ hôm nay liền dạy bản cung tập võ, được không?" Vừa rồi trong đầu Vu Lạc Vũ tâm tâm niện niệm tất cả đều là võ công, bây giờ khi đã tĩnh tâm lại, nhìn Lý Như Ngọc lại cảm thấy thật là một nữ tử đặc biệt, nàng không phải đẹp đến mức kinh diễm, nhưng cũng làm người ta có cảm giác một loại vẻ đẹp nội liễm thanh tú. Bộ dáng nhiều nhất cũng mới hơn ba mươi, Vu Lạc Vũ không thể tưởng tượng được nàng tuổi không lớn nhưng đã có công phu lợi hại như vậy. Giờ lại càng bội phục.

Lý Như Ngọc gật gật đầu, ý bảo có thể. Vì thế Vu Lạc Vũ liền mang Lý Như Ngọc vào trong đại viện của Dạ Yêu Điện chuẩn bị bắt đầu tập võ.

"Công chúa..."

"Ngươi đến từ nơi nào thì trở về chỗ đó đi, đừng ở đây làm chướng mắt bản cung."

Công công chớp mắt mấy cái, liền hành lễ rồi rời khỏi. Ai, vị công công này vốn là muốn nhắc nàng cẩn thận một chút, nếu để bị thương, bệ hạ sẽ rất đau lòng. Nhưng ai ngờ Vu Lạc Vũ chính là không muốn nghe vị công công này nói nhảm chứ. Thái công công rất bất đắc dĩ, mình là tâm phúc bên cạnh Vĩnh Đế, đã hầu hạ bên người Vĩnh Đế mười mấy năm, chưa thấy ai không thích nịnh bợ mình. Nhưng điều này đến chỗ trưởng công chúa sao lại thành chướng mắt là sao. Lắc đầu, trong lòng Thái công công rất không phải tư vị, ai bảo mình chỉ là tên nô tài làm gì.

Thái công công đi rồi, trong viện Dạ Yêu Điện chỉ còn lại Vu Lạc Vũ cùng Lý Như Ngọc, Lý Như Ngọc vẫn chưa bắt đầu dạy Vu Lạc Vũ công phu là mà là dò hỏi một phen.

Hỏi? Vu Lạc Vũ bất khả tư nghị, hai ngày này gặp được tại sao đều toàn là những người cả gan làm loạn thế này, phụ hoàng cùng mẫu hậu cũng chưa từng nghiêm túc dò hỏi mình, nàng ta dựa vào cái gì? Có điều Vu Lạc

https://thuviensach.vn

Vũ không ghét nàng, cũng không định giáng tội. Nguyên nhân đương nhiên chính là bởi vì phải dạy công phu cho mình, nhưng chuyện hôm nay bị người chất vấn cũng sẽ không dễ dàng cho qua được, Vu Lạc Vũ đem toàn bộ đều tính trên người cái nha đầu Ngọc Nhi kia. Nếu không phải do nàng, hết thảy những chuyện này sao có thể xảy ra? Cho nên...Tiểu Ngọc Nhi, ngươi nhất định phải trốn cho kỹ, nếu không, để cho bản cung gặp được....hừ hừ....

Lý Như Ngọc hỏi rất nhiều, nàng hỏi Vu Lạc Vũ vì sao muốn học công phu, nàng là công chúa, ra lệnh một tiếng thì có biết bao nhiêu người vì nàng mà chết cũng không từ. Vu Lạc Vũ chính là lạnh lùng trả lời, muốn học! Nàng sẽ không đem nguyên nhân thực sự nói cho Lý Như Ngọc, nàng ngay cả nghĩ cũng chưa từng nghĩ đến. Lý Như Ngọc lại hỏi nàng, là thật sự muốn học hay chỉ là vui đùa một chút? Lần này Vu Lạc Vũ rất nghiêm túc trả lời, là thật muốn học. Nghe được Vu Lạc Vũ trả lời nghiêm túc như thế, Lý Như Ngọc cũng không nói thêm gì nữa, nàng chỉ nói với Vu Lạc Vũ, "Nếu công chúa muốn học, vậy thảo dân sẽ hảo hảo dạy, học võ là chuyện nghiêm túc, cho nên đến lúc đó sẽ không bởi vì ngài là công chúa mà phá lệ, nếu công chúa thật sự muốn học theo ý mình, vậy chính ngài chỉ có thể tự mình học, thảo dân sẽ không vì vấn đề thân phận mà thủ hạ lưu tình."

Vu Lạc Vũ đứng ở một bên nghe cũng nộ hỏa, Lý Như Ngọc này cư nhiên còn muốn giáo huấn mình, buồn cười. Nhưng nghĩ đến 'Nghiêm sư xuất cao đồ', Vu Lạc Vũ liền nhẫn nhịn xuống, cả đời nàng đây là lần đầu tiên 'thấy' được chữ nhẫn.Vì thế, trong lòng Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi lại thêm một tội nữa.

Vu Lạc Vũ nghĩ sau khi những việc này xong, Lý Nhu Ngọc sẽ dạy mình công phu. Nhưng ai ngờ Lý Như Ngọc chỉ bảo Vu Lạc Vũ đứng trung bình tấn mà thôi, một lần đứng chính là một ngày, đợi đến bữa tối, Vu Lạc Vũ chỉ cảm thấy mình thật sắp chết rồi, chân đau đến không thể đi được, ngày

https://thuviensach.vn

hôm nay, hận không thể đem hết mệt nhọc cả đời nàng đều dùng. Hỏi Lý Như Ngọc, khi nào có thể học công phu? Lý Như Ngọc chỉ thản nhiên trả lời, phải đứng trung bình tấn một năm rưỡi mới được. Vu Lạc Vũ nghe xong hận không thể ngất xỉu cho rồi, học công phu thôi có cần lâu vậy không? Lý Như Ngọc thấy bộ dáng như thế của Vu Lạc Vũ liền nói với nàng: "Cật đắc khổ trung khổ, phương vi nhân thượng nhân*. Ngài nếu không muốn như vậy, ngày mai ta có thể truyền thụ cho ngài chiêu thức, nhưng sau khi công phu của ngài học thành, nhiều lắm cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình."

(*Ăn được khổ trong khổ, mới có thể đứng trên người khác.)

Vu Lạc Vũ nghe xong, trầm tư một lát, cuối cùng khẽ cắn môi nói: "Nên dạy như thế nào thì cứ vậy đi, bản cung có thể chịu được!"

Như thế, Vu Lạc Vũ xem như chân chính quyết định phải học công phu thật giỏi. Nàng sống mười sáu năm, từ y phục đến cơm đều được dâng tới miệng, hôm nay vì lý tưởng trong lòng, cũng vì kiêu ngạo. Nàng dứt khoát quyết định, sau này cho dù luyện võ cực khổ cỡ nào nàng đều phải cố gắng.

Vu Lạc Vũ mặc dù nghịch ngợm gây sự, nhưng tính cách của nàng cũng là cảm tác cảm vi*. Vu Lạc Vũ năm nay đã mười sáu, tâm tính của nàng đã sớm trưởng thành, nhưng vì sao nàng vẫn còn một bộ ngang ngược như thế chứ.

(*dám nghĩ dám làm.)

Phụ hoàng của nàng là người đứng đầu một quốc gia, nhật lý vạn ky*. Mẫu hậu của nàng ôn nhu hiền huệ, mỗi ngày đều dạy Vu Lạc Lôi đạo trị quốc, ngày sau phải làm như thế nào để trở thành một thánh hiền minh quân. Nàng còn một Hoàng tổ mẫu ** nhưng chỉ tiếc, Hoàng tổ mẫu của nàng không thương một nhà Vĩnh Đế mà chỉ độc ái một nhà tiểu nhi tử Lỗ Dương Vương. Tuy rằng Vĩnh Đế cùng Hách Liên hoàng hậu sủng Vu Lạc

https://thuviensach.vn

Vũ đến hận không thể sủng đến tận trời, nhưng đa số thời gian bầu bạn bên người Vu Lạc Vũ chỉ có Niệm Tuyết hoặc tiểu công công của Dạ Yêu Điện. Vu Lạc Vũ cảm thấy bản thân thực cô độc, cho nên nàng luôn cố ý nghịch ngợm tùy hứng, đại náo hoàng cung. Nàng khát vọng phụ hoàng hoặc mẫu hậu đến mắng nàng cũng tốt, chính là người đến nhiều nhất cũng chỉ là Thái công công bên người Vĩnh Đế. Cho nên Vu Lạc Vũ rất chán ghét thấy Thái công công.

(*Nhật lý vạn ky: Ngày đi vạn dặm. Miêu tả sự chăm chỉ, vốn chỉ Đế Vương hằng ngày phải xử lý chính vụ, hiện giờ thường ám chỉ công việc của các nhà lãnh đạo vô cùng nặng nề.)

(**Hoàng tổ mẫu: Bà nội. Cách gọi Thái hậu của các con cháu trong hoàng tộc.)

Dần dà, sự ngang ngược vô lý của nàng từ từ trở thành một phần trong thân thể, thói quen là một thứ gì đó thực đáng sợ, nhưng đối với nàng cũng không quan trọng, dù sao nàng là công chúa, không ai dám tranh cãi không ai dám trách mắng, ngang ngược vô lý thì sao? Ai có thể làm trái ý mình chứ? Thế nhưng sự xuất hiện của Bùi Ngọc Nhi lại khiến cho nàng chấn động, tiểu nha đầu không biết trời cao đất rộng, chống đối lại mình cũng coi như xong đi, cư nhiên còn dám đánh mình. Lần đầu tiên bị người đánh, Vu Lạc Vũ cảm thấy thật mất mặt, nhưng ngạo khí từ trong cốt tủy của nàng không cho phép nàng chịu thua, nàng thừa nhận chuyện nàng bị đánh là thật, nhưng nàng sẽ không im lặng chịu đựng, một ngày nào đó nàng sẽ đem những khuất nhục này đòi lại từng cái một, bao gồm, những cực khổ mà nàng phải chịu khi luyện võ!

Ngày qua ngày, năm lại năm. Trên dưới Vu quốc đã xảy ra rất nhiều đại sự kinh thiên động địa. Vu Lạc Vũ tất nhiên cũng không còn là Vu Lạc Vũ lúc trước nữa. Nàng không còn nghịch ngợm không còn gây sự, nàng mất đi rất nhiều thứ, lại cũng có được rất nhiều thứ. Nhưng vô luận là mất đi cũng được, có được cũng tốt. Vài năm này, thứ duy nhất nàng không đánh

https://thuviensach.vn

mất chính là võ công. Vu Lạc Vũ tìm kiếm hoàn mỹ, không cho phép vết bẩn thời kỳ thiếu nữ được tồn tại.

]>~

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 6

Trong đêm tối, không thấy được năm ngón tay, gió đông lạnh lẽo gào thét thổi. Thời tiết như vậy, thứ mọi người yêu thích nhất trong ngày chính là được ủ trong ổ chăn ấm áp, mơ một giấc mơ huyễn tưởng cũng tốt, một giấc mộng si tình cũng được.

Nhưng mà ở hoàng cung, trong Vĩnh Cát Điện, một nữ tử khoản hai mươi tuổi đang dựa vào bàn ngủ say. Cây nến trên bàn gỗ tử đàn đã sắp tắt, ngọn lửa càng ngày càng nhỏ, e rằng chỉ một chút gió là có thể thổi tắt. Nữ tử kia một thân cẩm y hồ cừu, trên sắc đỏ thẩm của gấm được thêu rất rõ hoa văn hình rồng hoàng sắc.

Giấc ngủ của nàng xem ra dường như cũng không an ổn, hai hàng lông này gắt gao nhíu lại. Tay phải của nàng cầm bút, nằm trên tấu chương, bên cạnh vẫn còn một đống tấu chương chất cao như núi. Đột nhiên, thân thể nàng run lên mãnh liệt, ngay sau đó nàng liền bật ngồi dậy. Trên trán tầng tầng mồ hôi lạnh, nàng há miệng thở phì phò, mặt như màu tương. Xem ra là đã mơ thấy ác mộng.

"Niệm Tuyết." Nữ tử đó khẽ gọi một tiếng, duỗi thẳng thắt lưng, sau đó xoa xoa huyệt thái dương, dường như là để nâng cao tinh thần.

"Bệ hạ." Niệm Tuyết đẩy cửa vào Vĩnh Cát Điện, làm cái vấn an. Chờ người kia phân phó.

"Giờ đã là khi nào?"

"Hồi bệ hạ, đã là canh năm."

https://thuviensach.vn

Ai, nữ tử liếc mắt nhìn đống tấu chương chồng chất như núi trên bàn, lắc đầu thở dài một tiếng. Thời gian sao lại trôi nhanh như vậy, một ngày mười hai canh giờ sao có thể dùng đủ đây? "Giúp cô vương canh y*."

(*Thay y phục.)

"Vâng, bệ hạ."

Niệm Tuyết lui xuống chuẩn bị triều phục rồi, nữ tử đó vẫn đứng bên cửa sổ, nhìn những ngôi sao vẫn còn chưa kịp hiện ra trên bầu trời, vô hạn phiền muộn. Vu Lạc Vũ a Vu Lạc Vũ, ngươi như thế nào phút chốc lại lắc mình biến hóa thành vua Đại Vu vậy? Không ngờ thời điểm là công chúa, ngươi đã thực cô độc, giờ trở thành vua một nước, ngươi lại càng cô độc, cô vương....cô vương*, hình dung thật là đúng hình ảnh quá. Vu Lạc Vũ bất đắc dĩ cười cười, hôm nay là năm Lạc Đế thứ ba. Vu Lạc Vũ mười bảy tuổi đăng cơ, trở thành hoàng đế, đảo mắt ba năm đã trôi qua, thực là mau a.

(*Cô vương/ Bản vương đều là tiếng tự xưng của bậc vua chúa.)

Các cung nữ đã thay y phục cho Vu Lạc Vũ hoàn tất, triều phục mặc vào, Vu Lạc Vũ sẽ không còn là cái người chứa vô hạn phiền muộn đứng bên cửa sổ nữa, nàng là một đại giai nhân, khuynh quốc khuynh thành. Giờ mặc vào long bào, lại có vẻ anh khí bức người, toàn thân tràn đầy vẻ cơ trí, khí chất khôn khéo.

Vu Lạc Vũ ngồi trên long liễn, phía sau có ba mươi hai cung nữ, công công theo sau, chậm rãi tiến vào Hoàng Triều Điện, lâm triều sớm. Thời điểm Vu Lạc Vũ đến, toàn bộ các đại thần trên điện cũng đã chờ lâu.

"Ngô vương vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Các đại thần trên điện đồng loạt hô to, cúi lạy thi lễ với Vu Lạc Vũ.

Hoàng Triều Điện là cung điện dàng cho việc thượng triều của các triều đại quân vương của Vu Quốc, cả cung điện được điêu lương họa đống*,

https://thuviensach.vn

kim bích huy hoàng. Toàn bộ cung điện khí thế hào hùng, tựa như đang ở thiên cung.

"Bình thân." Ngắn gọn hai chữ, mặc dù thanh âm của Vu Lạc Vũ không lớn nhưng lại làm cho mọi người trong điện nghe vô cùng rõ ràng, thanh âm kia vững vàng có lực, đây mới chính là khí thế của một đại quân vương.

Năm Vu Lạc Vũ đăng cơ, nàng mới mười bảy tuổi. Các đại thần mặc dù cẩn tuân di huấn, phù trợ Vu Lạc Vũ ngồi trên hoàng vị, nhưng trong lòng vẫn là lo lắng. Dù sao nàng cũng là nữ tử, dù sao nàng cũng chỉ mới mười sau tuổi. Mà Vu quốc lúc ấy thù trong giặc ngoài làm cho lòng người hoang mang. Trong nước Vĩnh Đế băng hà, ngoài nước lân quốc xâm phạm. Tất cả mọi thứ lúc ấy đều do một mình Vu Lạc Vũ một mình gánh vác, các đại thần đều cho rằng Vu quốc khó tránh khỏi một kiếp nạn này. Nhưng mà, Vu Lạc Vũ đã chứng tỏ được nàng có thể đảm nhiệm hoàng vị này. Nàng một bên lo liệu tang nghi* của Vĩnh Đế, một bên cùng các đại thần bàn bạc ngày đêm, tìm biện pháp đánh lui quân lân bang. Cuối cùng Vu Lạc Vũ cũng đánh đuổi giặc ra khỏi biên giới Vu quốc. Nàng tại vị ba năm, yêu dân như con, giảm thiểu thuế thu. Lại làm cho Vu quốc tiến vào một thời kỳ thịnh thế mới. Từ năm mười bảy đến hai mươi tuổi hiện giờ, nàng đã khiến cho toàn bộ đại thần, toàn bộ dân chúng của Vu quốc thần phục dưới sự thống trị của mình.

(*Nghi thức lễ tang.)

"Đại Vu gần đây có xảy ra sự tình gì không?"

"Hồi bệ hạ, Vu quốc gần đây mưa thuận gió hòa, trải qua ba năm bệ hạ chỉnh lý, một vài khu vực bị thiên tai nghiêm trọng cũng đã dần dần khôi phục. Hiện giờ Vu quốc có thể nói là quốc thái dân an." Hộ bộ thượng thư ở trên điện chậm rãi nói.

"Ân." Vu Lạc Vũ gật đầu. "Còn có bản tấu nào không?"

https://thuviensach.vn

Các đại thần nhìn nhau, một lúc lâu sau cũng không có ai nói gì nữa. Vu Lạc Vũ thấy không còn ai tấu trình nữa, liền bãi triều. Sau đó nàng liền đi tìm sư phụ của nàng - Lý Như Ngọc.

Lý Như Ngọc dạy Vu Lạc Vũ công phu bốn năm, từ đứng trung bình tấn lúc trước, sau này chuyển qua nội công tâm pháp, võ công chiêu thức. Vu Lạc Vũ học vô cùng cẩn thận tỉ mỉ, vô luận giá lạnh hay nóng bức, Vu Lạc Vũ chưa bao giờ ngơi nghỉ nửa phần. Từ tâm tính muốn trả thù lúc đầu, càng về sau dần dần lại trở thành thói quên, Vu Lạc Vũ đối với công phu là sự kiên trì chưa từng có.

Lý Như Ngọc thực kinh ngạc, cho dù lúc Vu Lạc Vũ mười sáu tuổi học cũng rất nghiêm túc, nhưng lúc đó cũng chỉ có thể cường thân kiện thể hoặc có thể tự bảo vệ mình khi có nguy cơ thôi. Nhưng không ngờ tới chính là, bốn năm sau, công phu của Vu Lạc Vũ lại tiến bộ không ngừng. Vu Lạc Vũ như vậy làm cho Lý Như Ngọc ý thức được, có năng khiếu bẩm sinh hay không cũng không quan trọng, chỉ cần ngươi cố gắng thì có gì mà không làm được chứ? Cảm thán, lúc trước thật đúng là coi thường Vu Lạc Vũ này rồi, thật sự không ngờ nàng có thể kiên trì , hơn nữa một lần kiên trì chính là bốn năm.

Nhìn từng chiêu thức của Vu Lạc Vũ, Lý Như Ngọc kết luận, mặc dù nàng bây giờ trên giang hồ không xưng được cao thủ, nhưng cũng xem như là nổi bật, bốn năm mà có thể học được như thế, thực là kỳ tài a.

Trong ba năm trở thành Vu Vương, Vu Lạc Vũ vẫn buộc chặt thần kinh. Làm một vài chuyện nàng không thích, bởi vì nàng là Vu Vương, ngồi ở vị trí này thì phải có dáng vẻ cuả người xứng đáng với nó, nàng không thể cười toe toét suốt, không thể nghịch ngợm gây sự, trên chạy dưới nhảy; mỗi một lời nói, hành động của nàng đại biểu cho toàn bộ đất nước, toàn bộ Vu quốc đều nhìn chăm chú vào nàng, nàng không có tự do, cả ngày đều bận rộn tối mắt tối mũi, gà gáy lâm triều, vô sự thì bãi triều. Cho nên thời gian

https://thuviensach.vn

trong một ngày của nàng, thời điểm làm cho nàng cảm thấy mình chân chính là Vu Lạc Vũ cũng chỉ có lúc đang luyện võ.

"Tốt lắm, hôm nay luyện đến đây thôi, ngươi cũng nghỉ một lát đi." Lý Như Ngọc lên tiếng bảo Vu Lạc Vũ nghỉ ngơi, nàng biết quân vương nhật lý vạn ky*, nhưng nàng chính là không hiểu, vốn dĩ thời gian của người này càng ít đi vì sao còn coi trọng công phu có cũng được mà không có cũng không sao này như vậy? Phải biết rằng người này chỉ cần ra lên một tiếng sẽ có biết bao nhiêu người vì nàng mà bán mạng.

(*Chỉ sự bận rộn của bậc đế vương.)

"Ân." Vu Lạc Vũ lên tiếng trả lời, nàng quả thật cũng mệt mỏi, mấy ngày gần đây không nghỉ ngơi tốt, toàn bộ đều nằm trên bàn ngủ thiếp đi. Tiếp nhận khăn Niệm Tuyết đưa đến, lau sạch mồ hôi, Ngồi trên ghế, Vu Lạc Vũ uống một ngụm đại hồng bào, sau đó nhắm mắt nghỉ ngơi.

"Ngươi tội gì phải liều mạng như vậy?" Lý Như Ngọc thở dài, trong thời gian bốn năm, quan hệ giữa nàng và Vu Lạc Vũ sớm đã không còn là sơ giao nữa, nàng không bị trói buộc bởi quân thần chi lễ. Quan hệ của hai nàng quả thực vi diệu, các nàng là sư đồ, cũng như tỷ muội tri tâm. Lý Như Ngọc từng tận mắt chứng kiến tất cả mọi chuyện xảy ra trong hoàng thất Vu quốc, nàng đau lòng thiếu nữ kiên cường này. Mà đối với Vu Lạc Vũ mà nói Lý Như Ngọc cũng quan trọng như vậy, người quen thuộc theo bên cạnh mình ngoại trừ Niệm Tuyết, cũng chỉ có người sự phụ đã làm bạn với mình bốn năm này thôi, điều này bảo sao nàng có thể không quý trọng, dù sao phụ hoàng, mẫu hậu, thái tử ca ca của nàng đều đã mất rồi.

"Ba năm nay cô vương trải qua giống như nằm mơ, Vu Lạc Vũ không phải như thế này, nhưng cô vương trốn không được, đây là trách nhiệm của cô vương. Bắt đầu từ thời khắc đăng cơ đó, mối liên quan giữa cô vương cùng trưởng công chúa lúc đó đã đoạn tuyệt sạch sẽ, thứ ràng buộc duy nhất chính là công phu này đây, cho nên mỗi khi luyện võ, cô vương mới

https://thuviensach.vn

có thể cảm nhận được, cô vương sẽ lại nhớ đến thời điểm vẫn còn là công chúa." Vu Lạc Vũ chậm rãi nói, không có đại thần cùng ngoại nhân ở bên, Vu Lạc Vũ mới dám dỡ xuống một chút lớp vỏ kiên cường bên ngoài, lộ ra dáng vẻ cô đơn cùng mệt mỏi.

Lý Như Ngọc không còn gì để đáp lời, nàng không biết phải khuyên giải an ủi đứa nhỏ làm cho người ta đau lòng này, sinh trong hoàng thất, nàng vốn đã cô độc, vậy mà một chút yêu thương ít ỏi kia trong một đêm hóa thành hư ảo, nàng bị thân tình phủ nhận, lại còn phải kiên cường giữ vững tinh thần gánh vác mọi chuyện của Vu quốc, tang nghi, chiến loạn, dân chúng lầm than, Vu Lạc Vũ từng chút từng chút cố gắng đối mặt với mọi thứ, không có ai để nàng tố khổ. Chỉ phải có thể thay đổi càng ngày càng cường thế, càng lãnh mạc. Nụ cười trên khuôn mặt nàng đã hoàn toàn không thấy được nữa, nàng tiếp nhận bao nhiêu là trách nhiệm Lý Như Ngọc đều thấy, nàng rất đau lòng hài tử này.

"Vậy ngươi cũng phải chú ý thân thể, đừng để mệt mỏi như vậy." Lý Như Ngọc sủng nịch nói, hiện giờ nàng cũng không có biện pháp, có lòng nhưng không đủ lực, cho nên có thể thương liền thương yêu Vu Lạc Vũ, hy vọng có thể nhấc lên một chút ít tác dụng.

"Ân, cô vương cũng đang có tính toàn này. Ngày mai cô vương chuẩn bị xuất cung đi dạo, sư phụ đi cùng được không?"

"Xuất cung?" Lý Như Ngọc nghi hoặc, từ lúc nàng vào cung đến giờ, chưa từng thấy Vu Lạc Vũ xuất cung, đột nhiên nàng sao lại muốn xuất cung?

"Ân, đi ra ngoài giải sầu, cũng là để hảo cải trang vi hành một chút." Vu Lạc Vũ đúng là có dự định này, nàng hiện tại ngay cả giải sầu cũng không quên dân chúng Vu quốc.

https://thuviensach.vn

"Chỉ có chúng ta có thể không an toàn hay không?" Lý Như Ngọc vẫn có chút lo lắng, dù sao nàng là vua một nước, lỡ như có gì không hay xảy ra thì làm sao.

"Nhiều người thì sao gọi là cải trang vi hành được, yên tâm đi, sư phụ công phu cao cường, công phu tự bảo vệ của Vũ nhi hiện tại cũng tuyệt đối không có vấn đề."

"Ân." Hết cách rồi, Lý Như Ngọc đành phải đáp ứng Vu Lạc Vũ. Ai bảo nàng là vua của Đại Vu làm chi, lời nói chính là thánh chỉ.

Vu Lạc Vũ ngồi một lát thì trở về Vĩnh Cát Điện xử lý triều chính. Nhìn bóng dáng rời đi của Vu Lạc Vũ, Lý Như Ngọc nghĩ thầm đi ra ngoài cũng tốt, giải sầu thả tâm. Nàng thật sự sợ Vu Lạc Vũ nếu cứ như vậy trong thời gian dài, thân thể sẽ không chịu nổi.

Nhưng thế sự luôn khó lường, chuyến đi ngày mai, sẽ như thế nào đây?

r

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 7

Sau khi thượng triều xong, Vu Lạc Vũ nghỉ ngơi trong chốc lát mới bảo Niệm Tuyết đi tìm Lý Như Ngọc. Niệm Tuyết không biết tìm ở đâu ra một bộ đến một bộ y phục như của các công tử bình thường, sau đó hầu hạ Vu Lạc Vu thay đổi y phục.

"Sao lại mặc nam trang?" Lý Như Ngọc lần đầu tiên thấy Vu Lạc Vũ ăn mặc như vậy, nàng cũng có chút kinh ngạc, không ngờ Vũ nhi mặc nam trang lại tuấn tú như thế, môi hồng răng trắng, phong lưu phóng khoáng, mặc dù vẻ ngoài có chút không mạnh mẽ nhưng cũng làm cho người khác nhìn không chớp mắt.

"Ít gây chút ý một chút a."

Lý Như Ngọc lắc đầu, kỳ thật nàng rất muốn nói cải trang như vậy làm sao mà không gây chú ý được chứ, quả thật còn không bằng mặc nữ trang, bị đám nữ tử trên phố cảm mến đó cũng là chuyện làm người ta đau đầu.

Xuất cung rồi Vu Lạc Vũ nghĩ cảm giác lại được xuất cung thật tốt, đột nhiên nàng nhớ đến lần trước mình xuất cung là vì chuyện gì, Vu Lạc Vũ cười có chút bất đắc dĩ. Lần trước xuất cung là vào lễ thất tịch, muốn đi phật duyên tự cầu nhân duyên. Chẳng qua là không ngờ đến người mình cầu được lại là công tử nhà Văn Tương. Vu Lạc Vũ không thích Văn Duẫn cho nên nàng phản kháng, nàng đi tìm phụ hoàng cùng mẫu hậu, thế nhưng không nghĩ tới thái độ lần này của bọn họ lại vô cùng cường ngạnh, vô luận Vu Lạc Vũ khóc lóc thỉnh cầu như thế nào cung đều không có tác dụng. Sau đó.....sau đó chính là Vu Lạc Vũ chuẩn bị tìm phụ hoàng cùng mẫu hậu

https://thuviensach.vn

một lần cuối cùng, trong lòng Vu Lạc Vũ âm thầm hạ quyết tâm, nếu lần này bọn họ vẫn kiên quyết như vậy, bản th6n mình sẽ trốn khỏi hoàng cung là được.Tìm không thấy người, để xem bọn họ lấy ai để gả cho Văn Duẫn. Vu Lạc Vũ còn cố ý chọn thời điểm khi hoàng thúc của nàng đến tìm Vĩnh đế, bởi vì Lỗ Dương Vương cũng rất yêu thương Vu Lạc Vũ, cho nên nàng cảm thấy có thể lúc đó hoàng thúc của nàng sẽ nói đỡ giúp mình. Nhưng mà, nàng không ngờ rằng, khoảnh khắc cánh cửa đó bị đẩy ra đã làm thay đổi cả cuộc đời nàng.

Ai, lại không tự chủ được nghĩ đến chuyện này, mấy năm nay mỗi khi ngủ nàng đều mơ thấy những chuyện đã xảy ra vào đêm đó, nó cứ như cơn ác mộng, ám ảnh Vu Lạc Vũ ba năm. Cơn ác mộng này sẽ còn tiếp tục đến khi nào? Còn nhỏ mà phải chứng kiến một màn bi thảm như thế, làm thế nào bảo nàng không khắc cốt minh tâm được?

"Lại phát ngốc cái gì?" Mấy năm gần đây tùy thời tùy chỗ đều có thể thấy Vu Lạc Vũ ngẩn người, nếu nói có thời điểm nàng toàn tâm toàn ý, chỉ sợ cũng chỉ có lúc khi nàng xử lý triều chính.

Vu Lạc Vũ lắc đầu không nói, nàng cũng không có ý định nói cho bất luận kẻ nào trong lòng nàng nghĩ về chuyện này, Vu Lạc Vũ đã không còn là Vu Lạc Vũ của ba năm trước nữa, cả một quốc gia nàng đều phải gánh trên vai, vậy thì còn có chuyện gì là nàng không thể thừa nhận được đâu?

Trên đường, người đến người đi vô cùng nào nhiệt, nơi nơi đều có thể nghe thấy tiếng rao của những người bán hàng, âm thanh của những người vội vàng bận rộn, tất nhiên coin2 có tiếng tranh cãi ầm ĩ của bọn hài tử. Nhìn y phục cùng khuôn mặt vui vẻ của mọi người, Vu Lạc Vũ liền cảm thấy được thành công. Dù sao cũng là nàng làm cho Vu quốc trở nên phồn vinh hưng thịnh.

"Có chút khát." Vu Lạc Vũ chép miệng, miệng nàng bây giờ khô khốc.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy Vu Lạc Vũ nói khát, Niệm Tuyết vội vàng xem xét bốn phía chung quanh, tìm một tửu lâu có vẻ tốt. Cuối cùng nàng cũng nhìn thấy ở phía xa có một tửu lâu cũng không tệ lắm, Niệm Tuyết liền chỉ chỉ phía trước: "Thiếu gia, chúng ta đi đến đó được không?"

Ngẩng đầu nhìn địa phương Niệm Tuyết chỉ đến, Vu Lạc Vũ gật đầu, nàng dường như rất ít xuất cung. Ít biết trong Vu thành này có tửu lâu nào tốt nhất, cho nên vừa nhìn thấy nơi đó cũng không tệ liền quyết định đi đến.

Bước vào tửu lâu, bên trong người cũng không ít. Hiện tại không phải là thời gian dùng cơm mà lại có nhiều người như vậy, Vu Lạc Vũ nghĩ thầm, tửu lâu này chắc hẳn phải có cái gì đặc sắc.

Niệm Tuyết tìm điếm tiểu nhị, định hỏi tiểu nhị có nhã gian hay không, lời vừa chuẩn bị nói ra lại bị Vu Lạc Vũ ngăn cản. Cuối cùng Vu Lạc Vũ mở miệng bảo điếm tiểu nhị tìm một vị trí cạnh cửa sổ trong đại sảnh là được rồi.

"Thiếu gia, ngài là vạn kim chi khu, làm sao có thể cùng dân chúng bình thường chen chúc cùng một chỗ?" Niệm Tuyết mở miệng nhắc nhở nói, ở đây nhiều người, vàng thau lẫn lộn, lỡ như gặp chuyện không may thì phải làm sao chứ.

Vu Lạc Vũ không lưu tâm, nói: "Hôm nay vốn là cải trang vi hành, ngồi trong nhã gian thì có thể thấy được cái gì chứ. Từ xưa đến nay, trà quán tửu lâu đều là nơi tin tức truyền bá rộng rãi nhất, hơn nữa, làm gì mà có thể dễ dàng gặp chuyện không may như vậy chứ." Vu Lạc Vũ cười cười, Niệm Tuyết đúng là chuyện bé xe ra to, cái gì long thể với không long thể, dù sinh ở hoàng thất thì mình cũng chỉ là một con người thôi, mấy chục năm sau cũng phải 'về miền cực lạc'.

Ngồi vào chỗ, Vu Lạc Vũ định gọi một bình trà, mấy món điểm tâm nổi tiếng của tửu lâu, thì ánh mắt lại bị một lão nhân cao tuổi ở giữa đại sảnh

https://thuviensach.vn

thu hút.

Lão nhân thực bình thường, đầu tóc bạc trắng, một thân thô trang nhưng mà hắn lại không tầm thường. Ngồi ở giữa đại sảnh, trên bàn tuy chỉ có một chén trà bình thường, nhưng hắn không kiêu ngạo không siểm nịnh, chậm rãi mà nói. Ân, đúng là ứng với thuyết thư tiên sinh* ở quán giờ chuyển đến tửu lâu. Đang dăn cơm lại nghe chuyện xưa, thật là một phen phong vị khác.

(*Người kể chuyện.)

Vu Lạc Vũ vừa thổi trà vừa tỉ mỉ nghe, có đôi khi những lời thuyết thư tiên sinh nói ra cũng không nhất định là chỉ kể chuyện xưa, nếu hắn co thể đứng ở đây kể chuyện xưa, như vậy hắn nhất định có thể có một vài cách thức tìm được sự thật của một vài chuyện mà nhiều người không biết.

Giữa tửu lâu, thuyết thư tiên dinh kia uống một ngụm lớn trà, tằng hắng cổ họng, sau đó nói: "Mọi người có biết đương kim nữ đế có một vài chuyện không muốn người khác biết không? Hôm nay ta sẽ nói một chút, mọi người có muốn nghe không?

Vài người trong tửu lâu vừa nghe là chuyện mà nữ đế không muốn người khác biết, đều vỗ tay, thậm chí có người còn đứng lên hưởng ứng. Vu Lạc Vũ cũng bị khơi mào hứng trí, lão nhân này thế nhưng lại biết chuyện bí mật của nữ đế, không biết là chuyện gì.

Vị thuyết thư tiên sinh kia hắc hắc cười hai tiếng, tiếp tục nói: "Mọi người cũng biết năm nay là năm Lạc Đế thứ ba, Lạc Đế mười tuổi đăng cơ, đây cũng không phải là chuyện kỳ lạ, nhưng kỳ lạ chính là vào năm Vĩnh Đế thứ nhất, thời điểm lúc Hách Liên Hoàng hậu hạ sinh một long một phượng, Vĩnh Đế rất vui sướng liền phong cho nam hài là Đông cung Thái Tử, mười bảy năm trôi qua, Vĩnh Đế băng hà, Hách Liên Hoàng hậu bi thương đến cực điểm, không lâu sau đó cũng vì u buồn mà chết. Khi đó lẽ

https://thuviensach.vn

ra người kế vị ngay lúc đó phải là Thái Tử điện hạ, nhưng lại không thể ngờ chính là, trong Vu thành vẫn chưa dán hoàng bảng phế truất Thái Tử nhưng vì sao người đăng cơ sau đó lại là tiểu nữ nhi của Vĩnh Đế - Lạc Đế đây?

Mọi người trong tửu lâu nhìn nhau, mọi người không ngốc tất nhiên sẽ cảm thấy nghi hoặc, chuyện này quả thật làm cho nguồi ta không thể tưởng tượng, nhưng dân chúng thì làm sao biết được chuyện xảy ra trong hoàng thất? Đó dù sao cũng là hoàng thất, nhưng hôm nay, nhìn thuyết thư tiên nói như thế, liền làm cho trong lòng mọi người ngứa ngáy, chẳng lẽ thuyết thư tiên sinh này biết chút chuyện gì chăng?

Vu Lạc Vũ nghe đến đó cũng là một trận kinh hãi, cau mày. Thuyết thư tiên sinh kia muốn nói gì? Là vô căn cứ hay là thật sự biết chuyệ gì? Chuyện phát sinh đêm đó, những người có mặt cũng không nhiều, nhưng ít nhiều cũng là bị người biết được. Bí mật nếu bị nhiều người biết sẽ khó giữ được, cho dù Vu Lạc Vũ là vua một nước nhưng cũng không thể bịt được miệng của mọi người.

Bên này Vu Lạc Vũ vừa rơi vào trong suy nghĩ của chính mình, bên kia thuyết thư tiên sinh lại bắt đầu chậm rãi nói: "Long thể của Vĩnh Đế không có việc gì nhưng trong một đêm lại chết bất đắc kỳ tử! Đương nhiên..." Thuyết thư tiên sinh nói đến đây thì dừng một chút, không thể nghi ngờ là hắn muốn làm mọi người bức rứt tò mò, đến khi đã cảm thấy đủ, hắn quét mắt một vòng đại sảnh mới tiếp tục nói: "Trong cái đêm hôm đó, đi về cõi tiên còn có cả Hách Liên Hoàng hậu, Thái tử điện hạ, Lỗ Dương Vương cùng Lỗ Dương Vương Phi!"

Vu Lạc Vũ trừng lớn hai mắt! Nàng không thể tin nhìn chằm chằm thuyết thư tiên sinh kia. Người đó thế nhưng biết được hoàng cung đêm đó đã xảy ra chuyện gì.

"Vào lúc đó chuyện xảy ra quá mức đột ngột, thời điểm Lạc Đế đi tìm Vĩnh Đế cũng là kinh hoảng đến ngẩn ra tại chỗ. Đêm hôm đó không ai biết

https://thuviensach.vn

trong cung điện kia đã xảy ra chuyện gì, lúc đó tình hình giữa Vu quốc cùng Diệu Nghiêm quốc tương đối căng thẳng, Diệu Nghiêm quốc vẫn muốn thâu tóm Vu quốc, ngay lúc đó Thái hậu sợ sau khi để lộ tin này ra thì người của Diệu Nghiêm quốc sẽ thừa nước đục thả câu, cho nên ngay lập tức cho người phong tỏa tin tức còn dán hoàng bảng thông báo tin tức Vĩnh Đế băng hà, mà thái hậu cũng chuẩn bị sẽ phò trợ tân quân kế vị. Nhưng vào lúc lập tân quân lại xuất hiện bất đồng ý kiến. Thái hậu muốn lập trường tử của Lỗ Dương Vương đăng cơ, nguyên nhân tất nhiên là do hắn là nam tử duy nhất chứa huyết mạch hoàng thất. Nhưng các đại thần lại không đồng ý, di huấn tổ tiên của hoàng thất 'Lập trường bất lập hiền, trường ấu hữu tự*! Tân quân kế vị phải là trường tử[1] trước, khi trường tử không thể kế vị thì đến đích tử[2] kế vị, sau đó mới đến thứ tử[3]. Thái tử không thể kế vị, trưởng công chúa tuy là nữ tử nhưng cũng là đích tử của tiên vương. Đích tử vẫn còn thì làm sao sẽ đến phiên tiểu vương gia của Lỗ Dương Vương kế vị chứ. Vu quốc cho phép nữ tử kế vị, mà đại thần đều là dựa vào di huấn của tổ tiên đến phò tá tân quân, Thái hậu không thể phản bác, cuối cùng đành phải thuận theo, để Lạc Đế đăng cơ. Về phương diện khác, tin tức mà hoàng thất nghiêm thủ không biết tại sao lại để cho Diệu Nghiêm quốc biết, bọn họ ồ ạt tiến công, chuẩn bị một lần thâu hạ Vu quốc. Lúc này Vu quốc loạn trong giặc ngoài, Lạc Đế vừa đăng cơ cũng chỉ mới tròn mười bảy tuổi, lúc các đại thần đều cho rằng số kiếp đã định, thì Lạc Đế lại phát ra khí thế của bậc quân vương, nàng một bên bí mật tổ chức tang nghi, một bên cùng Diệu Nghiêm quốc khai chiến, cuối cùng Lạc Đế thắng! Nàng đem quân của Diệu Nghiêm đuổi ra khỏi biên giới Vu quốc, cũng chỉ trong ngắn ngủi ba năm làm cho toàn bộ Vu quốc khôi phục lại lần nữa, thậm chí càng thêm phồn vinh hương thịnh, có thể nói Lạc Đế là một đại thánh hiền minh quân a."

(*Chỉ lập người có sinh ra trước chứ không lập người hiền, lớn nhỏ có thứ tự.)

[1] Trường tử: người con lớn tuổi nhất, sinh ra đầu tiên.

https://thuviensach.vn

[2] Đích tử: con của vợ cả.

[3] Thứ tử: con của vợ lẻ.

Một câu chuyện xưa thật dài đã nói xong, đại sảnh vốn dĩ ồn ào giờ không có lấy một âm thanh, tất cả mọi người đang ngồi đây đều lâm vào trầm tư, cố sự có thật hay không bây giờ đối với bọn họ cũng không còn quan trọng, dù sao cũng là chuyện hoàng thất, đây không phải là chuyện bọn họ có thể quản. Nhưng người mà thuyết thư tiên sinh nói đến cũng là một người chân thật tồn tại. Lạc Đế tuy là nữ tử nhưng trong ba năm ngắn ngủi đã đánh lui ngoại binh, cũng làm cho toàn bộ Vu quốc một lần nữa khôi phục lại, việc này đúng là chuyện mà người thường khó có thể làm được. Tất cả những việc Lạc Đế đã làm, bọn họ đều nhìn thấy, Lạc Đế đúng là một đại thánh hiền minh quân.

Vu Lạc Vũ cũng không thể kiềm chế lâm vào trầm tư, nhưng suy nghĩ của nàng lại khác với những người khác. Đánh lui ngoại binh đó là kết quả mà nàng cố gắng, đó là hồi báo cho những nỗ lực của nàng, là nàng nên có, nhưng.....nhưng trong một đêm tất cả thân nhân của nàng đều không còn, đây là vì sao? Chẳng lẽ đó cũng là nàng nên có sao? Vì cái gì mình cũng có một Hoàng tổ mẫu nhưng lại chẳng khác gì không có vậy? Người đó thật sự là yêu thương gia đình tiểu nhi tử của mình, thật sự là cực kỳ yêu thương bọn họ. Thà rằng vi phạm tổ huấn cũng muốn phải phò trợ Vu Lạc Khải kế vị. Cả hai đều là cháu của người đó mà, vì sao chênh lệch lại lớn như vậy chứ?

Trong đại sảnh im lặng dị thường, đến mức có thể nghe được tiếng châm rơi. Nhưng vào lúc đó, lại có một đạo âm thanh đột ngột vang lên.

"Nói bừa!"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 8

"Nga, Tiểu cô nương ta như thế nào nói bừa?" Thuyết thư tiên sinh nghe thấy có người dị nghị cũng không kích động, một bộ dáng thản nhiên tự đắc, người trong đại sảnh cũng không nói gì, đều đang chờ nghe xem vị thuyết thư tiên sinh kia làm sao nói bừa.

"Dân chúng Vu thành giàu có, đó là đương nhiên, dù sao hoàng cung cũng là ở đây. Nhưng Vu quốc cũng không phải mưa thuận gió hòa, phồn vinh hưng thịnh như ông nói. Vài thành trì cách xa Vu thành mấy năm liên tiếp đều hạn hán, Lạc Đế không cứu trợ thiên tai cũng không sao, thế nhưng cũng không giảm nhẹ thuế thu, ông có biết dân chúng nơi đó lầm than sao? Cư nhiên còn nói Lạc Đế là một đại minh quân? Hừ!" Nữ tử đó khinh thường hừ lạnh một tiếng.

Lời này vừa nói ra, trong lòng Vu Lạc Vũ liền chấn động. Nàng ngẩng đầu cẩn thận đánh giá nữ tử kia. Là một tiểu cô nương mà, một thân khinh sa* bạch sam, mái tóc đen nhẹ nhàng phiêu dật thả tung sau lưng, được cố định bằng dây cột tóc bạch sắc. Trên bàn đặt một thanh bảo kiếm màu trắng bạc, xem ra là người trong giang hồ. Thời điểm lúc tiểu cô nương nói chuyện có chút kích động, toàn bộ lông mày đều cau lại một chỗ. Vu Lạc Vũ đều nhìn vào trong mắt, trong lòng có một loại cảm giác lay động. Tiểu cô nương này sao lại có chút quen thuộc nhỉ.

(*Khinh sa: lụa mỏng.)

Thuyết thư tiên sinh ha hả cười, "Tiểu cô nương a, lời cô nói lão hủ cũng không phản đối. Nhưng người trong Vu quốc hơn ngàn vạn a, Lạc Đế cho

https://thuviensach.vn

dù có lợi hại nhưng cũng chỉ có một người a."

"Hừ." Nữ tử đó khẽ xuy một tiếng, "Đúng, Lạc Đế nàng là chỉ có một người, nhưng nàng là chưởng quản quan viên cả nước, quan viên thất trách vẫn là do nàng làm không tốt!"

Thuyết thư tiên sinh lắc đầu, không đáp lời nữa. Tiểu cô nương này a, chính trực nhưng lại không thể đứng ở góc độ của người khác mà suy nghĩ, vẫn là tuổi quá nhỏ, nhiều lời vô ích a.

Tiểu cô nương kia thấy thuyết thư tiên sinh không hề đáp trả, nghĩ rằng hắn bị mình nói đến không gì mà chống đỡ liền vui vẻ ra mặt. Vốn chính là vậy mà, mình nói đều là sự thật, những người dân này thực sự đáng thương, không có quần áo để mặc, không có cơm ăn, chỉ còn một chút tiền duy nhất cũng phải hiếu kính nộp thuế cho quan phụ mẫu. Hừ, Lạc Đế cái gì, quả thực chính là hôn quân.

Mà Vu Lạc Vũ ngồi bên kia trong khoảng khắc nhìn thấy nữ tử đó cười liền "phốc" một cái đứng lên. Lần này rất đột ngột, đến mức làm cho Niệm Tuyết cùng Lý Như Ngọc đều giật mình, đây là làm sao vậy?

Vu Lạc Vũ cười thầm trong lòng, khó trách lại cảm thấy quen thuộc như là đã gặp nhau ở nơi nào rồi, mình tại sao lại có thể đem người quan trọng như vậy quên mất chứ? Không phải đã nói ngươi nên tìm một chỗ trốn đi, đừng để cô vương thấy ngươi sao, hả? Ngọc Nhi!

Vu Lạc Vũ đi đến chỗ nữ tử đó.

"Ngọc Nhi." Vu Lạc Vũ đứng ở một nơi cách Bùi Ngọc Nhi không xa hô lên một tiếng.

Bùi Ngọc Nhi nghi hoặc xoay người nhìn Vu Lạc Vũ cao thấp đánh giá một phen, ngô ~ nam tử này, hình như mình không biết a. "Ngươi là ai?"

https://thuviensach.vn

A, Thật sự là nàng đây mà. "Không nhớ ra ta sao?"

Bùi Ngọc Nhi nhíu mày, nàng thật cố gắng nhớ lại, nhưng mà người trước mặt này, mình dường như thật sự không biết hắn a.

"Bốn năm trước, ta chính là người đã bị ngươi đánh." Niệm Tuyết đi theo phía sau Vu Lạc Vũ nghe xong liền cảm thấy một trận kinh hãi, bốn năm trước bệ hạ lại có thể bị đánh? Tại sao nàng lại không biết?

"Bốn năm trước, người bị ta đánh rất nhiều."

"A!" Vu Lạc Vũ giận dữ trái lại cười, bản thân nàng là một người đứng đầu đất nước, đối với nàng ta chưa bao giờ quên, còn nàng ta - một cái dân chúng bình thường lại quên mất mình không còn một mảnh? Được lắm! Vậy lần này nên hảo hảo cho ngươi nhớ kỹ cô vương, Ngọc Nhi!

"Ta đây sẽ nhắc cho ngươi nhớ. Bốn năm trước, đêm thất tịch, Phật Duyên tự, còn có Tiểu. Hổ. ca. ca!" Lúc Vu Lạc Vũ nói đến Tiểu Hổ ca ca lại cực kỳ thong thả, những thứ khác ngươi không nhớ rõ, nhưng Tiểu Hổ ca ca tổng sẽ không quên chứ.

Quả nhiên, lúc Bùi Ngọc Nhi nghe đến bốn chữ 'Tiểu Hổ ca ca' liền trừng lớn hai mắt, khó tin nhìn chằm chằm Vu Lạc Vũ.

"Nhớ rồi, ngươi chính là người lúc ấy đã đoạt hoa, nhưng mà..." Bùi Ngọc Nhi dùng ánh mắt cực kỳ quái dị nhìn chằm chằm Vu Lạc Vũ. "Ta nhớ ngươi là nữ tử mà?"

"Thuận tiện để ra ngoài."

"Ờ, Vậy ngươi có chuyện gì sao?" Bùi Ngọc Nhi không tức giận hỏi, nàng cảm thấy người trước mắt tìm nàng nhất định là để báo thù, nếu vậy thì phải chạy nhanh a. Bùi Ngọc Nhi có chút không kiên nhẫn, nàng muốn

https://thuviensach.vn

mau chóng tranh thủ dùng bữa sau đó nghỉ ngơi một chút, rồi tiếp tục đến thành trì kế tiếp du ngoạn.

"Tất nhiên là có việc, ta nghe ngươi nói rằng Lạc Đế là hôn quân."

"Đúng." Bùi Ngọc Nhi đáp, đúng là mình nói.

"À!" Ngoài mặt Vu Lạc Vũ không có biểu hiện gì nhưng trong tâm lại nở nụ cười. Vẫn giống bốn năm trước, không lớn lên được, quả thật là giống bản thân mình trước đây, Có điều thật đáng tiếc, bây giờ mình đã trưởng thành. Vu Lạc Vũ hiện tại cũng sẽ không như lúc trước chỉ dùng miệng hù dọa hai cái thì coi như xong. Vu Lạc Vũ nghĩ thầm nếu Ngọc Nhi ngươi không biết tự giấu kĩ chính mình, cái này cũng không thể trách cô vương, cô vương sẽ bắt ngươi ở lại ở lại bên cạnh cô vương, chậm rãi chuộc tội đi.

"Ngươi có chút cực đoan, Lạc Đế nàng cho dù có lợi hại hơn nữa cũng không thể quan tâm được hết người dân của Vu quốc, một số ít quan viên vẫn có thể ở giữa kiếm lời đút túi riêng, dù sao trời cao hoàng đế xa. Hay là như vầy, chúng ta sẽ làm một cuộc trao đổi, ngươi thấy sao?"

"Trao đổi gì?"

"Ngươi cùng ta tỷ thí công phu một lần nữa, nếu ngươi thắng, ta sẽ giúp ngươi nói cho Lạc Đế, để nàng đem những chuyện ngươi nói xử lý công bằng, nhưng nếu ngươi thua, ngươi phải theo ta ba năm, tất cả mọi chuyện đều phải nghe ta sai khiến, như thế nào?" Vu Lạc Vũ nói rất nhẹ nhàng, nàng đã liệu trước Bùi Ngọc Nhi nhất định sẽ đáp ứng yêu cầu của mình, bởi vì nàng ta vẫn còn chưa trưởng thành, hoặc có lẽ là nàng ta đối với bản thân rất có tin tưởng.

"Ngươi nói với Lạc Đế?" Bùi Ngọc Nhi có chút không tin, nàng từ trên xuống dưới đánh giá Vu Lạc Vũ một phen, xem ra cũng là giống người bình thường, nhưng nàng ta cùng Lạc Đế có quan hệ như thế nào? Nàng ta nói ra thì Lạc Đế sẽ nghe theo sao?

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng không tin tưởng của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ cảm thấy rất buồn cười, mình không phải chính là Lạc Đế sao.

"Quan hệ giữa ta và Lạc Đế không phải là ít đâu, nàng chắc chắn sẽ nghe ta, còn ngươi thì sao? Có chấp nhận tỷ thí không?"

Bùi Ngọc Nhi cúi đầu trầm tư, phải tỷ thí sao? Những người đó quả thật đáng thương, nếu mình thắng là có thể cứu được bọn họ, nhưng nếu mình thua thì sao? Ba năm có phải là quá dài rồi hay không? Mình mới vừa xuống núi du ngoạn nhân gian mấy tháng mà thôi, vẫn còn chưa chơi đủ mà. Bất quá nghĩ lại một chút, Bùi Ngọc Nhi cảm thấy không có gì phải sợ, nàng nhớ rõ người trước mắt năm đó một chút công phu cũng không có, chỉ là con cọp giấy, bản thân mình tập võ từ nhỏ, cho dù sau đó người này có tập võ tất nhiên cũng không phải là đối thủ của mình, người ta cũng đã đưa ra lời khiêu chiến chẳng lẽ mình còn sợ sao? Bùi Ngọc Nhi hít một hơi, trận chiến này tất nhiên có thể dễ như trở bàn tay.

"Tất nhiên là tỷ thí!"

"Được, ở đâu?"

"Ra ngoài thành đi, nơi đó ít người, đất cũng rộng." Bùi Ngọc Nhị nói xong, đặt một thỏi bạc lên bàn, liền xoay người đi trước.

Vu Lạc Vũ liếc mắt nhìn Niệm Tuyết bên cạnh, Niệm Tuyết hiểu ý, lấy ngân lượng giao cho điếm tiểu nhị, ba người Vu Lạc Vũ cũng theo nàng rời đi.

Vu Lạc Vũ đi ở phía sau cách Bùi Ngọc Nhi không xa, tinh tế đánh giá nàng. Vu Lạc Vũ cảm thấy tiểu nha đầu này thật ra cũng thay đổi không ít, vóc dáng cao cao, tóc dài, dáng người cũng trở nên đầy đặn. Tất nhiên, cũng càng trở nên xinh đẹp động lòng người. Chỉ tiếc, tính cách vẫn là đơn thuần dễ xúc động như trước. Bất quá như vậy cũng tốt, Vu Lạc Vũ thích

https://thuviensach.vn

dùng tâm nhãn với loại tiểu nha đầu không có tâm nhãn này, như vậy mới càng thêm thú vị chứ, không phải sao.

"Ta muốn thắng nàng." Vu Lạc Vũ xoay đầu nhỏ giọng nói với Lý Như Ngọc bên cạnh.

Lý Như Ngọc gật đầu, nàng biết nên làm thế nào, Vu Lạc Vũ lúc này làm cho Lý Như Ngọc có chút kinh ngạc. Từ ba năm trước, lúc Vu Lạc Vũ đăng cơ đến nay, nàng đã không còn thấy Vu Lạc Vũ đối với bất cứ cái gì chấp nhất như thế, xem ra lần này nàng ấy nhất định phải được như ý nguyện, cho nên Lý Như Ngọc vô luận như thế nào cũng sẽ trợ giúp nàng, giúp Vu Lạc Vũ bắt Bùi Ngọc Nhi.

Đi đến ngoài thành, Bùi Ngọc Nhi dừng lại, nàng xoay người nhìn về phía ba người Vu Lạc Vũ.

"Tỷ thí ở đây, thế nào?"

"Được." Vu Lạc Vũ gật đầu.

Cầm lấy thanh kiếm mà Lý Như Ngọc đưa tới, Vu Lạc Vũ đi đến trước mặt Bùi Ngọc Nhi. Bùi Ngọc Nhi cũng rút ra bảo kiếm màu trắng bạc của mình, chờ Vu Lạc Vũ công kích trước.

"Lúc trước đã nói rõ ràng, thua thì phải làm theo ước định."

"Một lời đã định!" Vu Lạc Vũ đáp ứng, nâng lên bảo kiếm đâm đến phía trước.

Bùi Ngọc Nhi không chút hoang mang tiếp chiêu, Vu Lạc Vũ vừa xuất chiêu thì Bùi Ngọc cũng đã biết nàng không phải là đối thủ của mình, quả nhiên cho dù sau này nàng có tập võ cũng không thể so với mình được. Trong lòng Bùi Ngọc Nhi càng thêm nắm chắc, mỗi một chiêu thức lại càng thêm thoải mái.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ nhìn vẻ mặt ung dung của Bùi Ngọc Nhi liền biết nàng cũng không nghiêm túc cùng mình tỷ thí, Vu Lạc Vũ không giận cũng không gấp, vẫn tiếp tục tiến công từng chiêu từng chiêu, nàng thật muốn xem Bùi Ngọc Nhi muốn chơi như vậy đến khi nào. Nàng thật sự rất muốn nhìn Bùi Ngọc Nhi sau khi thua trận sẽ có biểu tình gì, nhất định là rất thú vị. Vì Bùi Ngọc Nhi, mấy năm nay nàng đã chịu bao nhiêu khổ sở nàng đều ghi tạc trong lòng, thêm cả chuyện hôm nay nhiều cũng không nhiều mà ít cũng không ít, từ từ nàng đều sẽ đòi là tất cả.

Qua lại gần trăm chiêu, Bùi Ngọc Nhi cảm thấy có chút không thú vị, nàng hình như đã tính sai. Bùi Ngọc Nhi cố ý lộ ra dáng vẻ thoải mái, trải qua chuyện bốn năm trước, Bùi Ngọc Nhi cảm thấy Vu Lạc Vũ phải là người rất dễ xúc động, nhưng không ngờ đến hôm nay chính mình đã coi thường nàng ta đến mức đó nhưng nàng ta lại không có phản ứng quá khích gì, thật sự là thực thất vọng a.

Bùi Ngọc Nhi thu hồi tâm tính đùa giỡn của mình, mỗi một chiêu thức bắt đầu mạnh mẽ lên. Lúc này Vu Lạc Vũ có thể cảm giác được Bùi Ngọc Nhi có biến hóa nhưng nàng vẫn không vội, dù sao trận chiến này nàng đã nắm chắc phần thắng. Mà Lý Như Ngọc đang ở một bên quan sát trận tỷ thí, ai cũng không biết, hai tay đang chấp phía sau lưng của nàng đang cầm một viên đá nhỏ.

Đợi đến khi Vu Lạc Vũ lộ ra sơ hở, Bùi Ngọc Nhi liền đâm tới một kiếm bất lưu đường sống! Một kiếm này xuất ra tốc độ có bao nhiêu ngoan tuyệt, Niệm Tuyết ở một bên nhìn một màn này thì sợ đến mức linh hồn muốn bay ra ngoài, nàng tuy rằng biết đây không phải là đánh thật nhưng nàng vẫn sợ Bùi Ngọc Nhi không cẩn thận đâm trúng Vu Lạc Vũ. Đây chính là vua của Đại Vu a!

Mà thời điểm Vu Lạc Vũ xuất kiếm thì đã chậm một bước, nếu ấn như tình huống, khi mũi kiếm của Bùi Ngọc Nhi cắm vào thân thể Vu Lạc Vũ thì kiếm của Vu Lạc Vũ chỉ vừa mới đến thân thể của Bùi Ngọc Nhi. Đó là

https://thuviensach.vn

một loại đánh trả ngu xuẩn đến cỡ nào, nhưng Vu Lạc Vũ cũng không xem là như vậy, một kiếm này của nàng cũng đủ nhanh, chuẩn, ngoan tuyệt, không lưu một chút đường sống. Hai người cứ như vậy hướng đối phương đâm tới, đến tột cùng là kiếm của ai sẽ đâm vào thân thể đối phương trước đây.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 9

Lý Như Ngọc đứng một bên nhìn từ nãy đến giờ, trong nháy mắt liền phóng ra viên đá nhỏ vẫn nắm trong tay, viên đá hướng đến tay cầm kiếm của Bùi Ngọc Nhi bay tới. Động tác của Lý Như Ngọc vô cùng nhanh, nhanh như điện chớp!

Bùi Ngọc Nhi lại đang tập trung tinh lực dồn vào một chiêu này, nàng muốn bằng một chiêu liền phân thắng bại, cho nên đã dùng toàn lực. Cũng bởi vì nàng còn quá nhỏ, vốn dĩ không biết lòng người hiểm ác, nàng sao có thể ngờ đến trong lúc đang cùng Vu Lạc Vũ thi đấu thì lại có người thứ ba ra tay chứ? Kiếm vẫn còn xuất ra, Bùi Ngọc Nhi liền cảm thấy cổ tay một nhiên đau đớn, tiếp theo tay phải đã bị lực đạo vô cùng lớn làm trật phương hướng. Bùi Ngọc Nhi đại kinh thất sắc, ngay lúc kiếm của nàng vừa chuyển, mũi kiếm của Vu Lạc Vũ đã dừng ngay trên cổ Bùi Ngọc Nhi.

"Ngươi thua!" Vu Lạc Vũ giương khóe miệng, không tự giác bật cười. Như vậy mới đúng, Vu Lạc Vũ cực thích cảm giác như hiện tại.

"Ngươi giở trò!" Bùi Ngọc Nhi cũng không phải con cừu non, trận tỷ thí này không có một chút công bằng.

"Ngươi thấy ta giở trò khi nào?

"Ngay lúc nãy. Nhất định là bằng hữu của ngươi xuất ám khí!"

"Ngậm máu phun người cũng không phải là tốt nha, tiểu bằng hữu, ngươi nhìn thấy là ai xuất ám khí sao?" Vu Lạc Vũ trưng ra khuôn mặt vô tội, nàng thật sự cảm thấy Bùi Ngọc Nhi càng ngày càng thú vị.

https://thuviensach.vn

"..." Bùi Ngọc Nhi giận mà không thể phát tiết, chỉ có thể gắt gao nhìn chằm chằm Niệm Tuyết cùng Lý Như Ngọc. Niệm Tuyết xác thực không phóng ám khí, cho nên vẻ mặt mới có lộ ra vẻ khó hiểu vô tội. Mà Lý Như Ngọc nàng chân chính là một lão giang hồ từng trãi, muốn lừa Bùi Ngọc Nhi dễ như ăn một bữa sáng. Bùi Ngọc Nhi nhìn không ra là ai, lại gắt gao nhìn chằm chằm Vu Lạc Vũ, ánh mắt sắt bén kia hận không thể đem nàng trực tiếp giết chết! Bùi Ngọc Nhi mặc dù không biết là ai đánh lén mình, thế nhưng nàng biết, tất cả mọi chuyện chính là do Vu Lạc Vũ chỉ thị, người này nhất định còn ghi hận chuyện bị mình đánh bốn năm trước.

"Như thế nào? Tìm không ra? Hay là....ngươi muốn lật lọng?" Thời điểm Vu Lạc Vũ nói đến bốn chữ 'ngươi muốn lật lọng', ánh mắt vô cùng khinh thường, nàng chính là cố ý làm vậy. Tuy rằng chỉ mới gặp nhau hai lần nhưng Vu Lạc Vũ vô cùng hiểu rõ tính cách sĩ khả sát bất khả nhục* của Bùi Ngọc Nhi.

(*Thà chết chứ không chịu bị bôi nhọ.)

Quả nhiên lúc Bùi Ngọc Nhi nhìn thấy ánh mắt khinh thường của Vu Lạc Vũ, nàng liền tức giận. Ánh mắt của nàng ta là sao chứ? Nhìn mình giống kẻ lật lọng lắm sao? Không phải chỉ ba năm thôi sao, chớp mắt liền trôi qua, có gì đâu chứ!

"Được, ta theo ngươi ba năm, tất cả mọi chuyện đều sẽ nghe theo ngươi phân phó, nhưng chuyện giết người phóng hỏa ta sẽ không làm!" Bùi Ngọc Nhi nói rõ trước.

"Yên tâm, ta sẽ không để ngươi đụng đến một chút huyết."

"Tốt nhất là vậy!" Bùi Ngọc Nhi nói xong, hầm hừ dẫn đầu rời đi.

Sau khi Bùi Ngọc Nhi đáp ứng Vu Lạc Vũ, trong thoáng chốc nàng liền vô cùng hối hận. Tại sao lại xúc động như thế, đã biết một lần đáp ứng chính là ba năm a. Sư phụ thật vất vả mới thả người ta hạ sơn du ngoạn, giờ

https://thuviensach.vn

thì mới hạ sơn còn chưa được mấy tháng mà! Trong lòng Bùi Ngọc Nhi vô cùng hối hận, lần này thật sự là tiền mất tật mang, chẳng những không giúp được bách tính mà lại còn đem ba năm của mình 'tiễn' đi!

"Này, cho dù ta thua, ngươi có thể nói chuyện đó với Lạc Đế được không." Bùi Ngọc Nhi đang đi phía trước bỗng nhiên xoay người nói với Vu Lạc Vũ, nàng thật sự không cam lòng.

"Ngươi cũng đã thua ta, tại sao ta phải nói giúp ngươi chứ?"

"Ngươi thắng không quang minh, chính ngươi còn không rõ sao!" Bùi Ngọc Nhi thật sự là tức chết rồi, liền hướng Vu Lạc Vũ rống to. Niệm Tuyết đứng một bên nghe thấy cũng kinh hãi, nàng ấy thật sự không biết mình đang quát vào mặt ai a. Có điều, Niệm Tuyết cũng cảm thấy kỳ quái, bệ hạ bị người khác hét vào mặt như vậy nhưng tại sao lại không có phản ứng.

Thấy bộ dáng nghẹn khuất kia của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ nhịn không được liền cười thành tiếng. Vu Lạc Vũ phát hiện, hôm nay mới chỉ nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi có vài canh giờ mà thôi nhưng không hiểu sao tâm tình của Vu Lạc Vũ lại thư sướng như thế. Nhưng nghĩ lại cũng là chuyện bình thường, bản thân mình năm mười sáu tuổi gặp được Ngọc Nhi, đây cũng chính là sự mối liên kết với chính mình năm mười sáu tuổi.

Vu Lạc Vũ vẫn luôn khát vọng trở về bốn năm trước, lúc nàng có tất cả mọi thứ, nhưng đó là chuyện không có khả năng, cho nên...Ai, Vu Lạc Vũ thở dài, cho nên Ngọc Nhi, ngươi liền ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh cô vương đi, để cô vương không quên mất những thứ cô vương đã từng có được lúc nhỏ.

"Được, vậy ngươi theo ta tiến cung, cùng nói với Lạc Đế." Vu Lạc Vũ lơ đễnh nói.

https://thuviensach.vn

Cùng người này tiến cung, gặp Lạc Đế? Thật hay giả vậy? Bùi Ngọc Nhi khiếp sợ. Lạc Đế là ai chứ, đó là vua của Đại Vu, bản thân mình chỉ là một người lưu lạc giang hồ thật sự có thể gặp được sao? Nhưng...đáy lòng Bùi Ngọc Nhi nhanh chóng phủ nhận ý nghĩ này, ngay cả ba năm thời gian của mình cũng đã đi tong rồi, cùng lắm thì thêm cả cái mạng này nữa, có gì mà phải sợ chứ. "Đi thì đi, sợ ngươi à!"

Vu Lạc Vũ cũng không cùng nàng tranh cãi, liền dẫn theo Bùi Ngọc Nhi đi về hướng hoàng cung, bây giờ nàng vô cùng chờ mong, không biết sau khi Bùi Ngọc Nhi biết mình là Lạc Đế thì sẽ có phản ứng gì đây?

Đường đến hoàng cung ngày một gần, trái tim Bùi Ngọc Nhi lại đập càng nhanh, nàng chính là lần đầu tiên đến gần hoàng cung như vậy. Đến khi đứng trước cửa cung, Bùi Ngọc Nhi ngẩng đầu nhìn tường thành, bỗng dưng nàng cảm thấy bản thân nhỏ bé không khác gì một con kiến. Bùi Ngọc Nhi ổn định tâm thần, hít thở thật sâu tự khích lệ bản thân sẽ không có gì, chỉ cần một lát nữa đem tình hình thiên tai nói với Lạc Đế là ổn rồi, sẽ không có chuyện gì đâu, không có chuyện gì đâu.

Mà Vu Lạc Vũ, suốt cả đường đi nàng đều thưởng thức biểu tình của Bùi Ngọc Nhi. Bùi Ngọc Nhi này hoàn toàn có thể tham gia diễn xuất biến kiểm* nha, cái này có thể gọi là biến hóa đa đoan a.

(*Biến kiểm: là một kỹ thuật trong kịch Tứ Xuyên. Diễn viên mặc trang phục sặc sỡ, di chuyển theo tiếng nhạc, đeo mặt nạ nhiều màu khắc họa các nhân vật kịch tiêu biểu, khi nhạc lên đến cao trào, diễn viên phất quạt hoặc tay áo qua mặt, trong tích tắc đã thay đổi từ mặt nạ này sang mặt nạ khác, mỗi mặt nạ biểu thị một tâm trạng khác nhau.)

"Đứng lại! Tránh ra! Tránh ra! Tránh ra, nơi này không phải chỗ để các ngươi có thể đùa giỡn." Thủ vệ gác cổng thành tiến lên chặn lại đường đi của Vu Lạc Vũ. Vẻ mặt hắn đầy khinh thường, nghĩ thầm 'cũng không nhìn

https://thuviensach.vn

thử bản thân đang mặc cái gì, còn dám ngang nhiên muốn đi vào hoàng cung.'

"To gan! Mở mắt chó của các ngươi lên nhìn xem!" Niệm Tuyết tức giận hét lên một tiếng, từ trong ngực áo lấy ra lệnh bài.

Bốn gã thủ vệ kia vừa nhìn thấy lệnh bài đều bị dọa chết trân tại chỗ, sau đó liền quỳ rạp xuống đất, run như cầy sấy hô lên: "Ngô vương vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!" Bốn tên kia quả thật bị dọa mất mật, lệnh bài kia tượng trưng cho Vu vương, bọn họ đứng gác cửa cung này đã vài năm, chưa bao giờ thấy qua lệnh bài kia, hôm nay Vu vương tại sao lại xuất cung vậy chứ!

Không chỉ riêng bốn tên thủ vệ kia bị dọa mà Bùi Ngọc Nhi cũng bị giật mình không nhẹ. Bốn người đó đối với mấy người chúng ta hô vạn tuế, chẳng lẽ một trong bốn người chúng ta có người là Vu vương? Nhưng là ai chứ? Bùi Ngọc Nhi xoay đầu tỉ mỉ đánh giá ba người phía sau một phen, cuối cùng ánh mắt của nàng tập trung trên người Vu Lạc Vũ.

Không phải chứ?

"Tiểu Ngọc Nhi đang nhìn cái gì?" Vu Lạc Vũ thật hài lòng biểu tình lúc này của Bùi Ngọc Nhi, tuy rằng nàng đối với đám thủ vệ mắt mù kia bất mãn tới cực điểm.

Bùi Ngọc Nhi nhíu mày. Người này thật sự là Lạc Đế sao?

Vu Lạc Vũ cũng không truy vấn đến cùng, mọi chuyện mới có chút hòa hoãn.

"Một lát tìm Binh Bộ cắt chức tất cả bọn họ, các ngươi tự giải quyết là được." Thanh âm lạnh như băng của Lạc Đế lần thứ hai vang lên. Công là công, tư là tư. Cửa cung là bộ mặt của hoàng thất, Vu Lạc Vũ không cần những tên bất tài này.

https://thuviensach.vn

"Vâng." Niệm Tuyết thấp giọng trả lời, trong lòng ngày càng cảm thấy tâm tình hôm nay của bệ hạ quả thật là vô cùng tốt. Nếu như là lúc trước, đầu của bốn tên đó sợ là phải chuyển nhà rồi.

Bùi Ngọc Nhi đứng một bên nhìn dáng vẻ cung kính của mọi người đối với Vu Lạc Vũ, chẳng lẽ nàng ta đúng thật là Lạc Đế sao? Mình nhớ rõ người này là một người ngang ngược vô lý, không có một chút tu dưỡng gia giáo! Làm sao có thể là Lạc Đế đánh lui giặc ngoại xâm ra khỏi lãnh thổ Vu quốc chứ? Nhưng càng tiến vào trong hoàng cung, Bùi Ngọc Nhi lại càng không cách nào phủ nhận chuyện này. Chính là nàng, là vua của Vu Quốc! Bởi vì những người đi qua đều đối với nàng quỳ an, hô to vạn tuế.

Suốt cả một đường, trong lòng Bùi Ngọc Nhi vô cùng lo sợ. Nhớ lại chuyện của bốn năm trước, nàng xem thường Lạc Đế, nàng hô to gọi nhỏ với Lạc Đế, còn có một cước lúc trước nữa, thêm cả những lời đại nghịch bất đạo nàng đã nói trong tửu lâu nữa. Bùi Ngọc Nhi có thể tưởng tượng ra, sau những chuyện này đầu nàng sớm đã rơi xuống đất, nhưng...nhưng Lạc Đế lại mang nàng tiến cung, hơn nữa mình phải ở bên cạnh nàng ta ba năm. Đây chẳng lẽ là muốn lưu mình lại để tra tấn, khiến mình sống không bằng chết sao?

Càng nghĩ càng kinh hãi, trên đường đi Bùi Ngọc Nhi dường như đều mất hồn lạc vía, nàng cũng không biết Lạc Đế muốn đem nàng dẫn đến đâu, vì thế cũng chỉ phải ở theo sát ở phía sau, trong lòng không yên! Dần dần Bùi Ngọc Nhi cũng chấp nhận sự thật, cũng đã vào hang cọp rồi còn muốn vọng tưởng gì nữa chứ? Cùng lắm thì một cái mạng, thiếu mất một 'quả dừa' thôi. Sợ gì chứ!

"Tới rồi." Thật lâu sau, Vu Lạc Vũ mới dừng bước, thanh âm lạnh như băng lại lần nữa vang lên.

Tới rồi sao? Bùi Ngọc Nhi ngẩn đầu. Ánh vào trong tầm mắt là ba chữ thật lớn "Dạ Yêu Điện'.

https://thuviensach.vn

"Đây là đâu?"

"Sau này ngươi sẽ ở chỗ này." Dạ Yêu Điện, đây từng là nơi ở của mình. Vu Lạc Vũ cũng không hiểu tại sao lại đưa Bùi Ngọc Nhi đến nơi này. Có lẽ....có lẽ là do tiểu nha đầu này đặc biệt, nàng ta ít nhiều gì cũng có chút liên quan đến chính mình năm mười sáu tuổi. Cho nên Vu Lạc Vũ không muốn để Bùi Ngọc Nhi tiến vào hậu cung. Nơi đó....rất dơ bẩn.

"Bệ hạ..." Niệm Tuyết muốn nói lại thôi, nàng biết thân phận của nàng chỉ là một nô tỳ, có một số việc làm sao dám ngỗ nghịch ý vua?

"Muốn vào xem không?" Vu Lạc Vũ vẫn chưa chú ý đến sự khác thường Niệm Tuyết mà chỉ quay sang hỏi Bùi Ngọc Nhi.

Bùi Ngọc Nhi hừ lạnh một tiếng, xoay người bước vào Dạ Yêu Điện. Nàng cũng không còn sợ nữa, dù sao cũng đã vào hang cọp rồi, lo sợ cũng không giống tính cách của Bùi Ngọc Nhi nàng.

"Nếu ngươi chính là Lạc Đế, vậy thì chuyện ta đã nói hôm nay ngươi có quản hay không."

"Đây là con dân của cô vương, tất nhiên cô vương phải quản chứ." Vu Lạc Vũ nói xong lập tức đi đến thượng tọa, các cung nữ liền dâng lên đại hồng bào*, Vu Lạc Vũ cũng nhàn nhã thưởng thức.

(*Đây là một loại trà cực kỳ quý hiếm được mệnh danh là đắt nhất trung quốc. Giá trị của nó đắt gấp 30 lần vàng có cùng trọng lượng.)

"Vậy ngươi bắt ta ở bên cạnh ngươi ba năm rốt cuộc là muốn làm gì?"

"Bôn ba suốt cả một ngày ngươi không mệt sao? Hôm nay cứ nghỉ ngơi trước đi, chuyện đó sau này hãy nói."

https://thuviensach.vn

"Ngươi cảm thấy ta bây giờ có thể an ổn nghỉ ngơi sao?" Bùi Ngọc Nhi quả thật không thể tin được, đức hạnh như thế này làm sao có thể vua của Đại Vu, chỗ nào giống thánh hiền minh quân chứ, quả thật chính là một tên cường đạo, là thổ phỉ a!

"Trong thâm cung này, quá nóng vội cũng không phải là chuyện tốt, sẽ rước họa vào thân." Những lời này của Vu Lạc Vũ vô cùng nghiêm túc, thanh âm nhẹ nhàng từ tốn, thế nhưng lại làm cho Bùi Ngọc Nhi nhịn không được run lên một chút, thật đáng sợ! Dáng vẻ lúc nàng nói những lời này thật sự đáng sợ!

Nhưng giây tiếp theo, Vu Lạc Vũ liền đột nhiên thay đổi thái độ, trở mặt đúng là còn nhanh hơn lật sách. "Có điều ngươi cứ yên tâm, cô vương nhất định sẽ hảo hảo dạy dỗ ngươi, thời gian sau này còn rất dài."

"...." Dáng vẻ hiện tại của Vu Lạc Vũ làm Bùi Ngọc Nhi cảm thấy vô cùng nguy hiểm, nàng thật sự có âm mưu, thật đúng là môt con người xảo quyệt!

"Được rồi, ngươi cứ yên tâm nghỉ ngơi cho tốt, cô vương đi trước, ngày mai cô vương sẽ đến." Vũ Lạc Vũ nói xong liền phân phó cho cung nữ quản sự ở Dạ Yêu Điện.

"Chăm sóc Ngọc Nhi tiểu chủ cho tốt." Nói xong, Vu Lạc Vũ liền tiêu sái rời đi.

Vu Lạc Vũ đi rồi, Bùi Ngọc Nhi nhìn một vòng Dạ Yêu Điện tráng lệ, trong lòng có chút chán nản.

Mình cứ như vậy mà bị Vu vương bắt vào lồng sắt sao.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 10

Ngày Đông, đêm xuống rất nhanh, trong hoàng cung lại đăng hỏa huy hoàng tựa như ban ngày. Hoàng thất chính là như thế, một năm bốn mùa tựa như Bất Dạ Thành*.

(*Tòa thành không bao giờ có màn đêm.)

Vu Lạc Vũ dự định buổi tối sẽ lập tức đi tìm phụ hoàng mẫu hậu, vừa lúc Lỗ Dương Vương cũng có ở đây, Vũ Lạc Vũ đã chuẩn bị tốt mọi thứ để cầu tình cùng phụ hoàng. Nàng không thích cái tên Văn Duẫn kia, cho nên thật sự không muốn gả cho hắn.

Vu Lạc Vũ vô cùng chán nản.

Tại sao chứ? Phụ hoàng mẫu hậu không phải rất yêu thương mình sao? Vì sao lần này lại không quan tâm đến sự phản đối của mình mà vẫn khăng khăng cố chấp như vậy chứ? Cái tên Văn Duẫn kia thật sự hợp tâm ý bọn họ đến vậy sao?

Vu Lạc Vũ quyết tâm, nếu bọn họ vẫn cứ khăng khăng như thế thì nàng sẽ không ở đây nữa, ai muốn gả thì gả đi!

Trên đường đi tìm phụ hoàng, trong lòng Vu Lạc Vũ cứ thấp thỏm không yên. Nếu phụ hoàng mẫu hậu thật sự không đáp ứng, chẳng lẽ mình phải trốn đi thật sao? Nhưng mình có thể trốn tới đâu đây, có thể trốn tới khi nào chứ?

https://thuviensach.vn

Nàng vẫn chưa quên toàn bộ Đại Vu đều là lãnh thổ của phụ hoàng, phụ hoàng chỉ cần ra lệnh một tiếng thì chẳng phải mình sẽ còn chỗ ẩn thân sao?

Đứng ở trước cửa, Vu Lạc Vũ hít sâu một hơi để mình thêm can đảm, sau đó đẩy cửa ra. Nhưng là...nhưng là ở cái khoảnh khắc cánh cửa bị mở ra, Vu Lạc Vũ thất kinh, nàng bị dọa thiếu chút quên hô hấp!

Đập vào trong mắt chính là một mảnh hỗn độn, thức ăn trên bàn, chung rượu, bình hoa trên giá sách,... tất cả rơi đầy trên đất. Sau đó...sau đó là một vùng thi thể, có cung nữ, có Thái công công, có Lỗ Dương Vương cùng Vương phi, có mẫu hậu....còn có phụ hoàng...Vu Lạc Vũ đột nhiên lấy lại tinh thần, nước mắt thoáng chốc liền rơi xuống, nàng nhanh chống dùng tay phải che miệng, không để cho mình khóc thành tiếng, bởi vì...bởi vì nàng nhìn thấy còn có một người đang đứng. Người đó đưa lưng về phía Vu Lạc Vũ, tay phải cầm trường kiếm, trên thân kiếm máu vẫn còn đang chảy xuống...lướt qua mũi kiếm, rơi xuống mặt đất.

Không thể tưởng tượng nổi, Vu Lạc Vũ quả thực không thể tin được, nàng dùng hết khí lực giữ chặt miệng mình, nàng nhận ra người trước mắt, nhưng mà làm sao có thể chứ!!?

Người đang cầm kiếm kia nghe được tiếng động, từ lúc Vu Lạc Vũ đẩy của vào thì hắn đã biết có người xuất hiện, hơn nữa còn biết đó chính là Vu Lạc Vũ, thế nhưng lúc này hắn không cách nào đối mặt với nàng. Hắn run rẩy nâng tay phải lên, nhìn trường kiếm dính đầy máu tươi, sau đó chậm rãi xoay người hướng đến Vu Lạc Vũ. Thời điểm hắn thấy khuôn mặt đầy nước mắt của Vu Lạc Vũ, hắn mới bắt đầu ý thức được hắn đã làm ra chuyện gì! Nước mắt cũng bất giác chảy ra, hắn nghiêng người lảo đảo đi đến bên người Vu Lạc Vũ.

Hắn vẫn liên tục nói chuyện, vừa khóc vừa nói, Vu Lạc Vũ căn bản không nghe ra hắn đang nói cái gì. Đến sau cùng, hắn ngẩng đầu lên, dừng

https://thuviensach.vn

thật lâu sau đó nhìn thẳng Vu Lạc Vũ, ánh mắt mang theo một tia quyết tuyệt. Mặc dù hắn đã dùng hết sức để khắc chế nhưng thanh âm vẫn có chút nghẹn ngào. Hắn nói: "Vũ nhi, sau này muội phải kiên cường, phải trở nên lợi hại. Không được để bất cứ kẻ nào khống chế muội làm những chuyện muội không muốn."

Nói xong, tựa như đã cởi bỏ được trọng trách nặng ngàn vàng, hắn nhìn Vu Lạc Vũ, thoải mái cười, sau đó tay phải đột nhiên nâng lên, xoay ngược mũi kiếm hướng thẳng đến ngực, đâm vào!

Vu Lạc Vũ nhìn thấy hắn cười vô cùng vui vẻ, nhưng ai có thể hiểu được cảm thụ của nàng lúc này không?

Không....Không cần...Thái tử ca ca....Không cần!

"Không cần!" Vu Lạc Vũ hét to một tiếng, toàn thân đều là mồ hôi lạnh! Đến khi biết được đó chỉ là mơ Vu Lạc Vũ mới bắt đầu bình tĩnh lại, hơi thở của nàng dồn dập đến nỗi khiến cho bản thân bị sặc khí, nàng ho dữ dội đến mức nước mắt cũng rơi xuống. Chỉ là nước mắt kia như thế nào cũng không dừng lại được. Như thế cũng tốt, Vu Lạc Vũ tự an ủi mình. Bản thân chỉ là có chút mệt mỏi, cũng chỉ là bị sặc thôi, cũng chỉ là phát tiết một chút thôi, không vì lý do nào khác nữa.

Vũ Lạc Vũ nghẹn thanh khóc thật lâu, nàng không dám lớn tiếng khóc, nàng sợ âm thanh lớn thì Niệm Tuyết sẽ nghe được. Làm sao nàng có thể để cho một cung nữ nhìn thấy một mặt này của Vu vương chứ. Tước vị Vu vương này là thiêng liêng, là vĩ đại, là phải làm cho người ta sùng bái đến không có một chút nhược điểm nào!

Ước chừng một lúc sau, Vu Lạc Vũ dần dần mới có thể bình ổn lại. Thật tốt, Vu Lạc Vũ nghĩ thầm, khóc xong lại cảm thấy vô cùng thoải mái, nước mắt này thật đúng là quá nặng rồi, cũng đã bị kiềm nén nhiều năm rồi nhỉ.

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu nhìn thư trác*, lại là một đống tấu chương, tại sao mình liều mạng phê duyệt mà mãi vẫn không làm xong chứ?!

(*bàn sách.)

Vu Lạc Vũ nhớ rõ, trước kia trên thư trác của mình tất cả đều là đồ chơi. Nhưng hiện tại, như thế nào đều không còn nữa? Tại sao tất cả đều không còn? Phụ hoàng, Mẫu hậu, Thái tử ca ca, Vương thúc, Vương phi, còn có những món đồ chơi vẫn luôn theo bên mình, đổi lại mình được cái gì chứ? Hoàng quyền, chiến tranh, hạn hán, dối trá lừa gạt, còn cả đống tấu chương vĩnh viễn cũng không thể phê duyệt xong? Vu Lạc Vũ không cần những thứ này! Tất cả đều không cần! Ông trời, người hãy đem tất cả những thứ trước kia trả lại cho ta đi!

Ngây người trên ghế rất lâu, Vu Lạc Vũ mới đột nhiên nghĩ đến, không đúng không đúng a, thì ra mình vẫn còn một món đồ!

Sau đó nàng liền lập tức đứng dậy, tiện tay cầm lấy hồ cừu* rồi lập tức đi đến Dạ Yêu Điện.

(*Áo khoát lông cáo.)

Ngọc Nhi, Ngọc Nhi. Hiện giờ trong lòng cô vương vô cùng khổ sở, không biết sao khi thấy ngươi thì có thể tâm tình có thể tốt hơn không. Chắc là có nhỉ, ngươi chính là mối liên kết với ta năm mười sáu tuổi, là món đồ duy nhất còn sót lại của cô vương.

Khi Vu Lạc Vũ đến nơi, toàn bộ Dạ Yêu Điện đã tắt đèn.

Đã ngủ rồi sao? Vu Lạc Vũ phất tay nói với tên công công đi theo:

"Không cần thông truyền, cô vương tự mình vào, ngươi cứ ở hầu ở ngoài."

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết cùng hai vị công công lĩnh mệnh, hành lễ sau đó liền đứng sang một bên.

Vu Lạc Vũ nhẹ nhàng bước vào trong điện, nàng nhìn đến sàng tháp ngày xưa của nàng bây giờ lại nổi lên một bóng đen, bóng đen kia vẫn đều đặn nhấp nhô. Ngọc Nhi đã ngủ say rồi.

Ánh trăng lướt qua cửa sổ, rơi vào trong Dạ Yêu Điện. Dưới ánh sáng lờ mờ đó có thể nhìn thấy vài món đồ. Vu Lạc Vũ đi đến bên giường, thân mình thẳng tắp, cúi đầu nhìn bộ dạng ngủ say của Bùi Ngọc Nhi. Vu Lạc Vũ cũng không định để cho Bùi Ngọc Nhi đứng dậy hành lễ. Kỳ thật Vu Lạc Vũ chưa từng nghĩ đến ba năm này phải tra tấn Bùi Ngọc Nhi như thế nào, có lẽ trước kia nàng vẫn có suy nghĩ này nhưng hiện tại lại không làm được a. Lỡ như đùa chết người thì ngay cả một mối liên kết cuối cùng cũng sẽ bị mất a.

Vu Lạc Vũ nhìn đến nhập thần, thình lình Bùi Ngọc Nhi lại trở mình đưa lưng về phía Vu Lạc Vũ. Ánh trăng mờ ảo, Vu Lạc Vũ có thể nhìn thấy rõ ràng tấm lưng trơn bóng cùng bờ mông cong cong của Bùi Ngọc Nhi.

'Ực' một tiếng, Trong buổi đêm yên ắng Vu Lạc Vũ nghe thấy rất rõ ràng âm thanh nuốt nước miếng của mình, còn có cả tiếng trái tim đang nhảy nhót trong ngực.

Ngọc Nhi...Ngọc Nhi thế nhưng lại ngủ không mặc nội sam!

Đây là lần đầu tiên Vu Lạc Vũ thấy thân thể của một nữ tử khác, ngay cả thân thể của mẫu hậu nàng cũng chưa từng nhìn a. Bất giác khuôn mặt Vu Lạc Vũ liền có chút đỏ hồng, nàng nhìn tấm lưng bóng loáng của Bùi Ngọc Nhi đến xuất thần, vô thức liền vươn tay phải nhẹ nhàng vuốt ve. Lúc bàn tay chạm được vào tấm lưng kia, trái tim Vu Lạc Vũ lại đập vô cùng nhanh.

Thân thể Ngọc Nhi chạm vào thật thoải mái!

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi đang ngủ say lại đột nhiên cảm giác sau lưng mình ngứa ngứa, nàng lại lười mở mắt cho nên liền vươn tay ra sau gãi, cố sức gãi, miệng còn cong lên bất mãn sau đó lại tiếp tục ngủ tiếp. Bùi Ngọc Nhi không hề biết, tất cả hành động của nàng Vu Lạc Vũ đều được chứng kiến từ đầu đến cuối. Vu Lạc Vũ cong khóe miệng, bất giác cười rộ lên. Ban ngày thì giống lão hổ giương nanh múa vuốt, ban đêm lại trở thành một tiểu miêu khả ái sao? Vu Lạc Vũ phát hiện, thì ra mình căn bản không biết Bùi Ngọc Nhi rốt cuộc là người có tính tình gì, nàng sẽ ngoan ngoãn ở cạnh mình ba năm sao?

Nhưng ý nghĩ này cũng chỉ bất chợt lướt qua. Đã mất đi nhiều như vậy, bản thân mình không phải chỉ còn lại cái quyền lợi đùa giỡn người sao, vậy thì sao lại không sử dụng chứ? Vu Lạc Vũ xoay người rời khỏi, nàng nguyện ý chờ, nàng muốn nhìn xem, muốn biết Bùi Ngọc Nhi rốt cuộc là một người như thế nào. Hiện giờ Vu Lạc Vũ lại cảm thấy có chút may mắn, xem ra cái người mình gặp được năm mười sáu tuổi lại là một tiểu nha đầu thú vị a.

Niệm Tuyết cùng hai tên công công vẫn ở ngoài Dạ Yêu Điện hậu giá, nhìn thấy Vu Lạc Vũ bước ra ra liền vội vàng lùi sang hai bên, hai tên công công đi trước cầm đèn còn Niệm Tuyết thì ở một bên hầu hạ.

Đang đi tới trước, bỗng nhiên Vu Lạc Vũ dừng bước, ngẩn ra một lát mới phân phó: "Bảo Thái Y viện Nghiên Lâm tiến cung kiến giá!"

"Vâng. Bệ hạ." Một công công cầm đèn hành lễ, sau đó liền nhanh chóng chạy đi.

Vu Lạc Vũ trở lại Vĩnh Cát điện lát sau thì công công liền bẩm báo Nghiêm Lâm đã đến. Vu Lạc Vũ thấp giọng mở miệng: "Truyền." Sau đó lại tiếp tục vùi đầu vào đống tấu chương.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Lâm tiến vào, cúi đầu đi vài bước sau đó liền quỳ xuống hành lễ: "Ngô vương vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đứng lên." Vu Lạc Vũ nâng chung trà lên uống một ngụm, chậm rãi nói: "Ngồi đi."

Nghiêm Lâm thụ sủng nhược kinh, lòng đầy nghi hoặc nhưng lại không dám hỏi, chỉ phải nghe lệnh làm việc. Hắn cẩn cẩn dực dực ngồi xuống, nhưng cơ hồ mông chỉ dính một phần ba mặt ghế.

"Cô vương tìm được một vài thứ, cũng biết một vài chuyện của ngươi. Ngươi thử tự mình tính xem, ngươi có mấy cái đầu để chuộc tội đây?" Vu Lạc Vũ nhàn nhạt mở miệng, giống như đang nói chuyện hôm nay tiết trời như thế nào.

Nghiêm Lâm hoảng sợ lập tức quỳ sấp trên mặt đất: "Hoàng thượng thứ tội, hoàng thượng thứ tội." Hắn biết rõ Lạc Đế có bao nhiêu yêu dân, hắn cũng biết Lạc Đế tâm ngoan thủ lạt* như thế nào. Hắn còn chưa muốn chết.

(*Thủ đoạn, nham hiểm.)

Vu Lạc Vũ không nói gì, nâng mắt nhìn chằm chằm Nghiêm Lâm, ánh mắt đó làm cho Nghiêm Lâm bất giác sởn tóc gáy. Khí thế của Lạc Đế quá mức bức nhân, áp lực này thật có thể bức người thành điên a! Rất lâu sau, Vu Lạc Vũ mới không nhanh không chậm nói tiếp.

"Cô vương biết ngươi là một người quái tài*, trên giang hồ sẽ có những mối quan hệ nhất định. Nếu ngươi có thể vì cô vương tìm vài món đồ, cô vương có thể tha chết cho ngươi, con đường thăng quan tiến chức cũng rộng mở."

(*một người có khả năng móc nối quan hệ với những người khác.)

https://thuviensach.vn

"Thỉnh bệ hạ phân phó, thần nhất định dốc hết toàn lực, chết không từ nan!" Những lời của Vu Lạc Vũ làm cho hắn thấy được ánh sáng cuối chân trời, hắn tất nhiên sẽ đáp ứng, chỉ cần không phải chết thì bảo hắn làm gì cũng được.

'Cạch' một tiếng, một vật liền rơi đến trước mặt Nghiêm Lâm. Hắn ngẩn đầu nhìn đến cuộn trúc giản trên mặt đất. Nghiêm Lâm ngẩn đầu nhìn Lạc Đế, hắn không hiểu bệ hạ đây là có ý gì.

"Trước trưa ngày mai, mang những thứ ghi trên trúc giản giao cho cô vương. Nếu không, ngươi tự bảo mệnh đi."

"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 11

Sau buổi thượng triều sớm, Vu Lạc Vũ quay về Vĩnh Cát điện phê duyệt tấu chương đến tận trưa, đến lúc dùng ngọ thiện Nghiêm Lâm đã đến. Vu Lạc Vũ nghe Niệm Tuyết bẩm báo, khóe miệng bất giác nhếch lên. Xem ra tên quái y Nghiêm Lâm này quả thật có chút trọng lượng

Thời điểm Nghiêm Lâm tiến vào điện, hắn cố mở to đôi mắt thâm đen của mình, xem ra là một đêm không ngủ.

"Ngô vương vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế" Nghiêm Lâm bước đến hành lễ, thanh âm có vẻ khàn khàn mệt mỏi.

"Bình thân." Vu Lạc Vũ nhàn nhã uống trà, chờ Nghiêm Lâm báo kết quả.

"Khởi bẩm bệ hạ, thần hôm qua một đêm không ngủ, sai người ra roi thúc ngựa tìm được sư phụ của thần, đến tận bây giờ mới có thể tìm được thứ thuốc này, tội thần đáng chết vạn lần!"

"Ân, Không sao. Vẫn chưa đến buổi trưa, cô vương nói lời giữ lời, tội trạng của ngươi cô vương xem như chưa từng thấy. Mà kể từ hôm nay, cô vương phong ngươi là 'Khâm Điểm Ngự y'. Vu Lạc Vũ nghe Nghiêm Lâm tạ tội quả thật toàn là những lời nực cười. Ngoài mặt hắn khiêm tốn tạ tội kỳ thật chính là muốn nói cho mình biết hắn đã vất vả thế nào, lòng hắn có bao nhiêu trung thành. Ba năm qua, những lời này Vu Lạc Vũ đã nghe đến nhàm tai.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Lâm vừa nghe mình được phong làm Khâm Điểm Ngự y, nhất thời liền vô cùng vui mừng. Chức danh Khâm Điểm Ngự y này rất ít người có thể đạt được. Khâm Điểm Ngự y chính là đại diện cho ngự y của hoàng thất, chỉ phụng sự cho một mình Vu vương. Từ nay về sau, mọi người đều phải nịnh bợ mình, hoàng kim bạc trắng tất nhiên là không thể thiếu, điều này làm sao có thể không làm cho Nghiêm Lâm vui mừng chứ?

"Tạ chủ long ân, tạ chủ long ân!"

"Thuốc đâu?" Ngữ khí của Vu Lạc Vũ có chút không tốt, Nghiêm Lâm này vui mừng quá rồi, đến ngay cả lễ nghi cũng quên không còn một mảnh.

"Đây ạ, đây ạ." Nghiêm Lâm đúng là đã quá vui mừng chỉ lo vuốt mông ngựa mà đã quên chuyện quan trọng nhất. Hắn thấy vẻ mặt Vu Lạc Vũ đã bắt đầu lạnh xuống liền bị dọa một thân mồ hôi lạnh, vội vàng lấy hộp thuốc từ trong tay áo đưa cho Niệm Tuyết.

Niệm Tuyết mang hộp thuốc trình lên cho Vu Lạc Vũ. Nàng tỉ mỉ quan sát, một viên đen một viên nâu.

"Cái nào là thuốc giải?"

"Khởi bẩm bệ hạ, viên màu nâu chính là thuốc giải."

"Ngươi xác định nó sẽ có tác dụng?" Vu Lạc Vũ hỏi lại lần nữa, nàng vẫn có chút không tin, loại thuốc này chẳng lẽ thật sự tồn tại sao?

"Bệ hạ xin cứ yên tâm, tuyệt đối có tác dụng, hơn nữa chỉ có viên màu nâu là có thể giải. Nếu không, thần xin lấy đầu tạ tội!"

"Lui xuống đi." Vu Lạc Vũ nghe Nghiêm Lâm cam đoan, sắc mặt lại hòa hoãn xuống, có tác dụng thì tốt. Có lẽ đây là phúc lợi khi làm Vu vương. Muốn cái gì thần dân sẽ trăm phương nghìn kế dâng lên. Hừ.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Lâm đi rồi, Vu Lạc Vũ lại cầm viên thuốc nhìn một lát, đến tột cùng mình có nên cho nàng ấy uống nó hay không đây? Rồi sau khi Bùi Ngọc Nhi biết nàng đã không còn nó thì sẽ có phản ứng như thế nào đây? Nhưng nếu không cho nàng uống, cô vương rất không an tâm, nàng là nô lệ mà cô vương đã thắng được, dù cô vương để nàng chết cũng là chuyện theo lẽ thường, ít nhất thì chuyện này cũng đâu có gì lớn, huống hồ cũng không phải là không thể khôi phục được.

Vu Lạc Vũ nghĩ thông suốt, liền chuẩn bị tìm Bùi Ngọc Nhi.

"Niệm Tuyết, bãi giá Dạ Yêu Điện."

Bên trong Dạ Yêu Điện, Bùi Ngọc Nhi vừa mới ngồi vào bàn, còn chưa ăn được miếng đồ ăn nào thì Vu Lạc Vũ đã đến. Công công ở bên ngoài hô lớn.

"Bệ hạ giá lâm!" Thanh âm đinh tai nhất óc kia quả thực dọa Bùi Ngọc Nhi run một cái.

Bùi Ngọc Nhi còn chưa kịp phản ứng là có chuyện gì, Vu Lạc Vũ đã tiến vào. Trong nháy mắt toàn bộ cung nữ trong phòng đều nhất tề quỳ xuống, hô lớn, hoàn toàn không có một chút tạp âm.

"Bệ hạ vạn tuế!"

Niệm Tuyết nhìn thấy tình huống trong phòng liền nhíu mi. Ngọc Nhi tiểu chủ này thật đúng là không hiểu quy củ, nàng ta không thấy cung nữ trong phòng đều quỳ thỉnh an sao, cư nhiên còn có thể ngồi ngây người ở trên bàn.

"Ngọc Nhi tiểu chủ, người mau thỉnh an bệ hạ." Niệm Tuyết lên tiếng nhắc nhở

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi nghe thấy lời của Niệm Tuyết đột nhiên theo phản xạ định đặt đôi đũa bạch ngọc xuống đứng dậy, nhưng khi nàng đứng lên mới chợt phát hiện, nàng sẽ không thỉnh an a, chẳng lẽ còn muốn mình quỳ an giống như cung nữ hay sao, nàng mới không cần. Bĩu môi, Bùi Ngọc Nhi xoay mặt qua một bên không nhìn Vu Lạc Vũ.

Niệm Tuyết nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi cư nhiên dám làm ra hành động đại nghịch bất đạo như thế, trong lòng liền lộp bộp một cái. Nàng ta thật đúng là dám nhổ lông trên người lão hổ, dám khiêu chiến uy nghiêm của bệ hạ, lần này chỉ sợ nàng ngay cả chết như thế cũng không biết.

"Tiểu Ngọc Nhi vẫn chưa thích ứng được chuyện cô vương chính là Lạc Đế sao?" Ngoài dự đoán của mọi người, Vu Lạc Vũ lại không để bụng, đi đến ngồi trên bàn cùng Bùi Ngọc Nhi tán gẫu. Kỳ thật phản ứng hiện tại của Bùi Ngọc Nhi đích thực làm cho Vu Lạc Vũ vui vẻ, nàng muốn chính là một người như vậy, nếu sau khi Bùi Ngọc Nhi biết nàng là Lạc Đế liền biến thành sợ này sợ nọ, nhát gan sợ phiền phức, Vu Lạc Vũ nghĩ, nàng nhất định sẽ đem Bùi Ngọc Nhi xử tử.

"Không..." Thanh âm của Bùi Ngọc Nhi có chút cứng ngắc, lúc này trong lòng của nàng đều là bồn chồn. Ngẫm lại, dám có thái độ như thế với Vu vương chỉ e trong thiên hạ chỉ có mình mình thôi.

"Nếu chưa, vậy thì hãy chậm rãi thích ứng đi."Vu Lạc Vũ nhìn thấy một bàn đầy đồ ăn mới phát hiện bản thân vẫn chưa ăn cơm, vì thế mở miệng nói.

"Cô vương vẫn chưa dùng bữa, tiểu Ngọc Nhi cùng cô vương cùng nhau dùng bữa đi."

"Ta với ngươi không quen, ngươi cũng đừng mở miệng một cái là gọi tiểu Ngọc Nhi thân thiết như vậy được không." Bùi Ngọc Nhi tức giận, tính đến hôm nay mình cũng mới gặp nàng ta ba lần mà thôi, nàng ta làm gì mà

https://thuviensach.vn

cứ gọi tiểu Ngọc Nhi vậy chứ, từ nhỏ đến giờ còn chưa có ai gọi mình như thế.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều một trận run rẩy, cung nữ trong Dạ Yêu Điện thật hận trong thể kêu cha gọi mẹ. Ngọc Nhi tiểu chủ nói chuyện với bệ hạ như vậy không phải là muốn tìm đường chết sao, có muốn tìm chết thì cũng thỉnh ngài đi nơi khác a, ngài ở Dạ Yêu Điện chọc giận bệ hạ nói không chừng tất cả những người ở trong phòng này đều phải cùng ngài chết chung a. Chúng ta còn chưa muốn chết.

Vu Lạc Vũ có chút ý vị thâm trường nhìn chằm chằm Bùi Ngọc Nhi. Nói thật, ngọn lửa trong lòng nàng đã bắt đầu có dầu hiệu cháy, nhưng nàng lại cưỡng chế đè ép xuống, nàng còn có chỗ cần dùng đến Bùi Ngọc Nhi.

"Vậy cô vương nên xưng hô với ngươi như thế nào?"

Bùi Ngọc Nhi cũng sửng sốt, nàng không nghĩ tới mình lại nói những lời đó với Lạc Đế, cũng không nghĩ tới Lạc Đế sau khi nghe thấy những lời đó lại có thể mặt không đổi sắc.

"Ta gọi là Bùi...Ngọc...Nhi." Bùi Ngọc Nhi có chút run, nàng cũng có chút sợ, người đó chính là quân vương cao cao tại thượng, chỉ cần ra lệnh một tiếng thì nàng nhất định sẽ chết.

"Vậy Bùi Ngọc Nhi, ngươi dùng bữa cùng cô vương đi." Vu Lạc Vũ nhẫn nại tính tình nói lại một lần.

"Ân." Không thể cự tuyệt, Bùi Ngọc Nhi cũng chỉ có thể nặng nề ngồi xuống, cùng Vu Lạc Vũ dùng thiện. Chỉ là bữa cơm này nàng ăn vô cùng khó chịu, Bùi Ngọc Nhi chưa từng cảm thấy ăn một bữa cơm lại là chuyện đòi mạng như vậy.

Thời điểm dùng bữa không một ai nói chuyện, toàn bộ Dạ Yêu Điện vô cùng yên tĩnh. Lúc Bùi Ngọc Nhi ăn xong Vu Lạc Vũ vẫn còn đang ăn,

https://thuviensach.vn

nàng ăn chậm nhai kỹ, chỉ ăn một bữa cơm nhưng động tác lại tao nhã, có quy tắc đến như vậy. Trong lòng Bùi Ngọc Nhi bắt đầu rầu rĩ. Chẳng lẽ mình thật sự phải ở trong hoàng cung này ba năm sao? Hoàng thất chết tiệt nhiều quy củ như vậy, sau ba năm liệu mình có còn mạng để du hí nhân gian sao?

"Nhanh như vậy đã ăn xong rồi à?" Vu Lạc Vũ hỏi, kỳ thật nàng đã sớm ăn xong, chỉ là nàng thực hưởng thụ khoảng thời gian như vậy, ngẫm lại, bản thân mình đã bao lâu rồi không cùng người khác dùng một bữa cơm nhỉ?

"Ba năm này ngươi đến tột cùng là muốn ta làm cái gì? Không phải là chỉ để ta ở Dạ Yêu Điện này cùng ngươi dùng cơm đấy chứ?!" Bùi Ngọc Nhi nghĩ gì nói đấy, không che dấu gì liền nói ra. Nàng cũng không biết bản thân mình bị cái gì nữa, nàng rõ ràng sợ Lạc Đế nhưng lại luôn muốn dùng lời nói chọc giận nàng ta, sau đó nhìn bộ dáng phát hỏa của nàng ấy, giống như bốn năm trước. Bùi Ngọc Nhi cảm thấy Vu Lạc Vũ đã thay đổi rất lớn, sau bốn năm gặp lại, Bùi Ngọc Nhi bị nàng ấy áp gắt gao như vậy, cho nên nàng bất mãn.

"Kỳ thật cô vương không có chuyện đặc biệt gì để ngươi làm cả, chỉ là thỉnh thoảng bồi cô vương dùng bữa cũng chưa hẳn là không thể."

"Nếu là chỉ cùng ngươi dùng cơm, vậy thật xin lỗi, ta không muốn ở lại, ta chỉ muốn du ngoạn nhân gian."

"Nga? Ngươi không muốn bồi ở bên cạnh cô vương?" Vu Lạc Vũ nheo mắt, trong lòng nàng vốn có chút dao động, nhưng nghe Bùi Ngọc Nhi nói như thế nàng lại càng kiên quyết hơn, viên thuốc kia Bùi Ngọc Nhi phải uống, Bùi Ngọc Nhi là món đồ của nàng, nàng làm sao có thể lưu lại hậu hoạn, để cho nàng ấy chạy thoát chứ?

"Nếu ta muốn chạy thoát ngươi cũng không cản được ta!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi cứ thử xem, xem cô vương có cản được ngươi hay không. Cô vương cũng muốn xem Bùi Ngọc Nhi ngươi có thể chạy đến đâu, cho dù ngươi có chạy đến Diệu Nghiên Quốc, cô vương cũng nhất định bắt ngươi trở về, ngươi...tin không?" Lúc Vu Lạc Vũ nói những lời này khí thế đột nhiên cùng khi nãy bất đồng, từng câu từng chữ tựa như nặng ngàn cân. Bùi Ngọc Nhi chưa từng thấy qua Vu Lạc Vũ như thế cho nên tay chân có chút luống cuống. Đúng vậy, nàng sao lại quên mất, đối phương chính là naht61 quốc chi chủ, mình có thể trốn đến đâu chứ.

Vu Lạc Vũ đưa mắt ra hiệu với Niệm Tuyết, Niệm Tuyết hiểu ý, đem viên thuốc màu đen mà lúc trước Nghiêm Lâm đưa đến dâng lên cho Vu Lạc Vũ. Vu Lạc Vũ cầm lấy hộp gấm, mang nó đưa đến trước mặt Bùi Ngọc Nhi.

"Đây là cái gì?" Bùi Ngọc Nhi nhìn Vu Lạc Vũ, hỏi.

"Thứ để ngươi phải ngoan ngoãn ở bên cạnh cô vương."

"Ta sẽ không chạy trốn. Nếu không ta cũng sẽ không hồi cung cùng ngươi." Bùi Ngọc Nhi giải thích, kỳ thật vừa rồi nàng chỉ một phút bốc đồng nói bừa.

"Nhưng cô vương không tin ngươi." Đúng vậy, Vu Lạc Vũ không tin Bùi Ngọc Nhi. Bùi Ngọc Nhi võ công cao cường, muốn chạy trốn là chuyện quá dễ dàng. Tuy rằng Vu Lạc Vũ có khả năng bắt nàng trở về nhưng Vu Quốc to lớn, nếu muốn tìm Bùi Ngọc Nhi thì bản thân mình sẽ tổn thất không biết bao nhiêu nhân lực vật lực đây.

Bùi Ngọc Nhi thấy cuộc nói chuyện có vẻ sẽ không có kết quả liền đổi chiến lược.

"Làm sao ta biết cái này có phải thuốc độc hay không, lỡ như đúng là vậy, ngươi bảo ta uống ta liền uống, vậy chẳng phải ta chính là kẻ ngốc sao?"

https://thuviensach.vn

"Cô vương là Vu vương, chỉ cần ra lệnh một tiếng thì ngươi ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có. Ngươi cảm thấy cô vương sẽ phí công dùng tiểu xiếc này để giết ngươi à?"

"Vậy thứ này rốt cuộc là cái gì?! Nếu ta uống vào thì sẽ ra sao?!" Bùi Ngọc Nhi cũng nóng nảy. Thứ đó không phải độc dược vậy rốt cuộc nó là cái gì?

"Sẽ không có gì đâu, chẳng qua tạm thời sẽ mất đi một số thứ mà thôi. Không có nó, ngươi sẽ có thể ngoan ngoãn ở bên cạnh cô vương."

Vu Lạc Vũ nói vô cùng thoải mái, nhưng lúc này trong lòng Bùi Ngọc Nhi lại không thoải mái. Nàng biết thứ thuốc Vu Lạc Vũ cho mình uống là gì rồi. Bùi Ngọc Nhi cười lạnh. Nàng sẽ không uống. Nếu uống vào thì nàng thật sự sẽ không trốn thoát khỏi nhà giam này.

Vu Lạc Vũ lại tiếp tục mở miệng nói: "Yên tâm, đến kỳ hạn ba năm, cô vương nhất định sẽ cho ngươi thuốc giải."

"Ngươi nằm mơ đi. Ta sẽ không ăn."

"Nga?" Vu Lạc Vũ dừng một chút, lại nói thêm.

"Cô vương hôm nay đã bảo các đại thần đi làm chuyện mà ngươi nói. Còn có, hôm nay cô vương đã sai người tìm được chỗ ở của tiểu Hổ ca ca." Vu Lạc Vũ cười, nụ cười khuynh quốc khuynh thành khiến lòng người nôn nao, nhưng những thứ này trong mắt Bùi Ngọc Nhi lại cực kỳ chướng mắt. Lạc Đế đáng ghét, nàng ta đây là đang lấy tính mệnh của những bách tính gặp nàng cùng tiểu Hổ ca ca để áp chế mình. Thật hèn hạ!

)noU7?

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 12

"Được. Ta uống." Cách một lúc lâu sau, Bùi Ngọc Nhi mới phẫn hận nói. Nàng không muốn để cho tiểu Hổ ca ca có chuyện, cũng không muốn làm liên lụy đến những người vô tội. Tuy rằng những người đó là con dân của Lạc Đế, nhưng nàng ta vẫn chưa tận mắt nhìn thấy tình trạng bi thảm của những người đó. Bùi Ngọc Nhi biết Vu Lạc Vũ sẽ không thật sự bỏ mặt, nhiều nhất thì nàng ta chỉ kéo dài vài ngày. Nhưng kéo dài thêm vài ngày thì sẽ có biết bao nhiêu người phải chết a.

Bùi Ngọc Nhi cầm lấy viên thuốc kia, nhìn thật lâu, sau đó hít sâu một hơi nuốt vào. Hương vị ghê tởm đó làm Bùi Ngọc Nhi muốn nôn ra, nàng nhíu chặt mày, trong lòng lại cực kỳ chán ghét người trước mặt.

Vu Lạc Vũ lại không thèm để ý sự chán ghét của Bùi Ngọc Nhi, ánh mắt sắc bén của nàng tất nhiên có thể nhìn thấy hận ý chợt lóe qua trong mắt Bùi Ngọc Nhi, nhưng nàng lại làm như không thấy gì.

Như thế không phải tốt lắm sao, cô vương thực vừa lòng. Ba năm này ngươi sẽ không thể bước ra khỏi hoàng cung một bước nào. Ba năm này, Bùi Ngọc Nhi chính là của mình, nàng ta lúc nào cũng sẽ ở bên cạnh mình.

Đúng, chính là như vậy, Vu Lạc Vũ không cần biết Bùi Ngọc Nhi cảm thấy thế nào, cho dù có phải dùng đến thủ đoạn thì cũng là chuyện phải làm, nàng chính là lợi dụng sự đơn thuần của Bùi Ngọc Nhi. Con dân của Vu Quốc, cô vương sao có thể mặc kệ chứ, còn có tiểu Hổ ca ca mà Bùi Ngọc Nhi ngươi lưu tâm, kỳ thật cô vương căn bản không biết hắn đang ở đâu.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ cười, nàng nói: "Cuộc sống sau này ngươi cứ từ từ hưởng thụ đi. Thời gian chúng ta ở chung còn rất dài." Nói xong, nàng liền xoay người rời khỏi. Vu Lạc Vũ muốn giữ Bùi Ngọc Nhi ở bên cạnh, tuy rằng loại người như nàng ta thật làm cho người ta tức giận, nhưng lúc mình đối mặt với nàng thì thật sự có chút thích thú. Mặc kệ cảm giác thích thú này là tốt hay xấu, ít ra nó cũng luôn làm cho nội tâm vốn dĩ luôn bình tĩnh như mặt hồ của mình gợn sóng.

Suy sụp ngồi lại trên ghế, Bùi Ngọc Nhi ngây ngốc nhìn chằm chằm vô định hồi lâu, nàng muốn vận nội lực nhưng lại không cảm giác được một chút khí tức nào, chưa từ bỏ ý định, Bùi Ngọc Nhi bật dậy chạy khỏi Dạ Yêu Điện đến bên trong viện, nâng tay dùng hết toàn lực bổ vào một thân cây to lớn.

Đau quá! Trên tay truyền đến cảm giác đau đớn, Bùi Ngọc Nhi nâng tay phải lên, nơi đó vì bị cọ xát mà sưng đỏ một mảnh, còn chảy máu. Thật sự không còn võ công, Bùi Ngọc Nhi tự giễu cười. Không phải mình cũng đã biết thứ thuốc đó là gì sao, nếu đã uống rồi thì hối hận có tác dụng gì chứ, không phải là mình cam nguyện như thế là vì tiểu Hổ ca ca, vì bách tính lầm than sao.

Bùi Ngọc Nhi đỏ mắt, một thân võ nghệ mình luyện từ nhỏ cứ như vậy mà mất. Nàng chán ghét Lạc Đế. Nàng hận Lạc Đế. Vu vương cái khốn kiếp gì chứ. Nàng ta chính là một tên khốn, thích đùa giỡn tâm cơ, một tiểu nhân chuyên uy hiếp người khác!

Cung nữ trong điện đều bị hành động của Bùi Ngọc Nhi làm cho hoảng sợ, khẩn cấp đuổi theo. Đến nơi, bọn họ thấy tay phải của nàng sưng đỏ cùng hốc mắt hồng hồng, bọn họ cũng hốt hoảng, nhanh chóng đi đến đỡ Bùi Ngọc Nhi.

"Ngọc Nhi tiểu chủ. Ngài không sao chứ?" Các cung nữ bị dọa không nhẹ, từ chuyện vừa rồi cũng có thể thấy, bệ hạ dường như thực dung túng

https://thuviensach.vn

Ngọc Nhi tiểu chủ, bằng không tiểu chủ nói nhiều lời đại nghịch bất đạo như vậy mà sao bệ hạ vẫn không trị tội.

Ở trong thâm cung này lâu như vậy, các cung nữ cũng học được bản lĩnh gió chiều nào xoay chiều ấy. Hôm qua, thời điểm Bùi Ngọc Nhi vừa đến, bọn họ đều không thèm để ý nàng, nhưng sự đột biến lúc nãy lại khiến cho các nàng bắt đầu dè dặt hơn. Nếu hầu hạ Ngọc Nhi tiểu chủ thật tốt, nói không chừng có thể hưởng thụ vinh hoa phú quý. Ai mà lại không muốn chứ.

"Không có gì." Bùi Ngọc Nhi lắc đầu, xoay người trở về Dạ Yêu Điện. Để lại một đám cung nữ đứng ở nơi đó không biết làm sao.

Thời điểm khi mặt trời lặn, người trong Dạ Tập Tổ mà Vu Lạc Vũ phái đi đã trở lại. Dạ Tập Tổ là một nhóm mà Vu Lạc Vũ đã bí mật thành lập vào hai năm trước. Trong nhóm tổng cộng có tám người, thay phiên giúp Vu Lạc Vũ bí mật làm việc. Dạ Tập Tổ không tham dự triều chính, vĩnh vô quân hàm*. Ở trong mắt bọn họ, Vu Lạc Vũ chính là chủ nhân, bọn họ là vật sở hữu của Vu Lạc Vũ. Chỉ đơn giản như vậy, cho nên Vu Lạc Vũ coi trọng bọn họ, có một số chuyện, để bọn làm sẽ thích hợp hơn.

(*Vĩnh viễn không được phong quan.)

"Sự tình như thế nào?" Nghe được động tĩnh, Vu Lạc Vũ cũng không ngẩng đầu lên, nàng biết Khôn Bát đã trở lại.

"Hồi chủ nhân, sự tình đã làm thỏa đáng." Khôn Bát nói xong liền đem trúc giản viết những gì hôm nay thăm dò được dâng lên cho Vu Lạc Vũ.

Vu Lạc Vũ mở trúc giản, tỉ mỉ xem. Nhíu mày. Thật sự là lợi hại. Một chiêu dùng tay che trời này thật đúng là chặt chẽ. Nếu không phải Bùi Ngọc Nhi xuất hiện, cô vương cũng khó mà phát hiện được.

https://thuviensach.vn

Sáng hôm sau, các đại thần vẫn thượng triều như mọi khi. Trong lúc nói chuyện cùng nhau còn không quên thêm vào những lời nịnh hót. Đây cũng là trò mà bọn hắn hay diễn, tâng bốc tâm phúc bên người bệ hạ, ngày sau sẽ dễ hành sự hơn.

"Bệ hạ giá lâm!" Công công lớn giọng hô. Hoàng Triều Điện mới lúc nãy còn ồn ào lập tức im lặng đến mức có thể nghe thấy tiếng châm rơi. Các đại thần đều trở về vị trí của mình, chờ lâm triều. Hôm nay cũng không có gì khác mọi ngày, chỉ là lúc Vu Lạc Vũ bước ra, các đại thần đều cảm giác giống như có một mũi nhọn đang chực chờ sau lưng.

"Ngô vương vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

"Bình thân."

Hôm nay khí thế của bệ hạ có chút dọa người quá mức, các đại thần đều cảm giác giống như đang ở băng thiên tuyết địa. Nhíu mày nhăn mi, đây đều là bố cáo cho tất cả những người ở đây hôm nay Lạc Đế đang tức giận cỡ nào. Có vài đại thần chịu không nổi, giơ tay xoa xoa mồ hôi trên trán. Những đại thần thanh liên tất nhiên là không có gì phải sợ hãi, còn lại những người thân có mang tội lại thấp thỏm lo âu, suy đoán chuyện mà hôm nay Lạc Đế nhất định phải điều tra rốt cuộc là chuyện gì? Có liên quan đến mình không?

"Cô vương tìm được một vài thứ hay ho, các vị đại thần thử đoán xem có liên quan đến ai?" Vu Lạc Vũ cố ý nói một cách thoải mái, đùa giỡn đám đại thần đứng phía dưới. Nàng biết rõ các thần tử của nàng, ngọa hổ tàng long có khối người.

Các đại thần nhìn nhau, không ai dám dám hé răng, cũng không có người bước ra.

Vu Lạc Vũ lại nói: "Hoặc là các ngươi bước lên nhận tội trước. Cô vương có lẽ có thể tha tội chết." Vu Lạc Vũ nhìn lướt qua một lượt những

https://thuviensach.vn

đại thần bên dưới, cười lạnh.

"Phải khống chế cảm xúc của mình nga, bản cương đã thấy có vài người đang chảy mồ hôi."

Nghe vậy, trong điện lại phát ra âm thanh vải ma xát sàn sạt, các đại thần bị dọa đến không dám thở mạnh một tiếng, sợ sẽ khiến cho Lạc Đế chú ý. Lạc Đế bây giờ không còn giống với lúc đăng cơ ba năm trước, lúc đó loạn trong giặt ngoài, Lạc Đế cũng không quản bọn họ, điều này thuận tiện cho một số người bắt đầu ở trung gian kiếm lời đút túi riêng. Dần dần, tình hình đất nước có chút tiến triển, Lạc Đế cũng thoải mái hơn một chút, bắt đầu chuyển hướng đến triều đình, một vài đại thần mặc dù kiêng kị nhưng chung quy vẫn là không chống lại được sự hấp dẫn của tiền tài.

Ba năm, Lạc Đế đã diệt trừ không ít tham quan ô lại nhưng cám dỗ của tiền tài quá lớn. Lạc Đế càng mạnh tay, thủ đoạn che giấu của tham quan cũng bắt đầu càng bí ẩn cẩn thận. Một vài thứ, một khi bọn họ đã làm là không thể dừng lại được, cho nên chậm rãi, an toàn, lâu dài, đây mới chính là điều mà bọn họ muốn.

"Nếu không ai thừa nhận, vậy cô vương sẽ giúp các ngươi nói ra. Chỉ là cái giá đó....các ngươi đã biết rồi đấy." Vu Lạc Vũ cười lạnh, thần tử của nàng đều thật là những nhân vật có chút lợi hại, miêng cắn chặt đến như vậy, bọn họ cho là mình mạng tốt, đã làm rất cẩn thận rồi sao. Hừ ~

Vu Lạc Vũ đem trúc giản giao cho Tiếu công công đứng bên cạnh. Tiếu công công tiếp nhận trúc giản, bắt đầu lớn tiếng đọc lên.

Quyển trúc giản thật dày, đọc gần thời gian một chén trà nhỏ. Khuôn mặt Vu Lạc Vũ không chút thay đổi nhìn những người đứng phía dưới. Nàng nhìn đám người phía dưới có vài người run rẩy, có vài người chịu không nổi liền quỳ rạp xuống đất. Đủ loại thiên hình vạn trạng.

Giết hại bao nhiêu tính mệnh con dân của cô vương!

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ tha mạng! Bệ hạ tha mạng! Bệ hạ tha mạng!" Những đại thần bị gọi tên hoảng sợ, quỳ trên mặt đất dùng sức dập đầu, hận không thể đập vỡ nền của hoàng điện. Tiêu diêu tự tại vài năm, rốt cuộc cũng có thời điểm biết sợ.

"Tha mạng? Các ngươi cảm thấy cô vương làm sao tha mạng cho các ngươi đây?"

"Bệ hạ tha mạng! Bệ hạ tha mạng!" Vài đại thần bị dọa không nói nói được câu khác, chỉ hô 'Bệ hạ tha mạng." giống như hô như vậy thì Vu Lạc Vũ thật sự sẽ tha cho bọn hắn một mạng vậy.

Vu Lạc Vũ nhìn năm người đang quỳ phía dưới, đều là những nhân vật tai to mặt lớn, đều là những người có công phù trợ mình đăng cơ ba năm trước, nhưng cho dù là vậy bọn họ cũng đáng phải chết.

"Cô vương đăng cơ đã ba năm, đất nước loạn trong giặt ngoài, thiên tai không ngừng. Cô vương giảm bớt thuế thu, chi viện lương thực. Các ngươi vốn nên phụ tá cô vương, thế nhưng lại dám ở sau lưng cô vương tham ô, vàng bạc lương thực cứu tế hàng năm các ngươi nuốt bao nhiêu? Đến tay dân chúng còn chưa đến một phần ba con số thực tế. Đây đều là con dân của cô vương, không phải con dân của các ngươi cho nên các ngươi muốn làm gì thì làm à? Lương tâm của các ngươi bị chó ăn hết rồi phải không?" Vu Lạc Vũ cười lạnh.

"Nếu đã như thế, vậy cô vương sẽ thành toàn cho các ngươi. Giờ ngọ ngày mai, lăng trì!"

Vu Lạc Vũ nói xong, trên đại điện một mảnh náo động! Xử lăng trì! Cực hình này Vu Quốc đã lâu rồi không còn dùng nữa, đó là cực hình để dùng với những tên tội phạm tội ác tày trời. Năm người đó nói đến cùng cũng chỉ là tham ô tiền mà thôi, xử tử lăng trì có quá tàn nhẫn hay không.

https://thuviensach.vn

Năm người kia đã bị kéo xuống nhưng phía trên điện vẫn còn thanh âm ồn ào. Hai chữ 'Lăng trì' kia quá mức tàn nhẫn.

"Như thế nào? Cảm thấy bất bình sao?" Vu Lạc Vũ lạnh lùng trào phúng, nàng biết rõ trên đại điện này vẫn còn nhiều tên lọt lưới, chỉ là, bọn chúng làm việc vô cùng kín đáo, không có chứng cớ, không thể định tội.

"Khởi bẩm ngô vương, thần cho rằng, xử lăng trì quá mức tàn nhẫn, dù sao cũng là xử tử, sao không trảm thủ thị chúng để giữ cho bọn họ toàn thây."

Người tấu chính là Hình Bộ thị lang, hiện tại hắn cũng có chút mờ mịt, từ lúc hắn nhậm chức đến nay chưa từng thấy Vu vương dùng hình lăng trì để xử tử phạm nhân. Đem thịt từng đao từng đao cắt xuống, vì đau đớn mà từ từ chết đi, chuyện này quá mức tàn nhẫn.

"Tàn nhẫn sao? Lúc bọn chúng sát hại con dân của cô vương sao lại không biết tàn nhẫn? Ngươi cũng biết bọn chúng làm vậy sẽ có bao nhiêu người chết thảm. Cô vương cảm thấy lăng trì là còn quá hời cho bọn chúng rồi. Dùng mạng năm người để tạ tội với hàng nghìn sinh mạng vô tội, như vậy các ngươi còn cảm thấy bản cương tàn nhẫn sao?"

Đám người phía dưới yên lặng, Hình Bộ thị lang cũng không hé răng. Nhân tâm đều là thịt, so sánh như vậy thì tội này quả thật là chuyện bọn họ đáng phải nhận.

"Cô vương hôm nay còn muốn nói cho một số người. Không nên xem thường cô vương. Có thể ngồi lên vị trí này, cô vương có vô vàn thủ đoạn. Đừng mơ tưởng có thể khiêu chiến uy nghiêm của cô vương, nếu không, kết cục của bọn chúng chính là kết cục sau này của các ngươi!" Vu Lạc Vũ nói xong, hừ lạnh một tiếng, phất tay rời đi. Bỏ lại một đám đại thần hoảng sợ quỳ trên mặt đất không ngừng hô to: "Bệ hạ bớt giận! Bệ hạ bớt giận!"

}qun6>

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 13

Vu Lạc Vũ sau khi lâm triều xong liền đi thẳng đến Dạ Yêu Điện. Thời điểm đến nơi, Bùi Ngọc Nhi đang dùng tảo thiện*. Lúc các cung nữ quỳ an, Bùi Ngọc Nhi vẫn chuyện ta ta làm, cũng không thèm quan tâm đến cái người vừa đến kia là ai. Vu Lạc Vũ đi đến ngồi bên cạnh nàng, nhìn thấy tay cầm đũa của nàng bị quấn băng thật dày. Trong lòng Vu Lạc Vũ rõ ràng nhưng vẫn từ tốn mở miệng.

(*Ăn sáng.)

"Tay bị làm sao vậy?"

"Ngã." Bùi Ngọc Nhi lạnh lùng trả lời, thanh âm không mang một chút cảm xúc nào.

"Không còn công phu thì hẳn là nên cẩn thận một chút. Làm sao lại có thể bất cẩn như lúc có công phu vậy?"

Những lời này Vu Lạc Vũ nói vô cùng thoải mái, nhưng nghe vào tai Bùi Ngọc Nhi lại không thể nào thoải mái nổi. Nàng hung hăn 'ba' một tiếng, đem chiếc đũa đập xuống trên mặt bàn, hai mắt oán hận nhìn chằm chằm Vu Lạc Vũ.

Đúng rồi, không phải là của nàng ta cho nên nàng ta làm sao có thể quý trọng. Dù sao cũng không phải công phu của nàng ta.

Vu Lạc Vũ gắp một chút đồ ăn, chậm rãi nhai nuốt, nàng không sợ Bùi Ngọc Nhi nổi giận, nàng chính là muốn nhìn thấy bộ dáng này của nàng ấy

https://thuviensach.vn

cho nên mới mở miệng châm biếm, không phải sao.

"Những đại thần tham quan, cô vương đã trị tội, giờ ngọ ngày mai hành hình, muốn đi xem không?"

"Mất đầu thì có gì đẹp chứ. Không đi."

"Không phải nga. Là lăng trì." Vu Lạc Vũ nói vô cùng dễ dàng, thậm chí ngữ điệu còn mang cảm giác có chút nghịch ngợm, nhưng tất cả những thứ này ở trong mắt Bùi Ngọc Nhi lại cảm thấy mao cốt tủng nhiên*.

(*Sởn gai ốc.)

"Cái gì?" Bùi Ngọc Nhi cảm thấy có lẽ mình nghe lầm, nàng biết lăng trì là gì.

"Cô vương nói, không phải chém đầu mà là lăng trì." Vu Lạc Vũ kiên nhẫn lập lại một lần nữa.

"Ngươi sao có thể tàn nhẫn như vậy?" Bùi Ngọc Nhi hỏi lại, quả thực nàng cảm thấy bất khả tư nghị, hiện tại thật sự có người dùng cực hình tàn nhẫn như vậy sao. Tâm lý Lạc Dế có phải có vấn đề không?!

Vu Lạc Vũ không vui.

"Bùi Ngọc Nhi, tất cả mọi người có thể nói cô vương tàn nhẫn, chỉ có ngươi là không thể. Đừng quên ngươi là của cô vương, bất luận đứng ở góc độ nào ngươi cũng không có tư cách nói cô vương."

"Ta không phải món đồ của ngươi!" Bùi Ngọc Nhi lớn tiếng hô lên, bản thân mình là của mình, mình không phải là đồ vật của nàng!

Vu Lạc Vũ cười lạnh một tiếng, nàng cảm thấy vấn đề này nói nữa cũng không có ích gì. Uống một ngụm trà, Vu Lạc Vũ dời đi đề tài.

https://thuviensach.vn

"Ngồi ở vị trí này, điều kiêng kị nhất chính là yếu đuối. Nếu muốn chấn nhiếp một vài tên đại thần cuồng vọng thì ngươi phải tàn nhẫn, phải độc ác. Nếu không ngươi sẽ bị người khác ăn thịt. Ba năm nay cô vương trừng trị không dưới mười tên quan viên, mà tội nặng nhất cũng chỉ là chém đầu, nhưng ngươi nhìn kết quả xem, vẫn có người đem cô vương xem như trò vui. Cho nên tiểu Ngọc Nhi, ngươi nếu không muốn chuyện hôm nay xảy ra thêm lần nữa thì hôm nay cô vương nhất định phải tàn nhẫn. Nếu không cũng không phải chỉ có năm người chết như vậy đâu."

Bùi Ngọc Nhi không còn gì để nói, nàng không phải Vu vương cho nên không thể hiểu được chuyện này, nàng chỉ một người bình thường đơn thuần mà thôi.

"Cho dù là vậy, ta cũng sẽ không đi xem."

Vu Lạc Vũ gật đầu.

"Cũng tốt, cô vương cũng biết nó ghê tởm."

Tiếp tục dùng bữa, nhưng không ai lên tiếng. Trong đầu Vu Lạc Vũ không tự chủ mà bắt đầu tưởng tượng đến chút hình ảnh khi lăng trì kia, từng mảng từng mảng thịt bị cắt xuống làm cho Vu Lạc Vũ nổi lên cảm giác ghê tởm khiến nàng muốn nôn. Bản thân nàng cũng không muốn nhưng lại không thể. Nàng vẫn còn nhớ rõ những lời của Thái tử ca ca, phải kiên cường, không được để cho bất kỳ ai khống chế. Đúng vậy, bọn họ phải biết rằng quốc gia này là của họ Vu, Vu Lạc Vũ mới là người đứng đầu ở đây. Chỉ là không ai biết, chiêu giết gà dọa khỉ này có thể chế trụ đám đại thần này bao lâu?

"Một lát cô vương muốn tắm rửa, ngươi hầu hạ cô vương tắm rửa."

"Phốc...khụ khụ..." Bùi Ngọc Nhi đang ăn cơm, đột nhiên bị câu nói bất thình lình của Vu Lạc Vũ dọa đến sặc.

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói cái gì?"

"Ngươi nghe thấy rồi, còn hỏi lại làm gì?" Lời này Vu Lạc Vũ nói ra giống như nó là chuyện hiển nhiên vậy.

Hầu hạ mình tắm rửa, trên đời này thử hỏi có ai không mong ước? Nàng ấy sao lại làm ra dáng vẻ như vậy.

"Ngươi tắm rửa còn muốn ta hầu hạ làm gì? Ngươi không biết tự tắm sao?" Bùi Ngọc Nhi không chút nghĩ ngợi liền mở miệng cự tuyệt. Từ nhỏ đến giờ mình chưa từng nhìn thấy thân thể ai ngoại trừ bản thân mình. Hầu hạ nàng ta tắm rửa? Đùa cái gì vậy chứ.

Vu Lạc Vũ nheo mắt không hài lòng.

"Ngươi đã quên lúc ngươi thua đã đáp ứng điều gì rồi sao?" Lời nói lộ ra nồng đậm nguy hiểm.

"Nhưng mà...."

"Không có nhưng mà, cô vương sẽ không để ngươi giết người, không để ngươi thấy máu. Cho nên ngoài những chuyện này ra, ngươi không có tư cách cự tuyệt cô vương." Vu Lạc Vũ đánh gãy lời Bùi Ngọc Nhi. Nếu nghe thêm nữa Vu Lạc Vũ chỉ sợ sẽ không thể khống chế được mà bộc phát tính khí, bây giờ nàng vẫn chưa muốn trong cơn tức giận mà giết chết Bùi Ngọc Nhi.

Bùi Ngọc Nhi không lên tiếng, hiện giờ nàng thật sự rất muốn chết, nàng làm sao có thể nghĩ đến Lạc Đế sẽ đưa ra yêu cầu vô sỉ như vậy, nếu biết vậy lúc trước nàng cũng sẽ đem chuyện này thêm vào trong yêu cầu!

Cung điện nguy nga tráng lệ của hoàng thất luôn luôn có tác dụng kinh hách với một số người, Bùi Ngọc Nhi chính là một trong số đó. Nàng cùng Vu Lạc Vũ đi đến một cung điện là nơi chuyên dành cho Vu vương tắm

https://thuviensach.vn

rửa. Vu Lạc Vũ được các cung nữ hầu hạ vào trong dục trì* lớn đến có thể ở trong đó bơi. Mà Bùi Ngọc Nhi chỉ đứng một bên, không biết phải làm gì.

(*Bể tắm của vua chúa ngày xưa. Giống trong phim Võ Tắc Thiên á.)

Toàn bộ cung điện được ánh nến chiếu sáng tỏa ra một khung cảnh ám vàng, mỗi cột trụ trong cung điện đều được chạm trổ tinh xảo. Tất cả đều được khắc hình cự long trông rất thật, mỗi con lại một hình thái khác nhau, khí thế bàng bạc, rít gào mà đến. Bùi Ngọc Nhi nhìn kỹ mới thấy, đó đều là dùng hoàng kim để khắc nên. Chậc chậc, thực là có tiền a. Bùi Ngọc Nhi khinh thường nhìn Vu Lạc Vũ đang thư giãn trong dục trì. Đem mấy thứ này đục xuống cấp cho bách tính nghèo khổ vậy thì bọn họ còn bị chết đói sao!

"Ngươi còn đứng đó làm gì? Còn không cởi y phục ra?" Vu Lạc Vu thoải mái ngâm mình trong dục trì, nhìn thấy vẻ mặt ngơ ngác của Bùi Ngọc Nhi liền cảm thấy rất buồn cười, rốt cuộc vẫn là tiểu cô nương chưa nếm trải mùi đời.

"Ta hầu hạ ngươi tắm rửa là được rồi, tại sao còn phải cởi y phục?"

"Niệm Tuyết, thay Ngọc Nhi tiểu chủ cởi y phục." Vu Lạc Vũ không muốn vô nghĩa cùng Bùi Ngọc Nhi liền trực tiếp gọi Niệm Tuyết hầu hạ Bùi Ngọc Nhi thay y phục. Để Bùi Ngọc Nhi đứng trên bờ dục trì hầu hạ mình tắm rửa sao? Nàng không thích người khác cao hơn mình. Vu Lạc Vũ thích cảm giác nhìn xuống người khác hơn.

Nghe thấy mệnh lệnh của Vu Lạc Vũ, vài cung nữ lập tức vây đến chỗ Bùi Ngọc Nhi. Bùi Ngọc Nhi kinh hoảng, nàng muốn đánh người nhưng lại phát hiện mình đã không còn công phu, nhưng nghĩ lại, bản thân mình không còn nội lực nhưng vẫn còn chiêu thức a! Vì thế, Bùi Ngọc Nhi bắt đầu cùng mấy cung nữ kia giằng co. Các cung nữ không có công phu, tất

https://thuviensach.vn

nhiên cả bốn người đều không thể chế phục được Bùi Ngọc Nhi, giằng co cả nửa ngày cũng chỉ có thể đem ngoại sam của nàng cởi xuống.Mấy cung nữ cũng mồ hôi đầy mình, trong lòng các nàng cũng bắt đầu hoảng sợ, sợ hãi Lạc Đế nổi giận.

Quả nhiên chỉ chốc lát sau Vu Lạc Vũ bắt đầu nóng nảy, nàng đột nhiên đứng dậy, đưa tay kéo xuống một bộ hoàng sa* gần như trong suốt trên long giá** ở gần đó quấn quanh người, sau đó chân trần đi đến chỗ Bùi Ngọc Nhi.

(*Áo choàng tắm bằng lụa mỏng màu vàng.)

(**Cái cây treo áo dùng cung hoàng đế.)

Mấy cung nữ đứng đối diện với Vu Lạc Vu vừa thấy bệ hạ hùng hổ đi đến liền vội vàng dừng động tác đưa mắt ra hiệu sau đó lập tức đứng sang một bên. Một cung nữ đứng xoay lưng về phía Vu Lạc Vũ nhận thấy có gì đó không đúng, vừa quay đầu liền nhìn thấy Vu Lạc Vũ, nhất thời cũng bị dọa đến đứng hình không dám thở mạnh. Mới vừa rồi còn liều chết lôi kéo, hiện tại lại đột nhiên yên tĩnh xuống, Bùi Ngọc Nhi vẫn còn khó hiểu, xoay đầu lại một cái nàng thiếu chút nữa bay cả hồn phách.

Bùi Ngọc Nhi so với Vu Lạc Vũ thấp hơn rất nhiều, ánh mắt nàng vừa nhìn đến chính là thân hình mỹ nhân chọc người không yên. Xương quai xanh lộ rõ, mê người. Ánh mắt Bùi Ngọc Nhi không tự chủ được liếc mắt đi xuống một chút, vừa vặn nhìn thấy một đôi tròn trịa, còn có hai điểm nho nhỏ nổi lên. Chúng nó giấu mình sau tấm ti sa* bán trong suốt, loáng thoáng như ẩn như hiện. Nhìn một lát bất giác khuôn mặt nhỏ nhắn của Bùi Ngọc Nhi đỏ lên. Đây là lần đầu tiên mình nhìn thấy thân thể của một người khác!

(*Lụa tơ tằm.)

"Nhìn đủ rồi sao?"

https://thuviensach.vn

Thanh âm lạnh lùng vang lên, làm cho Bùi Ngọc Nhi đang ngây người hoàn hồn, cần cổ vẫn còn có chút cứng ngắc chậm rãi nâng lên, ánh vào trong mắt là dung nhan tuyệt mỹ lãnh diễm của Lạc Đế, khuôn mặt Bùi Ngọc Nhi càng lúc càng đỏ. Bùi Ngọc Nhi cảm thấy vô cùng quẫn bách, thật sự là không xong, bị bắt tại trận. Bùi Ngọc Nhi cảm thấy vô cùng may mắn khi mình và Lạc Đế đều là nữ tử, nếu không thật sự là chết chắc rồi.

"Nhìn đẹp lắm sao?" Thấy bộ dạng ngây ngốc lăng lăng của Bùi Ngọc Nhi đột nhiên Vu Lạc Vũ nổi lên ý muốn khiêu khích. Nhìn dáng vẻ ngốc nghếch kia xem, không phài là lần đầu tiên nhìn thấy thân thể người khác chứ. Thật sự là đơn thuần. Tâm tình vốn dĩ phiền muộn của Vu Lạc Vũ lại bị dáng vẻ đáng yêu của Bùi Ngọc Nhi không một dấu vết xoa diệu.

"Nhìn....đẹp...." Bùi Ngọc Nhi lắp bắp , hoàn toàn không ý thức được mình đang nói cái gì, trong đầu nàng hiện giờ trống rỗng, rỗng đến nghiêm trọng.

"A!" Vu Lạc Vũ nhịn không được liền cười thành tiếng, nàng thật không biết nên hình dung dáng vẻ lúc này của Bùi Ngọc Nhi như thế nào. Có điều bị nhìn như vậy nhưng lại làm Vu Lạc Vũ cảm thấy có chút khác thường, nhưng lại nói không ra là khác thường chỗ nào.

"Tiểu Ngọc Nhi đã đem cô vương nhìn sạch hết rồi, bây giờ cũng nên cởi áo hầu hạ cô vương tắm rửa đi chứ?"

Bùi Ngọc Nhi không đáp, nhưng cho dù là phản ứng gì Vu Lạc Vũ cũng mặc kệ, bước đến cởi thắt lưng nội sam của Bùi Ngọc Nhi sau đó thoắt một cái đã đem nàng cởi sạch sẽ.

Thân thể đột nhiên chợt lạnh, Bùi Ngọc Nhi mới kịp phản ứng đã xảy ra chuyện gì. Nàng vội vàng nâng tay che lấy bộ ngực xinh xắn, nhanh chóng lùi về sau hai bước.

https://thuviensach.vn

Nhưng đáng tiếc, ánh mắt của Vu Lạc Vũ vẫn nhìn chăm chú vào khu rừng rậm thần bí của Bùi Ngọc Nhi, nhìn đến không chớp mắt. Lần trước chỉ nhìn thấy lưng của tiểu Ngọc Nhi, không ngờ hôm nay được nhìn phía 'chính diện' như thế này lại càng khiến Vu Lạc Vũ kinh ngạc liên hồi. Bộ dáng của Bùi Ngọc Nhi hiện tại thật sự....Ân, làm cho lòng người ngứa ngáy mà.

Phát hiện ánh mắt của Vu Lạc Vũ đang nhìn ở đâu, Bùi Ngọc Nhi lại xấu hổ đến mặt đỏ tai hồng, nàng lại vội vã dùng tay phải bảo vệ 'nơi đó' của mình. Lạc Đế là một tên tiểu nhân đê tiện, rõ ràng đều là nữ tử, có cái gì mà nhìn!

Thấy động tác của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ mới ý thức được hành động mới vừa nãy của mình có chút không ổn. Nơi này còn có cung nữ.

"Đi thôi, hầu hạ cô vương tắm rửa." Vu Lạc Vũ đưa tay túm lấy cánh tay phải mà Bùi Ngọc Nhi dùng để bào vệ 'nơi đó' lôi nàng đi đến hướng dục trì, không một chút thương hương tiếc ngọc nào.

Bùi Ngọc Nhi mặc dù không muốn nhưng bất đắc dĩ hiện giờ nàng ngay cả nửa điểm nội lực cũng không có, chỉ là một người thường, còn Vu Lạc Vũ lại là khí lực kinh người, túm Bùi Ngọc Nhi kéo đi.

Tiến vào trong dục trì, Bùi Ngọc Nhi dùng sức vùng vẫy tránh khỏi sự chế trụ của Vu Lạc Vũ, tư thế giống như chạy trốn bơi đến một bên bờ khác của dục trì, hận không thể cách Vu Lạc Vũ càng xa càng tốt.

"Ngươi sợ cô vương?" Vu Lạc Vũ híp mắt, nàng ta cứ như thật sự hận không thể cách mình càng xa càng tốt chứ?

"Ta không sợ ngươi, nhưng ta chán ghét ngươi!"

}=7

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 14

Đôi mắt Vu Lạc Vũ nhíu lại càng sâu, biểu thị nàng bây giờ đang tức giận đến mức nào!

"Chán ghét cô vương?" Tính tình Vu Lạc Vũ giống như thời tiết, trời quang cũng nhanh mà nổi sét cũng nhanh, cuồng phong bạo vũ lại càng nói đến là đến.

"Đúng! Ta chính là chán ghét ngươi." Bùi Ngọc Nhi nghĩ gì nói nấy, nàng chính là chán ghét Lạc Đế, tiểu nhân ác độc, cư nhiên có thể làm ra chuyện hạ lưu như vậy. Bùi Ngọc Nhi vẫn còn tức giận chuyện vừa rồi, nàng hoàn toàn không ý thức được những lời mình vừa nói đối với Đế vương một quốc gia mà nói có bao nhiêu đại nghịch bất đạo. Nàng cũng không ý thức được, Vu Lạc Vũ giờ khắc này đang tức giận như thế nào.

Mà các cung nữ đang đứng một bên hầu hạ, hiện tại chỉ hận mình không thể là kẻ điếc người mù, thế gian này lại có một người đang có ý đồ khiêu chiến uy nghiêm của hoàng thất, các nàng là sợ mình bị liên lụy, nghe thấy điều không nên nghe, như vậy khoảng cách đến ngày xuống điện Diêm La cũng còn không xa a.

"Các ngươi lui xuống hết đi, không có lệnh của cô vương không được tiến vào!" Vu Lạc Vũ ra lệnh, các cung nữ đều giống như bay mà thoát ly khỏi điện, các nàng tuyệt không muốn nhìn thấy chuyện sắp sửa xảy ra đâu, cái giá quá lớn a!

Trong nháy mắt cửa điện được đóng lại, Vu Lạc Vũ mới bắt đầu theo dòng nước đi đến chỗ Bùi Ngọc Nhi, tính tình quật cường này của Bùi

https://thuviensach.vn

Ngọc Nhi từ trước đến nay cũng chưa từng sợ hãi điều gì, nàng liền đứng ở nơi đó chờ Vu Lạc Vũ đi đến, cùng lắm thì chết thôi, sợ cái gì. Bùi Ngọc Nhi nghĩ thông suốt, đã sớm không để ý sống chết.

Vu Lạc Vũ đã đi đến trước mặt, nàng cúi đầu nhìn Bùi Ngọc Nhi, mà Bùi Ngọc Nhi cũng không sợ hãi ngẩng đầu trừng mắt với Vu Lạc Vũ.

Tốt lắm, Vu Lạc Vũ cười lạnh, tay phải nâng đến bóp lấy cần cổ nho nhỏ của Bùi Ngọc Nhi.

"Hết lần này đến lần khác chọc giận cô vương. Ngươi thực sự cảm thấy cô vương không nỡ giết ngươi sao?"

Cảm giác hít thở không thông cuồn cuộn truyền đến làm cho Bùi Ngọc Nhi nghẹn đỏ mặt, nhưng nàng tuyệt không muốn khuất phục, vẫn cố dùng sức nói.

"Nhưng ta không sợ chết, cho nên mới hết lần này đến lần khác chọc giận ngươi."

Bùi Ngọc Nhi phẫn nộ trừng mắt, Vu Lạc Vũ càng tăng thêm lực đạo, nàng cũng không tin Bùi Ngọc Nhi sẽ không hướng mình cầu xin tha thứ. Lúc trước là bởi vì nàng ta chưa biết tư vị của cái chết, nhưng Vu Lạc Vũ biết, chỉ cần làm cho Bùi Ngọc Nhi biết thời điểm mình sắp chết đã đến, nàng ta nhất định sẽ cầu xin tha thứ.

Nhưng mà thời gian cứ từng giây từng giây trôi qua, Vu Lạc Vũ thấy Bùi Ngọc Nhi đã bắt đầu trợn trừng mắt, một sinh mệnh sống đã bắt đầu hấp hối trước mặt mình.

Bùi Ngọc Nhi ngươi cũng sắp chết rồi, vì sao còn không cầu xin cô vương tha thứ! Trong lòng Vu Lạc Vũ gào thét, nhưng đến cuối cùng vẫn phải phẫn hận buông lỏng bàn tay đang gắt gao bóp chặt cổ Bùi Ngọc Nhi ra.

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ....khụ khụ..." Lực đạo trên cổ bị giải khai, không khí tràn vào phế phổi, Bùi Ngọc Nhi nhịn không được bắt đầu ho khan. Nàng tựa như cả ngàn năm chưa được hít thở không khí, ho khan đến chảy cả nước mắt nhưng nàng vẫn còn đang cố gắng hô hấp.

"Cô vương đã coi thường ngươi. Tiểu Ngọc Nhi ngươi nếu không sợ chết vậy cô vương sẽ khiến ngươi sống không bằng chết là được." Vu Lạc Vũ không khống chế được nóng nảy, thanh âm lạnh lùng ấy vẫn còn vang vọng bên tai, Bùi Ngọc Nhi nghe rất rõ ràng, nàng cười lạnh. Rốt cuộc cũng đã lộ mặt thật, cứ nghĩ biện pháp đến tra tấn ta đi. Ta chờ xem.

Cư nhiên còn có thể cười sao? Vu Lạc Vũ đứng dậy hô to một tiếng "Thay y phục", các cung nữ lập tức đẩy cửa bước vào y lệnh, Vu Lạc Vũ muốn nhanh chóng rời khỏi, nàng thật sợ trong cơn tức giận nàng sẽ bóp gãy cổ của Bùi Ngọc Nhi, nàng phải khống chế được bản thân, bằng không tất cả những chuyện mình làm lúc trước đều vô nghĩa. Bùi Ngọc Nhi không thể chết, Bùi Ngọc Nhi là món đồ thuộc về Vu Lạc Vũ năm mười sáu tuổi, bản thân mình không có quyền động vào đồ của nàng. Trong lòng Vu Lạc Vũ vẫn luôn nhắc nhở mình. Sau đó nàng vung ống tay áo, rời khỏi cung điện.

Bùi Ngọc Nhi vẫn ngây người ngâm mình trong dục trì, thẳng đến khi Vu Lạc Vũ đi rồi, nghĩ lại Bùi Ngọc Nhi mới bắt đầu có chút sợ. Lúc nãy mình.....Thật sự sém chết rồi. Chỉ thiếu một chút nữa a..

Vu Lạc Vũ bước nhanh trở về Vĩnh Cát Điện, sau đó giống như điên phê duyệt tấu chương, chỉ là nàng căn bản không xem vào nửa chữ, Vu Lạc Vũ thật sự không cam lòng! Cư nhiên bị một tiểu nha đầu nhỏ hơn mình cưỡi lên đầu, nàng ta đang tính toán cái gì! Nếu không phải bốn năm trước vô tình gặp được, nếu không phải bốn năm trước ngươi cùng Vu Lạc Vũ có một chút ràng buộc, chẳng lẽ ngươi cho là ngươi thật sự có thể không kiêng nể gì như vậy sao? Nhưng đáng giận chính là mình vẫn không thể giết nàng, nguyên nhân chính là vì nàng cùng Vu Lạc Vũ năm mười sáu tuổi có

https://thuviensach.vn

ràng buộc, cho nên mình không thể giết nàng. Nếu giết nàng ta rồi thì mối liên hệ của mình cùng năm mười sáu tuổi sẽ thật sự bị cắt đứt, không một chút quan hệ.

"Niệm Tuyết!" Vu Lạc Vũ hô to một tiếng, nàng đang thực sự rất tức giận. Nha đầu Bùi Ngọc Nhi không biết trời cao đất rộng này, cho dù không giết được, cô vương cũng phải cho ngươi biết chút lợi hại, nếu không ngươi sẽ cho là cô vương thật sự yếu đuối vô năng, là cục bột mặc cho người khác nhào nặn sao?!

"Bệ hạ." Niệm Tuyết cũng nơm nớp lo sợ. Nàng hầu hạ Vu Lạc Vũ đã bao nhiêu năm, đây là lần đầu tiên thấy dáng vẻ tức giận như thế của Vu Lạc Vũ , trong lòng nàng cũng có đôi chút sáng tỏ, Ngọc Nhi tiểu chủ đối với bệ hạ có lẽ là có ý nghĩa trọng đại, bằng không Ngọc Nhi tiểu chủ căn bản sẽ không sống đến bây giờ.

"Truyền chỉ, không có mệnh lệnh của cô vương, không được cho Bùi Ngọc Nhi ăn cơm!"

"Vâng." Niệm Tuyết lĩnh chỉ lui xuống, chỉ lưu lại một mình Vu Lạc Vũ ở trong Vĩnh Cát Điện to lớn ngẩn người. Một ngày hai ngày không có cơm ăn, để xem ngươi còn có thể không cầu xin cô vương hay không, Bùi Ngọc Nhi.

Bên kia, sau khi Bùi Ngọc Nhi nghe thấy ý chỉ của Vu Lạc Vũ cũng chỉ thờ ơ, nàng đã sớm đoán được Vu Lạc Vũ sẽ không từ bỏ ý đồ. Không ăn cơm thì không ăn cơm, Bùi Ngọc Nhi không sao cả, dù sao bản thân mình cũng đã từng được hưởng qua tư vị không có cơm ăn, cũng chỉ là có chút không khỏe thôi, cũng không có gì.

Bất quá nàng vẫn không hiểu, vì cái gì mình đã nói đến như vậy nhưng Vu Lạc Vũ còn không ra lệnh giết mình, hay là lúc trước nàng ta sống an nhàn sung sướng quá nên giờ thích tư vị bị người khác mắng sao?

https://thuviensach.vn

Năm vị đại thần bị xử lăng trì vào giờ ngọ, những đại thần khác có chút lo lắng, sợ dân chúng không chịu được mà tức giận Lạc Đế tàn bạo. Nhưng ngoài dự đoán, dân chúng lại vô cùng đồng ý với hành động này của Vu Lạc Vũ, điều này làm cho các đại thần được mở rộng tầm mắt.

Thời điểm Văn Duẫn gặp Thánh giá cũng kinh ngạc vô cùng. Trong lúc đàm luận công sự cũng thuận tiện hỏi Vu Lạc Vũ, tại sao dân chúng cư nhiên có thể chấp nhận một cực hình như vậy?

Vu Lạc Vũ cười cười nói: "Mọi người đều có cảm thức, vì cái gì bọn họ phải bị xử lăng trì, cứ nói nguyên do cho dân chúng là được."

Thì ra là thế, Văn Duẫn bừng tỉnh đại ngộ, nói vậy bệ hạ đã đem quyển trúc giản kia ban bố cho toàn dân được biết, từ đó dân chúng không những không dị nghị mà ngược lại còn khen ngợi.

Văn Duẫn xuất thần nhìn chằm chằm Vu Lạc Vũ đang tọa trên cao, nữ tử cường thế như vậy mới có thể chống đỡ một mảnh trời Vu Quốc, nhưng cũng bởi vì nàng là nữ tử như vậy, thật sự làm cho mình vừa yêu vừa hận a.

"Còn có việc gì sao?" Vu Lạc Vũ nhìn Văn Duẫn, nàng nhìn thấy ánh mắt Văn Duẫn nhìn mình vừa nãy, ánh mắt đó làm cho Vu Lạc Vũ cảm thấy không thoải mái, quả thật chỉ muốn hắn nhanh chóng rời khỏi.

"À." Văn Duẫn hồi thần, vội vàng nói: "Vậy các chức vị đang trống thì phải làm sao đây."

"Lập tức bắt đầu khoa cử, lần này ngươi toàn quyền phụ trách, tốt nhất đừng để cô vương phát hiện có bất cứ một chức quan mua nào, nếu không ngươi hãy tự mà lo thân đi." Vu Lạc Vũ nhắc nhở, khoa cử năm rồi, vị trí Vu vương Vu Lạc Vũ vẫn còn chưa ngồi vững cho nên một ít đại thần liền bắt đầu mua quan bán tước. Lúc này khác lúc xưa, Vu Lạc Vũ đã biết chuyện này cho nên sẽ không cho phép chuyện như vậy lại xảy ra.

https://thuviensach.vn

"Vi thần tuân mệnh!" Văn Duẫn quỳ nhận mệnh, thấy Vu Lạc Vũ không có ý tứ tiếp tục nói chuyện cho nên hắn cũng liền lui ra ngoài.

Một năm trước Văn Tương qua đời, Văn Duẫn liền nối nghiệp phụ thân, trở thành Văn Thừa tướng. Văn Duẫn không cam lòng, hắn vốn dĩ có thể trở thành Vương phu*. Năm đó Vĩnh Đế đã đáp ứng chuyện hôn sự này của hắn, nhưng vào thời điểm mọi người đến chúc mừng thì Vĩnh Đế băng hà. Ngoài dự đoán của tất cả mọi người chính là Vu Lạc Vũ trở thành Vu vương, Văn Duẫn vốn dĩ vui mừng, không ngờ hắn từ một phò mã sau một đêm liền trở thành Vương phu. Nhưng mọi người lại tiếp tục không ngờ đến, sau khi Vu Lạc Vũ đăng cơ không bao lâu liền hủy bỏ hôn ước này.

(*Phu quân của nữ đế.)

Lời Vu vương là thánh chỉ, nàng nói hủy bỏ, ai dám phản đối.

Văn Duẫn rời đi rồi, Vu Lạc Vũ mới nhẹ nhàng thở ra. Mỗi lần một mình gặp Văn Duẫn, Vu Lạc Vũ luôn bị ánh mắt si tình kia làm cho nàng vô cùng không thoải mái. Nhưng mà nàng cũng đành chịu, từ khi Văn Duẫn làm Thừa tướng đều là một vị quan thanh liêm, huống chi sau này vẫn còn chuyện cần dùng đến hắn. Chuyện hủy hôn sự cứ dừng tại đây đi. Vu Lạc Vũ càng không thể động đến Văn Duẫn. Giết không được lại không muốn lưu, cảm giác thật sự là khó chịu.

Ba ngày sau, Vu Lạc Vũ bãi giá Dạ Yêu Điện. Vu Lạc Vũ nghĩ, Bùi Ngọc Nhi đã bị bỏ đói ba ngày, tính tình có lẽ cũng đã thu liễm một chút.

Lúc Vu Lạc Vũ đến Dạ Yêu Điện, nàng không nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi, liền gọi một cung nữ đến hỏi Bùi Ngọc Nhi đang ở đâu.

Cung nữ nơm nớp lo sợ trả lời:

"Ngọc Nhi tiểu chủ ở trong phòng nghỉ ngơi."

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ đương nhiên hiểu rõ, trời còn sáng trưng mà lại đi nghỉ ngơi, cái này e là đói đến không còn khí lực chứ gì, vì thế nàng phân phó cung nữ chuẩn bị thức ăn cho Bùi Ngọc Nhi, còn bản thân nàng thì đi vào nội sảnh tìm Bùi Ngọc Nhi.

Thời điểm Vu Lạc Vũ đến nội sảnh, Bùi Ngọc Nhi quả nhiên đang nằm trên giường ngủ say sưa. Vu Lạc Vũ đến cạnh giường, tinh tế đánh giá cái người đang ngủ say kia. Lúc nàng ta ngủ bộ dáng lại thật nhu thuận, tại sao thức dậy lại giống như một đứa nhỏ khó bảo vậy.

Nếu ngươi nhu thận một chút, cô vương làm sao có thể đối xử như thế với ngươi. Có điều nói đi cũng phải nói lại, nếu ngươi thật sự nhu thuận, lúc trước cô vương cũng sẽ không để tâm đến ngươi như vậy.

Dùng sức vỗ vỗ đầu Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ có chút không kiên nhẫn gọi Bùi Ngọc Nhi rời giường. Bản thân nàng cũng hơi hơi kinh ngạc, mình thật sự là sủng nàng ta sủng đến tận trời rồi, cư nhiên tự mình đến gọi nàng ta rời giường, trên đời này còn ai có đãi ngộ tốt như vậy?

Cảm giác cơn đau từ trên trán truyền đến, Bùi Ngọc Nhi cũng bất chấp tất cả tiếp tục ngủ, nàng sợ là mình đói đến mờ mắt, cho rằng ảo giác xuất hiện. Ba ngày nay, nàng cơ hồ đều là trôi qua ở trên giường, cũng bởi vì nàng đã từng trải qua những ngày ăn không no, cho nên nàng biết ngủ là cách giảm bớt thể lực nhất.

Vỗ như vậy mà vẫn còn không tỉnh? Bùi Ngọc Nhi ngươi là heo sao! Vu vương thật sự tức giận, hậu quả quả thực rất nghiêm trọng! Nàng ngồi vào bên giường, nâng tay phải, kéo cổ tay áo lên, sau đó bóp lấy cái mũi của Bùi Ngọc Nhi.

Nếu như vậy mà ngươi còn không tỉnh, vậy cô vương cũng không còn lời gì để nói nữa.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ vừa nắm lấy cái mũi của Bùi Ngọc Nhi vừa chờ xem kịch vui. Nàng không phát hiện ra, cái người mà ba năm nay chưa từng giở trò nghịch quái, từ sau khi gặp Bùi Ngọc Nhi lại bắt đầu có ý xấu muốn trêu chọc nàng ấy.

szo���6)

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 15

Chỉ chốc lát sau, Bùi Ngọc Nhi liền nhíu mày có vẻ rất thống khổ, nhưng nàng vẫn như cũ không tỉnh. Ba ngày không được ăn gì làm cho Bùi Ngọc Nhi vô cùng mệt mỏi, nàng cảm giác được tất cả, chỉ là không thể mở mắt nổi. Nhưng cái cảm giác hít thở không thông kia lại đánh tới, điều này làm tiềm thức nàng bất giác nhớ lại cảnh ngày đó Lạc Đế bóp cổ mình, nàng còn tự mình tạo ra ảo cảnh Lạc Đế với gương mặt âm trầm dọa người, nàng ta híp mắt, tà ác cười, miệng còn liên tục nói 'Bây giờ cô vương sẽ bóp chết ngươi!'.

Bùi Ngọc Nhi hoảng sợ, nàng cảm giác được mình sắp chết, thật sự sắp bị Lạc Đế bóp chết. Cảnh tượng trong mơ luôn làm cho người ta không phân biệt được thật giả, Bùi Ngọc Nhi giật mình tỉnh lại, hai mắt nàng trừng to. Một khắc lúc trực giác nàng được khôi phục, nàng có thể cảm nhận trái tim mình đập nhanh đến hận không thể nổ tung! Thân thể đang toát mồ hôi lạnh! Chưa từng trải qua cảm giác cái chết đang đến, nên lúc đó nàng đã nghĩ rằng nàng thật sự sẽ chết.

Thấy Bùi Ngọc Nhi trợn mắt, Vu Lạc Vũ liền nhẹ nhàng bỏ tay xuống. Bùi Ngọc Nhi bắt đầu liều mạng hít thở. Vu Lạc Vũ vô cùng hài lòng với dáng vẻ hiện tại của Bùi Ngọc Nhi, nàng thích lúc Bùi Ngọc Nhi yếu đuối như thế này, nàng thích nắm hết nhất cử nhất động của Bùi Ngọc Nhi trong tay, còn có sinh tử của nàng ấy.

Qua một lúc lâu sau, Bùi Ngọc Nhi mới ý thức được vừa rồi là mình đang nằm mơ, nhưng cảm giác hít thở không thông cũng không phải là vô

https://thuviensach.vn

lý xuất hiện. Đến khi nàng nâng mắt liền thấy Vu Lạc Vũ đang ngồi bên giường của nàng.

"Ngươi đang làm gì a!" Bùi Ngọc Nhi không chút nghĩ ngợi rống lên, vừa rồi nhất định là nàng ta giở trò quỷ.

"Gọi ngươi đi dùng bữa."

"Có người gọi người khác bằng cách như vậy sao?!" Bùi Ngọc Nhi tức muốn chết, nàng ta là muốn gọi người ăn cơm hay là muốn giết người a!

"Cô vương tự mình đến gọi ngươi, ngươi còn bất mãn cái gì?"

"Vậy cảm tạ ngươi! Giờ thì tránh ra, ta muốn thay quần áo."

"Không.Đi!" Vu Lạc Vũ gằn từng tiếng, nhấn mạnh từng chữ. Bùi Ngọc Nhi thật hay lắm, vết thương tốt nên giờ đã quên đau, nàng ta đã quên kết cục của mình mấy ngày trước sao. Hôm nay vẫn còn tiếp tục giở cái thối tính tình chết không hối cải này.

"Đây là giường của ta!" Bùi Ngọc Nhi tức giận rống. Nàng ta muốn thế nào đây, mình vẫn còn chưa mặc gì bên trong, chẳng lẽ nàng ta còn muốn đứng luôn tại đây nhìn mình thay y phục sao?!

"Tất cả những thứ trong hoàng cung đều là của cô vương." Vu Lạc Vũ diện vô biểu tình nói.

"Ta phải thay y phục, ta dù sao cũng không phải là của ngươi!" Bùi Ngọc Nhi ấm ức, nếu mình còn công phu nhất đinh phải đập cho Lạc Đế răng rơi đầy đất, mặc kệ nàng ta có phải là Vu vương hay không!

"Nếu ngươi là người của Vu Quốc thì ngươi chính là của cô vương, nếu ngươi không phải là người của Vu Quốc vậy hiện giờ cô vương sẽ hạ lệnh xử tử ngươi ngay lập tức."

https://thuviensach.vn

"....." Bốc hỏa! Bùi Ngọc Nhi lật người xoay lưng về phía Vu Lạc Vũ. Lần này, động tác cũng không nhẹ, cái giường cũng bị chấn động vang lên một tiếng. Bùi Ngọc Nhi phẫn nộ thét ầm trong lòng.

Quên đi, cơm này ta không ăn.

Vu Lạc Vũ đứng lên, cười cười nói.

"Được rồi, cô vương chờ ngươi ở thiện phòng." Nói xong, Vu Lạc Vũ nhanh chóng rời khỏi. Qua một lúc sau, Bùi Ngọc Nhi mới lặng lẽ xoay người, nhấc lên một góc chăn bông, nhìn trái nhìn phải, sau khi đã xác định Vu Lạc Vũ không còn ở trong phòng mới nhẹ nhàng thở ra. Bùi Ngọc Nhi vừa mặc y phục vừa mắng Vu Lạc Vũ.

Lạc Đế đáng ghét, xấu xa, ngang ngược, keo kiệt! Ỷ nàng ta là người đứng đầu một quốc gia liền vô pháp vô thiên, đợi khi mình lấy lại công phu nhất định phải báo thù rửa hận, đánh cho nàng ta răng rơi đầy đất!

Nhưng nghĩ đến công phu đã bị mất, lập tức Bùi Ngọc Nhi lại thở dài. Lạc Đế sẽ đưa mình thuốc giải sao, hay là nên nói có lẽ mình căn bản không thể sống đến lúc lấy được thuốc giải. Gần vua như gần cọp, quả nhiên là mệt.

Ngồi ở thiện phòng chờ gần thời gian một chén trà nhỏ, Vu Lạc Vũ nổi giận đùng đùng, bảo tiểu cung nữ gọi Bùi Ngọc Nhi đến.

Nàng ta thật sự không sợ mình, không biết sự lợi hại của mình sao? Cư nhiên luôn chống đối mình, còn dám để mình ngồi đây chờ nàng! Từ nhỏ đến giờ có khi nào mình đã bị đối xử như vậy chứ!!! Bùi Ngọc Nhi được tiểu cung nữ gọi đến, nàng cũng có chút không được tự nhiên, suy nghĩ xuất thần một lúc, sau khi nhìn thấy ánh mắt tràn đầy giận dữ của Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi quyết định chọn cách không quan tâm.

"Ngươi thay y phục hay là hay là may y phục hả!" Vu Lạc Vũ rống to.

https://thuviensach.vn

Vẫn tiếp tục không quan tâm, Bùi Ngọc Nhi thản nhiên ngồi vào ghế một ngụm cơm một ngụm canh, cứ thế mà ăn. Nàng sắp đói chết rồi, tất cả là do cái tên Lạc Đế chết tiệt này mà đã ba ngày rồi mình chưa được ăn gì, cho nên mọi chuyện cứ để sau khi mình lấp đầy bụng đã rồi nói sau.

Thấy Bùi Ngọc Nhi không nhìn mình, Vu Lạc Vũ thực hận hiện giờ không thể một chưởng đánh chết nàng ta. Hít sâu, Vu Lạc Vũ cố gắng tự trấn an mình, nguôi xuống nguôi xuống, nàng ta chỉ là một tiểu nha đầu, có chút không hiểu quy củ, sau này tìm vài cung nữ dạy lại là được rồi.

Vu Lạc Vũ ngày càng cảm thấy bản thân mình nhất định bị điên rồi, tìm nha đầu kia về quả thật đúng là tai họa. Vốn dĩ chuyện quốc gia đại sự đã làm nàng mệt muốn chết, giờ còn thêm một Bùi Ngọc Nhi, đây chẳng phải là muốn nàng chết mau hơn sao?! Vu Lạc Vũ có chút đau đầu, nhưng lại không thể mặc kệ khát vọng tận sâu trong lòng, nàng cần Bùi Ngọc Nhi.

Quên đi, Vu Lạc Vũ cầm đũa, cũng bắt đầu dùng bữa.

"Ngươi ăn từ từ thôi!" Vu Lạc Vũ ghét bỏ, nói. Từ nhỏ nàng đã quen lúc dùng bữa đều là ăn chậm nhai kỹ, nàng chưa từng gặp qua người nào ăn như lang như hổ thế này. Bùi Ngọc Nhi hận không thể một đũa ăn hết cơm trên bàn, làm cho Vu Lạc Vũ cũng mất hứng ăn.

"Ngươi thử đói ba ngày xem?"

"Ngươi mà còn không quy củ như thế, có tin cô vương lại tiếp tục bỏ đói ngươi ba ngày nữa không?" Vu Lạc Vũ nheo mắt. Sau đó còn bồi thêm.

"Có điều cô vương còn tưởng ngươi sẽ giận dỗi đến không lại đây dùng bữa."

"Ngươi căn bản không biết ta. Còn lâu ta mới như vậy. Ta rất kiên cường, sẽ không để cuộc sống của mình trôi qua một cách khó khăn a."

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ gật đầu, thật đúng là không ngờ Bùi Ngọc Nhi lại kiên cường như thế, nhưng với tính tình của nàng, Vu Lạc Vũ thật muốn chà đạp cái nhuệ khí đó của nàng ấy.

"Nói vậy cũng không đúng, nói không chừng sau này tiểu Ngọc Nhi sẽ bị cô vương hành hạ đến mức muốn tự sát nha."

"Cho dù có khó khăn hơn nữa ta cũng làm cái chuyện ngốc nghếch như tự sát, ba năm sau ta còn muốn du ngoạn nhân gian a." Nhắc đến bốn chữ 'du ngoạn nhân gian', vẻ mặt của Bùi Ngọc Nhi nhất thời bừng sáng. Giấc mộng từ nhỏ của mình a.

Vu Lạc Vũ gật đầu, bĩu môi.

"Như thế rất tốt, cô vương cũng thích loại bền gan vững chí."

Bùi Ngọc Nhi mặt đầy sương lạnh, Lạc Đế đáng ghét này, còn nói là thích loại bền gan vững chí chứ, tâm lý của Lạc Đế quả thật là có vấn đề mà! Thân là người đứng đầu một quốc gia thế nhưng lại muốn dùng hình đùa giỡn người khác, yêu dân như con cái quái gì chứ, nếu có một ngày mình có thể rời khỏi đây nhất định phải lột bộ mặt thật của nàng ta cho dân chúng biết.

Ăn được vài đũa, Vu Lạc Vũ đã cảm thấy no rồi. Nâng chung trà lên hớp một ngụm, ánh mắt lại nhìn sang bộ dáng dùng bữa của Bùi Ngọc Nhi, nàng thật sự cảm thấy đau đầu.

"Chiều nay, cô vương sẽ tìm cho ngươi hai cung nữ, ngươi phải ngoan ngoan học quy củ cùng các nàng."

"Tại sao ta phải học?"

"Ngươi nhìn ngươi xem, có chỗ nào giống tiểu cô nương không. Cả ngày điêu ngoa giống như một tên nam tử, học tư thái nên có của nữ nhi gia tại

https://thuviensach.vn

sao lại không muốn?"

Bùi Ngọc Nhi bất mãn, nhỏ giọng nói thầm.

"Còn nói người ta. Bốn năm trước ngươi không phải cũng như vậy sao. Điêu ngoa đến đem nam tử người ta đánh đến khóc."

"Ngươi nói cái gì?" Vu Lạc Vũ nheo mắt, nàng thật sự sắp bị Bùi Ngọc Nhi làm cho tức chết rồi.

"Ta nói ta không học, ta cảm thấy bản thân như bây giờ rất tốt, nếu thực sự biến thành tiểu thư khuê các thì đó đã không phải là Bùi Ngọc Nhi nữa!"

Một câu làm cho Vũ Lạc Vũ không thể phản bác. Nếu thật sự làm cho Bùi Ngọc Nhi trở thành tiểu thư khuê các, tri thư đạt lí, vậy nàng ấy vẫn là tiểu Ngọc Nhi sao?

Nhưng lời đã nói ra như bát nước đổ đi, huống chi mình còn là Vu vương càng không thể thu hồi a. Khụ khụ, Vu Lạc Vũ ho khan hai tiếng.

"Cô vương đã nói tìm cung nữ dạy dỗ ngươi quy củ trong cung. Ít nhất ngươi cũng phải học được lúc thấy cô vương phải hành lễ, nói chuyện với cô vương phải chú ý đúng mực!"

"Nếu ngươi không khinh người quá đáng như vậy, ta tất nhiên cũng sẽ không vô duyên vô cớ chống đối ngươi a!" Bùi Ngọc Nhi nhíu mày, bên trong còn mang ý tứ khiêu khích.

"Thu hồi ánh mắt cuồng vọng kia của ngươi lại. Nếu thực chọc giận cô vương thì ngươi chết cũng không biết chết như thế nào." Vu Lạc Vũ hoàn toàn không nói quá, hoàng thất thâm cung xưa nay đã như vậy, muốn thần không biết quỷ không hay giết chết một người bình thường rất dễ dàng. Vu Lạc Vũ tiên lễ hậu binh*, nhắc nhở Bùi Ngọc Nhi đừng làm càn quá mức.

https://thuviensach.vn

(*Ngoại giao trước, quân sự sau. Ý ở đây muốn cảnh báo Bùi Ngọc Nhi trước.)

Cho dù trong lòng Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi có đặc biệt cũng đừng quên Vu Lạc Vũ là người đứng đầu một nước, cứ nhiều lần cưỡi trên đầu nàng thì cho dù nàng ta có là mối liên quan với Vu Lạc Vũ năm mười sau tuổi hay là cái quái gì đi nữa, ngay bây giờ nàng thật sự sẽ đem Bùi Ngọc Nhi chặt làm tám khúc mà không chớp mắt. Bởi vì nàng sớm đã mất rồi, nàng không có tâm, không có tình, nàng lãnh huyết.

Có chừng có mực, Bùi Ngọc Nhi ẩn ẩn cảm thấy nếu mình thật sự nói thêm một câu nào nữa, Lạc Đế nhất định sẽ giết nàng thật. Thức thời ngậm miệng, nói thật lúc này Bùi Ngọc Nhi còn chưa muốn chết, nàng vẫn muốn du ngoạn nhân gian, nàng vẫn luôn nhắc nhở mình phải nhẫn nại, thế nhưng bản thân căn bản không khống chế được tính tình dễ xúc động này, thật là đáng lo.

Cảm giác thời gian trôi qua cũng không ngắn, Vu Lạc Vũ cũng chuẩn bị trở về Vĩnh Cát điện xử lý triều chính. Về phần tiểu Ngọc Nhi...Vu Lạc Vũ đưa mắt nhìn Bùi Ngọc Nhi, vừa vặn cùng ánh mắt của Bùi Ngọc Nhi giao nhau, sau đó Bùi Ngọc Nhi diện vô biểu tình xoay mặt sang chỗ khác. Vẻ mặt Vu Lạc Vũ u ám, nói.

"Ngày mai cô vương sẽ tìm hai cung nữ dạy ngươi quy củ. Ngoan ngoãn học." Nói xong Vu Lạc Vũ nhanh chóng rời đi.

Nhìn bóng dáng Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi nhẹ nhàng thở ra, rốt cuộc cũng đi rồi. Vì sao mình luôn cảm giác Lạc Đế này càng ngày càng khó hầu hạ nhỉ, ba năm này sẽ ra sao a.

Sáng sớm hôm sau, mặt trời còn chưa ló dạng, Dạ Yêu Điện liền xuất hiện hai vị cung nữ hơi lớn tuổi, Bùi Ngọc Nhi đang ngủ say sưa bất ngờ bị gọi dậy, tâm tình tất nhiên là kém đến cực điểm. Trong lòng liên tiếp mắng

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ, đây không phải là nàng ta có ý muốn tra tấn mình sao, hiện tại mới canh năm*, học lễ nghi cung đình cái gì chứ, ngày xưa mình luyện võ cũng không có sớm như vậy. Lạc Đế đê tiện, Lạc Đế nhỏ nhen!

(*Từ 3h đến 5h sáng.)

Mơ mơ màng màng đi theo cung nữ học lễ nghi, Bùi Ngọc Nhi cực kỳ buồn ngủ, cố tình hai vị cung nữ lại loại người muốn hoàn mỹ, lúc thì Ngọc Nhi tiểu chủ cái này không đúng, lúc lại Ngọc Nhi tiểu chủ cái kia không đúng. Lập đi lập lại vô số lần, Bùi Ngọc Nhi cũng không biết nàng đã bao nhiêu lần mặc niệm 'ta nhịn'.

Ta nhịn! Bùi Ngọc Nhi tự nhủ, lúc trước công phu khó như vậy mình cũng có thể học giỏi, giờ chỉ là mấy cái lễ nghi nho nhỏ chẳng lẽ có thể làm khó được mình sao?

Bùi Ngọc Nhi quyết định nghiêm túc học, chỉ cần có thể làm cho Lạc Đế không kiếm chuyện với mình, chỉ cần ba năm này mình có thể an an ổn ổn trôi qua. Dù là lên núi đao xuống biển lửa, Bùi Ngọc Nhi đều phải dũng cảm tiến tới!

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 16

Mấy ngày gần đây, Vu Lạc Vũ bận rộn xử lý quốc sự, mỗi ngày chỉ ngủ mấy canh giờ làm nàng mệt mỏi đến cực điểm.

Cũng may, gần đây trong cung rất yên ắng, mình phái cung nữ đến dạy Bùi Ngọc Nhi lễ nghi, nàng ta thế nhưng cũng không ầm ĩ ra chuyện gì, điều này làm Vu Lạc Vũ có chút kinh ngạc, nhưng nàng cũng không cho rằng Bùi Ngọc Nhi sẽ thật sự nghe lời ngoan ngoãn học mấy cái lễ nghi rườm rà kia.

Buổi chiều, ánh mặt trời dịu mát, đây là thời tiết tốt để vừa tắm nắng vừa thưởng thức trà vừa ngắm hoa. Thế nhưng Vu Lạc Vũ lại ở Vĩnh Cát Điện phê duyệt tấu chương. Đăng hỏa ở thiên thính* củaVĩnh Cát Điện là một ngày mười hai canh đều đốt. Khi Vĩnh Đế vẫn còn tại thế, nơi này mùa hè chính là nơi tránh nắng tốt nhất, bởi vì nó đủ âm u, là nơi duy nhất trong Vĩnh Cát Điện mà ánh mặt trời ít chiếu đến nhất. Mà từ khi Vu Lạc Vũ đến liền đem thiên thính xem như thư phòng, bởi vì Vu Lạc Vũ không thích ánh nắng mặt trời.

(*Thiên thính - 偏厅. Đại sảnh ở chính giữa, còn thiên thính ở hai bên...nên mình gọi là sảnh ngoại, tức là sảnh bên...)

"Hai ngày nay, Bùi Ngọc Nhi thế nào?" Vu Lạc Vũ vừa phê duyệt tấu chương vừa hỏi Niệm Tuyết đứng bên cạnh, trong lòng nàng chung quy vẫn không tin Bùi Ngọc Nhi sẽ ngoan ngoãn học quy cũ, đó căn bản là điều không có khả năng.

"Hồi bệ hạ, Dạ Yêu Điện cũng không xảy ra bất cứ chuyện gì."

https://thuviensach.vn

Thật không? Vu Lạc Vũ buông bút, bắt đầu trầm tư. Nàng luôn luôn nhìn người rất chuẩn, nhưng Bùi Ngọc Nhi này thật sự làm cho nàng nhìn không thấu. Tính cách nàng ấy như vậy, không phải là ghét bị trói buộc nhất sao? Ngoan ngoãn học tập quy củ? Làm sao có thể chứ?! Quên đi, Vu Lạc Vũ cũng không định bận tâm đến chuyện này.

Mình cũng không phải Bùi Ngọc Nhi làm sao biết nàng ấy suy nghĩ cái gì chứ, thật sự là tự tìm khó.

Vu Lạc Vũ cười khổ, mấy ngày gần đây thật sự kỳ quái, không hiểu sao đôi khi sẽ nghĩ đến Bùi Ngọc Nhi, nghĩ xong sẽ cảm thấy ngực như bị đè nén, rất khó chịu. Sau đó qua một lát sẽ lại tiếp tục nghĩ đến. Mình cũng sắp không thể hiểu được mình nữa rồi.

Tiếp tục vùi đầu phê duyệt tấu chương, cho dù cảm thấy mình sắp phát điên, Vu Lạc Vũ cũng phải kiên trì. Nàng không thể buông tay mặc kệ, rồi từ đó về sau không thượng triều. Nếu vậy Vu Quốc cũng hoàn toàn xong rồi.

Đúng lúc này, cánh cửa thư phòng nhẹ nhàng bị đẩy ra, sau đó xuất hiện một cái đầu. Niệm Tuyết nghe thấy âm thanh liền hướng mắt nhìn qua. Là cung nữ ở Vĩnh Cát điện, cũng nữ đó ra dấu với Niệm Tuyết ý bảo nàng đi đến một chút. Niệm Tuyết quay đầu lại nhìn nhìn Vu Lạc Vũ, phát hiện nàng vẫn còn đang tập trung phê duyệt tấu chương, hoàn toàn chưa chú ý đến, vì thế Niệm Tuyết rón rén đi ra thiện thính.

Cũng chỉ mất một chút thời gian nói mấy câu, Niệm Tuyết lại đẩy cửa phòng rón rén bước vào.

"Bệ hạ." Niệm Tuyết nhỏ giọng gọi một tiếng.

"Ân?" Vu Lạc Vũ lên tiếng trả lời, mắt vẫn tiếp tục xem tấu chương.

https://thuviensach.vn

"Dạ Yêu Điện đã xảy ra chuyện, nghe nói hai cung nữ dạy quy củ đã bị Ngọc Nhi tiểu chủ đánh."

Sau một lúc lâu, Vu Lạc Vũ mới khó chịu 'Ân' một tiếng. Ngẩng đầu, vừa xoa bóp huyệt giữa hai hốc mắt, vừa nói.

"Đi thôi, đi xem kiệt tác mà tiểu Ngọc Nhi của cô vương làm ra xem." Vu Lạc Vũ không kinh hãi cũng không tức giận, trái lại thanh âm lại dị thường nhẹ nhàng. Nàng đã sớm đoán sẽ xảy ra chuyện, chỉ là sớm hay muộn thôi. Xem ra mình ít nhiều cũng hiểu được một chút tính cách của Bùi Ngọc Nhi.

Ngồi trên long liễn* thẳng một đường đến Dạ Yêu điện, được cung nữ bẩm báo nàng cũng đã biết ngự y đã đến đó chẩn trị, còn Bùi Ngọc Nhi thì đang nghỉ ngơi trong điện. Vu Lạc Vũ đến chỗ ngự y trước, nàng muốn nhìn xem Bùi Ngọc Nhi đã đem cung nữ đó đánh thành cái dạng gì.

(*Kiệu của vua.)

Ngự y đang chữa trị, nhìn thấy Lạc Đế đến liền vội vã hành lễ.

"Ngô vương vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

"Đứng lên đi. Thương thế như thế nào?" Vu Lạc Vũ hỏi thăm thương thế của cung nữ kia.

"Hồi bệ hạ, vết thương ở eo, bị gãy. Thương gân động cốt, e rằng phải qua một đoạn thời gian mới có thể xuống giường, hơn nữa tuổi tác của nàng cũng hơi lớn, sợ rằng mức độ khôi phục sẽ rất chậm."

"Vậy à." Vu Lạc Vũ gật đầu. "Trước an bài để nàng tu dưỡng, chờ qua một đoạn thời gian thì cho nàng chút ngân lượng, để nàng xuất cung đi." Vu Lạc Vũ hướng Niệm Tuyết phân phó, sau đó xoay người đi đến nội thính.

https://thuviensach.vn

"Vâng. Bệ hạ!"

Thời điểm đến nội thính, Vu Lạc Vũ thấy Bùi Ngọc Nhi đang an tĩnh nằm trên thảng y* đọc sách. Vu Lạc Vũ có chút kinh ngạc. Nàng ta còn có lúc đọc sách sao? Trong suy nghĩ của Vu Lạc Vũ, hình tượng của Bùi Ngọc Nhi đều là như một đứa nhỏ nghịch ngợm đến làm người khác đau đầu, hiện giờ lại đột nhiên an tĩnh như vậy sẽ làm người ta cảm giác, người điên chỉ có thời điểm lúc hắn điên điên dại dại mới là bình thường, nếu có một ngày hắn đột nhiên an tĩnh lại, người khác sẽ lập tức cho rằng hắn không bình thường.

(*Ghế nằm.)

"Đang xem cái gì?"

Vu Lạc Vũ bất thình lình lên tiếng làm Bùi Ngọc Nhi giật mình hốt hoảng, đến khi thấy rõ là Vu Lạc Vũ, nàng mới vỗ ngực một cái, nhỏ giọng lẩm bẩm.

"Ngươi là quỷ sao, đi cũng không phát ra tiếng."

"Ngươi nói gì?" Vu Lạc Vũ không nghe rõ. Bởi vì thanh âm của Bùi Ngọc Nhi quá nhỏ.

"Ta nói ta xem luận ngữ*!" Lúc này Bùi Ngọc Nhi liền lớn tiếng trả lời, vừa nói vửa cầm cuốn sách quơ quơ trước mặt Vu Lạc Vũ, giống như sợ nàng không tin vậy.

(*sách sưu tập ghi chép lại những lời dạy của Khổng Tử và những lời nói của người đương thời. Sách Luận Ngữ gồm 20 thiên, mỗi thiên đều lấy chữ đầu mà đặt tên, và các thiên không có liên hệ với nhau.)

"Xem có hiểu không?" Vu Lạc Vũ tỏ ra hoài nghi, nàng cảm thấy lấy tính tình Bùi Ngọc Nhi nhiều nhất cũng sẽ chỉ xem cố sự tập* thôi.

https://thuviensach.vn

(*Sách nói về chuyện xưa. Giống như tiểu thuyết của chúng ta á.)

"Ngươi..." Một câu làm cho khuôn mặt Bùi Ngọc Nhi đỏ hồng.

"Ta thích xem đấy, ngươi quản ta!"

Hô to gọi nhỏ thế này, Vu Lạc Vũ dám khẳng định Bùi Ngọc Nhi quả nhiên chỉ làm ra vẻ thôi. Nhưng Vu Lạc Vũ cũng không có ý định vạch trần nàng ấy, ngữ điệu sau đó liền trở nên nghiêm túc.

"Nếu vậy, hôm nay rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

"Tại sao ta phải nói với ngươi?"

"Ngươi đánh người trong hoàng cung, nếu không có nguyên do rõ ràng ngươi cho là ngươi sẽ thoát khỏi liên quan sao?" Vu Lạc Vũ híp mắt.

"Hoặc là, ngươi đã chuẩn bị sẵn tâm lý bị xử tử?"

Lại tới nữa! Sống chung mấy ngày nay, Bùi Ngọc Nhi phát hiện, chỉ cần Vu Lạc Vũ híp mắt đã thể hiện nàng đang tức giận. Nàng muốn xử tử Bùi Ngọc Nhi là chuyện đơn giản như trở bàn tay, huống chi quan trọng nhất chính là Bùi Ngọc Nhi còn chưa muốn chết, nàng vẫn đang chờ đến ngày mình được ra khỏi cung. Cho nên nhất thời khí thế của Bùi Ngọc Nhi cũng yếu hơn nhiều, nàng hắng giọng một cái, sau đó nói.

"Thì là chuyện nàng dạy ta quy củ a. Rõ ràng ta đã rất nghiêm túc học, nàng vẫn nói cái này không đúng, cái kia không đúng, thế này không đúng, thế kia không đúng. Ta đứng đến chân không còn cảm giác thế mà nàng vẫn không để cho ta nghỉ ngơi. Sau đó ta cãi mấy câu với nàng, nàng lại đến ngắt véo ta! Cho nên...cho nên ta..."

"Cho nên, ngươii liền một cước đạp gãy eo của nàng?"

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ giúp Bùi Ngọc Nhi đem câu tiếp theo nói rõ ra, ai ngờ sau khi Bùi Ngọc Nhi nghe xong đột nhiên đứng bật dậy lý trực khí tráng* la lớn.

(*Có lý.)

"Là nàng véo ta trước nên ta mới đánh nàng!"

"Nàng véo ngươi ở đâu?" Vu Lạc Vũ không nhanh không chậm dò hỏi, Bùi Ngọc Nhi thật là một chủ nhân đùn đẩy trách nhiệm.

"Cánh tay!"

"Cánh tay đã bị véo gãy sao?"

"...." Bùi Ngọc Nhi không nói gì, cánh tay quả thật không có bị véo gãy, nhiều nhất chỉ là bị bầm thôi, nhưng Bùi Ngọc Nhi từ trước đến giờ là người không muốn thua thiệt, vì vậy nàng liền phản bác.

"Ta chỉ đá nhẹ một cước, ai biết nàng ta lại yếu như vậy!"

Lại còn dám cãi?!

"Nếu nói vậy chính là nàng ta sai?"

Bùi Ngọc Nhi cảm thấy nói nhiều vô ích, hừ một tiếng liền ngồi xuống tiếp tục xem sách. Nàng chính là cảm thấy Vu Lạc Vũ cố ý kiếm chuyện với nàng, nhất định là bởi vì bốn năm trước mình cũng đã đạp nàng ta một cước. Hừ, Thật là một con người nhỏ mọn!

Thấy thái độ đó của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ cũng lười phản ứng. Mấy ngày nay xử lý triều chính cũng đã đủ làm nàng mệt chết, nàng chỉ hy vọng có thể nhanh chóng xử lý nốt chuyện này. Có điều công ra công, tư ra tư. Nàng cũng sẽ không bởi vì Bùi Ngọc Nhi là đặc biệt thì liền tha cho nàng ấy lần này.

https://thuviensach.vn

"Ba ngày không được phép ăn cơm. Từ từ ngẫm lại đi!"

"Ngươi...." Tức giận trợn mắt nhìn Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi thật rất muốn nổi điên. Lại ba ngày không ăn cơm, ngươi thật cho rằng ta là thần tiên sao?

Vu Lạc Vũ cũng không quan tâm, xaoy người rời đi. Nàng còn có rất nhiều chuyện chưa làm xong, làm trễ nãi thời gian lâu như vậy, e rằng hôm này lại phải trắng đêm không ngủ. Vu Lạc Vũ có chút hoài nghi tất cả mọi chuyện mình đã làm là đúng hay sai, đem nàng ấy giữ lại bên cạnh là phúc hay họa đây?

Sau khi Vu Lạc Vũ rời đi, Bùi Ngọc Nhi vẫn tiếp tục xem sách, nhưng lần này nàng xem không nổi nữa.

Mình vào hoàng cung đã bao lâu chứ? Vậy mà đã bị bỏ đói sáu ngày, sau này những chuyện như vậy có phải sẽ bình thường như cơm bữa hay không? Đã không được tự do thì thôi đi, giờ đến cơm cũng không cho ăn? Mỗi ngày còn phải đối mặt với dáng vẻ cằn nhằn lãi nhãi của Lạc Đế, còn luôn uy hiếp mình. Tiểu nhân hèn hạ!

Bùi Ngọc Nhi càng nghĩ càng không cam lòng. Ba năm...ba năm...suy nghĩ một chút Bùi Ngọc Nhi cũng có thể tưởng tượng đến kết cục ngày sau của mình. Bị giết chết, chết đói, chết ngạt, bị bức chết, ức chế đến chết! Không được không được! Bùi Ngọc Nhi vội vàng lắc lắc đầu để bản thân thanh tỉnh một chút. Bây giờ không phải là thời điểm suy nghĩ lung tung, phải giữ đầu óc minh mẫn mới có thể nghĩ ra đối sách. Mình nhất định sẽ không ngồi chờ chết. Đột nhiên một ý niệm to gan xông vào đầu Bùi Ngọc Nhi.

Phải trốn!

Nói gì cũng phải chạy thôi! Nhưng suy nghĩ lại một chút, Bùi Ngọc Nhi lại yểu xìu, mình không có công phu thì làm sao trốn? Thuốc giải lại đang ở

https://thuviensach.vn

chỗ Lạc Đế, mình chắc chắn không thể trộm được. Nếu mình thật sự có thể trốn ra khỏi cung vậy còn võ công thì sao? Cũng không thể không cần a!

Nhất định có biện pháp, Bùi Ngọc Nhi tự nói với bản thân có biện pháp. Cũng không thể cứ như vậy mà bỏ cuộc được, hoàng cung này bất luận thế nào cũng không thể ở lại. Bùi Ngọc Nhi ở trong nội thính đi tới đi lui, chỉ thiếu điều vò đầu bứt tóc mà thôi.

"Ngốc quá!" Qua thời gian một chung trà, Bùi Ngọc Nhi đột nhiên dừng bước, lấy tay vỗ trán một cái.

Sao mình lại ngốc như vậy, sau khi xuất cung có thể đi tìm sư phụ mà. Sư phụ lợi hại như vậy, quen biết lại nhiều, nhất định có thể tìm được thuốc giải. Đúng! Bùi Ngọc Nhi gật đầu, cứ làm như vậy đi, tối nay hành động!

Nghĩ là làm, Bùi Ngọc Nhi lập tức lao ra khỏi nội thính.

Phải đi tìm một vài dụng cụ. Bây giờ không giống trước kia có khinh công nhảy một cái liền đi ra ngoài. Phải tìm dây thừng này nọ, hy vọng có thể dùng được, sau đó thuận lợi chạy thoát! Bùi Ngọc Nhi thầm cầu nguyện trong lòng, nhất định phải bình an chạy ra ngoài.

Bùi Ngọc nhi ôm quyết tâm đêm nay phải liều chết chạy trốn, hơn nữa tuyệt đối không thể để bị bắt. Nếu không....Bùi Ngọc Nhi rùng mình một cái, nàng cũng không biết kết cục của nàng sẽ thê thảm thế nào, nói không chừng có thể giống mấy tên lúc trước, bị lôi ra xử lăng trì.

Bất quá con người luôn luôn ôm ấp may mắn trong lòng, Bùi Ngọc Nhi cũng vậy, nàng rất háo hức chuẩn bị mấy món để tối nay dùng đến. Nàng tin rằng không có công phu nhưng vẫn còn kinh nghiệm. Nàng đã học công phu nhiều năm như vậy nhất định sẽ không bị mấy tên lính bình thường trong cung phát hiện ra. Chỉ cần có thể chạy ra khỏi hoàng cung, nàng sẽ lại là một Bùi Ngọc Nhi tự do tự tại, lúc đó cũng chẳng thèm quan tâm Lạc Đế hèn hạ nữa, thích làm gì thì làm!

https://thuviensach.vn

W0z]n17m

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 17

[Từ chương 17 đến chương 33 là do bạn FuolardRouge bên trang asianlabrys.com edit. Nhưng mình không thể liên lạc được với bạn đó để xin phép. Nếu bạn có tình cờ đi ngang qua thì cho mình gửi lời xin lỗi vì đã lấy mà không xin phép. Nếu bạn ko đồng ý có thể ib mình. Mình sẽ gỡ xuống ngay ^^]

Canh ba nửa đêm bầu trời tối đen một mảnh, Bùi Ngọc Nhi chờ đến lúc này mới quyết định hành động. Nàng thủ sẵn bên hông dây thừng, chủy thủ, mặc trên người một thân y phục dạ hành rồi rón rén rời đi. Nhìn quanh bên ngoài không thấy bóng người nàng mới tạm yên tâm, xem ra chọn thời điểm này thật là sáng suốt. Trong cung bài trí trùng trùng, nàng dựa vào trí nhớ có phần mơ hồ sờ soạng tiến về phía trước. Bùi Ngọc Nhi bước đi thật cẩn thận, trong lòng thầm trách mình lúc trước tiến cung đã không chịu ghi nhớ đường đi, hoàng cung ban đêm đăng hỏa sáng tựa ban ngày, nàng lúc này một thân y phục dạ hành lại càng dễ dàng gây chú ý.

Ra đến bên ngoài binh lính tuần tra mỗi lúc một đông, đội người này vừa rời đi lập tức có một đội khác đến thay thế. Hoàng cung quả nhiên là đề phòng vô cùng cẩn mật, Bùi Ngọc Nhi nấp một hồi lâu cũng không tìm được cơ hội thoát thân. Thậm chí trước mặt nàng còn có ba tên thủ vệ ngồi nghỉ ngơi, thật là tức chết! Chẳng lẽ mệnh của mình lại phạm vào Thiên Sát cô tinh* sao? Bùi Ngọc Nhi càng lúc càng khẩn trương, cứ kéo dài như vậy thì cơ hội trốn thoát sẽ càng mong manh, nhưng phải làm sao bây giờ? Bọn người đó cứ ngồi nghỉ cả ngày, xem chừng còn không muốn đứng dậy.

https://thuviensach.vn

(*sao quả tạ.)

Không thể cứ như vậy mà trở về được, Bùi Ngọc Nhi cắn răng ngước mắt lên nhìn trời. Hiện giờ đã là canh bốn, trước canh năm nhất định phải trốn thoát khỏi đây. Lúc đó trời sáng di chuyển sẽ khó khăn hơn, quan trọng nhất là Lạc Đế đê tiện kia cũng đã thức dậy. Nếu để nàng ta phát hiện ra coi như mình chết chắc.

(Canh bốn: 1 giờ đến 3 giờ sáng. Canh năm: 3 giờ đến 5 giờ sáng.)

Bùi Ngọc Nhi nghĩ không thể lãng phí thời gian thêm nữa, bọn người này xem ra còn ngồi đây lâu, vậy mình phải đổi sang đường khác mới được. Hoàng cung bài trí như mê cung, nàng sớm đã quên hết đường, nay gặp phải tình huống này trong lòng lại càng rối loạn.

Đến nước này đành phải liều một phen vậy, cũng không tin sẽ không tìm được đường đi. Bùi Ngọc Nhi nhắm mắt tự trấn an, nhưng chưa kịp quay đầu lại đã nghe có tiếng người vọng đến. Nàng giật mình mở mắt ra thì thấy phía trước là một đội quân đang từ từ đi tới. Bùi Ngọc Nhi nhất thời luống cuống, tay chân hoảng loạn đến phát run, trong đầu lắp bắp rên lên, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?

Phía trước một đội thủ vệ, phía sau cũng có một đội đang ngồi, Bùi Ngọc Nhi lúc này bị dồn ở chính giữa không thể chạy đi đâu. Cuối cùng theo bản năng liền leo lên bức tường bên cạnh. Cũng may cho nàng khúc quanh này tương đối kín đáo, bên cạnh lại có một thân cây, tuy không cao nhưng có thể che khuất người. Nàng lúc này lại một thân y phục dạ hành, không nhìn kỹ thật ra cũng không để ý thấy.

Lúc này Bùi Ngọc Nhi chỉ mong bọn người kia đều là kẻ điếc người mù. Ngươi đừng trông thấy ta, ngươi đừng trông thấy ta... Bùi Ngọc Nhi trong lòng niệm đi niệm lại, hai chân đã muốn đứng không vững, mồ hôi liên tiếp thoát ra, lại bị gió lạnh thổi làm nàng không nhịn được mà run lẩy bẩy.

https://thuviensach.vn

Tiếng bước chân càng lúc càng gần khiến thần kinh Bùi Ngọc Nhi trở nên tê liệt, còn có thể nghe thấy trái tim đập mạnh liên hồi, nàng chưa từng thấy thời gian trôi qua chậm như vậy, cảm giác một khắc ngắn ngủi kia dài tới ba năm.

Đội thủ vệ quân cuối cùng cũng đã lướt qua, Bùi Ngọc Nhi nhìn thấy họ đi rồi mới nhẹ thở phào, nhịp tim cũng dần ổn định lại.

Nhưng con người vốn là một sinh vật lạ lùng, càng biết không nên lại càng không khống chế được nỗi hiếu kỳ. Lại nói, trong giờ phút sinh tử người ta cảnh giới bao nhiêu thì khi nguy hiểm trước mắt trôi qua lại càng thả lỏng bản thân bấy nhiêu. Bùi Ngọc Nhi lúc này chính là chủ quan như vậy, bọn người kia vừa lướt qua, nàng liền bất tri bất giác liếc mắt nhìn theo. Chỉ không ngờ vừa nhẹ chuyển người một cái, chiếc móc sắt trên dây thừng lại bất ngờ phản quang, lóe lên một đường sáng chói chang chiếu thẳng vào mắt tên thủ vệ.

"Ai?" - Hắn hô to một tiếng. Tất cả thủ vệ khác đột ngột dừng lại, giơ binh khí lên phòng thủ, đến lúc này bọn họ vẫn chưa nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi. Vừa nghe tiếng thét trái tim Ngọc Nhi liền nghẹn lại, hình ảnh của trăm ngàn loại tra khảo cực hình ùa về hiện lên trước mắt nàng. Chết chắc rồi, Bùi Ngọc Nhi kêu hoảng, không thể bị bắt được! Nàng cắn răng một cái, không kịp suy nghĩ, chạy đi! Chạy trước rồi tính tiếp.

Bùi Ngọc Nhi vừa nhảy xuống ngay lập tức bị phát hiện ra. Đội thủ vệ hô to "Có thích khách!" sau đó cấp tốc đuổi theo nàng.

Bùi Ngọc Nhi lúc này không còn biết làm gì ngoài nhắm mắt liều mạng chạy, bên hông dây thừng cùng chủy thủ va chạm vào nhau truyền ra tiếng kêu lách cách. Nàng thở hổn hển, thể lực càng lúc càng suy kiệt. Chạy đi! Bùi Ngọc Nhi trong đầu trống rỗng, lồng ngực đau nhức đến độ muốn vỡ tung ra.

https://thuviensach.vn

Đại đội phía sau càng lúc càng gần, chỉ trong chốc lát đã có thể đuổi tới. Bọn họ dù sao cũng là nam tử, so với Bùi Ngọc Nhi không còn võ công thì thể lực tốt hơn rất nhiều. Đến khi khoảng cách không còn xa, một tên thủ vệ đột ngột nhảy lên, đạp vào ngực Bùi Ngọc Nhi một cước.

"A..." - Bị lực đạo đột ngột đạp trúng, một trận đau đớn dấy lên trên người Bùi Ngọc Nhi, nàng khuỵu chân té ngã rồi trượt về phía trước gần một thước.

Lúc nàng ngã sấp xuống thì toàn bộ đại đội phía sau cũng đuổi tới nơi. Hai nam nhân to lớn liền thô bạo lôi Bùi Ngọc Nhi đang nằm trên mặt đất lên, bẻ ngoặt hai tay nàng lại. Liền sau đó một nam nhân dáng vóc trung đẳng nghênh mặt đi tới, đoán chừng hẳn chính là trưởng đội thủ vệ quân.

Nam tử kia chăm chú quan sát Bùi Ngọc Nhi, thấy nàng một thân y phục dạ hành liền kết luận nàng là thích khách.

"Còn dám ban đêm xông vào hoàng cung sao? Đem xuống, chém!"

"Không không!" Bùi Ngọc Nhi bật người mở miệng ngăn cản, "Ta là muốn chạy trốn ra ngoài, không phải đột nhập!"

"Nói càn!" Nam tử kia hừ lạnh một tiếng, không thèm nghe Bùi Ngọc Nhi giải thích, "Còn không mau lôi xuống?!". Trong lòng hắn tuy cũng thấy chút lạ lùng, nàng ta xem ra không hề có võ công, thật sự cũng không thể đột nhập tới đây được. Nhưng dù sao, y phục và đạo cụ trên người kia cũng đã đủ khiến nàng đầu rơi xuống đất.

"Vâng!"

"Khoan đã!" Hai thủ vệ đang chuẩn bị mang Bùi Ngọc Nhi đi liền bị một thủ vệ khác đến cản đường.

https://thuviensach.vn

Nam tử vóc dáng trung đẳng quay đầu lại nhìn, sẵng giọng "Là ta bắt được nàng trước, ngươi muốn cướp công sao?"

"A, không phải!" Nam tử kia không để ý tới câu nói khiêu khích, đi đến chăm chú nhìn Bùi Ngọc Nhi.

Bùi Ngọc Nhi lúc này trong lòng ngổn ngang trăm mối, cuối cùng cũng đem mình đi giết. Chỉ là... không biết ngày mai khi Lạc Đế biết mình đã chết sẽ có phản ứng gì? Nàng sẽ giận dữ sao? Nghĩ đến đây Bùi Ngọc Nhi bật cười lắc đầu, thật ngớ ngẩn, nói không chừng nàng ta còn vui mừng vỗ tay mãn nguyện. Mình gây ra nhiều phiền phức như vậy, bây giờ chết đi, nàng ta rút cuộc cũng có thể nhẹ nhõm.

Đúng lúc này, nam tử kia đột nhiên lên tiếng "Ngươi tên gì?"

"Bùi Ngọc Nhi."

Nam tử đó nghe được ba chữ này liền trợn tròn hai mắt. Bùi Ngọc Nhi thấy vẻ mặt hắn hoảng sợ, phải chăng đã nhận ra mình? Hắn đột nhiên quay người sang thủ vệ vóc dáng trung đẳng kia, khẽ nói:

"Người này không thể giết. Trước đây ta đi tuần ở Dạ Yêu Điện đã thấy qua nàng, nàng cùng bệ hạ có quen biết."

Người vóc dáng trung đẳng kia vội vàng hỏi "Vậy phải làm sao?". Hắn lúc này cũng thấy lúng túng, không thể chém, vậy phải xử trí như thế nào?

"Ta nghĩ nên mang nàng đi gặp bệ hạ để người định đoạt."

Cái gì? Bùi Ngọc Nhi nghe đến đây trong lòng kêu hoảng. Mang mình đi gặp Lạc Đế, chẳng phải còn thảm hại hơn cả chết sao? Bị bọn họ giết cùng lắm là rơi đầu, nhưng vào tay Lạc Đế... nói không chừng còn bị lăng trì xử tử! Bùi Ngọc Nhi khóc không ra nước mắt nhưng cũng không biết làm sao, lúc này nàng chỉ là con cá đang vẫy vùng chờ chết.

https://thuviensach.vn

Đoạn đường dẫn đến Vĩnh Cát điện không hề dễ chịu cho Bùi Ngọc Nhi. Nàng bị hai nam tử vạm vỡ khóa chặt hai tay, vừa rồi còn bị đạp ngã khiến toàn thân đau đớn. Đêm đã nhạt dần, gió lạnh thổi qua làm nàng run lập cập. Là lạnh sao? Không phải! Bùi Ngọc Nhi không thừa nhận nàng sợ hãi, nhưng quả thật nàng rất sợ. Chẳng phải người ta khi đối diện với cái chết đều luôn yếu ớt như vậy sao?

Đường đi không xa, chưa đầy đến một khắc đồng hồ đã tới. Bùi Ngọc Nhi rút cuộc cũng hiểu hoàng cung không phải là nơi có thể dễ dàng thoát ra, chính mình lúc trước sao lại khờ như vậy? Thì ra đi tới đi lui cũng chỉ là đi một vòng, thâm cung này thật giống mê cung, sâu không lường được.

***

Vĩnh Cát điện sáng rọi dưới ánh đèn dầu, bốn phía lên đến cả trăm trọng binh canh gác. Bên ngoài đã như vậy bên trong còn có bao nhiêu cao thủ bảo hộ? Bùi Ngọc Nhi lúc này mới chợt nhận ra Lạc Đế cường đại, mình trước mặt nàng thật sự chỉ là con kiến nhỏ, biết lấy gì để chống chọi bây giờ?

Đi tới tiền điện nam tử dáng trung đẳng một mình bước lên bậc thang. Hắn đi đến bên vị công công gác cửa thì thầm nói chuyện, sau đó vị công công ra dấu cho hắn đứng ngoài chờ rồi đi vào thông truyền.

Chỉ trong chốc lát công công kia đi ra bảo hắn vào cửa.

Chết chắc rồi! Bùi Ngọc Nhi trong lòng rên lên một tiếng, không lâu sau cũng sẽ đến lượt mình. Đến giờ ngọ không biết chừng đã bị đem ra lăng trì xử tử.

Hôm nay là quà noel cho reader của bộ này :)))) Merry christmas các tềnh iu :))

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 18

Tên thủ vệ gắt gao tiến vào Vĩnh Cát điện, không dám nhìn trước ngó sau. Hắn sinh ra hai mươi năm lần đầu tiên mới được đi vào nơi trang nghiêm cao quý thế này, trong lòng không khỏi bần thần lo lắng. Hơn nữa lại sắp được gặp Vu vương, người vĩ đại nhất, hoàn mỹ nhất Vu Quốc, thật sự nằm mơ cũng không nghĩ mình sẽ có ngày này.

Đi đến thư phòng, vị công công ngừng cước bộ gõ nhẹ lên cánh cửa, sau khi nghe tiếng Niệm Tuyết truyền "Vào đi!" mới thật cung kính bước vào.

Viên thủ vệ lúc này có thể nghe rõ tiếng tim mình đập thình thịch, chỉ hận không thể chạy vọt ra ngoài, hắn quỳ trên mặt đất run rẩy hô lên:

"Ngô vương vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

"Đứng lên." Vu Lạc Vũ hơi khó chịu. Bây giờ đã là canh bốn, còn có chuyện gì kinh động đến mình chứ?

"Hồi bệ hạ, nô tài trong lúc tuần tra đêm nay phát hiện một thích khách..."

"Có thích khách thì đem ra chém, chuyện như vậy còn kinh động đến cô vương?". Không chờ hắn nói xong, Vu Lạc Vũ lạnh nhạt cắt lời. Vu Lạc Vũ vốn không để tâm đến chuyện này, bên người nàng luôn có rất nhiều cao thủ ngầm bảo hộ, chỉ một tên thích khách nho nhỏ mà cũng đi quấy rầy việc xử lý chính sự của nàng sao, thật là đáng chết!

https://thuviensach.vn

"Không... không phải bệ hạ.". Tên thủ vệ có chút khiếp đảm, Vu vương khí thế thật sự bức người. "Là bởi vì nô tài mấy ngày trước ở Dạ Yêu điện có gặp qua người này, cho nên mới không biết phải xử trí làm sao."

Nghe đến đây Vu Lạc Vũ đã hiểu được ý tứ của tên thủ vệ kia, trong lòng nàng bắt đầu tức giận.

"Tên là gì?". Vu Lạc Vũ gằn lên ba chữ, chỉ như vậy thôi cũng đủ làm cho không khí xung quanh đột nhiên đặc sánh lại, có thể cảm nhận được rõ sự thay đổi trong giọng nói của nàng.

"Bùi... Bùi... Ngọc Nhi..." Tên thủ vệ lắp bắp.

Ầm! Vừa nghe ba chữ Bùi Ngọc Nhi sắc mặt Vu Lạc Vũ đột nhiên tái xanh lại, nàng giận dữ ném tấu chương xuống mặt đất. Lạc Đế đột nhiên nổi trận lôi đình làm cho bọn người trong thư phòng vô cùng hoảng sợ, chân cũng đứng không vững, vội vã quỳ xuống miệng không ngớt hô "Bệ hạ bớt giận, bệ hạ bớt giận". Bọn họ đầu đều dập trên mặt đất, mồ hôi lạnh ứa ra. Qua một lúc sau Vu Lạc Vũ mới mở miệng nói:

"Đem Bùi Ngọc Nhi đưa đến nội điện."

"Vâng." Niệm Tuyết lĩnh chỉ, bước ra ngoài. Tim nàng lúc này đập rất lợi hại, bệ hạ tâm luôn tĩnh như nước, chính mình bao năm qua cũng chưa thấy người nổi giận. Bùi Ngọc Nhi mới đến không bao lâu đã đem bệ hạ chọc thành như vậy, thật là có bản lĩnh!

"Các ngươi cũng lui xuống đi!" Vu Lạc Vũ không kiên nhẫn nói.

"Tuân chỉ." Tên thủ vệ lảo đảo lui xuống, hắn cảm giác chân đã muốn nhũn cả ra, vô cùng run sợ. Vu vương quả nhiên chính là Vu vương, lệ khí bức người, làm người hầu hạ bên cạnh nàng thật không hề dễ dàng chút nào.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ ngồi một mình trong thư phòng tiếp tục xem tấu chương nhưng một chữ cũng không vào. Đáng chết, đáng chết! Bùi Ngọc Nhi thật đáng chết! Vu Lạc Vũ tức giận đập tay xuống bàn, nàng hiện tại chỉ muốn một chưởng đánh chết Bùi Ngọc Nhi! Nha đầu này thật là không biết điều, mình sủng ái nàng, dung túng nàng, cho nàng ăn những món xa hoa nhất, cũng cho nàng ở nơi tốt đẹp nhất, để nàng hưởng thụ cuộc sống của như một công chúa. Vậy mà nàng còn muốn chạy trốn?

Nàng ta nhiều lần chống đối mình, nếu không phải vì một chút quan hệ lúc nhỏ, nàng ta cho rằng có thể muốn đối với cô vương làm gì thì làm sao?

Vu Lạc Vũ muốn tức điên lên, nhưng vẫn không ngừng khắc chế bản thân, không thể giết nàng, đừng giết nàng! Vu Lạc Vũ nhắm mắt lại vẫn nghe thấy tiếng nói vọng lại từ sâu thẳm trong tâm, tiếng nói ngăn nàng đừng cắt đi mối liên hệ cuối cùng với quãng đời hạnh phúc. Nhưng Vu Lạc Vũ cảm thấy mình thật sự tức chết rồi, vì sao hết lần này tới lần khác lại là Bùi Ngọc Nhi? Vì sao nàng không thể ngoan ngoãn hơn một chút?

***

Thời điểm Bùi Ngọc Nhi bị Niệm Tuyết đem vào nội điện, trong lòng cũng thấp thỏm không yên. Nàng thấp giọng hỏi, Lạc Đế phản ứng ra sao? Niệm Tuyết lạnh lùng đáp bệ hạ thật sự sinh khí, người giận dữ vô cùng. Bởi vì chuyện này Niệm Tuyết đối với Bùi Ngọc Nhi cũng không còn hảo cảm. Bệ hạ chưa từng đối xử với người nào tốt như vậy, Ngọc Nhi tiểu chủ thật không biết phân biệt tốt xấu. Tại sao bệ hạ còn chưa giết nàng, giữ nàng ở bên cạnh như vậy chẳng phải là tự đi tìm khó chịu sao?

Niệm Tuyết đưa Bùi Ngọc Nhi đến nơi rồi đóng cửa bỏ đi, để lại Ngọc Nhi một mình trong nội điện to lớn không biết phải làm sao. Nàng nhìn trái nhìn phải cũng thoát không được nỗi bất an trong lòng. Người ta khi đối diện với cái chết đều lo lắng như vậy sao? Bùi Ngọc Nhi tự hỏi.

https://thuviensach.vn

Lúc này Vu Lạc Vũ đột nhiển đẩy cửa bước vào. Bùi Ngọc Nhi thấy nàng thần sắc tức giận cũng không phản ứng gì, dù sao cũng đã đoán trước được. Vu Lạc Vũ nhíu mắt cau mày, toàn thân tản ra hàn khí lạnh như băng, tức giận đến tận xương cốt, tưởng chừng muốn đem toàn bộ nội điện đông cứng lại. Nàng vốn đã nộ khí, đến khi nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi một thân trang phục cùng đạo cụ lại càng tức giận không thể lập tức một chưởng đánh chết nàng! Nàng ta ăn mặc như vậy là sao? Một thân y phục dạ hành, còn có dây thừng, còn có chủy thủ? Cứ như vậy muốn chạy trốn khỏi hoàng cung, chẳng phải cho rằng mọi người ở đây đều là kẻ ngốc sao?

Đi đến trước mặt Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ cúi đầu nhìn nàng, sau đó hỏi:

"Đi chơi vui vẻ chứ?"

"Ta không có đi chơi."

"Vậy y phục và đạo cụ trên người ngươi có ý gì, ngươi thật sự nghĩ cô vương bất tài sao? Ngươi cho rằng hoàng cung bài trí như vậy, ngươi dựa vào một dây thừng một chủy thủ là có thể chạy trốn sao?" Vu Lạc Vũ mặt càng nhăn lại. Cô vương đã muốn giúp ngươi một bước xuống thang, chỉ cần ngươi nói theo ý tứ của cô vương, cô vương có thể bỏ qua lần nữa, thế nhưng Bùi Ngọc Nhi ngươi... thật sự là không biết tốt xấu.

Bùi Ngọc Nhi ngậm miệng không nói, điểm này quả thật nàng thiếu suy tính. Thật là đần mà, là nhất thời xúc động, nếu chịu động não một chút biết đâu đã sớm trốn ra ngoài rồi, đâu còn phải ở đây chịu tội?

"Cô vương biết ngươi suy nghĩ cái gì. Bùi Ngọc Nhi, ngươi đã quên hẹn ước ba năm sao?"

"Ta không quên, nhưng ngươi thật sự làm ta chán ghét ngươi, ta không muốn ở đây nữa!"

https://thuviensach.vn

Chát! Một âm thanh đột ngột vang lên, Vu Lạc Vũ hung hăng tiến tới tát lên mặt Bùi Ngọc Nhi khiến nàng té nhào xuống đất. Lạc Vũ tức giận đến gân xanh trên trán cũng bắt đầu nổi lên, đường đường là vương một quốc gia lại bị tiểu nha đầu năm lần bảy lượt nói chán ghét, không tát nàng một cái này, Vu Lạc Vũ cũng cảm thấy chính mình đáng thương.

"Vậy cô vương nói cho ngươi, có hay không có hẹn ước ba năm ngươi cũng phải ở lại bên cạnh cô vương, tuyệt đối không được chạy trốn!" Vu Lạc Vũ khống chế không được quát lên. Nàng quên mất mình đã là một quốc gia chi vương, hiện tại chỉ còn lại dáng vẻ hung hăng ngang ngược.

"Dựa vào cái gì! Ngươi cho rằng ngươi là Vu vương, người khác đều mong ước được ở lại bên cạnh ngươi sao? Ta không thèm! Ta sẽ trốn, hơn nữa lại còn chạy trốn rất xa, đời này cũng không bao giờ muốn gặp lại ngươi nữa!"

"Ha ha ha..." Vu Lạc Vũ tức giận cười to. "Đúng vậy! Ngươi nói đúng! Bởi vì cô vương là Vu vương nên mới không cần quản ngươi có nguyện ý hay không! Tất cả mọ thứ ở Vu Quốc đều thuộc về cô vương, bao gồm cả ngươi, Bùi Ngọc Nhi! Ngươi không có tư cách phản kháng, ngươi là đồ vật của cô vương, cô vương muốn cả đời này nhốt ngươi trong hoàng cung, chết ở hoàng cung. Ngươi vĩnh viễn đừng nghĩ đến việc chạy thoát!"

Vu Lạc Vũ không hề giấu diếm vẻ âm hiểm ngoan độc khiến Bùi Ngọc Nhi giật mình, nàng thật khờ, sao bây giờ mới phát hiện ra bộ mặt thật của Lạc Đế? Cả đời nhốt tại nơi này, chẳng phải muốn giam chết mình sao? Bùi Ngọc Nhi không chịu khuất phục, nàng phải phản kháng! Đến chết cũng phải phản kháng. Nàng mặc kệ đối phương là đế vương hay là quân chủ!

Bùi Ngọc Nhi hít vào thật sâu cố gắng trấn tĩnh lại. Lúc này Lạc Đế kia đã sớm mất tự chủ, nếu bây giờ mình không khống chế được bản thân, nói ra điều gì phạm thượng chẳng phải càng làm tình huống xấu đi sao? Hiện tại chỉ mong muốn duy nhất được tự do, Bùi Ngọc Nhi thử vận may của

https://thuviensach.vn

mình lần cuối, nàng cố gắng bình tĩnh tìm lời lẽ nói chuyện với Lạc Đế. Hy vọng nàng sẽ đại từ đại bi, tha cho mình một con đường sống.

Bùi Ngọc Nhi nói rất nhiều, nàng thật sự nghiêm túc, vẻ mặt cũng nghiêm túc. Từ đầu đến cuối Vu Lạc Vũ lắng nghe, một câu cũng không thốt ra. Nàng im lặng nghe Bùi Ngọc Nhi nói, nàng nó nàng muốn tự do tự tại, muốn du ngoạn nhân gian, muốn được dạo chơi Vu Quốc, được nhìn thấy đủ loại dạng con người, hiểu được các loại phong thổ nhân tình.

Chỉ tiếc là Bùi Ngọc Nhi càng nói Vu Lạc Vũ càng kiên quyết không buông tha cho nàng. Không thể nào, Vu Lạc Vũ không thể để Bùi Ngọc Nhi tự do du ngoạn. Việc này nàng là quốc gia chi vương cũng chưa làm qua, Vu Lạc Vũ làm sao có thể đồng ý để cho Bùi Ngọc Nhi được toại nguyện?

Là Vu Lạc Vũ ích kỷ, nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng phủ nhận, Vu Lạc Vũ vô lý ích kỷ, Vu Lạc Vũ vô pháp vô thiên, Vu Lạc Vũ muốn gì đều phải có được! Trừ phi ngươi hỏng hoặc ngươi chết đi, bằng không cũng không thể chạy thoát khỏi bàn tay của Vu Lạc Vũ! Thứ mà nàng cho tới bây giờ còn lại cũng chỉ có quyền lợi làm Lạc Đế này, làm sao lại có thể không dùng đến nó để đoạt được điều mình muốn?

"Không được!" Sau khi nghe Bùi Ngọc Nhi nói nhiều như vậy về cuộc sống mà nàng khát vọng, Vu Lạc Vũ mặt không biến sắc lạnh lùng thốt ra.

"Dựa vào cái gì mà không được? Ta của bản thân ta, dựa vào cái gì phải nghe lời ngươi?" Bùi Ngọc Nhi tức giận rống to, nàng nghe Vu Lạc Vũ nói xong đã muốn mất hết lý trí, vì sao nói đến như vậy rồi mà nàng ta cũng không thông? Là mình muốn tự do, vì sao nàng ta lại ngăn cản? Phải chăng vì bốn năm trước bị mình đánh, nên bây giờ nàng ta bắt mình ở lại hoàng cung cả đời chuộc tội?

https://thuviensach.vn

"Cô vương nói, tất cả mọi thứ trong lãnh thổ Vu Quốc đều thuộc về cô vương. Ngay cả ngươi cũng vậy."

"Ngươi nằm mơ! Ngươi không có tư cách can thiệp cuộc sống của ta, ta hiện tại thuộc về ta, tương lai cũng thuộc về phu quân ta, vĩnh viễn không thuộc về ngươi. Ngươi đừng vọng tưởng khống chế được ta!"

"Tương lai thuộc về phu quân của ngươi?" Vu Lạc Vũ giận nghẹn đỏ mặt, trên trán cùng trên cổ nổi đầy gân xanh, chưa người nào có thể đem Vu Lạc Vũ chọc tức đến như vậy. Bùi Ngọc Nhi, ngươi thật quá không biết điều, chẳng những muốn trốn chạy lại còn thản nhiên muốn tìm nam nhân?

Vu Lạc Vũ lúc này đã hoàn toàn không còn khống chế được bản thân, cơn giận trong lòng đang bốc cháy ngùn ngụt. Nàng nhất định không để Bùi Ngọc Nhi thực hiện được ý định đó, có nghĩ cũng không được nghĩ đến! Bùi Ngọc Nhi, cô vương nhất định phải phá hủy ngươi! Cô vương muốn nhìn cho rõ, ngươi bị phá hủy rồi làm sao còn tìm được nam nhân!

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 19

Vu Lạc Vũ thô bạo túm lấy cổ tay Bùi Ngọc Nhi đẩy tới. Bùi Ngọc Nhi nhất thời không đề phòng liền ngã xuống long tháp, đầu đập mạnh xuống sàng tháp khiến nàng kêu lên đau đớn. Còn chưa kịp ý thức chuyện gì đang xảy ra, Bùi Ngọc Nhi đã bị Vu Lạc Vũ dùng thân mình đè chặt phía trên.

"Ngươi muốn làm gì?" - Bùi Ngọc Nhi thảng thốt kêu lên.

"Làm gì tiếp theo ngươi sẽ biết!" - Vu Lạc Vũ vừa dứt lời liền đem y phục trên người Bùi Ngọc Nhi kéo xuống. Động tác của nàng cực kỳ thô bạo, nơi nào không kéo được liền xé vụn ra, mặc kệ Bùi Ngọc Nhi có chịu đau hay không.

Sự điên cuồng của Vu Lạc Vũ làm cho Bùi Ngọc Nhi sợ đến bạc nhược, hai tay cật lực vung ra ngăn cản nhưng cũng không chống lại được khí lực cuồng phong của người đang đè trên thân. Tuy không biết Vu Lạc Vũ muốn gì nhưng trong lòng Bùi Ngọc Nhi vô cùng hoảng sợ, cho dù là trừng phạt mình đi nữa, tại sao lại muốn thoát hạ y phục của mình đây?

"Ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì?" - Bùi Ngọc Nhi run rẩy kêu lên.

Vu Lạc Vũ cười lạnh, nàng dùng tay trái kềm trụ hai cánh tay nhỏ bé đang vùng vẫy của Bùi Ngọc Nhi, tay phải vẫn tiếp tục xé rách phần y phục còn sót lại.

"Cô vương là muốn giữ ngươi bên người. Nam nhân?" Vu Lạc Vũ gằn giọng "Ngươi có muốn nghĩ cũng không được nghĩ đến!"

https://thuviensach.vn

"Ta chỉ là tùy tiện nói thôi, ngươi... Aaa" - Bùi Ngọc Nhi còn chưa nói xong thân thể chợt run bắn lên, nàng bất tri bất giác cảm nhận được bàn tay lạnh ngắt của Vu Lạc Vũ trượt tới ngực mình. Rút cuộc cũng mơ hồ hiểu ra Vu Lạc Vũ muốn làm gì, Bùi Ngọc Nhi càng thêm tận lực phản kháng, hai tay không cựa quậy được liền dùng chân đá, nhưng Vu Lạc Vũ chính là đại khí bức người, Bùi Ngọc Nhi căn bản cũng không động đậy được một chút.

Bùi Ngọc Nhi bắt đầu hoảng loạn cực độ, nàng kêu la đến lạc giọng, hy vọng có người nghe thấy tiếng hét mà cứu nàng. Nhưng mà nàng đã quên mất, đây chính là Vĩnh Cát điện, là tẩm cung của Lạc Đế! Tiếng kêu của nàng không những không gọi được người đến, mà ngược lại càng thêm chọc giận Vu Lạc Vũ.

Động tác của Vu Lạc Vũ càng lúc càng thêm phần tàn bạo, da thịt trắng ngần của Bùi Ngọc Nhi đã ửng lên từng mảng từng mảng đỏ hồng. Vu Lạc Vũ thu hết thảy cảnh này vào trong mắt, không hiểu sao nàng cảm thấy cực độ hưng phấn, trong thân thể cảm nhận được chính mình đang đói khát kêu gào "Phá hủy nàng đi! Như vậy nàng sẽ mãi mãi ở bên cạnh ngươi!". Vu Lạc Vũ quay cuồng trong những lời này, phá hủy nàng đi, phá hủy nàng đi, nhất định phải phá hủy nàng!

Bùi Ngọc Nhi một ngày chưa ăn, lại giằng co suốt đêm làm nàng gần như kiệt sức. Vu Lạc Vũ đột nhiên nổi cơn điên cuồng khiến Bùi Ngọc Nhi thật sự sợ hãi, nàng chưa từng sợ hãi như vậy, so với nhìn thấy người chết còn đáng sợ hơn rất nhiều.

"Ngươi cút ngay cho ta! Đồ điên!!! Tâm lý của ngươi nhất định là bất thường mà!!!" - Bùi Ngọc Nhi đem hết chút sức lực cuối cùng gào lên, nếu như vậy mà vẫn không cản được người kia thì nàng quả thật là tuyệt vọng rồi.

Bùi Ngọc Nhi gào xong, không ngờ Vu Lạc Vũ lại thật sự ngừng lại. Tay phải ngừng di chuyển nhưng tay trái vẫn kềm trụ chặt chẽ, đem hai tay của

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi trên đỉnh đầu của nàng ấy. Thân mình Vu Lạc Vũ chen ở giữa hai chân Bùi Ngọc Nhi khiến hai chân nàng mở ra cực hạn, toàn thân xích lõa, trên long tháp vương vãi đầy mảnh quần áo lớn nhỏ của nàng. Bùi Ngọc Nhi mái tóc tán loạn đang từng ngụm từng ngụm khó nhọc hít thở, khi Vu Lạc Vũ ngừng lại rồi nàng mới cảm nhận được thân thể mình là đau đớn đến dường nào. Nàng thở dốc căm phẫn nhìn xuống, Vu Lạc Vũ đã ngừng tay lại, có phải kết thúc rồi hay chưa?

Không phải! Vu Lạc Vũ sớm đã không còn khống chế được bản thân mình nữa, đến mức này rồi làm sao còn có thể ngừng lại? Nàng nhíu mày thật sâu, âm trầm gằn giọng:

"Ngươi nói cô vương là kẻ điên, tâm trí không bình thường?"

Bùi Ngọc Nhi giật thót nhìn sang một bên, không dám nhìn thẳng Vu Lạc Vũ nữa, nàng nhớ rõ mới vừa rồi đã nói những gì. Bùi Ngọc Nhi thật sự muốn khóc, nàng cố tìm cách giải thích, vừa rồi là mình bị bức đến phát điên rồi, tại sao lại dám cưỡi lên lưng hổ trêu đùa chứ? Hiện nay thật sự không thích hợp để chọc giận Vu Lạc Vũ nữa, Bùi Ngọc Nhi lắp bắp mở miệng, nhưng lại không thể thốt nên lời.

"Hừ!" Vu Lạc Vũ lạnh lẽo nói, thanh âm cực hạn uy hiếp "Cô vương sớm đã là kẻ điên."

Vu Lạc Vũ nói xong khẽ vỗ về thân thể của Ngọc Nhi, ánh mắt nàng rực lửa, bàn tay di chuyển từ dưới lên trên đột ngột dừng lại ở phía đùi trong.

"Như vậy bây giờ sẽ để ngươi xem, kỳ thực đến tận cùng cô vương là kẻ cuồng loạn như thế nào!". Vu Lạc Vũ chưa kịp dứt lời, ngón tay nàng đã thô bạo nhắm thẳng đến u kính huyệt mười mấy năm qua chưa từng khai mở, mạnh mẽ đâm vào.

"Aaa.." Bùi Ngọc Nhi khống chế không được khản giọng thét lên, một cơn đau tê tâm liệt phế từ thân dưới đột ngột trào dâng. Bùi Ngọc Nhi chưa

https://thuviensach.vn

từng phải trải qua loại đau đớn như thế này, đây là cơn đau từ trong xương cốt tràn ra, ngay cả trước kia khi bị thương cũng không đau đớn bằng một phần ba hiện tại.

Vu Lạc Vũ tưởng chừng đã phát cuồng, không để ý Bùi Ngọc Nhi gào thét, cũng không để ý nàng quằn quại giãy giụa, tận lực ở nơi sâu kín nhất trên thân thể nàng điên cuồng phát động, máu xử nữ nhiễm đỏ toàn bộ bàn tay. Lạc Vũ không nhìn ra được Ngọc Nhi đang đau đớn đến cỡ nào, chỉ cảm nhận được chính bản thân mình sục sôi hưng phấn! Nàng chưa từng trải qua cảm giác hưng phấn như vậy! Thuần phục được con ngựa hoang Bùi Ngọc Nhi này thật khó khăn, Vu Lạc Vũ nhất định phải chế trụ được nàng, mặc kệ là có phải dùng đến sức mạnh.

Giờ phút gặp lại Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ đã tin tưởng vững chắc Bùi Ngọc Nhi vĩnh viễn thuộc về nàng, là món đồ của nàng. Ngay cả ông trời cũng giúp hai người gặp lại nhau, Vu Lạc Vũ càng không có khả năng buông tha Bùi Ngọc Nhi, càng muốn lưu nàng lại bên người. Mang theo Bùi Ngọc Nhi khi xưa đã từng có ràng buộc với thời thơ ấu của nàng, cho đến tận khi nàng chết, Bùi Ngọc Nhi cũng nhất định phải cùng nàng hạ táng!

Cho nên Vu Lạc Vũ sủng Ngọc Nhi, nuông chiều nàng, dung túng nàng làm hết thảy mọi chuyện. Duy nhất chính là mãi mãi không bao giờ được thoát ly. Đây chính là nghịch lân của Vu Lạc Vũ, đụng phải nghịch lân của nàng chính là chạm đến ranh giới của nàng. Nàng phẫn nộ, nàng phát cuồng, không thể khống chế được! Nàng là Vu vương, là tượng trưng cho quyền lực tối thượng, là đế vương nắm trong tay quyền sinh tử. Nàng không thể nào dễ dàng tha thứ cho kẻ dám ngang nhiên phản kháng nàng.

Vu Lạc Vũ điên cuồng đi sâu vào thân thể Bùi Ngọc Nhi, từng chút từng chút một đều dùng sức. Nàng đã quên mất ở dưới thân mình chỉ là một nữ tử, là một nữ tử mới mười sáu tuổi, thân thể vẫn còn non nớt. Nữ tử đó lúc này nằm trên giường bất động tựa một xác chết, thừa nhận sự bạo hành của

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ, thừa nhận nỗi đau triệt để trong tâm, từng chút từng chút đều lưu lại dấu ấn trên người.

Nàng đột nhiên nhớ tới sư phụ, nàng nhớ đến lão đầu tựa như lão ngoan đồng đó. Còn có núi non, có cỏ cây, bướm nhỏ lượn quanh tự do tự tại. Nàng hối hận đã không nghe lời sư phụ đi lang bạt sớm như vậy, nếu không phải khi đó mình tùy hứng, nếu không phải...

Bùi Ngọc Nhi không chỉ đau bên ngoài thân thể, nàng còn phải chịu đựng một mảnh thương tâm. Nàng biết đây là gì, nàng cũng biết mình đã mất đi cái gì. Nhưng nàng không khóc, trước nay cũng chưa từng khóc, nàng rất kiên cường. Ngay từ nhỏ sư phụ cũng luôn khen ngợi, nói rằng Ngọc Nhi quả thật rất kiên cường, luyện công bị trọng thương cũng không khóc. Nàng nhớ rõ Tiểu Hổ ca ca cũng khen nàng, nói Ngọc Nhi thật lợi hại, luôn có thể đem người khác đuổi đánh, căn bản không ai là đối thủ của nàng...

Bùi Ngọc Nhi nghĩ đến đây bất giác cảm nhận được mũi phiếm chua, nước mắt không nhịn được liền tức tưởi trào ra, nàng nghẹn ngào nấc lên rồi lại nhanh chóng cắn chặt môi khắc chế, nàng không muốn để Lạc Đế nhìn thấy một mặt yếu đuối của nàng, nếu không cái tên tiểu nhân hèn hạ đó sau này nhất định sẽ càng không kiêng kỵ gì.

Bùi Ngọc Nhi rất muốn hết thảy đều chỉ là một cơn ác mộng, tỉnh mộng rồi thì cái gì cũng không còn là thực. Nàng chưa từng gặp qua Lạc Đế, chưa từng tới hoàng cung. Nàng vẫn còn ở thâm sơn, cùng sư phụ sống một cuộc sống an nhiên tự tại, bay xuyên qua rừng cây tìm Tiểu Hổ ca ca chơi đùa. Nhưng nàng biết là không thể, rút cuộc cũng không thể trở về được nữa.

Nàng bây giờ đã bị nhốt tại hoàng cung, bị nhốt bên cạnh Lạc Đế, nàng không còn tự do, không còn trong sạch, cũng vĩnh viễn không bao giờ còn được là chính mình.

https://thuviensach.vn

***

Tiếng khóc? Là tiếng ai khóc? Đầu Vu Lạc Vũ như muốn nổ tung, có chút cứng nhắc ngẩng đầu lên, nhìn về phía Bùi Ngọc Nhi. Đập vào trong mắt chính là Bùi Ngọc Nhi đôi mắt sưng đỏ đang cắn chặt môi âm ỷ khóc, nước mắt thấm ướt sàng tháp khiến Lạc Vũ chấn động. Nàng chật vật buông tay trái đang kềm trụ hai tay của Bùi Ngọc Nhi ra, nhìn thấy trên cổ tay của nàng ấy đã nổi một vòng hồng ấn, còn trên cơ thể cũng đầy những dấu cắn tím bầm.

Vu Lạc Vũ tê dại ngồi dậy, nàng run rẩy nâng lên bàn tay phải, trên bàn tay đó tràn đầy máu tươi, là máu của Bùi Ngọc Nhi, là máu xử nữ của Bùi Ngọc Nhi! Vu Lạc Vũ hé miệng ra muốn nói, lại phát hiện bản thân không thể nói ra một từ nào, mình đã làm cái gì? Mình tại sao lại đoạt đi sự trong sạch của nữ tử này! Có phải là mình đã phát điên rồi không?

Ngọc Nhi, Ngọc Nhi! Vu Lạc Vũ đột ngột nhớ đến Ngọc Nhi, như thế nào lại không nghe thấy tiếng khóc nữa? Vu Lạc Vũ hoang mang ngẩng đầu nhìn lên, Bùi Ngọc Nhi hai mắt nhắm nghiền, không có tiếng khóc, cũng không cử động. Vu Lạc Vũ hoảng sợ, nàng trông thấy long tháp đã bị máu của Bùi Ngọc Nhi tẩm đỏ.

"Ngọc Nhi! Ngọc Nhi!" Vu Lạc Vũ hốt hoảng khẽ lay Bùi Ngọc Nhi, âm thanh run rẩy "Ngọc Nhi! Ngươi tỉnh lại đi!"

Vu Lạc Vũ luống cuống, trước giờ chưa từng gặp phải chuyện này, nàng không biết Bùi Ngọc Nhi đã bị làm sao, Vu Lạc Vũ nghiêng ngả lao xuống giường, quần áo xộc xệch, chân quýnh lại chạy tới cửa nội điện.

"Niệm Tuyết! Niệm Tuyết!" Vu Lạc Vũ kêu to, nàng gào lên với âm thanh lớn nhất, nàng chính là sợ Niệm Tuyết không nghe thấy, sợ chậm một khắc thôi sẽ nguy hại đến sinh mệnh của Bùi Ngọc Nhi.

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết nghe tiếng Vu Lạc Vũ vội vàng chạy tới, nàng vẫn nghe thấy nội điện truyền đến tiếng kêu thét thất thanh, nhưng không có lệnh của Lạc Vũ nàng cũng không dám đi vào.

"Bệ hạ, bệ hạ. Người làm sao vậy?" - Thấy bộ dáng thất sắc của Vu Lạc Vũ, Niệm Tuyết vô cùng hoảng sợ, nàng chưa từng thấy qua Vu Lạc Vũ như vậy. Nàng ấy hiện tại như một tiểu hài nhi phạm phải lỗi tày trời, bây giờ hoảng loạn đến không còn tự chủ.

"Ngọc Nhi... Ngọc Nhi..." Vu Lạc Vũ không biết nên nói thế nào, nàng vẫn lập đi lập lại hai chữ "Ngọc Nhi... Ngọc Nhi...", trên trán mồ hôi từng giọt nhỏ xuống. Rõ ràng là mùa đông, Vu Lạc Vũ lại cảm thấy toàn thân rét run, nhưng nàng lại đổ mồ hôi đầm đìa. Như chợt nghĩ ra, Vu Lạc Vũ vội vàng dùng sức bắt lấy tay Niệm Tuyết.

"Truyền ngự y!"

Niệm Tuyết còn chưa phản ứng kịp, Lạc Vũ đã hét lên giận dữ:

"Còn ngẩn người ra cái gì, không mau đi truyền ngự y!!!"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 20

Khi ngự y đến nơi, Vu Lạc Vũ đã giúp Bùi Ngọc Nhi thu thập xong y phục trên người. Từ nãy đến giờ Vu Lạc Vũ cũng không dám nhìn thẳng vào thân thể Ngọc Nhi, không dám tin tất cả những vết tích kia đều là do nàng gây ra. Đôi lần không tự chủ được liếc mắt nhìn lên, trong lòng Vu Lạc Vũ lại dâng tràn một cảm giác vô cùng khó chịu. Đối với nữ tử mà nói, trinh tiết cũng trọng yếu như là sinh mạng, mình đối đãi với nàng như vậy chẳng phải còn tệ hơn chính tay xử tử nàng sao? Lạc Vũ đột nhiên cảm thấy bất an, không biết sau khi tỉnh lại Bùi Ngọc Nhi sẽ phản ứng như thế nào? Ai, loại cảm giác này thật là kỳ quái, nàng sống trên đời hai mươi năm nay, số lần nếm qua tư vị này có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lúc ngự y chẩn trị cho Bùi Ngọc Nhi cũng là lúc Vu Lạc Vũ phải lâm triều, nàng ngồi lên long liễn đến Hoàng Triều điện, sau khi bãi triều sẽ lại trở về Vĩnh Cát điện. Ba năm tại vị chưa từng thấy qua Vu Lạc Vũ như thế này, nàng ngẩn người ngồi trên long ỷ như kẻ mất hồn, tấu chương không đọc nổi một chữ, mà bọn đại thần đứng bên dưới kịch liệt luận đàm trước sau nàng cũng không nghe. Thật là phiền phức! Vu Lạc Vũ trong lòng đầy phiền muộn hô to một tiếng, bãi triều! Sắc mặt nàng lộ rõ vẻ u ám, thậm chí ngay cả lần trước lăng trì năm tên đại thần cũng không thấy nét mặt Lạc Đế khó coi như vậy, bọn đại thần thấy vậy liền lập tức im lặng, quỳ an rồi vội vã lui ra.

Vu Lạc Vũ bãi triều xong liền chạy như bay về Vĩnh Cát điện, vào đến nơi thì trên long tháp đã không còn thấy bóng người. Vu Lạc Vũ vội vã hỏi Niệm Tuyết.

https://thuviensach.vn

"Người đâu? Ngọc Nhi đâu rồi?"

"Hồi bệ hạ, tiểu chủ đã được đưa về Dạ Yêu điện."

Nghe Niệm Tuyết nói vậy Vu Lạc Vũ mới thấy yên tâm, gật đầu hỏi.

"Ngự y nói thế nào?"

Niệm Tuyết có chút chần chừ, nàng không biết nên trả lời thế nào với Vu Lạc Vũ, ấp úng nửa ngày cũng không nói được thành câu. Thấy Niệm Tuyết như vậy, Vu Lạc Vũ càng khẩn trương, chẳng lẽ mình đã dùng sức quá nhiều sao, rút cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nàng kéo áo Niệm Tuyết cuống quít hỏi.

"Ngươi làm sao vậy, thật ra là đã có chuyện gì?". Nàng bây giờ cũng không biết phải nghĩ sao, lúc làm những chuyện đó với Bùi Ngọc Nhi đầu óc nàng hoàn toàn trống rỗng, nàng căn bản cũng không nhớ được mình đã dùng lực đạo mạnh đến đâu, đã làm tổn thương Bùi Ngọc Nhi đến mức nào?

"Ngự y nói, tiểu chủ bị thương ở nơi đó, cần điều dưỡng, nhưng thân thể thì không có gì đáng ngại". Ấp úng cả nửa ngày Niệm Tuyết cũng chỉ dùng được hai chữ "nơi đó" để nói tránh đi, hy vọng bệ hạ nghe có thể hiểu được.

Vu Lạc Vũ nghe đến đây mới thở phào nhẹ nhõm, gật đầu nói.

"Được rồi. Vậy ngươi đi phân phó ngự trù đem đến vài thứ thật tốt cho Ngọc Nhi ăn."

"Vâng, bệ hạ." Niệm Tuyết lĩnh mệnh, vạn phúc quỳ an rồi lui xuống.

Vu Lạc Vũ đi tới đi lui trong nội điện suy nghĩ, có nên đi gặp Ngọc Nhi không? Nàng là rất muốn đi, nhưng rồi lại có chút sợ. Từ nhỏ đến giờ lần đầu tiên có chuyện khiến Lạc Vũ phải e ngại như vậy, nàng không dám

https://thuviensach.vn

nhìn bộ dáng khi Bùi Ngọc Nhi tỉnh lại sẽ thế nào, sẽ bất chấp tất cả lao đến giết mình ư ... Vu Lạc Vũ thở dài, cuối cùng vẫn là quyết định không đi. Để qua một thời gian rồi hãy tính, cho nàng một chút thời gian, cũng là cho mình một chút thời gian vậy.

Vu Lạc Vũ trở về thư phòng, nàng còn rất nhiều việc cần phải xử lý. Kỳ khoa cử càng lúc càng tới gần, nàng vô cùng coi trọng khoa cử lần này nên quyết định sẽ tự mình ra đề mục, nếu có thời gian cũng sẽ tự mình chấm qua một ít bài thi. Như vậy không chỉ có thể lựa chọn ra một ít nhân tài, mà còn là để nhắc nhở bọn đại thần, Vu vương rất coi trọng kỳ khoa cử lần này, các ngươi chớ có leo lên lưng cọp mà đùa giỡn.

***

Vu Lạc Vũ ngồi lỳ trong thư phòng phê duyệt tấu chương, cho dù đầu óc có mụ mị đi nữa nàng cũng cố giữ mình bận rộn. Thời khắc màn đêm phủ xuống, những chuyện xảy ra lúc sáng sớm giống như một cơn ác mộng, từng chút từng chút hiện lên không buông tha cho nàng, rõ ràng như đang xảy ra trước mắt. Thanh âm cùng dáng vẻ phản kháng của Bùi Ngọc Nhi, bộ dáng nhu nhược bất lực bị nàng áp dưới thân , còn có cả nét mặt chịu đựng cùng tiếng nấc vào phút cuối khi đó... tất cả như cứa nát trái tim nàng. Vu Lạc Vũ thậm chí cũng có thể thấy được vẻ mặt của mình khi đó đến thế nào là dữ tợn, thật kinh khủng!

Không thể giải thích được, ngay cả Vu Lạc Vũ cũng không thể lý giải được lúc đó nàng tại sao lại làm như vậy, rốt cuộc trong đầu đã suy nghĩ cái gì? Nàng đã làm gì, đem một nữ tử đặt trên giường đoạt đi sự trong sạch sao? Thật buồn cười, chính mình cũng là một nữ tử. Nàng thậm chí cũng không biết mình làm những chuyện kia với Bùi Ngọc Nhi coi như là cái gì? Hết thảy đều giống như một loại bản năng dã thú, trong một phút không khống chế được muốn làm gì thì làm, kết quả lại gây ra sai lầm to lớn. Nàng cười khổ một cái, Vu Lạc Vũ à, rốt cuộc thì ngươi đã gây ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Bên ngoài thư phòng, Niệm Tuyết đứng nghĩ đến đầu óc rối tinh lên, nàng tuy không biết rõ chuyện gì đã xảy ra nhưng ít nhiều cũng có thể đoán được. Niệm Tuyết không để tâm đến chuyện đó, trong hoàng thất chuyện này cũng không phải là lạ, chốn thâm cung đại viện vốn quy củ phồn đa, người có chút quyền quý nuôi bên mình một hai cấm luyến* âu cũng không phải chuyện kỳ quái.

Điều khiến cho Niệm Tuyết suy nghĩ nhiều nhất chính là phản ứng của Vu Lạc Vũ, bệ hạ khi đó hoảng hốt lo âu, rõ ràng cũng không cố ý gây ra chuyện kia với Ngọc Nhi tiểu chủ. Nhưng như vậy thì sao? Người chính là Vu Vương, suy cho cùng chuyện như vậy cũng chỉ nhỏ như hạt đậu, bất quá cấp cho nàng một ít hoàng kim rồi đuổi đi là xong.

Nhưng cả ngày bệ hạ lại hôm nay luôn thất thần, xem ra tiểu chủ ở trong lòng người chính là có ít nhiều cân lượng. Ai, cho dù là như vậy đi nữa, người cũng không thể vì nàng ấy mà bỏ ăn cả ngày như vậy, người là Vu vương, nếu tổn thương đến long thể thì biết phải làm sao?

Niệm Tuyết vì chuyện này mà trong lòng lo lắng không yên, vội vã đi đến ngự trù phòng làm việc Vu Lạc Vũ sai bảo rồi lại nhanh chóng trở về bên nàng.

Đúng lúc đó cung nữ của Dạ Yêu điện cũng được viên công công dẫn vào.

"Thế nào?" Niệm Tuyết tiến lên hỏi thăm.

"Ngọc Nhi tiểu chủ đã tỉnh, nhưng... ". Nét mặt cung nữ lộ vẻ khó khăn.

"Nhưng thế nào?"

"... Nàng không chịu ăn cơm."

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết đứng ngẩn người suy nghĩ, chuyện như vậy nhất định phải nói cho bệ hạ, nếu không lỡ như tiểu chủ xảy ra chuyện gì, mình và cung nữ ở Dạ Yêu điện cũng đừng mong sống nữa. Dẫn cung nữ đi đến trước thư phòng, Niệm Tuyết nhẹ nhàng gõ lên cửa, nhưng đợi nửa ngày cũng không thấy bệ hạ nói gì, Niệm Tuyết lại gõ thêm mấy tiếng.

Cung nữ kia nhìn Niệm Tuyết như muốn hỏi, phải làm sao bây giờ? Niệm Tuyết cũng nhìn nàng, suy nghĩ một chút, sau đó liền nhẹ nhàng đẩy hé cửa thư phòng ra, nhìn thấy bệ hạ đang cúi đầu đọc tấu chương nàng mới thở phào, sợ là vừa rồi bệ hạ đọc tấu chương quá nhập tâm không nghe thấy tiếng kêu cửa.

"Bệ hạ. " Niệm Tuyết đứng ở sau cửa nhẹ nhàng gọi. Vu Lạc Vũ vẫn không nghe thấy tiếng kêu, tiếp tục cúi mặt xem tấu chương, đầu cũng không ngước lên một chút. Niệm Tuyết lúc này cảm thấy thật khó xử, bệ hạ đọc tấu chương chăm chú đến tiếng gõ cửa cũng không nghe thấy, rút cuộc người đã bị làm sao? Không còn biện pháp nào, Niệm Tuyết đành rón rén bước đến bên cạnh Vu Lạc Vũ, thấp giọng gọi "Bệ hạ."

Vu Lạc Vụ đang tập trung bị tiếng gọi làm cho giật thót một cái thật lợi hại, khi nhìn thấy rõ là Niệm Tuyết rồi mới từ từ cất tiếng hỏi .

"Sao vậy?"

"Tiểu chủ đã tỉnh lại."

"Tỉnh rồi ư? Nàng bây giờ thế nào?" Giọng nói Vu Lạc Vũ không giấu nổi sự nôn nóng, thanh âm bất giác nâng cao một bậc.

Niệm Tuyết lắc đầu một cái, sau đó nói.

"Tiểu chủ không chịu ăn cơm."

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ nghe được lời này, bất tri bất giác trái tim lại nhảy đến cổ họng. Nàng đã đoán trước Bùi Ngọc Nhi sẽ có phản ứng tiêu cực, cũng đoán trước được Bùi Ngọc Nhi sẽ tuyệt thực như thế này, nhưng đến khi biết được những dự đoán kia đều trở thành sự thật, trái tim nàng không chịu đựng nổi khẽ run lên.

Dù trong lòng ngập tràn phiền muộn nhưng nơi này còn có hạ nhân, không thể thất thố, Vu Lạc Vũ định thần lại rồi nói.

"Chờ nàng ta đói bụng tự nhiên sẽ muốn ăn". Nhưng suy nghĩ một lát thấy vẫn còn chút không ổn, nàng lại hỏi cung nữ vẫn quỳ nãy giờ.

"Thân thể Ngọc Nhi bây giờ ra sao?"

Nghe Vu Lạc Vũ hỏi, cung nữ kia có chút khiếp đảm, nàng quỳ trên mặt đất giọng nói rất nhỏ nói.

"Hồi bệ hạ, thân thể Ngọc Nhi tiểu chủ có chút suy kiệt, nàng đã hai ngày chưa ăn..."

"Cái gì?" Vu Lạc Vũ đập tay lên bàn.

"Hai ngày chưa ăn, tại sao hai ngày vẫn chưa ăn?"

Cung nữ kia bị tiếng đập bàn làm cho hoảng sợ, tóc gáy dựng đứng cả lên, tay chân run lập cập nói.

"Hôm qua sau khi Ngọc Nhi tiểu chủ học lễ nghi, nô tỳ đã đem ngọ thiện đưa đến chuẩn bị cho nàng dùng bữa, nhưng sau đó bệ hạ xuống thánh chỉ cấm Ngọc Nhi tiểu chủ ba ngày không được ăn cơm, cho nên...."

Nghe cung nữ nói Vu Lạc Vũ mới nhớ ra, hôm qua đúng là mình có hạ thánh chỉ ba ngày không cho Bùi Ngọc Nhi ăn cơm. Đúng là tạo nghiệt mà! Vu Lạc Vũ chân mày nhíu chặt lại, Bùi Ngọc Nhi thật sự muốn chết sao?

https://thuviensach.vn

Đến mức này rồi còn tuyệt thực, có phải là rất ngu ngốc không? Bất kể thế nào Vu Lạc Vũ cũng không để cho Bùi Ngọc Nhi tiếp tục như vậy, tích cách nàng quả thực có thể tuyệt thực đến chết, điều này Vu Lạc Vũ có chút kham không nổi. Nàng thật sự không muốn để Bùi Ngọc Nhi xảy ra thêm chuyện gì.

Vu Lạc Vũ ngồi xuống, uống một ngụm trà sau mới phân phó.

"Niệm Tuyết, ngươi mấy ngày nay đi hầu hạ Ngọc Nhi tiểu chủ, cho dù có phải đổ vào cũng phải ép nàng ăn bằng được cho cô vương."

"Vâng, bệ hạ." Niệm Tuyết lĩnh chỉ.

Sau khi Niệm Tuyết đi rồi, Vu Lạc Vũ nhìn lên một bàn ngập tràn tấu chương lại thấy hoa mắt chóng mặt, tại sao phê duyệt suốt cả một chiều mà mới chỉ có ba bản tấu? Vu Lạc Vũ trong lòng cười khổ, ngày hôm nay đúng là trôi qua vô cùng kỳ lạ, đoán chừng cả đời mình cũng sẽ không có ngày nào lạ lùng như vậy.

Nhưng Vu Lạc Vũ thủy chung cũng nghĩ không ra, mình lúc đó làm những chuyện kia với nàng có phải là vì muốn ngăn nàng chạy trốn hay là câu nói kia của nàng ấy.

"Thật ra thì lúc ấy, trong lòng mình cũng là muốn làm như vậy nhỉ." Vu Lạc Vũ tự lẩm bẩm, nàng có thể cảm giác được lúc ấy trong lòng mình chính là muốn làm như vậy, đem Bùi Ngọc Nhi đặt ở dưới thân, làm cho nàng trở thành nữ nhân của riêng mình, vĩnh viễn không còn ý niệm chạy trốn. Là bởi vì mình muốn, cho nên mới làm như vậy... nhưng vì sao lại muốn như vậy đây, mình rõ ràng cũng là nữ tử mà!

Aaa!!! Vu Lạc Vũ phiền não nắm chặt tay lại đấm đấm lên trán của mình, nàng sắp bị phiền đến chết rồi! Làm cũng đã làm rồi, bây giờ còn ân hận gì kia chứ, là do mình nghĩ gì làm đó mà! Nhưng thế thì sao? Mình là Vu vương, muốn thân thể của nữ nhân thì có gì to tát đâu, cũng không phải

https://thuviensach.vn

lấy đi sự trong sạch của nàng rồi đem nàng ra giết, vậy thì phiền não cái gì? Bất quá sau này đối với nàng thật tốt là được...

Ừ, vậy thì vậy đi. Suy nghĩ thông suốt rồi Vu Lạc Vũ mới bắt đầu cảm thấy mình đang đói bụng muốn chết, chợt nhớ ra cả ngày cũng chưa ăn gì, thật đáng giận! Vu Lạc Vũ thấp giọng mắng, ngày hôm nay điều gì cũng thật kỳ lạ.

Vu Lạc Vũ phân phó công công chuẩn bị ngự thiện, nàng quyết định sẽ không nghĩ đến việc này nữa, thuyền đến đầu cầu sẽ tự cập bến. Khi chuyện này trôi qua rồi, chỉ cần Bùi Ngọc Nhi không chết, chỉ cần nàng không chạy trốn nữa là tốt rồi...

~oOo~

*Cấm luyến: thịt cấm. Truyện đời Tấn Nguyên đế, ý nói thịt ấy chỉ để vua ăn, không ai được ăn vậy. Sau vua Hiếu Vũ kén rể cho Tấn Lăng công chúa, để ý đến Tạ Côn. Chưa bao lâu, Viên Tùng cũng muốn gả con gái cho Tạ Côn, nên Viên Tuân mới bảo Viên Tùng rằng : Anh đừng có mò vào miếng thịt cấm ấy. Vì thế nên sự vật gì đáng quý gọi là cấm luyến và gọi rể là cấm luyến khách đều vì cớ đó.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 21

Chớp mắt một cái đã mấy ngày trôi qua, mỗi ngày Vu Lạc Vũ đều nghe Niệm Tuyết bẩm báo tình hình của Bùi Ngọc Nhi. Nàng vẫn là không chịu ăn cơm, sơn trân hải vị đem đến đều trả về nguyên vẹn, Niệm Tuyết không có biện phá, chỉ đành phải cứng rắn cưỡng ép, không lẽ để nàng ta chết đói sao. Vu Lạc Vũ ưu sầu nhăn mặt, Bùi Ngọc Nhi không phải là người như vậy, chẳng phải nàng nói nàng rất kiên cường, sẽ không đi tìm chết sao? Hiện tại vì sao lại ngoan cố như vậy?

Vu Lạc Vũ có chút đứng ngồi không yên, nàng muốn đi gặp Bùi Ngọc Nhi, muốn nhìn thử nàng ta bây giờ đã thành cái dạng gì, Vu Lạc Vũ nghĩ cũng không kịp nghĩ, vội vã hô to, bãi giá Dạ Yêu điện.

Khi Vu Lạc Vũ đến nơi, Dạ Yêu điện vô cùng vắng vẻ tịch mịch, bên trong cũng chỉ có hai cung nữ đang cúi đầu dọn dẹp. Nàng chợt nhớ lại lúc trước khi còn ở nơi này, mỗi ngày đều là náo nhiệt, ngày ngày vui chơi ở bên trong nội điện, còn có một đám cung nữ công công đi theo phụng bồi, nhưng lúc đó đã chơi những gì? Bây giờ thật sự cũng không nhớ ra. Vu Lạc Vũ lắc đầu cười khổ, còn nghĩ lung tung cái gì nữa, có muốn cũng không trở về được.

Vu Lạc Vũ một mình đi vào nội điện, đến bên giường thì thấy Bùi Ngọc Nhi hai mắt nhắm nghiền, chật vật nằm trên giường tựa hồ như đang ngủ, nhưng ngay cả trong giấc ngủ cũng không yên ổn, chân mày nàng vẫn nhíu chặt lại. Vu Lạc Vũ không đánh thức Bùi Ngọc Nhi, lặng lẽ ngồi kế bên ngắm nhìn nàng ngủ, dáng vẻ nàng khi ngủ thật giống như một tiểu hài nhi.

https://thuviensach.vn

Đây có lẽ là lần thứ ba Vu Lạc Vũ ngồi nhìn Bùi Ngọc Nhi ngủ, từ lúc gặp lại nhau tới nay, những khi ở bên cạnh nàng, Lạc Vũ yêu thích nhất là thời khắc Bùi Ngọc Nhi say ngủ. Khi đó nhìn nàng thật nhu hòa, làm cho người khác yêu thương, để cho Vu Lạc Vũ không khỏi nẩy lên ý niệm được chở che chăm sóc. Không giống như Ngọc Nhi ngày thường, giương nanh múa vuốt, trên người đầy gai nhọn...

Nhẹ nhàng vuốt ve khóe miệng của Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ ngưng mắt nhìn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, nhìn đến nhập thần. Mấy ngày không ăn uống làm cho sắc mặt Ngọc Nhi trở nên nhợt nhạt, nhưng cũng không ảnh hưởng đến dung mạo hoàn mĩ của nàng, đó là một nét đẹp khác, nét đẹp thật yếu ớt mong manh.

"Thật là một mỹ nhân bại hoại." Vu Lạc Vũ khẽ vuốt ve gương mặt Bùi Ngọc Nhi, lẩm bẩm, cái cảm giác mềm mại đó làm cho trực giác nàng thấy thật thoải mái.

Vu Lạc Vũ nhẹ tay khẽ vuốt ve, động tác cực kỳ cẩn thận, nhưng Bùi Ngọc Nhi ngủ không sâu, cho nên nàng liền bị đánh thức. Chậm rãi mở mắt, cử động có chút suy yếu, nhưng khi nhận thấy người trước mắt là ai nàng liền mở to hai mắt , ánh nhìn lóe lên một tia căm phẫn.

Tuy chỉ chợt lóe qua nhưng Vu Lạc Vũ cũng kịp thời thu hết vào trong mắt, nàng không nói gì, chỉ trực tiếp mở miệng.

"Cũng đã mấy ngày rồi, sao vẫn chưa chịu ăn cơm?"

Bùi Ngọc Nhi hừ lạnh một tiếng.

"Nếu là ngươi, ngươi còn có tâm trạng ăn cơm sao?"

"Không phải ngươi đã nói với cô vương, tự tìm chết là hành động vô cùng ngu ngốc sao?"

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi không nhịn được kéo chăn bông lên, đem thân thể mình khỏa sâu giấu kín bên dưới, sau mới nói.

"Ta không phải muốn tìm chết, nhưng thật sự ăn không vào."

"Tại sao lại ăn không vào?" Vu Lạc Vũ vẫn không từ bỏ, hôm nay nàng đến Dạ Yêu điện nhất định phải đoạn đi ý niệm tuyệt thực của Bùi Ngọc Nhi.

"Thân thể đau, có được không? Ta không ăn cơm cũng làm phiền ngươi sao?" Bùi Ngọc Nhi cao giọng nói, mình biến thành như vậy là lỗi của ai, nàng ta dựa vào cái gì còn ở đây truy vấn xét hỏi.

Vu Lạc Vũ cau mày.

"Tại sao ngươi không thể học được cách ngoan ngoãn nghe lời cô vương? Trên đời này chưa từng có người nào làm cho cô vương đối đãi như vậy. Vì sao rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt?"

"Nếu cái giá là vậy, ta thà không cần ngươi đối đãi như vậy với ta."

Vu Lạc Vũ hít sâu một hơi, tận lực khống chế tâm tình. Nữ tử trước mắt lúc này thật sự yếu ớt nhu nhược, chỉ sợ vừa chạm đến liền vỡ tan ra, cũng không thể chịu đựng được thêm đau đớn. Chợt nhớ lại dáng vẻ thịnh khí lăng nhân của nàng khi trước, ngắn ngủi có mười mấy ngày mà tựa hồ như đã trải qua một đời...

Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi một cái, sau đó dịu dàng hỏi.

"Vậy như thế nào ngươi mới chịu ăn cơm?"

"Ta đã nói không muốn ăn." Bùi Ngọc Nhi cắn môi cự tuyệt, đến hôm nay nàng cũng không phải chưa học được cách quan sát nét mặt, nàng biết nếu còn chọc giận Lạc Đế, nàng sẽ chịu không nổi hậu quả này. Nhưng thật

https://thuviensach.vn

sự thân thể nàng rất đau, toàn thân đều đau đớn, một chút cũng không có khẩu vị.

Chân mày Vu Lạc Vũ nhíu chặt lại, Bùi Ngọc Nhi nàng thật là không biết điều.

"Cô vương nói lại một lần nữa, chỉ cần ngươi chịu ăn, điều gì cô vương cũng sẽ đáp ứng."

"Xuất cung!" Vu Lạc Vũ chưa dứt lời Bùi Ngọc Nhi không nghĩ ngợi gì liền lập tức nói ra, nhanh đến nỗi làm người ta muốn cứng lưỡi.

"Chuyện đó ngươi cũng đừng mơ!"

"Vậy là xuất cung một chút cũng được mà." Bùi Ngọc Nhi tự động lui một bước, nàng quyết định sẽ từ từ đánh tan phòng tuyến của Vu Lạc Vũ, kiên nhẫn đợi thời cơ.

"Chỉ là xuất cung vui chơi một chút?" Vu Lạc Vũ có chút không tin, nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Bùi Ngọc Nhi như muốn nhìn thấu cái đầu nhỏ của nàng đang toan tính điều gì.

Bùi Ngọc Nhi cười cười, có chút bất đắc dĩ.

"Ta muốn trốn cũng trốn không thoát, không có võ công ta bất quá cũng chỉ là một tiểu nữ hài bình thường, binh lính của ngươi tùy tiện một người cũng đã có thể chế phục được ta."

Vu Lạc Vũ im lặng, nàng nói cũng không sai, suy nghĩ một lúc liền trả lời.

"Chờ thân thể ngươi phục hồi lại một chút, cô vương sẽ mang ngươi xuất cung chơi một ngày, nhưng trước mắt ngươi phải ngoan ngoãn dùng bữa, tốt nhất đừng có suy nghĩ đến việc giở trò gì."

https://thuviensach.vn

"Ta sẽ không như vậy nữa." Bùi Ngọc Nhi lắc đầu một cái, rất nghiêm túc đáp ứng.

Vu Lạc Vũ gật đầu, trong thoáng chốc cũng không người nào nói chuyện nữa, không khí có phần lung túng. Vu Lạc Vũ cầm chén trà trong tay uống một hớp, trong lòng có chút khó hiểu, lần này gặp lại thái độ của nàng ấy như vậy là tốt hay xấu đây? Tính tình nàng ấy như vậy, chẳng phải sẽ cùng mình tranh cãi đại náo một phen sao? Bây giờ lại như vậy khiến Vu Lạc Vũ mơ hồ cảm thấy có chút bất an, không biết trong lòng Ngọc Nhi là đang suy tính điều gì?

"Khụ khụ..." Vu Lạc Vũ ho nhẹ một tiếng, sau đó nhìn Bùi Ngọc Nhi hỏi.

"Ngươi không có gì muốn nói sao?"

Bùi Ngọc Nhi nhìn lên trần nhà, suy nghĩ một lúc rồi trả lời.

"Không có."

"Ừ." Vu Lạc Vũ đáp một tiếng, suy nghĩ hồi lâu cũng không từ bỏ được ý định, lại hỏi "Chuyện kia... với tính tình của ngươi vì sao lại dùng thái độ này cư xử với cô vương?"

"Vậy ta phải làm sao? Giết ngươi ư? ta có thể không?"

Bùi Ngọc Nhi hỏi liền ba câu, Vu Lạc Vũ ngắc ngứ không trả lời được tiếng nào. Bùi Ngọc Nhi nói không sai, chuyện kia xảy ra, nàng sợ là hận không thể đem mình ra thiên đao vạn quả, nhưng nàng không có năng lực đó, cũng không có tư cách làm chuyện đó. Cho nên suy cho cùng, nàng có khóc lóc đại náo cũng không ý nghĩa gì, chi bằng bình tĩnh tiếp nhận sự việc là tốt.

Vu Lạc Vũ cười một tiếng:

https://thuviensach.vn

"Nghỉ ngơi thật tốt, nhớ đừng quên ngươi đã đáp ứng cô vương việc gì, hằng ngày sẽ có người bẩm báo tình hình lên cô vương." Sau khi nói xong, Vu Lạc Vũ xoay người rời đi, hôm nay coi như đã đạt thành mục đích tới đây, nàng vẫn còn rất nhiều chính sự cần giải quyết.

Vu Lạc Vũ đi rồi để lại Bùi Ngọc Nhi một mình trong nội điện, nàng nằm trên giường nhìn lên trần nhà miên man suy nghĩ. Tựa hồ sau khi trải qua sự việc kia, Bùi Ngọc Nhi đã hiểu ra được rất nhiều, tâm trí như được già dặn đi vài tuổi. Chợt hồi tưởng về ngày trước, Bùi Ngọc Nhi bất giác bật cười, thì ra mình vẫn dối gạt bản thân, tưởng mình là thật sự kiên cường không sợ một ai, thì ra cũng chỉ yếu đuối để người ta hành hạ.

Một chút chuyện nếu ngươi không để ý đến, không suy nghĩ đến, thì nó sẽ không tồn tại. Chuyện ngay cả nghĩ cũng không muốn nghĩ tới, cũng đã đều xảy ra. Bồi hồi tự an ủi bản thân, không thể buồn. Đúng! Bùi Ngọc Nhi gật đầu một cái tự nói với mình, chính mình không được buồn, phải cố quên đi, không thể vì chuyện này mà tìm chết được, mình nhất định sẽ không hèn yếu như vậy.

Nhưng sự đời không phải lúc nào cũng chỉ có trắng và đen, không ai có thể phủ nhận sự tồn tại của màu xám tro trêu người. Chuyện đã xảy ra, Bùi Ngọc Nhi không thể phản kháng, cũng không thể phủ nhận sự tồn tại của nó, đây mới chính là điều đáng buồn nhất trên đời.

***

Từ sau lần Vu Lạc Vũ tìm đến Dạ Yêu điện, Bùi Ngọc Nhi đã dần dần hồi tỉnh lại, mỗi ngày đúng bữa đều dùng cơm, rồi cùng bọn cung nữ trò chuyện hoặc dạo chơi trong nội viện. Nỗi đau đớn của cơ thể cùng cảm giác bản thân mình không còn trong sạch, Bùi Ngọc Nhi đều lựa chọn coi như không có, nhưng việc này thật sự rất khó khăn, đêm khuya thanh tĩnh nỗi đau lại tràn về khiến nàng nghẹn ngào đến không thở được. Nhớ lại khi đó thật đáng sợ, đuổi không đi, tránh không được, nó như một cơn ác mộng

https://thuviensach.vn

hằng đêm quay trở lại giày vò tra tấn nàng. Nhưng nàng là một nữ tử kiên cường, cam chịu trầm luân nhất định không phải là Bùi Ngọc Nhi, trong lòng nàng trước sau vẫn là tính toán làm sao để có thể chạy trốn. Bất quá lần này nàng sẽ suy tính thấu đáo hơn, người hiểu được ẩn nhẫn chính là người đáng sợ nhất.

Thân thể Bùi Ngọc Nhi khôi phục rất nhanh, ngự y đến kiểm tra đều khen nàng thể chất thật tốt. Tiểu cung nữ ở bên cạnh hầu hạ nghe vậy hai mắt cười híp cả lại, Bùi Ngọc Nhi nhìn thấy nàng dáng vẻ thật khả ái đáng yêu, chính là tương đồng giống mình, là một tiểu nữ đơn thuần trong sáng, nhỏ như vậy đã bị trói buộc ở chốn thâm cung. Dù chỉ quen biết ngắn ngủi mấy ngày thôi nhưng mình cùng nàng đã thấy vô cùng gần gũi.

Tiểu cung nữ kia tên Hoàng Oanh, cái tên thật dễ nghe, Bùi Ngọc Nhi cảm thấy danh tự này cùng nàng đặc biệt tương xứng. Tiểu cung nữ kia mười lăm tuổi, trên mặt luôn tràn đầy mỉm cười, nụ cười rạng rỡ đơn thuần, không biết đến lòng người hiểm ác. Nhưng đồng thời Bùi Ngọc Nhi cũng vì nàng mà tiếc nuối, tên gọi là Hoàng Oanh nhưng từ nhỏ đã bị khóa chặt trong lồng, đến khi nào nàng mới có thể được như tên gọi của mình, vô ưu vô lo tự do tung cánh bay khắp nơi đây?

Hoàng Oanh về sau này mới được điều đến Dạ Yêu điện, nghe nàng nói là Lạc Đế sai Niệm Tuyết đặc biệt vì mình mà đi tìm cung nữ, tìm một cung nữ hoạt bát đơn thuần đến phụng bồi mình nói chuyện phiếm tán sầu, nàng sợ cung nữ sống lâu ở thâm cung tâm cơ quá nặng, nói chuyện a dua nịnh nọt làm mình khó chịu. Bùi Ngọc Nhi nghe xong cảm thấy buồn cười, Lạc Đế mấy ngày nay đối xử với mình không điểm nào thiếu sót, mỹ thực cùng nhiệt náo đều nhất nhất đem đến Dạ Yêu điện, chỉ sợ mình buồn bực không vui. Cuối cùng lại còn cố ý chọn ra cung nữ vô tâm nhãn đến phụng bồi bên cạnh mình, nhưng nói cho cùng người tư tâm nhất chẳng phải chính là Lạc Đế nàng ta sao?

***

https://thuviensach.vn

Tuy trời đã lập đông, nhưng ngày hôm nay ánh dương soi rạng, thời tiết như vậy tương đối hiếm có, Bùi Ngọc Nhi ngồi trong nội viên phơi mình dưới nắng trời, ăn trái cây Vu Lạc Vũ đưa tới cùng Hoàng Oanh nói chuyện. Nàng càng ngày càng thích tiểu cô nương này, ý nghĩ đơn thuần đáng yêu, dáng dấp cũng vô cùng khả ái, thật là khiến người ta vô cùng yêu thích.

"Ngươi mấy tuổi thì tiến cung?" Bùi Ngọc Nhi kéo tay Hoàng Oanh cùng nhau ngồi xuống, sau đó đem trái cây đẩy tới trước mặt để cho nàng ấy cùng ăn, nàng không xem Hoàng Oanh là cung nữ, nàng thích xem Hoàng Oanh là tiểu muội muội của mình hơn.

Hoàng Oanh cũng không cự tuyệt, vui vẻ vừa ăn vừa cười, nàng hàm hồ trả lời:

"Cũng không rõ, chắc là khoảng tám tuổi gì đó."

Cũng bảy năm rồi, a, thật nhìn không ra Tiểu Hoàng Oanh lại chính là một "lão" cung nữ, "Vì sao ngươi lại vào cung?"

"Mẹ ta không có tiền, không nuôi được ta, liền đem ta bán vào cung." Tiểu cô nương ăn rất vui vẻ, lúc nói đến chuyện này một chút phản ứng cũng không có, tựa hồ chuyện này căn bản không phải là chuyện của mình.

"Vậy trong cung thật sự tốt lắm sao?" . Hỏi xong, Bùi Ngọc Nhi mới phát hiện mình thật ngu ngốc, hoàng cung là nơi nào, chính là nơi thích hợp cho những người có tâm cơ sinh tồn.

Hoàng Oanh lắc đầu một cái, cái miệng nhỏ nhắn đang cắn chợt ngừng lại.

"Hoàng Oanh ngày ngày đều bị người ta khi dễ, sau có một lão cung nữ đem ta lưu lại bên người nàng, mỗi ngày giúp nàng làm việc vặt, cuộc sống trôi qua cũng vui vẻ."

https://thuviensach.vn

"Ngươi có muốn xuất cung không?"

Câu hỏi của Bùi Ngọc Nhi đưa ra giống như một thiên đại nan đề, Hoàng Oanh suy nghĩ thật lâu mới hồi đáp.

"Ở trong cung thật ra cũng tốt, mỗi tháng được phát ngân lượng, có thể nhờ công công đưa ra ngoài cho mẹ". Nói xong khuôn mặt nhỏ nhắn lại nở rộ ra một nụ cười vô cùng rạng rỡ.

Bùi Ngọc Nhi nghe thấy trong lòng chợt nổi lên một trận đau xót, tiểu cô nương kia mới mười lăm tuổi mà thôi, hồi tưởng lại lúc mình mười lăm tuổi, chính là đang vô câu vô thúc nơi núi rừng, nào có phải nghĩ đến việc nuôi sống một ai?

Có phải nên tìm một cơ hội để thả Hoàng Oanh không? Để nàng được tự do bay đi?

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 22

Lúc Vu Lạc Vũ đến tìm Bùi Ngọc Nhi, nhìn thấy nàng đang phơi mình tắm nắng, màu da của nàng dưới ánh mặt trời càng thêm nhu hòa xinh đẹp, còn cả dáng vẻ nghiêm túc kia lại càng khiến Vu Lạc Vũ ngứa ngáy trong lòng. Vu Lạc Vũ nhíu mày, loại cảm giác kỳ lạ này nàng không phải là không nhận ra được, nhưng mấy ngày nay tựa hồ lại xuất hiện quá mức thường xuyên. Sau khi gặp Bùi Ngọc Nhi, cảm giác như vậy liên tiếp xuất hiện, rốt cuộc đây là cảm giác gì? Vu Lạc Vũ không gọi tên được, nhưng dù sao cũng thấy không dễ chịu chút nào... A, Vu Lạc Vũ tặc lưỡi, thôi quên đi.

Đến gần Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ mới phát hiện ra đằng trước nàng còn có một tiểu nữ hài, nữ hài kia nhìn có chút nhỏ yếu bị Bùi Ngọc Nhi che khuất, khó trách mới rồi mình nhìn không thấy. Xem y phục thì nàng đích thị là một hạ đẳng cung nữ, sao lại cùng Bùi Ngọc Nhi ngồi chung một chỗ đây?

Hoàng Oanh đang vui vẻ cúi đầu ăn trái cây Bùi Ngọc Nhi ban cho, hoàn toàn không để ý đến Vu Lạc Vũ xuất hiện. Đợi Vu Lạc Vũ đến thật gần nàng mới chợt nhận ra có người đi tới, vừa ngẩng đầu lên thiếu chút nữa đã sợ muốn ngất xỉu. Đập vào mắt nàng trước tiên không phải là Vu Lạc Vũ, mà là một thân hoa lệ long bào trên người nàng, trên đế phục đỏ rực còn thêu một con cự long đen viền vàng, đại long đang rít gào, khí thế bàng bạc. Coi như nàng là kẻ ngu cũng nên biết người trước mắt kia là ai.

Hoàng Oanh cuống quít đem trái cây vẫn chưa kịp nhai hốt hoảng nuốt vào, sau đó đứng dậy quỳ trên mặt đất hành lễ.

https://thuviensach.vn

"Ngô vương vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

"Ừ, đứng lên đi."

Bùi Ngọc Nhi thấy Hoàng Oanh như vậy, dĩ nhiên biết là ai đã tới, nhất thời trong lòng ùa về một trận phiền não, sao nàng lại đến lúc này, mới chỉ có mấy ngày. Quay đầu lại, Bùi Ngọc Nhi không cam tâm nhưng cũng cắn môi gọi một tiếng "Bệ hạ."

Hả? Một tiếng này khiến cho Vu Lạc Vũ vô cùng kinh ngạc, từ khi vào cung tới nay đây chính là lần đầu tiên Ngọc Nhi gọi mình là "bệ hạ". Tiểu nha đầu này hôm nay lại uống nhầm thuốc ư?

"Ngươi không sao chứ?" Vu Lạc Vũ hỏi.

"Ta rất khỏe, mỗi ngày đều dùng bữa, mấy ngày nay thân thể cũng hồi phục lại không tệ."

Vu Lạc Vũ gật đầu, nhất cử nhất động của Bùi Ngọc Nhi ở Dạ Yêu điện tất nhiên nàng đều biết rõ, mấy ngày nay quả thật nàng ấy quả thật rất ngoan ngoãn, cho nên Vu Lạc Vũ mới nhanh chóng sắp xếp chính sự, chuẩn bị đem nàng xuất cung, thực hiện lời hứa mấy ngày trước.

"Đây là cung nữ Niệm Tuyết tìm cho ngươi sao?" Vu Lạc Vũ chuyển đề tài, hỏi về Hoàng Oanh. Nhìn dáng vẻ Bùi Ngọc Nhi tựa hồ là rất thích tiểu nữ hài này, lại còn để nàng ngồi chung một bàn, đây quả là chuyện tốt.

"Ừ."

"Có hài lòng không?"

"Có, ta rất thích nàng, là một tiểu cô nương đơn thuần." Bùi Ngọc Nhi gật đầu, trong miệng ngậm bồ hòn làm ngọt. Thật ra Bùi Ngọc Nhi chính là chờ Lạc Đế đến để lựa lời khen Hoàng Oanh, như vậy thì có thể lưu nàng

https://thuviensach.vn

lại bên cạnh mình, sau này nàng không cần phải chịu khổ nữa, không nghĩ tới hôm nay Vu Lạc Vũ lại còn hỏi trước, thật hợp ý mình.

"Ừ." Vu Lạc Vũ chăm chú quan sát Hoàng Oanh, sau đó hướng Niệm Tuyết nói.

"Ngươi giúp nàng sửa sang một chút, đi theo bên cạnh Ngọc Nhi cũng không thể bộ dạng sơ sài như vậy". Vu Lạc Vũ là nói đến cách phục sức của Hoàng Oanh, nàng tuy đến Dạ Yêu điện hầu hạ bên cạnh Bùi Ngọc Nhi, nhưng trước sau vẫn mặc quần áo cũ không đổi, là một kiện cung nữ bào giặt giũ nhiều lần đã muốn bạc trắng.

"Vâng." Niệm Tuyết lĩnh chỉ, khoát tay áo một cái ý gọi Hoàng Oanh đi tới, sau đó dẫn nàng cùng lui xuống.

Niệm Tuyết đi rồi, Vu Lạc Vũ đi đến ngồi xuống bên ghế, cung nữ dâng đến cho nàng một chén trà, Vu Lạc Vũ liền cầm lên thưởng ngoạn. Bùi Ngọc Nhi cũng ngồi xuống, trong khoảng thời gian ngắn không người nào mở miệng nói gì.

"Vì sao không mặc ngọc bào cô vương ban cho?" Vu Lạc Vũ đột nhiên mở miệng, nàng vừa đến đã nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi một thân bạch sam, mấy ngày nay Vu Lạc Vũ ban thưởng Dạ Yêu điện rất nhiều thứ, cẩm y ngọc thực đếm không xuể.

"Ta chỉ mặc y phục bạch sắc."

"Thì ra là như vậy." Vu Lạc Vũ uống một ngụm trà, hồi tưởng lại, mình ban cho nhiều y phục như vậy, đủ mọi kiểu dáng, màu sắc phồn đa, duy chỉ có bạch sắc là không có.

Trong hoàng cung, màu sắc y phục càng diễm lệ thì thân phận càng hiển quý, mà nữ tử cũng thường yêu chuộng y phục hoa lệ, mặc lên người lại càng tôn lên dáng vẻ xinh đẹp tuyệt luân của các nàng. Vu Lạc Vũ không

https://thuviensach.vn

để ý tới thì ra Bùi Ngọc Nhi chỉ yêu thích bạch sam, như vậy chẳng phải cho thấy nàng cùng những nữ tử bình thường khác càng có nhiều điểm bất đồng sao? Ngẫm nghĩ lại, Vu Lạc Vũ cảm thấy màu trắng thật rất hợp với Ngọc Nhi, không chút hư khí, khuôn mặt lại càng trong trẻo lạnh lùng, càng giống như tiên tử hư ảo không dính khói lửa nhân gian, chớp mắt một cái đã liền tan biến...

"Đúng rồi, lần này cô vương tới là muốn mang ngươi xuất cung."

"Thật sao?" Bùi Ngọc Nhi nghe thấy vậy thần sắc chợt vui vẻ hẳn lên, vừa rồi còn cố ý tỏ ra bình thản, bây giờ đã trở nên mong đợi mừng rỡ không thèm che giấu.

"Ừ." Vu Lạc Vũ gật đầu.

"Khoan đã..." Nghĩ lại câu nói của Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi tựa hồ phát hiện ra điểm không đúng.

"Mang ta xuất cung, vậy ngươi cũng đi sao?"

"Tất nhiên."

"A..." Mong đợi mừng rỡ trong lòng Bùi Ngọc Nhi bị một câu nói này của Vu Lạc Vũ trong nháy mắt bóp chết, Lạc Đế cùng đi, vậy còn có ý nghĩa gì nữa.

Nhất cử nhất động của Bùi Ngọc Nhi tất nhiên đều lọt vào tầm mắt của Vu Lạc Vũ, nàng hiểu rõ nhưng chỉ cười cười, không quan tâm. Đồng thời đối với ý tưởng đơn thuần kia cảm thấy buồn cười, làm sao lại nghĩ mình có thể để nàng một mình xuất cung? Chuyện đó làm sao có thể?

"Vậy ngươi chuẩn bị đi, cô vương trở về trước, một lát sẽ phái người đến đón người." Vu Lạc Vũ nói xong tiêu sái bước đi, nàng cũng phải trở về Vĩnh Cát điện để chuẩn bị một phen.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi đứng nhìn bóng lưng Vu Lạc Vũ, cúi đầu nhẹ hừ một tiếng, mình chính là thường dân, bây giờ cải trang vẫn cứ là chính mình đi. Nàng mặc kệ, tiếp tục phơi mình dưới nắng đợi người đến đón.

***

Qua chừng nửa canh giờ, Niệm Tuyết mới đi tới Dạ Yêu điện, Bùi Ngọc Nhi liền đứng dậy đi theo, sau một lúc đã nhìn thấy Vu Lạc Vũ. Nàng một thân nam trang hoa lệ, vừa nhìn là biết đích thị đại công tử quyền quý hào môn. Bên cạnh nàng đứng chính là... a, Bùi Ngọc Nhi đột nhiên nhớ tới, là người lần trước đi cùng Lạc Đế. Bùi Ngọc Nhi vừa nhìn thấy nàng đột nhiên cảm thấy tức giận, ở hoàng cung lâu như vậy, nàng cùng Niệm Tuyết cũng có ít nhiều tiếp xúc, khẳng định nàng không có công phu. Vậy lần trước ám toán mình nhất định chính là người kia, thật đáng ghét, cấu kết với nhau làm việc xấu.

Một hồi sau, bốn người bọn họ hướng ngoài cung đi tới, một đường không ai nói chuyện gì. Bùi Ngọc Nhi đi phía sau cùng, lén lút vội vàng nhìn trái nhìn phải. Nàng muốn ghi nhớ thật rõ đường xuất cung, chờ lần sau chạy trốn.Thật ra lần này yêu cầu xuất cung cũng là một phần trong kế hoạch của nàng. Trên thực tế Bùi Ngọc Nhi không chịu thỏa hiệp, nàng chẳng qua là thay đổi không còn mù quáng nữa, mà muốn chuẩn bị sẵn sàng, bố trí hết thảy chờ thời cơ.

Đường rất dài, Bùi Ngọc Nhi tập trung tinh thần, nét mặt vô cùng căng thẳng, từng điểm từng điểm ghi nhớ đường xuất cung. Vu Lạc Vũ nghiêng đầu nhìn sang Bùi Ngọc Nhi hai lần đều bị nàng ấy phát hiện kịp, sau đó trong nháy mắt đổi thành vẻ mặt thờ ơ lơ đễnh, mỗi lần đều thiếu chút nữa là bị phát hiện. Bùi Ngọc Nhi cẩn thận nhưng cũng sợ đến lồng ngực đập liên hồi.

Đợi đến lúc gần xuất cung, Bùi Ngọc Nhi lại lần nữa tâm rơi xuống vực thẳm. Mình tại sao quên mất, cung môn này cũng không phải dễ dàng đi ra.

https://thuviensach.vn

Lúc vừa tiến cung cũng đã thấy rõ ràng, mấy tên thủ vệ đều là nhận bài chứ không nhận mặt, không có lệnh bài căn bản là đừng nghĩ bước ra ngoài một bước. Lần trước Bùi Ngọc Nhi có chút nóng nảy, nửa đêm đào tẩu thất bại, Lạc Đế nhất định sẽ càng phòng thủ nghiêm ngặt. Bây giờ biện pháp duy nhất chính là ban ngày tìm một cơ hội chạy ra ngoài, ban ngày nhiều người, mình xen lẫn vào trong đó sẽ không dễ bị phát hiện. Nhưng duy nhất chính là vấn để ở cửa cung này, phải đi tìm lệnh bài ở đâu đây?

Trên đường trầm tư suy nghĩ, chớp mắt đã đi đến thị thành náo nhiệt, Bùi Ngọc Nhi nghĩ thầm, quên đi, trở về rồi nghĩ tiếp, những chuyện này cũng không phải một sớm một chiều đạt được, nếu đã đi ra rồi thì phải vui đùa thật tốt mới được. Bùi Ngọc Nhi nhìn thấy chợ rộn ràng nhộn nhịp, tâm tình cũng thả lỏng ra, qua bao lâu rồi mới có thể thả lỏng người như vậy? Trong cung quả thật không phải là nơi tồn tại của người ngu ngốc, quanh năm suốt tháng không được một giây thả lỏng cảnh giác, vẫn là bên ngoài tốt hơn rất nhiều, không khí cũng vô cùng thanh tân trong trẻo. Bùi Ngọc Nhi hít sâu một hơi, cảm giác cả người cũng vui vẻ thoải mái hẳn lên.

***

Vừa ra đến bên ngoài, Bùi Ngọc Nhi như cá gặp nước, nàng từ phía sau chạy vọt lên xem nơi này một chút, nhìn nơi kia một chút, đem Vu Lạc Vũ bỏ lại phía sau. Vu Lạc Vũ đem toàn bộ sự tình thu trong mắt, nàng lắc đầu một cái, Bùi Ngọc Nhi rốt cuộc vẫn còn trẻ con, vẫn còn tính tình tùy tiện của tiểu hài tử. Chuyện như vậy nếu phát sinh ở trên người nữ tử khác, chỉ sợ người ta đã không còn muốn sống nữa, ai còn như nàng ấy coi như không có chuyện gì xảy ra, vui vẻ đùa nghịch như vậy? Nhưng nghĩ lại, Vu Lạc Vũ cảm thấy như vậy cũng thật tốt, Bùi Ngọc Nhi như vậy mình mới càng yêu thích nàng, không câu nệ tiểu tiết, ngược lại có thể giảm bớt một vài sự tình.

Vu Lạc Vũ lần này xuất cung cảm giác cùng những lần trước hoàn toàn bất đồng. Cảm giác không thể nói ra là như thế nào, nhưng so với hai lần

https://thuviensach.vn

trước rõ ràng tốt hơn. Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi đi ở phía trước cười cười một tiếng, xem ra mình lưu nàng lại là không sai, Bùi Ngọc Nhi mặc dù khiến cho tâm tình của mình lúc vui lúc giận, nhưng chung quy so với trước kia không vui không buồn cũng tốt hơn.

Bùi Ngọc Nhi đang đi ở phía trước đột nhiên ngừng cước bộ, dừng lại ở một tiểu quán trước mặt, bên cạnh đứng cũng không ít người. Bùi Ngọc Nhi nghiêng người chen lấn, đi vào trong đám người. Vu Lạc Vũ nghi ngờ cũng bước nhanh tới, nghiêng người chen vào, đi đến bên cạnh nàng. Vu Lạc Vũ thấy dưới đất bày biện nhiều loại đồ chơi, ngạc nhiên hỏi:

"Đây là cái gì?"

Bùi Ngọc Nhi bĩu môi nhìn Vu Lạc Vũ, khinh thường nói:

"Có như vậy cũng không biết, đây gọi là ném vòng, người ta bày nhiều thứ dưới đất, sau đó dùng vòng trúc..." Bùi Ngọc Nhi vừa nói vừa chỉ chỉ người đang cầm vòng trúc trong tay, tiếp tục nói.

"Dùng vòng ném vào, nếu ném trúng thì món đồ sẽ thuộc về ngươi."

"A." Vu Lạc Vũ gật đầu, thì ra là như vậy, lại nhìn sang Bùi Ngọc Nhi bộ dáng nôn nao hỏi.

"Muốn chơi à?"

"Dĩ nhiên, ta chính là bách phát bách trúng mà". Bùi Ngọc Nhi nói xong liền hướng người bán hàng kia gọi "Ông chủ, cho ta mười vòng."

Người bán hàng nhìn thấy có khách đến, liền cười ha hả đưa cho nàng mười cái vòng trúc. Vu Lạc Vũ nhìn vòng trúc trong tay Bùi Ngọc Nhi, vòng trúc rất nhỏ, mà đồ vật trên đất lại rất lớn, tỷ lệ trúng đích cũng không cao, khó trách hắn lại cao hứng như vậy. Bất quá nghĩ cũng phải, nếu dễ dàng ném trúng, hắn làm sao còn có thể làm ăn đây?

https://thuviensach.vn

Có điều Vu Lạc Vũ trong lòng buồn cười, hôm nay gặp Bùi Ngọc Nhi sợ rằng tính toán của ông chủ này sẽ có chút không được như ý, nàng tin tưởng Bùi Ngọc Nhi tuy không phải bách phát bách trúng, nhưng mười lượt trúng chín cũng không phải quá khó khăn. Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi, nàng tay phải đang cầm chiếc vòng thứ nhất chuẩn bị ném ra.

Đúng lúc ấy thì một tiếng "Ngọc Nhi!" ngăn lại động tác của nàng, Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi theo bản năng nghiêng đầu nhìn về hướng phát ra âm thanh. Đứng bên kia đường chính là một nam tử trẻ tuổi, một thân thô y vải bố đang hướng Bùi Ngọc Nhi cao hứng vẫy tay.

Vu Lạc Vũ đang còn suy nghĩ người kia là ai, Bùi Ngọc Nhi bên cạnh đã mừng rỡ gọi lên một tiếng "Tiểu Hổ ca ca!"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 23

Tiểu Hổ ca ca? Nghe thấy bốn chữ này tâm Vu Lạc Vũ không hiểu sao liền rung lên một cái, hắn như thế nào lại xuất hiện tại nơi này?

Đan Tiểu Hổ thấy Bùi Ngọc Nhi lên tiếng trả lời, liền vui vẻ hướng Bùi Ngọc Nhi chạy vội tới, hắn vừa rồi còn tưởng mình nhìn lầm, không nghĩ tới kia quả nhiên là Ngọc Nhi.

Bùi Ngọc Nhi cũng vui vẻ ra mặt, không ngờ gặp được Tiểu Hổ ca ca ở đây, thật là may mắn. Cũng gần một năm chưa được gặp Tiểu Hổ ca ca, nay gặp lại cảm giác thật vui vẻ không nói nên lời. Bùi Ngọc Nhi cười cười nhưng trong mắt khẽ phiếm đỏ, nàng chưa từng nghĩ tới sau khi cùng Lạc Đế vào cung lại còn có thể gặp được bằng hữu của mình.

Bùi Ngọc Nhi cùng Đan Tiểu Hổ quấn quít lấy nhau, vừa nói vừa cười hàn huyên vui vẻ, hoàn toàn quên mất bên cạnh còn có mấy người Vu Lạc Vũ tồn tại.

Tuy nhiên Vu Lạc Vũ lại không như vậy, nhất cử nhất động của Bùi Ngọc Nhi cùng Đan Tiểu Hổ đều bị Vu Lạc Vũ thu hết vào trong mắt. Nàng đứng tại chỗ không nhúc nhích, không nghe hai người bọn họ nói gì, cũng không nhìn Đan Tiểu Hổ lấy một cái, từ đầu đến cuối đều nhìn chằm chằm lên mặt Bùi Ngọc Nhi.

Bùi Ngọc Nhi đang cười, còn cười thật rạng rỡ, đôi mắt nàng vốn to tròn nay vì nụ cười nhíu lại cũng biến thành một đường cong tuyệt mỹ, lại còn đôi lúm đồng tiền khả ái in thật sâu trên hai má kia, trong một thoáng khiến

https://thuviensach.vn

cho trời đất cũng ảm đạm thất sắc. Nụ cười kia thật đẹp, nhưng cũng giống như một gậy đánh vào người Vu Lạc Vũ vậy.

Từ lúc gặp lại đến nay, nàng căn bản chưa nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi cười rạng rỡ như vậy, có chăng cũng chỉ là nụ cười khẽ nhếch, là nụ cười chống đối, ngỗ nghịch, khiêu khích. Ngọc Nhi vui vẻ tươi cười, Vu Lạc Vũ cũng chỉ thấy qua được hai lần, đều là hướng đến nam tử Tiểu Hổ đó mà cười.

Vu Lạc Vũ nhíu mắt, đi đến bên cạnh Đan Tiểu Hổ âm hiểm cười một tiếng.

"Đã lâu không gặp."

Bùi Ngọc Nhi thấy Vu Lạc Vũ đi đến, nụ cười trên khuôn mặt chợt cứng đờ, nhìn thấy vẻ cười cợt của Vu Lạc Vũ liền chột dạ. Ngọc Nhi một bước đi đến đứng giữa Vu Lạc Vũ cùng Đan Tiểu Hổ, tách hai người bọn họ ra, sau đó căm tức nhìn chằm chằm Vu Lạc Vũ không nói gì.

Vu Lạc Vũ nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi che chở cho Đan Tiểu Hổ như vậy, đối đãi với mình lại là một loại thái độ hoàn toàn trái ngược, trong lòng càng thêm tức giận. Cùng ở chung với Bùi Ngọc Nhi một thời gian không ngắn, còn chưa từng thấy nàng vì một ai mà khẩn trương như vậy, xem ra quan hệ giữa nàng cùng nam nhân này quả nhiên không bình thường. Bốn năm trước coi như cho qua, bốn năm sau vẫn còn là như thế. Vu Lạc Vũ không cho phép như vậy, bởi vì hiện nay Bùi Ngọc Nhi đã là của nàng.

Giải thích dông dài như vậy, kỳ thực tất thẩy đều chỉ trong nháy mắt diễn ra. Đan Tiểu Hổ đứng đằng sau Bùi Ngọc Nhi, nghi hoặc nhìn chằm chằm Vu Lạc Vũ, nam tử này quen biết mình sao? Nhưng Đan Tiểu Hổ nghĩ mãi cũng không ra có quen biết nam tử trước mắt.

Vu Lạc Vũ không để ý đến Bùi Ngọc Nhi, nàng nhìn vẻ mặt ngây ngốc của Tiểu Hổ, dáng vẻ khờ khạo làm cho Vu Lạc Vũ trong lòng buồn cười, vẫn là giống hệt bốn năm trước.

https://thuviensach.vn

"Sao vậy, không nhớ ra ta sao?"

"Ngươi là ai?"

Vu Lạc Vũ hừ lạnh một tiếng,

"Ngu ngốc."

Đan Tiểu Hổ vừa nghe nam tử trước mắt không phân biệt tốt xấu bỗng dưng mắng hắn, trong lòng cũng vô cùng giận dữ.

"Ngươi nói ai ngu ngốc?" Nói xong liền giương tay ra đánh Vu Lạc Vũ.

Bùi Ngọc Nhi nghe thấy Đan Tiểu Hổ nói những lời đại nghịch bất đạo, hắn lại còn muốn đánh Vu Lạc Vũ, chợt hốt hoảng giật mình. Nàng vội vàng nghiêng thân mình, kéo tay phải của Đan Tiểu Hổ lại, dùng sức đẩy hắn về phía sau. Bùi Ngọc Nhi trong lòng vô cùng lo lắng, vừa rồi nàng đã trông thấy ánh mắt Lạc Đế lộ ra tức giận, nàng sợ Lạc Đế giận cá chém thớt với Tiểu Hổ ca ca mà đem hắn ra giết.

Vu Lạc Vũ đích thị là tức giận, động tác đại nghịch bất đạo kia của Đan Tiểu Hổ cũng đủ để tịch thu gia sản hắn, đem cả họ ra chém đầu. Nàng nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi kéo Đan Tiểu Hổ lui về phía sau, liền cũng lớn bước tiến theo về phía trước, nàng thật sự muốn nhìn thấy tiếp theo Bùi Ngọc Nhi sẽ phản ứng ra sao.

Niệm Tuyết ở một bên nhìn thấy tình huống này có chút chân tay luống cuống, thực hư thế nào nàng không rõ, nhưng vừa nhìn động tác của Đan Tiểu Hổ kia giơ tay lên liền sợ hết hồn, vội vàng muốn chạy tới bên cạnh Vu Lạc Vũ bảo vệ nàng. Nhưng lúc này Lý Như Ngọc lại đưa tay ra ngăn cản, Niệm Tuyết không hiểu ý của nàng, trong lòng vô cùng lo lắng. Lý Như Ngọc lắc đầu một cái, ý nói đừng lo lắng. Nàng nhìn ra nam tử kia không có công phu, Vu Lạc Vũ không cần phải e ngại, nàng hiểu rõ tâm

https://thuviensach.vn

tính Vu Lạc Vũ, như bây giờ chỉ sợ nàng chỉ đang muốn trêu đùa, cũng đã lâu ngày rồi không thấy qua Lạc Vũ như vậy.

Bùi Ngọc Nhi cảm giác thấy Vu Lạc Vũ tiến theo mình càng lúc càng gần, tim cũng đập mạnh liên hồi. Nàng nuốt nước miếng một cái, quyết tâm phải bảo vệ Tiểu Hổ ca ca, tuyệt đối không để cho Lạc Đế động đến hắn. Bùi Ngọc Nhi xoay người lại đối mặt với Vu Lạc Vũ, đưa hai cánh tay ngăn trước người Đan Tiểu Hổ, không để cho Vu Lạc Vũ đến gần, sau đó nói.

"Ngươi muốn làm gì?"

"Ngươi thử nói xem?"

"Ngươi đừng tổn thương hắn!"

"Bây giờ là ngươi đang cầu xin sao?"

Mình đây là đang cầu xin nàng sao, chính Bùi Ngọc Nhi cũng không biết, nhưng nàng tuyệt đối không để Lạc Đế đả thương Tiểu Hổ ca ca, bây giờ căn bản không phải là thời điểm cường ngạnh. Bùi Ngọc Nhi nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi nói

"Đúng. Ta cầu xin ngươi..."

Đan Tiểu Hổ ở phía sau lưng vô cùng sửng sốt, tình huống lúc này là sao, hắn nghĩ mãi không ra liền cúi đầu nhìn Bùi Ngọc Nhi, trong lòng kinh ngạc tới cực điểm, đây chính là lời nói phát ra từ miệng Ngọc Nhi cứng đầu bướng bỉnh thích dùng quả đấm nói chuyện khi xưa sao? Nàng thế nào lại như vậy? Đan Tiểu Hổ không thấy được nguy hiểm trước mắt, trong đầu đơn thuần cho là trước mắt hắn chỉ là một nhân vật lợi hại, Ngọc Nhi sợ hãi như vậy là bởi vì không đánh lại hắn. Nam tử vốn luôn bị lòng tự ái làm mờ mắt, Đan Tiểu Hổ cũng không cần quản mình có đánh thắng người trước mắt không, liền hét lên nhào tới định giáo huấn một phen.

https://thuviensach.vn

"Huynh đừng ầm ĩ nữa!" Bùi Ngọc Nhi sợ hãi hướng về Đan Tiểu Hổ hét lên, thật là ngu ngốc mà! Căn bản cái gì cũng không biết, lại càng làm loạn thêm thôi. Hắn nếu còn tiếp tục gây ra chuyện nữa, kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì, mình chính cũng vô phương ngăn cản.

Bùi Ngọc Nhi hét lên một tiếng khiến Đan Tiểu Hổ sững sờ, thân thể còn chưa kịp thu lại động tác lúc nãy. Đây là lần đầu tiên Bùi Ngọc Nhi to tiếng với Đan Tiểu Hổ, khiến hắn sửng sốt nửa ngày, sau một lúc phục hồi tinh thần lại mới nói.

"Thế nào? Tại sao không thể đánh hắn. Ngọc Nhi đừng sợ, ta sẽ không để muội chịu ủy khuất."

"Huynh cái gì cũng không biết, còn ở đây ầm ĩ cái gì!" Bùi Ngọc Nhi vừa nói, chân mày cũng nhíu lại thật sâu.

"Ta..." Đan Tiểu Hổ không biết chống đỡ ra sao, hắn cảm thấy Ngọc Nhi đột nhiên trở nên xa lạ, chẳng lẽ qua một năm không gặp quan hệ liền trở nên xa cách như vậy sao? Nàng đã lúc nào nộ hỏa với mình như vậy đâu, Ngọc Nhi hoạt bát đáng yêu lúc trước đâu mất rồi?

Không đợi Đan Tiểu Hổ nói thêm điều gì, Bùi Ngọc Nhi lần nữa đối mặt với Vu Lạc Vũ, nhìn nàng, từng chữ từng câu nói.

"Ngươi đừng tổn thương hắn, ta cầu xin ngươi."

Ngắn ngủi mấy khắc trôi qua đã hai lần cầu xin mình, đối với lời cầu xin của Bùi Ngọc Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ cảm thấy thật sự kinh ngạc. Bùi Ngọc Nhi đối với mình có bao nhiêu phẫn uất, trong lòng Vu Lạc Vũ vẫn biết, nàng chỉ là ngoài miệng nói như vậy, cũng không nghĩ tới Bùi Ngọc Nhi sẽ thật sự vì Đan Tiểu Hổ hạ mình. Bất quá suy nghĩ một chút, nàng coi trọng hắn như vậy, vì bảo vệ hắn mà phải van cầu thật sự cũng không có gì lạ.

https://thuviensach.vn

"Được, ta có thể không đụng đến hắn, nhưng ngươi từ nay phải đoạn tuyệt quan hệ với hắn". Đồ vật đã thuộc về Vu Lạc Vũ, trong lòng có thể nào còn chứa đựng những người khác đây, hơn nữa lại còn là một nam nhân.

Suy nghĩ thật lâu cuối cùng Bùi Ngọc Nhi cũng cúi đầu đáp ứng Vu Lạc Vũ, nhưng nàng yêu cầu phải để nàng cùng Đan Tiểu Hổ trò chuyện thêm một lát. Vu Lạc Vũ không nói gì xoay người quay đi, dặn dò Lý Như Ngọc ở lại bảo hộ nàng, chờ bọn họ nói chuyện xong lập tức đem nàng hồi cung.

***

Trên đường hồi cung Vu Lạc Vũ vẫn cảm giác trong lòng buồn bực, dùng sức hít thở sâu mấy cái, cảm giác khó chịu này vẫn cứ không thuyên giảm đi. Vu Lạc Vũ nghĩ, mấy ngày gần đây sợ là quá mệt mỏi, chuyện Bùi Ngọc Nhi rồi còn có kỳ khoa cử vẫn còn đè nặng trong tâm. Xem ra tốt hơn vẫn là nghỉ ngơi một chút.

Trở về cung rồi Vu Lạc Vũ liền truyền Nghiêm Lâm đến chẩn bệnh. Từ khi Nghiêm Lâm được Vu Lạc Vũ bổ nhiệm ngự y, ở chốn quan trường càng thêm lộng hành tác quái, từng rương từng rương vàng bạc thu vào đều khiến hắn vui vẻ cười đến híp mắt lại, tay mềm nhũn ra. Việc ở thái y viện cũng không cần đến hắn quản, thân thể Vu Lạc Vũ trước nay lại luôn rất tốt, cho nên hắn càng thảnh thơi tự tại, mỗi ngày đi dạo một vòng thái y viện, sau đó liền trở về tìm đến kỹ viện vui chơi.

Nay Lạc Đế đột ngột truyền làm trái tim Nghiêm Lâm giật thót một cái, hắn vẫn còn có chút sợ hãi Lạc Đế, gần vua như gần cọp, phục vụ không chu toàn thì cái mạng nhỏ của mình cũng khó giữ. Mỗi lần vào cung diện thánh giá đều làm cho hắn ủ rũ tinh thần, thật là khó chịu. Nghiêm Lâm tiến vào Vĩnh Cát điện, Vu Lạc Vũ nhìn tới hắn liền nhíu mày, tại sao hắn lại tới chẩn bệnh. Nhưng rồi lại nhớ ra mình lần trước phong hắn làm ngự y, liền im lặng không nói gì. Vu Lạc Vũ không tin vào y thuật của Nghiêm Lâm,

https://thuviensach.vn

tiểu tử này đem đến cho người ta cảm giác thô bỉ, nhìn vào vô cùng khó chịu. Vu Lạc Vũ không hiểu phụ hoàng khi còn tại thế làm sao lại cho hắn trở thành ngự y. Bất kể ra sao nàng cũng không thích hắn, có nên tìm một cơ hội để trừ khử hắn không đây?

Nghiêm Lâm cách long liêm* bắt mạch cho Vu Lạc Vũ, hắn ngẫm nghĩ nửa ngày cũng không phát hiện ra thân thể nàng có điểm nào bất thường. Nhưng bệ hạ truyền đến mình nhất định trong người có chỗ không thoải mái, mình bây giờ không đoán ra được cái gì, không phải là tìm chết sao? Nghiêm Lâm nhíu sâu cặp chân mày, một bên Niệm Tuyết hầu hạ nhìn thấy ngự y kia mặt mũi nghiêm trọng liền thấy chột dạ, thân thể bệ hạ liệu đã xảy ra chuyện gì sao?

(*Bức rèm.)

Nghiêm Lâm buông cổ tay của Vu Lạc Vũ ra, hắng giọng một cái nói.

"Long thể của bệ hạ cũng không có gì, mấy ngày nay sợ là mệt nhọc, vi thần vì người khai mấy thang thuốc diều dưỡng, qua mấy ngày liền vô ngại." Nghiêm Lâm nói bừa, dù sao bệ hạ cũng không hiểu y thuật, thân thể nàng quả thật cũng không có vấn đề gì, mình khai vài thang thuốc bổ, có bệnh thì trị bệnh, không bệnh cũng cường thân, tính ra cũng là vô hại.

Xem ra đúng thật là mệt nhọc, Vu Lạc Vũ không muốn nói nhiều liền phân phó Niệm Tuyết đi theo Nghiêm Lâm đến thái y viện bốc thuốc. Nàng nằm ở trên long tháp, nhắm mắt dưỡng thần, chỉ chốc lát sau liền ngủ thiếp đi. Đến khi nàng tỉnh lại lần nữa trời đã tối, Niệm Tuyết bưng tới thang thuốc vừa mới sắc, Vu Lạc Vũ từng ngụm từng ngụm uống vào.

"Đã canh mấy rồi?" Vu Lạc Vũ cầm chén đưa cho Niệm Tuyết, sau đó mở miệng hỏi.

"Hồi bệ hạ, đã giờ Tuất* rồi."

https://thuviensach.vn

(*Từ 19 giờ đến 21 giờ.)

"Ngọc Nhi đã trở lại chưa?"

"Chưa."

Trong lòng lại nổi lên một trận thật khó chịu, Vu Lạc Vũ cau mày, vậy là thế nào đây? Có phải Bùi Ngọc Nhi được voi đòi tiên, ở bên ngoài mấy canh giờ cũng không biết trở lại, cứ như vậy coi mình không ra gì? Thật là không biết tốt xấu, xem ra nàng còn chưa chịu đau khổ đủ đây.

Vu Lạc Vũ đứng lên, phân phó Niệm Tuyết: "Thay y phục, bãi giá Dạ Yêu điện."

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 24

Lúc Bùi Ngọc Nhi hồi cung đêm đã rất khuya, mặt trăng cong cong, gió thổi nhè nhẹ. Nàng đi theo Lý Như Ngọc, thân thể cứng ngắc, nàng chưa từng nghĩ tới sẽ có một ngày cùng tiểu Hổ ca ca âm ĩ thành như vậy, mãi mãi không còn gặp nhau nữa. Bùi Ngọc Nhi hít sâu một hơi, vậy cũng tốt, tình nguyện không gặp nhau nữa, cũng là để bảo toàn tính mệnh cho tiểu Hổ ca ca.

Lòng rất mệt mỏi, họa vô đơn chí, ngắn ngủi có mười mấy ngày đã đánh mất đi bao thứ quý báu. Bùi Ngọc Nhi nghĩ mãi không ra, tại sao lại là mình? Găp phải Lạc Đế rồi, phải chăng ý nghĩa rằng cả đời này cũng sẽ bị nàng đoạt mất? Nàng không phải cũng đã nói sẽ không buông tha cho mình, đến chết cũng phải cùng nàng hạ táng sao?

Nhưng Bùi Ngọc Nhi không cam tâm như vậy, nàng còn có rất nhiều chuyện chưa làm, còn nhiều nguyện ước chưa thực hiện. Bùi Ngọc Nhi khích lệ bản thân, không được sa sút, nàng càng quyết tâm chạy trốn, chạy trốn khỏi ma chưởng của Vu Lạc Vũ.

Cả ngày hôm nay rất mệt mỏi, Bùi Ngọc Nhi vốn muốn tắm rửa xong sẽ đi ngủ, nhưng vừa đẩy cửa bước vào thì phát hiện ra Vu Lạc Vũ đang ngồi trong nội điện, một trận chán ghét đột ngột trào dâng trong lòng. Vào lúc này nàng thật sự không muốn nhìn thấy Lạc Đế, người trước mắt hại nàng không còn công phu, không còn bằng hữu, không còn cả tự do. Nhưng bởi vì nàng là cao cao tại thượng quân vương, mình lại không thể động được đến nàng, thật buồn cười.

https://thuviensach.vn

"Ngươi còn biết trở lại sao?" Vu Lạc Vũ buông cuốn sách đang cầm trên tay xuống, hướng Bùi Ngọc Nhi đi tới. Trong mắt nàng có một chút không vui, mình đã ở Dạ Yêu điện đợi chờ hơn một canh giờ rồi.

"Chuyện muốn làm dứt khoát, dĩ nhiên là cần thời gian." Bùi Ngọc Nhi lạnh lùng trả lời, gương mặt gầy yếu nhìn không ra một tia cảm xúc.

Vu Lạc Vũ đến gần Bùi Ngọc Nhi, tay không tự chủ được muốn khẽ vuốt ve lên khuôn mặt nhỏ nhắn non mềm kia, nhưng vừa chạm tay lên lại bị Bùi Ngọc Nhi nhăn mặt né tránh, nàng lùi về phía sau một chút, sau đó vòng qua Vu Lạc Vũ tiến về bên giường. Khuôn mặt nàng không chút kiêng kỵ bộc lộ ra sự chán ghét, tựa hồ cho Vu Lạc Vũ là một loại quái vật đáng sợ vậy.

Vu Lạc Vũ thả tay xuống, nắm đấm siết chặt lại, nàng xoay thân thể hướng về phía Bùi Ngọc Nhi, lạnh lùng nói:

"Ngươi tránh cái gì?"

"Bởi vì ngươi làm chuyện không thích hợp."

"Không thích hợp?" Vu Lạc Vũ cười lạnh.

"Thế giới của cô vương không có chữ không thích hợp."

"Nhưng chúng ta cùng là nữ tử."

Vu Lạc Vũ gật đầu, lơ đễnh.

"Cô vương biết."

"Ngươi..." Bùi Ngọc Nhi cảm thấy mình có nhiều lời cũng vô ích, nàng đây là đối với mình làm cái gì, không vì nhân luân, đây là đang làm chuyện không biết xấu hổ!

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ đi đến bên Bùi Ngọc Nhi lần nữa, sau đó nói.

"Ngươi biết không, hoàng cung là một nơi vô cùng bẩn thỉu, nơi này cái gì cũng có, từ từ sẽ biết cô vương làm những thứ chuyện này đối với ngươi, căn bản không coi là cái gì..."

"Vậy ngươi có hỏi ta chưa? Ta có nguyện ý làm những chuyện vô sỉ này với ngươi hay không?"

"Vô sỉ? Hahaha..." Vu Lạc Vũ ngồi trên ghế, uống một hớp trà sau mới nói.

"Vô sỉ chỗ nào? Người của hoàng thất nuôi một hai cấm luyến ở bên người cũng là chuyện bình thường, trên đời này người người mong được làm hoàng thất cấm luyến còn không được, ngươi nên cảm thấy vinh hạnh mới phải."

"Cấm luyến?" Bùi Ngọc Nhi trợn to cặp mắt, nàng không hiểu cấm luyến là gì.

"Không hiểu sao? Ngươi chính là cấm luyến, là món đồ chơi của cô vương, là con rối gỗ không được phản kháng."

"Ta không muốn, vĩnh viễn cũng không làm!"

Ân, Vu Lạc Vũ gật đầu, thản nhiên nói.

"Cô vương biết ngươi sẽ không, ban đầu cũng không nghĩ sẽ để ngươi làm món đồ chơi của cô vương, nhưng chuyện không phải đã xảy ra rồi sao? Ngươi đã là nữ nhân của cô vương rồi."

"Đừng nói đến sự kiện kia nữa!" Bùi Ngọc Nhi nghe lời này, đột nhiên bịt chặt hai tai kêu to, không cho Vu Lạc Vũ nói tiếp. Nàng không cách nàng có thể nghe Vu Lạc Vũ thản nhiên nhắc đến chuyện mà nàng chỉ

https://thuviensach.vn

muốn chết để quên nó đi, thất thân nhất định không phải là nàng. Nàng ta vĩnh viễn cũng không thể hiểu được được loại đau khổ này! Bùi Ngọc Nhi hận chết Vu Lạc Vũ, nàng ta không bằng loài cầm thú, thản nhiên chà sát lên vết thương của người khác, thật uổng phí để nàng ta làm người!

Lồng ngực Vu Lạc Vũ bỗng nhiên nhói lên đau đớn, Vu Lạc Vũ cau mày, nâng tay phải che lại nơi đang nhói đau kia, không biết phải làm sao. Đây là chuyện gì xảy ra? Vì sao nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi như vậy tim mình lại đau đớn thế này? Chẳng lẽ cả buổi chiều nay cảm giác phiền muộn kia cũng bởi vì nàng sao? Vu Lạc Vũ nhìn về phía Bùi Ngọc Nhi, nàng vẫn đang cúi đầu che hai tai lại, một bộ dáng vẻ thống khổ, gương mặt tràn ngập nụ cười lúc sáng đã chợt tan biến đi.

"Ngọc Nhi" Vu Lạc Vũ đột nhiên gọi Bùi Ngọc Nhi.

"Ngươi có thể cười một cái cho cô vương nhìn, được không? "

Bùi Ngọc Nhi ngẩng đầu nhìn lên, chỉ trong chớp mắt mặt nàng đã tràn đầy nước mắt.

"Ta tại sao lại phải cười với ngươi, ngươi có làm chuyện gì đáng để ta cười với ngươi? Ngươi xứng sao?"

Vu Lạc Vũ nghe lời này, ầm một cái từ trên ghế vụt đứng lên, hai bước đi thẳng đến trước mặt Bùi Ngọc Nhi, tay phải dùng lực bấm lên cổ nàng, không kiềm được tức giận "Ngươi thật là không sợ chết sao?"

"Sợ..." Bùi Ngọc Nhi hít thở không thông làm nàng nói chuyện có chút khó khăn, nàng dừng một chút nhưng nét mặt vẫn không biến chuyển.

"Ta chính là bởi vì quá sợ chết, cho nên mới trở thành bộ dáng như bây giờ."

https://thuviensach.vn

Lời nói của Bùi Ngọc Nhi khiến cho Vu Lạc Vũ nhất thời không phản bác lại được, nàng không đợi Vu Lạc Vũ trả lời, lại cười lạnh mở miệng.

"Thế nào? Lại muốn đối xử với ta giống lần trước sao?" Lúc Bùi Ngọc Nhi nói lời này, trong mắt đều ngập tràn vẻ khinh thường.

Vu Lạc Vũ căm tức nhìn Bùi Ngọc Nhi, cuối cùng vẫn là buông tay ra. Tay vừa buông lỏng, Bùi Ngọc Nhi liền ôm cổ kịch liệt ho khan, nàng đã sắp đi đến cực hạn, nếu Vu Lạc Vũ bóp chặt thêm chút nữa, chỉ e nàng cũng không thể cầm cự được nữa.

Vu Lạc Vũ cúi đầu nhìn cử chỉ của Bùi Ngọc Nhi, người đó yếu ớt như vậy, chỉ cần siết nhẹ một cái, qua một lúc nàng nhất định sẽ không còn hô hấp. Nhưng rốt cuộc mình chẳng phải cũng không nỡ xuống tay sao? Luôn là đến cuối cùng sẽ mềm lòng, sẽ không thể giết nàng. Trong lòng Vu Lạc Vũ lúc này tràn đầy mâu thuẫn, mình không nỡ giết nàng, nhưng cũng lại vô cùng tức giận, đã từng có ai dám như vậy đối với mình? Ai lại không muốn được lưu lại cạnh bên mình, tại sao Bùi Ngọc Nhi lại khăng khăng không muốn? Tại sao nàng không thể ngoan ngoãn, tại sao nàng không chịu học cách nghe lời? Từ nhỏ đến giờ chưa ai được mình ân sủng đến mức này, Bùi Ngọc Nhi là người đầu tiên mình cưng chiều như vậy, hóa ra lại chính là nữ tử không biết điều nhất!

Bùi Ngọc Nhi vẫn còn gập người ho khan, nàng cảm giác phế quản vô cùng đau đớn, nước mắt không khống chế được trào ra. Vu Lạc Vũ nhìn thấy như vậy, trái tim lại không nhịn được đập loạn lên, cảm giác này thật sự là rất đáng ghét. Nàng cố gắng dằn xuống cảm giác khó chịu mãnh liệt kia, cúi xuống đem Bùi Ngọc Nhi ôm vào trong lòng, nàng ôm chặt Bùi Ngọc Nhi, tay phải nhẹ nhàng vỗ lưng nàng, giúp nàng thuận khí, hy vọng Ngọc Nhi có thể thoải mái một chút.

Thời gian từng giây từng khắc trôi qua, tiếng ho khan của Bùi Ngọc Nhi cũng đã từ từ dịu xuống, cho đến khi hoàn toàn ngưng lại. Vu Lạc Vũ ôm

https://thuviensach.vn

thật chặt Bùi Ngọc Nhi, trái tim cũng dần bình ổn, nhưng thay vào đó là một loại cảm giác khác. Cho tới bây giờ nàng mới phát hiện thì ra mình đã đem Bùi Ngọc Nhi ôm vào trong lòng, hai cánh tay cũng có thể cảm nhận được rõ thân thể gầy yếu của Bùi Ngọc Nhi, da thịt khẽ tiếp xúc với nàng, ở nơi đó không lớn không nhỏ lại dị thường mềm mại. Lạc Vũ còn nghe thấy bên tai một mùi hương mị hoặc, chính là mùi vị của Bùi Ngọc Nhi.

Vu Lạc Vũ buông hai cánh tay đang ôm chặt Bùi Ngọc Nhi ra, nàng nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi vẫn như cũ nhắm mắt, cau mày, vẫn là dáng vẻ rất khó chịu. Lúc này Bùi Ngọc Nhi không còn giương nanh múa vuốt, người đầy gai nhọn nữa, mà hiện giờ ở trong mắt Vu Lạc Vũ lại nhu nhược yếu ớt như một con mèo con. Mắt môi kia lúc này càng giống như một bức họa, chính là nhân gian tiên cảnh, từng nét từng nét đều là một thiên tuyệt bút.

Nhịp tim Vu Lạc Vũ rung động mạnh, nhưng nàng có thể cảm giác được, hiện giờ cùng cảm giác đập loạn lúc trước có điểm bất đồng. Nàng rõ ràng biết nàng bị khuôn mặt của Bùi Ngọc Nhi mê hoặc, Bùi Ngọc Nhi thật mỹ, lúc này lại càng vạn lần xinh đẹp hơn. Nét đẹp đó đượm màu nhu nhược, lại còn có một chút yếu ớt, để cho Vu Lạc Vũ từ trong đáy lòng sinh ra tâm niệm muốn che chở bảo bọc nàng. Vu Lạc Vũ muốn đem Ngọc Nhi ôm chặt vào trong lòng, yêu thương nàng, đau tiếc nàng.

Chần chừ một lúc, Vu Lạc Vũ liền cúi đầu hôn lên Bùi Ngọc Nhi. Trong lòng nàng khát vọng cực độ được ở bên cạnh Ngọc Nhi, bảo vệ nàng, yêu thương nàng. Lạc Vũ không kìm hãm được, trong lòng tràn đầy tất cả đều là một cảm giác sợ hãi, là lần đầu tiên nàng đau lòng đến như vậy.

***

Bùi Ngọc Nhi cảm giác được có một chút ướt át bất ngờ đặt lên trên môi mình. Cặp mắt đang nhắm đột nhiên mở to ra, trước mắt nàng chính là khuôn mặt tuyệt mỹ của Vu Lạc Vũ thật gần dán vào mình, đó chính là môi của Lạc Đế, nàng đang hôn mình. Bùi Ngọc Nhi bỗng ngây người, đến khi

https://thuviensach.vn

cảm giác được môi của Vu Lạc Vũ đang ở trên môi mình nhẹ nhàng hôn sâu thì nàng mới kịp phản ứng, vội vàng nâng hai cánh tay lên phản kháng.

Con mèo nhỏ lại bắt đầu không ngoan rồi, thấy Bùi Ngọc Nhi nâng hai cánh tay lên phản kháng, Vu Lạc Vũ liền bắt lấy hai cánh tay lộn xộn kia đem bối chặt ở sau lưng Bùi Ngọc Nhi, động tác thật quyết liệt không gây chút trở ngại đến nụ hôn của nàng. Nàng đắm chìm thưởng ngoạn hương vị nơi miệng Bùi Ngọc Nhi, hôn đến vong tình, ở nơi đó giống như cam lộ thấm ướt lòng người, hương vị thật ngọt ngào ngon miệng. Vu Lạc Vũ ôm thật chặt thân thể Bùi Ngọc Nhi, khống chế Ngọc Nhi đang kịch liệt giãy giụa, sau đó tận tình cắn liếm lên đôi môi Ngọc Nhi đến ẩn ẩn phiếm hồng. Vu Lạc Vũ khí lực kỳ đại, Bùi Ngọc Nhi không phản kháng được, trong miệng lại một mực phát ra những âm thanh 'Ân...ân...ân'. Tuy Bùi Ngọc Nhi chính là phản kháng, nhưng vào tai Vu Lạc Vũ lại cảm thấy dễ nghe cực kỳ, nàng không thích hoan hảo cùng người câm, Bùi Ngọc Nhi như vậy lại càng có thể khơi mào dục vọng bên trong thân thể nàng.

Đầu lưỡi Vu Lạc Vũ động tác như tiểu xà, linh hoạt liếm lấy hàm răng của Bùi Ngọc Nhi. Sau một lúc Lạc Vũ đã bắt đầu muốn bất mãn, nàng còn muốn đi vào bên trong Bùi Ngọc Nhi, ngậm lấy lưỡi nàng, thưởng thức cam lộ của nàng nhiều hơn, vậy mà Bùi Ngọc Nhi lại cắn chặt hàm răng, không để Vu Lạc Vũ có thể tiến thêm một chút. Vu Lạc Vũ buông tay phải đang kiềm chế hai tay Bùi Ngọc Nhi ra, nhẹ nhàng hướng lên người nàng, tay mềm mại trượt lên ngực ôm lấy vuốt ve.

"Aaa" Bùi Ngọc Nhi giật mình liền mở miệng kêu lên một tiếng, ngay lập tức đầu lưỡi Vu Lạc Vũ thật nhanh tiến sâu vào miệng nàng, sau đó bắt đầu liếm lên lưỡi nàng, mang theo nó khuấy đảo đến điên dại. Vu Lạc Vũ đang hôn đến nhập thần, trên lưỡi đột nhiên lại bị một trận đau nhói. Thoáng chốc mùi máu tươi tràn ra trên miệng.

"Đau!" Vu Lạc Vũ cau mày đẩy Bùi Ngọc Nhi ra. Sau đó nàng lấy hai ngón tay đặt lên trên môi, nhìn thấy chính là hai ngón tay dính đầy máu đỏ.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ tức giận nhìn chằm chằm Bùi Ngọc Nhi, quát lên.

"Ngươi lại dám cắn cô vương?"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 25

Bùi Ngọc Nhi bị đẩy ngã lên trên sàng tháp, nàng cau mày dùng hai cánh tay chống đỡ thân thể ngước nhìn lên. Vu Lạc Vũ hiện giờ một thân nộ khí ngút trời, còn có vết máu tươi vương trên môi nàng. Bùi Ngọc Nhi cắn chặt môi dưới cũng thấy dâng lên một mùi máu.

"Ta..." Bùi Ngọc Nhi mở miệng ấp úng, không biết nói gì.

Vu Lạc Vũ tức giận tát lên mặt Bùi Ngọc Nhi, ngươi thật là lợi hại, đế vương một quốc gia ngươi cũng không để vào mắt chút nào. Ngắn ngủi có mười mấy ngày, số lần ngươi không vâng lời đơn giản là đếm không hết. Nếu ngay cả ngươi cô vương cũng không chế phục được thì còn gì là mặt mũi đế vương? Ngọn lửa giận trong lòng Vu Lạc Vũ bừng bừng bộc phát, nàng hung hăng nhảy lên giường thượng, sau đó đem hai tay Bùi Ngọc Nhi kiềm chế sau lưng. Bùi Ngọc Nhi phản ứng không kịp ngã xuống giường, hai tay lại đè chặt dưới lưng, nàng cả kinh thất sắc, vội cuống quít kêu lên.

"Ngươi muốn làm gì?"

Vu Lạc Vũ không thèm để ý đến Bùi Ngọc Nhi, nàng dùng tay trái đè chặt hai tay Ngọc Nhi dưới lưng, còn tay phải giữ chặt khuôn mặt nàng, sau đó từ từ cúi đầu một lần nữa hôn lên đôi môi đang run rẩy kia, thô bạo cùng cực.

Bùi Ngọc Nhi nghẹn ngào phát ra âm thanh phản kháng, nàng muốn nghiêng đầu chống cự nhưng lại bị Vu Lạc Vũ giữ chặt không thể động đậy, chỉ cần nàng nghiêng đầu một chút, lực đạo của Vu Lạc Vũ liền nặng hơn một phần, chực làm nàng đau đớn muốn rơi nước mắt.

https://thuviensach.vn

Qua một lúc Vu Lạc Vũ mới từ từ buông lỏng lực đạo, nhưng nàng không phải là muốn bỏ qua cho Ngọc Nhi. Vu Lạc Vũ dời bàn tay đến bên cằm, dùng sức kềm chặt. Bùi Ngọc Nhi bị bóp chặt xương cằm, hàm răng đang nghiến chặt bị buộc phải mở ra, ngay lập tức đầu lưỡi của Vu Lạc Vũ vội vã đi vào. Bùi Ngọc Nhi càng chống cự, Vu Lạc Vũ càng phải làm. Nàng cũng muốn xem một chút, xương cằm của Bùi Ngọc Nhi bị khống chế làm sao cắn nàng được nữa?

"Đau..." Bùi Ngọc Nhi đau đớn kêu lên một tiếng, đầu lưỡi Vu Lạc Vũ vẫn còn ở bên trong miệng nàng ngang ngược quấy rối, hút chặt rồi ngậm lấy, còn khẽ cắn nhẹ lưỡi nàng, động tác kia không chút nhu hòa, thậm chí coi như là thô bạo, Vu Lạc Vũ chính là đang phát tiết. Nàng chính là muốn cho Bùi Ngọc Nhi thấy đến tột cùng ai mới là cọp, ai mới là mèo? Bùi Ngọc Nhi chỉ còn có thể nằm dưới thân Vu Lạc Vũ thuận theo ý nàng, Bùi Ngọc Nhi càng chống cự, càng kích thích dục vọng của Vu Lạc Vũ, loại dục vọng đó lớn đến nỗi Vu Lạc Vũ muốn đem nàng ăn sạch mới thỏa lòng. Cả Vu Quốc nàng cũng có thể nắm ở trong tay, kiêu ngạo như nàng, làm sao cho phép một Bùi Ngọc Nhi nhỏ bé được phản kháng, giãy giụa?

Bùi Ngọc Nhi vẫn còn giãy giụa thân thể phản kháng, nàng cũng có tự trọng, nàng không phải vật phẩm rẻ rúng, làm sao có thể để cho mình bị đặt ở dưới thân cưỡng bức hoan hảo, hơn nữa còn là bởi một nữ nhân? Đầu không thể động đậy, chân lại đá không được Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi chỉ còn dùng sức chật vật vùng vẫy hai tay. Tay Vu Lạc Vũ bị đè dưới lưng Ngọc Nhi sau một lúc đã bắt đầu tê dại, hiện giờ lại còn đang hôn đến nhập thần khiến nàng không còn sót lại một phân lý trí, Bùi Ngọc Nhi liền lợi dụng cơ hội đó rút tay ra khỏi trói buộc, rồi trở người bật dậy đẩy Vu Lạc Vũ ra khỏi người.

Đáng chết! Vu Lạc Vũ trong lòng mắng một tiếng, sau đó rời môi Ngọc Nhi, buông tay phải đang kiềm chế cằm của nàng ra rồi bắt đầu tháo đai lưng trên người xuống. Đai lưng vừa hạ giải, Vu Lạc Vũ đem nó rút ra rồi

https://thuviensach.vn

xoay người một cái kéo mạnh Bùi Ngọc Nhi đến bên tượng gỗ nơi đầu giường, cột chặt hai tay nàng vào đó.

Bùi Ngọc Nhi vùng vẫy thân thể, tán loạn kêu lên, cút ngay, ngươi buông ta ra, Vu Lạc Vũ cũng làm như không nghe thấy, tiếp tục trói chặt tay nàng. Nhưng vì Bùi Ngọc Nhi vùng vằng như vậy, Vu Lạc Vũ thật lâu mới có thể trói xong, bên tai vẫn là tiếng mắng loạn của nàng. Vu Lạc Vũ cau mày, phiền não không chịu nổi.

"Ngươi cảm thấy làm như vậy, cô vương sẽ dễ dàng bỏ qua cho ngươi sao?"

"Buông ta ra, đồ khốn kiếp này!" Bùi Ngọc Nhi giãy giụa kêu to.

Vu Lạc Vũ cột chắc sợi dây rồi bắt đầu thoát hạ áo khoác, chỉ còn lưu trên người trung y, sau đó mới ngồi xuống bên cạnh Bùi Ngọc Nhi. Nàng lấy tay khẽ vuốt ve gương mặt Ngọc Nhi, sau đó nói.

"Tiểu Ngọc Nhi, ngươi thật là không thông minh, biết rõ như vậy sẽ càng chọc giận cô vương, sao còn phải như thế?"

Bùi Ngọc Nhi nhăn mặt quay đi né tránh vuốt ve của Vu Lạc Vũ, sau đó nhẹ hừ một tiếng "Ta không như vậy ngươi có thể bỏ qua cho ta sao? Trong lòng ngươi là có vấn đề, căn bản là đồ biến thái mà!"

Kỳ quái, Vu Lạc Vũ nghe đến lời này không tức cũng không giận, nàng đưa tay nâng gương mặt Ngọc Nhi đến thật gần, sau đó cúi đầu xuống, hai mặt đối nhau chỉ cách một bàn tay, hơi thở của Bùi Ngọc Nhi toàn bộ phả lên trên mặt Vu Lạc Vũ. Hơi thở nàng thơm mát như hoa lan, chực đem tâm trí Vu Lạc Vũ quyến rũ đến tình mê ý loạn.

"Cô vương cũng rất kỳ quái, tại sao đối với ngươi lại có loại cảm giác này? Nhưng chuyện đó không quan trọng, quan trọng là cô vương muốn thì ngươi phải thuận theo cô vương, thần phục cô vương."

https://thuviensach.vn

"Ngươi nằm mơ!" Bùi Ngọc Nhi mở miệng phản bác.

"Ngươi có quyền, cho nên có thể khống chế ta ở bên cạnh ngươi, nhưng ngươi vĩnh viễn cũng không thể bắt ta thuận theo ngươi..."

Bùi Ngọc Nhi còn chưa nói xong, liền bị Vu Lạc Vũ một tay bóp ở cổ.

"Phải không, cô vương có phải vẫn quá dung túng ngươi, cho nên hết lần này đến lần khác ngươi đều lớn gan như vậy?"

"Đúng... dù sao... ngươi cũng ... sẽ không giết ta." Bùi Ngọc Nhi bị bóp cổ, đứt quãng nói.

"Haha.." Vu Lạc Vũ đột nhiên bị những lời này chọc cười, nàng buông tay phải đang bóp cổ Bùi Ngọc Nhi ra, sau đó ôn nhu nói.

"Tiểu Ngọc Nhi nói đúng, cô vương sẽ không giết ngươi, cô vương sẽ đem ngươi lưu lại bên cạnh cô vương mãi mãi, sủng ái, cho đến khi cô vương băng hà, đến lúc đó tiểu Ngọc Nhi cũng phụng bồi cô vương táng ở hoàng lăng, có được không?"

Bùi Ngọc Nhi nghe lời này đột nhiên trợn to đôi mắt, nàng cho là lần trước Lạc Đế nói vậy chẳng qua là vì nàng tức giận, không nghĩ tới...

"Ngươi quên hẹn ước ba năm rồi sao? Ngươi là Lạc Đế, lời nói ra chính là thánh chỉ, làm sao lại có thể thay đổi như vậy?"

Vu Lạc Vũ cười cười.

"Đúng vậy, lời của cô vương chính là thánh chỉ, hẹn ước ba năm là thánh chỉ, đây cũng thánh chỉ. Nếu đã cùng là thánh chỉ, có thay đổi hay không cũng không trọng yếu."

"Ngươi...!" Bùi Ngọc Nhi giận đến nghẹn lời, nàng sớm đã biết Lạc Đế hèn hạ, lần này nhìn ra chân tướng của Vu Lạc Vũ nàng càng thêm quyết

https://thuviensach.vn

tâm chạy trốn, nếu hẹn ước ba năm đã không còn giá trị, nàng còn cần gì phải kiên thủ lời hứa.

Vu Lạc Vũ không để ý đến Bùi Ngọc Nhi đang tức giận, nàng vùi đầu thu lấy hinh hương trên cần cổ Ngọc Nhi, sau đó nói.

"Tiểu Ngọc Nhi, cô vương gặp lại ngươi thật sự rất vui vẻ, ngươi không phát hiện ra cô vương vui vẻ hơn, cũng cười nhiều hơn sao? Thời khắc ở cùng ngươi chính là lúc cô vương buông lỏng nhất, hạnh phúc nhất." Nói xong, Vu Lạc Vũ bắt đầu hôn lên cổ Bùi Ngọc Nhi.

"Ngươi buông ta ra! Ngươi... đồ khốn kiếp này, tiểu nhân hèn hạ!" Bùi Ngọc Nhi kêu to, thân thể kịch liệt vùng vẫy, hai chân đá lung tung ngăn trở Vu Lạc Vũ, không để cho nàng tiếp tục nửa điểm động tác. Bùi Ngọc Nhi nhất định không để Vu Lạc Vũ toại nguyện, Vu Lạc Vũ chỉ cần động vào nàng đã thấy ghê tởm, Vu Lạc Vũ ở cạnh bên càng làm cho nàng thêm phần chán ghét.

Bùi Ngọc Nhi vùng vẫy lộn xộn khiến cho nụ hôn của Vu Lạc Vũ không cách nào thực hiện, điều này làm cho nàng cảm thấy vô cùng phiền não, Vu Lạc Vũ nâng tay lên, chớp mắt một cái liền điểm trúng huyệt đạo của Bùi Ngọc Nhi, khiến cho nàng không cách nào nhúc nhích, sau đó lấy ra long mạt đưa vào miệng nàng, để cho nàng không cách nào la hét.

"Ngươi biết không, cô vương thích nhất là dáng vẻ Tiểu Ngọc Nhi ngươi lúc say ngủ, khi đó nhìn ngươi thật nhu nhược, thật trìu mến đến chọc người". Vu Lạc Vũ hài lòng nhìn kiệt tác của mình, người bên dưới bị trói chặt hai tay, trong miệng tắc trứ long mạt, toàn thân không thể động đậy, y phục xốc xếch, mái tóc tán loạn xõa tung, chính là mê người đến nói không thành tiếng. Vu Lạc Vũ chưa từng đối đãi với người nào như vậy, lần đầu tiên mới mẻ khiến cho trái tim nàng khấp khởi phập phồng, toàn thân nhiệt huyết sôi trào, quả thật muốn lập tức đem Bùi Ngọc Nhi hung hăng đè ở phía dưới yêu thương một phen.

https://thuviensach.vn

Lần này Bùi Ngọc Nhi thật sự không thể động đậy được một chút, thân thể bị trói chặt nằm trên giường, cho dù dùng bao nhiêu kình đạo cũng không thể động đậy nửa phần. Bùi Ngọc Nhi tuyệt vọng, trong nháy mắt tâm liền trầm xuống, nàng biết Lạc Đế kế tiếp sẽ làm cái gì. Thật khờ mà, Bùi Ngọc Nhi tự giễu mình, vốn cho là cơn ác mộng chỉ phát sinh một lần, bây giờ mới nhận ra, chỉ cần Lạc Đế muốn, mỗi ngày cũng đều là ác mộng...

Một trận sóng nhiệt cuồn cuộn trào dâng, Vu Lạc Vũ lúc này đã không còn nhịn được, cúi đầu hôn lên vành tai Bùi Ngọc Nhi, nàng một chút cũng không muốn chờ thêm, thân thể nàng trên dưới tất cả đều đói khát kêu gào, muốn đem Bùi Ngọc Nhi đặt dưới thân, cùng nàng vui mừng hoan hảo. Từ vành tai đến cần cổ, hạ xuống xương quai xanh, Vu Lạc Vũ hôn Ngọc Nhi, hôn đến vong tình, chỉ cần động vào một chút cũng làm cho toàn thân Vu Lạc Vũ run rẩy, tim gắt gao thắt chặt lại, tay phải nàng nhu thuận vuốt ve lên xương bộ Bùi Ngọc Nhi, cảm nhận được nơi đó vô cùng mềm mại, cảm giác thoải mái tựa như cầm trong tay một loại miên hoa.

***

Bùi Ngọc Nhi vẫn còn ưm ưm kêu lên, nàng không cách nào nói chuyện, nhưng vẫn muốn phản kháng. Nàng không biết rằng, thanh âm này của nàng nghe vào trong tai Vu Lạc Vũ là cỡ nào cảm động, đơn giản giống như một khúc nhạc tuyệt vời, nó giống như là mồi dẫn lửa, phừng phực đem ngọn lửa trong lòng Vu Lạc Vũ kích thích đến cháy bừng.

Vu Lạc Vũ đột nhiên ngồi dậy, không hề làm gì nữa, Bùi Ngọc Nhi ngước lên nhìn nàng, trong đáy mắt tràn đầy cầu xin, Ngọc Nhi không còn chút bận tâm đến tự tôn của mình, hiện giờ giữ gìn được bản thân mới là điều quan trọng nhất.

Vu Lạc Vũ rất hài lòng với dáng vẻ này của Bùi Ngọc Nhi, thật nhu nhược, yếu ớt như chim nhỏ nép vào người ta. Vu Lạc Vũ đặt tay phải lên

https://thuviensach.vn

vạt áo ngoại sam của Bùi Ngọc Nhi, động tác êm ái chậm chạp, nhẹ nhàng rút ra từng chút từng chút, vạt áo từng điểm bị tháo ra, cuối cùng cũng hoàn toàn cởi xuống. Tâm của Bùi Ngọc Nhi cũng phảng phất đi theo động tác của Vu Lạc Vũ rơi vào vực sâu vạn trượng, nàng làm sao có thể bỏ qua cho mình? Bùi Ngọc Nhi hoàn toàn tuyệt vọng, không hề phát ra thêm một tiếng kêu nào nữa, trong lòng suy nghĩ, vậy cũng tốt, nếu đã không chịu bỏ qua cho mình, vậy thì mau một chút, nhanh chóng kết thúc đi.

Bùi Ngọc Nhi nhắm mắt lại, cảm giác được trên người y phục từng tầng từng tầng bị thoát hạ, cởi không hết Vu Lạc Vũ liền trực tiếp dùng nội lực đánh nát, cho đến cuối cùng không còn một mảnh trên người. Bùi Ngọc Nhi cắn chặt long mạt tắc trứ trong miệng, cảm giác sỉ nhục hung hăng giày xéo tâm can nàng.

Vu Lạc Vũ chực bị tiên cảnh phía dưới làm cho u mê, nàng ngây ngốc nhìn lên Tiểu Ngọc Nhi hiện giờ, da thịt nàng trắng ngần như tuyết, lớn nhỏ vừa phải, lại còn nơi hạ thể thần bí kia nữa... Thì ra Tiểu Ngọc Nhi của cô vương mỹ đến vậy, thế nào bây giờ cô vương mới phát hiện ra rằng nàng tốt đẹp đây? Vu Lạc Vũ mỉm cười, cúi đầu ngậm lên hạt tiểu hồng đậu nổi trên xương bộ của nàng.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 26

Ưm, một trận cảm giác kỳ quái lan rộng toàn thân Bùi Ngọc Nhi, nàng bị điểm huyệt đạo không thể động đậy, đành phải cắn chặt hàm răng cau mày chịu đựng. Nhưng Vu Lạc Vũ cũng không giống như lần trước cường thủ hào đoạt, lần này động tác của nàng vô cùng cẩn thận, chỉ sợ tổn thương đến Bùi Ngọc Nhi, một chút cũng không muốn làm đau nàng.

Vu Lạc Vũ đánh vòng đầu lưỡi trên đôi tiểu bạch thố của Bùi Ngọc Nhi, nụ hôn nàng dịu dàng đặt lên cần cổ, hạ xuống xương quai xanh rồi cuối cùng đậu lại nơi vùng bụng bằng phẳng. Đầu lưỡi nàng nóng ướt như lửa chạm phải da thịt phiếm lạnh của Bùi Ngọc Nhi, khiến Ngọc Nhi không tự chủ được toàn thân run rẩy.

Đây là cảm giác kỳ quái gì? Bùi Ngọc Nhi không hiểu, cảm giác kia không cách nào hình dung, nhưng lại có chút thoải mái. Không được! Nàng không phải ái nhân của mình, cũng không phải tướng công của mình, nàng thậm chí cũng giống như mình, chính là một nữ tử, tại sao lại có thể có loại cảm giác này? Bùi Ngọc Nhi tự cảm thấy hổ thẹn với bản thân, trên khuôn mặt nhỏ bé đôi chân mày giao nhau nhíu chặt lại.

Vu Lạc Vũ nhìn vào trong mắt, tuy cũng cảm thấy Bùi Ngọc Nhi bài xích, nhưng nàng không cách nào dừng lại, tất cả lý trí của nàng đã sớm không còn tồn tại, chỉ còn duy nhất ý niệm đoạt lấy Bùi Ngọc Nhi. Nàng cũng không biết Ngọc Nhi sẽ có cảm giác gì, là thoải mái hay là khó chịu? Vu Lạc Vũ khi trước cũng chỉ vô tình lật xem qua một chút Xuân Đồ tập, xem không được bao nhiêu liền mặt đỏ tai hồng đem sách trả lại chỗ cũ. Lần này là lần thứ hai, Vu Lạc Vũ đều thuận theo thân thể của mình, giống

https://thuviensach.vn

như nhân sinh một loại, muôn sự tự thông. Hiện giờ trông thấy phản ứng của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ tuy trong lòng có chút buồn bực, nhưng nàng không quản được nhiều như vậy. Người có dục vọng đã đáng sợ, đế vương có dục vọng lại càng vạn lần đáng sợ hơn. Người thường còn có điểm ngăn cản khiến hắn không hành động được, nhưng đã là đế vương, chỉ cần nàng muốn liền nhất định phải làm, không gì có thể ngăn trở.

Vu Lạc Vũ tiếp tục di chuyển bàn tay, Bùi Ngọc Nhi giờ phút này thật giống như con mèo bé bỏng nằm trên giường, hai tay bị trói chặt, đôi mắt cũng nhắm nghiền, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ vì tức giận, còn có trên người đầy vết hôn Vu Lạc Vũ ban cho, hết thảy hết thảy đều khôn nguôi kích thích Vu Lạc Vũ. Nàng êm ái vuốt ve, nâng niu Bùi Ngọc Nhi từng chút, lại càng không thể bỏ qua cho Ngọc Nhi lần này.

Bùi Ngọc Nhi nằm trên giường cắn chặt long mạt, không để mình phát ra một chút tiếng động. Vu Lạc Vũ nhìn dáng vẻ Bùi Ngọc Nhi như vậy trong lòng không khỏi buồn cười, nàng cúi đầu xuống bên Bùi Ngọc Nhi, môi gần sát vành tai nàng nhẹ nhàng thở vào, sau đó khẽ hỏi.

"Tiểu Ngọc Nhi khó chịu lắm ư? Vì sao không nói gì?"

Bùi Ngọc Nhi vẫn nhắm chặt hai mắt không nói tiếng nào, cảm giác kỳ quái truyền tới trên người nàng xem ra chính là sỉ nhục, nếu đã là sỉ nhục, nàng sao có thể để Lạc Đế được toại nguyện? Bùi Ngọc Nhi có chết cũng cắn chặt hàm răng không phát ra nửa điểm âm thanh. Đối với nữ tử, luân lạc đến giờ phút này đã là đáng hổ thẹn, nếu còn để mình trầm luân ở trong đó, Bùi Ngọc Nhi làm sao còn cho phép mình tiếp tục sống được nữa?

Vu Lạc Vũ khẽ liếm lên vành tai Bùi Ngọc Nhi, tay phải vuốt ve thân thể nàng, cảm giác được ở nơi đó dần dần biến hóa, từ từ nàng mới hướng bên dưới dời đi. Thân thể Bùi Ngọc Nhi vốn cứng đờ nay lại càng căng thẳng, nàng biết Lạc Đế tiếp theo là muốn làm gì, trong lòng là muốn ngăn cản, nhưng dù có cố đến chết cũng không thể động đậy được nửa phần, mà

https://thuviensach.vn

trong miệng tắc trứ long mạt cũng không nói ra được nửa tiếng. Nàng vốn là muốn nhịn nhục một chút cho qua, nhưng thật sự đến lúc này không còn cách nào chịu đựng nổi nữa. Lạc Đế đến tận cùng cấp cho nàng sỉ nhục nàng không thể chống cự, sau này lại không đánh được nàng ta, mà bây giờ muốn cắn lưỡi tự vận cũng là không có biện pháp, chỉ còn có thể chịu đựng, thanh tĩnh thừa nhận hết thảy, hết thảy....

Ngọc Nhi nhắm mắt lại, không nhịn được rơi xuống nước mắt, một viên, hai viên... Nàng rõ ràng là rất kiên cường, nhưng đến lúc này còn thế nào kiên cường, lấy gì để mà kiên cường được nữa?

Vu Lạc Vũ đưa lưỡi liếm đi giọt nước mắt vương trên má Ngọc Nhi, nàng không hiểu danh tiết nữ tử là trọng yếu bao nhiêu, nàng không phải nữ tử bình thường, cho nên không cách nào đứng trên góc độ bình thường để mà nhìn nhận. Nàng chỉ cho rằng Bùi Ngọc Nhi đang sợ mình lúc trước, lúc trước đã nổi điên cường đoạt nàng. Ân, tiểu Ngọc Nhi nhất định là sợ, Vu Lạc Vũ suy nghĩ, trong lòng khẽ nhói đau, vội vã lau đi giọt lệ của Bùi Ngọc Nhi. Sau một lúc Vu Lạc Vũ mới nhẹ nhàng hôn lên gương mặt nàng, vuốt ve trán nàng, cuối cùng khe khẽ nói.

"Cô vương sẽ không giống như lần trước, lần này nhất định sẽ thật tốt yêu thương tiểu Ngọc Nhi."

***

Bùi Ngọc Nhi cắn chặt long mạt, nàng không biết Lạc Đế động nàng nơi nào, nhưng cảm giác này so với cảm giác mới rồi càng thêm hành hạ. Tư vị không nói ra lời từ từ ăn mòn ý thức của Bùi Ngọc Nhi, nàng có chút hoảng hốt, đầu óc trống rỗng, trong lòng vẫn chỉ lập lại một câu nhắc nhở mình, không thể ra thanh, tôn nghiêm không thể không giữ.

Cảm giác kỳ quái lan truyền khắp toàn thân, từng trận từng trận, chỉ qua một khắc thời gian, trên người Bùi Ngọc Nhi đã tế tế một tầng mồ hôi hột.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi có chút sợ, cảm giác kỳ quái kia càng lúc càng mãnh liệt, hận không thể lập tức bộc phát ra, kia không biết sắp xảy ra chuyện gì, có phải là sẽ chết hay không?

Vu Lạc Vũ thấy thân thể Bùi Ngọc Nhi càng lúc càng co rút, nàng tuy chưa biết kia là sao, sẽ phát sinh cái gì, nhưng không hiểu sao nàng nghĩ Bùi Ngọc Nhi sẽ thoải mái. Làm tất cả mọi chuyện mục đích chính là vì giờ khắc này, cho nên nàng càng tăng nhanh tốc độ của ngón tay, từng chút từng chút...

"Ưm..." Bùi Ngọc Nhi cuối cùng không thể nhịn được mà kêu lên một tiếng, kia cảm giác kỳ quái dồn ứ trong khoảnh khác liền bộc phát ra. Cảm giác này quá mãnh liệt khiến cho thân thể nàng lập tức mềm rũ xuống.

Vu Lạc Vũ nghe một tiếng này liền vui mừng khôn siết, nàng yêu thương hôn lên gương mặt Bùi Ngọc Nhi.

"Thoải mái sao?" Vu Lạc Vũ giọng nói quyến rũ cùng cực, một chút cũng không giống Lạc Đế ngày thường. Nàng hơi thở dồn dập, nhìn Bùi Ngọc Nhi thân thể phiếm đỏ sau khi đi qua hoan ái, trong cơ thể dục hỏa lại càng đốt lên, còn chưa đủ! Nàng còn muốn nữa, muốn nhiều hơn...

Theo ngón tay Vu Lạc Vũ tiến vào, nước mắt Bùi Ngọc Nhi lập tức lại chảy ra, đúng là vẫn không thể tránh được, là chạy không khỏi mà... Bị dị vật tiến vào trong thân thể, nơi đó đau, tâm cũng đau, cuối cùng là dơ bẩn, hoàn toàn bị một nữ nhân đem thân thể làm cho dơ bẩn.

Hoảng hốt đến lả người, Bùi Ngọc Nhi không biết Lạc Đế còn muốn nàng bao lâu, chỉ biết là cảm giác kia một lần lại một lần nữa tràn về, cho đến cuối cùng kiệt sức mới thôi. Tỉnh lại đã gần đến buổi chiều, ngoài trời âm u, âm u như tâm tình Bùi Ngọc Nhi vậy, cả người cũng đau đớn nói không ra lời. Bùi Ngọc Nhi cố sức nhấc chăn lên nhìn một chút, nội sam của mình đều đã được mặc vào, còn bị đắp lên trên một chiếc chăn bông.

https://thuviensach.vn

Hết thảy đều thấy bình thường quá, nhìn vào gian phòng này, người nào sẽ nghĩ đến đêm qua đã xảy ra những gì?

Lại một lần bị cưỡng chiếm thân thể, không thèm để ý đến ý nguyện của mình mà cưỡng chiếm, đến tột cùng thì khi nào mới thỏa lòng? Bùi Ngọc Nhi lắc đầu một cái, muốn đem bóng ma của ngày hôm qua đuổi đi, mình đã dơ bẩn, một lần với hai lần có gì là khác biệt? Bây giờ chính là phải chạy trốn, mau sớm chạy trốn, không để cho lần thứ ba thứ bốn phát sinh, đây mới là điều trọng yếu nhất.

Đúng vậy, đúng vậy. Bùi Ngọc Nhi nhắm mắt lại thuyết phục mình. Đã cưỡng chiếm, lại muốn đoạt đi ý nghĩa của cả đời mình, mình giết không được nàng, cũng không động được đến nàng, vậy còn cần gì phải lấy trứng chọi đá, ở lại nơi này ngây ngốc đây?

Hồi lâu, Bùi Ngọc Nhi đột nhiên mở hai mắt ra, tóm lại mình nhất định phải nhanh một chút rời khỏi nơi này, nhìn dáng vẻ Lạc Đế bây giờ, chuyện đêm qua sau này mà nói chỉ sợ là sẽ diễn ra như cơm bữa. Một khắc ngây ngô ở lại chính là một khắc nguy hiểm. Nhưng phải trốn đi thế nào, buổi tối nhất định là không được, hoàng cung ban đêm thắp đèn huy hoàng, canh giữ sâm nghiêm, buổi tối lại càng đề phòng cẩn thận. Chỉ có ban ngày, mình ... đôi mắt Bùi Ngọc Nhi đột nhiên lóe lên, ừ, mình có thể giả trang thành cung nữ xuất cung đi. Nhưng Bùi Ngọc Nhi vừa nghĩ, lại cảm thấy không được, còn cung môn thủ vệ thì phải giải quyết như thế nào? Không có lệnh bài chắc chắn là không xuất cung được, mà lệnh bài ở chỗ Lạc Đế cũng không thể trộm được, làm sao bây giờ...

Miên man suy nghĩ, Bùi Ngọc Nhi trầm ngâm đến khi mặt trời xuống núi cũng không nghĩ ra biện pháp, cung nữ của Dạ Ân điện không thể nào có lệnh bài xuất cung, lại không lấy được lệnh bài của Lạc Đế, rút cuộc mình phải làm sao?

https://thuviensach.vn

Đang lúc này, một trận sục sôi vang lên, Bùi Ngọc Nhi đưa tay xoa xoa bụng, thật đói. Ăn cơm trước rồi hãy nói, phải bảo toàn thân thể thật tốt mới có hy vọng, như bây giờ dáng vẻ nửa chết nửa sống, sợ là ngay cửa điện cũng không bò ra khỏi. Bùi Ngọc Nhi muốn đặt chân xuống giường, nhưng lại bị đau đớn đến không chịu được.

"Lạc Đế đáng chết!" Bùi Ngọc Nhi thấp giọng mắng nàng, nàng nếu không phải Vu Vương, mình nhất định sẽ đem nàng băm thành ngàn đoạn, ngũ mã phanh thây!

Bùi Ngọc Nhi rời giường, mặc lại y phục, ước chừng qua một chum trà mới làm xong. Nàng không có thói quen được người khác phục vụ, cho nên đến bây giờ vẫn là tự thân vận động, đem những cung nữ muốn tới hầu hạ nàng nhốt bên ngoài cửa. Hôm nay những động tác bình thường chỉ trong nháy mắt làm xong này cũng gây cho nàng thật nhiều chật vật...

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 27

Thu thập mọi thứ xong Bùi Ngọc Nhi mới rời khỏi nội điện. Vừa ra đến nơi nàng liền cảm thấy buồn bực trong lòng, hôm nay nội điện thật kỳ quái, ngày thường trời vừa sáng liền có cung nữ tới gọi mình rời giường, hôm nay chẳng những không có ai đến, mà ngay cả đại điện cũng không thấy một bóng người. Bùi Ngọc Nhi nhìn xung quanh, sau đó đi tìm Hoàng Oanh. Nàng gọi Hoàng Oanh hai tiếng, qua hồi lâu cũng không thấy ai trả lời, vậy là thế nào? Ngọc Nhi lắc đầu một cái, nghĩ thầm, nàng đã lớn như vậy chắc cũng không phải là đi lạc, bây giờ phải tìm chút gì ăn đã rồi hãy nói.

Bùi Ngọc Nhi một mình đi tới thiện thính, thiện thính cùng nội điện cách nhau rất xa, nội điện Dạ Yêu điện ở phía bên phải, còn thiện thính lại nằm ở ngạch bên trái, cũng bởi vì Dạ Yêu điện quá lớn, phải đi một đoạn đường Bùi Ngọc Nhi mới phát hiện ra, quả nhiên ở đây cũng không thấy một bóng người. Kể từ khi Vu Lạc Vũ rời khỏi Dạ Yêu điện, cung nữ nơi này đều đi theo phụng bồi nàng ở Vĩnh Cát điện, chỉ lưu lại bốn cung nữ quét dọn hằng ngày. Sau khi Bùi Ngọc Nhi đến mới có thêm hai tiểu công công cùng Hoàng Oanh, người tuy không nhiều lắm nhưng hằng ngày cũng có thể nhìn thấy bọn họ đi lại bên trong, hôm nay một bóng người cũng không thấy làm cho Bùi Ngọc Nhi cảm thấy thật sự kỳ quái, chẳng lẽ đây là phân phó của Lạc Đế sao?

Vừa lúc đi đến thiện thính, Bùi Ngọc Nhi nghe được một giọng nói khe khẽ vang lên, thì ra các nàng đều ở trong này. Bùi Ngọc Nhi đang muốn đẩy cửa bước vào, đột nhiên nghe thấy tiếng nói chuyện từ bên trong phát

https://thuviensach.vn

ra nhắc đến hai chữ "Bệ hạ". Bùi Ngọc Nhi liền buông cánh tay xuống, ghé sát thân mình đứng ở cạnh cửa đưa tai lắng nghe.

"Nghe nói lần này bệ hạ rất coi trọng kỳ khoa cử, còn tự mình ra đề mục nữa."

"Chắc hẳn rồi, lần trước sự kiện lăng trì năm vị đại thần kia, triều đình trống đi rất nhiều chức vị, dĩ nhiên là muốn tìm người bổ sung vào chỗ khuyết."

Nghe lời này, một công công lại lập tức chen miệng nói "Không đúng, ta nghe nói bệ hạ lần này coi trọng khoa cử như vậy là bởi vì người muốn thay máu toàn bộ đại thần, từ từ đem những vị đại thần già cỗi kia đổi thành người của bệ hạ..."

"Làm sao có thể, trong triều không ít đại thần là nguyên lão hai triều, không phải bệ hạ muốn đổi là có thể đổi được..."

"Ai ai, chúng ta ở chỗ này đoán mò thì có lợi ích gì, ta nghe nói bệ hạ bảy ngày sau sẽ đích thân thiết yến toàn bộ sáu vị Tiến Sĩ của khoa cử lần này."

Một cung nữ khác liền phụ họa.

"Đúng vậy, đúng vậy, chúng ta nếu có thể được đi xem một chút thì thật tốt, cũng không biết các đại thần mới tới dáng dấp như thế nào, có anh tuấn hay không?"

Sau lời này, Bùi Ngọc Nhi liền không nghe lọt tai thêm gì nữa, nàng bây giờ thâm tâm phập phồng rối loạn cả lên, trong đầu chính là lời của cung nữ kia vừa nói, Lạc Đế bảy ngày sau sẽ đích thân thiết yến sáu vị Tiến Sĩ.

Quả nhiên là cơ hội tốt, đây là một cơ hội rất tốt để xuất cung. Mình có thể thừa dịp Lạc Đế thiết yến len lén chạy ra ngoài cung, khi đó trong cung

https://thuviensach.vn

nhất định sẽ vô cùng bận rộn, mọi sự chú ý đều đặt lên bữa tiệc thiết bá quan, nhất định sẽ không chú ý nhiều đến mình. Nhưng còn lệnh bài thì phải làm sao? Bùi Ngọc Nhi cau mày suy nghĩ một chút liền quyết định mặc kệ, đến lúc đó đi một bước nghĩ một bước, trước mắt đây chính là cơ hội duy nhất, mà những tên thủ vệ cung môn kia nhất định cũng không phải là cao thủ võ lâm, đến lúc đó mình gạt gẫm một chút nói không chừng có thể lừa trốn được. Bất kể thế nào, lần này vô luận có hay không có lệnh bài cũng nhất định phải xuất cung. Nếu bỏ lỡ dịp may chắc hẳn sau này sẽ càng khó khăn gấp bội.

Nghĩ đã thông, Bùi Ngọc Nhi mới trấn định lại tinh thần đẩy cửa đi vào. Bọn công công cung nữ đang líu ríu trò chuyện không ngừng, nhìn thấy Ngọc Nhi tiểu chủ tới lập tức im tiếng, vội vội vàng vàng một hàng quỳ xuống thỉnh an nàng.

"Các ngươi sao lại cùng ở chỗ này?" Bùi Ngọc Nhi đi tới thiện bàn ngồi xuống, cầm điểm tâm bày biện trên bàn lên ăn.

"Hồi tiểu chủ, sáng sớm bệ hạ phân phó chúng nô tài không được quấy rầy tiểu chủ nghỉ ngơi."

"Ừ.'" Bùi Ngọc Nhi gật đầu, quả nhiên là Lạc Đế nhúng tay vào. Nàng ngẩng đầu lên một chút nhìn vào điểm tâm trên bàn, sau đó lại nói.

"Ta thấy đói."

"Nô tài lập tức tìm ngự trù chuẩn bị thiện." Tiểu công công vừa nghe Bùi Ngọc Nhi đói bụng, lập tức liên tiếng nói, sau đó hành lễ rồi đi ra ngoài.

Bùi Ngọc Nhi nhìn lại đám cung nữ công công còn lưu lại, từ từ nói.

"Lúc ta vừa tới vô tình nghe được các ngươi nói, bệ hạ bảy ngày sau là muốn thiết tiệc mời bá quan sao?"

https://thuviensach.vn

Bọn cung nữ hai mắt nhìn nhau, một lát sau mới có một người nhỏ giọng nói.

"Hồi tiểu chủ, lần này yến hội chỉ mời văn quan, võ tướng không được mời tới."

"Tại sao không mời võ tướng?" Bùi Ngọc Nhi nghi hoặc hỏi, nàng dĩ nhiên là hy vọng càng nhiều người đến càng tốt, như vậy nguy cơ bại lộ của mình càng ít đi.

"Lần này khoa cử chỉ có văn thí, không có võ thí. Trong triều đình võ tướng không hòa thuận văn quan, mà văn quan cũng không vừa mắt với võ tướng, cho nên thường xảy ra xích mích, ngày qua ngày khiến bệ hạ càng thấy chán ghét. Giống như yến hội thiết văn quan lần này, nếu có cả võ tướng đến nhất định sẽ lại gây náo loạn." Công công đứng bên cạnh giải thích.

Thì ra là như vậy, Bùi Ngọc Nhi suy nghĩ một chút cũng hiểu ra vấn đề, sư phụ nói trong triều đình rất phức tạp, từ xưa đến nay đều có một bệnh chung, đó chính là lập bè kết phái. Bè phái nho nhỏ thì không cần nói tới, nơi nào là chỗ dựa vững chắc liền đi tới bợ đỡ, nịnh nọt. Mà hai phân phái lớn nhất chính là văn quan cùng võ tướng. Văn quan xem thường võ tướng thô lỗ, hữu dũng vô mưu, mọi sự chỉ biết đến la hét chém giết. Còn võ tướng lại khinh bạc văn quan trên giấy lý luận suông, tất cả đều chỉ là nói miệng, chỉ biết đi theo nịnh hót Vu vương, là một bọn đại thần ngoạn ngoạn tâm cơ.

Ngày qua ngày, Vu Lạc Vũ bị bọn họ tranh cãi đến phát phiền, nhưng nói cho cùng bọn họ cũng chỉ là gây gổ tranh cãi, căn bản không có cách nào định tội, hơn nữa đây đã sớm là bệnh chung, trị tận gốc rễ là vô cùng khó khăn. Cho nên Vu Lạc Vũ mới nghĩ ra biện pháp phải đem bọn họ tách ra, càng xa càng tốt.

https://thuviensach.vn

"Kia... yến hội ngày đó Lạc Đế sẽ làm những gì?"

"Nô tài nghe những công công khác nói, lúc lâm triều sẽ phong Tiến Sĩ quan vị. Đợi đến buổi trưa là yến hội bắt đầu."

"Những lần trước, yến hội kéo dài bao lâu?"

Công công nghe vậy, cúi đầu suy nghĩ một chút, sau đó nói.

"Thời gian không phải là thống nhất, nhưng ít nhất cũng hơn một canh giờ."

Tốt! Nghe đến lời này đôi mắt Bùi Ngọc Nhi sáng rực lên, hơn một canh giờ, nếu không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì thời gian nhất định có thừa. Bây giờ mình cũng đã thuộc lòng đường xuất cung, nếu lúc đó thay cung nữ y phục trà trộn đi tất nhiên sẽ không thành vấn đề, duy nhất chính là làm sao xuất khỏi cung môn, đây thật là một câu hỏi khó. Bùi Ngọc Nhi ảo não cau mày, nhưng cũng không nghĩ ra biện pháp gì. Lúc này đồ ăn đã bưng lên, nàng liền bắt đầu ăn cơm, từ hôm nay đến lúc đó có bảy ngày, Bùi Ngọc Nhi còn nhiều thời gian để suy nghĩ và chuẩn bị mọi thứ thật tốt...

***

Trên thực tế quả thật cũng theo như lời của bọn cung nữ, công công nói, yến hội càng lúc càng gần, Vu Lạc Vũ cũng trở nên bận rộn hơn. Hôm nay nàng vốn định sẽ cùng Bùi Ngọc Nhi trò chuyện một lát, nhưng bất đắc dĩ lại phải lâm triều sớm, hơn nữa còn phải dành ra thời gian phê duyệt qua mười bài thi Tiến Sĩ, để từ đó chọn lựa chức vị thích hợp cho từng người. Thời gian lâm triều so với mọi hôm đã muốn dài hơn gần hai canh giờ, khi Vu Lạc Vũ trở về Vĩnh Cát điện cũng không đụng đến ngọ thiện ngay mà vội vàng đem những bài thi kia ra đọc. Chỉ còn có bảy ngày, ngày đại cát không thể đổi, Vu Lạc Vũ chỉ còn có thể cố gắng giải quyết cho xong mọi chuyện. Đây là quốc gia đại sự, ảnh hưởng to lớn đến Vu Quốc sau này, Vu

https://thuviensach.vn

Lạc Vũ tất nhiên không dám chậm trễ, nàng vô cùng nghiêm túc, một lòng một dạ tập trung đọc những cuốn thẻ tre kia. Suốt mấy ngày liền quên ăn quên ngủ, cũng không còn thời gian nghĩ đến Bùi Ngọc Nhi.

Một lần nữa ngủ quên bên phục án, Vu Lạc Vũ lại bị cơn ác mộng làm cho thức tỉnh, một thân ướt đầm mồ hôi lạnh, nhịp tim nàng cũng gắt gao đập mạnh. Mộng đứt quãng, từng chút hiện lên kia là hình ảnh Phụ hoàng cùng Mẫu hậu chết thảm, rồi tới nụ cười của Thái tử ca ca khi tự vận, còn có cả Bùi Ngọc Nhi, là dáng vẻ của nàng khi cãi vã, rồi Ngọc Nhi khóc, còn có cả nụ cười của nàng khi đó hướng về nam tử gọi tên tiểu Hổ ca ca kia nữa...

Thật nhớ, thật nhớ Bùi Ngọc Nhi... Vu Lạc Vũ nghĩ ngợi, thật muốn gặp nàng, nhưng suy nghĩ một chút rồi lại thôi. Mấy ngày qua cũng chưa được thấy Bùi Ngọc Nhi, tại sao nàng lại thỉnh thoảng xuất hiện trước mắt mình như vậy? Vu Lạc Vũ chưa từng nuôi qua cấm luyến ở bên người, như bây giờ, chính là cảm giác có một món đồ chơi bên cạnh sao?

Vu Lạc Vũ trước nay chừa từng yêu thích một ai, nàng cho rằng yêu chính là cảm giác đối với Phụ hoàng cùng Mẫu hậu, còn Bùi Ngọc Nhi lại là thân phận bất đồng. Cho nên Vu Lạc Vũ muốn, Bùi Ngọc Nhi chẳng qua chỉ là món đồ chơi, mình muốn thế nào nàng liền phải làm theo như thế, chỉ là tượng gỗ ngây ngốc. Yêu thương một người, loại cảm giác như đối với Phụ hoàng cùng Mẫu hậu, sợ là cả đời này cũng sẽ không có nữa...

Cũng tốt, Vu Lạc Vu nghĩ, thật ra có Bùi Ngọc Nhi phụng bồi cũng thật tốt, cả đời này mình nhất định sẽ phải lưu lại chốn thâm cung, vốn không nên có hy vọng xa vời, cần gì phải suy nghĩ đến ái vật tầm thường, hiện nay có Bùi Ngọc Nhi xuất hiện đã là có chút ngoài ý định.

Suy nghĩ nhiều như vậy, vừa rồi thật lãng phí thời gian, Vu Lạc Vũ lấy lại bình tĩnh rồi lại bắt đầu bận rộn. Bài thi của mười vị Tiến Sĩ nàng đều đã xem qua, trong đó có một người Vu Lạc Vũ rất hài lòng, tên là Tiễn Lương.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ phái người đi đều tra hắn, Tiễn Lương từ nhỏ là người chính trực, danh tiếng ở quê nhà cũng rất tốt, là một người trung thực không xiểm nịnh, hơn nữa hắn lại làm việc rất tinh chuẩn, đạt được nhiều thành tựu lớn, chính là một bậc nhân tài hiếm có. Trong lòng Vu Lạc Vũ đã nghĩ muốn phong hắn làm Hộ Bộ Thị Lang, nếu hắn có thể đảm nhiện chức này, nàng sẽ liền cất nhắc coi trọng hắn. Hộ bộ trông coi quốc khố, nắm giữ chi - xuất của cả quốc gia, chức vị này vô cùng trọng yếu, nếu đại thần hơi có tư tâm, giang sơn sẽ ngập tràn nguy hiểm, cho nên việc chọn trạch thượng nhất định phải vô cùng cẩn thận.

Những vị Tiến Sĩ khác cũng có khá nhiều kẻ có tài, lần khoa cử này Vu Lạc Vũ rất hài lòng. Trên triều một bọn cựu thần tự cho là đức cao vọng trọng, làm việc trầm lặng cả ngày trong lòng cũng chỉ nghĩ cách để thu vào vàng bạc. Vu Lạc Vũ sớm đã có ý đem người trong triều từ từ thay đổi, nàng cần tuổi trẻ tài cao, chính trực không xiểm nịnh, là anh khí tuổi trẻ đại thần, bọn họ vừa vào quan trường nhất định sẽ tẫn chức tận trung, còn những tên cựu thần đi theo phụ hoàng kia chính là xảo trá như hồ ly tinh một loại.

***

Bảy ngày trôi qua thật nhanh, Bùi Ngọc Nhi hôm nay dậy sớm hơn thường lệ, chủ yếu cũng là bởi vì trong lòng nàng khẩn trương, hoàn toàn không thấy buồn ngủ, cả đêm cũng nửa thức nửa tỉnh, cuối cùng liền dứt khoát rời giường. Bùi Ngọc Nhi đã chuẩn bị thỏa đáng đồ dùng cần thiết, nàng còn có được một chút mê dược công lực mạnh mẽ, là do bỏ ra một món tiền lớn nhờ một tên công công mua về. Tên tiểu công công hám tiền, một thỏi hoàng kim đã chực đem ánh mắt hắn phát nổ đom đóm, không nói hai lời liền tìm về mê dược giúp nàng.

Bùi Ngọc Nhi vốn định buổi trưa lên đường, trước yến hội nàng không biết được liệu Lạc Đế còn ở trong cung không, vạn nhất trên đường gặp phải thì coi như đi đứt.

https://thuviensach.vn

Thời gian từng giây từng khắc trôi qua, đảo mắt một cái liền đã tới buổi trưa, Bùi Ngọc Nhi lấy mê dược ra, sau đó thấm lên một tấm vải rồi lặng lẽ đi đến thiện thính. Lúc này người trong Dạ Yêu điện đều đang đi lấy thiện, trong điện không có người nào, chính là cơ hội tốt để hạ dược các nàng. Bùi Ngọc Nhi đi thật nhanh, vào đến thiện thính liền cẩn thận nhìn một cái, không có ai. Nàng liền tiến vào bên trong, đi tới mở miệng bát trầm hương, sau đó dùng vải ướt bịt một đầu lại, một chút mê dược theo khói phảng phất lan ra.

Làm xong chuyện này Bùi Ngọc Nhi mới rời khỏi thiện thính, quay về nội điện chờ bọn cung nữ, sau một lát bọn họ mới trở về ,vừa nói vừa cười bưng đồ ăn đến. Ăn xong bữa trưa, chờ thêm một đoạn thời gian Bùi Ngọc Nhi mới rón rén trở lại thiện thính, đẩy cửa ra, quả nhiên bọn họ đều đã ngã người trên đất ngủ say. Bùi Ngọc Nhi đếm qua một lượt, đủ bảy người, không thiếu một ai.

Bùi Ngọc Nhi đi đến bên cạnh Hoàng Oanh, có chút hối lỗi, vốn là nói muốn đem nàng ra khỏi hoàng cung, nhưng hiện nay thật sự ngay cả bản thân cũng lo không xong.

"Thật xin lỗi ngươi..." Nhìn Hoàng Oanh ngủ say trên đất, Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng nói khẽ, sau đó mới xoay người bỏ đi.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 28

Bùi Ngọc Nhi trở về nội điện, vội vàng lấy ra bộ y phục cung nữ trộm được mấy ngày trước giấu ở dưới giường. Nàng thay đổi y phục xong, nhìn đi nhìn lại trước gương không thấy điểm nào bất thường rồi mới an tâm rời khỏi Dạ Yêu điện.

Bùi Ngọc Nhi nhẩm tính lại thời gian, nếu không sai thì bây giờ yến hội đã bắt đầu, nàng trong lòng cố trấn tĩnh bước về hướng cung môn. Dạ Yêu điện nằm ở một nơi biệt lập yên tĩnh, lại cách xa cung điện thiết yến hội cho nên hôm nay vô cùng vắng vẻ, thỉnh thoảng mới thấy một hai tên thủ vệ đi tuần, Bùi Ngọc Nhi đi được một đoạn vẫn là bình an vô sự. Nàng trong lòng bỗng thấy vui vẻ, xem ra hôm nay chạy trốn là đến tám chín phần mười có thể thành công.

Suốt chặng đường đi vô cùng thuận lợi, Bùi Ngọc Nhi càng lúc càng đến gần cung môn, nhịp tim theo đó cũng dần đập nhanh hơn. Chạy trốn khó khăn nhất chính là ở giai đoạn này, hiện nay đi hết con đường này sẽ dẫn đến một quảng trường lớn. Các cung môn đều đối diện với Hoàng Triệu điện, mỗi cái cách nhau đến mười vạn tám ngàn dặm, mà trung gian ở giữa chính là quảng trường lớn này. Mỗi ngày đại thân vào triều hoặc xuất cung đều phải đi qua đây, ngoài ra không còn lối nào khác. Chính bởi vì như thế mà nơi này ngày thường thủ vệ vô cùng sâm nghiêm, hơn nữa quảng trường lại quá lớn, người khả nghi căn bản cũng không có cách nào ẩn nấp.

Bùi Ngọc Nhi dừng lại, cúi đầu nhìn xuống y phục của mình một lượt, xác định không có sơ xuất mới hít sâu một hơi tiến vào phía quảng trường. Hôm nay quảng trường không có nhiều thủ vệ lắm, nhưng lại có một hàng

https://thuviensach.vn

cung nữ cùng công công bưng đồ ăn nối liền không dứt, bọn họ thần sắc vội vã, cũng không để ý tới nàng. Bùi Ngọc Nhi lúc này liền thả lỏng nội tâm, xem ra hôm nay yến hội sẽ vô cùng bận rộn, nào là chuẩn bị đồ ăn, lại còn ca múa... cũng đã đủ khiến mọi người tất bật, ai còn quản đến một tiểu cung nữ tầm thường như mình đây?

Bùi Ngọc Nhi cúi đầu, sải bước hướng về phía cung môn. Đúng lúc ấy thì một giọng nam vang lên từ phía sau gọi nàng quay lại, Bùi Ngọc Nhi nhất thời giật thót, trong lòng âm thầm kêu khổ, nhưng nàng cũng không dừng bước lại. Bùi Ngọc Nhi giả vờ không nghe thấy, tiếp tục đi về phía trước, hy vọng có thể lẫn được vào đám người đông đúc kia.

Thế nhưng người kia dường như cũng không định bỏ qua cho Bùi Ngọc Nhi, hắn theo sát bước chân nàng, nhanh chóng tiến tới, sau đó dùng tay đè chặt lên vai nàng hô to.

"Đứng lại."

Một chưởng này khí lực cực lớn, Bùi Ngọc Nhi không nhúc nhích được, chỉ còn có thể nhắm mắt xoay người lại, cố làm bộ dáng ngây thơ hướng người nọ thỉnh an.

"Nô tỳ bái kiến đại nhân."

Người nọ nói.

"Ngẩng đầu lên."

Không còn cách nào, Bùi Ngọc Nhi đành phải ngẩng đầu lên. Nàng thấy người trước mắt mình một thân đỏ sậm quan phục, bộ dáng uy phong, nhìn qua là biết chính là người học võ. Bùi Ngọc nhi trong lòng đầy phiền muộn, mình không phải là quá xui xẻo hay sao, đã nói hôm nay yến hội không mời võ tướng, tại sao hắn lại xuất hiện nơi này?

https://thuviensach.vn

Người nọ chăm chú nhìn lên Bùi Ngọc Nhi như muốn nhìn thấu sợ hãi trong lòng nàng, một lúc lâu sau mới nói.

"Ngươi là cung nữ ở đâu, vì sao ta chưa từng thấy ngươi?"

Bùi Ngọc Nhi nói "Nô tỳ là cung nữ ở Dạ Yêu điện, vừa mới tới hoàng cung chưa bao lâu..."

Người kia sau khi nghe xong mới gật đầu.

"Thì ra là như vậy, ngươi muốn làm gì? Không biết rằng cung nữ không thể đi ở giữa quảng trường sao?"

Nghe lời này Bùi Ngọc Nhi mới chợt giật mình, mình tại sao lại sơ ý như vậy? Khó trách trừ những cung nữ công công đang vội vàng phục vụ cho bữa tiệc kia, những người khác đều đi ở bên rìa quảng trường. Bùi Ngọc Nhi cố trấn tĩnh lại, làm ra dáng vẻ ngây thơ không hiểu chuyện nói.

"Nô tỳ mới tới còn chưa biết hết quy củ trong cung, xin đại nhân tha mạng."

Người kia cười to một tiếng nói.

"Không sao, ngươi biết là được, cũng may cho ngươi phúc lớn mạng lớn, hôm nay Lạ.c Đế còn bận rộn thiết yến bá quan, nếu để người phát hiện ra thì ngươi khó mà thoát tội". Sau hắn dừng lại một chút, ánh mắt lóe lên nhìn Bùi Ngọc Nhi hỏi.

"Ngươi là muốn xuất cung?"

Bùi Ngọc Nhi trả lời.

"Vâng, Niệm Tuyết tỷ tỷ phân phó nô tỳ xuất cung mua vài món đồ."

Người nọ gật đầu, vuốt râu khẽ nói.

https://thuviensach.vn

"Vậy cho ta xem lệnh bài xuất cung."

Bùi Ngọc Nhi trong lòng thầm kêu hỏng bét, chuyện không muốn tới cũng đã tới. Bùi Ngọc Nhi giả vờ kêu hoảng một tiếng, sau đó làm bộ lo lắng sờ sờ trên người, rồi hoảng hốt nói.

"Nô tỳ khi nãy gấp gáp, để quên lệnh bài ở Dạ Yêu điện mất rồi, làm sao bây giờ?". Bùi Ngọc Nhi thầm nghĩ, nếu không thoát ra được cũng không thể để người này giữ mình lại, trước chạy trốn rồi hãy nói.

Không ngờ người kia lại không vội vã hỏi.

"Rất gấp sao?"

Bùi Ngọc Nhi gật đầu.

"Đúng vậy, Niệm Tuyết tỷ tỷ giao phó nô tỳ phải nhanh chóng làm ngay, bệ hạ có chuyện muốn dùng. Vậy bây giờ nô tỳ liền trở về Dạ Yêu điện lấy lệnh bài" Bùi Ngọc Nhi chưa nói xong liền xoay người rời đi.

Người nọ vừa nghe bệ hạ có chuyện cần, khẳng định chính là chuyện vô cùng hệ trọng, vội vàng ngăn cản nói.

"Không cần, để ta dẫn ngươi xuất cung."

A? Bùi Ngọc Nhi nghiêng đầu, nhất thời không phản ứng kịp, người này là nói muốn dẫn mình xuất cung sao?

Người nọ vừa nhìn thấy dáng vẻ ngạc nhiên của Bùi Ngọc Nhi, liền nghi ngờ hỏi.

"Còn thừ người ra cái gì, không phải rất gấp sao?"

"Vâng vâng." Bùi Ngọc Nhi gật đầu, trong lòng cười to, vội vàng theo bước người nọ rời đi.

https://thuviensach.vn

Suốt chặng đường đi lòng Bùi Ngọc Nhi vô cùng hồi hộp, nàng có đang nằm mơ không? Thật đúng là trời xui đất khiến để cho mình trà trộn thoát được ra ngoài sao? Vận khí thật tốt! Bùi Ngọc Nhi nhìn nam nhân đằng trước cảm kích không nói nên lời, may mắn hắn là một vũ phu, lại là một vũ phu không có não. Bùi Ngọc Nhi ngẫm nghĩ, mới vừa rồi trong lúc hốt hoảng mình bịa đặt ra những lời hoang đường như vậy mà hắn cũng tin, thật là ngốc nghếch.

Được võ tướng kia đích thân dẫn đi, việc xuất cung của nàng vô cùng thuận lợi, lại nói hôm nay thiết yến hội, người ra kẻ vào tấp nập, bọn thủ vệ tất bật cả ngày cũng trở nên mệt mỏi nên dễ dãi hơn mọi khi. Trời cũng giúp ta, thật là trời cũng giúp ta mà! Bùi Ngọc Nhi cao hứng ở trong lòng kêu to, mình rút cuộc đã chạy thoát khỏi hoàng cung, không cần phải đối mặt với Lạc Đế nữa, cuối cùng cũng đã được tự do!

Bùi Ngọc Nhi lúc này cao hứng hận không thể khua tay múa chân, nhưng bất đắc dĩ đằng trước còn có tên vũ phu không có não kia, Bùi Ngọc Nhi đành cố gắng nhịn xuống. Đợi ra khỏi cung một lúc lâu, võ tướng kia mới ngừng lại cước bộ, xoay người nhìn Bùi Ngọc Nhi nói.

"Phía trước không xa đã tới chợ, ngươi mau đi đi."

"Đa tạ, đa tạ đại nhân." Bùi Ngọc Nhi lập tức gật đầu, xoay người bỏ chạy.

"Khoan đã!" Bùi Ngọc Nhi còn chưa chạy được hai bước, người nọ liền lớn tiếng gọi giật nàng lại.

Chuyện gì nữa đây? Bùi Ngọc Nhi thật muốn mặc kệ hắn mà tiếp tục chạy đi, nhưng làm như vậy chắc chắn sẽ khiến hắn nghi ngờ, nàng đành phải ngừng bước xoay người lại hỏi.

"Đại nhân còn có việc gì căn dặn?"

https://thuviensach.vn

Người nọ cười hắc hắc hỏi. "Ngươi tên gì?"

Bùi Ngọc Nhi trong lòng liền giật thót một cái, tên thật của mình nhất định là không thể nói, vậy biết phải nói gì đây? Vừa lúc ấy nàng vô tình liếc mắt trông thấy một bụi hoa đang bay trong gió, liền buột miệng nói.

"Nô tỳ tên là Hoa Nhi."

"Hoa Nhi?" Người nọ tự lẩm bẩm, thật là một cái tên rất hay, mà nàng dáng vóc cũng mềm mại như một đóa hoa vậy. Hắn vừa cười to vừa nói.

"Bổn tướng tên Vương Khuê, sau này ngươi có chuyện gì cứ đến tìm bổn tướng, bổn tướng sẽ giúp đỡ ngươi."

Bùi Ngọc Nhi cảm thấy hơi bất ngờ, hắn hỏi mình nhiều như vậy, chẳng lẽ là coi trọng mình sao? Nhưng rồi lại nghĩ, bây giờ đã chạy trốn khỏi hoàng cung, tất nhiên sau này sẽ không còn gặp chuyện gì lo lắng nữa. Nàng liền vui vẻ cười một tiếng.

"Được."

Người kia nhìn Bùi Ngọc Nhi cười đáp ứng, cũng sảng khoái cười to, sau đó nói.

"Tốt, vậy ngươi mau đi đi."

Lần này xem ra là thật sự bỏ qua cho mình, Bùi Ngọc Nhi thở dài một hơi rồi xoay người bước đi.

Nàng đầu tiên là tìm tới một bố điếm để thay đổi y phục, y phục cung nữ mặc trên người quá nổi bật, rất dễ dàng gây chú ý. Đổi xong rồi nàng mới tìm đến một gian khách điếm bình thường, gọi bình trà cùng một chút thức ăn đơn giản rồi bắt đầu dùng bữa. Nàng ngồi trong khách điếm suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn là quyết định lưu lại Vu thành một thời gian.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi tính toán, nếu mình không đoán sai, Lạc Đế trong vòng hai ngày nhất định sẽ phát hiện ra mình đã chạy trốn khỏi hoàng cung. Theo như tính cách của nàng tất nhiên là sẽ không dễ dàng bỏ qua cho mình, nhất định sẽ phái người ra khỏi thành tìm kiếm mình. Hiện nay mình không còn công phu, dù ra roi thúc ngựa trong hai ngày cũng sẽ không chạy được bao xa, đến lúc đó không chừng còn bị người của Lạc Đế bắt lại được. Nếu như vậy không bằng mình tiếp tục ở lại Vu thành, mướn một gian tiểu viện ở một thời gian ngắn rồi hãy nói. Tâm niệm của mình trước nay chính là chạy trốn, Lạc Đế chắc chắn sẽ không ngờ tới mình vẫn còn lưu lại trong thành, sẽ đem binh mã tỏa ra ngoài thành tìm kiếm, vậy bên trong thành lại trở nên rất an toàn. Hơn nữa mình cũng chỉ lưu lại ở một tiểu viện, nàng sẽ không vì mình mà đi lục soát từng nhà đi? Ai ai, chính là như vậy, Bùi Ngọc Nhi nghĩ đã thông liền qua loa ăn nốt phần còn lại rồi vội vã đi tìm phòng thuê.

***

Bùi Ngọc Nhi tìm thuê được một gian tiểu viện không lớn nhưng vừa vặn thoải mái khiến nàng rất hài lòng, bên trong dụng cụ thường nhật đều có đủ, lau rửa dọn dẹp một phen là có thể dùng được. Bùi Ngọc Nhi sau khi giao cho chủ nhà một thỏi bạc liền dọn vào ở, nàng bận rộn thu xếp đến tận khuya cuối cùng mới dọn dẹp xong.

Từ buổi sáng đến giờ bận rộn suốt một ngày, Bùi Ngọc Nhi nằm ở trên giường nhắm nghiền hai mắt, muốn ngủ, nhưng làm thế nào cũng không ngủ được. Trong lòng nàng vẫn rất bất an, vừa rồi bận rộn không kịp suy nghĩ, bây giờ rỗi rãi rồi đầu óc lại ngập tràn bóng dáng của Lạc Đế. Nàng ta biết mình đã trốn đi rồi thì sẽ có phản ứng gì đây, chắc hẳn là sẽ đại phát lôi đình đi tìm mình, nhưng liệu nàng có phái binh ra khỏi thành không? Mình toan tính thế nào Lạc Đế có nhìn ra được không, nàng giảo hoạt như vậy... hơn nữa nàng lại là Vu Vương, nhất định là không thiếu binh mã, phái thêm một đội quân lục soát nội thành cũng không phải là không thể. Nghĩ đến

https://thuviensach.vn

đây Bùi Ngọc Nhi liền thấy ẩn ẩn bất an, vạn nhất thật sự là như vậy, nếu mình bị bắt trở về... thì sẽ bị xử lý ra sao?

Bùi Ngọc Nhi càng nghĩ càng lo, cuối cùng dứt khoát không nghĩ nữa. Bất kể sau này có ra sao, chết thì chết đi, nói không chừng Lạc Đế còn không thèm hạ binh đi tìm mình, nàng chẳng đã nói mình chẳng qua chỉ là món đồ chơi tiêu khiển thôi sao? Chỉ là một món đồ chơi nàng cũng không cần lao tâm khổ tứ như vậy, hơn nữa lui một vạn bước mà nói, coi như nàng thật sự muốn tìm mình, Vu thành to lớn như vậy cũng không thể ngày một ngày hai tìm thấy...

Bùi Ngọc Nhi nghĩ tới nghĩ lui, cũng không cảm thấy Lạc Đế coi trọng mình tới mức sẽ phái binh đi lục soát từng nhà một. Làm như vậy thứ nhất là tốn hao rất nhiều vàng bạc, thứ hai nhất định sẽ làm cho dân chúng bất mãn. Mình chẳng qua chỉ là món đồ chơi, làm sao sánh được cùng quốc gia trọng yếu của nàng? Nghĩ đến đây Bùi Ngọc Nhi liền cảm thấy yên tâm trở lại, trong chớp mắt đã tiến vào giấc ngủ sâu...

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 29

Trên thực tế, đêm hôm đó Vu Lạc Vũ đã biết chuyện Bùi Ngọc Nhi chạy trốn. Suốt một ngày trời Vu Lạc Vũ vô cùng vui vẻ, yến hội nhìn chung trôi qua suôn sẻ, chỉ trừ một vài điểm nhỏ là chưa vừa ý. Bởi vì tân Tiến Sĩ mới tham gia quan trường nóng lòng muốn thể hiện bản thân, bọn lão thần tự nhiên đem đó làm cái gai ở trong mắt, cho nên trong yến hội mới trên dưới ra uy một phen. Vu Lạc Vũ ngồi trên long ỷ, mặt không lộ chút biểu tình nào lặng lẽ nhìn bọn lão thần hồ nháo uy hiếp tân quan. Thật ra chuyện này không phải là không tránh được, nhưng Vu Lạc Vũ cố ý buông tay, mặc kệ để cho bọn họ tự xử lý, nàng chỉ ngồi một bên tọa sơn quan sát. Nếu ngay cả những chuyện vụn vặt ở trong quan trường này mà những tân quan kia cũng không chống đỡ được, thì quan trường thật sự là không thích hợp cho bọn họ, Vu Lạc Vũ cũng không cần người như vậy. Ở Vu Quốc người Vu Lạc Vũ không thiếu, thiếu nhất chính là người có tài.

Nhìn chung mà nói, Vu Lạc Vũ rất hài lòng, nhất là đối với Tiễn Lương. Nàng đặt ra một số nan đề cho hắn, hắn đều nhất nhất đáp trả được, hơn nữa lại còn xử lý rất khéo léo làm cho nàng thật sự hài lòng. Vu Lạc Vũ ngay trên tiền điện cố ý vô tình khen ngợi hắn vài câu, làm cho hắn vô cùng cảm kích, trong lòng thầm quyết không phụ sự mong đợi của nàng, tinh trung đền nợ nước. Thật ra thì lần này chỉ là một thủ đoạn nhỏ của Vu Lạc Vũ mà thôi, cũng coi như là đánh giá năng lực thực tế của hắn, dù sao bài thi cũng chỉ là trên giấy nói suông, mà văn quan lại rất nhiều người như vậy. Nếu nan đề mình hỏi mà Tiễn Lương đáp không được, Vu Lạc Vũ liền không để hắn ở trong lòng nữa, còn nếu đáp đúng thì đích thị chính là một nhân tài, nếu đã là nhân tài thì Vu Lạc Vũ tất nhiên sẽ vui lòng cấp cho

https://thuviensach.vn

khích lệ cùng cổ vũ. Tiễn Lương vừa vào quan trường đã được Vu Vương tin cậy, tự nhiên từ đó càng thêm sâu sắc niềm tin, tận trung chức thủ, chỉ trung thành với một mình mình.

Bữa tiệc mãi cho đến lúc mặt trời xuống núi mới tàn, Tiến Sĩ của khoa cử lần này trên dưới đều được phong quan vị tương ứng, hơn một tháng qua bận rộn đã đạt được thành quả tốt đẹp, cuối cùng cũng đã có thể nghỉ ngơi một chút, Vu Lạc Vũ mới nhẹ thờ phào một cái. Trong yến hội nhất thời cao hứng, Vu Lạc Vũ uống vào không ít rượu, tửu lực lúc sau phát ra làm nàng cảm thấy có phần choáng váng, liền truyền Niệm Tuyết trở về Vĩnh Cát điện nghỉ ngơi. Vu Lạc Vũ nhiều ngày mệt mỏi, hôm nay mới được thả lỏng tâm tình, lại thêm tửu lực tác động khiến nàng ngủ một giấc mê mệt, cho đến khi Niệm Tuyết đi vào đánh thức nàng mới từ từ tỉnh lại.

Vu Lạc Vũ bị Niệm Tuyết đánh thức, vì đang say rượu nên có phần nhức đầu, tâm tình dĩ nhiên là không tốt.

"Sao vậy?" Vu Lạc Vũ hơi khó chịu hỏi.

Niệm Tuyết nơm nớp lo sợ nói.

"Không tìm thấy tiểu chủ."

"Cái gì?" Nghe lời này Vu Lạc Vũ liền lập tức thanh tỉnh, lật người ngồi dậy.

Niệm Tuyết thấp giọng nói.

"Thưa, công công Dạ Yêu điện vừa rồi tới bẩm báo, nói không tìm thấy tiểu chủ..."

Vu Lạc Vũ trầm tư một lát rồi nói.

"Thay y phục, rồi truyền hắn vào."

https://thuviensach.vn

"Vâng." Niệm Tuyết làm lễ vạn phúc, sau đó ra cửa gọi tới hai cung nữ giúp Vu Lạc Vũ thay y phục.

Qua một lát Vu Lạc Vũ đã thu thập xong, nàng đi đến nội điện đã thấy công công Dạ Yêu điện quỳ trên mặt đất, hắn run rẩy thỉnh an.

"Ngô vương vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

Vu Lạc Vũ tọa ở trên cao, cầm chén trà uống một ngụm rồi mới nói.

"Chuyện gì xảy ra?"

Công công kia run lên một cái, bắp bắp nhỏ giọng nói.

"Buổi trưa hôm nay nô tài cùng bọn cung nữ Dạ Yêu điện đi lấy ngọ thiện cho tiểu chủ, nhưng chúng nô tài vừa vào trong sảnh đã cảm giác toàn thân như muốn nhũn ra, mí mắt nặng sập lại, sau đó liền lăn ra ngủ, đến lúc tỉnh lại phát hiện ra trời đã tối, chúng nô tài đã tìm kiếm khắp nơi trong điện cũng không thấy tiểu chủ đâu..."

"Phế vật! Các ngươi làm việc như thế nào, một tiểu nha đầu không có võ công cũng trông coi không được!" Viên công công còn chưa nói hết, Vu Lạc Vũ đã đem chén trà ném xuống mặt đất, sau đó tức giận quát lên, khiến viên công công kia run sợ vội vã dập đầu, trong miệng liên tục kêu lên, bệ hạ tha mạng, bệ hạ tha mạng.

Vu Lạc Vũ nổi giận bừng bừng một hồi lâu mới từ từ nén giận nói.

"Các ngươi lui xuống hết đi."

Công công kia vừa nghe bệ hạ không truy cứu, lập tức khấu đầu tạ an rồi lảo đảo nghiêng ngả lui ngay xuống. Đợi đến tất cả mọi người đều đi rồi, Vu Lạc Vũ mới hướng Niệm Tuyết nói.

"Ngươi phái binh lính đi tìm lại một lần nữa ở trong cung."

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết gật đầu, xoay người đi khỏi đại điện.

Lúc này trong nội điện chỉ còn lại mình Vu Lạc Vũ, nàng đi qua đi lại mấy bước, sau đó mở miệng kêu.

"Khôn Bát."

Chỉ trong nháy mắt, cửa đại điện liền bị đẩy ra, Khôn Bát đi tới trước người Vu Lạc Vũ quỳ an, kêu một tiếng.

"Chủ thượng."

Vu Lạc Vũ gật đầu, nói.

"Ngươi cũng đi điều tra một chút."

"Vâng, chủ thượng!" Khôn Bát lĩnh mệnh, sau đó cũng ra khỏi đại điện.

Khôn Bát đi rồi Vu Lạc Vũ ngồi lại trong nội điện, tửu lực còn chưa tiên tán hết khiến nàng vô cùng nhức đầu. Vu Lạc Vũ liền quay về nằm trên long tháp, nhắm mắt dưỡng thần. Nàng nghĩ, Bùi Ngọc Nhi đến giờ này vẫn chưa trở về Dạ Yêu điện, chỉ sợ là đã trốn khỏi hoàng cung, nhưng nàng không thể nghĩ ra, không có lệnh bài nàng ta làm sao xuất cung được? Chẳng lẽ là có người tiếp ứng? Vu Lạc Vũ suy nghĩ một chút liền dập tắt ý niệm này, trong hoàng cung làm sao có người của Bùi Ngọc Nhi được, không thể nào. Nàng ngẫm nghĩ hồi lâu, duy nhất chính là Bùi Ngọc Nhi thừa dịp hôm nay yến hội hỗn loạn mà trà trộn thoát ra, nếu thật sự là như vậy, kia đám tiền vệ cung môn đích thị là một đám phế vật, mình nhất định sẽ không tha cho bọn họ!

Đang miên man suy nghĩ thì Niệm Tuyết đã trở lại, nàng bẩm báo lên Vu Lạc Vũ, trong cung trước sau đều lục soát hết cũng không thấy bóng dáng của tiểu chủ đâu. Vu Lạc Vũ gật đầu, ra ý đã biết. Sau đó nàng đứng dậy rời khỏi long tháp, đi tới trước cửa sổ, nhìn lên trời, hiện giờ đã là canh ba, Bùi

https://thuviensach.vn

Ngọc Nhi, nàng đang ở nơi nào? Đã chạy ra khỏi Vu thành hay là còn tiếp tục ẩn thân, chờ đến khi mọi chuyện lắng xuống rồi mới chạy trốn? Vu Lạc Vũ nghĩ, nhưng vô luận thế nào, cô vương cũng sẽ không để cho nàng chạy trốn, chạy trốn khỏi cô vương.

Đúng lúc này thì cửa điện lại lần nữa bị đẩy ra, Vu Lạc Vũ xoay người, là Khôn Bát trở lại. Vu Lạc Vũ đi thẳng tới bàn trà bên cạnh, nâng chén lên uống một ngụm, Khôn Bát đi đến trước mặt Vu Lạc Vũ quỳ an.

"Chủ thượng."

Vu Lạc Vũ gật đầu.

"Ừ?"

"Thuộc hạ phát hiện trong sảnh Dạ Yêu điện có mê hồn tán, còn người mang tiểu chủ xuất cung chính là Tả Tướng quân Vương Khuê, cho đến giờ này điều tra thì tiểu chủ cũng chưa ra khỏi cửa thành."

Hắn? Vu Lạc Vũ nghe tên Vương Khuê trong lòng liền giật thót một cái, Vương Khuê người này kiêu dũng thiện chiến, nhưng lại là kẻ thô cuồng háo sắc, Bùi Ngọc Nhi nàng ấy cùng hắn xuất cung....

"Bọn họ vẫn còn ở cùng nhau sao?" Vu Lạc Vũ lo lắng hỏi.

"Hồi chủ thượng, không phát hiện ra thân ảnh của tiểu chủ trong Vương phủ."

Vu Lạc Vũ gật đầu, lúc này mới thấy yên tâm, nàng đứng dậy đi tới trước cửa sổ, ngừng một lát rồi nói.

"Hạ lệnh truyền Vương Khuê tiến cung, còn nữa..." Vu Lạc Vũ ngập ngừng.

https://thuviensach.vn

"Đi tìm nam tử lần trước xuất cung đã cùng tiểu chủ nói chuyện đến gặp cô vương."

Khôn Bát quỳ an, lĩnh mệnh rồi đi xuống.

***

Đêm đã khuya, nhưng Vu vương bất ngờ triệu kiến, Vương Khuê cũng đành phải ra roi thúc ngựa chạy như bay vào hoàng cung, trong chốc lát đã được công công dẫn đến thư phòng bên trong Vĩnh Cát điện. Lúc này bên trong thư phòng chỉ có ba người Vu Lạc Vũ, Niệm Tuyết cùng Vương Khuê. Vu Lạc Vũ cũng không nói vòng vo, lại càng không đả động đến chuyện hôm nay, mà trực tiếp phân phó.

"Sáng sớm ngày mai ngươi tăng cường binh lính canh giữ cửa thành, ai ra vào cũng phải hỏi han thật kỹ lưỡng, mặt khác cũng đưa thêm quân tuần tra trong thành, sau đó qua hai ngày ngươi dẫn binh mã ra bên ngoài thành tiến hành diễn binh, nhớ là mặt trời mọc ra khỏi thành, mặt trời lặn phải trở về."

Vương Khuê là một nam tử vũ phu, tuy không hiểu ý Vu vương như thế nào, cũng chỉ biết quỳ an lĩnh mệnh. Niệm Tuyết một bên cũng không hiểu ra làm sao, đợi Vương Khuê đi rồi mới lên tiếng hỏi.

"Bệ hạ, người như vậy là thế nào?"

Vu Lạc Vũ nhấp một ngụm trà rồi nói.

"Bùi Ngọc Nhi chưa ra khỏi thành, nhất định là nghĩ cô vương sẽ xuất quân ra khỏi thành lùng bắt nàng, nàng lại thông minh biết rằng chính mình chạy cũng không xa được, nếu như vậy không bằng lưu lại ở Vu thành, ở nơi nguy hiểm nhất cũng chính là nơi an toàn nhất, hơn nữa Vu thành rộng lớn như vậy, cô vương muốn tìm nàng thật sự cũng không phải chuyện dễ. Nàng đoán chừng cô vương sẽ không vì nàng mà lục soát từng nhà một,

https://thuviensach.vn

đến lúc đó không có lý do chính đáng nhất định sẽ làm lòng dân phẫn nộ, cho nên nàng mới lớn gan như vậy lưu lại trong thành. Nếu nàng đã nghĩ vậy, cô vương không bằng cũng thuận theo ý nàng, xuất binh ra ngoài thành tìm kiếm, như vậy sẽ càng làm cho nàng buông lỏng cảnh giác..."

Niệm Tuyết lại hỏi.

"Bệ hạ, vậy người bắt nam tử tiểu Hổ đó là..."

Vu Lạc Vũ khẽ nhếch khóe miệng cười một tiếng.

"Niệm Tuyết cùng cô vương chờ một chút, xem trò vui diễn ra..."

***

Hôm sau trời vừa tản sáng Bùi Ngọc Nhi đã tỉnh, nàng đứng dậy thu thập một phen, tìm một đạo y phục bình thường, sau đó mang theo một chiếc khăn che mặt rồi đi ra cửa. Lúc này trời vừa sáng, chính là thời điểm người ta đi chợ đông đúc, nàng xen lẫn vào đám người tìm mua chút lương thực là rất thích hợp, hơn nữa nàng cũng muốn ra cửa xem một chút, hôm nay Vu thành sẽ có chuyện gì xảy ra?

Quả nhiên Bùi Ngọc Nhi vừa mua đồ ăn xong trên đường trở về đã trông thấy mấy đội binh mã tinh nhuệ hướng cửa thành chạy đến, Bùi Ngọc Nhi trong lòng kích động, xem ra Lạc Đế đã phát hiện ra việc mình chạy trốn, bất quá nghĩ thêm một lúc nàng lại thấy yên tâm, Lạc Đế cho rằng mình đã chạy ra khỏi thành, bây giờ chính là đang phái binh truy bắt. Bùi Ngọc Nhi đứng tại chỗ suy nghĩ một chút, sau đó cũng hướng cửa thành chạy đến, Lạc Đế cũng không phải là ngu ngốc như vậy, truy quân ra ngoài thành tìm kiếm, chẳng lẽ bên trong thành nàng sẽ thật sự bất kể sao? Trên đường đi, Bùi Ngọc Nhi thấy binh lính tuần tra mỗi lúc một nhiều hơn, đi gần đến cửa thành thì chính là truy hỏi từng người một, lúc này nàng mới coi như tạm yên tâm, quả nhiên đúng như những gì mình đã nghĩ.

https://thuviensach.vn

Vu thành tuy tăng cường tuần tra, nhưng cũng không phải là thật nghiêm ngặt, xem ra mục tiêu của Lạc Đế chính là ở bên ngoài hành, Bùi Ngọc Nhi nhanh chóng chạy về tiểu viện, trong lòng bừng bừng nhảy nhót, nếu thật sự là như vậy, xem ra không bao lâu nữa mình sẽ được tự do. Nàng tin tưởng Lạc Đế sẽ không hao tổn tâm sức lâu vì mình, nàng còn có bao nhiêu quốc gia đại sự, hơn nữa một lần xuất binh đều tốn kém không ít, mà quan trọng nhất chính là mình đối với nàng chẳng qua cũng chỉ là một món đồ chơi mà thôi, xưa nay quân vương vốn bạc tình, nàng muốn một có một, cần gì phải chấp nhất mình đây?

Bùi Ngọc Nhi trở về tiểu viện, dọc đường đi cũng không thấy người nào tra cản mình thì trong lòng buồn cười, xem ra quan binh này quả nhiên là ăn cơm khô, chỉ biết ăn mà không biết làm. Bất quá như vậy cũng tốt, xem như mình may mắn, nếu như vậy mình cũng không phải là không thể bước chân khỏi cửa, mỗi ngày sáng sớm đều được ra ngoài mua chút đồ ăn đem về rồi.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 30

Trời vừa tản sáng Khôn Bát đã trở về, đi cùng nàng còn có thêm Đan Tiểu Hổ. Đan Tiểu Hổ vẻ mặt kinh sợ, hai tay bị Khôn Bát kiềm trụ không nhẹ, đã vậy vừa nhìn thấy người ngồi trên đại điện kia, hắn liền mở to miệng đủ để có thể ngậm một viên trứng gà, ngồi trên thượng tọa đó chẳng phải là nam tử lúc trước đi cùng Bùi Ngọc Nhi sao? Nàng sao lại là nữ tử, còn mặc trên người chính là... chính là long bào, chẳng lẽ...

Đan Tiểu Hổ hồi lâu mới phản ứng được, chỉ vào Vu Lạc Vũ.

"Ngươi, ngươi..." Hết nửa ngày cũng nói không thành tiếng, nữ tử trước mắt có phải chính là đương kim Vu Vương hay không?

Khôn Bát lúc này đứng bên cạnh Đan Tiểu Hổ quát to một tiếng.

"Càn rỡ! Bệ hạ là người ngươi có thể tùy ý chỉ vào như vậy sao? Còn không mau quỳ xuống?"

Đan Tiểu Hồ vừa nghe lời này vội vàng quỳ xuống mặt đất, run rẩy nói.

"Thảo... thảo dân Đan Tiểu Hổ khấu kiến bệ hạ."

"Đứng lên đi." Vu Lạc Vũ không yên lòng, nàng tiếp tục đọc tấu chương, cũng không nhìn Đan Tiểu Hổ một cái.

Đan Tiểu Hổ đứng lên, cúi đầu lặng lẽ không nói gì, trong lòng hắn một trận sợ hãi dâng lên, hắn biết Vu Vương trói mình tới là để nói chuyện gì, nhất định là vì lần trước mình đối với nàng đại nghịch bất đạo nên nàng

https://thuviensach.vn

muốn trị tội mà. Đan Tiểu Hổ một trận suy nghĩ lung tung, chân càng run rẩy, mình còn chưa lấy thê tử, còn chưa muốn chết đâu.

Vu Lạc Vũ, Niệm Tuyết, Đan Tiểu Hổ cùng Khôn Bát bốn người ở trong đại điện cũng không phát ra một điểm âm thanh. Trong bốn người chỉ có mình Đan Tiểu Hổ là trong lòng rối bời, không biết phải nghĩ gì, chỉ trong chốc lát mồ hôi bắt đầu ứa ra như mưa hạ.

Thật lâu sau Vu Lạc Vũ mới buông xuống tấu chương, ý vị thâm trường nhìn vào Đan Tiểu Hổ, sau đó nói.

"Ngươi ra mồ hôi?"

Chỉ một câu nói lại khiến cho Đan Tiểu Hồ ầm một cái quỳ xuống mặt đất, cuống quít kêu.

"Bệ hạ tha mạng, tiểu nhân... tội đáng chết vạn lần, ngày đó... ngày đó..."

"Cô vương gọi ngươi tới không phải vì chuyện ngày đó, cô vương có chuyện khác muốn hỏi ngươi". Vu Lạc Vũ cắt lời Đan Tiểu Hổ, nàng mới vừa rồi là cố ý để cho Đan Tiểu Hổ chờ đợi, khiến hắn suy nghĩ mông lung một phen. Đối mặt với đế vương, ngay cả kẻ tâm cơ nhất cũng sẽ bị nỗi bất an không hiểu chuyện gì đang xảy ra đánh cho tinh thần tan rã, với kẻ tâm cơ đã là như vậy, huống chi Đan Tiểu Hổ chỉ là một tiểu dân nhỏ bé, đến lúc này hắn nhất định là biết thì sẽ nói, mà đã nói thì nói cho bằng hết.

Vu Lạc Vũ hơi nhếch khóe miệng ẩn ẩn cười.

"Sư phụ của Bùi Ngọc Nhi, ngươi có biết hắn ở đâu không?"

Đan Tiểu Hổ sửng sốt một chút sau đó mới nói.

"Tiểu nhân không biết, sư phụ Ngọc Nhi từng ở trên núi phía đông thành, sau khi Ngọc Nhi xuống núi, sư phụ nàng cũng không lưu lại ở đó nữa mà

https://thuviensach.vn

dạo chơi tứ phương."

Phải không? Vu Lạc Vũ trong lòng nuối tiếc, nàng lại nhìn Đan Tiểu Hổ, thầm nghĩ, không có sư phụ của Ngọc Nhi, có Đan Tiểu Hổ cũng được. Vu Lạc Vũ nhấp một ngụm trà nói.

"Khôn Bát, đem hắn giải đến thiên lao."

Khôn Bát nói.

"Vâng, chủ thượng!" rồi lôi Đan Tiểu Hổ ra khỏi Vĩnh Cát điện.

Một bên Niệm Tuyết nhìn Đan Tiểu Hổ đi xuống, thấp giọng nói.

"Bệ hạ, có phải người muốn bắt Đan Tiểu Hổ để uy hiếp tiểu chủ?"

Vu Lạc Vũ nhìn Niệm Tuyết cười cười.

"Đã nhìn ra?"

Niệm Tuyết gật đầu, Vu Lạc Vũ mỉm cười, thầm nghĩ Niệm Tuyết dù sao cũng đã ở bên cạnh mình lâu như vậy, chính là càng ngày càng hiểu được ý tứ của mình.

Niệm Tuyết đứng một bên suy nghĩ mông lung, cảm thấy nghĩ mãi cũng không ra, lại hỏi.

"Niệm Tuyết không hiểu, nếu đã bắt được Đan Tiểu Hổ rồi, vì sao còn phải nhốt vào thiên lao? Sao không trực tiếp dùng hắn để uy hiếp tiểu chủ? Vạn nhất để nàng trốn ra khỏi thành rồi thì sẽ vô cùng khó bắt."

Vu Lạc Vũ khoát tay áo một cái, nói.

"Không vội, cửa thành còn có trọng binh canh giữ, huống chi cô vương hiểu rõ Bùi Ngọc Nhi, nàng chưa thấy cô vương lui binh chắc chắn sẽ

https://thuviensach.vn

không chạy ra khỏi thành. Còn về chưa dùng đến Đan Tiểu Hổ là bởi vì cô vương muốn để cho Bùi Ngọc Nhi biết, Vu thành cũng không phải dễ như vậy xuất ra, mà lòng bàn tay của cô vương lại càng không dễ dàng trốn thoát."

Không sai, Vu Lạc Vũ chính là muốn để cho Bùi Ngọc Nhi tiêu dao thêm vài ngày nữa, đợi đến khi nàng khẳng định mình có thể chạy trốn khỏi lòng bàn tay Vu Lạc Vũ, có thể lần nữa lại được tự do, đến lúc đó Vu Lạc Vũ mới đem quân bài Đan Tiểu Hổ ra dùng, lôi tâm tình Bùi Ngọc Nhi đang tiêu dao trên đỉnh núi rơi xuống vực sâu vạn trượng, để cho nàng vĩnh viễn không còn nghĩ đến việc chạy trốn nữa. Đây hết thảy mới là ý muốn của Vu Lạc Vũ, nàng cũng không phải thừa thời gian để ba lần bảy lượt đi truy bắt Bùi Ngọc Nhi, nàng muốn một lần này đoạn tuyệt ý niệm chạy trốn của Ngọc Nhi mãi mãi. Hơn nữa Vu Lạc Vũ lại thấu hiểu Bùi Ngọc Nhi, biết tính cách nàng sẽ không để vì mình mà liên lụy đến những người vô tội, cho nên đến lúc đó dù biết rõ đây chính là một cái bẫy, nàng cũng sẽ ngoan ngoãn tự chui đầu vào.

Sự việc đã tính toán đến mức này, Vu Lạc Vũ còn cần gì phải gấp gáp?

***

Bùi Ngọc Nhi... mấy ngày nay trôi qua thật sự rất tốt, mặc dù nàng không thể ra khỏi cửa, cũng không thể ra khỏi thành. Nhưng dù như vậy nàng cũng đã thấy hạnh phúc lắm rồi, chỉ cần không bị nhốt lại chốn thâm cung, không cần đối mặt với con người đáng ghê tởm đó, không cần phải đeo mặt nạ nữa... Nàng muốn ngủ đến lúc nào thì ngủ, muốn làm gì thì làm, chờ qua vài ngày nữa sẽ lại trở thành một Bùi Ngọc Nhi tự do tự tại, từ đó về sau vĩnh viễn sẽ không bước vào Vu thành nửa bước, không lưu lại chút liên hệ nào nữa với nơi này.

Hôm nay trời vừa ửng sáng, Bùi Ngọc Nhi nằm ở trên giường trầm tư suy nghĩ, từ hôm đó đến nay đã được bốn ngày, thức ăn cũng không còn

https://thuviensach.vn

bao nhiêu, hôm nay xem ra phải ra khỏi cửa một phen, mua thêm chút đồ ăn, cũng là đi xem bên ngoài thế nào.

Lật người rời giường, Bùi Ngọc Nhi thu thập lại y phục cho ngay ngắn, một thân thô y vải bố, lụa trắng che mặt, hết thảy đều không khác với ngày thường. Chẳng qua nàng không biết là, hôm nay nàng rời khỏi cửa, chính là về sau cũng không còn cơ hội trở về...

Ra khỏi cửa khắp nơi đều chen lấn người, Bùi Ngọc Nhi nhìn trái nhìn phải, phát hiện binh lính tuần tra nội thành đã khôi phục lại số lượng ngày thường, lập tức trong bụng nàng một trận kích động, nhưng nàng cũng không biến sắc, đi tới gian hàng bán đồ ăn kế bên, ngồi xuống chọn đại khái một vài thức đồ rồi cùng lão bà bà chủ tiệm nói chuyện phiếm. Lão bà bà mặt ẩn ẩn cười, Bùi Ngọc Nhi hỏi gì cũng đều trả lời đầy đủ, thì ra là binh lính từ hôm qua đã không còn xuất ra khỏi thành nữa, trong cung hình như đã xảy ra đại sự gì, cho nên bọn họ mới bị điều trở lại hoàng cung.

Trong cung đã xảy ra chuyện? Xảy ra chuyện gì? Nghe lão bà bà nói thì xảy ra chuyện chính là vào ngày thứ hai mình chạy trốn. Bùi Ngọc Nhi lại lần nữa hỏi thăm, lão bà bà mặt cười ha ha nói, ta chẳng qua cũng chỉ là buôn bán tiểu thương, trong cung đã xảy ra chuyện gì làm sao biết được, bất quá nghe phong thanh đã bắt được một người, ngoài cửa thành cũng có dán cáo kỳ, ngươi muốn biết thì đi xem một chút.

Bùi Ngọc Nhi trả tiền cám ơn rồi vội vã đi về phía cửa thành. Nàng phân vân một hồi cuối cùng cũng quyết định đi xem chuyện gì đã xảy ra, bây giờ là lúc nguy hiểm, ai biết được Lạc Đế sẽ giở trò gì, cho nên để yên tâm thì mình cũng nên đi tìm hiểu một chút. Vừa đặt chân đến cửa thành Bùi Ngọc Nhi đã nhìn thấy nơi dán cáo trạng đông nghẹt người, nhìn trọng binh canh giữ hai bên, Bùi Ngọc Nhi than thở, xem ra bất luận cáo trạng viết cái gì, mình sợ là cũng không dễ dàng vô sự.

https://thuviensach.vn

Người người chen lấn thật đông, Bùi Ngọc Nhi trăm chen vạn lấn mới len vào được đám người kia, mới vừa ngẩng đầu lên đã chực bị hình ảnh trước mắt làm cho giật thót, nàng khẽ cắn chặt hàm răng. Trên cáo kỳ vẽ chính là một gương mặt nam tử, là Tiểu Hổ ca ca! Bùi Ngọc Nhi không tin, lắc đầu tiếp tục nhìn xuống, vậy mà vừa nhìn xuống đầu nàng đã muốn nổ tung, ba chữ "Đan Tiểu Hổ" thật to đập thẳng vào mắt nàng, Bùi Ngọc Nhi càng siết chặt hàm răng, đọc từng chữ từng chữ ghi trên cáo kỳ.

"A..." Bùi Ngọc Nhi cười lạnh một tiếng, nguyên lai là như vậy... Trên cáo kỳ viết, Đan Tiểu Hổ ban đêm xâm nhập hoàng cung, muốn hành thích Vu vương. Nhưng mình quen biết Tiểu Hổ ca ca lâu như vậy, hắn là hạng người gì mình chẳng lẽ còn không hiểu sao? Nửa đêm xâm nhập hoàng cung? Lạc Đế quả thật là ngoan hiểm mà, Tiểu Hổ ca ca ngay cả cửa cung cũng còn không vào được thì làm sao hắn có thể hành thích ngươi đây?

Lại nhìn xuống chút nữa, Bùi Ngọc Nhi trong nháy mắt đã muốn lạnh đến thấu tim.

"Đan Tiểu Hổ giờ ngọ hôm nay, trảm thủ!" Chín chữ to, từng chữ một như lưỡi dao sắc bén cắt nát đáy lòng Bùi Ngọc Nhi, thì ra đây hết thảy chỉ là một cái bẫy, Bùi Ngọc Nhi cười khổ, mình thật khờ mà, thì ra Lạc Đế sớm biết mình vẫn còn ở Vu thành, biết mình mấy ngày nay sẽ mật thiết để tâm đến động tĩnh trong hoàng cung, biết mình nhất định sẽ đến xem hoàng bảng này, cũng biết mình nhất định sẽ tự chui đầu vào lưới...

Thì ra kế hoạch của mình Lạc Đế đã sớm đoán được, mấy ngày nay nàng cũng chỉ là muốn bồi mình chơi đùa mà thôi. Bùi Ngọc Nhi cười khổ, giờ khắc này nàng là thật sự tuyệt vọng, mình quả thật không đấu lại nàng, ở trước mặt nàng cũng chỉ là một con chim nhỏ, đã là chim nhỏ thì làm sao có thể trốn thoát ra ngoài? Lạc Đế là cường đại như vậy, mình làm sao có thể chạy ra khỏi bàn tay nàng đây?

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi xoay người tách khỏi đám đông, một mình lặng lẽ trở về tiểu viện, đổi lại một thân tơ lụa bạch sam, gương mặt nhỏ nhắn hoạt bát đã dâng đầy một màn sương lạnh, không nói cũng không cười.

Trước khi đi, nàng lưu luyến nhìn lại gian phòng đã thuộc về nàng bốn ngày qua, thời gian tuy ngắn nhưng nghĩ lại, mỗi giờ mỗi khắc cũng đều là sung sướng nhất, hạnh phúc nhất. Nàng nhắm mắt rời khỏi tiểu viện, ngoài trời chợt hạ một trận bão tuyết, bông tuyết rơi xuống người nàng như lông ngỗng trắng muốt che khuất con đường. Hai bên đường tiểu hài nhi vui vẻ cười đùa, vô câu vô thúc ra cửa chơi tuyết. Tất cả những thứ tốt đẹp này, hết thảy hết thảy, từ nay về sau cũng không còn quan hệ gì với mình nữa, Bùi Ngọc Nhi liếc mắt nhìn thật sâu, rồi quay người hướng hoàng cung đi tới...

W5zXCdIxuW

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 31

Bên ngoài cửa cung có một nữ tử đang đứng, nàng một thân hắc y, trước ngực hai tay ôm trường kiếm, Bùi Ngọc Nhi nhìn nàng, nàng cũng nhìn lại Ngọc Nhi. Sau đó Bùi Ngọc Nhi lặng lẽ đi theo nàng vào hoàng cung. Nữ tử này là ai? Bùi Ngọc Nhi không biết, nhưng nàng biết nhất định là người của Lạc Đế.

Suốt đường đi không nói lời nào, Bùi Ngọc Nhi cuối cùng cũng được dẫn vào bên trong Vĩnh Cát điện, trong điện Vu Lạc Vũ đang nằm trên ghế thượng nhàn nhã xem sách, gương mặt bình tĩnh không lộ ra chút biểu tình.

Nữ tử kia đi thẳng tới trước mặt Vu Lạc Vũ, sau đó quỳ xuống nói.

"Chủ thượng, đã mang tiểu chủ về" Thì ra người này chính là Khôn Bát.

Vu Lạc Vũ nói.

"Lui xuống đi."

Khôn Bát quỳ an, xoay người ra khỏi nội điện.

Vu Lạc Vũ nằm trên ghế xem sách, lưu Bùi Ngọc Nhi đứng ở một bên, thật lâu cũng không nói năng gì. Lúc này khoảng cách đến giờ hành hình của Đan Tiểu Hổ chỉ còn lại không tới hai canh giờ, Vu Lạc Vũ có thể chờ, nhưng Bùi Ngọc Nhi thì không thể. Thời gian kéo dài càng lâu, đối với Đan Tiểu Hổ là càng bất lợi. Bùi Ngọc Nhi trầm tư hồi lâu, rồi mới hít sâu một hơi mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

"Ta về rồi, ngươi đem Tiểu Hổ ca ca thả đi."

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ cười cười đặt sách xuống, sau đó nói.

"Ngươi khi nào nghe cô vương nói qua, ngươi trở lại, cô vương sẽ thả Đan Tiểu Hổ?"

"Ngươi giam Tiểu Hổ ca ca không phải là muốn bắt ta trở lại sao, ngươi thiên giận hắn, hắn có tội gì?" Bùi Ngọc Nhi mặt vô biểu tình mở miệng nói.

Vu Lạc Vũ lắc đầu.

"Ngươi chạy trốn, cô vương biết chỉ là chuyện sớm hay muộn, cô vương không có tức giận, dĩ nhiên là cũng không cần thiên giận hắn. Hơn nữa để trói ngươi trở lại, cô vương có trăm ngàn biện pháp, ngươi đừng quên cô vương là ai."

"Vậy ngươi bắt hắn là có ý gì? Hắn đã làm sai điều gì để ngươi phải giết hắn? "

Vu Lạc Vũ đứng lên, hướng về phía Bùi Ngọc Nhi giảo hoạt cười một tiếng "Tiểu Ngọc Nhi nàng thật là mau quên, không nhớ lần trước xuất cung hắn đối với cô vương làm chuyện đại nghịch bất đạo gì sao? Hắn làm như vậy cô vương giết cả nhà của hắn cũng là đáng lắm."

Bùi Ngọc Nhi vội vàng nói.

"Ngươi không phải là đáp ứng ta, chỉ cần ta đoạn tuyệt quan hệ với hắn, ngươi sẽ không làm khó dễ hắn nữa sao?"

Vu Lạc Vũ gật đầu, nói.

"Cô vương nhớ, cô vương vốn cũng không định truy cứu, nhưng tiểu Ngọc Nhi chẳng phải đã phá lệ trước hay sao? Ngươi tự tiện trốn khỏi

https://thuviensach.vn

hoàng cung, trốn khỏi cô vương, tiểu Ngọc Nhi, nếu ngươi cũng có thể đổi ý thay lời như vậy thì tại sao cô vương lại không được?"

Bùi Ngọc Nhi ngậm miệng làm thinh, nàng bây giờ có trăm cái miệng cũng không thể bào chữa được, hơn nữa tranh luận với Vu Vương, nàng có hy vọng giành phần thắng được sao? Hiện nay điều duy nhất Bùi Ngọc Nhi có thể làm chính là thỏa hiệp, chỉ có thể thỏa hiệp mới cứu được Tiểu Hổ ca ca, dù sao chuyện này từ đầu đến cuối cũng không liên can gì tới hắn. Bùi Ngọc Nhi nhìn Vu Lạc Vũ, mở miệng nói.

"Ta hứa sẽ không chạy trốn nữa, sẽ lưu lại bên cạnh ngươi, cho đến khi ngươi nguyện ý thả ta đi... ngươi có thể bỏ qua cho hắn được không?"

Vu Lạc Vũ nở nụ cười, một nụ cười xinh đẹp đến nghiêng thành nghiêng nước, nàng cũng không vội trả lời mà nâng cằm Ngọc Nhi lên, khiến nàng phải nhìn thẳng vào mặt Lạc Vũ, sau đó nói.

"Tiểu Ngọc Nhi, ngươi có phải vẫn cho rằng lời của cô vương là tiếng gió bên tai? Cô vương nói ngươi tiến lên, ngươi lại lùi xuống, mọi chuyện cũng đều muốn nghịch ý với cô vương?"

Bùi Ngọc Nhi bị buộc nhìn thẳng vào Vu Lạc Vũ, nhưng nàng không nói gì, Vu Lạc Vũ lại nói.

"Trong lòng ngươi phải chăng một chút cũng không thèm màng đến uy nghiêm của bậc quốc gia đế vương? Hoàng cung này là nơi nào mà ngươi nói muốn đến là đến, muốn đi là đi?"

"Không phải vậy."

"Nhưng cô vương lại cảm thấy chính là như vậy. Nhìn xem, ngươi chẳng phải đã làm như vậy rồi sao?"

https://thuviensach.vn

"Ta..." Bùi Ngọc Nhi cứng lưỡi, nàng bị điểm trúng yếu huyệt, điều này có trăm miệng cũng không thể bào chữa được. Nhưng dù sao nàng cũng tuyệt đối không thể để cho Đan Tiểu Hổ chết, nếu không nàng sẽ ân hận suốt đời. Nàng cuống quít nói.

"Từ nay ta sẽ không như vậy nữa, cũng sẽ không đối nghịch với ngươi nữa, ta cầu ngươi bỏ qua cho hắn đi."

Vu Lạc Vu tay càng bóp chặt cằm Ngọc Nhi, nheo mắt lại hỏi với khẩu khí tức giận "Ngươi lại cầu xin cô vương sao? Vì một Đan Tiểu Hổ, ngươi đã hai lần cầu xin cô vương rồi, trong lòng ngươi... hắn thật sự quan trọng như vậy sao?"

Bùi Ngọc Nhi dừng một chút, sau đó nói.

"Hắn là vô tội, ta không thể liên lụy hắn."

Nghe vậy, Lạc Vũ mới thầm thở nhẹ, sau đó buông tay ra, ý nghĩ của Bùi Ngọc Nhi quả nhiên là giống với sự mong đợi của Lạc Vũ, Đan Tiểu Hổ ở trong lòng nàng cái gì cũng đều không phải, chẳng qua là vì nàng quá thiện lương, không nỡ làm liên lụy đến người vô tội mà thôi. Vu Lạc Vũ xoay người trở về bàn trà, từ từ nói.

"Niệm Tuyết, dán xuất cáo kỳ, nói Đan Tiểu Hổ đã tự sát, hủy bỏ việc trảm thủ, sau đó đem hắn đến giam ở Sở Sơn Trang bên ngoài cung."

"Vâng." Niệm Tuyết lĩnh chỉ, sau đó xoay người lui ra ngoài. Bùi Ngọc Nhi đứng ở bên cạnh thở dài, toàn Vu thành có ai mà không biết Sở Sơn Trang là nơi nào, xem ra là Lạc Đế vẫn muốn giam lỏng Tiểu Hổ ca ca để kiềm chế mình, nàng vẫn là không yên lòng mình, cuối cùng mình vẫn làm liên lụy tới Tiểu Hổ ca ca... Dù sao hiện nay hắn không chết là tốt rồi, sau này từ từ nghĩ biện pháp cứu hắn thoát khỏi nơi đó cũng không muộn.

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết vừa rời đi, Vu Lạc Vũ cũng xoay người hướng đến tủ sách, vừa đi vừa nói.

"Còn nhớ cuộc tỷ thí định đoạt ước hẹn ba năm lúc trước không?"

Bùi Ngọc Nhi tuy không hiểu nàng đột nhiên nhắc đến chuyện này là có ý gì, nhưng nàng vẫn trả lời.

"Nhớ."

Vu Lạc Vũ ừ một tiếng.

"Lần trước cô vương tỷ thí là dùng kiếm, nhưng cô vương cũng không thật sự am hiểu kiếm pháp", sau đó nàng dừng một chút rồi lại nói.

"Ngươi biết cô vương am hiểu nhất là loại binh khí nào không?"

Bùi Ngọc Nhi lắc đầu nói.

"Không biết."

Lúc này, Vu Lạc Vũ đã lấy ra một món đồ, nàng vung tay ra một cái liền vang lên một tiếng "vút", sau đó quay người lại đối mặt với Bùi Ngọc Nhi.

"Cô vương am hiểu nhất chính là dùng nhuyễn tiên" (roi mềm)

Vu Lạc Vũ đến gần, Bùi Ngọc Nhi đã thấy rõ vũ khí nàng đang cầm trong tay, đó là một ngọn roi dài to bằng đầu ngón cái, mới trông qua thấy thật dị thường mềm mại. Bùi Ngọc Nhi hỏi.

"Ngươi nói cho ta để làm gì?"

Vu Lạc Vũ đi đến bên Bùi Ngọc Nhi, giảo hoạt cười một tiếng.

"Tiểu Ngọc Nhi lần này chạy trốn, cô vương tuy nói không tức giận, nhưng cũng phải trừng phạt Tiểu Ngọc Nhi. Nếu không ngươi sẽ thật sự

https://thuviensach.vn

cho rằng cô vương vô dụng, không trị nổi ngươi." Vu Lạc Vũ nhìn ngọn roi mềm trong tay, lại nói.

"Nhưng Tiểu Ngọc Nhi yên tâm, tiên pháp của cô vương đã luyện đến trình độ lô hỏa thuần thanh, một roi quất ra sẽ không chảy máu, cũng không lưu lại sẹo. Nơi bị quất roi sẽ chỉ bị sưng đỏ, gây ra đau đớn toàn thân." Vu Lạc Vũ vừa mới nói xong, roi thứ nhất đã rút lên người Bùi Ngọc Nhi, nhưng tốc độ nhanh quá khiến Ngọc Nhi căn bản cũng không kịp nhìn thấy. Nơi bị đánh vừa rồi còn không cảm thấy gì, qua một lát mới thấy nhói đau.

Thấy sắc mặt Bùi Ngọc Nhi qua một lúc mới bắt đầu thay đổi, Vu Lạc Vũ tựa như mơ hồ nghĩ ngợi gì, nàng lắc đầu nói.

"Cô vương quên mất, đây là đang phạt ngươi, cô vương rút roi có chút nhanh, ngươi căn bản là chưa cảm nhận được đau đớn cực hạn.Vậy cô vương sẽ chậm một chút, khiến ngươi nhớ thật kỹ lần dạy dỗ này." Vu Lạc Vũ vừa nói xong, lại một roi rút xuống trên người Ngọc Nhi.

Đau... Bùi Ngọc Nhi cắn chặt môi dưới nhịn không kêu lên, một roi này tuy so với vừa rồi chậm hơn rất nhiều, nhưng lại cũng đau hơn rất nhiều, nàng cảm giác được nơi bị chạm đến đang rát bỏng, đúng là đau đến thấu xương.

Roi thứ hai rút ra, mặt nàng đã biến sắc, nhưng Vu Lạc Vũ vẫn chưa hài lòng, nàng nheo mắt lại nhìn Ngọc Nhi, căm tức không nói nên lời. Đầu lưỡi nàng vừa nói sẽ không đối nghịch với Vu Lạc Vũ nữa, nhưng hãy nhìn nàng xem, cắn chặt hàm răng chết cũng không kêu lên! Loại thái độ hiên ngang này của nàng ở trong mắt Lạc Vũ là ngu ngốc đến cực điểm, nếu lúc này nàng mở miệng ra cầu xin một tiếng, hoặc chỉ cần nàng kêu đau một câu, Vu Lạc Vũ sẽ nhất định dừng tay. Nhưng nàng hết lần này đến lần khác vẫn làm bộ dáng "hiên ngang lẫm liệt", khiến cho Vu Lạc Vũ làm sao không căm tức đây?

https://thuviensach.vn

Xem ra là hạ thủ chưa đủ nặng? Vu Lạc Vũ lạnh lùng mở miệng nói.

"Thoát y phục!"

Bùi Ngọc Nhi lập tức trợn to cặp mắt, nàng lại muốn làm gì? Tại sao phải thoát y phục? Bùi Ngọc Nhi không thể không nghĩ đến chuyện kia, hành động của Vu Lạc Vũ còn sờ sờ trước mắt... Không thể được, Bùi Ngọc Nhi nhìn Vu Lạc Vũ giả điếc.

Vu Lạc Vũ gương mặt đầy sương lạnh, nhìn chằm chằm Bùi Ngọc Nhi một hồi lâu, lại mở miệng nói.

"Mới vừa đáp ứng cô vương chuyện gì, Ngọc Nhi sợ là lại quên mất rồi, nhưng cũng không sao, thả Đan Tiểu Hổ rồi, cô vương vẫn còn sư phụ của ngươi."

Cái gì, Bùi Ngọc Nhi trong người lạnh toát, nàng nói gì? Chẳng lẽ... sư phụ cũng đã bị nàng bắt đi?

Đoán ra được Bùi Ngọc Nhi đang nghĩ gì, Vu Lạc Vũ gật đầu.

"Ngươi quên cô vương là ai sao? Hay để cô vương đem sư phụ ngươi đến trước mặt ngươi?"

"Không muốn!" Bùi Ngọc Nhi cuống quít ngan cản, thanh âm đã hoàn toàn đánh mất điểm bình tĩnh khi nãy. Nàng làm sao còn có thể bình tĩnh, làm sao còn có thể lựa chọn, Tiểu Hổ ca ca cùng sư phụ... Bùi Ngọc Nhi nhắm mắt lại, chậm rãi đưa tay lên, từng lớp từng lớp thoát hết áo khoác trên người.

Nhìn động tác của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ mới cảm thấy hài lòng. Đợi nàng làm xong, Vu Lạc Vũ lại giơ roi lên, rút xuống từng ngọn.

https://thuviensach.vn

"Đau..." Không còn áo khoác che chở, roi mềm cùng da thịt gần gũi tiếp xúc, cảm giác đau đớn này càng làm cho Bùi Ngọc Nhi ròng ròng mồ hôi lạnh, nàng cắn nát môi dưới nhưng cũng không thể nhịn được buột miệng kêu lên, từng tiếng từng tiếng ứng với mỗi lần Vu Lạc Vũ rút roi xuống.

Rút xuống mười roi, Vu Lạc Vũ nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi đã có chút đứng không vững, liền dừng động tác lại, lạnh lùng mở miệng.

"Đã biết sai chưa?"

"Đã biết." Qua một hồi lâu, Bùi Ngọc Nhi mới nặn được hai chữ này.

"Sau chỗ nào?" Vu Lạc Vũ không thuận theo mà buông tha.

"Ta..." Bùi Ngọc Nhi lắp bắp.

Vu Lạc Vũ lúc này cũng không vội, nàng đi tới bên Bùi Ngọc Nhi, một tay đỡ Ngọc Nhi đang nghiêng ngả sắp ngã, cầm y phục dưới đất lên thay nàng mặc vào, động tác cực kỳ ôn nhu mềm mỏng. Vu Lạc Vũ chưa từng đối đã với người nào như vậy, Bùi Ngọc Nhi cũng không hiểu điều đó sao? Chỉ cần Bùi Ngọc Nhi nói nàng biết sai rồi, sau này sẽ không trốn nữa, cũng sẽ nghe lời mình, sẽ thuận theo mình... Vu Lạc Vũ nghĩ thầm, nếu nàng như vậy, mình nhất định sẽ không đối xử thế này với nàng, sẽ cho nàng tất cả những gì nàng muốn, sẽ cưng chiều nàng, dung túng nàng, làm cho nàng trở thành cô gái hạnh phúc nhất thiên hạ.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 32

Nhưng sự thật lại không thuận theo mong muốn của Vu Lạc Vũ, nàng tuy là đế vương, nhưng thật ra cũng chỉ là người bình thường, nàng có thể thao túng được sinh tử, nhưng lại không thao túng được tư tưởng của người ta. Bùi Ngọc Nhi nhìn Vu Lạc Vũ ôn nhu thay mình mặc lại y phục, trong lòng không khỏi cảm thấy xúc động, người ấy là quân chủ quốc gia, vốn quen có người hầu kẻ hạ đến từng chút một, đã có khi nào đối xử với ai như thế này chưa? Phải chăng mình ở trong lòng nàng thật sự có vị trí gì đặc biệt? Cuối cùng suy nghĩ một hồi lâu, Bùi Ngọc Nhi mở miệng nói.

"Ta không biết mình đã sai chỗ nào, ta cũng chỉ muốn được tự do, vô câu vô thúc. Nếu ngươi không dùng biện pháp này để lưu ta lại, cho ta thêm một lần cơ hội, ta nhất định vẫn sẽ chạy trốn!" Bùi Ngọc Nhi một hơi nói xong, nàng biết nói xong rồi Lạc Đế nhất định sẽ đại phát lôi đình, nhưng nàng vẫn cứ muốn nói. Đến giờ này nàng có thể nhìn ra, Vu Lạc Vũ không phải thật sự là một người có máu lạnh, cho nên nàng phải nói cho Lạc Vũ biết được suy nghĩ trong lòng mình. Bùi Ngọc Nhi không phải là người thông minh, nàng sẽ không vì sợ hãi mà chịu nhận sai việc mình không làm sai. Nàng không hiểu mình đã sai chỗ nào, mà đối với việc chạy trốn cũng không có hối hận, cho nàng thêm một lần cơ hội nữa, nàng nhất định vẫn sẽ chạy trốn!

Quả nhiên là Vu Lạc Vũ nổi giận, hơn nữa lại là lửa giận ngút trời! Bàn tay nguyên bản vẫn còn đang đỡ Bùi Ngọc Nhi ngay lập tức vùng ra đẩy nàng sang một bên, khiến nàng không kịp đề phòng, hung hăng té nhào xuống đất.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ nhìn chằm chằm vào Bùi Ngọc Nhi, hận không thể lập tức giết nàng!

"Niệm Tuyết!" Vu Lạc Vũ gọi lớn, lúc này nàng đã giận đến phiến đỏ đôi mắt, trên cổ nổi đầy gân xanh.

Cửa nội điện được đẩy ra, người đi tới không phải là Niệm Tuyết mà là một vị công công. Từ khi Vu Lạc Vũ lên ngôi tới nay, trừ Niệm Tuyết, vị Tiểu công công này chính là người tâm phúc nhất ở bên cạnh nàng. Tiểu công công tiến vào cửa, quỳ an rồi bẩm báo.

"Hồi bệ hạ, Niệm Tuyết còn chưa trở về."

Vu Lạc Vũ giận không kềm được, lập tức nói tiếp.

"Đem nàng giải đến thiên lao, không có lệnh của cô vương tuyệt đối không cho phép nàng ra ngoài!"

"Vâng" Tiểu công công lĩnh chỉ, ra cửa gọi một tiếng, lập tức hai thị vệ cao lớn theo vào, đem Bùi Ngọc Nhi kéo ra khỏi nội điện.

Cửa điện được đóng lại, Vu Lạc Vũ trơ mắt nhìn Bùi Ngọc Nhi bị giải ra bên ngoài, từ đầu đến cuối không thốt lên tiếng nào, không cầu xin tha thứ, mà cũng không có chút kháng cự.

"A!!!" Vu Lạc Vũ rống lên giận dữ, rút xuống một roi, bàn trà lập tức bị tách thành hai nửa. Vu Lạc Vũ trong cơn giận dữ, trường tiên trong tay phát động tán loạn, nộ hỏa trong lòng tắc nghẹn không phát ra được. Bùi Ngọc Nhi, nàng ngang bướng như vậy rút cuộc là vì cái gì? Cô vương đã bao giờ hạ mình như vậy, cô vương đối với nàng dung túng như vậy rút cuộc là vì cái gì? Tại sao nàng lại không biết điều như vậy, tại sao lại được voi đòi tiên? Chỉ cần nàng theo cô vương, nàng muốn gì cô vương cũng đều chiều ý nàng, vì sao nàng lại cứ chống đối như vậy? Nàng biết rõ cô vương sẽ không thả nàng đi, nàng vẫn cứ nói nàng muốn đi, chọc cho cô vương tức

https://thuviensach.vn

giận, khiến cô vương trừng phạt nàng, chẳng lẽ đây mới là điều nàng muốn sao?

Vu Lạc Vũ vung roi một trận cuồng phong, đến khi Niệm Tuyết vội vội vàng vàng trở về, chính là thấy cả căn phòng hỗn độn bừa bãi khiến nàng chết điếng. Trên đường đi về, nhìn thấy y sam của Bùi Ngọc Nhi vương vãi nơi cửa điện liền nghĩ đã xảy ra chuyện, nàng chạy đến căn dặn Tiểu công công chớ để lộ chuyện ra ngoài, rồi vội vàng đi tìm Lạc Vũ. Niệm Tuyết về đến bên long tháp, liền thấy Vu Lạc Vũ nằm trên đó ngây dại đôi mắt, gắt gao nhìn lên trần không nói một câu.

Niệm Tuyết cẩn thận gọi hai tiếng bệ hạ, Vu Lạc Vũ nhắm chặt đôi mắt lại, khoát tay đưa lưng về phía nàng nói.

"Cô vương muốn nghỉ ngơi, ngươi đi xuống đi."

Niệm Tuyết không còn cách nào, đành phải giúp Vu Lạc Vũ đắp kín chăn bông, sau đó mới lui ra khỏi nội điện.

Vu Lạc Vũ trong đầu một trận hỗn độn, trăm vạn hình ảnh kỳ quái cứ xoay đi xoay lại trong đầu nàng, khiến nàng hồn hồn ngạc ngạc, đầu muốn vỡ tung, sau đó từ từ mệt mỏi thiếp vào giấc ngủ.

***

Lúc Vu Lạc Vũ tỉnh dậy, trời đã tối rồi. Vu Lạc Vũ chợt lật người ngồi dậy, làm sao lại ngủ lâu như vậy, trời đã tối rồi sao? Nàng vội vàng gọi Niệm Tuyết tới, hỏi Bùi Ngọc Nhi đang ở đâu? Niệm Tuyết một trận mê man, nói cho Vu Lạc Vũ, tiểu chủ vẫn còn ở thiên lao mà, chẳng phải bệ hạ đem nàng nhốt vào trong đó hay sao? Vu Lạc Vũ trong lòng đột nhiên giật thót một cái, âm thầm kêu hỏng bét, mình vốn là muốn cho nàng ở nơi ngục tối âm u một lát để nàng biết sợ, xong rồi sẽ mang nàng về ngay, nhưng tại sao lại ngủ thiếp đi? Vu Lạc Vũ vừa nghĩ đến đây, không dám trì hoãn

https://thuviensach.vn

thêm, vội vàng gọi Niệm Tuyết đến thay y phục, sau đó kêu Tiếu công công thắp đèn dẫn đường, thẳng hướng thiên lao chạy tới.

Cả đoạn đường đi trong lòng Vu Lạc Vũ nơm nớp bất an, mà tâm nàng hoảng hốt cũng không phải là không có đạo lý. Thiên lao Vu Quốc không phải có thể tùy tiện đi vào, bị giam ở đây nhất định là kẻ thủ trọng tội, mà vào đến nơi rồi cũng chỉ có thể bỏ mạng mà thôi. Vu Lạc Vũ từ khi lên ngôi tới nay, số người bị giam vào thiên lao cũng chưa đếm quá đầu ngón tay, nam tù đã vắng vẻ như vậy, huống chi nữ tù? Quanh năm ngục thất không có phạm nhân, những tên cai ngục kia chỉ sợ là đã ngứa ngáy tay chân, Vu lạc Vũ lo lắng nhất chính là Bùi Ngọc Nhi sẽ bị dùng hình! Hồ đồ, thật đúng là hồ đồ mà! Vu Lạc Vũ tuy giận Bùi Ngọc Nhi, nhưng cũng không đành lòng dùng phương thức đó đối đãi với nàng.

Một đường chạy như bay, Vu Lạc Vũ hận là không mọc cánh bay thẳng vào trong thiên lao. Đến cửa ngục rồi, không đợi Tiếu công công thông truyền, nàng đã vung ống tay áo đạp cửa đi vào, vừa vào đến nơi đã không nhịn được nhíu mày. Thiên lao âm u ẩm ướt, khắp nơi lộ ra tà khí, toàn bộ đều truyền đến một mùi vị máu tanh vô cùng khó nghe. Vu Lạc Vũ dùng tay bưng mũi, dời gót đến khu nữ tù. Đám cai ngục đang chụm vào đánh bạc, vừa thấy người đi đến đều sợ đến choáng váng mặt mày, tuy quỳ rạp xuống nhưng lại không biết mở miệng ra thỉnh an... Vu vương là thân phận như thế nào? Nàng chính là vạn kim chi khu, bao nhiêu đời nay Vu vương cũng chưa từng dời bước đến thiên lao u tối này, hôm nay thiên tử lại đột nhiên hạ giá, bọn họ có phản ứng này cũng không phải là quá khó đoán.

Vu Lạc Vũ cũng không so đo nhiều như vậy, mở miệng hỏi ngay.

"Bùi Ngọc Nhi đâu?"

Những tên cai ngục kia giương mắt nhìn nhau, hiển nhiên là không biết Vu Lạc Vũ đang hỏi người nào, ngược lại Tiếu công công đứng bên cạnh rút cuộc cũng thông minh hơn, vội vàng nhắc.

https://thuviensach.vn

"Chính là người sớm nay đã mang tới."

Tên cai ngục kia chợt hiểu ra, nói.

"Ở bên trong, ở bên trong". Vừa nói vừa đứng lên, xoay người dẫn đường đi đến nơi đang giam giữ Bùi Ngọc Nhi. Vu Lạc Vũ đi theo sau, chân mày càng gắt gao giao lại, nơi này căn bản không phải là chỗ cho người thiện lương, chuột gián bò khắp nơi, ở trong ngục thất âm u trên tường vẫn còn hằn rõ vết máu, vết máu đó đã biến thành màu đen, cũng không biết đã có từ khi nào. Vu lạc Vũ trong lòng phiền não, mình làm sao lại có thể hồ đồ đem Bùi Ngọc Nhi nhốt ở chỗ này cơ chứ?

Tên cai ngục đi hết một đoạn đường thẳng, rồi đột ngột rẽ phải biến mất vào trong đêm tối, Vu Lạc Vũ theo sát phía sau, nhưng vừa mới đi vào đã bị hình ảnh trước mắt làm cho kinh hoàng đến bất động. Nàng đã nhìn thấy cái gì?

Đây là một gian hình thất, bên trong vương vãi đủ loại hình cụ, bốn góc lại đốt lửa bồn, trên tường vằn vện vết máu đen, mặt đất xơ xác mấy ngọn cỏ khô, dâng lên một mùi tanh tưởi vô cùng khó chịu. Mà Bùi Ngọc Nhi lại rõ ràng đang ở trước mặt Vu Lạc Vũ, nàng bị treo ngược trên giá thượng, cúi thấp đầu, trên trường sam trắng như tuyết loang lổ vết máu tươi, trên người lưu lại đầy vết roi. Phía trước mặt nàng lúc này đang bày ra hai bồn lửa lớn, tựa hồ như đang đốt cháy Bùi Ngọc Nhi. Một Bùi Ngọc Nhi vốn hoạt bát hảo động, hiện như một xác chết vô hồn, nằm im không động đậy.

Hai chân Vu Lạc Vũ giờ này như đóng đinh xuống mặt đất, không thể động đậy, người kia có phải thật sự là Tiểu Ngọc Nhi? Vu Lạc Vũ trợn to cặp mắt, nàng đơn giản là không thể tin! Một lúc sau mới kịp phản ứng lại, giận dữ hét lên.

"Các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì? Còn không mau đem tiểu chủ xuống?!"

https://thuviensach.vn

Tiếu công công cùng bọn cai ngục nhìn thấy vẻ mặt này của Vu Lạc Vũ đã sớm ứa mồ hôi lạnh, nghe thấy âm thanh rống giận của nàng xong, bọn họ liền vội vội vàng vàng chạy như bay tới, cẩn thận đỡ Bùi Ngọc Nhi từ trên giá thượng xuống. Vu Lạc Vũ lập cập đi tới, ở phía dưới tiếp nhận Bùi Ngọc Nhi. Ngọc Nhi hiện giờ nhu nhược tựa như người không xương, thân thể lại nhẹ bẫng, Vu Lạc Vũ cẩn thận ôm lấy nàng, chỉ sợ chạm vào vết thương trên người. Vừa mới rồi nhìn từ đằng xa, chỉ thấy y phục trên người nàng loang vết máu, bây giờ nhìn gần đến thế, mới càng thấy rõ ràng hơn vết máu khô khốc cùng với da thịt rách tươm, khiến cho vết roi trên người nàng càng thêm vẻ dữ tợn.

Vu Lạc Vũ trong lòng chợt nổi lên một trận đau nhói, đau như bị cào xé tâm can. Nàng không phải là chưa từng muốn Ngọc Nhi bị dùng hình, không phải là chưa từng muốn Ngọc Nhi sẽ trở thành như vậy, nhưng... nghĩ đến là một chuyện, cho đến khi chính mắt nhìn thấy, Vu Lạc Vũ mới phát hiện mình thật ra là không chịu nổi đả kích này! Bùi Ngọc Nhi là của mình, coi như muốn giết muốn đánh muốn trừng phạt cũng phải do mình tự tay làm, tại sao có thể để cho một lũ đê tiện này đả thương nàng chứ?

Vu Lạc Vũ trong nháy mắt hóa mù quáng, hướng về Tiếu công công rống to.

"Ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì! Còn không mau truyền ngự y? Sau đó đem tất cả bọn họ kéo xuống chém đầu!!!"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 33

"Khoan đã...." Tiếu công công đang muốn lĩnh chỉ làm việc, lại bị một âm thanh yếu ớt ngăn cản. Đó chính là tiếng nói của Bùi Ngọc Nhi.

Vu Lạc Vũ vội vàng đưa tay trái vén mái tóc tán loạn của nàng lên, chỉ thấy khuôn mặt nhỏ nhắn vốn trắng nõn hiện giờ lấm một tầng than bụi, đôi môi đỏ mọng kia cũng bị ngọn lửa hung dữ thiêu đốt đến nứt nẻ, nàng nhíu mày, dường như là vô cùng khó chịu. Vu Lạc Vũ trong lòng phiến lên từng trận thương tâm, nàng ôn nhu cưng chiều nói.

"Sao vậy? Ngọc Nhi nơi nào không thoải mái, nói cho cô vương."

"Bọn họ..." Bùi Ngọc Nhi nhíu chặt chân mày.

"Tiểu Ngọc Nhi ngủ ngoan, cô vương sẽ không bỏ qua cho bọn họ." Vu Lạc Vũ nhẹ giọng dụ dỗ.

"Không phải vậy..." Bùi Ngọc Nhi đứt quãng, một câu nói giống như dùng toàn bộ khí lực, Vu Lạc Vũ ở một bên cũng kiên nhẫn lắng nghe, nàng hô hấp dồn dập, mất cả nửa ngày mới lại nói.

"Tha cho ... tha cho bọn họ đi..."

Vu Lạc Vũ lại lần nữa nhói đau, nha đầu này, đến lúc này vẫn còn cầu xin cho bọn họ sao? Trước mắt nàng là Bùi Ngọc Nhi dáng vẻ yếu ớt, bên tai lại vang đến tiếng cầu xin cho đám người kia, tha cho bọn họ sao? Nàng với ai cũng thiện lương như thế, vì sao bấy lâu nay đối với cô vương cũng không được một phần như vậy?

https://thuviensach.vn

Hồi lâu không nghe thấy tiếng trả lời, Bùi Ngọc Nhi nặng nề hé đôi mắt ra, nhìn thấy chính là ánh mắt Vu Lạc Vũ ngập tràn thâm ý đang chăm chú nhìn mình, Bùi Ngọc Nhi mơ hồ kéo nhẹ ống tay áo của nàng, lại lần nữa yếu ớt nói.

"Tha... tha bọn họ đi..."

Vu Lạc Vũ nghẹn lời, Bùi Ngọc Nhi mỗi lần yếu thế cũng là vì người khác, mình còn có thể làm sao, còn có thể làm sao đây? Nàng cắn răng nghiến lợi, cũng đành chiều theo Ngọc Nhi nói.

"Mỗi người trượng hình một trăm roi, sau đó đem đi lưu đầy, cả đời không được trở về Vu Quốc một bước!"

Niệm Tuyết gật đầu ghi nhớ. Đám người còn quỳ trên mặt đất kia nhất tề dập đầu tạ ơn, giữ được mạng là tốt rồi, giữ được mạng là tốt rồi.

Vu Lạc Vũ cẩn thận ôm lấy Bùi Ngọc Nhi, mà Bùi Ngọc Nhi rút cuộc cũng mệt mỏi cùng cực vùi đầu vào trong ngực nàng mê man ngủ.

Trên đất còn có một đám người đang quỳ, Lạc Vũ ôm Ngọc Nhi đi tới trước mặt bọn họ, lửa giận vẫn còn hừng hực cháy, nàng đá vào người tên cai ngục một cước, "phốc" một tiếng hắn liền từ miệng phun trào máu tươi, Vu Lạc Vũ hừ lạnh, thét lên.

"Cút!" Đám cai ngục ôm người, nửa sống nửa chết lui xuống như chạy trốn.

Vu Lạc Vũ ôm Bùi Ngọc Nhi chạy vội trở về Vĩnh Cát điện, Niệm Tuyết một bên đuổi sát theo sau. Nhưng đoạn đường này đối với nàng là không hề thoải mái, Tiếu công công trở về tìm ngự y, tất nhiên là còn lại Niệm Tuyết đi theo thắp đèn, nhưng Vu Lạc Vũ lại chạy nhanh quá, nàng đuổi theo không kịp. Hơn nữa hiện nay tuy trời đã tối, nhưng Vu Lạc Vũ là Vu Vương, nhất định đi đến đâu cũng sẽ gây chú ý, mà lúc này nàng lại ôm

https://thuviensach.vn

một nữ nhân ở trong lòng, nếu để người khác nhìn thấy.... Vu Lạc Vũ hiện giờ trong lòng chỉ còn nghĩ đến việc cứu người, nàng không quản được nhiều như vậy, cho nên cả đoạn đường chỉ có mình Niệm Tuyết còn đủ tỉnh táo để mà run sợ, nàng vừa chạy vừa dáo dác nhìn quanh, chỉ sợ bị người khác trông thấy.

***

Tiếu công công đã sớm đón Nghiêm Lâm chờ ở Vĩnh Cát điện, đợi một lát đã thấy Lạc Đế ôm một nữ nhân hốt hoảng xông thẳng vào bên trong, ngay cả bọn nô tài quỳ an cũng mặc kệ như không thấy. Nghiêm Lâm bỗng khiếp sợ, đây là tình huống thế nào? Bệ hạ ôm trong lòng chính là một nữ nhân? Tuy trong lòng một trận nghi hoặc dâng lên, hắn vẫn vội vàng đi theo Vu Lạc Vũ tiến vào trong nội điện.

Vu Lạc Vũ cẩn thận đặt Bùi Ngọc Nhi xuống giường, vừa truyền ngự y đến trị thương, nhưng xoay người lại trông thấy Nghiêm Lâm tiến vào tầm mắt liền nghi hoặc hỏi "Ngươi đến đây làm gì?"

Nghiêm Lâm nuốt nuốt nước miếng, nói.

"Bệ hạ truyền ngự y, dĩ nhiên là thần tiến cung..."

Vu Lạc Vũ cau mày.

"Lần này không phải ta cần chẩn bệnh, nữ quan đâu?"

"Hồi bệ hạ, hôm nay Vương đại nhân thân thể không được khỏe, không có ở trong cung, sợ là sẽ không đến đây chẩn bệnh được."

Vu Lạc Vũ xoay người nhìn Bùi Ngọc Nhi một chút, nàng thế kia chỉ sợ không thể trì hoãn thêm, liền cắn răng một cái nói.

https://thuviensach.vn

"Cũng được, ngươi tới cứu nàng, có sai sót gì cô vương sẽ lấy đầu ngươi!"

"Vâng!" Nghiêm Lâm mở miệng lĩnh mệnh, sau đó đi tới bên Bùi Ngọc Nhi.

Nghiêm Lâm trong lòng nảy ra một suy nghĩ, hắn càng lúc càng thấy rất khả dĩ. Thứ nhất là, mình đi theo bên cạnh bệ hạ đã lâu, dường như cũng chưa từng thấy qua bệ hạ thất thố như thế. Thứ hai, bệ hạ là vạn kim chi khu, là một đấng quân vương tính cách lạnh lùng như băng tuyết, làm sao có thể ôm một nữ nhân xa lạ? Cuối cùng, đây chính là long tháp, từ xưa đến nay ở Vu Quốc, nữ nhân có thể ngủ ở trên long tháp chỉ có thể là người được Vu Vương lâm hạnh qua, vậy hiện nay nữ nhân đang nằm trên long tháp kia, có hay không... đủ mọi loại dấu hiệu phơi bày khiến Nghiêm Lâm không thể không hoài nghi, nữ nhân này, chẳng lẽ là ... cấm luyến bệ hạ nuôi bên người sao?

Nhưng nghĩ thì nghĩ, Nghiêm Lâm cũng không chậm trễ chẩn bệnh cho bệnh nhân, hắn nhấc tay áo Ngọc Nhi lên nhìn, trên cánh tay đầy vết roi dài sâu hàng tấc, máu đã đọng lại sưng tấy cả lên. Nghiêm Lâm đem ngón tay đặt lên mạch nàng, nhắm mắt lại, từ từ nghe nhịp.

Một bên Vu Lạc Vũ cũng vì nôn nóng đến loạn trí, nàng đi tới đi lui liên hồi, chốc chốc lại dừng một chút ngoái nhìn về hướng Bùi Ngọc Nhi. Bên kia Bùi Ngọc Nhi tuy đã mê man bất tỉnh, nhưng dáng vẻ vẫn vô cùng thống khổ, thỉnh thoảng lại từ trong cổ họng rên lên mấy tiếng. Vu Lạc Vũ thấy vậy vội vàng chạy đến bên cạnh long tháp, cúi người khẽ vuốt trán nàng, hy vọng như vậy có thể dịu lại đau đớn của nàng một chút.

Nghiêm Lâm ngồi bên cạnh tuy bất động thanh sắc, nhưng lại đem hết thảy cử động của Vu Lạc Vũ thu vào trong đáy mắt, hắn lập tức liền khẳng định nghi vấn của mình. Xem ra quan hệ của bệ hạ cùng nữ nhân này quả nhiên là không đơn giản. Hắn bỗng thấy vui vẻ trong lòng, chỉ cần sau này

https://thuviensach.vn

mình có thể nịnh bợ tốt, biết đâu đây chính là cơ hội để thăng quan tiến chức không chừng.

Một lát sau, hắn mới thu hồi tay, đặt ống tay áo của Bùi Ngọc Nhi xuống, sau đó đứng lên bẩm báo.

"Bệ hạ, mạch của cô nương này tuy yếu, nhưng cũng không lo ngại đến tính mạng, trên người đều chỉ là các vết thương ngoài da, nếu điều trị thật tốt một thời gian là có thể khôi phục lại như trước. Thần kê hai đơn thuốc, trong uống ngoài thoa là được."

Nghe Nghiêm Lâm nói vậy, Vu Lạc Vũ mới thấy hơi yên tâm, nhưng vẫn lo lắng mở miệng hỏi.

"Sẽ lưu sẹo sao?"

Nghiêm Lâm dừng một chút mới nói.

"Tất cả đều sẽ lưu lại, nhưng nếu điều trị khéo, không nhìn kỹ chắc là sẽ không phát hiện ra."

Vu Lạc Vũ gật đầu, xem ra cũng chỉ có thể như vậy, chỉ cần Ngọc Nhi không sao là tốt rồi. Vu Lạc Vũ lúc này liền phân phó Niệm Tuyết đi theo Nghiêm Lâm lấy thuốc, sau đó phải quay về ngay. Niệm Tuyết và Nghiêm Lâm quỳ an, cùng nhau lui ra khỏi nội điện.

Nội điện đột nhiên nổi lên một trận vắng lặng, Vu Lạc Vũ thở dài, ngồi bên cạnh long tháp, tay không tự chủ được nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Bùi Ngọc Nhi, ngắm nhìn Ngọc Nhi ngủ mê man đến xuất thần. Tiểu nha đầu này, tính khí vì sao lại quật cường như vậy? Nếu sáng nay nàng không nghe theo mình, làm sao lại tự chuốc lấy cực khổ, để cho bọn cai ngục kia hành hạ thành ra thế này đây? Vu Lạc Vũ trong lòng phiếm đau, nhưng cũng không biết nói thế nào, Bùi Ngọc Nhi là người của mình, mình có giận nàng hơn nữa cũng sẽ không đem nàng đánh ra thành như vậy. Hôm nay

https://thuviensach.vn

mình hồ đồ thất sách một chút, đã hại Tiểu Ngọc Nhi ra nông nỗi này... Vu Lạc Vũ phiền não, cũng chỉ là bởi vì thất sách mới đem Bùi Ngọc Nhi đưa đến thiên lao.

***

Bận rộn cho mãi đến đêm khuya, vết thương trên người Bùi Ngọc Nhi mới tạm được các cung nữ xử lý xong, Vu Lạc Vũ từ đầu đến cuối canh giữ bên cạnh, nửa bước cũng không rời. Vết roi trên người Bùi Ngọc Nhi thật sâu, hằn xuống trên người không dưới mười mấy vết phủ kín toàn thân, khiến Vu Lạc Vũ đau nhói trong người. Thật là ân hận, Vu Lạc Vũ thật ân hận vì sao lại chiều theo Ngọc Nhi mà không trị tội đám người đó? Những người đó đơn giản tội đáng chết vạn vạn lần!

Xử lý vết thương xong, Niệm Tuyết đi đến bên người Vu Lạc Vũ hỏi nhỏ, có cần đưa tiểu chủ về Dạ Ân điện không? Vu Lạc Vũ khoát tay, nói.

"Sau này tiểu chủ ở lại Vĩnh Cát điện cùng cô vương."

"Chuyện này..." Niệm Tuyết muốn nói lại thôi, bệ hạ làm như vậy phải chăng là quá chọc người? Hôm nay ngự y chỉ sợ là đã phát hiện ra điều gì , cũng không biết bệ hạ có biết không?

"Cứ làm như thế, cô vương đã quyết định." Vu Lạc Vũ day day minh huyệt, tựa hồ rất mệt mỏi, sau đó nàng dừng lại một chút rồi nói.

"Đúng rồi, chuyện về sau ngươi đi xử lý cho cô vương."

"Tuân chỉ." Niệm Tuyết gật đầu, trong lòng liền thở phào. Chuyện hôm nay phát sinh hết thảy quá mức lộ liễu, mà thân phận của tiểu chủ là vạn vạn lần không được trồi lên mặt nước, người dặn dò như vậy xem ra bệ hạ vẫn còn biết phân tắc trong chuyện này, vậy là được rồi.

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết lui ra khỏi nội điện, mới vừa ra đến cửa điện liền bị một bóng người chặn lại. Niệm Tuyết ngừng bước chân, ngẩng đầu lên hỏi.

"Có chuyện gì?"

Người nọ cười hắc hắc, hỏi.

"Ngươi thấy thế nào?"

"Cái gì thấy thế nào?" Niệm Tuyết nghi ngờ, nàng ta có ý gì?

"Chuyện của chủ thượng chứ còn chuyện gì, nàng cùng tiểu chủ, ngươi thấy thế nào?"

"Thấy thế nào ư ..." Niệm Tuyết suy nghĩ hồi lâu mới nói.

"Ta cũng không biết, mỗi lần thấy tiểu chủ, bệ hạ sẽ đại phát lôi đình, chưa từng có ai khiến bệ hạ tức giận hết lần này đến lần khác như thế."

Người kia gật đầu, hiển nhiên là hiểu ý tứ của Niệm Tuyết, nàng miết miết miệng nói.

"Ta lại không thấy vậy, ta cảm thấy chủ thượng đã thích tiểu chủ."

"Gì?" Niệm Tuyết bất khả tư nghị.

Người nọ lại nói.

"Ngươi đã khi nào thấy chủ thượng như vậy chưa?" Niệm Tuyết lắc đầu.

"Ngươi có khi nào thấy chủ thượng đối với người nào đại phát lôi đình như vậy, rồi lại không giết nàng?" Niệm Tuyết lắc đầu.

"Ngươi có khi nào thấy chủ thượng để cho người ta ngủ trên long tháp?" Niệm Tuyết liền sáng mắt gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Thấy rồi."

"Người nào?"

Niệm Tuyết mặt nghiêm chỉnh đáp.

"Tiểu chủ."

"..." Người nọ mặt liền trương phình, ý tứ của mình còn không phải là ngoài tiểu chủ ra, chủ thượng chưa từng để ai khác ngủ trên long tháp sao???

Niệm Tuyết nhìn người nọ thêm một chút lại nói.

"Ngươi tìm ta rút cuộc có chuyện gì? Việc bệ hạ phân phó ta còn chưa làm xong đây."

Người nọ do dự hơn nửa ngày mới nói.

"Đưa thư cho ngươi, đã đọc chưa?"

"Đọc rồi." Niệm Tuyết gật đầu.

"Không có hồi âm sao?"

"Không có..."

Ngất! Người nọ đi tới đi lui hai bước, lấy tay gãi gãi đầu, sau đó nói.

"Ta viết cho ngươi dài như vậy, ngươi thật sự một chữ cũng không trả lời sao?"

"Ta suy nghĩ một chút." Niệm Tuyết ngửa đầu, nhắm mắt suy nghĩ, cuối cùng mới thở dài nói.

"Ta và ngươi cùng là người bên cạnh bệ hạ, như vậy không tốt."

https://thuviensach.vn

Người nọ buồn bực.

"Lại câu này..."

Niệm Tuyết vừa nhìn người nọ, vừa kiên nhẫn nói lại một lần.

"Ta và ngươi cùng là người quan trọng bên cạnh bệ hạ, tất nhiên phải đem hết toàn lực giúp bệ hạ làm việc, tại sao lại có thể vướng vào nhi nữ tình trường đây, huống chi ngươi cũng là nữ tử?"

Người nọ bất đắc dĩ lắc đầu, lời này đã nghe Niệm Tuyết nói mấy năm, nàng cũng không nguyện nhiều lời. Tính tình của Niệm Tuyết ra sao nàng hiểu rõ, có nói nhiều với nàng cũng chưa chắc hữu dụng, người như vậy phải từ từ cảm hóa mới được... Người nọ thở dài một tiếng, tung người nhảy vọt lên rồi biến mất vào màn đêm, trước khi đi còn bún lên trán Niệm Tuyết một cái, lại nói một câu vẫn nhắc đi nhắc lại mấy năm nay.

"Ta chờ ngươi!"

"Au!" Cho đến lúc người nọ biến mất vào màn đêm, Niệm Tuyết mới cảm nhận được sau gáy một trận nhói đau, nàng khom lưng xoa xoa gáy, âm thầm mắng, Khôn Bát chết tiệt, đau chết người ta!

abled"IZyU

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 34

Sau khi Niệm Tuyết rời đi, trong điện chỉ còn lại Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi, lúc này đêm đã khuya, Vu Lạc Vũ không một chút buồn ngủ. Nàng ngồi bên cạnh long tháp, nhìn Bùi Ngọc Nhi đang ngủ say, trong lòng bỗng dưng giống như chạm đến một mảnh mềm mại.

"Ai" Vu Lạc Vũ thở dài. Thay đổi rồi. Đều thay đổi cả rồi. Gần đây mình sao thế này, Từ lúc đầu, nguyên nhân giữ Bùi Ngọc Nhi lại rõ ràng không phải như bây giờ, rõ ràng chỉ là bởi nàng ấy có ràng buộc với mình lúc nhỏ cho nên mới muốn dùng nàng để có thể nhớ chuyện trước kia một chút, để mình có thể giống như một người bình thường. Nhưng bây giờ.... Nhưng bây giờ có thể vẫn như trước sau? Mình đối với nàng ấy, cuối cùng là sao đây, nàng chẳng qua chỉ là cấm luyến mình giữ bên người sao? Có thật sự chỉ là như vậy thôi phải không...

Vu Lạc Vũ lắc đầu một cái, thôi thôi, không nghĩ nữa. Đúng thì sao, không đúng thì thế nào? Đời này mình chưa từng nghĩ cho bản thân, chưa từng có được thứ mình chân chính mong muốn. Tuy bây giờ mình không thể hiểu thái độ của mình với Bùi Ngọc Nhi là gì, nhưng khát vọng muốn đem nàng giữ bên người là rất rõ ràng. Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi cười một tiếng, trong lòng lại càng thêm khẳng định, nhất định phải trói chặt nàng bên cạnh mình, bất kể đến khi nào.

Cởi xuống ngoại bào nằm bên người Bùi Ngọc Nhi, động tác của Vu Lạc Vũ vô cùng cẩn thận, rất sợ sẽ đụng đến Bùi Ngọc Nhi. Nhẹ xoay người , Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi rất lâu không thể ngủ được. Có một người khác nằm bên cạnh quả thật có chút không quen. Nghĩ đến đây, Vu Lạc Vũ

https://thuviensach.vn

mới đột nhiên ý thức được, tại sao mình lại để cho Bùi Ngọc Nhi ở cùng một điện với mình chứ? Chuyện này chưa bao giờ xảy ra, tại sao giờ...A~ lắc đầu một cái, Vu Lạc Vũ thật muốn điên lên đi được, mấy hôm nay mình quả thật là vô cùng khác thường, tình trạng này chưa bao giờ xảy ra trước đây? Vu Lạc Vũ sâu kín nhìn Bùi Ngoc Nhi một cái, nói thầm, tiểu Ngọc Nhi ngươi đúng là thật lợi hại, vốn chỉ muốn để ngươi giúp ta trở thành bình thường một chút, nhưng bây giờ ta càng ngày càng không bình thường.

Lúc Bùi Ngọc Nhi tỉnh lại mặt trời đã lên cao, mở mắt ra, cảm giác có chút xa lạ. Đây là đâu? Bùi Ngọc Nhi vốn định xoa mắt, nhưng vừa mới nâng lên một chút, nàng lập tức hít vào một hơi. Đau quá! Lần này, trí nhớ giống như suối trào toàn bộ tràn vào đầu. Bùi Ngọc Nhi trợn to mắt, lập tức nghiêng đầu nhìn xung quanh một lần. Tại ao mình lại ở trong tẩm cung của Lạc Đế?

Quả nhiên...tâm Bùi Ngọc Nhi liền trầm xuống, quả nhiên lại trở lại, vậy mà mình còn tưởng rằng đó chỉ là mộng. Bùi Ngọc Nhi tự giễu cười cười, xem ra tất cả mõi chuyện mơ hồ hôm qua đều là thật, mình trở về hoàng cung, sau đó Lạc Đế thẹn quá hóa giận đem mình nhốt vào thiên lao, sau đó chính là bị dụng hình, từng roi từng roi.

Vậy hôm qua....Bùi Ngọc Nhi đột nhiên dâng lên mơ hồ, hôm qua giống như trong lúc mình sắp hôn mê đã nhìn thấy Lạc Đế. ..dáng vẻ rất ôn nhu, rất đau lòng. Nhưng mà....Bùi Ngọc nhi đột nhiên cảm thấy có phải bản thân mình đã bị đánh đến loạn trí rồi hay không. Mình đang nghĩ vớ vẫn cái gì vậy, Lạc Đế chỉ muốn mình chết, còn ôn nhu đau lòng gì chứ, thật sự là bị đánh đến ngu muội rồi. Bùi Ngọc Nhi nghĩ, con người Lạc Đế như vậy, nói mình tin chuyện nàng sẽ đau lòng vậy chi bằng tin rằng mặt trời sẽ mọc hướng Tây đi!

Đương lúc Bùi Ngọc Nhi đang mải mê suy nghĩ, Vu Lạc Vũ tiến vào.

https://thuviensach.vn

"Ngủ có ngong không?" Sắc mặt Vu Lạc Vũ đầy mệt mỏi, thanh âm tương đối lãnh đạm.

"Ừ." Bùi Ngọc Nhi gật đầu, diện vô biểu tình.

Hừ. Vu Lạc Vũ âm thầm phúc phỉ, ngươi trái lại ngon giấc a, bản thân mình lại một đêm ngủ không an ổn.

"Trên người còn đau không?"

"Đau." Bùi Ngọc Nhi gật đầu, vẫn là diện vô biểu tình.

Vu Lạc Vũ hí mắt, hôm nay có hỏi tất đáp, cũng không nháo ầm ĩ? Chẳng lẽ là bị đánh đến ngu người rồi?!

"Ngươi không sao đấy chứ?" Vu Lạc Vũ có chút lo lắng hỏi.

"Không có gì." Bùi Ngọc Nhi lắc đầu.

"Hôm nay có chút khác thường, không giống ngươi a."

Bùi Ngọc Nhi lắc đầu, vẻ mặt không quan tâm nói.

"Không phải đã đáp ứng ngươi, không ngỗ nghịch lại ngươi nữa sao." Cho nên mình sẽ không ầm ĩ, sẽ không phản kháng, cũng sẽ không đối nghịch với nàng ta, lần này nàng ta cũng nên hài lòng đi chứ.

"Ngươi..." Vu Lạc Vũ nheo mắt lại, đi nahnh đến bên người Bùi Ngọc Nhi.

"Ngươi như thế này gọi là vâng lời cô vương sao? Ngươi nhìn lại thái độ của ngươi xem?"

Bùi Ngọc Nhi nâng mắt, nhìn chằm chằm vẻ mặt hung ác của Vu Lạc Vũ, sau đó gằn từng chữ.

https://thuviensach.vn

"Ta đã đáp ứng sẽ ngoan ngoãn nghe lời ngươi, bây giờ ta cũng đang làm đây, tại sao ngươi còn bất mãn chứa? Chẳng lẽ sau khi ngươi đã làm những đó với ta còn muốn bảo ta vui vẻ chấp nhận tất cả sao?"

Bốn mắt nhìn nhau, cứ giằng co như vậy, ai cũng không có ý định nhún nhường. Hồi lâu, Bùi Ngọc Nhi thở dài một tiếng, lại nói.

"Tại sao ta lại ở đây, mau cho người đưa ta về Dạ Yêu điện đi."

"Không được, từ hôm nay trở đi ngươi sẽ cùng cô vương ở tại nơi này, trong Vĩnh Cát điện, không cần phải trở về Dạ Yêu điện." Vu Lạc Vũ mở miệng cự tuyệt.

Bùi Ngọc Nhi cau mày.

"Ngươi không cần như vậy. Tiểu Hổ ca ca vẫn còn ở trong tay ngươi, ta sẽ không chạy trốn nữa."

"Ai nói là bởi vì hắn? Không phải là vì nguyên nhân này." Vu Lạc Vũ phủ nhận, nàng quả thật không có nghĩ như vậy, cũng không cần thiết phải nghĩ, cho dù Bùi Ngọc Nhi không trụ ở Vĩnh Cát điện nàng ấy cũng không trốn được, Vu Lạc Vũ căn bản sẽ không lại để cho Bùi Ngọc Nhi có cơ hội chạy mất.

"Vậy thì vì cái gì?" Bùi Ngọc Nhi nghi ngờ, nếu không phải vì nguyên nhân này, vậy thì đó là tại sao. Cùng Lạc Đế sống cùng một mái hiên, đồng sàng cộng chẩm, chuyện này....chuyện này sao có thể? Nếu thật là như vậy, mình nhất định sẽ điên mất.

Vậy thì vì cái gì? Vu Lạc Vũ cũng muốn biết là vì cái gì, nàng có vẻ bối rối, sau đó cau mày nói.

"Không có vì sao, cô vương nói sao thì ngươi cứ nghe vậy!"

https://thuviensach.vn

"Không muốn!" Vu Lạc Vũ vừa nói xong, Bùi Ngọc Nhi liền lập tức mở miệng cự tuyệt, cùng ngươi cùng một chỗ, nói đùa cái gì thế? Chẳng lẽ còn muốn hàng đêm nằm ở trên sàng tháp hài hước chờ đợi người kia lâm hạnh sao?

Vu Lạc Vũ không để ý đến sự phản đối của Bùi Ngọc Nhi, đi thẳng đến bàn trà rót một chung, tự thưởng thức, qua một lúc lâu mới nói.

"Ngươi cảm thấy ngươi có thể phản kháng sao? Hay là ngươi đã quên những gì vừa nói?"

Bùi Ngọc Nhi cắn răng không nói, cái này bảo nàng phải làm thế nào đây? Biết rõ chờ đợi mình là hậu quả gì nhưng buồn cười là nàng không thể nào phản kháng được, tú tài ngộ kiến binh, đều không thể nói lý, huống chi người mình gặp cũng không phải là binh. Bùi Ngọc Nhi tự giễu cười một tiếng, thôi được, còn có thể làm gì chứ? Dù sao cũng đã bẩn rồi, còn dè dặt cái gì? Hết thảy đều là mệnh, có lẽ đến khi không thể chịu nổi, tự mình sẽ kết thúc tất cả. Cũng đáng để mừng đấy chứ?

"Ngươi dưỡng thương cho thật tốt, chờ đến khi ngươi khỏe lại, cô vương sẽ mang ngươi xuất cung du ngoạn, được không?" Vu Lạc Vủ đột nhiên chuyển đề tài. Thật ra thì chuyện xuất cung này hoàn toàn ý nghĩ đột nhiên xuất hiện thôi. Là bởi vì sau khi nàng nhìn thấy dáng vẻ tịch mịch kia của Bùi Ngọc Nhi mới quyết định mang nàng ấy đi ra ngoài giải sầu.

Dáng vẻ tịch mịch đó làm cho nàng cảm giác có chút tội lỗi. Thật ra chuyện đến mức như hôm nay, Vu Lạc Vũ cũng không muốn, nhưng mọi chuyện cũng không phải chỉ có như vậy, một phần Vu Lạc Vũ cũng muốn nhìn thấy lúc Bùi Ngọc Nhi cười, tuy rằng nàng chưa từng cười với Vu Lạc Vũ một lần.

"Ta không muốn đi." Bùi Ngọc Nhi mở miệng cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

Một câu ta không muốn đi này làm cho Vu Lạc Vũ ngây ngốc tại chỗ, không biết làm sao nói tiếp. Tiểu Ngọc Nhi nói nàng không muốn xuất cung, mình không có nghe lầm chứ?

"Ngươi không muốn đi?" Vu Lạc Vũ hỏi lại một lần.

"Không muốn."

Vu Lạc Vũ cau mày.

"Khong được, cô vương muốn đi, ngươi phải bồi cô vương." Bùi Ngọc Nhi là đang giận lẫy, Vu Lạc Vũ suy nghĩ một chút liền đoán được. Yêu thích tự do như Bùi Ngọc Nhi lại nói không muốn xuất cung, ai tin? Huống chi Vu Lạc Vũ là người có thói quen bá đạo, Bùi Ngọc Nhi càng không đi, Vu Lạc Vũ càng khăng khăng phải đi.

Thấy Bùi Ngọc Nhi không nói lời nào, Vu Lạc Vũ lại nói.

"Chúng ta ra bên ngoài thành săn thú được không?"

Nửa ngày, Bùi Ngọc Nhi mới nói một câu.

"Được." Ngoại trừ đồng ý, nàng còn có thể nói gì.

Vu Lạc Vũ hài lòng cười.

"Vậy ngươi dưỡng thương cho tốt, cô vương có việc, đi trước." Vu Lạc Vũ nói xong, xoay người đi. Nàng nghĩ, trong cung tràn đầy linh đan diệu dược, vết thương trên người tiểu Ngọc Nhi chỉ cần mấy ngày là sẽ hồi phục, mình có phải nên phái người ra ngoài thành tìm chỗ săn thú không.

Yêu đến nhanh, không một lý do, chẳng qua đáng buồn là, Vu Lạc Vũ lại không hề biết, mà Bùi Ngọc Nhi cũng không yêu nàng.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi tuổi còn quá nhỏ, tốc độ khôi phục quả thực rất nhanh. Chưa đến bảy ngày, những đạo vết thương trên người Bùi Ngọc Nhi cũng đã kết vảy sau đó tróc ra. Mấy ngày nay, Bùi Ngọc Nhi cũng rất an tâm dưỡng thương, chẳng qua là nàng cảm thấy rất kỳ quái, Lạc Đế dường như rất khác thường, mình cùng nàng ta đồng sàng nhưng nàng ta cũng không có động tác dư thừa gì, mỗi đêm khuya trở về nàng ta đặt mình xuống liền ngủ mất. Bất quá như vậy cũng tốt, Bùi Ngọc Nhi vui vẻ, sự lo lắng đề phòng mỗi đêm cũng buông xuống không ít.

Nhưng cho dù là vậy, có một số việc Bùi Ngọc Nhi thế nào cũng không vui nổi. Thân thể mình trong gương đồng không còn như trước kia, hoàn mỹ không tỳ vết nữa, từng đạo vết sẹo nhìn thấy mà giật mình. Phàm là nữ tử ai cũng đều yêu thích cái đẹp, thân thể một nữ tử lại biết thành như vậy, điều này làm sao bảo Bùi Ngọc Nhi có thể vui vẻ đây?

Bùi Ngọc Nhi nhìn gương đồng đến nhập thần, ngay cả Vu Lạc Vũ đã bước vào tới cửa cũng không phát hiện. Tất nhiên Vu Lạc Vũ cũng nhìn thấy từng đạo từng đạo vết sẹo đầy trên thân thể người kia, nàng hơi thở dài, đi đến bên sàng tháp cầm lấy y phục của Bùi Ngọc Nhi, sau đó khoác lên trên người nàng.

"Tháng chạp trời đông giá rét, thân thể ngươi còn chưa khôi phục hoàn toàn, không sợ sẽ bệnh sao?"

Bùi Ngọc Nhi bị thanh âm của Vu Lạc Vũ làm giật mình, phản xạ có điều kiện nắm thật chặt lấy y phục mà Vu Lạc Vũ đã khoác lên người nàng, che lấy thân thể, sau đó nói.

"Ngươi vào bằng cách nào?"

Vu Lạc Vũ buồn cười, dáng vẻ quẫn bách của Bùi Ngọc Nhi lúc này thật là khả ái.

https://thuviensach.vn

"Đây là tẩm cung của cô vương, ngươi nói xem cô vương vào bằng cách nào?"

Bùi Ngọc Nhi cau mày, rõ ràng mất hứng.

"Ngươi đi ra ngoài, ta muốn thay y phục."

"Thay đi, cô vương ở một bên xem."

"Ngươi...." Bùi Ngọc Nhi nhất thời cứng họng, người này thật là vô sỉ!

Vu Lạc Vũ cười một tiếng.

"Thân thể tiểu Ngọc Nhi cô vương đều đã nhìn hết rồi, bây giờ còn xấu hổ cái gì?"

"Ngươi im miếng!" Bùi Ngọc Nhi phẫn hận trợn mắt nhìn Vu Lạc Vũ, người này cuối cùng có phải là nữ tử không vậy, làm sao có thể nói ra những lời vô sỉ như thế?

Chẳng qua là Bùi Ngọc Nhi thật hiểu Vu Lạc Vũ, người ta ngay cả những chuyện vô sĩ cũng đã làm rồi, huống cho chỉ là mấy lời này?

Vu Lạc Vũ nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi quả thật là nổi giận, liền cũng không tiếp tục trêu đùa nữa, vốn dĩ nàng đến đây cũng không phải là vì loại chuyện này, Vu Lạc Vũ cười cười, sau đó nói.

"Tiểu Ngọc Nhi chuẩn bị một chút đi, xong rồi đến thư phòng tìm cô vương, cô vương mang ngươi xuất cung dạo chơi."

Nói xong, Vu Lạc Vũ hướng Bùi Ngọc Nhi mập mờ cười một tiếng, xoay người đi.

Xem ra mấy ngày nay, tiểu Ngọc nhi đã khôi phục gần hết rồi, ít nhiều thì tiểu miêu giương nanh múa vuốt cũng đã trở lại một chút, nói chuyện

https://thuviensach.vn

cũng đã có khí lực. Vu Lạc Vũ nghĩ, mặc dù thỉnh thoảng sẽ nổi tính tình nhưng chung quy so với không có sức sống nằm trên giường thì tốt hơn.

/rNxU<

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 35

Không tình nguyện, không muốn đi, nhưng Bùi Ngọc Nhi vẫn phải mặc y phục tử tế đi tìm Vu Lạc Vũ. Nàng tựa như một khối gỗ, để mặc cho những cung nữ kia hầu hạ, thay y phục, búi tóc. Mặc dù thân thể bị người nhìn thấy nhưng trong lòng Bùi Ngọc Nhi cũng không có một chút cảm xúc nào, dù sao đều là nữ tử. Có điều lạ là, tại sau khi bị tiểu nhân hèn hạ Lạc Đế kia nhìn lại có cảm giác? Mặc dù cảm giác đó vô cùng tệ. Chẳng lẽ....Chẳng lẽ...? Bùi Ngọc Nhi nghĩ, đúng rồi, nhất định là vì nàng ta là một tiểu nhân hèn hạ cho nên mình mới có cảm giác như vậy. Bùi Ngọc Nhi gật đầu, Ân, nhất định là như vậy.

Cung nữ một bên hầu hạ nhìn Bùi Ngọc Nhi lúc thì khó hiểu lúc thì lại ngốc ngốc tự nói thầm. Tiểu chủ làm sao vậy? Trong lúc thay y phục mà cũng có thể ngây người, vẻ mặt thì lúc cau có lúc lại bĩu môi, khả ái biết bao nhiêu, khó trách bệ hạ lại coi trọng tiểu chủ như vậy, dáng vẻ quả thật tựa như tiên nữ hạ phàm.

Sau khi thu thập xong, Bùi Ngọc Nhi được cung nữ mang đến thư phòng. Vu Lạc Vũ đã chuẩn bị xong, nàng vẫn mặc một thân nam trang, cẩm y hồ cừu, mái tóc được cột lên thật cao, mắt ngọc mày ngài, mỹ như quan ngọc, tuy không như nam tử nhưng lại là loại âm nhu mỹ, trái lại rất có dáng vẻ đường đường. Bất quá...Bùi Ngọc Nhi âm thầm hừ lạnh, kim ngọc kỳ ngoại, bại nhứ kỳ trung*.

(*Bên ngoài hào nhoáng, bên trong thối rữa.)

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi bước vào, nét mặt Vu Lạc Vũ đầy thích thú. Ngọc Nhi trang điểm quả thật là vô cùng đẹp, xem ra thân thể đã khôi phục không ít. Nàng đi đến Bùi Ngọc Nhi, sau đó kéo lấy tay của Bùi Ngọc Nhi đi đến hướng đại môn.

Lần kéo này Bùi Ngọc Nhi ứng phó không kịp, lảo đảo một cái nghiên người bước về phía trước, nàng vội vàng mở miệng nói.

"Ngươi đi chậm một chút, định đi đâu a!"

Vu Lạc Vũ lập tức dừng lại, xoày người đỡ lấy Bùi Ngọc Nhi .

"Không sao chứ? Có ảnh hưởng đến vết thương không?" Vu Lạc Vũ rất lo lắng, sơ ý quá sơ ý, sao lại quên mất vết thương của Ngọc Nhi còn chưa khỏi hẳn chứ, không liên lụy đến vết thương là tốt rồi.

"Không có, chỉ là nhanh quá, ta không theo kịp."

"Cô vương đi chậm một chút là được." Vu Lạc Vũ nói xong lại hướng Bùi Ngọc Nhi cười một tiếng, tiếp tục dắt tay đi Bùi Ngọc Nhi đi về phía trước, chẳng qua là lần này rõ ràng chậm hơn rất nhiều.

Đi một đoạn ngắn, Bùi Ngọc Nhi đột nhiên phát hiện ra chỗ không đúng. Nàng nhìn xung quanh một chút liền bừng tỉnh hiểu ra.

"Sao chỉ có hai chúng ta?"

"Ân, hôm này chỉ có hai chúng ta xuất cung." Vu Lạc Vũ ngữ khí nhẹ nhàng, thật ra nàng đã tốn không nhỏ sức lực mới có thể làm cho nha đầu Niệm Tuyết kia không đi theo. Nhắc đến cũng buồn cười, mình đường đường là Vu vương, chỉ một mình xuất cung lại bị một cung nữ ngăn cản, cái này không được cái kia không được, sợ xảy ra chuyện rồi lại sợ mình bị giết. Nào có nhiều chuyện như vậy chứ, cởi xuống long bào mình chính là

https://thuviensach.vn

một người bình thường. Nếu để Vu Lạc Vũ nói, các nàng chính là quá cẩn thận rồi, mình cũng không phải là trẻ con, đụng một cái liền vỡ.

Có lẽ đây chính là nỗi bi ai khi làm đế vương, khắp nơi đều phải theo quy củ, khắp nơi bị người kiềm chế, cả đời không thể chạy khỏi cái lồng son mang tên Hoàng cung.

"Chúng ta đây là muốn đi đâu?" Bùi Ngọc Nhi theo sau Vu Lạc Vũ, bàn tay đã sớm không còn nắm. Nơi này là hoàng cung, cứ hành động trắng trợn như vậy cũng không tốt.

"Cứ đi theo cô vương, cô vương sẽ không đem ngươi đi bán.

Bùi Ngọc Nhi nhếch miệng, không phải là đã bị bán vào hoàng cung rồi sao? Chẳng qua có chút đặc biệt thôi, đem mình bán đi không phải chính là bản thân mình sao?

Ngoài cửa cung đã sớm chuẩn bị một con ngựa, toàn thân trắng như tuyết, nhìn một cái liền biết chính là ngựa tốt . Bùi Ngọc Nhi nghi ngờ, chẳng lẽ là muốn xuất thành?

Thị vệ dắt con ngựa đi đến bên cạnh Vu Lạc Vũ. Vu Lạc Vũ cầm lấy tay trái của Bùi Ngọc Nhi, đưa nàng lên ngựa trước, sau đó Vu Lạc Vũ lại đạp lên mã đăng nhảy lên. "Giá!" một tiếng, bạch mã cõng Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi hai người chạy như bay rời khỏi.

Bạch mã chạy băng băng xé gió. Vu Lạc Vũ sợ Bùi Ngọc Nhi lạnh liền dùng hồ cừu của nàng quấn bên trong hồ cừu của mình, bao bọc nàng.

"Lạnh không?" Vu Lạc Vũ kề bên tai Bùi Ngọc Nhi lớn tiếng hỏi.

"Không lạnh." Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng trả lời, trời hiện giờ đang là mùa đông nhưng trên mặt ngược lại một trận nóng rực, gần quá rồi, tư thế này cũng quá mức ngượng ngùng a.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ khóe miệng khẽ động, mỉm cười. Không sảo không nháo, tiểu Ngọc Nhi như vậy thật tốt biết bao. Vu Lạc Vũ trong lòng thầm vui vẻ. Lại "Giá!" một tiếng, con ngựa bị đau liền chạy nhanh hơn.

Lương câu bảo mã cho nên rất mau, chưa đến một lúc đã ra khỏi thành. Mấy ngày trước ở đây có một trận tuyết rơi rất lớn cho nên hiện tại ở đây một mảnh trắng xóa, những cái cây đều giống như được khoát một lớp lụa trắng. Khung cảnh đương nhiên vô cùng đẹp, trong nháy mắt Vu Lạc Vũ cảm thấy tinh thần đột nhiên tăng gấp đôi. Cảm giác cách xa thâm cung thật tốt, cùng tiểu Ngọc Nhi đi chơi thế này dù là một ngày cũng vui vẻ tự tại.

"Chúng ta làm gì đây?" Bùi Ngọc Nhi lại một lần nữa đặt câu hỏi, thời tiết lạnh muốn chết cóng thế này, Lạc Đế sẽ không mang mình đế đây để hóng gió đấy chứ?!

"Ngô, cô vương mang tiểu Ngọc Nhi đi săn thú, sau đó tiểu Ngọc Nhi sẽ nướng cho cô vương ăn, được không?" Rốt cuộc Vu Lạc Vũ cũng nói ra mục đích của chuyến đi này, săn thú ăn thịt rừng, uống mỹ tửu rồi ngắm nhìn thiên nhiên thế giới. Tự do tự tại, không riêng gì Bùi NGọc Nhi thích mà Vu Lạc Vũ cũng yêu thích.

Bùi Ngọc Nhi cúi đầu xuống, nhìn cung tên cùng một cái túi lớn được treo trên cổ ngựa. Thì ra nàng ta mang mình xuất cung chính là muốn làm những thứ này? Thế nhưng Bùi Ngọc Nhi không thể không đả kích Vu Lạc Vũ.

"Trời đông giá rét thế này làm gì có con mồi nào cho ngươi săn? Có lẽ đều đã ngủ đông cả rồi." Ngay cả chuyện thông thường như thế này cũng không biết, nàng ta làm sao có thể làm vương?

"Hắc..."Vu Lạc Vũ cười ra tiếng.

"Ngươi cũng quá coi thường cô vương rồi. Mang tiểu Ngọc Nhi đến săn thú dĩ nhiên là đã chuẩn bị đầy đủ, nếu không còn không phải sẽ bị tiểu

https://thuviensach.vn

Ngọc Nhi cười nhạo sao?" Hai ngày trước, Vu Lạc Vũ đã phân phó nô tài thả chút gà rừng, thỏ ...các loại súc vật nhỏ vào cánh rừng nhỏ này rồi, cho nên Vu Lạc Vũ căn bản cũng không lo lắng đến vấn đề mà Bùi Ngọc Nhi nói.

Bùi Ngoc Nhi không nói, nàng ngược lại muốn nhìn thử Vu Lạc Vũ có thể săn được cái gì. Vu Lạc Vũ cúi đầu nhìn dáng vẻ không tin kia của Bùi Ngọc Nhi, lại mở miệng nói.

"Vậy hai chúng ta đánh cược, nếu cô vương săn được con mồi, tiểu Ngọc Nhi sẽ dùng nó làm món nướng, thế nào?"

Bùi Ngọc Nhi hừ lạnh:

"Được, một lời đã định." Ai sợ ai a!

"Ha ha.." Vu Lạc Vũ cười lớn một tiếng, lần này tiểu Ngọc Nhi nhất định thua rồi, chưa bao giờ thưởng thức qua tay nghề của Bùi Ngọc Nhi, trong lòng Vu Lạc Vũ tràn đầy mong đợi.

"Giá!" Vu Lạc Vũ vút roi ngựa, hướng đến trong rừng chạy vào!

Cây cối trong rừng đan xen vào nhau rậm rạp, ngựa cũng không tiện chạy nhanh, Vu Lạc Vũ chỉ đành phải thả chậm tốc độ, tập trung toàn bộ tinh thần nhìn chăm chú động tĩnh xung quanh. Thế nhưng trong rừng lúc này rất an tĩnh, ngay cả một tiếng chim hót cũng không có. Ngựa cứ một đường đi tới trước, thời gian trôi qua không dài cũng không ngắn. Thật sự đều đi ngủ đông cả rồi sao? Hai ngày trước mới thả vào một đám súc vật lớn, không lẽ một con cũng không gặp sao?! Vu Lạc Vũ không nhịn được liền nói thầm, đây là chuyện trăm triệu lần không được, liên quan đến mặt mũi hoàng thất, cũng không thể bởi vì một chuyến đi săn nho nhỏ mà lại làm cho Bùi Ngọc Nhi xem thường mình chứ.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên xuất hiện âm thanh, khóe miệng Vu Lạc Vũ khẽ giương, tay trái cầm lấy cung tên, tìm được phương hướng của âm thanh liền chuẩn bị bắn tới. Là một con thỏ! Vu Lạc Vũ một trận vui mừng, lần này hay rồi. Giương cung, nhưng còn chưa kịp bắn tên, tay Vu Lạc Vũ liền bị đè xuống! Vu Lạc Vũ nghi ngờ nhìn lại Bùi Ngọc nhi.

"Làm gì vậy?"

"Đừng bắn nó, nó thật đáng thương, cũng đã lạnh đến phát run rồi ." Bùi Ngọc Nhi xoay người nhìn Vu Lạc Vũ, trong lời nói còn chứa một chút vị đạo cầu xin.

Vu Lạc Vũ than thở, tiểu Ngọc nhi vĩnh viễn đều thiện tâm như vậy, vĩnh viễn cũng là vì chuyện khác mới có thể cầu xin mình.

"Thích nó?" Vu Lạc Vũ mở miệng hỏi.

Bùi Ngọc Nhi gật đầu một cái. Vừa gật đầu xong, Bùi Ngọc Nhi liền cảm giác con ngựa rung động một cái, Vu Lạc Vũ ở sau lưng đã nhảy một cái bay xuống. Đi về bất quá chỉ trong một cái nháy mắt, Vu Lạc Vũ lại bay đến trên ngựa, trong tay còn cầm thêm một con thỏ.

"Cầm." Vu Lạc Vũ đặt con thỏ vào tay Bùi Ngọc Nhi, dắt dây cương, chân đá vào bụng ngựa, tiếp tục đi về phía trước.

Lăn qua lăn lại hơn một canh giờ sau, rốt cuộc Vu Lạc Vũ cũng săn được một con gà, không tồi, không phải về tay không. Vu Lạc Vũ thúc ngựa đi đến một dòng suối, nhìn xung quanh một chút liền quyết định sẽ dùng ngọ thiện ở đây.

Mùa đông trời lạnh, nước trong con suối kết thành một tầng băng thật dày, Vu Lạc Vũ ôm Bùi Ngọc Nhi xuống ngựa, sau đó đi thẳng đến bên dòng suối, một chưởng bổ xuống, mặt băng đã bị đục một cái hố to, phía

https://thuviensach.vn

dưới nước suối đang róc rách chảy, Vu Lạc Vũ xoay người hỏi Bùi Ngọc Nhi.

"Chúng ta ở đây nướng gà rừng, được không?"

"Được." Bùi Ngọc Nhi gật đầu, mấy dặm quanh đây cũng chỉ có chỗ này có suối, không ở đây rửa sạch sẽ gà rừng thì còn đi đâu.

"Ân." Vu Lạc Vũ đem gà rừng giao cho Bùi Ngọc Nhi, sau đó xoay người lấy mỹ tửu tìm một chỗ ngồi xuống.

Nhiệm vụ của mình đã hoàn thành, giờ chỉ cần ngồi đây chờ Bùi Ngọc Nhi nướng gà rừng cho mình ăn là được.

"Ngươi ngồi ở đây làm gì?" Bùi Ngọc Nhi xoay người liền nhìn thấy Lạc đế vô cùng tự tại ngồi trên một tảng đá lớn uống rượu, vô cùng nhàn nhã.

"Nhiệm vụ của cô vương đã hoàn thành, gà rừng cũng ở trong tay ngươi, tại sao không thể ngồi?"

Bùi Ngọc Nhi tựa như không nghe thấy, đi thẳng đến bên cạnh bạch mã lấy ra chủy thủ, sau đó mới nói.

"Ai nói nhiệm vụ của ngươi xong rồi? Đi nhặt củi, không có lửa thì ta nướng bằng gì?"

"Cái gì?" Vu Lạc Vũ quát to một tiếng? Không nghe lầm chứ, nàng lại bảo mình đi nhặt củi, nàng vậy mà lại có thể mở miệng bảo đường đường là Vu vương như mình đi nhặt củi?!

Bùi Ngọc Nhi gật đầu, bộ dáng 'ngươi không có nghe lầm'.

"Vâng. Đi nhặt củi, nếu không ngươi cho là gà sẽ tự chín sao?"

https://thuviensach.vn

"Không đi!" Vu Lạc Vũ không thuận theo, không thương lượng, từ nhỏ đến lớn có ai từng sai bảo mình, lần đầu tiên bị sai bảo mà lại còn là đi nhặt củi, quá tổn thương tự ái rồi.

"Không đi thì thôi, cùng lắm thì không ăn, dù sao ta cũng không đói." Bùi Ngọc Nhi bĩu môi một cái, dáng vẻ 'sao cũng được'.

"Ngươi..." Vu Lạc Vũ cứng lưỡi, chỉ vào Bùi Ngọc Nhi không nói nên lời.

Giằng co hồi lâu, Vu Lạc Vũ vô cùng lúng túng ho khan một tiếng, đứng dậy phất ống tay áo rời đi...

Hừ, Bùi Ngọc Nhi giảo hoạt cười một tiếng, trên đời này làm gì có bữa ăn chùa.

"Nhớ phải là củi khô a!" Hướng về phía bóng lưng Vu Lạc Vũ hô to một tiếng, lúc này Bùi Ngọc Nhi mới hài lòng xoay người đi thu thập con gà rừng kia.

Bùi Ngọc Nhi mới vừa đem con gà rửa sạch, sau lưng liền vang lên tiếng ngựa chạy, sau đó chính là bị một trận hoa tuyết rào rào bắn lên người. Bùi Ngọc Nhi cau mày, đứng dậy xoay người vừa định mắng một trận nhưng đám ngựa đó đã ào ào chạy xa, Bùi Ngọc Nhi tức giận đến trợn mắt nhìn, trong lòng thầm mắng cả nhà bọn họ!

Nhưng vừa mới mắng xong, Bùi Ngọc Nhi liền phát hiện nhóm người đó đã dừng lại, sau đó quay ngựa lại, chạy như bay đến chỗ mình! Bùi Ngọc Nhi theo bản năng cũng có cảm giác không quá ổn.

Quả nhiên, những người đó đến trước mặt Bùi Ngọc Nhi liền kéo dây cương, Bùi Ngọc Nhi ngẩng đầu, nhìn thấy một đám nam nhân oai qua liệt tảo*, nụ cười dâm đãng treo ở bên mép.

https://thuviensach.vn

"Muội muội một mình ở bên suối chuẩn bị nướng gà rừng sao? Không biết các ca ca có được chia phần không hả? Ha ha ha..." Người nọ vừa nói xong, những người phía sau liền bùng phát một tràng cười phụ họa.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 36

Bùi Ngọc Nhi khinh thường hừ lạnh một tiếng.

"Vậy cũng phải xem các ngươi có mệnh ăn không." Cái loại tiểu hỗn đãn này nàng đã thấy nhiều, lúc trước xuống núi liền gặp hết đám này đến đám khác, mà kết quả đều không phải là bị mình đánh cho hoa rơi nước chảy sao?

"Úi cha." Người nọ làm ra bộ dáng rất kinh ngạc nói.

"Tiểu cô nương trái lại là một người chua ngoa a, có điều các ca ca thích, ha ha ha..."

"Muốn ăn đánh." Bùi Ngọc Nhi có chút nổi nóng, liền muốn nhảy một cái lên ngựa dạy cho bọn đăng đồ tử kia, nhưng ai ngờ Bùi Ngọc Nhi tung người chừng hơn ba thướng liền rơi xuống đất. Đầu Bùi Ngọc Nhi ong ong.

Sao lại quên mất chuyện mình đã không còn võ công chứ!

Đám người kia mới lúc nãy cũng bị Bùi Ngọc Nhi dọa sợ, thấy nàng khí thế mười phần tung người nhảy lên một cái, cuối cùng lại trực tiếp rơi xuống đất.

"A ha ha ha ha....." Một trận cười thật to.

Bùi Ngọc Nhi bị cười nhạo, mặt đỏ bừng.

"Có cái gì buồn cười!"

https://thuviensach.vn

Lại thấy người nọ thở không được, đứt quãng nói.

"Muội muội ngươi không biết công phu a, lại còn giả vờ giống như vậy làm gì, đây không phải là làm trò cười cho người khác sao."

"Ngươi!!!"

Người nọ không để Bùi Ngọc Nhi nói chuyện, lại nói tiếp.

"Nếu tiểu muội muội không biết công phu thì cũng đừng nên tốn công giãy dụa, thủ thúc chịu trói, ngoan ngoãn cùng các ca ca trở về, các ca ca nhất định không bạc đãi ngươi, đảm bảo sẽ hầu hạ muội muội thư thái." Người kia nói xong, mấy người phía sau lại cười ha ha, thật muốn một ngụm ăn tiểu nha đầu này, nhìn dáng vẻ thật là xinh đẹp, mấy tên này cũng đã chảy dài nước miếng, sợ là cả đời cũng chưa từng thấy qua mỹ nhân tuyệt sắc như vậy.

Bùi Ngọc Nhi cắn chặt môi dưới, trong lòng có tí hốt hoảng, tình huống này nàng chưa tưng gặp qua bao giờ. Bùi Ngọc Nhi nhìn đám người thô bỉ trước mặt, trong lòng lại một trận thấp thỏm.

Lạc Đế đáng chết kia sao lại còn chưa trở lại, nhặt củi mà cũng lâu như vậy, ngươi mà không trở lại, bản thân ta cũng sắp không xong rồi!

Chỉ một thoáng sau, Bùi Ngọc Nhi liền nhìn thấy tên cầm đầu từ trên ngựa nhảy xuống, từng bước ép đến gần. Bùi Ngọc Nhi lui về sau, chân mày nhíu chặt.

Trên mặt người nọ tràn đầy mỉa mai.

"Muội muội ngươi ngoan ngoãn đi theo ca ca đi, có giãy dụa cũng phí công, người nhìn mấy dặm xung quanh đây đi, làm sao có người?" Nam tử thô bỉ kia vừa nói xong, chờ đúng thời cơ bắt lấy tay phải của Bùi Ngọc Nhi, sau đó dùng sức ngửi lấy mùi thơm trên người Bùi Ngọc nhi.

https://thuviensach.vn

"Muội muội ngươi thật là thơm, một lát ca ca nhất định sẽ không làm đau ngươi."

"Ngươi buông tay!" Bùi Ngọc Nhi dùng sức tránh thoát, tên nam tử kia cách nàng quá gần, một cỗ mùi thối tràn vào mũi Bùi Ngọc Nhi làm nàng cực kỳ buồn nôn, trong thoáng chốc nàng kịch liệt vùng vẫy, đấm đá liên tục nhưng vẫn không thể tránh thoát.

Giằng co nửa ngày, tên nam nhân kia cũng bắt đầu bực mình. Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vốn dĩ hắn còn muốn ôn nhu một chút nhưng xem ra bây giờ không cần nữa. Người nọ đưa đầu tìm được đôi môi Bùi Ngọc Nhi liền muốn hôn lên. Bùi Ngọc Nhi hốt hoảng, càng giãy dụa dữ dội hơn, lực đấm đá cũng tăng lên. Nhưng người không còn công phu như Bùi Ngọc Nhi dù cho có dùng sức hơn nữa nhưng đánh vào trên người một nam nhân thì cũng chỉ giống như gãi ngứa cho hắn.

Tên nam tử ngày một đến gần, đang lúc muốn hôn lên đôi môi của Bùi Ngọc Nhi thì một bỗng dưng trên cổ tay truyền đến một cơn đau nhức, sau đó liền nghe thấy một thanh âm thanh lãnh vang lên.

"Dâm tặc, trời còn chưa tối đâu." Vừa dứt lời, tên nam tử đó ăn đau, quả thật chịu không nổi cuối cùng phải buông tay Bùi Ngọc Nhi ra. Vu Lạc Vũ nổi giận, trực tiếp túm lấy cổ tay người nọ, đem hắn vứt xuống trước mặt những tên đồng đảng còn lại.

Văn viết dài dòng, thật ra những chuyện này chỉ diễn ra trong một cái nháy mắt. Một đám người cứ như vậy nhìn lão đại của mình đột nhiên từ trên trời rơi xuống, ngã trước ngựa, cả đám đều ngẩn ra. Đợi đến khi bọn họ ngẩng đầu lên một cái mới phát hiện sao lại tự dưng xuất hiện thêm một tên bạch y nam tử thế nào?! Đám người đó vội vàng xuống ngựa, nâng nam tử đang nằm dưới đất dậy, luôn miệng hỏi 'Thiếu gia ngài không sao chứ' các loại.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi được cứu trong gang tấc, vội vàng đứng bên người Vu Lạc Vũ, lúc này mới thoáng cảm thấy một chút an toàn, mới vừa rồi quả thật là dọa chết người! Bùi Ngọc Nhi nổi giận sang cả Vu Lạc Vũ.

"Nhặt củi cũng lâu như vậy, ta suýt chút nữa đã bị tên dâm tặc kia khi dễ rồi!"

Vu Lạc Vũ hướng Bùi Ngọc Nhi cười một tiếng, nâng tay phải lên giúp nàng sửa lại một chút tóc mai trước trán, sau đó mở miệng nói.

"Đây không phải là ngươi bảo cô vương đi nhặt củi khô gì đó sau. Vả lại, cô vương không phải đã về rồi sao." Vu Lạc Vũ đưa tay nắm chặt tay phải của Bùi Ngọc Nhi.

"Cô vương ở đây, đừng sợ."

Vu Lạc Vũ nhẹ nhàng ôn nhu nói, quả nhiên làm cho Bùi Ngọc Nhi an tâm. Có điều nàng cũng không nghĩ gì khác, chẳng qua là cảm giác Lạc Đế có công phu nên mình nhất định sẽ không sao.

Bên kia, tên nam tử kia thoáng đã lấy lại sức, lớn tiếng hét với Vu Lạc Vũ.

"Ngươi là ai? Quản nhiều việc vớ vẩn như vậy làm gì!"

"Nàng là người của ta, ngươi nói ta có cần quản hay không."

"Hả!" Sắc mặt người nọ đầy mỉa mai.

"Người của ngươi? Nhìn ngươi bạch nộn yếu ớt như vậy, trên giường có được không a?" Nói xong, lại một tràng cười ầm.

"Càn rỡ!" Vu Lạc Vũ tức giận hô một tiếng.

https://thuviensach.vn

"Một đám không biết sống chết, thừa dịp ta còn không muốn giết, các ngươi nhanh chân cút đi!"

Đám tiểu lâu lâu nghe thấy những lời này, nhất thời lửa giận ngút trời, la hét muốn tiến lên dạy dỗ Vu Lạc Vũ lại bị nam tử cầm đầu ngăn cản, trên mặt hắn đầy vẻ đắc ý.

"Nói bản thiếu gia càn rỡ? Ngươi có biết bản thiếu gia là ai không? Bản thiếu gia chính là Vu thành Vương phủ nhị thiếu gia. Thức thời thì mau chóng cút ngay, đem tiểu nương tử của ngươi lưu lại, bản thiếu gia sẽ tha cho ngươi."

Vu Lạc Vũ cười lạnh một tiếng.

"Vương phủ trong Vu thành nhiều vô số kể, ngươi là nhị thiếu gia nhà nào." Hắn nếu dám xưng danh ra, sau khi Vu Lạc Vũ hồi cung nhất định sẽ không để hắn sống tốt.

"Hắc." Người nọ đắc ý cười.

"Thân phận của bản thiếu gia, loại thấp hèn như các ngươi sao xứng để biết..."

Người nọ còn chưa nói xong, liền nghe "Vút" một tiếng vang lên, sau đó chính là tên nam tử kia kêu rên che lấy má trái. Vu Lạc Vũ xuất roi nhanh như chớp, một lần chỉ trong nháy mắt. Đám tiểu lâu la kia còn chưa kịp phản ứng, nét mặt Vu Lạc Vũ tràn đầy khinh thường, nói.

"Miệng đầy hôi thối, đáng đánh."

Tiếp theo sau đó chính là một tiếng rống giận.

"Đám phế vật các ngươi, còn đứng đó làm gì, còn không mau đánh chết hắn cho ta!"

https://thuviensach.vn

Mấy tên kia mới lật đật kịp phản ứng, tay không lao đến hướng Vu Lạc Vũ. Vu Lạc Vũ cầm trường tiên, vút vút vút mấy roi, đám người kia đã nằm la liệt trên mặt đất gào khóc kêu to. Những roi này tất cả đều quất vào trên má của bọn họ, không chút nương tay. Xuất thủ nhanh như vậy làm cho Bùi Ngọc Nhi nhìn thôi cũng đã hít sâu một hơi, xem ra Lạc Đế nói không sai, sở trường của nàng chính là dùng roi, hạ thủ quá ác quá chuẩn. Xem ra, lần trước nàng đánh mình thật ra chỉ là đang cùng mình chơi đùa.

Nam tử kia cũng che mặt sợ bị dính thương, hắn mang theo năm tên gia đinh, công phu đều là không tệ, nhưng...cái nam tử gầy yếu trước mắt lại chỉ vút năm roi, quả thật là thâm tàng bất lộ, thật xui xẻo, hôm nay xuất binh bất lợi, gặp được người có võ công cao cường rồi.

Vu Lạc Vũ thu hồi trường tiên, vô cùng khinh bỉ nhìn một đám người đang nằm trên đất, nói.

"Còn chưa cút? Thật muốn chờ ta giết các ngươi sao?"

Vu Lạc Vu vừa dứt lời, đám người đang nằm dưới đất lập tức ôm mặt, chạy đến phía chủ tử của bọn họ, sau đó đem nam nhân kia đỡ nên ngựa, bộ dáng giống như chạy trốn.

Bùi Ngọc Nhi đứng một bên nhìn một màn này liền vô cùng khó hiểu, lập tức mở miệng hỏi:

"Không giống ngươi. Sao lại không giết bọn họ?"

Vu Lạc Vũ cầm lấy bầu rượu trên tảng đá, uống một ngụm lớn sau đó mới nói:

"Cô vương hôm nay cảm thấy rất vui, không muốn giết bọn họ." Đúng vậy, hôm nay Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi xuất ngoạn, hơn nữa bầu không khí cũng tương đối tốt. Lâu rồi chưa từng thoải mái như vậy, cho nên

https://thuviensach.vn

nàng cũng không muốn vì những chuyện này phá hủy hứng thú, đụng phải máu tanh, không may mắn.

Bùi Ngọc Nhi bĩu môi một cái.

Đối xử với người khác trái lại thật rộng rãi. Xì!

Nàng nghiêng đầu nhìn con gà rừng bị vứt ở vứt ở bờ sông lúc nãy, sau đó nói.

"Có muốn ăn nữa không?"

"Tất nhiên là ăn! Vừa rồi vận động nên đã sớm đói."

Bùi Ngọc Nhi nhìn hai tay trống trơn của Vu Lạc Vũ.

"Ngươi đi nhặt củi mà? Không có củi làm sao nướng?"

Được Bùi Ngọc Nhi nhắc nhở, Vu Lạc Vũ mới nhớ đến, lúc nãy nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi xảy ra chuyện, Vu Lạc Vũ liền vội vàng đem đống củi ném qua ở bên. Vu Lạc Vũ nhanh chóng đứng dậy.

"Chờ chút." Nói xong, Vu Lạc Vũ lập tức chạy đến đằng xa.

Không lâu sau, Vu Lạc Vũ đã dùng trường tiên xách bó củi đến, nàng đi tới bên cạnh Bùi Ngọc Nhi.

"Lúc nãy nhìn thấy ngươi xảy ra chuyện, trong lúc cấp bách đã quăng bó củi xuống đất, củi đã bị tuyết thấm ướt một chút."

Bùi Ngọc nhìn bó củi một chút. Khá tốt, không bị ướt hoàn toàn, chỉ có phần chạm đất là bị ướt. Bùi Ngọc Nhi nhận lấy củi, nói.

"Thử một chút xem."

https://thuviensach.vn

Vận khí trái lại không tệ, đốt vài lần củi đã cháy. Vu Lạc Vũ ngồi một bên vội vàng thêm củi, nghĩ rằng làm cho lửa cháy lớn một chút sẽ ấm hơn, nhưng còn chưa thêm được mấy cây thì đã bị Bùi Ngọc Nhi đoạt lại.

"Ngươi làm gì vậy?" Vu Lạc Vũ nghi ngờ hỏi.

"Làm gì có ai thêm củi giống như ngươi, lửa sắp bị ngươi dập tắt rồi." Bùi Ngọc Nhi tức giận mắng Vu Lạc Vũ một cái, mang đống củi vứt đến một chỗ khác. Trong lòng không nhịn được thầm oán một trận. Bản thân mình mắt mù dính vào cái của nợ gì thế này, cái gì cũng không biết làm, càng giúp càng hỏng, ngay cả đốt lửa cũng không biết, thật không biết nàng ta sinh ra trên đời này để làm cái gì.

Lúng túng một hồi, Vu Lạc Vũ cảm thấy không được tự nhiên, xem ra hay là vẫn cứ nên ngồi một bên chờ ăn đi thôi.

Phía bên này, Bùi Ngọc Nhi cầm một cây gậy xiên ngang con gà, sau đó dùng chủy thủ cắt vài chỗ phía trên thân con gà, lại dùng một vài nguyên liệu trong túi vải trên thân bạch mã bắt đầu thoa lên. Vu Lạc Vũ ở một bên ngồi nhìn, có chút ngẩn ra, tựa hồ... tựa hồ thấy được một mặt khác chưa từng được thấy của Bùi Ngọc Nhi. Nàng ấy khoác trên người một bộ hồ cừu bạch sắc, cơ hồ cùng thiên địa hòa hợp thành một thể, khiết bạch không vết tỳ, xinh đẹp đến làm cho người khác ngây dại ngắm nhìn. Vu Lạc Vũ nghĩ, tiên nữ hạ phàm có lẽ cũng chỉ như vậy thôi. Suy nghĩ như vậy trái lại làm cho trong lòng Vu Lạc Vũ trong chớp mắt bắt đầu thỏa mãn. Tiên nữ hư ảo, nhưng Bùi Ngọc Nhi là thật, mặc dù vị tiên nữ Bùi Ngọc Nhi này đôi khi sẽ không làm cho mình hài lòng nhưng nói cho cùng cũng có thời điểm vui vẻ, thậm chí so với vui vẻ còn tốt hơn, nếu muốn nói là khi nào thì có lẽ chính là hiện tại.

Thời điểm Bùi Ngọc Nhi nghiêng đầu liền nhìn thấy bộ dáng Lạc Đế ngẩn người. Nàng ta đang suy nghĩ gì?

https://thuviensach.vn

"Này." Bùi Ngọc Nhi mở miệng.

"Ân?" Vu Lạc Vũ hoàn hồn, bị bắt tại trận, nàng vội vàng uống một ngụm rượu che giấu.

"Không có mật ong." Bùi Ngọc Nhi vừa nói, chỉ chỉ túi vải trên đất.

"Mật ong?" Vu Lạc Vũ thắc mắc.

"Muốn mật ong làm gì?"

"Thoa lên con gà a, nếu không sẽ ăn không ngon."

"À." Vu Lạc Vũ gật đầu.

"Vậy ngươi đi lấy đi a."

Bùi Ngọc Nhi nhướng mày, trên mặt đầy vẻ bất khả tư nghị.

"Ta còn phải nướng gà, ngươi lại không có làm gì, ngươi đi làm đi!"

"Cái gì?" Lần này đến phiên Vu Lạc Vũ mặt đầy bất khả tư nghị.

"Ngươi bảo cô vương đi tìm mật ong?"

Bùi Ngọc Nhi gật đầu, vẻ mặt đầy vô tội cùng nghiêm túc.

"Hắc..." Vu Lạc Vũ cảm giác giống như nghe được thiên đại chuyện cười gì.

"Tiểu Ngọc Nhi ngươi quên thân phận của cô vương là gì sao? Cô vương đường đường là Vu vương, mới lúc nãy đã đi nhặt củi cho ngươi, bây giờ còn phải leo đến trên cây thọt tổ ong? Lấy mật ong cho ngươi? Ngươi cũng đừng có được voi đòi tiên!"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 37

Chúc mừng sanh thần tiểu miêu của tui ^///^

Bùi Ngọc Nhi khoát tay, không quan tâm nói.

"Không đi thì thôi, dù sao ta cũng không có đói."

Đáng ghét, Vu Lạc Vũ cau mày, lại là dáng vẻ này, nha đầu thối này chính là đoán chắc mình muốn ăn gà nướng của nàng ta cho nên mới làm càn như vậy, được voi đòi tiên!

Vu Lạc Vũ tức giận trợn mắt nhìn Bùi Ngọc Nhi, Bùi Ngọc Nhi cũng không cam lòng yếu thế nhìn chằm chằm Vu Lạc Vũ.

Một lúc lâu sau, một thanh âm "rột rột rột" vang lên, đánh vỡ cục diện lúng túng này. Bùi Ngọc Nhi nhịn không được "xì" một tiếng bật cười.

Thì ra bụng Vu Lạc Vũ vào đúng lúc khẩn yếu này bắt đầu kháng nghị.

Khuôn mặt Vu Lạc Vũ trong nháy mắt đỏ lên.

A ~ thật là mất thể diện, lúc này Vu Lạc Vũ quả thật vô cùng lúng túng. Mặt mũi Vu vương đều bị mình làm cho mất hết.

Vu Lạc Vũ có chút không cam lòng ngẩng đầu, nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi còn đang đứng một bên cười, ấy thế nhưng nàng không cảm thấy xấu hổ

https://thuviensach.vn

mà trái lại cảm thấy vui. Đây là có lẽ là lần đầu tiên nhỉ, Bùi Ngọc Nhi cười là vì mình.

Thôi được thôi được, Vu Lạc Vũ không bận tâm cười một tiếng. Vì nụ cười này của Bùi Ngọc Nhi, mật ong này cho dù thế nào mình cũng phải tìm cho nàng. Nhưng là bảo mình đi chọc tổ ong, cái này thật đúng là không thể nào.

"Khôn Bát." Vu Lạc Vũ ngẩng đầu hô.

Bùi Ngọc Nhi không rõ có chuyện gì.

Khôn Bát? Không phải là nữ nhân lần trước đưa mình trở về cung sao?

Bùi Ngọc Nhi mới vừa nghĩ tới đây, liền thấy trong không gian trắng xóa đột nhiên xuất hiện một điểm đen, ngay sau đó điểm đen kia đã đến trước mặt Vu Lạc Vũ.

"Chủ thượng." Người đó quỳ xuống hành lễ.

Vu Lạc Vũ ho khan một tiếng, nói:

"Ngươi...cũng nghe thấy tiểu chủ mới vừa nãy muốn cái gì rồi. Đi giúp nàng tìm đến đi."

Khôn Bát rõ ràng sửng sốt một chút, sau đó mới nói.

"Vâng, chủ thượng." Sau đó đứng dậy, phi thân rời đi.

Vu Lạc Vũ thở dài, trong lòng rất phiền muộn.

Ám vệ của mình rõ ràng là để thăm dò ám báo, bảo vệ mình. Bây giờ lại đi chọc tổ ong cho Bùi Ngọc Nhi. Tiểu Ngọc Nhi chẳng lẽ là một yêu tinh? Nàng luôn không thích vâng lời mình, mình hà tất gì còn sủng nàng như vậy. Thật là...

https://thuviensach.vn

"Này, Khôn Bát này đều là thời thời khắc khắc đều ở cạnh bảo vệ ngươi sao?" Bùi Ngọc Nhi thấp giọng hỏi.

"Cái gì mà gọi là 'Này'? Trong mắt ngươi cô vương là cái gì. Há cho ngươi gọi này gọi nọ sao? Gọi 'bệ hạ'." Vu Lạc Vũ bất mãn nói.

Bùi Ngọc Nhi suy nghĩ một chút cảm thấy cũng đúng, nói thế nào đi nữa nàng ta vẫn là vương.

"Bệ.Hạ." Bùi Ngọc Nhi gằn từng chữ, cắn răng nghiến lợi.

Vu Lạc Vũ lắc đầu một cái. Bỏ đi, không muốn cùng nàng ấy so đo nữa, xú nha đầu này tính phản nghịch rất cao, nếu cứ dây dưa tiếp một lát sau e là lại cãi nhau.

Vu Lạc Vũ uống một ngụm rượu, sau đó nói.

"Khôn Bát là ám vệ của cô vương, chức trách là bảo vệ cô vương. Cũng không phải là thời thời khác khắc, nếu không nàng làm sao có thời giờ dùng bữa, đi ngủ? Nhưng mà giống như hôm nay nàng dĩ nhiên phải ra ngoài âm thầm bảo vệ?"

"Vậy vừa rồi vì sao nàng không xuất hiện?" Vừa rồi thiếu chút nữa thì mình gặp nguy hiểm, ám vệ cái gì chứ!

"Nàng là âm thầm đi theo bên người bảo vệ cô vương!" Câu nói này Vu Lạc Vũ dùng ngữ khí rất nặng, ý nói chính là Khôn Bát chỉ bảo vệ Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi không nằm trong phạm vi bảo vệ.

"Huống chi không có cô vương truyền gọi, nàng sẽ không hiện thân." Vu Lạc Vũ lại nói, nàng không để tâm, lúc nãy cũng không phải là đại sự gì, mấy tên tiểu lâu la mà thôi, không cần Khôn Bát, nàng cũng có thể giải quyết như thường.

https://thuviensach.vn

"Hứ!" Bùi Ngọc Nhi hừ một tiếng, cũng không để ý đến Vu Lạc Vũ mà đi thẳng đến bên người nàng, ngồi xuống hơ lửa. Hôm nay cũng thật là quá lạnh, dù trên người Bùi Ngọc Nhi có hồ cừu nhưng nàng không còn nội lực nên vẫn bị gió lạnh làm cho run lẩy bẩy.

"Rất lạnh sao?" Vu Lạc Vũ nhìn hai bàn tay lạnh đến đã có chút đỏ của Bùi Ngọc Nhi, hỏi.

"Ân." Bùi Ngọc Nhi khó chịu nói. Trời lạnh như thế này, mình còn phải rửa gà trong khe suối lạnh như hàn băng, không lạnh mới lạ.

Bùi Ngọc Nhi mới vừa suy nghĩ một chút, đột nhiên liền có một lực đạo bên cạnh kéo nàng lên, Bùi Ngọc Nhi bất ngờ không kịp đề phòng, lảo đảo một cái lập tức ngã vào trong một vòng tay mềm mại.

"Quả thật là lạnh, cô vương cũng sắp đông lại rồi, tiểu Ngọc Nhi nhanh đến sưởi ấm cho cô vương." Thì ra Vu Lạc Vũ kéo Bùi Ngọc Nhi vào lòng, vừa nói xong liền kéo hồ cừu ra, đem Bùi Ngọc Nhi bao chặt chẽ trong lòng mình, sau đó hai tay nàng nắm lấy đôi bàn tay của Bùi Ngọc Nhi, truyền hơi ấm cho chúng.

Vu Lạc Vũ ôm lấy Bùi Ngọc Nhi từ sau lưng, cả khuôn mặt đều vùi vào cổ Bùi Ngọc Nhi. Nàng bắt đầu nhắm mắt nghỉ ngơi một chút, thật sự là rất đói bụng. Lần này, Bùi Ngọc nhi thẳng lưng cứng người không dám nhúc nhích nửa phần, hô hấp của Lạc Đế mỗi lần đều phả trên cổ mình, cảm giác kia thật kỳ lạ, Bùi Ngọc Nhi thoáng chốc đỏ mặt, tư thế này quá xấu hổ rồi.

Cứ giữ tư thế như vậy, ước chừng gần một khắc đồng hồ, Khôn Bát mới trở về. Trong lòng Bùi Ngọc Nhi một trận thở phào cảm tạ trời đất. Như vậy tuy ấm nhưng thật sự là có chút khó chịu, thân thể căn bản không thể động đậy một chút nào.

"Chủ thượng." Khôn Bát trở lại, trên tay cầm một tổ ong.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi vốn nghĩ rằng Khôn Bát trở lại, Vu Lạc Vũ sẽ đứng dậy, không ngờ Vu Lạc Vũ chẳng qua chỉ miễn cưỡng đáp một tiêng, sau đó hỏi mật ong đem đến rồi à, tư thế vẫn y như cũ, vòng tay ôm lấy Bùi Ngọc Nhi thậm chí còn tăng thêm lực đạo, chặt chẽ trói buộc nàng trong lòng mình, không lưu một chút kẽ hở.

Bùi Ngọc nhi có chút quẫn bách, vội vàng nhỏ giọng nói:

"Ngươi buông ra, đều bị nhìn thấy rồi."

Ai biết, Vu Lạc Vũ chỉ lơ đễnh nói.

"Nhìn thấy thì nhìn thấy, ngươi vốn là người của cô vương, sợ cái gì."

Cảm giác vô lực tự nhiên nảy sinh. Mỗi lần cùng Lạc Đế nói chuyện, Bùi Ngọc Nhi quả thực cảm thấy chính là đàn gảy tai trâu. Người này là một người tự tư, tính chiếm hữu vô cùng mạnh.

Bên này, Khôn Bát thấy chủ thượng cùng tiểu chủ hai người nói xong, nàng mới cất lời.

"Thuộc hạ trực tiếp mang tổ ong đến."

Thân thể vốn còn đang lười biếng của Vu Lạc Vũ vừa nghe thấy câu trả lời của Khôn Bát liền lập tức dựng thẳng.

Quả nhiên...

Vu Lạc Vũ nhìn thấy trên mặt Khôn Bát có dấu vết bị ong đốt. Khôn Bát thấy Vu Lạc Vũ ngẩng đầu nhìn nàng cũng vô cùng quẩn bách, vội vàng nói.

"Thuộc hạ ngu dốt." Nàng tất nhiên cảm thấy xấu hổ, võ công cùng khinh công của Khôn Bát trong Dạ Tập tổ đều là nhất đẳng nhị đẳng, nếu

https://thuviensach.vn

không cũng sẽ không ở bên cạnh bảo vệ Vu Lạc Vũ, chẳng qua là nàng chưa từng nghĩ đến hôm nay sẽ bị mấy con ong nho nhỏ làm bị thương.

Khôn Bát này thật đúng là.

Vu Lạc Vũ một trận buồn bực, thật là một người chân thật, Vu Lạc Vũ vốn cũng chưa từng nghĩ tới thật sự để cho Khôn Bát đi chọc tổ ong, nói ra cũng chỉ là làm dáng một chút thôi. Tính tình Bùi Ngọc Nhi là thế nào? Nàng chính là đặc biệt thích cùng Vu Lạc Vũ đối nghịch, xong rồi cũng không nhớ. Vu Lạc Vũ hôm nay tâm tình vui vẻ, không muốn cùng nàng đối nghịch cho nên mới nhân nhượng Bùi Ngọc Nhi để cho Khôn Bát đi tìm mật ong, không ngờ Khôn Bát thật sự đúng là đi thọt tổ ong, nàng ta không thể khinh công bay trở về thành mua một ít sao, hoặc là trở lại nói một câu "không tìm được" là được rồi! Bây giờ đường đường là ám vệ, lại để cho ong mật đốt, đây là nói cái gì chứ.

Vu Lạc Vũ suy nghĩ thêm một chút, điều này cũng không thể trách Khôn Bát, mệnh lệnh của mình, nàng không có can đảm làm trái. Huống chi trời lạnh, mấy con ong cũng đều trú trong tổ ong, nàng ta lúc này lại phá rối hang ổ người ta, người ta làm sao không tức giận chứ, đàn ong mật này Khôn Bát há có thể dùng kiếm giải quyết được?

"Ngươi hồi cung đi. Để Niệm Tuyết bảo ngự y thoa thuốc cho ngươi." Vu Lạc Vũ mở miệng nói.

"Chủ thượng còn chưa hồi cung, thuộc hạ sao dám trở về trước."

"Được rồi, cô vương một lát sẽ trở về, nếu ngươi không nhanh chóng chữa trị sẽ lưu lại sẹo."

Nữ tử đều thích đẹp, Khôn Bát tất nhiên cũng không ngoại lệ, khuôn mặt này một vết lại một vết, vậy thì sẽ khó nhìn biết bao nhiêu. Khôn Bát suy nghĩ một chút, lúc này mới nói.

https://thuviensach.vn

"Vậy chủ thượng muôn vàn cẩn thận."

"Được rồi, trở về đi." Vu Lạc Vũ khoát khoát tay. Nào có nhiều nguy hiểm như vậy, huống chi hôm nay xuất cung tất cả đều là nhất thời nổi hứng, ai có thể tới ám sát mình.

Sau khi Khôn Bát đi, Bùi Ngọc Nhi nhìn đến tổ ong được cầm đến, không nướng cũng phải nướng, huống chi lăn qua lăn lại cả một ngày nàng cũng đói rồi, cho nên đành vậy, Bùi Ngọc nhi chấp nhận cầm lên bắt đầu nướng gà.

Chỉ một lát sau, mùi gà nướng đã bắt đầu truyền tới mũi Vu Lạc Vũ. Từ đó đến giờ nàng đều ăn sơn trân hải vị, đã bao giờ ăn loại thức ăn này, nhưng cũng bởi vì chưa ăn qua nàng mới phải trăm phường ngàn kế nghĩ muốn ăn, huống chi gà này là từ tay Bùi Ngọc Nhi, không nếm thử Vu Lạc Vũ cảm thấy thật có lỗi.

Cắn một cái, bên ngoài cháy bên trong mềm, hương vị lưu lại trên đầu lưỡi, bên trong thịt gà này còn có chút vị ngọt, mặn ngọt vừa phải, vô cùng mỹ vị, bên cạnh còn có mỹ tửu thượng đẳng. Ngân trang tố khỏa, bạch tuyết ngai ngai*. Mà quan trọng nhất chính là Ngọc Nhi cũng ở bên cạnh, mỹ nhân trong tay, quá tuyệt, quá tuyệt.

(*miêu tả thế giới tuyết phủ trắng xóa, không chút sặc sỡ, vô cùng tinh khiết.)

Ăn uống no say, Vu Lạc Vũ khá vui vẻ, có thể nói nàng chưa từng thoải mái như thế này, cho nên lúc này nàng cười đến vô cùng yêu kiều.

"Tiểu Ngọc Nhi." Vu Lạc Vũ hướng Bùi Ngọc Nhi ngoắc tay, tỏ ý bảo nàng đi đến.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi không nghi ngờ gì mà đi đến, Vu Lạc Vũ đưa tay kéo lấy bàn tay của Bùi Ngọc Nhi, để nàng đứng trước người mình, sau đó nàng nâng tay phải nắm lấy cằm Bùi Ngọc Nhi, rướng người hôn một phát.

"Cảm ơn." Vu Lạc Vũ chân thành nói, cảm ơn nàng ấy có thể cho mình một ngày vui vẻ như vậy.

Nụ hôn đó tuy chỉ là môi chạm môi, nhưng lại làm cho Bùi Ngọc Nhi đứng ngây người tại chỗ, khuôn mặt cũng đỏ lên. Nàng ta...Bùi Ngọc Nhi đột nhiên cảm giác được tim mình đập thình thịch.

Chuyện gì xảy ra? Hôm nay Lạc đế dường như có chút khác lạ, hôm nay mình tựa hồ cũng có chút không bình thường.

Bùi Ngọc Nhi hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh.

Nguyên nhân nhất định chính là bởi vì Lạc đế, nhất định là bởi vì Lạc đế tự dưng đổi tính cho nên mình mới như vậy. Đúng! Nhất định là như vậy.

"Được rồi, ăn uống xong rồi, trời cũng sắp tối, chúng ta hồi cung đi." Bùi Ngọc Nhi vẫn còn đang ngây người lại bị những lời này của Vu Lạc Vũ đánh thức. Nàng gật đầu một cái, đứng dậy đi theo sau lưng Vu Lạc Vũ.

Mặt khác, Vương phủ.

"Thiếu gia! Thiếu gia!" Tiểu lâu la hô to.

"Chuyện tra thế nào? Hai người đó là thân phận gì?" Tên nam nhân cầm đầu đám người hôm nay hỏi.

"Nữ tử kia là cung nữ trong cung, một nha hoàn trong phủ chúng ta lần trước ở trên đường đã từng thấy nàng." Tiểu lâu la đó nói xong, lại đem bức vẽ đặt trên bàn.

https://thuviensach.vn

"Vậy còn tên nam tử kia?"

"Cái này..." Tiểu lâu la giống như có điều khó nói. Cái tên nam tử kia hắn quả thật là không thăm dò được gì, nhưng lại không thể nói không biết với thiếu gia, nếu không bản thân hắn nhất định sẽ bị đánh chết.

"Cái này cái gì, còn không mau nói!" Nam nhân kia gầm thét.

"Vâng vâng." Tiểu lâu la đó cuống quýt đáp, sau đó nói.

"Nam tử kia....nam tử kia cũng là người trong cung. Là....là một tiểu công công." Tiểu lâu la nhất thời nhanh miệng, không suy nghĩ gì liền nói ra, dù sao qua ải này trước rồi tính.

"Công công?" Nét mặt nam nhân đó không thể tin nổi, nhưng suy nghĩ một chút hắn lại cảm thấy đúng. Tên nam tử đó trắng nõn, nhỏ nhắn gầy yếu như vậy, làm sao giống dáng vẻ một nam tử nên có. Nghĩ đến đây, nam nhân kia cười mỉa mai, chỉ là cung nữ công công mà lại dám phô trương lớn như thế, tốt nhất đừng bao giờ để ta đợi được đến lúc các ngươi xuất cung, nếu không ta nhất định đánh chết các ngươi.

Nam nhân kia suy nghĩ, trên mặt đầy vẻ gian ác!

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 38

Chớp mắt đã gần đến cuối năm, sắp sang năm mới, vạn vật canh tân. Theo quy củ xưa nay ở Vu quốc, mỗi đầu năm sẽ tổ chức một cuộc săn bắn. Bởi vì do Vu vương dẫn theo các đại thần trong Vu quốc đến khu vực săn bắn của Hoàng gia, thú săn được ví như loạn thần tặc tử, quân thần cùng đi săn, quân săn được thú càng nhiều càng chứng tỏ người đó càng cường đại. Thần săn được con mồi càng nhiều thì đại biểu hắn càng trung thành.

Vu Lạc Vũ đối với chuyện này luôn xem thường, nàng cảm thấy cực kỳ buồn cười, những chuyện này bất quá chỉ là một cách làm để tìm kiếm sự an ủi thôi, làm sao có thể dùng chuyện ai đi săn được nhiều để phát xét? Nhưng nghĩ thì nghĩ, Vu Lạc Vũ vẫn phải tuân theo, dù sao cũng là quy định được lão tổ tông quyết định, không ai dám vi phạm.

Ngày săn thú, thời tiết trái lại không tệ, mặc dù vẫn có gió lạnh thấu xương nhưng dù gì cũng có nhiều ánh mặt trời. Vu Lạc Vũ vốn không muốn mang Bùi Ngọc Nhi đi cùng nhưng sau đó suy nghĩ lại, hôm nay e là sẽ phải ở bãi săn bắn gần một ngày, một mình tiểu Ngọc Nhi ở Vĩnh Cát điện chắc sẽ nhàm chán, vẫn là nên đem Bùi Ngọc Nhi giả làm cung nữ cùng đi chung đi.

Thật ra Bùi Ngọc Nhi cũng không muốn đi nhưng biết làm sao được khi lời Vu Lạc Vũ chính là thánh chỉ, càng huống chi nàng cũng đã nói sẽ không ngang bướng làm trái lời Vu Lạc Vũ nữa, cho nên...cho nên cuối cùng Bùi Ngọc Nhi chỉ phải thở dài, tùy ý Hoàng Oanh một bên thu thập.

---

https://thuviensach.vn

Ra khỏi Vĩnh Cát điện, Vu Lạc Vũ ngồi lên long liễn đi đến hướng Hoàng Triều điện. Long liễn đi đến quảng trường trước Hoàng Triều điện thì dừng lại, nơi đó tề tụ văn võ bá quan chờ Vu Lạc Vũ cùng xuất cung.

Vu Lạc Vũ vừa đi ra khỏi Hoàng Triều điện, giọng nói vang vọng ngay lập tức hô lên:

"Bệ hạ giá lâm." Thanh âm lanh lảnh đó nghe vô cùng rõ ràng.

"Ngô vương vạn tuế vạn tuế vạn tuế." Trên quảng trường, văn võ bá quan, ngự tiền thị vệ đồng loạt hô một tiếng, thanh âm như chuông đồng, chấn động cả tai.

Bá quan trên quảng trường thanh thế rất lớn, khí tráng non sông, làm cho Bùi Ngọc Nhi đều ngẩn ra. Bùi Ngọc Nhi nhẹ liếc mắt nhìn Vu Lạc Vũ một cái, đối mặt với khí thế như vậy mà Lạc đế vẫn có thể trấn định như thường, điềm tĩnh không rối. Nhìn dáng vẻ của nàng ấy nhiều nhất cũng chỉ khoảng hai mươi, tuổi như thế nhưng có thể hiệu lệnh trăm quan, quản lý cả quốc gia. Bùi Ngọc Nhi nghĩ, nàng ấy bên ngoài chói lọi như thế, bên trong cũng giống như vậy sao? Nếu vậy, Bùi Ngọc Nhi trái lại có chút thư thái. Người giống như Lạc đế, từ nhỏ sống trong thâm cung, lớn một chút đã lên ngôi, phải cùng những đại thần xảo trá này đấu đá tâm kế, ngươi lừa ta gạt, khó trách lòng của nàng không giống người khác.

Bên này Bùi Ngọc Nhi len lén đánh giá Vu Lạc Vũ, bên kia Vu Lạc Vũ đã mở miệng nói chuyện.

"Hôm nay là ngày hoàng gia đi săn, những lời nói sáo rỗng cô vương cũng không muốn nói nhiều, nhưng hãy nhớ, thứ hạng tuy quan trọng nhưng cũng đừng vì vậy mà tổn thương hòa khí. Mặt khác, đao kiếm không có mắt, đừng lơ là."

Vu Lạc Vũ dứt lời, trên quảng trường lại vang lên một trận hô vang tận mây xanh.

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ anh minh! Bệ hạ anh minh!"

Vu Lạc Vũ lãnh đạm nâng tay, theo Tiếu công công đi xuống bậc thềm đến quảng trường, Bùi Ngọc Nhi cũng Niệm Tuyết đi theo phía sau Vu Lạc Vũ, đi đến đâu các đại thần đều lui ra một con đường lớn. Đến bên cạnh long liễn, Vu Lạc Vũ tùy Niệm Tuyết nâng lên liễn, sau đó lên đường, xuất cung đến bãi săn bắn của Hoàng gia.

Cả một đoàn người xuất phát, thanh thế rất lớn. Long liễn ở giữa đội ngũ to lớn thế này, võ trước văn sau. Tầng ngoài chính là ggự lâm quân. Suốt cả một đường chiêng trống vang trời, bách tính trăm họ hai bên đường sôi nổi ồn ào, người người nối đuôi nhau, thanh âm huyên náo, vô cùng náo nhiệt!

Đây chính là Vu vương của bọn họ a, nhất đại nữ đế, đăng cơ ba năm đã đánh lui ngoại binh, làm cho Vu quốc mưa thuận gió hòa, phồn vinh hưng thịnh, là thánh hiền đại minh quân Lạc đế a!

Trong lòng bọn họ vô cùng cảm kích, trăm họ nhất tề quỳ xuống, luôn miệng hô to:

"Ngô vương vạn tuế vạn tuế, ngô vương vạn tuế vạn tuế!...." Thanh âm to rõ, qua một lúc lâu vẫn chưa ngừng...

Bùi Ngọc Nhi đi bên cạnh long liễn cũng bị một màn này làm cho sợ hết hồn.

Chuyện gì xảy ra? Bách tính lại kính yêu Lạc đế như thế này sao? Chẳng lẽ nàng thật đúng là yêu dân như con, là thánh hiền đế vương?

Lúc đầu Bùi Ngọc Nhi cũng không tin Vu Lạc Vũ là một đế vương tốt, nếu không lúc ở quán trà cũng sẽ không tức giận mà chỉ trích Lạc đế, cho đến khi nàng vào cung, nàng lại cảm thấy Lạc đế này là một người hèn hạ vô sỉ, âm hiểm xảo trá. Hôm nay đi săn không giống như lúc trước vi phục xuất tuần, những chuyện bách tính làm bây giờ không khỏi làm trong lòng

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi suy nghĩ, chẳng lẽ những chuyện đó không đúng? Lạc đế không phải như mình thấy? Thật sự là một thánh hiền minh quân yêu dân như con?

Nhưng cho dù là nghĩ như vậy, thái độ của Bùi Ngọc Nhi cũng vẫn sẽ như cũ, nàng sẽ không vì thế mà cho sắc mặt tốt với Vu Lạc Vũ, bất luận nàng ta đối với bách tính thế nào nhưng làm những chuyện đó với Bùi Ngọc Nhi chính là sự thật, điều này làm cho Bùi Ngọc Nhi vẫn chán ghét Vu Lạc Vũ.

Ra khỏi thành, đường liền thông thoáng dễ đi hơn. Không đến nữa canh giờ đại đội nhân mã đã đến bãi săn bắn Hoàng gia. Vu Lạc Vũ lên đài, các đại thần cũng đã chuẩn bị xong, bắt kể là quan văn hay quan võ cũng đều dắt ngựa vào sân, mỗi người đều ma quyền sáp chưởng*, chỉnh trang chờ xuất phát. Trên lưng mỗi người bọn họ đều mang theo túi tên, tay cầm cung tên, mà trên cán mỗi mũi tên đều được cột tên của bọn họ, đây là để phân biệt người nào bắn trúng con mồi.

(*xoa tay, khí thế rất hào hứng.)

Tiếu công công đang ở trên đài nhắc lại những quy định liên quan, Vu Lạc Vũ chính là đang ngồi trên cao, nàng nhìn Bùi Ngọc Nhi đang đứng một bên, sau đó nói.

"Mệt không?" Cùng nhau đi đến đây, nói ít cũng có mấy dặm, Bùi Ngọc Nhi bây giờ không có công phu, Vu Lạc Vũ sợ nàng không chịu được.

Bùi Ngọc Nhi lắc đầu, cũng không phải là quá mệt mỏi, trước kia vào Nam ra Bắc, những con đường Bùi Ngọc Nhi đi qua cũng không phải ít.

Vu Lạc Vũ lại nói.

https://thuviensach.vn

"Lát nữa tất cả đều đi săn rồi, bản thân ngươi nên tìm một chỗ ngồi nghỉ ngơi. Chờ cô vương săn được con mồi trở về, ngươi lại nướng cho cô vương ăn?"

Chẳng lẽ lại phải làm nữa sao? Bùi Ngọc Nhi nghiêng đầu đánh giá Vu Lạc Vũ, sau đó mới nói.

"Ngươi mang ta đến đây có phải là đã chuẩn bị để ta nướng thịt cho ngươi ăn phải không?"

Không nghĩ đến, Vu Lạc Vũ nghe xong lại vui vẻ gật đầu, sau đó trịnh trọng trả lời.

"Đúng là có yếu tố này bên trong."

Trong lòng Bùi Ngọc Nhi thầm mắng một tiếng.

Còn có yếu tố này ở bên trong? Bản thân mình còn không hiểu nàng sao? Nhất định là đặc biệt mang mình đến để nướng thịt cho nàng. Cái gì mà sợ mình một người ở trong cung tịch mịch. Toàn là mượn cớ!

Bên kia, Tiếu công công đã đọc xong thánh chỉ, dưới ánh mắt của mọi người Vu Lạc Vũ đứng lên, sau đó phất tay, Ngự lâm quân trong sân săn bắn thổi vang kèn hiệu. Tiếp đó là thanh âm hô hào của các đại thần, lên ngựa, phóng đi.

Lúc này Niệm Tuyết cầm cung tên đi đến bên người Vu Lạc Vũ, Vu Lạc Vũ nhận lấy cung tên, sau đó phân phó Niệm Tuyết.

"Trông chừng tiểu chủ thật tốt, đừng để nàng lại nghịch ngợm." Nói xong, Vu Lạc Vũ xoay người xuống đài, cưỡi con ngựa được mang từ trong cung ra hôm trước, "giá" một tiếng, chạy thẳng vào rừng cây.

https://thuviensach.vn

Người nên đi cũng đã đi, một vùng lớn như vậy giờ chỉ còn thị vệ tuần tra lui lui đến đến. Bùi Ngọc Nhi nhám chán ngồi ở một bên ăn trái cây, xem ái tình thi tập, đây là nàng đăc biệt bảo tiểu cung nữ ra ngoài cung mua về. Cũng không còn cách nào, Bùi Ngọc Nhi không thể đọc nổi tứ thư ngũ kinh, chỉ có thể dùng thi tập để giết thời gian.

Câu chuyện viết rất thê mỹ, chỉ chốc lát sau, Bùi Ngọc Nhi liền xem đến nhập thần. Đến khi thanh âm bọn thị vệ hô hào bắt thích khách đột ngột vang lên kéo nàng ra khỏi mơ hồ.

Xảy ra chuyện gì? Tại sao lại có thể có thích khách? Bùi Ngọc Nhi nhanh chóng đứng bật dậy. Bên kia, Niệm Tuyết cùng Tiểu công công cũng đang vô cùng lo lắng, vội vàng bước xuống đài.

Bùi Ngọc Nhi ở trên đài nhìn, chỉ chốc lát sau đã nhìn thấy một đại đội người từ phía xa xa trở lại, đến khi đám người nọ đến gần một chút, Bùi Ngọc nhi mới bất ngờ phát hiện, người bị nâng đỡ trong đám người đó, bộ y phục đỏ chói cự long đen viền vàng, đó không phải là Lạc đế sao?! Nàng ta bị thương? Vừa nghĩ đến đây, trong lòng Bùi Ngọc Nhi bị chấn động kịch liệt, nàng cũng không quản được nhiều, xoay người nhanh chóng bước xuống đài chạy về phía nhóm người kia.

Vu Lạc Vũ bị vây bên trong, một bên tiểu công công đỡ nàng. Vu Lạc Vũ cau màu, nàng đã không lo được nhiều như vậy, trong lòng chỉ một mực suy nghĩ vừa rồi là ai hành thích mình, tên đó mặc y phục dạ hành che mặt, trong tay cầm cung nỏ, động tác rất thành thạo, hắn có thể đến cạnh mình ám sát có thể thấy công phu của hắn rất cao. Cánh tay bên phải lại truyền đến đau đớn nhưng cũng không có cảm giác tê dại, xem ra trên mũi tên không có bôi độc. Ngay cả độc cũng không dùng, xem ra bản thân hắn đối với chuyện ám sát này rất nắm chắc.

https://thuviensach.vn

Là ai?

Lúc Niệm Tuyết cùng Tiếu công công đuổi đến cũng giật mình, bên kia ngự y cũng kịp thời chạy đến, hắn ngay tại chỗ xem xét một phen liền phân phó Niệm Tuyết cùng Tiếu công công dìu Vu Lạc Vũ đến căn phòng cạnh đài. Sau đó giải tán các đại thần. Lúc nãy bệ hạ bị thương, các đại thần sợ hãi loạn thành một đoàn, bây giờ vừa nghe ngự y phân phó, bọn họ mới vội vàng tản ra, để cho những người đó đưa Vu Lạc Vũ trở về chữa trị.

Trên đường trở về, Vu Lạc Vũ nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi đang chạy đến, nàng không có hoa mắt, trên mặt Bùi Ngọc Nhi lộ ra chút lo lắng. Thì ra tiểu Ngọc Nhi cũng không phải là người lãnh huyết, Vu Lạc Vũ hướng Bùi Ngọc Nhi cười vui vẻ một tiếng, nói.

"Đến đây."

Bùi Ngọc Nhi từng bước từng bước đi đến chỗ Vu Lạc Vũ.

Vu Lạc Vũ cho lui Tiếu công công, sau đó để Bùi Ngọc Nhi đến dìu nàng vào trong phòng.

"Bị thương nghiêm trọng không?" Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng hỏi.

Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi giảo hoạt cười một tiếng, nói.

"Tiểu Ngọc Nhi là đang lo lắng cho cô vương?"

Nghe vậy, Bùi Ngọc Nhi nhẹ xuy một tiếng.

"Ta chỉ mong ngươi chết." Nàng nói nhìn Lạc đế bị thương nặng như thế vậy mà còn có thể vui vẻ như thế, quả thực là kỳ quái.

Vào bên trong, ngự y giúp Vu Lạc Vũ rửa sạch vết thương, sau đó kê đơn băng bó. Mũi tên lướt qua cánh tay của Vu Lạc Vũ, vết thương không sâu nhưng lại rất dài, cũng may là không có độc, không nguy hại tính mạng.

https://thuviensach.vn

Ngự y để cho Niệm Tuyết đi bưng thuốc đến nhanh chóng cho Vu Lạc Vũ uống. Bên này ngự y vừa mới lui ra, Khôn Bát liền đi vào.

"Có phát hiện gì?" Vu Lạc Vũ hỏi.

"Bẩm chủ thượng, sát thủ đã cắn lưỡi tự vẫn, tất cả trên người hắn mặc bao gồm cung nỏ cùng cung tên đều là vật bình thường, da non mịn không thô, có vẻ như là người miền Nam Vu quốc."

"Lui xuống đi, nói cho Tiếu công công để hắn xử lý tốt chuyện này, không nên truy cứu nữa, cũng đừng để làm ầm lên."

"Vâng. Chủ thượng."

Vu Lạc Vũ ngồi trên sàng tháp, tay đỡ trán, vô cùng mệt mỏi. Bùi Ngọc Nhi ở một bên nhìn rất không hiểu, hỏi.

"Vì sao không truy cứu?"

Vu Lạc Vũ không nói, tựa như không muốn giải thích nhiều.

Bùi Ngọc Nhi nhìn Lạc đế như vậy, tính tình cũng nổi lên, nàng ngồi vào bên người Vu Lạc Vũ, cầm lấy cái tay đang đỡ trán của nàng, sau đó lại hỏi một lần.

"Tại sao không truy cứu? Ngươi là Lạc đế, bị ám sát mà lại cứ định bỏ qua sao? Yếu đuối như vậy, ngươi làm sao làm Vu vương?"

Vu Lạc Vũ nhìn vào đôi mắt Bùi Ngọc Nhi, trong đôi mắt đó chứa đầy đều là khinh thường. Vu Lạc Vũ tự giễu cười một tiếng, nói:

"Muốn giết cô vương chính là bà nội của cô vương, ngươi bảo cô vương làm sao kham đây? Lại làm sao truy cứu?

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 39

Không sai, muốn giết Vu Lạc Vũ chính là Hoàng nãi nãi của nàng! Hoàng nãi nãi đó cùng Vu Lạc Vũ có ràng buộc huyết mạch rất sâu! Vu thị, vương thất Vu quốc còn sót lại chỉ có Vu Lạc Vũ cùng Vu Lạc Khải. Thái Vương Thái hậu có khuynh hướng thích một nhà Lỗ Dương vương, cho nên sau khi Vĩnh Đế cùng Lỗ Dương vương chết, bà một lòng chỉ muốn phò tá Vu Lạc Khải lên ngôi vua. Trước khi Vu Lạc Vũ chưa đăng cơ, Thái Vương Thái Hậu đã bắt đầu phái sát thủ âm thầm ám sát Vu Lạc Vũ, cũng may lúc đó còn có cả nhà cửu cửu Hách Liên tướng quân, còn có một nhà Văn Duẫn Văn Tương bảo vệ, Vu Lạc Vũ mới may mắn tránh được nạn. Sau khi đăng cơ, Vu Lạc Vũ bí mật gây dựng nên Dạ Tập tổ, âm thầm bảo vệ mình cũng là để dò hỏi tin tức. Sau này, tuy động tác của Thái Vương Thái hậu không quá lớn nhưng khi có cơ hội vẫn sẽ âm thầm hành thích. Trong mấy năm nay Vu Lạc Vũ bí mật áp chế không biết bao nhiêu lần hành thích, vậy thì đó chỉ có một nguyên nhân, cũng chính là bởi vì người đó là bà nội của Vu Lạc Vũ. Chỉ còn lại một thân nhân, ngươi nói nàng làm sao hỏi tội?

Bùi Ngọc Nhi yên lặng, bảo nàng nàng phải nói thêm gì đây? Vô tình nhất là đế vương gia, trước kia nghe được những lời này nàng đều không thể hiểu được, bây giờ tận mắt nhìn thấy, Bùi Ngọc Nhi mới xem như là hoàn toàn hiểu rõ. Bà nội ám sát tôn nữ....lại còn là nhiều lần ám sát...

Bùi Ngọc Nhi nhìn nhìn Vu Lạc Vũ đang mệt mỏi nằm trên sàng tháp, trong lòng nàng đột nhiên có chút đau lòng...

https://thuviensach.vn

Nàng không nói ra được đó là cảm giác gì, chỉ là làm cho nàng cảm thấy nữ tử trước mắt lúc nào cũng luôn tràn đầy tự tin, nay đột nhiên lại trở nên tịch mịch, có chút đáng thương.

Bên kia, Niệm Tuyết đang cho Vu Lạc Vũ uống thuốc, Khôn Bát tựa như quỷ đứng ở phía sau lưng nàng. Nàng vỗ vai Niệm Tuyết một cái làm Niệm Tuyết sợ hết hồn.

"Tra ra là ai ám sát bệ hạ sao?" Nét mặt Niệm Tuyết đầy lo lắng hỏi.

"Thái Vương Thái hậu."

"Lại là người đó." Niệm Tuyết tuy không kinh hãi nhưng trong lòng cũng rất tức giận. Tôn nữ của mình, vậy là bà ấy lại ba lần bốn lượt ám sát nàng, bà ấy làm sao có thể ác độc như vậy. Buồn cười nhất chính là cái lý do đó, cũng là bởi vì muốn cho tiểu vương gia đăng cơ?

Đều là tôn nhi của mình, ai ngồi lên ngôi vị hoàng đế thì có khác gì chứ?! Hơn nữa bệ hạ...bệ hạ biết rất rõ là ai ám sát mình nhưng vẫn làm như không biết. Niệm Tuyết biết, Vu Lạc Vũ tuy là Vu vương nhưng lại rất đáng thương. Phụ hoàng mẫu hậu của mình không có ở đây, mà người là bà nội lại vẫn nghĩ mọi cách để ám sát nàng.

Nói cho cùng cuộc sống của nàng thậm chí không ung dung tự tại bằng những hài tử nhà bách tính bình dân.

Niệm Tuyết từ nhỏ đã hầu hạ Vu Lạc Vũ, cùng nàng lớn lên, nàng biết rõ Vu Lạc Vũ là người như thế nào, nàng biết rõ Vu Lạc Vũ bên ngoài kiên cường nhưng bên trong lại cất giấu một trái tim mỏng manh. Nhưng nàng cũng không thể làm gì. Đế vương gia, đế vương gia, đây là sự thật không ai có thể sửa đổi.

https://thuviensach.vn

Khôn Bát nhìn Niệm Tuyết đứng ngây người không nói tiếng nào nên vỗ nàng một cái, sau đó lại nói.

"Ta vốn còn tưởng rằng là tiểu vương gia làm."

"Tại sao lại nói như vậy?"

"Đừng quên, tiểu vương gia cũng đã trưởng thành." Khôn Bát ý vị thâm trường nói. Chuyện của tiểu vương gia nàng không thể không phòng bị, trước kia tiểu vương gia còn nhỏ nhưng bây giờ hắn đã mười bảy. Hài tử nhà đế vương, hắn thật sự sẽ ngoan ngoãn ở trên mảnh đất phong cả đời? Khôn Bát buộc lòng phải nghĩ xa.

"Vậy ngươi làm thế nào tra ra là Thái Vương Thái hậu làm? Nghe nói thích khách không phải là đã cắn lưỡi rồi sao?"

Khôn Bát đi đến bên cạnh ngồi xuống, vắt chéo chân sau đó nói.

"Đúng là cắn lưỡi. Người tuy đã chết nhưng có vài thứ xóa không hết." Khôn Bát nhìn Niệm Tuyết một chút, phát hiện Niệm Tuyết vì những lời này mà trầm tư suy nghĩ, nàng không nhịn được đắc ý, nàng cũng không có ý định treo khẩu vị của Niệm Tuyết, nàng ngừng một chút mới nói.

"Ám sát thất bại đã lập tức cắn lưỡi tự sát, tất cả y phục từ trên xuống dưới bao gồm cả cung nỏ đều là đồ vật thông thường không có dấu vết gì để tra, hắn được đào tạo rất tốt a. Thêm cả, Vu quốc chúng ta ở phía Nam, Diệu Nghiêm quốc ở phía Bắc, mà Lỗ Dương cách rất gần biên giới Diệu Nghiêm quốc. Đã hiểu chưa?"

Hiểu cái quái gì! Niệm Tuyết thầm oán, trừng mắt nhìn Khôn Bát một cái.

"Nói nhanh lên, đừng có cười ha hả nữa."

https://thuviensach.vn

Khôn Bát cười cười.

"Thật là ngốc, ngươi nghĩ xem, Vu quốc của chúng ta ở phía Nam, bốn mùa như xuân, người dân chúng ta tất nhiên mềm mại trắng nõn. Mà Diệu Nghiêm quốc ở phía Bắc, bốn mùa rõ ràng, gió to trời nắng, mùa đông mùa hè đều là vô cùng khắc nghiệt, cho nên dân chúng ở đây da thịt khô còn có chút thô ráp, hơn nữa Diệu Nghiêm quốc người cao ngựa lớn. Lỗ Dương cách Diệu Nghiêm gần như vậy, người dân vùng này tuy không có mười thì cũng có chín phần giống."

Niệm Tuyết tựa như có điều suy nghĩ, một lát sau mới nói.

"Ý ngươi là, da thịt trên người thích khách kia tương tự với chúng ta, cho nên nhất định là người Vu thành? Cho nên ngươi kết luận là do Thái Vương Thái hậu gây nên?"

Khôn Bát gật đầu không ngừng cười.

"Trẻ nhỏ dễ dạy."

Niệm Tuyết nghi ngờ, lại hỏi.

"Đây cũng quá võ đoán rồi, lỡ như tiểu vương gia đặc biệt tìm thích khách trong Vu quốc thì sao?"

Khôn Bát lắc đầu.

"Lão Ngũ hôm trước đã dùng bồ câu đưa tin, Lỗ Dương vương phủ sinh một tiểu Quận chúa, huống chi hắn căn bản không cần tự mình ám sát, Thái Vương Thái hậu sẽ thay hắn giải quyết, cho nên cuối cùng ta mới khẳng định là do Thái Vương Thái hậu gây nên."

"Bệ hạ biết không?" Niệm Tuyết lo lắng hỏi, nàng cũng thật sơ ý, nàng căn bản không có nghĩ đến tiểu vương gia. Niệm Tuyết vẫn cho là tiểu

https://thuviensach.vn

vương gia là loại người nhẫn nhục chịu đựng, thậm chí cảm thấy tất cả những chuyện Thái Vương Thái hậu làm cho hắn, hắn căn bản cũng không biết, nhưng chớp mắt một cái, tiểu Quận chúa ra đời, vô tình đế vương gia, ai dám nói tiểu vương gia hắn thật sự sẽ không muốn làm Vu vương?

"Yên tâm, trong lòng chủ thượng cũng rõ ràng như gương, chủ thượng tuy không muốn đuổi tận giết tuyệt nhưng nếu bọn họ thật ức hiếp người quá đáng, chủ thượng sẽ làm cho bọn họ không dễ chịu."

Niệm Tuyết gật đầu, như vậy thì tốt, Niệm Tuyết vẫn hy vọng tiểu vương gia đừng có thèm muốn vương vị. Tổ huấn của Vu quốc, lập trưởng bất lập hiền, trưởng ấu hữu tự! Vu Lạc Khải nếu muốn lên ngôi, Vu Lạc Vũ nhất định phải chết. Muốn cho Vu Lạc Vũ chết, vậy hắn chính là đang tìm chết.

Ngẩng đầu híp mắt, Khôn Bát lại lên tiếng.

"Lão Ngũ sắp trở lại."

"Tốn Ngũ?" Niệm Tuyết sửng sốt một chút, lại nói.

"Vậy chỗ Lỗ Dương ai trông coi?"

"Có lão Lục, lão Thất."

Hả....Niệm Tuyết trong nháy mắt cảm thấy từng cơn gió lạnh thổi qua, nàng nhớ Khôn Bát từng nói với mình, Tốn Ngũ hình như là...thích bệ hạ. A, vậy phải làm sao bây giờ, nếu mình đoán không lầm, bây giờ bệ hạ hình như thích tiểu chủ. Ấy, không đúng không đúng, trong lòng Niệm Tuyết cật lực phủ nhận, bệ hạ cũng không thích tiểu chủ, cho dù là tiểu chủ hay Tốn Ngũ, bệ hạ là quân, không phải là người mà bọn họ có thể sánh đôi. Huống chi hai người bọn họ đều là nữ tử! Vì Vu quốc sau này, bệ hạ nhất định phải sinh người thừa kế vương vị, hai người này bất luận là ai, bệ hạ nhất định không thể động chân tình.

https://thuviensach.vn

Khôn Bát giống như nhìn ra Niệm Tuyết đang suy nghĩ chuyện gì, nàng đứng dậy đi đến chỗ Niệm Tuyết, vỗ đầu nàng một cái.

"Chuyện của chủ thượng người tất nhiên có chừng mực, một mình tiểu nha đầu ngươi có thể quản được sao? Huống chi Tốn Ngũ chỉ là tương tư đơn phương, chính bản thân nàng cũng biết rõ điều đó, cho nên ta nghĩ chỗ Tốn Ngũ chắc là không sao, còn với tiểu chủ thì...hắc hắc..." Còn với Bùi Ngọc nhi, Khôn Bát quả thật cảm thấy Vu Lạc Vũ thích nàng. Đi theo Vu Lạc Vũ đã mấy năm, những biến hóa này nàng đều nhìn ra, chỉ có đồ ngốc Niệm Tuyết kia mới không nhìn thấy.

Thở dài, Khôn Bát lập tức lánh đi chỗ khác. Tiểu nha đầu này trì độn như vậy, tâm ý của mình đến lúc nào nàng mới có thể hiểu đây?

Nấu thuốc xong, Niệm Tuyết quay trở lại căn phòng. Vừa bước vào, bầu không khí lại vô cùng quái dị, Vu Lạc Vũ nằm trên sàng tháp, mà tiểu chủ lại ngồi ở bên ghế không nhìn đối phương, cũng không ai nói chuyện, trên người cả hai đều tản ra dòng khí lạnh. Niệm Tuyết nhắm mắt, đem thuốc bưng đến trước mặt Vu Lạc Vũ, bảo bệ hạ nên uống thuốc đi.

Vu Lạc Vũ không lên tiếng, lẳng lặng bưng chén thuốc uống vào. Sau khi uống xong mới hỏi.

"Giờ là lúc nào?"

"Buổi trưa ạ."

"Phân phó xuống, để các đại thần đem con mồi bọn họ săn được nướng đi, dùng ngọ thiện tại chỗ."

Niệm Tuyết sửng sốt một chút.

https://thuviensach.vn

"Hay là hồi cung đi bệ hạ, nơi này không an toàn. Huống chi người đang bị thương, nơi này đơn sơ, chúng ta nên về cung để tỉ mỉ chữa trị."

"Không sao, cô vương cũng đói." Vu Lạc Vũ nhắm mắt dường như là không muốn nói nhiều.

Không còn cách nào khác, Niệm Tuyết chỉ đành phải hành lễ lui xuống. Lời Vu vương nói chính là thánh chỉ, không ai có thể làm trái.

Sau khi Niệm Tuyết rời đi, Vu Lạc Vũ giương mắt nhìn Bùi Ngọc Nhìn đang yên tĩnh ngồi một bên.

"Cô vương đói."

Bùi Ngọc Nhi nhẹ liếc Vu Lạc Vũ một cái, không phản ứng.

"Nói với ta làm gì, ta cũng không phải cung nữ của ngươi."

"Ngươi quên đã nói muốn nướng thịt cho cô vương ăn sao? Cô vương đã săn được một con nai."

Tiểu nhân hèn hạ này, rõ ràng là ngươi nói ngươi muốn ăn, làm sao lại thành ta muốn nướng cho ngươi ăn!

Bùi Ngọc Nhi vừa muốn phản bác lại chợt thấy vết thương trên cánh tay nàng.

Thở dài.

Bỏ đi, nàng là bệnh nhân, ai bảo bản thân mình mềm lòng, đáng đời bản thân mình xui xẻo.

Bùi Ngọc Nhi trừng mắt nhìn Vu Lạc Vũ một cái, nhận mệnh ra ngoài nướng thịt.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ nhìn theo thân ảnh Bùi Ngọc Nhi, khoé môi cong lên. Thấy được bộ dáng này của Bùi Ngọc Nhi....Vu Lạc Vũ đột nhiên cảm thấy bị thương cũng không tệ.

Con nai rất lớn, Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi hai người căn bản là ăn không hết.

Ném đi.

Đây là do Bùi Ngọc Nhi nướng, rất đáng tiếc.

Cuối cùng Vu Lạc Vũ gọi Niệm Tuyết đến, phân phó một tiếng, mang thịt cắt ra hết, gói lại rồi mang về cung.

Niệm Tuyết lúc này cũng choáng váng.

Đây là tình huống gì? Không ăn hết thì cứ ném đi thôi, còn mang về cung? Trong cung thứ gì không có, bệ hạ thế này...

Vu Lạc Vũ nhìn Niệm Tuyết đang đứng bất động liền cau mày, nói.

"Ngươi còn ngây ngốc ở đó làm gì, đi nhanh đi. Mang về cung, không cần biết dùng bất kỳ phương pháp gì, đừng để cho nó hư."

Ai, Niệm Tuyết lĩnh mệnh, vừa ra khỏi phòng liền gọi Khôn Bát đến, vội vàng hỏi nàng, bệ hạ làm sao vậy, không giống người lúc bình thường a! Khôn Bát cười hắc hắc, nói.

"Ngươi cái này cũng không hiểu sao, ngươi có biết con nai đó có lai lịch gì không? Đó cũng không phải là nai bình thường."

"Là nai gì?" Niệm Tuyết nghi vấn, chẳng lẽ nai này là loại trân quý gì đó cho nên bệ hạ luyến tiếc vứt bỏ?

"Nai gì, nai gì, là nai tiểu chủ nướng a!" Cái đồ ngốc Niệm Tuyết này.

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết vừa nghe xong liền há hốc.

Bởi vì là nai mà tiểu chủ nướng cho nên bệ hạ luyến tiếc ném đi? Bệ hạ không phải là đã thật thích tiểu chủ đó chứ? Không được, đây là chuyện vạn phần không được a!

Khôn Bát hiểu rõ Niệm Tuyết, tất nhiên biết tiểu nha đầu kia lúc này đang suy nghĩ gì, nàng trêu ghẹo nói.

"Ngươi suy nghĩ nhiều như vậy thì có tác dụng gì? Quyết định của chủ thượng ngươi lại không thể xen vào."

"Không thể nói như vậy a!" Niệm Tuyết nóng nảy.

"Bệ hạ là Vu vương, sau này nên vì Vu thị lưu lại long mạch, bây giờ người yêu một nữ tử vậy sau này..." Vu quốc chẳng phải xong rồi sao?! Lời muốn nói lại không nói ra, nàng không thể nói như vậy, đây là đại nghịch bất đạo.

Đầu óc ngốc nghếch. Khôn Bát âm thầm thở dài, nàng nhìn Niệm Tuyết sau đó nghiêm túc nói.

"Chủ thượng cả đời này làm Vu vương nhất định phải mất đi rất nhiều thứ, cho nên nếu chủ thượng thật tâm thích tiểu chủ, chúng ta làm thần tử, nếu thật sự kính yêu nàng thì không nên ngăn cản nàng."

Cả đời thân bất do kỷ, Vu Lạc Vũ cũng có quyền vì thứ mình thích mà tranh thủ chút gì đó chứ.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 40

Trên đường hồi cung, ngự lâm quân đều ngưng thần nín thở, cẩn thận đề phòng, rất sợ thích khách sẽ lại xuất hiện, nhưng cho đến khi vào cung, suốt cả chặng đường đều bình an vô sự. Vu Lạc Vũ tất nhiên biết được tính tình của Hoàng nãi nãi, bà ấy là người cẩn thận, một lần không thành sẽ không có lần thứ hai. Có lẽ đến khi có người thừa cơ lợi dụng, bà ấy sẽ lại xuất động lần nữa. Một lần, hai lần, ba lần, bốn lần, Vu Lạc Vũ thật sự không biết nàng còn có thể kiên trì được mấy lần nữa, hoặc có thể tuy nàng có thể kiên trì nhưng mà những đại thần trung thành với Vu Quốc có thể kiên trì sao. Cũng không phải tất cả đều là kẻ ngốc, cho dù làm tốt hơn nữa vẫn sẽ lộ ra chân tướng.

Vừa về đến Vĩnh Cát điện, Tiếu công công liền lập tức đi đến Ngự Y viện mời Nghiêm Lâm. Vài ngày trước Nghiêm Lâm đã xin nghỉ mấy ngày với Ngự Y viện nói là nhà có chuyện. Vu Lạc Vũ biết, mà nàng cũng không muốn quản hắn. Hôm nay vừa đúng ngày hắn trở về cung cho nên Tiếu công công mới đi mời hắn. Mà Nghiêm Lâm, hắn vừa nghe Vu Lạc Vũ triệu đến tất nhiên rất mừng rỡ, vốn dĩ hắn cũng muốn đến yết kiến, nay như vậy vừa lúc đúng ý hắn.

Nghiêm Lâm chuẩn bị một phen rồi cầm lấy hòm thuốc theo sau Tiếu công công đi về Vĩnh Cát điện. Sau khi giúp Vu Lạc Vũ chữa trị xong, Nghiêm Lâm cũng không vội rời đi mà là nhỏ giọng nói cho Vu Lạc Vũ, nói có thứ tốt muốn trình lên. Vu Lạc Vũ cau mày, hắn có thể có vật gì dâng lên? Vu Lạc Vũ khoát tay, tỏ ý Niệm Tuyết các nàng đều lui xuống. Lúc này trong điện chỉ còn lại Vu Lạc Vũ và Nghiêm Lâm hai người.

https://thuviensach.vn

"Thứ gì?" Sắc mặt Vu Lạc Vũ đầy không kiên nhẫn.

Nghiêm Lâm cười hắc hắc, từ trong hòm thuốc lấy ra một bình sứ bạch ngọc nhỏ, hai tay trình lên. Vu Lạc Vũ cầm lấy, nhìn một cái. Lòng đột nhiên lộp bộp giật mình.

Tiêu hồn tán.

"Đây là thứ gì?"

"Đây là thuốc mà thần trăm cay ngàn đắng từ trong giang hồ tìm được, mấy ngày trước thần xin nghỉ vài ngày chính là để đi tìm nó." Đáy mắt Nghiêm Lâm sáng lên, mỉm cười đáp.

"Ồ, thuốc này hiến tặng cho cô vương, có tác dụng gì?" Vu Lạc Vũ không phải là không biết tác dụng của tiêu hồn tán, chỉ là Nghiêm Lâm đột nhiên đem thuốc này hiến tặng cho Vu Lạc Vũ, không thể không làm cho lòng Vu Lạc Vũ có phòng bị.

"Thuốc này vô sắc vô vị, bỏ vào trong trà uống một lúc sau là có hiệu lực. Người uống vào trong khoảng khắc sẽ cảm thấy trống rỗng, muốn cùng người 'vui vẻ', bảo đảm cùng với những thứ kia rất khác nhau."

"Vậy sao?" Vu Lạc Vũ rất có hứng thú.

"Vậy ngươi nói xem, thuốc này cô vương nên hạ vào cho ai uống?"

Tên Nghiêm Lâm này cũng không ngốc, nghe Vu Lạc Vũ nói vậy, hắn dừng một chút, nói.

"Nghiêm Lâm là thần tử, loại chuyện này dĩ nhiên không xứng biết."

Vu Lạc Vũ gật đầu, nhìn Nghiêm Lâm lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

"Nhưng cô vương cảm thấy ngươi đã biết, cô vương cũng không phải kẻ ngốc."

Nghiêm Lâm sợ hãi, vội vàng quỳ xuống.

"Thần tuyệt đối sẽ không tiết lộ chuyện này ra ngoài!"

Một câu này của Vu Lạc Vũ liền làm cho Nghiêm Lâm lo sợ. Vấn đề như thế này hắn có đáp thế nào cũng đều không đúng.

Nói 'không biết' ư?

Nhưng hắn lại biết rất rõ, Vu Lạc Vũ cũng biết rõ là hắn biết, nói vậy không khác nào cho rằng Vu Lạc Vũ là kẻ ngốc.

Nói 'biết'??

Tư dưỡng cấm luyến, đây là bí mật của hoàng thất mà hắn chỉ là một bề tôi, nếu biết nhiều như vậy e rằng khó bảo toàn mạng nhỏ này. Cho nên Nghiêm Lâm chỉ có thể sợ hãi quỳ xuống xin tội. Một chiêu này của hắn vốn dĩ là hung hiểm vạn phần, làm không tốt thì đó chính là đường chết, ai bảo hắn thấy tiền là sáng mắt, không biết đủ.

Còn Vu Lạc Vũ, nàng nhìn bình sứ trong tay.

"Nhưng cô vương không tin ngươi."

Nghiêm Lâm nghe xong liền lập tức rối lên, vội vàng dập đầu, luôn miệng nói.

"Bệ hạ tha mạng, thần tuyệt đối sẽ không đem việc này tiết lộ ra ngoài, đánh chết thần, thần cũng sẽ không đem chuyện này tiết lộ ra ngoài."

Một phen hùng hồn cam kết, thế nhưng nào ngờ Vu Lạc Vủ chẳng qua chỉ khơi mào khóe miệng cười một tiếng.

https://thuviensach.vn

"Nghiêm Lâm nói phải." Nàng hài lòng nhìn biểu tình từ bi thương chuyển sang vui mừng của Nghiêm Lâm sau đó mới nói.

"Cô vương cũng cảm thấy, người chết mới sẽ không đem chuyện này tiết lộ ra ngoài."

Đôi mắt Nghiêm Lâm bất chợt trợn to, thật đúng là vỗ mông ngựa mà lại bị ngựa đá lại một cái. Hắn hướng Vu Lạc Vũ dập đầu, dùng hết sức dập đầu, liều mạng dập đầu, trong miệng luôn mực nói:

"Bệ hạ tha mạng, sự trung thành của Nghiêm Lâm có nhật nguyệt chứng giám a."

Chỉ đáng tiếc là Vu Lạc Vũ giống như bịt tai không nghe thấy, sự trung thành của hắn nàng một chút cũng không cần, cái nàng muốn là nhân tài, là người hữu dụng với giang sơn xã tắc chứ không phải là loại người hiến mị thuốc đòi ban thưởng như Nghiêm Lâm. Huống chi hắn biết chuyện của nàng cùng Bùi Ngọc Nhi, cho nên bất luận thế nào Nghiêm Lâm người này là vạn vạn không thể lưu lại.

Vu Lạc vũ gọi Tiếu công công đến, phân phó hắn mang Nghiêm Lâm đem xuống chém đầu. Tiếu công công đứng một bên sửng sốt một chút nhưng vẫn là vội vàng bước ra gọi thị vệ đem Nghiêm Lâm kéo xuống. Hắn sống trong cung đã lâu tất nhiên biết gần vua như gần cọp, chỉ cần có chỗ làm không đúng sợ rằng khó bảo toàn mạng nhỏ. Làm quan đương triều, hắn cũng biết tất cả chuyện trong đó. Làm quan...khó khăn!

Nghỉ ngơi mấy ngày, thương thế của Vu Lạc Vũ cũng dần dần tốt hơn, trong khoảng thời gian đó, Thái Vương Thái hậu có tự mình đến thăm Vu Lạc Vũ một lần, bà ấy là một củ gừng già, dĩ nhiên là bất động thanh sắc, nhưng Vu Lạc Vũ biết, trong lòng Hoàng nãi nãi nhất định rất thất vọng, mình không chết, bà ấy hắn vô cùng thất vọng.

https://thuviensach.vn

Còn có một việc, đó chính là lão Ngũ trong Dạ Tập tổ - Tốn Ngũ trở lại. Việc khiến cho Tốn Ngũ trở lại là có ba nguyên nhân. Đầu tiên là biên giới, biên giới giữa Diệu Nghiêm quốc cùng Lỗ Dương cả hai nơi đó đều đồng loạt xảy ra đại án, trong thôn chết một gia đình, một nhà mười lăm miệng ăn, mà đầu sỏ cuối cùng la người Vu Quốc, bây giờ cả hai bên đều đang thương lượng. Tốn Ngũ cảm thấy khả nghi, sợ là Diệu Nghiêm quốc cố ý làm nên đã cho lão Lục, lão Thất đánh tiếng về Vu quốc trước. Thứ hai, Khôn Bát gửi thư, báo là Vu Lạc Vũ bị thương! Tốn Ngũ lo lắng, ngày đêm không ngủ chạy trở về. Tốn Ngũ trước kia là hộ vệ bên cạnh Vu Lạc Vũ, cùng Khôn Bát cả hai bảo vệ cho nàng, một sáng một tối.

Một năm trước, bởi vì phía Lỗ Dương có tình huống khác lạ, lão Lục lão Thất hai người không thể để ý hết, mà người trong Dạ Tập tổ lại có những chuyện khác nhau phải thi hành, cho nên Tốn Ngũ chỉ phải đi một mình, chuyến đi này một lần chính là suốt một năm, mọi chuyện tra đến sau cùng phát hiện tiểu vương gia Vu Lạc Khải cũng không có ý đồ mưu phản, vốn nàng cũng định trở lại phục chức nhưng Vu Lạc Vũ lại chưa triệu nàng trở về cho nên lần thi hành nhiệm vụ này chính là một năm. Hôm nay lại xảy ra chuyện như vậy, Tốn Ngũ thế nào cũng không thể ngây ngốc ở đó được nữa, cả đêm liền thúc ngựa ra roi chạy về Vu thành. Còn điểm thứ ba, Tốn Ngũ là từ chỗ Khôn Bát biết được, Vu Lạc Vũ lãnh khốc vô tình lại nuôi cấm luyến, chuyện như vậy nàng muốn không tin, nhưng Khôn Bát sẽ không lừa gạt nàng.

Tốn Ngũ không thể không tin. Vu Lạc Vũ nuôi cấm luyến, người như Vu Lạc Vũ vậy mà cũng sẽ tư dưỡng chủng loại cấm luyến như vậy, điều này căn bản không giống nàng! Cho nên tổng lại, Tốn Ngũ vội vàng chạy về Vu thành, dù cho Vu Lạc Vũ không đồng ý nàng trở về, dù cho Vu Lạc Vũ muốn trị tội nàng, nàng vẫn phải trở về!

Lúc Vu Lạc Vũ biết Tốn Ngũ trở lại cũng không kinh động, nàng biết đối phương có tình với mình, cũng biết sau khi mình bị thương, Khôn Bát

https://thuviensach.vn

miệng rộng kia nhất định sẽ nói cho Tốn Ngũ biết, chuyện nàng ấy trở về chỉ là sớm hay muộn.

Nơi Tốn Ngũ yết kiến nàng là ở Thư các, Vu Lạc Vũ đang nằm trên thảng y trong thư các nhàn nhã xem sách. Hiện giờ tuy đã qua năm mới nhưng thời tiết vẫn còn rất lạnh, cuộc sống dưỡng thương của Vu Lạc Vũ chính là hằng ngày nằm đọc sách trong Thư các.

"Tự mình hồi cung có biết là tội gì không?" Vu Lạc Vũ nhìn sách, cũng chưa từng ngẩng đầu lên.

"Thuộc hạ biết tội."

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ đặt sách xuống. Tốn Ngũ trước mắt cùng nàng một năm trước không quá khác biệt, vẫn phẫn nam trang, một thân trường sam lam sắc, tóc cột lên cao, vẫn là mi thanh mục tú như vậy. Tay nàng cầm chiết phiến, lưng thẳng tấp, toàn thân tản ra một chút khí chất thư quyển*, cho dù ai nhìn vào nhất định đều sẽ cho rằng người trước mắt nhất định là một thư sinh nho nhã yếu đuối. Nhưng Tốn Ngũ lại chân chính là người luyện võ, nội lực vô cùng thâm hậu, vũ khí của nàng chính là chiết phiến trong tay, một cây chiết phiến giết người vô số, nhưng chưa từng thấy qua một giọt máu nào trên chiết phiến của nàng.

(*Khí chất của người tri thức.)

**Chiết phiến: Quạt xếp.)

"Một lát tự mình đi lĩnh tội đi." Vu Lạc Vũ nói xong, ánh mắt lại quay trở về trên trúc giản*.

(*Thẻ tre.)

https://thuviensach.vn

Tốn Ngũ vâng lời, sau đó lại nói.

"Lần này thuộc hạ trở về còn có sự tình muốn bẩm báo với bệ hạ."

"Nói."

"Biên giới Diệu Nghiêm xảy ra án mạng, trong thôn một đêm chết mười lăm người. Diệu Nghiêm nói hung thủ là người Vu Quốc, người đã bị bắt, là hai nam tử. Bây giờ quan viên của vùng biên giới Diệu Nghiêm cùng quan viên của Lỗ Dương đang hợp lực điều tra, thuộc hạ cảm thấy chuyện này rất kỳ quái cho nên đặc biệt quay về."

Khóe miệng Vu Lạc Vũ khẽ nâng, nàng cũng không vạch trần Tốn Ngũ, nàng tất nhiên biết nguyên nhân Tốn Ngũ trở về căn bản không phải bởi vì chuyện này. Có điều Tốn Ngũ nói đến chuyện này, Vu Lạc Vũ cũng cảm thấy kỳ quái. Người Vu Quốc từ trước đến giờ đều yêu thích hòa bình, không giống người Diệu Nghiêm hiếu chiến, huống chi người Diệu Nghiêm đều là ngũ đại tam thô*, giỏi đánh nhau. Nếu thật sự nói người Vu Quốc trong một đêm giết hại mười lăm người trong thôn, Vu Lạc Vũ không tin, dù sao cũng quá khó tin.

(*Người cao lớn thô kệch.)

"Ngươi cảm thấy bọn họ là có ý gì?" Vu Lạc Vũ hứng thú nhìn Tốn Ngũ.

"Thuộc hạ ngu dốt."

Vu Lạc Vũ cười cười.

"Yên lặng theo dõi kỳ biến đi."

Cảnh tượng ba năm trước vẫn còn như mới trong trí nhớ Vu Lạc Vũ, sau cùng Vu Quốc tuy đã đem người Diệu Nghiêm đánh đuổi ra khỏi Vu Quốc nhưng cũng đã chịu tổn thất rất nhiêm trọng. Diệu Nghiêm tuy hiếu chiến

https://thuviensach.vn

nhưng một khi đánh nhau là sẽ dám đánh dám hành động, nếu thật sự bọn họ muốn công hạ Vu Quốc, vậy thì nhất định sẽ chạy đến đánh, nhất định sẽ không làm trò tiểu xiếc như vậy. Mà tình huống bây giờ, Vu Lạc Vũ chỉ có thể nghĩ đến hai loại khả năng, một là thật sự có chuyện này, hai là....cái vị nữ vương gia của Diệu Nghiêm quốc cũng không phải là cây đèn cạn dầu gì, sợ là nàng ta nhìn Vu Lạc Khải không vừa mắt, muốn dùng chuyện này giáo huấn hắn một chút.

Loại chuyện này a, Vu Lạc Vũ không muốn quản, hơn nữa chỗ Vu Lạc Khải cũng không phái người bẩm báo, tiểu vương gia đối đầu với nữ vương gia, Vu Lạc Vũ trái lại muốn nhìn một chút, người đệ đệ này của nàng rốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh.

"Chủ thượng, vết thương..." Tốn Ngũ có chút do dự, đối mặt với nữ vương cao cao tại thượng, rốt cuộc nàng có chút kính sợ.

"Không sao." Vu Lạc Vũ nói xong, dừng lại một chút sau đó mới nói.

"Đã quay về rồi thì cũng đừng trở về Lỗ Dương nữa, phục chức đi."

"Vâng, chủ thượng!" Nét mặt Tốn Ngũ đầy vẻ tươi cười, chuyện nàng luôn tâm tâm niệm niệm một năm qua chính là có thể trở lại phục chức, chờ đợi suốt cả một năm rốt cuộc mới có thể lại tiếp tục canh giữ bên cạnh Vu vương.

Vu Lạc Vũ nói xong liền yên lặng, sau đó lại say sưa xem sách. Tốn Ngũ dĩ nhiên biết Vu Lạc Vũ người này lời nói ngắn gọn nhưng thấu triệt, ý tứ rõ ràng. Tốn Ngũ nhìn Vu Lạc Vũ, cười một tiếng đáp lại, sau đó nhẹ nhàng rời khỏi thư các, đi lĩnh tội.

Bên này, Khôn Bát cầm gậy, bàn tay đều run, mới vừa nhìn thấy Tốn Ngũ trở ra Khôn Bát hết sức phấn khởi nghênh đón, ai ngờ Tốn Ngũ lại

https://thuviensach.vn

cầm lên cây gậy bên cạnh giao cho Khôn Bát, để nàng phục lệnh một trăm roi.

Khôn Bát đầu đầy mồ hôi, nàng đây thật sự là bái phục lão Ngũ này, người người đối với chuyện này ai cũng đều muốn tranh không kịp, nhưng nàng ấy lại chưa từng trốn tránh. Nguyên nhân sao?

Nguyên nhân cũng là bởi vì Vu vương ra lệnh. Khôn Bát cầm gậy trêu ghẹo nói, nếu chủ thượng bảo ngươi tự sát, ngươi sẽ làm gì? Ai ngờ Tốn Ngũ nói một câu làm cho Khôn Bát suýt nữa thổ huyết thân vong!

Tốn Ngũ nói, nếu chủ thượng cho phép, vậy ta liền tự sát tạ ơn.

Mẹ của ta.

Khôn Bát khóc không ra nước mắt, sao bên người ta ai ai cũng đều có mầm móng si tình vậy chứ?!

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 41

Vu Lạc Vũ bắt đầu bận rộn, cho nên Bùi Ngọc Nhi trở về Dạ Yêu điện một chuyến, nàng muốn đi về xem Hoàng Oanh một chút. Gần đây xảy ra quá nhiều chuyện làm cho Bùi Ngọc Nhi không có thời gian chiếu cố đến Hoàng Oanh, nhưng tất nhiên nàng chưa hề quên chuyện phải đưa Hoàng Oanh ra khỏi cung.

Hoàng cung u ám, Bùi Ngọc Nhi luôn cảm thấy ngoài cung mới thích hợp với nàng ấy, Bùi Ngọc Nhi cũng không hiểu vì sao lại muốn giúp nàng ấy như vậy, có lẽ là bởi vì trên người Hoàng Oanh tản ra khí chất giống như mình trước kia, chỉ là nàng ấy không có mệnh tốt như mình, Bùi Ngọc Nhi chính là nghĩ như vậy.

Dạ Yêu điện vẫn như trước kia, vô cùng thanh tĩnh. Bước vào cửa điện, Bùi Ngọc Nhi mới nhìn thấy người. Một nhóm cung nữ công công đang ở trong điện nói chuyện phiếm, ai cũng không chú ý đến sự xuất hiện của Bùi Ngọc Nhi.

Từ sau khi Vĩnh Đế tuyên bố bãi bỏ lục cung, trong hậu cung chính là trống rỗng, mà đến sau khi Vu Lạc Vũ lên ngôi, trong hoàng cung ngoại trừ Vu Lạc Vũ, Thái Vương Thái hậu cùng sau đó là Bùi Ngọc Nhi từ bên ngoài vào, tất cả không còn người nào nữa.

Cho nên hậu cung hiện giờ rất vắng vẻ, các nô tài cũng vô cùng rãnh rỗi, mỗi ngày sau khi quét dọn xong liền không còn chuyện gì làm nữa.

Đến tận khi một vị tiểu công công nhìn thấy người đến là Bùi Ngọc Nhi liền sửng sờ một chút mới phản ứng lại. Hắn vội vàng lên tiếng nhắc nhở

https://thuviensach.vn

mấy người bên cạnh. Những người đó sau khi nhìn thấy là Bùi Ngọc Nhi liền gấp gáp đứng dậy ngay ngắn hành lễ.

"Tiểu chủ an hảo."

Bùi Ngọc Nhi đáp một tiếng, đôi mắt to đảo quanh những cũng không nhìn thấy Hoàng Oanh.

"Hoàng Oanh đâu?" Bùi Ngọc Nhi hỏi.

Lời của Bùi Ngọc Nhi vừa xong, sắc mặt của đám cung nữ công công trước mắt nàng đều có vẻ khó nói, cuối cùng không ai mở miệng trả lời.

"Hoàng Oanh ở đâu?" Bùi Ngọc Nhi đột nhiên ý thức được có chuyện gì đó không đúng nên liền hỏi lại lần nữa.

"Cái này...Hoàng Oanh ở...hậu viện." Một cung nữ ấp úng trả lời.

Bùi Ngọc Nhi nghe vậy liền lập tức chạy thẳng đến hậu viện.

Đến khi nàng đến nơi, thân ảnh nho nhỏ đơn bạc của Hoàng Oanh liền đập vào mắt Bùi Ngọc Nhi, nhưng không chỉ vậy mà còn có ba chậu xiêm áo lớn, còn có cả một sân xiêm áo đã được giặt xong. Bùi Ngọc Nhi nhìn kỹ lần nữa, những thứ đó đều là y phục của cung nữ, công công.

Bùi Ngọc Nhi cau mày, đây là ý gì?

Nàng đi thẳng về phía Hoàng Oanh, sau đó kéo nàng ấy lên.

Hoàng Oanh sợ hết hồn, đến khi thấy rõ người đó là Bùi Ngọc Nhi nàng có chút không thể tin tưởng nổi, lẩm bẩm nói.

"Tiểu chủ."

https://thuviensach.vn

"Ngươi đây là đang làm gì?" Ngữ khí của Bùi Ngọc Nhi có chút bất thiện, nàng đại khái đã biết là chuyện gì xảy ra rồi.

"Ta..." Hoàng Oanh ấp úng một hồi rồi cũng không nói tiếp.

Bùi Ngọc Nhi cũng không chờ nàng nói chuyện, lập tức kéo nàng đi khỏi sau đó một mực chạy vào Dạ Yêu điện.

"Tiểu chủ, tiểu chủ...Người đang dẫn Hoàng Oanh đi đâu vậy?" Hoàng Oanh ở phía sau kêu lên, bước chân có chút lảo đảo, nàng hơi dùng sức muốn ngăn cản Bùi Ngọc Nhi đang bước phía trước.

Bùi Ngọc Nhi đột nhiên dừng lại, nàng xoay người đối mặt với Hoàng Oanh sau đó nói.

"Người khác khi dễ ngươi, ngươi liền cam nguyện chịu khi dễ sao? Tại sao không biết phản kháng?"

Nghe vậy, Hoàng Oanh cúi đầu, nàng không phải chưa từng nghĩ đến chuyện phản kháng nhưng làm sao có thể phản kháng chứ? Những người đó đều là lão cung nữ, ngày thường đều thích lấn áp khi dễ người, Hoàng Oanh tất nhiên là bị khi dễ nhiều nhất, nếu không tuân theo thì nhất định sẽ bị đánh một trận, cuối cùng vẫn phải giúp bọn họ làm việc, vậy không bằng từ đầu liền làm cho bọn họ. Hơn nữa từ lúc Hoàng Oanh vào cung đến nay thì đã bắt đầu bị khi dễ, thời gian lâu dần cũng đã quen.

Bùi Ngọc Nhi thấy nàng cúi đầu không lên tiếng, thầm thở dài một hơi.

Tính cách Hoàng Oanh yếu đuối như vậy, ở trong hoàng cung này nhất định là sẽ bị khi dễ. Nàng nhìn Hoàng Oanh sau đó mở miệng nói.

"Ta đưa người xuất cung."

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi nói xong, Hoàng Oanh chợt ngẩng đầu một cái, ánh mắt nàng có chút bối rối, cũng có chút không tưởng tượng nổi. Qua một lúc lâu sau, nàng mới thấp giọng nói.

"Hay là đừng đi nữa, Hoàng Oanh ở trong cung vô cùng tốt."

Bùi Ngọc Nhi hừ lạnh.

"Ta nhìn không thấy ngươi sống tốt ở chỗ nào."

"Không có, thật sự rất tốt, bọn họ mặc dù có lúc sẽ khi dễ Hoàng Oanh nhưng vẫn có vài tỷ tỷ đối tốt với Hoàng Oanh. Huống chi....huống chi..."

"Huống chi cái gì?" Bùi Ngọc Nhi hỏi.

Hoàng Oanh ngập ngừng hồi lâu mới nói.

"Huống chi nếu Hoàng Oanh xuất cung, nương ở ngoài cung nhất định sẽ không cách nào sinh sống, đến lúc đó nói không chừng sẽ đem Hoàng Oanh bán cho người khác, cho nên...cho nên không bằng Hoàng Oanh ở trong cung vẫn tốt hơn." Hoàng Oanh kể xong, cuối cùng cũng lộ ra khuôn mặt vui vẻ.

Bùi Ngọc Nhi biết nụ cười của Hoàng Oanh là có ý nghĩa gì, thế nhưng nụ cười đó lại đâm sâu đến nhói lòng Bùi Ngọc Nhi. Nên nói Hoàng Oanh như thế là tốt hay không nữa. Bị khi dễ nhưng chỉ yên lặng chịu đựng, đó là nhu nhược. Nhẫn nhục chịu khổ ngây ngốc ở lại trong cung là vì thân sinh mẫu thân đã bán nàng bên ngoài cung, đó là kiên cường. Một người như vậy, một người bên ngoài nhu nhược nhưng nội tâm kiên cường như vậy, hỏi ai sẽ không đau lòng?

Bùi Ngọc Nhi bước lên một bước đem Hoàng Oanh ôm lấy, Hoàng Oanh lấy làm kinh hãi nhưng cũng không dám cử động một cái. Bùi Ngọc Nhi ôm nàng, cho nàng một chút an ủi, cũng cho nàng một chút ủng hộ.

https://thuviensach.vn

"Hoàng Oanh, không cần phải để ý nhiều như vậy, ta đưa ngươi xuất cung sau đó sẽ cho ngươi chút ngân lượng, người cùng nương cứ thoải mái sinh sống, mở một cửa tiệm nho nhỏ. Hoàng Oanh ngươi khéo tay, nhất định sẽ thoát khỏi cuộc sống cực khổ trước kia."

"Có thật không?" Hoàng Oanh hiển nhiên là không dám tin tưởng, chuyện như vậy nàng tất nhiên chưa bao giờ nghĩ tới.

Mình có thể xuất cung, còn có thể trải qua cuộc sống ba bữa không lo, tiểu chủ thật sự sẵn lòng làm vậy sao.

Hoàng Oanh có chút không kịp phản ứng.

"Ân." Bùi Ngọc Nhi buông Hoàng Oanh, nhưng tay vẫn còn nắm hai bên cánh tay Hoàng Oanh, nàng mỉm cười.

"Tất nhiên là thật, ta lừa ngươi làm gì."

Nghe vậy, Hoàng Oanh trong nháy mắt lộ ra khuôn mặt vui vẻ, không có người nào nguyện ý lưu trong cung, những người đó đều là bị tình thế ép buộc. Cười một lát, Hoàng Oanh mới bừng tĩnh ý thức được cái gì, nàng hỏi.

"Tiền của tiểu chủ....Hoàng Oanh ngày sau nhất định sẽ trả lại cho tiểu chủ."

Bùi Ngọc Nhi cười một tiếng.

"Không cần đâu." Dù sao tiền đó cũng không phải của nàng, Lạc Đế ban cho mình nhiều kim ngân tài bảo như vậy, không đem tặng thì để làm gì.

"Các ngươi đây là đang làm gì?" Thanh âm có thể làm mọi thứ đóng băng trong ba thước vang lên, mọi người nghe thấy được đều ngẩn ra.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi dựa theo phương hướng nhìn lại, trước mắt bất ngờ chính là khuôn mặt tuyệt sắc lãnh nhược băng sương của Vu Lạc Vũ, bên cạnh nàng còn có một nam tử đi theo, một thân lam sam, thanh nhã thoát tục.

"Không làm gì." Bùi Ngọc Nhi trả lời.

Không làm gì?

Vu Lạc Vũ hiện giờ đang phẫn nộ đến không thể kiềm chế được.

Mình tận mắt nhìn thấy mà nàng còn không biết xấu hổ nói là không làm gì. Ôm nhau chặc như vậy, ngay cả mình đến cũng không phát hiện, chuyên tâm như vậy? Lại còn đối với một tiểu cung nữ nho nhỏ vừa nói vừa cười!

Vu Lạc Vũ thật sự cực kỳ tức giận, thời gian lâu như vậy, mình làm cho nàng nhiều như vậy rốt cuộc nàng có nhìn thấy hay không? Bởi vì sợ nàng chán ghét cho nên cả đêm mình phải kìm nén bản thân, chỉ cùng nàng nằm cùng giường mà không dám đối nàng có hành động gì vượt quá giới hạn, ngươi nên thỏa mãn đi Bùi Ngọc Nhi!

Còn nói mình thích nam tử, phải gả cho nam tử, vậy ngươi bây giờ là đang làm cái gì? Hỏi thế gian còn ai có thể tốt hơn mình, Bùi Ngọc Nhi ngươi cho tới bây giờ lại cũng không nhìn mình một cái, ngay cả một cung nữ ngươi cũng nguyện ý ôm nàng, duy chỉ có mình là nàng không nhìn vào mắt đúng không?

Tốt lắm.

Vu Lạc Vũ cười lạnh.

Đã như vậy mình cần gì phải nhân nhượng nàng nữa chứ? Dù sao bản thân mình có làm tốt hơn nữa, trong mắt nàng, trong lòng nàng cũng sẽ không có mình. Làm một đế vương lại vì một cái nữ tử mà hạ thấp tư thái đến mức hạ tiện.

https://thuviensach.vn

"Nàng là tiểu cung nữ mà Niệm Tuyết tìm cho ngươi sao." Vu Lạc Vũ lạnh lùng mở miệng.

Bùi Ngọc Nhi sững sốt một chút mới mở miệng đáp. Trong lòng Bùi Ngọc Nhi dâng lên bất an, vẻ mặt đó của Lạc Đế nàng đã rất lâu rồi không thấy, nàng như bây giờ có phải đại biểu nàng đang rất tức giận phải không?

"Niệm Tuyết!" Vu Lạc Vũ mở miệng.

"Đem nàng kéo xuống, phạt một trăm trượng, sau đó đuổi ra khỏi cung."

Bên kia Niệm Tuyết gật đầu, đi đến hương Hoàng Oanh.

Bùi Ngọc Nhi vừa nhìn thấy tình huống không đúng, lập tức đứng chắn trước người Hoàng Oanh.

Đùa gì thế, một trăm trượng, thân hình Hoàng Oanh gầy yếu như thế vậy còn có thể sống sao?!

"Ngươi dừng tay!" Một câu này của Bùi Ngọc Nhi, thanh âm cực lớn, làm cho Niệm Tuyết cũng sững người tại chỗ, không biết nên làm thế nào. Nàng nhìn ra Vu Lạc Vũ đang tức giận nhưng nàng cũng hiểu rõ địa vị của tiểu chủ trong lòng Vu Lạc Vũ. Cho nên vào giờ phút này, người khó xử nhất phải kể đến Niệm Tuyết, kéo người xuống thì không kéo được, rốt cuộc nên nghe ai đây?

Mà Tốn Ngũ đứng một bên cũng thật rất kinh ngạc, tiểu cô nương trước mặt này gầy gầy nhược nhược, tính tình lại nóng nảy. Tốn Ngũ bắt đầu tỉ mỉ quan sát Bùi Ngọc Nhi, nàng biết người này e rằng chính là cấm luyến của bệ hạ trong miệng Khôn Bát, trái lại cũng thật dũng cảm, trên dưới Vu Quốc e là không ai dám giống nàng dám đại nghịch bất đạo ý lời của Vu vương.

https://thuviensach.vn

"Ai bảo ngươi dừng lại, đem nàng kéo xuống!" Nhìn Niệm Tuyết đang đứng tai chỗ bất động, Vu Lạc Vũ lại hét lên một tiếng. Quốc gia này ai mới là chủ? Quả nhiên là quá nhân nhượng Bùi Ngọc Nhi rồi, bây giờ ngay cả Niệm Tuyết đều bắt đầu coi trọng Bùi Ngọc Nhi, đều là phản rồi!

Bên này, Niệm Tuyết bị thanh âm của Vu Lạc Vũ làm sợ hết hồn, nàng vội vàng tiến lên muốn đem Hoàng Oanh kéo xuống. Hoàng Oanh hoảng sợ, vội vàng quỳ sụp xuống kêu tha mạng. Bùi Ngọc Nhi cũng tức giận, nàng bước đến nắm lấy ống tay áo Niệm Tuyết, liều mạng đẩy ra một cái, Niệm Tuyết liền bị đẩy ngã đến trên đất, sau đó Bùi Ngọc Nhi trừng mắt nhìn Vu Lạc Vũ, tức giận dùng đùng đi đến chỗ nàng.

Đến khi Bùi Ngọc Nhi sắp đến gần thân thể Vu Lạc Vũ liền bị ngăn cản lại. Bùi Ngọc Nhi nhìn lên, phát hiện là nam tử áo lam đó, nam tử kia cầm trong tay chiết phiến, khuôn mặt tươi cười ngăn cản Bùi Ngọc Nhi.

"Tiểu chủ đây là muốn làm gì?" Tốn Ngũ tựa tiếu phi tiếu nhưng Bùi Ngọc Nhi nhìn trong mắt lại cảm thấy người này nhất định không đơn giản, nàng chưa từng thấy qua bất kỳ nam tử nào xuất hiện bên người Vu Lạc Vũ.

"Ngươi là ai?" Bùi Ngọc Nhi lạnh lùng hỏi.

"Tại hạ là cận vệ bên người chủ thượng." Tốn Ngũ chấp tay, cung kính hữu lễ.

Chủ thượng? Bùi Ngọc Nhi bừng tỉnh đại ngộ, người này chắc là cùng cái nữ tử gọi là Khôn Bát kia giống nhau, Khôn Bát kia cũng không phải luôn gọi Lạc Đế là chủ thượng sao? Như vậy.... Người này sợ là công phu không thấp a. Bùi Ngọc Nhi lại quan sát tỉ mỉ quan sát Tốn Ngũ một phen, cả người mùi vị thư quyển rất nặng, trái lại là không có một chút cảm giác võ công cao thủ.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi không để ý đến nàng ta nữa mà ngẩng đầu nhìn thẳng Vu Lạc Vũ.

"Hoàng Oanh làm sai chỗ nào? Vì sao phải giáng tội với nàng?"

Vu Lạc Vũ nhướng mày.

"Làm sai chỗ nào? Ngươi quên thân phận của ngươi là gì sao? Lại dám chất vấn cô vương?"

Bùi Ngọc Nhi cau mày, im lặng không đáp, nàng biết ý Vu Lạc vũ, trong ba câu hỏi của nàng ấy, thứ nàng ấy muốn cho mình biết e rằng chính là câu thứ hai, quên thân phận mình là gì sao, mình là cấm luyến của nàng? Là đồ chơi của nàng? Nhưng mình rõ ràng là một con người, một con người có máu thịt có suy nghĩ, mình không phải là món đồ, Bùi Ngọc Nhi ghét cái xưng vị cấm luyến này.

Hồi lâu sau, Bùi Ngọc Nhi mới thấp giọng nói.

"Ngươi tha cho nàng ấy đi."

"Ngươi...lại muốn cầu cô vương?"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 42

(#Party mừng kỷ niệm mười năm #S9 ^.^)

Vu Lạc Vũ nhướng mi không ngừng cười, nụ cười này khuynh quốc khuynh thành, thế nhưng nụ cười này cũng nồng đậm vị châm chọc.

Bùi Ngọc Nhi tránh vấn đề này, nói.

"Hết thảy các thứ này cùng nàng ấy không quan hệ, hết thảy đều là ta chủ động."

"Đều là ngươi chủ động?" Vu Lạc Vũ hí mắt, nháy mắt ngữ khí trở nên lãnh hơn.

"Thân phận của ngươi là gì, ngươi rõ phải không?"

Bùi Ngọc Nhi cắn răng, nửa ngày mới có thể kìm nén nói ra một chữ "Hiểu."

Vu Lạc Vũ không buông tha, lại nói.

"Nếu ngươi hiểu, vì sao còn nhiều lần chọc giận cô vương, ngươi là món đồ của cô vương, chỉ thuộc về cô vương, ai cho phép người cùng người ngoài tiếp xúc như vậy?"

Không sai, bởi vì Bùi Ngọc Nhi là thuộc về Vu Lạc Vũ, là vật sở hữu của Vu Lạc Vũ, cho nên nàng, cho nên nàng chỉ có thể làm ra những hành động

https://thuviensach.vn

thân mật với Vu Lạc Vũ, nói những lời thân mật với Vu Lạc Vũ, và chỉ có thể cười với Vu Lạc Vũ, nhưng những thứ này nàng chưa từng có loại hành động nào với Vu Lạc Vũ. Bùi Ngọc Nhi là thuộc về Vu Lạc Vũ, nhưng lại chưa từng làm qua những chuyện này, mà với những người ngoài thì nàng ấy lại như thế, Vu Lạc Vũ làm sao có thể không buồn bực không phẫn nộ?

Tốn Ngũ đứng một bên cũng âm thầm giật mình, biến hóa của chủ thượng thật quá lớn, chẳng lẽ nàng ấy thật sự yêu nữ tử quật cường trước mắt? Trong lòng nàng đột nhiên có chút đau, lại có chút khó tin, Tốn Ngũ đi theo bên người Vu Lạc Vũ mấy năm nay, đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy Vu Lạc Vũ có nhiều biểu tình như vậy.

Tốn Ngũ trầm tư trong chốc lát, Bùi Ngọc Nhi bên kia đã lên tiếng.

"Ngươi đối với ta như thế nào đều được, nhưng Hoàng Oanh là vô tội, ngươi để nàng xuất cung đi."

Vu Lạc Vũ trợn mắt nhìn Bùi Ngọc Nhi, một lúc sau mới cất lời.

"Được, cô vương để nàng xuất cung, ngươi cùng cô vương trở về tẩm cung."

Hoàng Oanh bị Niệm Tuyết mang ra khỏi cung, trước khi đi Niệm Tuyết còn kín đáo đưa cho nàng hai tấm ngân phiếu, Hoàng Oanh không rõ nguyên cớ, Niệm Tuyết nói cho nàng đây là tiểu chủ âm thâm phân phó. Sau khi nghe xong, đôi mắt Hoàng Oanh trong phút chốc dâng lên hơi nước rơi xuống dưới tấm ngân phiếu trong tay, nàng tuy không hiểu quan hệ của Bùi Ngọc Nhi cùng Vu Lạc Vũ là thế nào, nhưng nàng cũng lờ mờ biết Bùi Ngọc Nhi bị người chế trụ.

Tiểu chủ tự thân khó bảo toàn nhưng vẫn còn nhớ đến mình. Hoàng Oanh nhìn ngân phiếu trong tay, rơi lệ. Nàng trong âm thầm thề, nhất định sẽ không phụ mảnh kỳ vọng này của tiểu chủ, nhất định phải sống thật tốt.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi đi theo sau Vu Lạc Vũ đến Vĩnh Cát điện, suốt một đường cũng không nói gì. Tốn Ngũ đi bên cạnh lại có chút cứng nhắc, sắc mặt cũng không tốt cho mấy, chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo, cho dù là kẻ ngốc cũng biết. Nàng thích chủ thượng gần ba năm, đi theo nàng gần ba năm, cũng yêu nàng gần ba năm nhưng người đó chưa bao giờ nhìn đến mình một cái. Hiện giờ, nàng lại phải tự thân nhìn người mình yêu cùng một nữ tử khác xảy ra quan hệ. Mà nàng lại vô lực ngăn cản, còn phải yên lặng chấp nhận, tự tay đưa các nàng vào trong điện. Tốn Ngũ âm thầm cười khổ, một mảnh bi thương.

Đó chính là nữ tử nàng yêu a, là nữ tử mà cả đời này nàng không thể yêu. Mình vì nàng sinh, vì nàng tử, vì nàng làm hết tất cả, nhưng chưa từng đổi được một ánh mắt của nàng.

Mà không chỉ Tốn Ngũ, tâm tình của Bùi Ngọc Nhi cũng bi thương như vậy.

Ác mộng lại sắp đến, lần này nàng ta lại sẽ nghĩ ra cách gì hành hạ mình đây chứ? Trượng hình? Tiên hình?

(*Trượng hinh: Đánh bằng gậy. Tiên hình: Đánh bằng roi.)

.....

Bùi Ngọc Nhi mệt mỏi, thật sự rất mệt mỏi. Trong hoàng cung này giống như một cái động không đáy, ai nắm chắc được, tất cả mọi chuyện khi nào thì xảy ra? Lúc nào mình mới có thể thoát ra khỏi đây? Hoặc cũng có thể là không bao giờ thoát được? Mọi chuyện tựa như một cơn ác mộng hành hạ Bùi Ngọc Nhi, đem tất cả sự kiên cường trong lòng nàng từng chút từng chút đánh tan tành. Cũng có lẽ, không lâu sau nữa, Bùi Ngọc Nhu sẽ không kiên trì nổi mà tự kết thúc mình...

https://thuviensach.vn

Bước vào Vĩnh Cát điện, Vu Lạc Vũ phất tay cho lui tất cả hạ nhân, sau đó đi vào bên trong điện, tự mình cởi bỏ ngoại bào, chỉ còn trung y.

Vu Lạc Vũ thay y phục xong, nghiêng đầu nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi vẫn còn đứng ở cửa. Nàng nhấc tay, vẫy người kia.

"Đứng đó làm gì? Đến đây."

Bùi Ngọc Nhi bước đến trước mặt Vu Lạc Vũ, nhìn vẻ mặt tựa tiếu phi tiếu của nàng, không biết nên làm sao. Trong lòng Bùi Ngọc Nhi mơ hồ dâng lên một cỗ cảm giác không rõ, nàng không rõ Vu Lạc Vũ có ý gì, theo như tính khí lúc trước của nàng, bây giờ e là phải nổi trận lôi đình rồi, nhưng hiện giờ nàng lại đang cười với nàng? Nụ cười kia là có ý gì? Vu Lạc Vũ trở nên khác thường như vậy làm cho Bùi Ngọc Nhi không thể không cẩn thận.

Vu Lạc Vũ nhấp một ngụm trà, lại bảo Bùi Ngọc Nhi ngồi bên cạnh nàng. Bùi Ngọc Nhi đều nhất nhất làm theo.

"Ngươi bây giờ ngoan ngoãn như thế, trái lại làm cho cô vương không nỡ phạt ngươi." Vu Lạc Vũ cười yếu ớt.

Bùi Ngọc Nhi vẫn không nói gì, đối với Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi cũng không biết phải đáp lại như thế nào, trái lại bảo trì trầm mặc có lẽ là lại là cách tốt. Mà Vu Lạc Vũ tựa hồ cũng không cần câu trả lời của Bùi Ngọc Nhi. Nàng nhìn Bùi Ngọc Nhi, sau đó chậm rãi nâng tay đặt ngay vạt áo của nàng.

"Ngươi muốn làm gì!" Bùi Ngọc Nhi mở miệng, cẩn thận thoát khỏi bàn tay đang muốn cởi bỏ vạt áo của nàng. Nàng cau mày, đại khái cũng đã hiểu Vu Lạc Vũ muốn làm gì rồi.

https://thuviensach.vn

Bàn tay Vu Lạc Vũ vẫn dừng ở nơi đó, nàng lại cười một tiếng.

"Trong điện ấm lô rất nhiều, cô vương sợ ngươi nóng." Lời này nói rất nhẹ nhàng, thế nhưng Vu Lạc Vũ lại đang âm thầm nghiến răng nghiến lợi. Thì ra trong mắt Bùi Ngọc Nhi, nàng chính là loại người quá quắt bất kham như thế sao? Vu Lạc Vũ không hiểu vì sao Bùi Ngọc Nhi lại ghét mình, mình chẳng qua chỉ giúp nàng cởi xiêm y thôi mà, nàng cần gì phải nghĩ mình như vậy. Chính là vì chuyện lúc trước cho nên nàng nhất định cho rằng mình chính là loại người đó sao? Cho nên những chuyện mấy tháng nay mình làm, nàng đều làm như không thấy.

Vu Lạc Vũ cười nhạt trong lòng. Nàng là Vu vương thế nhưng lại nhân nhượng một nữ nhân đến mức này, vậy mà nàng ta lại không biết điều, vậy thì cần gì nàng phải tiếp tục nhân nhượng chứ? Nàng muốn gì nàng ta cũng đều phải cho, không phải sao? Nàng ta không thể kháng lệnh, vậy nàng còn phải suy nghĩ cho nàng ta làm chi!

"Không cần, ta không nóng!" Bùi Ngọc Nhi cự tuyệt, lại vô tình hoặc cố ý lui lại một chút, giữ một khoảng cách với Vu Lạc Vũ.

Mà tất cả những thứ này Vu Lạc Vũ đều nhìn thấy, lại càng chọc giận nàng.

Muốn cách nàng càng xa càng tốt sao? Nàng nhất định sẽ không để Bùi Ngọc Nhi được như ý nguyện.

Vu Lạc Vũ đứng dậy, xoay người đi đến thư quỹ*. Nàng lấy ra một chiếc lọ sứ, đó chính là lọ sứ Nghiêm Lâm hiến tặng cho nàng, đó là loại thuốc có thể làm cho hàn băng biến thành liệt hỏa. Nàng muốn Bùi Ngọc Nhi uống nó, nàng muốn nhìn dáng vẻ chủ động cầu hoan Bùi Ngọc Nhi sau đó để nàng nhớ rõ tất cả những thứ đó, để nàng nhớ rõ nàng đã từng ở dưới thân mình hầu hạ, đã từng điên cuồng thế nào!

Vu Lạc Vũ đem lọ sứ đặt trên bàn trà.

https://thuviensach.vn

"Uống đi." Vu Lạc Vũ mở miệng ra lệnh.

"Đây là cái gì?" Bùi Ngọc Nhi cực kỳ nghi ngờ nhìn lọ sứ trên bàn. Lạc đế muốn cho mình uống thứ gì?

"Uống vào chẳng phải sẽ biết sao?" Vu Lạc Vũ khẽ kéo khóe môi, nhưng chốc lát sau, Bùi Ngọc Nhi vẫn không có chút cử động. Vu Lạc Vũ lại nói.

"Đừng để cô vương lặp lại lần nữa, ngươi biết hậu quả thế nào mà."

Hậu quả? Hậu quả là gì? Nghiêm hình tra tấn? Giết Tiểu Hổ ca ca? Hay là giết sư phụ của mình?

Bùi Ngọc Nhi hít một hơi, duỗi tay cầm lấy lọ sứ.

Đến khi nhìn thấy rõ ba chữ trên bình sứ, Bùi Ngọc Nhi lập tức mở to mắt, sau đó trên mặt tràn đầy bất khả tư nghị tức giận.

Đây chính là thứ thuốc mà nàng ta muốn mình ư? Một chai mị dược sao?

Vu Lạc Vũ tựa hồ biết được Bùi Ngọc Nhi đang nghĩ cái gì.

"Uống đi." Vu Lạc Vũ lặp lại lần nữa, chỉ là lần này nàng hoàn toàn không lộ một chút ý cười mà vô cùng nghiêm túc.

"Nếu ta nói ta không uống, ngươi sẽ làm gì?" Bùi Ngọc Nhi lẩm bẩm mở miệng. Mặc dù nàng biết Vu Lạc Vũ đại khái sẽ làm gì thế nhưng nàng vẫn muốn hỏi, nàng rất muốn nghe được Vu Lạc Vũ nói rằng 'Không muốn uống thì thôi', nhưng mà....có thể sao?!

"Ngươi biết cô vương sẽ làm gì mà." Quả nhiên, Vu Lạc Vũ vẫn nói ra những lời mà nàng không muốn nghe.

Chai mị dược này Bùi Ngọc Nhi nàng nhất định phải uống! Ai bảo nàng dám ôm người khác sau lưng Vu Lạc Vũ! Ai bảo nàng dám cười với người

https://thuviensach.vn

khác!

Nghe vậy, Bùi Ngọc Nhi thảm đạm cười một tiếng.

Mình đã biết sớm, còn ôm kỳ vọng gì chứ? Kẻ ngốc.

Chậm rãi nâng tay trái, bàn tay Bùi Ngọc Nhi đều có chút run rẩy. Sau khi uống xong nàng sẽ trở thành cái dạng gì, nàng không biết, nhưng đây nhất định là sự khuất nhục lớn nhất đời nàng.

Ngây ngây nhìn chiếc lọ trong tay hồi lâu, Bùi Ngọc Nhi mới nhắm chặt hai mắt ngửa đầu uống vào. Lần này nàng phải hạ quyết tâm lớn đến nhường nào.

Vu Lạc Vũ ở một bên hài lòng nhìn tất cả mọi chuyện, dáng vẻ quyết tuyệt làm người khác đau lòng đó lại không câu nổi một chút thương hại trong lòng Vu Lạc Vũ, bởi vì tất cả những thứ này đều là Bùi Ngọc Nhi tự chuốc lấy. Lúc đầu cứ ngoan ngoãn ở cạnh nàng thì sẽ không xảy ra chuyện gì.

Bùi Ngọc Nhi ngửa đầu một hơi uống sạch chai thuốc kia xong liền ngây người ngồi trên ghế không nói một câu. Có điều, chỉ một khắc thời gian sau, Vu Lạc Vũ đã nhìn thấy gương mặt nho nhỏ của Bùi Ngọc Nhi đã bắt đầu đỏ lên, vô cùng đáng yêu! Nàng ung dung thong thả nhìn tất cả biến hóa của Bùi Ngọc Nhi, vừa thưởng thức trà, vô cùng thích thú.

Dần dần, Bùi Ngọc Nhi bắt đầu cảm thấy choáng váng, trên người nóng ran, trong đầu cũng bắt đầu hỗn độn, hơn nữa toàn thân cũng có một loại cảm giác nói không nên lời. Đó là cái gì? Cảm giác thật hư không...Bùi Ngọc Nhi cau mày cúi đầu, vô cùng khó chịu kêu lên thành tiếng. Náng biết đó là thuốc bắt đầu có tác dụng, trong lòng thầm nhủ nàng phải kiên trì, nhưng hiệu quả lại quá nhỏ. Thuốc kia quá mạnh, từ từ đánh tan tầng tầng phòng vệ của Bùi Ngọc Nhi, từng tầng tường thật dày đã bắt đầu bị mị

https://thuviensach.vn

dược đánh rã từng điểm từng điểm, từng khối gạch bị tháo đi, nàng cũng sắp không kiên trì nổi nữa.

Vu Lạc Vũ ở một bên nhìn Bùi Ngọc Nhi lảo đảo sắp ngã liền vội vàng đi qua đỡ lấy nàng, Bùi Ngọc Nhi ngẩng đầu, trong mắt ham chứa quang mang thu thủy.

"Ta nóng quá..." Bùi Ngọc Nhi ngửa đầu hướng về phía Vu Lạc Vũ lẩm bẩm nói. Thanh âm đó mềm đến hận không thể vắt ra nước. Vu Lạc Vũ nghe thấy liền không nhịn được cả người run lên.

Đây chính là hình dáng lúc Bùi Ngọc Nhi động tình sao? Thì ra cuối cùng là vậy, hình dáng Bùi Ngọc nhi bây giờ nhu nhược tựa như không có xuong, mềm nhũn tựa vào người Vu Lạc Vũ.

"Ngọc Nhi?" Vu Lạc Vũ dò xét gọi một tiếng nhưng không nghĩ chuyện tiếp theo lại làm cho Vu Lạc Vũ cứng người.

Sau khi Vu Lạc Vũ gọi một tiếng, Bùi Ngọc Nhi liền cười lên tiếng đáp lại nàng. Nàng nhu nhu 'ân' một tiếng sau đó lại lộ ra một nụ cười vô cùng vui vẻ. Nét cười đó nàng chưa từng nhìn thấy qua, bao gồm cả lúc nàng đối diện với Đan Tiểu Hổ cũng chưa từng lộ ra nụ cười như vậy.

Vu Lạc Vũ lúc này cũng cười lên.

Nụ cười đó là cho mình, mặc dù đó không phải xuất phát từ ý nguyện của Bùi Ngọc Nhi, mặc dù đó cũng chỉ là do tác dụng của mị dược.

Vu Lạc Vũ cười đến vui vẻ, nàng hơi cúi người ôm ngang Bùi Ngọc Nhi, sau đó sãi bước đi đến long tháp.

GZ{

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 43

Đặt Bùi Ngọc Nhi lên sàng tháp, Vu Lạc Vũ cũng không vội vàng cởi bỏ y phục của Bùi Ngọc Nhi mà chỉ lẳng lặng ngồi một ben ngắm nàng. Vu Lạc Vũ cũng không phải đồ háo sắc cho nên nàng cũng không muốn giống như cường đạo, đây là lần đầu tiên nàng cùng Bùi Ngọc Nhi, lần đầu tiên ngươi tình ta nguyện hoan ái, mặc dù Vu Lạc Vũ đã cho nàng uống ít thứ.

Mà giờ phút này Bùi Ngọc Nhi đôi mắt mê ly, gương mặt ửng hồng, thuốc đã hoàn toàn phát huy, Bùi Ngọc Nhi quên mất xấu hổ, nhục nhã, quên hết tất cả. Nàng lúc này chỉ là một nữ tử bình thường, một nữ tử phủ mị động tình, nàng khát vọng làm những chuyện đó, những chuyện tình ái có thể phóng thích dục vọng trong cơ thể nàng. Toàn bộ đầu óc của nàng đều hỗn độn, nàng nhìn người trước mặt.

Là ai? Mình thật giống như biết nàng, cảm giác quen thuộc như vậy, nhưng trong quen thuộc lại xen lẫn một ít xa lạ.

Bùi Ngọc Nhi nhắm mắt lại, trong đầu suy nghĩ người trước mắt đến tột cùng là ai, thế nhưng mà...thật sư không có chút ấn tượng nào a.

Bùi Ngọc Nhi lại lần nữa mở mắt ra, tỉ mỉ đánh giá Vu Lạc Vũ.

Nàng thật đẹp.

Bùi Ngọc Nhi nghĩ như vậy.

Mái tóc đen nhánh dưới ánh nến lại càng lập lòe phát sáng, đôi mắt nâu thâm thúy sâu không thấy đáy. Nhìn chằm chằm vào đôi mắt Vu Lạc Vũ,

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi cảm thấy bản thân sắp bị lạc vào trong ánh mắt thâm thúy đó, còn có cánh mũi cao kia, đôi môi đỏ mộng làm cho người khác điên cuồng. Người trước mắt khuynh quốc khuynh thành, nàng thật sự là người sao? Một người xinh đẹp như vậy, thật sự không phải là tiên tử sao?

Bùi Ngọc Nhi chớp chớp đôi mắt nhu mì của mình, một chút cũng không giống như nàng thường ngày, nàng nhìn chằm chằm Vu Lạc Vũ hồi lâu, Vu Lạc Vũ cũng tùy ý cho nàng nhìn như vậy. Trong lòng nàng một chut cũng không gấp, bởi vì thuốc này cũng không phải mị dược thông thường, nếu không cũng không thể khó tìm trong nhân gian như vậy. Nghiêm Lâm cũng sẽ không mang nó hiến cho nàng như hiến bảo.

Bùi Ngọc Nhi nhích người về phá trước một chút, từ từ đến gần Vu Lạc Vũ, cho đến tận khi chỉ cách mặt nàng một nắm tay. Bùi Ngọc Nhi lần đầu tiên chủ động đến gần không khỏi làm cho Vu Lạc Vũ có chút tim đập rộn ràng, hô hấp dồn dập. Mà bên kia, khí tức của Vu Lạc Vũ toàn bộ đều phả trên gò má của Bùi Ngọc Nhi, xâm nhập vào trong mũi Bùi Ngọc Nhi. Người trước mắt thổ khí như lan*, từng chút từng chút kích thích trái tim của Bùi Ngọc Nhi làm cho nàng càng thêm vong ngã vong tình.

"Ngươi tên là gì?" Bùi Ngọc Nhi hỏi. Nàng vẫn không thể nào nhớ được tên của người trước mắt. Sao nàng lại quên tên của người trước mặt nhỉ, nàng ấy đẹp như thế mà...

Ngươi tên là gì? Ngươi tên là gì...Nghe vậy, trái tim Vu Lạc Vũ tựa như bị đao cắt. Vào cung gần trăm ngày, nàng vẫn là lần đầu tiên hỏi tục danh của mình. Vu Lạc Vũ mỉm cười.

"Cô vương họ Vu, tên Lạc Vũ." Vu Lạc Vũ âm thanh khàn khàn, ngay cả chính nàng cũng lấy làm kinh hãi.

Mình khát vọng Bùi Ngọc Nhi thì ra mình cũng đã mãnh liệt đến mức này rồi.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ...tên thật đẹp. Bùi Ngọc Nhi nhìn Vu Lạc Vũ si ngốc cười. Khoảng cách gần như vậy, từng đường nét từng biểu tình trên người Vu Lạc Vũ tất nhiên không chạy khỏi cặp mắt của Bùi Ngọc Nhi. Nàng có thể nhìn ra Vu Lạc Vũ đã động tình, đồng thời cũng khát vọng mình.

"Lạc Vũ..." Bùi Ngọc Nhi nhìn Vu Lạc Vũ, sau đó nhắm mắt đưa đôi môi đỏ mộng thiếp đến.

'Ầm' một cái nổ tung, ngay tại lúc đôi môi của Bùi Ngọc nhi tiếp xúc với đôi môi của Vu Lạc Vũ, thế giới của nàng cũng sụp đổ. Đối với Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ nghĩ, mình đối với nàng sợ rằng đã không chỉ là quan hệ cấm luyến cùng chủ nhân, đối với món đồ chơi của mình không nên có tình, thế nhưng mình dường như là có. Đây là thứ tình cảm gì? Là ái tình sao?

....

Sự chủ động của Bùi Ngọc Nhi đã đánh tan hoàn toàn một chút phòng tuyết cuối cùng trong đáy lòng Vu Lạc Vũ, Vu Lạc Vũ đè Bùi Ngọc Nhi xuống, cởi hết y phục của nàng, hôn lấy đôi môi nàng, vầng trán của nàng, còn có thân hình mỹ lệ của nàng, tất cả của nàng...Cảm giac vui sướng này làm cho nàng phát điên, nàng cho đến bây giờ chưa từng hưng phấn như vậy, cho đế bây giờ cũng chưa từng cảm thấy cùng người hoan ái lại là chuyện tốt đep như vậy, mà hết thảy tất cả những thứ này đều là Bùi Ngọc Nhi cho nàng. Bùi Ngọc Nhi là bảo vật, giờ phút này Vu Lạc Vũ vô cùng đau lòng nàng, cho dù đặt nàng trong miệng cũng sợ sẽ hòa tan hết.

Bùi Ngọc Nhi cũng nhắm mắt hưởng thụ hết tất cả nhũng thứ này, cảm xúc Vu Lạc Vũ cho nàng tựa như quen thuộc lại vừa xa lạ, tựa như con người của nàng vậy. Bùi Ngọc Nhi rõ ràng không nhớ nởi Vu Lạc Vĩ là ai, tên gì. Nhưng chính nàng có thể cảm giác được, thân thể của nàng tựa hồ vô cùng quen thuộc với Vu Lạc Vũ, giống như Vu Lạc Vũ cũng vô cùng quen thuộc với thân thể của mình. Mỗi khi ngón tay nàng động một cái thì

https://thuviensach.vn

sẽ làm cho Bùi Ngọc Nhi điên cuồng, cảm giác tuyệt vời kia lại càng ngày càng mãnh liệt...

Vu Lạc Vũ ôm chặt Bùi Ngọc Nhi, Bùi Ngọc Nhi cũng giang tay ôm lấy cổ nàng. Bởi vì động tác của Vu Lạc Vũ, thân thể nhạy cảm của nàng lại một lần nữa bị khiêu khích. Bùi Ngọc Nhi không tự chủ được cong người, nghênh hợp với Vu Lạc Vũ. Thời khắc này Bùi Ngọc Nhi nàng yêu Vu Lạc Vũ, yêu nhất của nhất động của nàng, dục vọng trong cơ thể xen lẫn càng lâu càng nhiều, bay lượn đến chân trời, hết thảy những thứ này sắp không kìm chế được nữa...

Bùi Ngọc Nhi nhu nhược không xương, yêu nhiêu mỹ lệ ở dưới thân Vu Lạc Vũ thừa hoan, ngâm thanh không dứt bên tai...

"Lạc Vũ...Lạc Vũ...."

"Ta ở đây..."

"Yêu ta..."

"Ta yêu ngươi..."

Ngắn ngủi ba chữ đã lấp đầy toàn bộ cõi lòng. Trong tim nàng tràn đầy tất cả đều là Bùi Ngọc Nhi, chỉ vì mấy chữ.

Lạc Vũ....yêu ta. Lạc Vũ...yêu ta...? Ta đây là yêu sao?

Vu Lạc Vũ mê mang. Đây gọi là yêu sao? Nếu đây là yêu, vậy phụ hoàng, mẫu hậu, Thái tử ca ca thì là gì? Chẳng lẽ không phải là yêu sao?

Bùi Ngọc Nhi đã ngủ, thế nhưng Vu Lạc Vũ thế nào cũng không ngủ được. Nàng tìm Niệm Tuyết, bảo nàng mang Lý Như Ngọc đến.

---

https://thuviensach.vn

Lúc Lý Như Ngọc đến, Vu Lạc Vũ đang ngẩn người, không nhúc nhích, tựa như người gỗ.

"Bệ hạ." Lý Như Ngọc nhỏ giọng gọi Vu Lạc Vũ.

Vu Lạc Vũ không lên tiếng, nàng vẫn đang ngẩn người ở đó. Qua hồi lâu sao, Vu Lạc Vũ mới lẩm bẩm nói:

"Đối với phụ hoàng mẩu hậu, cô vương là yêu sao?"

"Là yêu." Lý Như Ngọc không chút nghĩ ngợi trả lời.

"Vậy tiểu Ngọc Nhi thì sao?"

"Cũng là yêu."

"Cô vương thế nào lại yêu nhiều người như vậy?" Vu Lạc Vũ nhìn Lý Như Ngọc, trong mắt đều là không hiểu.

Lý Như Ngọc lắc đầu.

"Bệ hạ đối với Lạc đế cùng Hách Liên hoàng hậu đó là thân tình, mà đối với Bùi Ngọc Nhi là ái tình. Tuy nói đều là yêu nhưng lại khác biệt một trời một vực."

"Cô vương vốn dĩ cũng là nghĩ như vậy, nhưng Thái tử ca ca thì sao, Hoàng nãi nãi thì sao, bọn họ đều là thân nhân của cô vương, vì sao Thái tử ca ca muốn giết phụ thí mẫu, mà Hoàng nãi nãi lại muốn đẩy ta vào chỗ chết." Thật ra thì Vu Lạc Vũ không phải là không hiểu thân tình cùng tình yêu, hoặc giả là nàng không nguyện hiểu, cũng có thể nàng không muốn hiểu. Không phải đều nói thân tình là thứ đáng tin nhất sao. Người nhà vĩnh viễn đều đối với mình tốt nhất sao. Nếu thế thì vì sao bây giờ lại có kết quả thế nàu chứ.

Mà tình yêu....

https://thuviensach.vn

Ngay cả thân tình đều như vậy, Vu Lạc Vũ làm sao dám tin tưởng tình yêu, sao dám hiểu tình yêu. Bùi Ngọc Nhi cũng sẽ suy nghĩ làm thế nào giết Vu Lạc Vũ thôi. Nếu cho nàng một thanh kiếm, nàng cũng sẽ không chút do dự một kiếm đâm đến thôi?

Nhất thời một mảnh trầm mặc, không ai lên tiếng. Lý Như Ngọc biết, bất kể là qua bao nhiêu năm, Vu Lạc Vũ vẫn sẽ không hiểu được chuyện này. Thái tử điện hạ vì sao phải giết phụ thí mẫu? Tại sao? Không ai biết...Mà Thái Vương thái hậu, bà ấy là vì Vu Lạc Khải, đó là do bà ấy sủng ái Vu Lạc Khải, thân tình giữa Vu Lạc Vũ cùng Vu Lạc Khải mà nói, hai chọn một, Vu Lạc Khải sẽ nặng hơn một chút. Những thứ này đều là người bình thường khó mà tưởng tượng, nhưng Vu Lạc Vũ nhất định là phải chịu đựng, bởi vì nàng sinh trong gia đình đế vương, bởi vì nàng Vu vương. Cho nên nàng có hiểu tình là như thế nào, yêu là như thế nào hay không...những thứ này đều không quan trọng, quan trọng chính là nàng không thể có, không thể có tình cũng không thể có yêu. Nàng có thể có thiên thiên vạn vạn người yêu nhưng duy nhất chính là không thể động tình. Vu Quốc hiện này có bao nhiêu nguy cấp, một khi bị lạc hướng, một cái sơ xuất, thứ Vu Lạc Vũ mất không chỉ là vương vị mà còn có mạng!

"Ngươi yêu Bùi Ngọc Nhi rồi?" Lý Như Ngọc hỏi. Nếu thật là như vậy, vậy thì thật sự rất không ổn. Vu Lạc Vũ là dạng tính tình gì, cố chấp lại có tính chiếm hữu cực mạnh, thứnàng đã nhận định ai cũng không thể mang đi. Chuyện này vốn cũng không có gì, thế nhưng ai bảo nàng là Vu vương? Nếu Vu Lạc Vũ cứ nhất mực tự mình dưỡng Bùi Ngọc Nhi thì vẫn ổn, nhưng lỡ bị vài người có tâm khó lường biết được rồi mang tiết lộ ra ngoài thì sẽ xảy ra chuyện gì? Không ai dám nghĩ....

"Không biết." Vu Lạc Vũ thành thật trả lời, đối với Lý Như Ngọc, nàng không có gì giấu giếm, chính nàng cũng không biết, đối với người đó, nàng rốt cuộc có phải là yêu hay không. Dẫu sao có những khi Bùi Ngọc Nhi

https://thuviensach.vn

chọc giận Vu Lạc Vũ, nàng lại hận không thể một chưởng đánh chết Bùi Ngọc Nhi.

"Bất kể có phải hay là không, ta vẫn phải nói cho ngươi một tiếng, ngàn vạn lần đừng yêu nàng. Ngươi là Vu vương, quan hệ lợi hại trong đó có lẽ không cần ta phải nói nhiều."

Vu Lạc Vũ trầm mặc không nói, hồi lâu sau, Vu Lạc Vũ nhấp một ngụm trà.

"Cô vương tự có chừng mực." Lợi hại quan hệ, nàng dĩ nhiên hiểu rất rõ. Nếu để cho Hoàng nãi nãi biết...Vu Lạc Vũ cười khổ. Bà ấy sẽ lại giở trò gì để mình phải thoái vị chứ?

Lúc Bùi Ngọc Nhi tỉnh lại, trời đã tối, bên ngoài cửa sổ một mảnh đen như mực đưa tay không thấy năm ngón, bên trong nhưng lại đăng hỏa huy hoàng. Nhắm mắt lại, tất cả mọi chuyện xảy ra lúc chiều đều rõ ràng hiện ra trước mặt.

Cái đó thật sự là mình sao? Mình thật sự làm ra chuyện bất kham như vậy sao? Lại còn chủ động...Không không không...

Trong lòng Bùi Ngọc Nhi kịch liệt phủ nhận.

Đó không phải là mình, đó không phải là mình! Chính là do thứ thuốc đó mình mới trở nên không giống mình như vậy, mới không thể khống chế làm ra chuyện hoang đường như vậy.

Thế nhưng đều đã làm rồi, mình lại cùng Lạc đế xảy ra chuyện không biết xấu hổ như vậy, quan trọng nhất là bản thân mình lại có cảm giác, một loại cảm giác thất thủ. Bùi Ngọc Nhi biết nàng xong rồi, hết thảy đều xong rồi. Trằn trọc trở mình, lòng đầy tâm sự, làm thế nào cũng không ngủ được.

https://thuviensach.vn

Trong đầu nàng hiện giờ đều là một mặt làm người ta chán ghét của bản thân cùng những chuyện mà bản thân nàng đã làm lúc chiều. Không ngủ được, Bùi Ngọc Nhi liền dứt khoát ngồi dậy, đứng trước cửa sổ, chỉ khoác một kiện sa y. Hóng gió một chút cũng tốt, để mình càng thêm thanh tỉnh.

Ơ lại trong cung là vì bị bức bách. Bởi vì Lạc đế đã bắt Tiểu Hổ ca ca cùng sư phụ. Hết thảy những thứ này trước đây mình còn có thể nói là vì bản thân bị bức bách. Thế nhưng bây giờ thì sao? Trầm luân, hưởng thụ? Cuộc sống ở trong cung trôi qua quá thoải mái, căn bản là mình đã quên làm thế nào để cứu Tiểu Hổ ca ca cùng sư phụ ra.

Bùi Ngọc Nhi cảm thấy nàng đã không cách nào tha thứ cho mình hiện giờ rồi. Thâm cung quả nhiên là một thùng thuốc nhuộm, mình đã sớm biến chất rồi. Nên làm cái gì đây...

Bùi Ngọc Nhi suy nghĩ đến nhập thần. Lúc Vu Lạc Vũ trở lại, nàng cũng chưa từng phát giác. Bên ngoài gió thổi từng trận, mái tóc cùng sa y của nàng cũng theo gió mà lay động, tản ra một cổ cảm giác tịch mịch. Vu Lạc Vũ đau lòng, nhẹ nhàng lấy hồ cừu ở một bên đi đến sau lưng Bùi Ngọc Nhi khoác lên cho nàng.

Hồ cừu vừa mới choàng lên, Bùi Ngọc Nhi tựa nhi bị chạm điện chấn động một cái, sau đó nàng nghiêng đầu nhìn Vu Lạc Vũ, trong mắt tất cả đều là địch ý. Vu Lạc Vũ nhìn ra được điều đó, nàng tuy không nói lời nào nhưng trong lòng lại khó chịu.

Quả nhiên đây chính là sự khác biệt, cái này mới thật sự là Bùi Ngọc Nhi, buổi chiều hết thảy bất quả là huyễn ảnh thôi. Mang theo địch ý phòng bị như vậy mới chính là Bùi Ngọc Nhi, bất luận mình có đối tốt với nàng thế nào thì nàng thủy chung vẫn không thể quên những chuyện xấu mình đã làm với nàng.

Lạc Vũ....yêu ta....

https://thuviensach.vn

Trong đầu đột nhiên hiện lên lời này, Vu Lạc Vũ âm thầm cười khổ. Lời này thật dễ nghe, đáng tiếc mình sợ là không có mệnh này, lần đầu được nghe cũng là lần cuối nghe thấy.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 44

"Thời tiết lạnh, đừng để bị cảm." Vu Lạc Vũ mở miệng, tận lực làm cho thanh âm của bản thân thật bình tĩnh, nàng không muốn để cho Bùi Ngọc Nhi nhìn ra giờ phút này lòng của nàng rốt cuộc không thoải mái đến thế nào.

"Ân." Lạnh lùng đáp lại một tiếng, sau đó không còn một âm thanh nào nữa.

Bầu không khí có chút xấu hổ, Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi hai người đều một câu cũng không nói, đều trầm mặc, rất lâu rất lâu sau....đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên. Vu Lạc Vũ hơi nhíu mày có chút không vui. Trời đã tối thế này thì còn có chuyện gì nữa, nhưng thoáng nghĩ lại, có lẽ như vậy cũng tốt, chung quy so với việc hai người cứ xâu hổ mà đối mặt nhau thế này vẫn tốt hơn.

Vu Lạc Vũ cất tiếng, người kia đẩy cửa bước vào. Là Tốn Ngũ.

Tốn Ngũ sau khi vào nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi chỉ còn nội sam, trong mắt nàng chợt lóe ra một chút kinh ngạc, nhưng cũng chỉ trong khoảnh khắc. Tốn Ngũ đi đến chỗ Vu Lạc Vũ, bám vào bên tai nàng chỉ nói hai chữ.

Lỗ Dương.

Lỗ Dương. Lỗ Dương vương, Vu Lạc Khải. Vu Lạc Vũ tuy đã sớm đoán trước nhưng cũng vô cùng bực mình. Thế nhưng chung quy cũng không thể tránh, không thể né, đây là số mệnh. Vu Lạc Vũ đứng dậy đi đến thư phòng, chỉ lưu một mình Bùi Ngoc Nhi ở nội điện.

https://thuviensach.vn

"Tình huống thế nào." Vu Lạc Vũ hỏi.

"Lão Thất dùng bồ câu đưa tin, Lỗ Dương mấy ngày gần đây không yên ổn. Tiểu vương gia đang chiêu binh mãi mã, gia tăng huấn luyện."

"Là bởi vì sự việc lần trước?" Trong biên giới của Diệu Nghiêm quốc một đêm chết mười lăm mạng, các chứng cớ lại chỉ hương đến người của Vu quốc, việc này có điểm kỳ quái. bất luận là trên mặt nào cũng chỉ hướng đến Vu quốc. Vu Lạc Vũ nghĩ, e là vị nữ vương gia của Diệu Nghiêm quốc kia không có việc gì nên muốn tìm việc để làm, muốn đối phó Vu Lạc Khải. Nhưng lần đối phó này xem ra cũng không nhỏ, lỡ như song phương không thể đàm luận thống nhất, sợ là sẽ phải có chiến tranh. Mà theo tình hình hiện nay xem ra, Vu Lạc Khải đã có tâm tư chuẩn bị cho chiến tranh, nếu không cũng sẽ không chiêu binh mãi mã trong biên giới Lỗ Dương.

"Đúng là vậy." Tốn Ngũ gật đầu, lại nói tiếp.

"Lúc trước song phương đã phái sứ giả đến thảo luận, xem ra là không thể thống nhất ý kiến. Trong lòng tiểu vương gia chỉ e cũng đã dự kiến chuyện sau này sẽ xảy ra chi nên hiện giờ đang gia tăng thực lực ở Lỗ Dương."

"Hừ." Vu Lạc Vũ hừ lạnh.

"Nếu hắn cũng đã chuẩn bị tốt, vậy thì cứ tùy hắn đi." Việc này nếu nói lên lớn cũng không lớn nhưng mà cũng không nhỏ. Nhưng bất luận thế nào, việc này hiện giờ nên báo lên triều đình, thế mà Vu Lạc Khải đến bây giờ cũng chưa từng đề cập một chữ đến Vu Lạc Vũ. Điều này làm sao bảo nàng có thể không tức giận. Vu Lạc Khải quả là đã thật sự trưởng thành, sinh tiểu quận chúa, làm phụ thân, lại có hoàng nãi nãi làm chỗ dựa cho hắn, cho nên liền không coi ai ra gì sao?

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ mới lười quản, nàng ngồi đó, diện vô biểu tình, tuyệt không sốt rột, bởi vì nàng biết Vu Lạc Khải sớm hay muộ cũng phải đến van cầu nàng. Vu Lạc Khải mặc dù quý vì là vương gia trên địa giới Lỗ Dương, nhưng hắn không binh không quyền. Mà vị nữ vương gia của Diệu Nghiêm quốc kia cũng không cho phép mình bị khinh thường, vung tay một cái chính là hơn mười vạn đại quân. Vu Lạc Khải hắn lấy cái gì để chống giặc? Cho dù hắn có Thái Vương Thái hậu làm chỗ dựa thì đến cùng không phải cũng đến nơi này van cầu mình sao? Cho nên Vu Lạc Vũ không vội, Vu Lạc Vũ không phái ngươi báo lên, nàng cũng liền giả vờ như không biết, để hắn được giáo huấn, đánh tan nhuệ khí cũng tốt.

"Bệ hạ mặc kệ sao?" Tốn Ngũ có chút kinh ngạc với ý chỉ của Vu Lạc Vũ. Trận này lỡ như kéo đến chiến tranh, mặc kệ là thắng hay bại thì chịu khổ chính là dân chúng Lỗ Dương. Vu Lạc Vũ theo lý nên phát binh, trận này có thể ngăn lại a!

Vu Lạc Vũ cười lạnh.

"Vu Lạc Khải hắn đã trưởng thành, chuyện lớn như thế nhưng cũng không báo lên triều đình, xem ra là đã nắm chắc mười phần. Như vậy, cô vương cần gì phải sốt ruột, cứ để hắn đi đánh, khi nào hắn đến van cầu cô vương thì nói sau."

Tốn Ngũ gật đầu, trong lòng đã hiểu rõ. Xem ra chính bản thân nàng đã đem sự việc nghĩ quá đơn giản, cũng đúng, nàng không phải Vu vương, tất nhiên không thể đứng ở góc độ của Vu vương để suy nghĩ. Vu Lạc Khải không đem tỷ tỷ của hắn để vào mắt, xem ra trong lòng hắn ít nhiều đúng là đối với Vu vương Vu Lạc Vũ này có bất mãn. Có lẽ tiểu vương gia thật sự không còn là đứa nhỏ lúc trước. Mặc kệ hắn có phải là có tâm làm phản hay không thì đối với người ngồi trên vương vị như Vu Lạc Vũ mà nói, nhiều hơn một tầng phòng bị không có gì là thừa thải. Phóng một chút, kềm một chút, cũng vẫn xem là một kế hay. Về phần dân chúng ở Lỗ Dương, hiện giờ mà nói đã không còn quan trọng, bởi vì nếu Vu Lạc Khải muốn tạo

https://thuviensach.vn

phải, từ bên trong phát động chiến tranh thì người chết sẽ không chỉ là dân chúng ở Lỗ Dương.

Suy nghĩ một lát, Vu Lạc Vũ lại nói:

"Nói với Cấn Thất, Khảm Lục phải trông coi thật chặt tình huống ở Lỗ Dương. Vu Lạc Khải có động tĩnh gì, lập tức phái bồ câu đưa thư báo cho cô vương."

"Vâng!"

Từ sau chuyện hôm đó, tất cả đều được khua chuông gõ trống tiến hành. Quả thật như Vu Lạc Vũ đã dự đoán, Diệu Nghiêm quốc cùng Lỗ Dương khơi mào chiến tranh. Người suất lĩnh binh lính của Diệu Nghiêm quốc quả nhiên là nữ vương gia kiêu dũng thiện chiến kia. Nàng dẫn năm mười nghìn thiết kỵ, tinh binh chưa đủ hai tháng đã đem đám binh sĩ của Vu Lạc Khải đánh cho quân lính tan rã. Vu Lạc Khải vô cùng chật vật, cuối cùng không còn cách nào khác cho nên chỉ đành phải báo cáo việc này lên triều đình, bẩm báo cho Vu Lạc Vũ. Mà hiện giờ đã nhấc lên chiến tranh thì có báo lên hay không cũng đã không còn quan trọng, trong Vu thành dù gì cũng đã nghe được tin tức. Vu Lạc Vũ án binh bất động, các đại thần cũng biết nàng đây là muốn cho Vu Lạc Khải chịu khổ một chút, để hắn thu liễm lại ý định soán vị.

Bên này, Vu Lạc Vũ nhìn thấy mục đích đã đạt đến liền ban ra một chỉ lệnh, lệnh cho Tả tướng quân Vương Khuê dẫn theo năm mươi nghìn tinh binh đi tiếp viện cho Lỗ Dương.

Đến đây, mọi chuyện rốt cuộc cũng chấm dứt. Chớp mắt đã hai tháng trôi qua, Vu quốc đã vào đầu mùa xuân, trên dưới cả nước một mảnh sinh cơ bừng bừng. Vạn vật hồi phục, xuân ý dồi dào, đương nhiên trong cung cũng

https://thuviensach.vn

là như vậy. Cây xanh đâm chồi, trăm hoa đua nở, bướm ong vờn quanh, vô cùng xinh đẹp!

Cũng từ sau hôm đó, Bùi Ngọc Nhi lại lần nữa dọn về Dạ Yêu điện. Nếu phải hỏi đến nguyên nhân, thứ nhất chính là chiến sự biên giới, Vu Lạc Vũ bận bịu chiến sự nhất định sẽ lãnh lạc nàng, hơn nữa ở Vĩnh Cát điện cũng có nhiều bất tiện, trái lại không bằng trở về Dạ Yêu điện. Hơn nữa, đối với Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ hiện giờ tràn đầy cảm giác nghi ngờ. Hiện giờ, nàng đối với Bùi Ngọc Nhi là loại tình cảm gì? Nếu giống như lời Lý Như Ngọc mà nói, tình yêu đối với Vu Lạc Vũ hiện giờ chính là hi vọng xa vời. Nàng không dám động đến nó, cũng không thể động.

Mà Bùi Ngọc Nhi tất nhiên là thở phào nhẹ nhõm. Từ sau chuyện đó, mỗi lần nàng nhìn thấy Vu Lạc Vũ lại luôn cảm thấy lúng túng vạn phần. Có thể trở lại Dạ Yêu điện trái lại là một chuyện tốt, Bùi Ngọc Nhi tất nhiên tình nguyện.

Lại một ngày nữa trôi qua, thời tiết vô cùng tốt, tâm tình của Bùi Ngọc Nhi tự nhiên cũng tốt, các tiểu cung nữ muốn mang nàng đến Ngự Hoa Viên đi dạo, Bùi Ngọc Nhi cũng vui vẻ đáp ứng. Nàng còn chưa từng nhìn thấy Ngự Hoa Viên thế nào, nghe các cung nữ nói Ngự Hoa Viên trong hậu cung trăm hoa đều đã nở, có rất nhiều bướm bay đến. Bùi Ngọc Nhi từ nhỏ sinh trưởng trong núi rừng nên tất nhiên rất thích cảnh sắc như vậy. Cũng đã lâu rồi nàng chưa từng thấy cảnh như vậy.

Suốt dọc đường đi đều vô cùng vắng vẻ, thỉnh thoảng lại có từng nhóm cung nữ đi qua. Bọn họ mải miết làm việc của mình nên cứ thế mà lướt ngang các nàng, nên làm gì thì vẫn cứ tiếp tục làm. Cũng đúng, Bùi Ngọc Nhi chẳng qua chỉ là một cấm luyến bên cạnh Vu Lạc Vũ, biết được thân phận của nàng chỉ sợ cũng không được mấy người. Mà Bùi Ngọc Nhi cũng không để ý nhiều như vậy, nàng chẳng qua là cảm thấy hậu cung này cũng

https://thuviensach.vn

không giống một hậu cung, quá vắng lạnh rồi, hai lần trước xuất cung cũng vậy. Không nhịn được tò mò, Bùi Ngọc Nhi vẫn đem ý nghĩ trong lòng hỏi ra. Tiểu cung nữ nghe xong, trái lại cảm thấy cũng không quan trọng, miệng liền không ngăn cản bát quái chuyện cả nhà Vĩnh Đế, mà tiểu cung nữ bên cạnh liền vội vàng che miệng nàng lại, sau đó lại nhanh chóng nhắc nhở bị người khác nghe thấy thì nhất định phải chết! Tiểu cung nữ kia lại gạt tay nàng ra, chép chép miệng sau đó không nói thêm gì nữa.

Bùi Ngọc Nhi nghe xong cũng không có suy nghĩ gì, bởi vì nàng cùng Vu Lạc Vũ cũng không khác nhau gì mấy. Từ nhỏ cũng chỉ có một mình sư phụ bồi bên người, mà điểm khác biệt duy nhất chính là Bùi Ngọc Nhi sống vô câu vô thúc trong núi thẩm, còn Vu Lạc Vũ sống trong thâm cung người lừa ta gạt.

Đi một đoạn đường khá lâu, rốt cuộc cũng đã đến Ngự Hoa Viên. Chỉ một cái liếc mắt Bùi Ngọc Nhi liền yêu nơi này. Chỗ này thật sự là trăm hoa đua nở, hương thơm tràn đầy, tẩm cả vào người, hơn nữa điều làm cho người khác ngạc nhiên chính là nơi đây thật sự có bướm, rất nhiều loài bướm đang bay lượn. Bọn chúng giống như là không sợ loài người, thỉnh thoảng còn đậu trên vai, trên cánh tay những người ở đây. Khung cảnh này thật sự là mỹ luân mỹ hoán*, Bùi Ngọc Nhi đứng bên trong hoa viên liền có cảm giác tựa như một lần nữa được trở về núi rừng bao la xanh thẫm...

"Ha..ha...ha...." Bùi Ngọc Nhi bị những chú bướm nghịch ngợm này khơi gợi lên hứng thú liền chạy đuổi theo. Nơi này làm nàng cảm thấy vô cùng tự tại, nàng cùng bướm cười đùa, vui chơi, chốc chốc lại quá vui vẻ mà nhảy múa theo. Có lẽ Bùi Ngọc Nhi đã rất lâu rồi chưa từng cùng những sự vật tốt đẹp này vui đùa, cho nên chuyện tốt đẹp này đột nhiên lại xuất hiện liền làm cho Bùi Ngọc Nhi quên hết mọi thứ, tự do tự tại tận hưởng khoảng thời gian hiếm có này.

https://thuviensach.vn

Giữa thiên địa, trong biển hoa, Bùi Ngọc Nhi gần như hòa thành một thể với đàn bướm, cùng nhau vũ khúc. Lúc này, nàng xinh đẹp đến thậm chí có chút hư ảo. Đây là một bức họa ư? Nếu không thì sao lại làm cho người hoài nghi cảnh tượng trước mắt có phải là thực hay không? Bùi Ngọc Nhi...nàng thật sự là người mà không phải là tiên tử của các loài hoa hay có lẽ là tiên tử của bướm ư?

Vu Lạc Vũ nhìn đến si mê, nàng chưa từng nghĩ đến, tình cơ đi tản bộ trong hậu cung cũng có thể trùng hợp nhìn thấy một Bùi Ngọc Nhi như vậy. Một Bùi Ngọc Nhi không để người biết, lại làm cho người khác điên cường. Người như vậy làm sao có thể làm cho người khác không yêu. Hai tháng chưa gặp nhau một lần, Bùi Ngọc Nhi lại càng trở nên xinh đẹp. Hóa ra mới biết nỗi nhớ nhung nàng đã sâu tận xương tủy...

Bùi Ngọc Nhi múa xong, Vu Lạc Vũ cũng hồi thần, nàng muốn người đó, giờ phút này rất muốn có người đó!

Vu Lạc Vũ sãi bước đi đến chỗ Bùi Ngọc Nhi đang đứng trong Ngự Hoa Viên, một giây một phút cũng không muốn trì hoãn nữa!

Tốn Ngũ đứng sau lưng Vu Lạc Vũ. Nàng sững sờ nhìn thấy tất cả mọi chuyện, tất nhiên cũng bao gồm tình yêu trong mắt Vu Lạc Vũ...

Vu Lạc Vũ đột nhiên xuất hiện làm các cung nữ ở đây giật mình. Các nàng vừa định mở miệng thỉnh an lại bị Vu Lạc Vũ phất tay ngăn lại. Bùi Ngọc Nhi vẫn còn đang chìm đắm trong thế giới của mình cho nên cũng không phát hiện sự tồn tại của Vu Lạc Vũ. Mà Vu Lạc Vũ cũng chính là muốn như vậy, nàng đột nhiên xuất hiện, làm cho giai nhân bất ngờ. Bước đến phía trước, Vu Lạc Vũ giang hai tay lập tức từ sau lưng ôm Bùi Ngọc nhi vào lòng. Bùi Ngọc Nhi quả nhiên là bị dọa giật mình, ngay cả đám

https://thuviensach.vn

bướm kia cũng bởi vì vậy mà rối rít tản đi, tựa như mưa bướm bướm, rất tráng lệ!

"Là cô vương!" Vu Lạc Vũ ngửi lấy hương thơm trên cổ Bùi Ngọc Nhi, lại quên mất mình muốn nói gì.

"Ân." Bùi Ngọc Nhi kịp phản ứng, thấp giọng đáp lại. Nàng đã biết là Lạc đế. Thử hỏi trong hoàng cung này còn có ai sẽ đối đãi nàng như vậy?

"Tiểu Ngọc Nhi khiêu vũ rất tốt, cô vương đứng một bên xem cũng sắp say mê. Cô vương giờ rất vui, cho nên muốn mang tiểu Ngọc Nhi đến một nơi, được không?" Bùi Ngọc Nhi vốn muốn phản bác, thế nhưng Vu Lạc Vũ không cho nàng cơ hội, lại nói tiếp:

"Đây là bí mật nhỏ của cô vương, ai cũng không biết. Bây giờ chỉ nói cho một mình tiểu Ngọc Nhi."

Những lời này tuy Vu Lạc Vũ nói rất nhẹ nhàng nhưng ý vị cưỡng bách bên trong vô cùng mạnh mẽ, hàm chứa không cho ngươi chối từ. Bùi Ngọc Nhi chỉ có thể gật đầu.

Vu Lạc Vũ nhẹ cười một tiếng, kéo lấy tay Bùi Ngọc Nhi, lại phân phó hạ nhân không cần đi theo, sau đó liền xoay người rời đi.

Nàng muốn dẫn Bùi Ngọc Nhi đi đâu? Không một ai biết, tất nhiên một đám người đứng ở phía xa xa kia cũng không ai biết, chẳng qua là, sắc mặt bà lão dẫn đầu nhóm người đó lại trở nên ngưng trọng.

Nữ tử đó là ai?

Vì sao Lạc Vũ lại đối đãi nàng ta như vậy?

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 45

Vu Lạc Vũ tâm tình rất vui vẻ mang theo Bùi Ngọc Nhi một đường đi đến nơi bí mật đó. Mà nơi đó trái lại không có gì đặc biệt, xung quanh toàn là núi giả, cây xanh rậm rạp. Loại địa phương thế này chỗ nào trong cung cũng có thể thấy, chỉ là nơi này thanh tĩnh hơn so với những nơi khác thôi. Bùi Ngọc Nhi đi theo phía sau có chút mờ mịt.

Chẳng lẽ đây chính là nơi bí mật mà nàng ta nói đến sao?

Ai ngờ Bùi Ngọc Nhi vừa nghĩ xong, Vu Lạc Vũ đột nhiên kéo một cái, cả thân người đã đi vào một không gian bí ẩn.

Đây là....

Bùi Ngọc Nhi nghiêng đầu liếc nhìn xung quanh.

Đây là trong núi giả?

"Chỗ bí mật mà ngươi nói chình là chỗ này?"

Vu Lạc Vũ nét cười trong suốt gật gật đầu.

Không sai, chính là nơi này. Đây là nơi trong lúc nàng chơi đùa đã tình cờ phát hiện được. Bên trong núi giả này vô cùng bí mật, nếu không cẩn thận tìm thì nhất định sẽ không biết được sự tồn tại của nơi này.

"Vậy ngươi dẫn ta đến đây làm gì?" Bùi Ngọc Nhi tránh khỏi đôi tay của Vu Lạc Vũ, vô tình hữu ý lùi về sau một bước nhỏ. Nàng muốn giữ chút khoảng cách, thể nhưng khe hỡ bên trong núi giả này quá nhỏ, hai người

https://thuviensach.vn

đứng chung đã có vẻ chật chội rồi, nếu lui về sau nữa thì có thể lui đến đâu chứ?

Vu Lạc Vũ không buông tha, lại tiến lên một bước nhỏ, chặt chẽ dán lấy người kia. Đôi mắt nàng có chút mê ly, lại nhẹ nhàng nâng cằm của Bùi Ngọc Nhi, dùng khí thế sét đánh không kịp bưng tai cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mộng của người đó. Bùi Ngọc Nhi bị hành động bất ngờ này làm cho không kịp ứng phó, nàng hoàn toàn chưa từng nghĩ Vu Lạc Vũ sẽ vào ban ngày lại ở bên ngoài làm ra loại chuyện này. Trong một khoảng khắc hoảng thần, nàng cảm giác đầu lưỡi Vu Lạc Vũ đang định cạy mở hàm răng của mình, Bùi Ngọc Nhi mới bừng tỉnh hồi thần, vội vàng nâng hai cánh tay đặt trên vai Vu Lạc Vũ, dùng sức đẩy người này ra.

Vu Lạc Vũ theo lực đạo của Bùi Ngọc Nhi kéo ra một chút khoảng cách, nhưng vẫn dán hết sức chặt chẽ như cũ, nàng hướng về phía bên tai của Bùi Ngọc Nhi thổi khí, sau đó nói:

"Cô vương muốn nàng, hai tháng chưa từng gặp nhau, tiểu Ngọc Nhi dường như trôi qua rất thoải mái. Hôm nay còn vũ khúc, thật là kém chút nữa thì câu mất hồn phách của cô vương rồi." Vu Lạc Vũ vươn đầu lưỡi liếm lấy nhĩ khuếch của Bùi Ngọc Nhi. Sau khi cảm thấy Bùi Ngọc Nhi rõ ràng run lên mới hài lòng nói tiếp.

"Tiểu Ngọc Nhi nàng thật là yêu tinh, mỗi lần nhìn thấy nàng sẽ luôn làm cho cô vương không kiềm được muốn thân cận nàng."

"Ngươi buông ta ra." Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng cự tuyệt, nhưng nàng cũng không biết nên làm gì tiếp theo. Lạc đế bá đạo tiểu nhân này làm sao biết nghe lời mình. Bùi Ngọc Nhi vừa nói xong, Vu Lạc Vũ đã không thể chờ nữa mà dùng thủ đoạn cởi bỏ y phục của Bùi Ngọc Nhi. Hành động này càng làm cho Bùi Ngọc Nhi kinh hoàng.

https://thuviensach.vn

"Đừng như vậy, đừng ở nơi này..." Bùi Ngọc Nhi nói, thế nhưng lời cuối còn mơ hồ có chút nức nở.

Vu Lạc Vũ dường như cũng nghe được giọng của Bùi Ngọc Nhi có chút không đúng, nhưng nàng không quản được nhiều như vậy, nàng muốn Bùi Ngọc Nhi, muốn đến sắp phát điên. Lúc trước không thấy Bùi Ngọc Nhi, cam giác này còn có thể nhẫn nại, nhưng hôm nay gặp lại liền làm cho Vu Lạc Vũ phát hiện nỗi nhớ nhung này, ý nghĩ muốn chiếm hữu nàng ấy làm của riêng cuối cùng cũng không thể vãn hồi được nữa. Động tác trên tay nàng tuy không ngừng nhưng lại vô cùng ôn nhu.

"Tiểu Ngọc Nhi, nàng thả lỏng một chút, nơi này sẽ không có ai phát hiện. Vả lại có cô vương ở đây sẽ không có chuyện gì." Vu Lạc Vũ nhẹ giọng dỗ dành, hy vọng có thể bình ổn tâm tình bất định của nàng, mặt khác cũng mượn lời nói này trong nháy mắt dời đi lực chú ý của Bùi Ngọc Nhi. Vút một cái, tay phải của Vu Lạc Vũ đã nắm lấy nơi đầy đặn kia của Bùi Ngọc Nhi mà nhẹ nhàng xoa nắn.

Đột nhiên tựa như chạm phải điện, thân thể Bùi Ngọc Nhi cong lại, sau đó lại vặn vẹo thân mình, nhưng dù làm sao cũng không thể thoát khỏi bàn tay của Vu Lạc Vũ, không gian hẹp lại làm cho nàng không còn nơi nào để tránh thoát, nàng chỉ có thể chấp nhận! Bên này, Vu Lạc Vũ lại thừa dịp đó, liền chính xác nhắm ngay đôi môi của Bùi Ngọc Nhi hôn xuống.

Ưm, thật mềm mại, thật ngọt ngào.

Hôn lấy đôi môi Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ cũng cảm giác tựa như đang ăn mật, nàng liếm, hút, tay phải lại xoa nắn...

Không đầy một lát sau, Bùi Ngọc Nhi chỉ cảm thấy khí lực trong thân thể tựa như bị rút đi vậy. Nàng tựa vào núi giả, toàn bộ sức nặng đều dồn vào núi giả phía sau, hô hấp nàng cũng bắt đầu trở nên dồn dập, nhịp tim cũng bắt đầu càng lúc càng nhanh, cảm giác xa lạ kia lại sắp đến. Trải qua mấy

https://thuviensach.vn

lần, Bùi Ngọc Nhi cũng biết nàng hiện giờ là đang làm sao, lập tức liền cảm thấy một trận hỏa thiêu trên mặt trong cơ thể lại vừa khó chịu.

Mình lại....vậy mà sẽ cùng Lạc đế...giữa ban ngày....lại là ở bên ngoài....làm những chuyện cẩu thả này...

Nàng ta là Lạc đế, là Vu vương, tại sao lại có thể như vậy. Mà bản thân mình thế nhưng lại có cảm giác.

Bùi Ngọc Nhi cảm thấy xấu hổ, nàng cảm thấy mình bắt đầu trở nên không giống mình, ngay cả sự sỉ nhục như vậy đều đã bắt đầu trở nên lãnh đạm, không để ý rồi.

Bùi Ngọc Nhi không khống chế được hừ nhẹ, Vu Lạc Vũ đã sớm hiểu rõ thân thể nàng như lòng bàn tay, mà thân thể Bùi Ngọc Nhi cũng đã sớm thành thói quen, hơn nữa tựa hồ còn đang đón nhận nó. Nàng không thể không chế được rên rỉ, thân thể đã lật đổ lý trí, bắt đầu muốn sa ngã, nhất là sau khi trải qua chuyện lần trước, Bùi Ngọc Nhi càng không cách nào đối mặt với Vu Lạc Vũ, không cách nào đối mặt với loại chuyện này, rốt cuộc nàng nên phản ứng thế nào đây?

Bên kia, tuy động tác của Vu Lạc Vũ chưa từng dừng lại nhưng nhất cử nhất động của Bùi Ngọc Nhi đều rơi vào mắt nàng. Nàng khẽ kéo khóe môi vẽ nên một nụ cười, động tác trên tay vẫn chưa từng ngừng lại. Y phục trên người Bùi Ngọc Nhi đã sớm không còn gì nữa, hiện giờ nàng hoàn toàn xích lỏa đứng trước mặt Vu Lạc Vũ, tùy người kia thưởng thức. Bùi Ngọc Nhi nằm trong lòng Vu Lạc Vũ, hơi thở kịch liệt phập phồng, thổi khí như lan, tựa như con mèo nhỏ. Vu Lạc Vũ vô cùng vui vẻ, tuy bình thường nàng đều không nóng không lạnh, vô cùng lãnh tĩnh, nhưng đối với chuyện phòng the, Vu Lạc Vũ dường như là chiếm thượng phong một chút, Bùi Ngọc Nhi cuối cùng vẫn bại trận, kết cuộc là trầm mê trong đó, không thể trốn được nữa.

https://thuviensach.vn

Bàn tay phủ lấy nơi tư mật của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ rất có kỹ thuật câu lên tất cả cảm xúc của Bùi Ngọc Nhi, để nàng hưởng thụ sự kích thích làm người khác điên cuồng. Nàng nhẹ đẩy Bùi Ngọc Nhi ra một chút, để nàng ấy dựa vào núi giả lần nữa, sau đó tay trái nâng cằm người kia lên, lần nữa hôn lên đôi môi đỏ mọng mê người của Bùi Ngọc Nhi. Bùi Ngọc Nhi đang đắm chìm trong hoan du do tay phải người kia mang lại, nàng có chút ngây ngẩn để mặc cho Vu Lạc Vũ cứ như vậy hôn nàng, không động cũng không đáp lại. Vu Lạc Vũ không thỏa mãn, Bùi Ngọc Nhi cũng thật bị động, một chút cũng không giống lần trước.

"Mở miệng. Đáp lại ta." Vu Lạc Vũ vừa hôn khóe môi Bùi Ngọc Nhi vừa nói, ngữ khí thậm chí mang theo bá đạo.

Ngoan ngoãn há miệng, Bùi Ngọc Nhi hiện giờ đã không còn năng lực suy xét. Sự kích thích phía dưới ngày càng mãnh liệt, nàng biết khoái cảm tận cùng kia đang đến cho nê lúc này nàng tựa như tượng gỗ, Vu Lạc Vũ bảo nàng làm gì, nàng sẽ làm đó. Vu Lạc Vũ được thế hôn lên Bùi Ngọc Nhi, trong nháy mắt đầu lưỡi liền chuôi vào trong khoang miệng người kia, quấn lấy chiếc lưỡi của Bùi Ngọc Nhi cùng nhau nhảy múa. Mà Bùi Ngọc Nhi cũng thuận theo, sau đó...dần dần...Bùi Ngọc Nhi chủ động đưa đầu lưỡi dò xét chạm đến đầu lưỡi của Vu Lạc Vũ.

Vu Lạc Vũ bị sự trêu đùa rõ ràng này làm cho nhiệt huyết sôi trào, nàng thở hỗn hễn, cuốn lấy đôi môi Bùi Ngọc Nhi, từng chút từng chút, dường như muốn ăn luôn chủ nhân của thân thể trước mặt.

Trên môi, trên ngực, còn cả nơi tư mật kia đều chịu kích thích làm cho Bùi Ngọc Nhi thiếu chút nữa tan vỡ.

"Ngô....ân..." Trong khoảng khắc, Bùi Ngọc Nhi say mê thấp giọng xuất thanh, sau đó thân thể chấn động kịch liệt. Nàng đã đến đỉnh phong....Lần này cũng hoàn toàn rút đi khí lực trong thân thể Bùi Ngọc Nhi. Nàng tê liệt ngã vào trong lòng Vu Lạc Vũ, miệng thở dốc.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ nâng tay đỡ lấy Bùi Ngọc Nhi, sau đó khom người thay nàng nhặt lấy y phục bị rơi trên mặt đất khoác lên, thay nàng chắn gió, lại chặt chẽ ôm lấy nàng vào lòng. Hồi lâu sau, khi Vu Lạc Vũ cảm thấy Bùi Ngọc Nhi đã khôi phục tốt, nàng mới chậm rãi buông người kia ra, mặt đối mặt. Vu Lạc Vũ nhìn chằm chằm Bùi Ngọc Nhi, nhưng ánh mắt lấp lánh của Bùi Ngọc Nhi lại chưa từng nhìn đến nàng.

Âm thầm than thở, Bùi Ngọc Nhi quả nhiên vẫn như vậy, vừa khôi phục tỉnh táo lập tức lại xây lên một tầng tường thành thật dày, đem bản thân giam chặt trong đó. Nếu như vậy, Vu Lạc Vũ còn có thể nói gì đây, nàng nhặt lên y phục còn lại trên mặt đất, sau đó giúp Bùi Ngọc Nhi mặc lại từng món từng món. Trong lúc này hai người không nói một câu nào...

"Cô vương đi trước, một lát nàng tự mình trở về Dạ Yêu điện đi." Vu Lạc Vũ mở miệng, nhìn chằm chằm Bùi Ngọc Nhi, mà Bùi Ngọc Nhi chẳng qua là nghiêng đầu không nhìn nàng. Bùi Ngọc Nhi gật đầu, tựa như đã biết. Vu Lạc Vũ cau mày, nàng muốn mở miệng nhưng cuối cùng lại không nói gì, vung ống tay áo, xoay người rời đi.

Vu Lạc Vũ vừa rời khỏi, Bùi Ngọc Nhi liền giống như bị rút hết tất cả khí lực, nàng tựa vào núi giả sup sụp ngồi bệt xuống đất. Nàng vòng hai tay ôm lấy đầu gối, nháy mắt hai hàng lệ tuôn rơi.

Sư phụ...Ngọc Nhi đã bẩn rồi, thân thể lẫn tâm trí đều bẩn. Sự chán ghét đối với Lạc đế lúc xưa lại từ từ giảm xuống, một loại tình cảm mơ hồ đang từ từ tích lũy.

Bùi Ngọc Nhi không phải kẻ ngốc, mỗi ngày bản thân thay đổi thế nào nàng làm sao lại không biết. Gần hai tháng chưa từng gặp Lạc đế, đây vốn nên là chuyện vui vẻ phát điên, thế nhưng không nghĩ đến, dần dần bản thân lại trong một vài thời điểm bất giác nhớ đến nàng. Tại sao có thể như vậy? Cùng là nữ tử, bản thân lại cùng một nữ tử khác làm chuyện xấu xa, vốn dĩ nên hận nàng thấu xương, thế nhưng cuối cùng...bản thân lại dần dần

https://thuviensach.vn

sa ngã vào đó. Chuyện đáng xấu hổ như vậy, bản thân rốt cuộc làm sao có thể làm được!

Bùi Ngọc Nhi cực kỳ bi thương, làm thế nào, một bên là niệm tưởng không thể khống chế, một bên là nhân đạo thiên lý bất dung. Sự chênh lệch đến mức cực đoan giữa hai người cơ hồ sắp xé nát Bùi Ngọc Nhi. Quá mệt mỏi, thân thể đều mệt mỏi, phải chăng đã không thể hận được nàng, phải chăng là đã từ từ không thể thiếu nàng, phải chăng là đã chậm rãi yêu nàng...

Bùi Ngọc Nhi càng khóc mãnh liệt hơn. Tình cảm như vậy làm sao có thể? Bản thân đã biết rõ Lạc đế chỉ xem mình như món đồ chơi, một món đồ có thể tùy tiện bỏ đi, một món đồ có cũng được mà không có cũng không sao. Huống chi, hai nữ tử, cho dù thế nhân không phỉ nhổ thì cũng làm sao có thể chung một chỗ, lấy cái gì để chung một chỗ. Nàng là Vu vương, là vua của Vu quốc, nàng có trách nhiệm, có trọng trách nặng nề, nàng còn phải vì Vu quốc lưu lại hậu đại. Tất cả, tất cả đều nói cho Bùi Ngọc Nhi biết không thể, đây là thứ cảm tình không thể có! Tất cả làm thể nào cởi bỏ, kết quả phải thế nào mới trốn thoát...

e

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 46

Suốt đường đi, bất tri bất giác, Bùi Ngọc Nhi cũng không biết bản thân nàng làm thế nào trở về Dạ Yêu điện. Suy nghĩ bay loạn, nhưng làm thế nào cũng không thu về được. Nàng nhìn những cung nữ vội vội vàng vàng trong Dạ Yêu điện, nhất thời liền cảm thấy rất hâm mộ. Các nàng tuy là hạ nhân, tuy là cực khổ, nhưng cũng không có chuyện khổ sở, bình bình đạm đạm thật tốt. Bùi Ngọc Nhi không hiểu, trước đây nàng cũng không phải chính là người vô ưu vô lo như vậy sao, vì sao vào cung mới mấy tháng ngắn ngủi lại trở thành người phức tạp như vậy.

Ngồi trên ghế ngẩn người đến tận khi mặt trời xuống núi, cho đến khi bụng kháng nghị, Bùi Ngọc Nhi mới kịp phản ứng thì ra trời đã tối rời. Nàng đứng dậy, vừa định tìm thứ gì lấp bụng, nhưng phát hiện nam tử lam sam lúc chiều đã vào cửa.

Sắc mặt Bùi Ngọc Nhi bất thiện.

"Có chuyện gì?"

"Ra mắt tiểu chủ." Tốn Ngũ chắp tay, dường như cung kính. "Bệ hạ cho mời."

Bùi Ngọc Nhi không nói gì, nàng có chút không muốn đi, nàng không muốn thấy Vu Lạc Vũ tiểu nhân ti bỉ đó. Bùi Ngọc Nhi định mở miệng cự tuyệt nhưng lại nhìn thấy ngoài cửa lại có một người nữa đi vào, đó là một lão cung nữ, dáng người mập mạp, rất nhiều nếp nhăn, trên mặt thoa phấn trắng bệch, môi lại đỏ rực có chút giống quỷ.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi liền nhíu mày, chăm chú nhìn lão cung nữ đó. Lão cung nữ kia không nhanh không chậm vào cửa, đảo mắt quét một vòng mới phát hiện Tốn Ngũ cũng đang ở đây. Bà ta hướng phía Tốn Ngũ khẽ mỉm cười.

"Tốn hộ vệ cũng ở đây, không ngờ Dạ Yêu điện này lại náo nhiệt như vậy."

Tốn Ngũ cũng đáp lại cười một tiếng.

"Không biết Phong Nghi tỷ tỷ đến Dạ Yêu điện là có chuyện gì?"

Phong Nghi tỷ tỷ? Uệ ~

Bùi Ngọc Nhi nghe Tốn Ngũ gọi một tiếng Phong Nghi tỷ tỷ này thật là chán ghét đến hận không thể nôn ra. Nàng liếc thấy cái người được gọi là Phong Nghi giống như một lão vu bà, nhìn liền cảm thấy hốt hoảng, vậy mà người nọ lại vẫn có thể mở miệng gọi tỷ tỷ, thật buồn nôn. Bùi Ngọc Nhi khinh bỉ liếc Tốn Ngũ một cái, trong mắt đều là ý vị không nói ra được.

Bùi Ngọc Nhi tuy chán ghét đến đòi mạng nhưng cung nữ được gọi là Phong Nghi tựa hồ đang rất hưởng thụ, bà ta mỉm cười gật đầu, nụ cười làm cho mấy nếp nhăn trên mặt run run theo, nhìn thật sự buồn nôn, tựa như đám da kia không phải da của bà ta mà là được dán lên vậy. Phong Nghi nhìn Bùi Ngọc Nhi một cái, lại đưa mắt thả xuống Tốn Ngũ bên cạnh, nói:

"Phụng qua ý chỉ cua Thái Vương Thái hậu, phải mang nàng đến Ý Thiên điện một chuyến."

Thái Vương Thái hậu!

Bùi Ngọc Nhi vừa nghe đến bốn chi kia lập tức da đầu liền nổ tung. Bà ta tìm mình có chuyện gì. Bùi Ngọc Nhi đề phòng nhìn Phong Nghi, muốn

https://thuviensach.vn

từ trên mặt bà ta nhìn ra chút manh mối. Nhưng nét mặt Phong Nghi đều rất nghiêm túc, từ đầu đến cuối đều không thèm nhìn Bùi Ngọc Nhi.

Trong lúc nhất thời ba người không ai nói lời nào, Bùi Ngọc Nhi bị kẹp ở giữa không biết làm sao. Một bên là Lạc đế, một bên là Thái Vương Thái hậu, suy nghĩ một chút, Bùi Ngọc Nhi trái lại tình nguyện đi gặp Lạc đế. Bởi vì chuyện ám sát lần trước, Bùi Ngọc Nhi đối với người Thái hậu này chán ghét đến cùng cực. Tôn nữ của bản thân mà bà ta cũng muốn giết hại, là một lão vu bà lòng dạ ác độc. Bất quá Bùi Ngọc Nhi cũng không lo lắng, Lạc đế muốn gặp mình, nhất định sẽ không để mình bị Thái Vương Thái hậu mang đi.

Mà Tốn Ngũ đứng một bên hơi cúi thấp đầu, dường như là đang suy nghĩ gì đó. Đến khi nàng ngẩng đầu lần nữa, liền nở nụ cười yêu kiều hướng Phong Nghi:

"Nếu là phụng ý chỉ của Thái Vương Thái hậu, vậy Phong Nghi tỷ tỷ cứ việc mang người đi là được."

Cái gì?! Nghe vậy, Bùi Ngọc Nhi không thể tin nhìn chằm chằm Tốn Ngũ. Tốn Ngũ vẫn không hề nhìn nàng, vẫn tươi cười với người được gọi là Phong Nghi. Nhìn thấy điều này, Bùi Ngọc Nhi coi như cũng đã biết. Cũng đúng a, mình tính là gì đây. Bùi Ngọc Nhi tự giễu, xem ra là bản thân tự xem trọng mình, Lạc đế làm sao sẽ vì mình mà trở mặt cùng bà nội của nàng? Bà nội nàng giết nàng, nàng cũng không lên tiếng, mình chỉ là một nữ tử tiện tay liền có thể nắm lấy, tiện tay liền có thể vứt đi, lấy cái gì tranh giành cùng bà nội nàng.

Phong Nghi nhìn Bùi Ngọc Nhi một cái, âm dương quái khí nói:

"Đi thôi."

Bùi Ngọc Nhi cũng không phản bác, lẳng lặng đi theo phía sau lưng bà ta. Nàng biết theo Phong Nghi đến Ý Thiên điện nhất định sẽ xảy ra chuyện

https://thuviensach.vn

không tốt, nhưng cũng không còn cách nào. Bởi vì đó là Thái Vương Thái hậu, ngay cả Lạc đế cũng sẽ không ngỗ nghịch, mà nàng bây giờ đã sớm không còn công phu, làm sao phản kháng?

Dọc theo đường đi, Bùi Ngọc Nhi suy nghĩ rất nhiều, nghĩ xem tiếp theo Thái Vương Thái hậu sẽ làm sao hành hạ nàng, cũng có thể là ngay cả hành hạ cũng lược bỏ, liền trực tiếp ban chết cho mình. Bùi Ngọc Nhi tự hỏi, có sợ hay không? Trong lòng lại có thanh âm nói với nàng, không sợ, có lẽ dạng này cũng tốt, có thể giải thoát bản thân. Đúng vậy, có thể chết cũng tốt, giải thoát...

Ý Thiên điện rất lớn, lại rất trang nghiêm, điêu lương họa đống*, khí thế mười phần. Bùi Ngọc Nhi đi theo sau Phong Nghi, biểu tình đạm nhiên, một đường bước đến trước mặt Thái Vương Thái hậu.

(*Chỉ sự hoa lệ.)

Thái Vương Thái hậu là một lão thái đầu đầy tóc bạc, nét mặt nghiêm túc đến dọa người. Bùi Ngọc Nhi nhìn lão thái trước mặt, trái lại có chút sợ hãi vô hình, quả nhiên đều là người hoàng gia, khí thế không giận tự uy cũng không phải là một sớm một chiều là có thể luyện ra.

Bùi Ngọc Nhi uốn gối, hành lễ. Đây là do người cung nữ đã đến dạy lễ nghi cho nàng khi nàng mới vào cung, chỉ tiếc sau khi được dạy, Bùi Ngọc Nhi cũng chưa từng thực hành với người nào. Đây là lần đầu tiên, cho nên thân thể có chút cừng ngắc, tư thế có chút không đúng quy tắc. Bùi Ngọc Nhi trái lại cũng không mấy bận tâm. Có thể làm đến như vậy đã tương đối tốt rồi. Mà Thái Vương Thái hậu trước mặt nàng lại không nghĩ như vậy.

Bùi Ngọc Nhi còn chưa nói lời nào liền đã chọc giận Thái Vương Thái hậu. Trong mắt bà ấy, Bùi Ngọc Nhi chính là một kẻ thấp hèn vô cùng không có quy củ, nhìn xem nàng đang thỉnh an thế nào? Đông tác kia bốn

https://thuviensach.vn

phần không đúng, một chút quy củ cũng không biết, nhất định chính là đại nghịch bất đạo!

Thái Vương Thái hậu mắt lạnh nhìn Bùi Ngọc Nhi.

"Ngẩng đầu lên, hãy xưng tên ra."

Bùi Ngọc Nhi ngẩng đầu, cũng lạnh lùng đáp lại một câu "Bùi Ngọc Nhi."

"To gan!" Bùi Ngọc Nhi vừa nói xong, Phong Nghi đứng một bên liền tức giận hét lên.

"Nói chuyện cùng Thái Vương Thái hậu lại không tự xưng nô tỳ!" Phong Nghi giơ tay, muốn một cái tát để giáo huấn Bùi Ngọc Nhi, lại bị Thái Vương Thái hậu lên tiếng ngăn cản. Cánh tay Phong Nghi dừng giữa không trung, tuy là không rõ vì sao nhưng vẫn hạ tay xuống, lẳng lặng đứng sang một bên.

Bùi Ngọc Nhi cũng không rõ chuyện gì. Một cái tát của Phong Nghi lúc đó nàng cũng đã có chuẩn bị, không nghĩ đến Thái Vương Thái hậu lại ngăn cản, bà ta là có ý gì? Bùi Ngọc Nhi nhìn sang Thái Vương Thái hậu, trong mắt thoáng hiện chút đề phòng.

Thái Vương Thái hậu vẫn bất động thanh sắc như cũ, cũng không nhìn Bùi Ngọc Nhi, bà chậm rãi thưởng thức trà. Qua hồi lâu, bà ta mới mở miệng hỏi:

"Ngươi vào cung lúc nào?" Ngữ khí bình thường, tựa như là đang nói chuyện nhà.

"Vài tháng."

"Bình thường ngươi ở trong cung làm những gì?"

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi ngừng một lát, chuyện này Thái Vương Thái hậu quả thật hỏi khó nàng. Làm những gì? Bùi Ngọc Nhi cũng không biết nàng làm gì?

Suy nghĩ chốc lát, Bùi Ngọc Nhi mới nói:

"Không có gì để làm."

"Không có chuyện gì làm?" Lúc Thái Vương Thái hậu nói những lời này, bà ta nâng mắt nhìn Bùi Ngọc Nhi một cái, trong mắt lóe ra âm ngoan.

"Quan hệ của ngươi cùng Vu vương dường như có chút không bình thường."

Lạc đế!

Bùi Ngọc Nhi trong lòng lộp bộp một cái.

Quả nhiên! Thái Vương Thái hậu là bởi vì quan hệ với Lạc đế, xem ra bà ta đang muốn dò xét chuyện mình cùng Lạc đế. Nên nói như thế nào đây? Bùi Ngọc Nhi cảm thấy chuyện có chút không ổn, nàng biết bà ta muốn đem Lạc đế đánh hạ đế vị, thậm chí là giết Lạc đế, mình cũng không thể nói bản thân là món đồ của Lạc đế, là cấm luyến nàng dưỡng bên người. Nếu để cho bà ta biết, Thái Vương Thái hậu có thể mượn chuyện này kéo ngã Lạc đế hay không. Sách nói dài dòng, thật ra thì đây cũng chính là ý tưởng chợt thoáng qua trong lòng Bùi Ngọc Nhi. Nàng bất động thanh sắc, diện vô biểu tình.

"Quan hệ của nô tỳ cùng bệ hạ thế nào sẽ không bình thường, bệ hạ là Vu vương, nô tỳ chẳng qua chỉ là một tiểu...." Tiểu cái gì? Cung nữ hay nữ quan?

Nói đến đây, Bùi Ngọc Nhi cũng không biết nên kết luận như thế nào. Thân phận của nàng ở trong cung là tương đối khó xử, là bí mật không thể cho người biết.

https://thuviensach.vn

"A.ha...." Thái Vương Thái hậu âm dương quái khí cười nhạt.

"Ngươi còn không thành thực khai ra? Ai gia gọi người đến, tất nhiên đã nắm được nội tình rõ ràng. Thành thật khai báo, ai gia có lẽ còn tha cho ngươi con đường sống, nếu nói bừa, người chịu khổ cũng chỉ có ngươi!"

"Nếu Thái Vương Thái hậu đã biết, vậy còn tìm nô tỳ đến làm gì. Trực tiếp ban chết là được." Bùi Ngọc Nhi bất vi sở động, nàng cũng không phải loại người tham sống sợ chết gì, tất nhiên cũng sẽ không bởi vì sợ chết mà mù quáng chui vào bẫy của bà ta.

"To gan!" Thái Vương Thái hậu tức giận, đập mạnh xuống bàn trà, sức lực lớn đến nỗi làm chung trà đều ngã đổ. Có thể thấy lúc này Thái Vương Thái hậu đang giận đến mức nào.

"Ai gia nói cho ngươi, ngươi đừng rượu mời không uống chi thích uống rượu phạt. Nói! Ngươi trà trộn vào cung, ở bên cạnh Vu vương rốt cuộc là có dụng ý gì!"

Trà trộn vào cung? Ở bên cạnh Vu vương là dụng ý gì?

Bùi Ngọc Nhi thầm cười nhạt. Thái Vương Thái hậu này đến tột cùng là muốn làm gì. Rõ ràng chính bà ta là người muốn hại chết Vu vương nhất, bây giờ trái lại bày ra dáng vẻ một lòng quan tâm tôn nhi. Bùi Ngọc Nhi ngẩng đầu nhìn thẳng Thái Vương Thái hậu, dung nhan tuyệt mỹ trở nên cực kỳ nghiêm túc, nàng đạm nhiên mở miệng:

"Trong cung này canh phòng sâm nghiêm, cũng không phải là một nữ tử yếu đuối có thể tùy tùy tiện tiện là có thể trà trộn vào. Còn việc ở bên cạnh Vu vương có dụng ý gì....nếu ta nói là ta không có dụng ý, cũng không muốn ở bên người nàng, Thái Vương Thái hậu, ngài có tin không?!" Bùi Ngọc Nhi nói đến đây, không tự chủ kéo khóe miệng bật cười.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng mình mới là người bị bắt vào trong cung, cuối cùng lại bị cho là không có ý tốt trà trộn vào? Muốn giết cứ giết là được, cần gì phải mượn cớ nhiều như vậy? Bùi Ngọc Nhi cực kỳ chán ghét người hoàng thất. Kẻ nào cũng đều là dối trá. Bùi Ngọc Nhi không sợ chết, hôm nay bị đưa đến đây thì nàng đã nghĩ đến bản thân sẽ không có kết cục tốt, chẳng qua chỉ là chết thôi, như vậy trái lại cũng làm mình tiết kiệm sức, rốt cuộc có thể giải thoát. Nhưng loại sỉ nhục này ba lần bốn lượt chụp ở trên đầu Bùi Ngọc Nhi, nàn không thể cứ làm như không thấy. Dù sao cũng chết, Bùi Ngọc Nhi cũng không sợ gì nữa. Sĩ khả sát bất khả nhục, Bùi Ngọc Nhi không sợ Thái Vương Thái hậu, nàng muốn cùng bà ta so đến cùng!

Thái Vương Thái hậu cũng trừng mắt quát:

"Càn rỡ! Ngươi là thứ gì chứ, lại dám đại nghịch bất đạo với ai gia! Phong Nghi, vả miệng cho ta!"

Thái Vương Thái hậu ra lệnh một tiếng, Phong Nghi lập tức thẳng sống lưng. Nàng nâng chưởng, "Bốp'một tiếng, má phải của Bùi Ngọc Nhi đã đỏ rát một mảnh. Cái tát này khí lực rất lớn, mặt Bùi Ngọc Nhi bị lực đạo này làm nghiêng sang một bên, chỗ bị đánh trở nên đau rát, nhưng nàng cũng không quan tâm, thậm chí kéo khóe miệng. Đây không tính là đau, so với sự trừng phạt của Vu Lạc Vũ, đây chẳng qua chỉ là da lông.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 47

Lúc này, Vu Lạc Vũ đang ở trong điện đọc sách, nàng là muốn Bùi Ngọc Nhi cùng đi dùng vãn thiện cho nên mới bảo Tố Ngũ đi Dạ Yêu điện mang nàng đến. Thế nhưng hiện giờ thời gian trôi qua cũng lâu rồi, Vu Lạc Vũ không suy nghĩ nhiều, nàng đoán có lẽ tiểu Ngọc Nhi lại nổi tính tình, e là sẽ không dễ dàng mời đến.

Lại xem sách một lát, Tốn Ngũ mới trở về. Vu Lạc Vũ nâng mắt, phát hiện chỉ có một mình Tốn Ngũ.

"Tiểu chủ đâu?" Vu Lạc Vũ hỏi.

Tốn Ngũ chắp tay, mở miệng:

"Thời điểm thuộc hạ đến cũng không nhìn thấy tiểu chủ ở Dạ Yêu điện."

Không ở trong điện?

"Lúc chiều nàng ấy không trở về sao?"

"Nghe các cung nữ ở Dạ Yêu điện nói, lúc chiều tiểu chủ có trở về, sau đó lại ra ngoài, nhìn biểu tình của tiểu chủ dường như là không vui, tựa hồ là ra ngoài giải sầu."

Vu Lạc Vũ im lặng, nàng trái lại không lo lắng Bùi Ngọc Nhi lại ôm ý niệm lẩn trốn, nhưng là không vui....Vu Lạc Vũ nghĩ, e là chuyện lúc chiều đã chọc giận nàng. Khoát khoát tay, Vu Lạc Vũ tỏ ý Tốn Ngũ có thể lui

https://thuviensach.vn

xuống. Bùi Ngọc Nhi tức giận cũng không phải một hai ngày, qua vài ngày là ổn thôi.

Tốn Ngũ lui xuống, bước ra cửa điện, nàng ngước nhìn bầu trời, ánh nắng chiều đỏ rực, trong cung đã bắt đầu lên đèn, một mảnh đăng hỏa huy hoàng, vừa mỹ lệ lại tĩnh mịch. Thế nhưng trong lòng nàng lại đang tràn ngập mù mịt, rốt cuộc là sao vậy, nàng cũng không hiểu hôm nay tại sao nàng lại làm chuyện này. Ở Dạ Yêu điện, nàng biết rất rõ nữ tử quật cường đó bị Phong Nghi mang đến Ý Thiên điện sẽ có kết quả gì, nàng rõ ràng có thể ngăn cản nhưng lại không làm vậy.

Tốn Ngũ biết nàng nối dối cũng không cao minh, Vu Lạc Vũ thông minh như vậy, sớm muộn cũng sẽ biết được. Tốn Ngũ không sợ, thậm chí còn có một chút kỳ vọng. Nàng muốn biết, sau khhi bệ hạ đã biết bản thân mình nói dối hơn nữa còn có ý để tiểu chủ đi đến Ý Thiên điện thì sẽ như thế nào? Sẽ nổi giận? Sẽ trừng phạt mình? Hay là sẽ giết mình?

Tốn Ngũ cho đến bây giờ cũng không phải là kẻ tiểu nhân hèn hạ âm thầm làm chuyện xấu, nhưng đối với Vu Lạc Vũ, nàng vẫn không tự chủ được muốn đi ngăn trở, nàng không thích nữ tử tên Bùi Ngọc Nhi đó. Cái nữ tử quật cường thậm chí không vâng lời Vu vương, nàng ta có tư cách gì đáng giá bệ hạ phải đối đãi như vậy? Tốn Ngũ theo Vu Lạc Vũ ba năm, mọi chuyện đều theo nàng, yêu nàng, tẫn trung tẫn trách với công việc, chỉ cần Vu Lạc Vũ ra lệnh một tiếng, cho dù bảo nàng chết, nàng cũng sẽ không chớp mắt tự sát trước mặt nàng! Ba năm! Tốn Ngũ yêu nàng ba năm, cũng bởi vì nàng là Vu vương, mà nàng chẳng qua chỉ là thuộc hạ của nàng ấy. Tốn Ngũ biết hai người bọn họ không có khả năng, không môn đăng hộ đối, huống chi còn là hai nữ tử. Nàng sợ, sợ rằng hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình, cho nên Tốn Ngũ chưa bao giờ nói nàng yêu Vu Lạc Vũ, chỉ lặng lẽ ở bên người nàng, lặng lẽ yêu nàng, bảo vệ nàng. Hết thảy mọi thứ vốn nên như vậy, thế nhưng đột nhiên lại nhảy ra một Bùi Ngọc Nhi, nhiễu loạn tất cả! Bệ hạ sao có thể yêu nàng ta, nàng ta có gì tốt? Bệ hạ sao lại không

https://thuviensach.vn

nhìn thấy mình? Nếu luận tư cách, mình không có sao? Người có tư cách nhất chính là mình!

Tất cả những chuyện này, tất cả niệm tưởng, giận dữ bất bình đã thôi thúc Tốn Ngũ. Cho nên nàng muốn diệt trừ Bùi Ngọc Nhi. Lúc nàn nhìn thấy Phong Nghi đến, tất cả những thứ này đột nhiên càng trở nên có khả năng, nàng có thể mượn Thái Vương Thái hậu giết chết Bùi Ngọc Nhi, mà những thứ nàng cần làm chẳng qua là trì hoãn thời gian một chút, cho nên việc Tốn Ngũ làm....hết thảy những chuyện này, nếu phải quy kết, nguyên nhân cũng chỉ là Tốn Ngũ quá yêu Vu Lạc Vũ thôi.

Tốn Ngũ vẫn đang ngẩn người, lại bị một tiếng động rất nhỏ kéo tỉnh. Tốn Ngũ khẽ cười, đã biết người đến là ai.

"Thế nào lại hiện thân? Ngươi nên ở trong bóng tối âm thầm bảo vệ bệ hạ."

"Ngươi có ý gì?" Người chưa xuất hiện, âm thanh đã vang lên trước. Thanh âm bất ngờ đó chính là của Khôn Bát. Lời vừa dứt, hắc ảnh liền hiện ra. Khôn Bát đã thẳng tắp đứng trước mặt Tốn Ngũ.

"Cái gì có ý gì? Ta không hiểu."

"Lão ngũ, ta kính ngươi trọng ngươi, những không nghĩ rằng ngươi lại hèn hạ như vậy. Ta biết ngươi yêu chủ thượng ba năm, nhưng ngươi cũng khong nên làm chuyện không quang mình lỗi lạc như vậy!"

Nghe thấy những lời này, Tốn Ngũ tuy sắc diện không biểu lộ gì nhưng trong lòng cũng đã âm thầm nói xong rồi. Chuyện xảy ra lúc chiều e là đã bị Khôn Bát nhìn thấy, nàng biết rõ khinh công của Khôn Bát rất giỏi, cũng là nhân vật thần bí thường xuyên lắc lư khắp nơi âm thầm bảo vệ Vu vương, hôm nay trái lại thật xui xẻo.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, Tốn Ngũ đã điều chỉnh suy nghĩ, nàng hơi nâng mắt, mặt đầy mờ mịt:

"Lời này từ đâu đến? Ta rất không rõ ràng." Tốn Ngũ đang giả vờ, cũng đang kéo dài thời gian, mục đích của nàng rất rõ ràng, chính là để cho Thái Vương Thái hậu có đủ thời gian âm thầm giết Bùi Ngọc Nhi, chỉ cần Bùi Ngọc Nhi chết, nàng cũng đã an tâm rồi. Đến lúc đó, cho dù sự thật phơi bày, nhưng Bùi Ngọc Nhi đã chết, cũng không còn cách nào có thể xoay chuyển. Tốn Ngũ tin tưởng, cho dù đến lúc đó Vu Lạc Vũ biết mình từ trong cản trở hại Bùi Ngọc Nhi, tuy sẽ trừng phạt nhưng sẽ không giết mình. Nàng tin tưởng bản thân vẫn có chút địa vị trong lòng Vu Lạc Vũ.

"Già vờ cái gì, trong lòng ngươi rất rõ ràng."

"Hửm." Tốn Ngũ đột nhiên tỏ ra bừng tỉnh.

"Ngươi là đang chỉ việc lúc chiều tiểu chủ bị mang đi sao?" Không đợi Khôn Bát mở miệng, Tốn Ngũ cười một tiếng, lại nói tiếp:

"Ngươi ẩn nấp trong tối,tất nhiên cũng thấy rõ, là Thái hậu hạ chỉ mang tiểu chủ đi. Nếu đã là ý chỉ, ta tất nhiên không thể nào vi phạm."

"Hừ, cứ cho là vậy. Vậy chuyện ngươi gạt chủ thượng nên giải thích thế nào?"

"Ta cũng là vì muốn tốt cho chủ thượng. Bây giờ quan hệ giữa chủ thượng cùng Thái hậu căng thẳng như vậy, ngươi cũng không muốn để bệ hạ sau khi biết chuyện lại đi đại náo Ý Thiên điện chứ?!"

Những lời này nói xong, không nghĩ đến nét mặt Khôn Bát lại tràn đầy không thể tin nhìn Tốn Ngũ.

"Lời này ngươi gạt được người khác nhưng cho là có thể gạt ta sao? Ta cùng ngươi như thế nào, làm sao có thể không rõ ngươi? Ngươi thật sự bị ái

https://thuviensach.vn

tình làm đầu óc mê mụi rồi, lại có thể làm ra chuyện hèn hạ như vậy. Ngươi rõ ràng chính là muốn mượn tay Thái Vương Thái hậu đi diệt trừ tiểu chủ! Ngươi yêu thật ích kỷ, yêu thật hèn mọn. Ta xem thường Tốn Ngũ ngươi!" Vào giờ phút này, Khôn Bát thậm chí cảm thấy không hiểu nổi Tốn Ngũ. Nữ tử quang minh lỗi lạc, yêu rộng lượng, yêu một cách thâm tình đã đi đâu rồi? Làm chuyện sai trái vậy mà nàng lại không một chút hối hận, dáng vẻ như chuyện đương nhiên!

Nghe thấy những lời này, Tốn Ngũ dường như cũng tức giận, nàng thật không tin, Bùi Ngọc Nhi rốt cuộc có gì tốt? Bệ hạ yêu nàng, bây giờ ngay cả Khôn Bát cũng giúp nàng! Nàng cùng Khôn Bát đã cùng nhau bảo hộ bệ hạ ba năm! Bùi Ngọc Nhi mới vào cung ba lâu chứ?

"Đúng! Ta yêu ích kỷ hèn mọn, thế nhưng ta yêu nàng! Ta muốn cùng nàng chung một chỗ chứ không phải nhìn nàng cùng người khác thân thiết, còn ta vẫn phải thủ hộ bọn họ an toàn. Vì được cùng nàng, ta làm tất cả mọi thứ thì có gì sai? Có thể ở bên cạnh chủ thượng phải là ta! Ta hộ bên cạnh chủ thượng ba năm, nàng ta vào cung bao lâu? Nàng ta dựa vào cái gì?" Tốn Ngũ tuy tức giận nhưng cũng không dám lớn tiếng, đây đang là bên ngoài Vĩnh Cát điện, tai mắt rất nhiều.

"Ngươi tranh giành không sai, nhưng cũng không nên dùng phương pháp như vậy. Ngươi yêu chủ thượng thì nên tôn trọng ý nguyện của chủ thượng. Nói đến cùng cũng chỉ là một mình ngươi tình nguyện, chủ thượng yêu ngươi sao? Cho dù ngươi làm tất cả thì có thế nào? Chủ thượng cũng không yêu ngươi! Đừng tiếp tục nói vớ vẩn nữa! Cho dù tiểu chủ có chết thì người trong lòng chủ thượng vẫn là tiểu chủ chứ không phải ngươi. Người sẽ chỉ càng chán ghét ngươi, đến lúc đó ngươi ngay cả quyền ở bên cạnh người cũng không có!" Những lời của Khôn Bát làm Tốn Ngũ lảo đảo lui về sau, những lời đó giống như một thanh lợi kiếm, từng nhát từng nhát đâm vào lòng Tốn Ngũ.

Khôn Bát vẫn không để ý đến Tốn Ngũ, nói tiếp:

https://thuviensach.vn

"Bây giờ ngươi quay đầu vẫn còn kịp, cùng ta đi vào bẩm báo chủ thượng. Chỉ cần tiểu chủ không có việc gì, nói không chừng ngươi vẫn có thể ở lại bên cạnh người." Khôn Bát vừa nói, vừa kéo lấy Tốn Ngũ vẫn còn đang ngây người đi vào Vĩnh Cát điện.

Nhưng không ngờ, Khôn Bát vừa kéo Tốn Ngũ đi một bước, Tốn Ngũ lại đột nhiên hướng Khôn Bát xuất chiêu. Chiết phiến xé không bay đến, nhanh chóng quét đến mặt Khôn Bát. Khôn Bát chật vật né tránh được chiêu này nhưng vài sợi tóc đã bị kình phong cắt đứt, nàng lảo đảo lui về sau mấy bước, trên mặt tràn đầy kinh ngạc.

"Ngươi đây là có ý gì? Lại muốn cùng ta động thủ sao?"

"Đã muộn rồi, cho dù ta hối hận cũng đã muộn." Tốn Ngũ tự lẩm bẩm, nàng không sợ trời không sợ đất, không sợ Vu Lạc Vũ đánh nàng, cũng không sợ Vu Lạc Vũ giết nàng, nhưng nàng chỉ sợ Vu Lạc Vũ không cần nàng! Nếu đã sai rồi, nếu đã không còn đường vãn hồi, không bằng cứ sai đến cùng...

"Không muộn! Bây giờ chúng ta vào bẩm báo, tiểu chủ nhất định không có việc gì, ngươi cũng sẽ không sao, mau cùng ta đi vào." Khôn Bát nói xong, lại định tiến đến kéo Tốn Ngũ cùng nhau vào điện.

Mà Tốn Ngũ lại quyết tâm muốn ngăn cản Khôn Bát, phải để chuyện này thành công đúng như nàng suy nghĩ. Chuyện nàng đã làm, cho dù Bùi Ngọc Nhi bình yên vô sự, với tính tình của Vu Lạc Vũ, nàng nhất định sẽ không tiếp tục để Tốn Ngũ bên cạnh nàng, như vậy...sự trừng phạt này, Tốn Ngũ tình nguyện để Vu Lạc Vũ ban chết. Cho nên việc giết Bùi Ngọc Nhi, nói cho cùng vẫn là muốn giết nàng.

Hai người bên đánh bên đỡ, thế nhưng lại hù dọa đám công công, thị vệ gác ngoài cửa. Đều là người bên cạnh Vu vương, lại là người quen, đây đều là người trong Dạ Tập tổ đang đánh nhau....Tiếu công công cách đó không

https://thuviensach.vn

xa cũng nhận thấy tình huống không ổn, hắn vội vàng xoay người đi vào điện.

Khôn Bát cùng Tốn Ngũ đánh nhau?

Nghe được tin tức này, Vu Lạc Vũ vô cùng khó hiểu, bình thường cả hai không có mâu thuẫn. Hiện giờ cả hai lại đánh nhau là có chuyện gì?

Tuy trong lòng Vu Lạc Vũ cảm thấy khó hiểu nhưng vẫn là không vui.

Thành viên Dạ Tập tổ lại đánh nhau trong cung, còn ra thể thống gì!

Thời điểm Vu Lạc Vũ bước ra cửa điện, thấy quả nhiên là Khôn Bát cùng Tốn Ngũ đang đánh nhau kịch liệt. Vu Lạc Vũ một bên nhìn cũng cảm thấy kinh hãi, tư thế của hai người này là đang đánh thật a. Đều là từng chiêu bất lưu đường sống. Đã xảy ra chuyện gì?

Vu Lạc Vũ bước đến gần hơn, cau mày, lạnh giọng quát:

"Dừng tay." Thanh âm không lớn nhưng tràn đầy lực uy hiếp.

Tốn Ngũ cùng Khôn Bát rõ ràng sửng sốt một chút, sau đó liền nhất tề ngừng lại. Cả hai đều thu hồi binh khí, Khôn Bát quỳ một chân trên đất, Tốn Ngũ chấp tay, đồng nhất thỉnh an.

"Chủ thượng."

"Chủ thượng? Trong mắt các ngươi còn có chủ thượng như cô vương sao? Đây là nơi nào? Há để cho các ngươi có thể ở đây làm càn!" Vu Lạc Vũ tức giận mắng, sau đó trừng mắt nhìn cả hai, hỏi:

"Đã xảy ra chuyện gì? Vì sao đánh nhau?"

Bên này, còn chưa chờ Tốn Ngũ mở miệng, Khôn Bát lập tức bật thốt lên:

https://thuviensach.vn

"Nhanh đi cứu tiểu chủ, tiểu chủ ở Ý Thiên điện!"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 48

Quà giáng sinh nhé các tềnh iu ^0^

Nhờ có sự trợ giúp của một chị editor nữa nên mình đã hoàn xong bộ này. *tung bông*

Định hôm nay up hoàn luôn mà ko biết tui có beta kịp không. Cho nên up trước cho các tênh iu đọc đỡ buồn nhé.

Merry Christmas \^^/

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ đột nhiên trừng to mắt nhìn Tốn Ngũ. Nàng biết Khôn Bát không dám nói dối nàng, nhưng Tốn Ngũ cũng sẽ không lừa nàng, cho nên Vu Lạc Vũ lại mở miệng hỏi Tốn Ngũ lần nữa.

"Lời này của Khôn Bát, ngươi giải thích thế nào?"

Lời đã nói ra, Tốn Ngũ biết hết thảy cũng không thể giấu được nữa. Huống chi người hiện giờ đang chất vấn nàng là Vu vương, là chủ thượng của nàng, là người nàng yêu. Tốn Ngũ quỳ xuống, cúi đầu, gió nhẹ lướt qua nhẹ thổi bay vài sợi tóc trước trán, che đi gương mặt nàng, nhưng lại càng có vẻ trở nên tịch mịch.

"Khôn Bát nói không sai. Nàng ấy ở Ý Thiên điện."

"Hừ!" Vu Lạc Vũ hừ lạnh, giận đến không thể kiềm chế.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cũng thật lợi hại! Lát nữa cô vương sẽ đến trừng phạt ngươi!" Trong mắt Vu Lạc Vũ một mảnh âm mai, nhưng cũng không thể tốn thời gian ở đây. Bùi Ngọc Nhi đi vào Ý Thiên điện. Chuyện này khiến Vu Lạc Vũ không thể không suy nghĩ nhiều.

Nàng sẽ xảy ra chuyện gì?

Vu Lạc Vũ xoay người sãi bước đến Ý Thiên điện, Khôn Bát đi theo phía sau. Vu Lạc Vũ vốn muốn để Khôn Bát đi đến Ý Thiên điện trước ngăn cản, nhưng đó là Thái Vương Thái hậu, không phải là người bình thường, nếu bản thân không đến sẽ không được, vì chỉ một mình Vu Lạc Vũ mới có thể ngăn cản. Suốt dọc đường đi, Vu Lạc Vũ chỉ cầu Bùi Ngọc Nhi đừng xảy ra chuyện gì.

Vu Lạc Vũ vừa rời khỏi, Tốn Ngũ tựa như bị hút hết sức lực, nàng suy sụp ngã ngồi trên nền đất lạnh băng, đôi mắt vô thần.

Chủ thượng sẽ xử phạt mình thế nào?

Nàng hy vọng Vu Lạc Vũ có thể đem nàng xử tử mà không phải là vĩnh viễn không gặp lại.

Ý Thiên điện.

Thái Vương Thái hậu cùng Bùi Ngọc Nhi giằng co hồi lâu, bà ta chưa từng nghĩ đến tiểu nha đầu trước mắt lại quật cường như vậy, dù chết cũng không mở miệng nói ra quan hệ với Vu vương. Hôm đó bà đã nhìn thấy nàng ta cùng Vu vương ôm nhau, trong lòng tuy có chút manh mối nhưng lại không có chứng cứ. Vốn bà muốn để nữ tử tên Bùi Ngọc Nhi này thành thật khai báo, thế nhưng không ngờ lại gặp phải một khối đá vừa xấu vừa cứng. Thái Vương Thái hậu hừ lạnh khinh thường.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên là tôn nhi tài giỏi của bà, một cấm luyến dưỡng bên cạnh cũng trung thành với nàng như vậy. Có điều bọn chúng có quá coi thường bà rồi không? Xú nha đầu kia cho rằng không mở miệng thì có thể bảo vệ Vu vương chu toàn, nhưng bà vẫn có biện pháp khiến nàng ta đem chuyện này nói ra, có biện pháp vặn ngã nàng!

Mà Bùi Ngọc Nhi quỳ dưới đất vẫn bộ dáng hiên ngang lẫm liệt, không sợ hãi. Nàng không phải kẻ ngốc, Thái Vương Thái hậu đang suy tính gì trong đầu nàng đều rõ ràng. Lạc đế là một đế vương tốt, cho nên Bùi Ngọc Nhi sẽ không để Thái Vương Thái hậu được như ý, cho dù giữa nàng cùng Lạc đế đã xảy những chuyện khiến nàng hận Lạc đế, nhưng nàng vẫn biết bên nào nặng bên nào nhẹ.

Bùi Ngọc Nhi bị mắng cũng không đáp lời, bị đánh cũng không đánh trả. Hết thảy đều theo ý của Thái Vương Thái hậu, nhưng chỉ duy việc thừa nhận quan hệ với Lạc đế. Hôm nay cho dù Thái Vương Thái hậu muốn lăng trì nàng, Bùi Ngọc Nhi cũng sẽ không mở miệng một chữ.

Khắp toàn thân Bùi Ngọc Nhi đều chi chít vết thương, bị tát, dùng roi hình... thân thể đau rát, y phục cũng trở nên rách rưới, lộ ra vài nơi bị tróc thịt nhiễm huyết đỏ tươi. Vào giữa mùa đông mà nàng lại quỳ trên mặt đất lạnh băng. Tuy trong điện có đốt lửa nhưng bùi Ngọc Nhi vẫn cảm thấy lạnh, trên trán nàng bắt đầu tích mồ hôi, từng giọt từng giọt lưu ở hai bên, dính dính ướt át.

Nàng đang cùng Thái Vương Thái hậu giằng co, xem ai là người có thể chống đến cuối cùng. Thái Vương Thái hậu cho là nàng sẽ không chịu nổi cho nên không giết mà chỉ hành hạ nàng, nhưng Bùi Ngọc Nhi biết nàng có thể chống được, cho dù chết cũng không nhả, đây không phải là ân oán cá nhân của nàng cùng Lạc đế, chuyện này có liên quan đến toàn dân trăm họ trong Vu Quốc. Có lực lượng cường đại như vậy chống đỡ, nàng căn bản không sợ hãi. Chỉ là không biết, Lạc đế sau khi hay tin thì sẽ đến cứu mình

https://thuviensach.vn

hay không. Giữa nãi nãi cùng món đồ chơi....Bùi Ngọc Nhi nghĩ, nàng hẳn sẽ không ngỗ nghịch nãi nãi của nàng.

Vậy cũng tốt, Bùi Ngọc Nhi cười thầm, chuyện này vừa lúc hợp ý nàng. Dùng chút sức mọn giúp giang sơn của Lạc đế, cũng để giải thoát cho bản thân.

"Ai gia hỏi ngươi một lần cuối, ngươi thành thật khai ra, ai gia sẽ tha chết cho ngươi."

Bùi Ngọc Nhi kéo khóe môi bật cười một tiếng.

"Thái Vương Thái hậu, hay là ngài cứ ban chết cho ta đi, ngài biết ta sẽ không nói."

"Tốt, tốt, tốt." Thái Vương Thái hậu tức giận, trái lại cười lớn.

"Ngươi cho là ai gia không dám giết ngươi? Ngươi là gì chứ? Lại dám đại nghịch bất đạo nói chuyện cùng ai gia. Hôm nay cho dù Vu vương đứng ở đây ai gia cũng nhất định giết ngươi!"

Bùi Ngọc Nhi ngẩng đầu nhìn Thái Vương Thái hậu, không nói lời nào, trong mắt cũng không có vẻ sợ hãi, đôi đồng tử thâm thúy kia nhìn không thấy đáy. Thái Vương Thái hậu thấy nàng như vậy thì lại càng tức giận, toàn bộ Vu Quốc, ngay cả Vu vương cũng không dám mạo phạm mình, bây giờ một con xú nha đầu không biết trời cao đất rộng lại dám coi thường uy nghiêm của hoàng thất như vậy, không cho nó nếm chút lợi hại, nó còn không biết sống chết là gì!

"Phong Nghi! Dùng côn hình! Đem tiện dân này đánh đến chết mới thôi!" Thái Vương Thái hậu rống giận một tiếng, khí thế mười phần, một chút cũng không giống lão thái bà tuổi cao. Bà không muốn Bùi Ngọc Nhi chết dễ dàng như vậy, bà phải đem Bùi Ngọc Nhi đánh đến chết, để nàng phải chịu sự hành hạ, để nàng biết tất cả những chuyện nàng đang làm sẽ

https://thuviensach.vn

phải trả giá rất lớn. Uy nghiêm của hoàng thất không phải thứ có thể tùy tiện coi thường như vậy.

"Vâng!" Phong Nghi tuân lệnh, nét mặt hiện lên cỗ âm khí, bà ta cầm một cây trường côn lên, hướng Bùi Ngọc Nhi đánh tới. Cây gậy đó vừa to vừa cứng, tựa như một cánh tay thô kệch. Bùi Ngọc Nhi nhìn thấy cũng không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Cây gậy này mà đánh xuống vài gậy, mình thật sự sẽ bị đánh chết.

Nàng trừng mắt nhìn Thái Vương Thái hậu.

Cái lão vu bà này đúng thật là điên rồi, so với Lạc đế còn ác hơn không biết bao nhiêu lần.

Đột nhiên nghĩ đến Lạc đế, Bùi Ngọc Nhi mới phát hiện, khoảng thời gian sau khi nàng vào cung, Lạc đế đối xử với mình cũng không phải ác độc như vậy...

Không để Bùi Ngọc Nhi suy nghĩ nhiều, một côn kia của Phong Nghi đã đánh xuống lưng nàng.

"Ưm..." Bùi Ngọc Nhi không nhịn được lớn tiếng kêu lên. Một côn này đúng là không chút lưu tình. Nàng cảm giác lục phủ ngũ tạng của bản thân đều đã bị đánh loạn rồi.

Phong Nghi ở một bên cười nhạt.

"Xem ra ta dùng lực còn chưa đủ, ngươi ngay cả kêu đau cũng không kêu." Phong Nghi nói xong, lại một côn nữa rơi xuống. Lần này bà ta lại càng tăng thêm sức lực.

"Ân..." Bùi Ngọc Nhi vẫn cắn răng chịu đựng âm thanh vọt ra khỏi miệng. Nàng cảm giác cổ họng có một cỗ huyết tinh ngòn ngọt. Sau đó

https://thuviensach.vn

khóe miệng đã rỉ ra máu tươi. Máu tươi tinh hồng in trên gương mặt trắng nõn của nàng, cực chói mắt!

"Hắc hắc hắc hắc..." Phong Nghi cười âm hiểm.

"Sức nhẫn nại thật là tốt, mệnh của ngươi cũng quá cứng, vậy ta cũng không đánh lưng ngươi nữa." Phong Nghi nói xong liền đi đến trước mặt Bùi Ngọc Nhi, gương mặt già nua dữ tợn đó thật kinh khủng. Bà ta giơ trường côn trong tay, hận không thế dùng hết sức bình sinh...

Bị đánh hai côn, Bùi Ngọc Nhi đã có chút không kiên trì nổi. Đầu óc nàng hỗn độn, mí mắt nặng trĩu, rất mệt mỏi, thật muốn thiếp đi ngay lúc này. Bùi Ngọc Nhi quỵ xuống đất, cúi đầu, ánh mắt vô lực nửa khép hờ. Sau đó trước mắt nàng lại thoáng hiện ra vài hình ảnh kỳ quái, có sư phụ, có Tiểu Hổ ca ca, còn có Lạc đế. Hình ảnh nào cũng có, nàng âm hiểm xảo trá ti bỉ, nàng diện vô biểu tình, nàng chế giễu, nàng quan tâm....Thì ra mới ngắn ngủi vài tháng, bản thân cùng Lạc đế lại có nhiều ký ức như vậy...

Bùi Ngọc Nhi đang đắm chìm trong biển mờ ảo tưởng của bản thân, nhưng lại một côn rơi xuống. Lần này, khóe môi Bùi Ngọc Nhi lại rỉ ra không ít máu tươi, nàng cảm giác nơi xương sườn bị đâm đau, đau đến tê tâm liệt phế. Mà cơn đau này đã thức tỉnh Bùi Ngọc Nhi, đánh thức nàng từ trong ảo tưởng của bản thân. Nàng mệt mỏi ngẩng đầu, nâng đôi mắt mơ hồ nhìn Phong Nghi. Sau đó lại kéo khóe môi cười cười, ánh mắt đầy khinh thường.

"Lão vu bà." Ngữ khí nhàn nhạt, nhưng từng chữ lại rất rõ ràng. Bùi Ngọc Nhi cảm giác được bản thân sắp không chịu nổi rồi, nên phải mắng cho hả giận.

Quả nhiên! Câu này hoàn toàn chọc giận Phong Nghi.

"Lão vu bà? Ngươi đi chết đi!" Phong Nghi cuồng loạn gầm thét, thanh âm không lớn nhưng lại bén nhọn chói tai. Nháy mắt, nàng nâng trường

https://thuviensach.vn

côn trong tay, cắn chặt răng, dùng hết khi lực cứ thế đánh xuống!

"Dừng tay!" Ngay lúc này, Vu Lạc Vũ đã chạy đến, nàng lớn tiếng hô lên nhưng vẫn không thể nào ngăn cản trường côn trong tay Phong Nghi hạ xuống. Vu Lạc Vũ chính mắt nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi bị một côn này mạnh mẽ đánh trúng thế nào, thấy nàng phun ra máu tươi, máu nhiễm đỏ sàn nhà lạnh băng, cũng nhiễm đỏ trường sam khiết bạch của nàng. Vu Lạc Vũ bị khung cảnh này dọa ngây ngẩn tại chỗ. Nàng mở to mắt nhìn chằm chằm Bùi Ngọc Nhi đang nghiêng người ngã xuống đất.

Khôn Bát đi theo phía sau cũng tận mắt nhìn thấy hết thảy, nàng thoáng sửng sốt, nhưng lập tức hồi thần phóng một bước dài nhảy đến bên người Bùi Ngọc Nhi. Nàng nâng tay nhanh chóng phong bế mấy đại yếu huyệt của Bùi Ngọc Nhi, sau đó vội vàng ôm nàng vào lòng. Vu Lạc Vũ vừa hồi thần cũng lập tức chạy đến bên cạnh Khôn Bát, nhìn thấy cả người Bùi Ngọc Nhi đều là máu.

"Ngọc Nhi....Ngọc Nhi...." Vu Lạc Vũ lẩm bẩm hai tiếng, thanh âm nhẹ đến không thể nhẹ hơn.

Ngọc Nhi....? Là ai đang gọi mình...Thanh âm này thật quen thuộc....là nàng sao...

Bùi Ngọc Nhi chậm rãi mở đôi mắt nặng trĩu, sau đó nhìn thấy gương mặt đầy lo lắng của Vu Lạc Vũ.

Là nàng....nàng đã đến. Thế nhưng mình....

Trước mắt Bùi Ngọc Nhi đột nhiên đen đặc.

Cảm giác lúc chết có phải chính là bầu trời đen lại không...

"Mau, mau! Mang nàng đi xem ngự y, mau lên!" Vu Lạc Vũ giận đến đỏ mắt.

https://thuviensach.vn

"Nhất định phải cứu sống nàng!"

Khôn Bát gật đầu, ôm Bùi Ngọc Nhi xoay người nhảy một cái, bay ra Ý Thiên điện.

Vu Lạc Vũ sững sờ đứng tại chỗ, dường như còn chưa lấy lại sức lực. Nàng dè dặt, bảo vệ Bùi Ngọc Nhi như vậy...

Giương mắt trừng Phong Nghi, đôi mắt nàng hận không thể phun ra lửa.

"Ngươi cái lão yêu phụ này!" Vu Lạc Vũ rống giận một tiếng, nâng chân đạp Phong Nghi văng xa hơn trượng. Phong Nghi đã sớm sợ đến hồn phi phách tán, bà ta cũng không để ý đau đớn trên người, lập tức liền quỳ xuống, luôn miệng kêu bệ hạ tha mạng, bệ hạ tha mạng. Phong Nghi tuổi tác đã cao, lúc này liền bị Vu Lạc Vũ đạp đến sắc mặt trắng bệch, toát mồ hôi lạnh.

"Càn rỡ! Lạc Vũ, ngươi tuy là Vu vương nhưng đừng quên ai gia vẫn là Thái hậu!" Thái Vương Thái hậu không nhanh không chậm nâng chung trà lên nhấp một ngụm, khoan thai nói:

"Ai gia chẳng qua là đang dạy dỗ một nha đầu không hiểu chuyện, cần gì Vu vương ngươi phải tự mình đến đòi người? Hiện giờ còn quản giáo cung nữ của ai gia trước mặt ai gia. Trong mắt ngươi còn có người nãi nãi như ai gia hay không?"

Vu Lạc Vũ hừ lạnh một tiếng:

"Trong mắt hoàng tổ mẫucũng có Lạc Vũ sao? Cô vương chỉ đánh cung nữ của hoàng tổ mẫu, nhưng hoàng tổ mẫu lại muốn giết cô vương. Cô vương vốn không muốn nói, chỉ muốn khuyên hoàng tổ mẫu đừng quá không kiêng nể như vậy. Người trong thiên hạ này cũng không phải kẻ ngốc, nếu không muốn người biết trừ phi mình đừng làm!"

https://thuviensach.vn

"Càn rỡ!" Thái Vương Thái rống giận, quăng chung trà xuống đất vỡ tan.

"Đừng hồ ngôn loạn ngữ, ai gia muốn thanh tĩnh hai năm!"

"Hừ! cô vương cũng cảm thấy hoàng tổ mẫu nên thanh tĩnh hai năm. Nếu không, làm lớn chuyện đối với ai cũng không có lợi!" Vu Lạc Vũ ẩn nhẫn, nhưng đôi mắt vẫn phun ra lửa, nàng dừng một chút lại nói tiếp:

"Bùi Ngọc Nhi là người của cô vương! Hoàng tổ mẫu hiện giờ đã biết rồi, lần sau nếu còn tiếp tục xảy ra chuyện như vậy, đừng trách cô vương vô lễ!"

u

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 49

"Ngươi..." Thái Vương Thái hậu không thể tin.

"Nó chỉ là một con xú nha đầu không biết trời cao đất rộng, ngươi lại vì một kẻ như vậy mà công khai chống đối ai gia?"

"Cô vương lặp lại lần nữa, Bùi Ngọc Nhi là người của cô vương! Nếu còn có lần sau, cô vương tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua! Hừ!" Vu Lạc Vũ nói xong, lại xoay mặt nhìn Phong Nghi.

"Đừng để cô vương nhìn thấy ngươi, nếu không lần sau chính là ngày giỗ của ngươi!" Dứt lời, Vu Lạc Vũ phất tay, bước ra khỏi Ý Thiên điện....Lời nên nói đều đã nói, chuyện đã lâu chưa từng vạch rõ nay cũng đã làm rõ. Vu Lạc Vũ không biết chuyện này là đúng hay sai, không biết Thái Vương Thái hậu sẽ có hành động gì hay không, nhưng cứ mặc bà ấy đi...Là phúc thì không phải họa, là họa thì khó tránh khỏi, Vu Lạc Vũ không muốn vì sự nhu nhược của mình mà mất đi Bùi Ngọc Nhi....cứ để bản thân phóng túng một lần, vì không muốn mất đi thứ thuộc về mình...

Trở về Vĩnh Cát điện, bầu không khí trong điện vô cùng khẩn trương. Cung nữ ra ra vào vào, vẻ mặt đều không tốt. Những cung nữ, công công trong Vĩnh Cát điện đều là tâm phúc đi theo Vu Lạc Vũ nhiều năm, hơn nữa Bùi Ngọc Nhi cũng đã ở Vĩnh Cát điện một đoạn thời gian. Bùi Ngọc Nhi từ nhỏ đã lớn lên trong núi, với ai cũng đều đối xử bình đẳng không phân giai cấp, bình thường đều có giao tình rất tốt với những người trong

https://thuviensach.vn

Vĩnh Cát điện. Bây giờ nàng xảy ra chuyện, trong lòng mọi người cũng rất không thoải mái.

Vu Lạc Vũ kéo lấy Tiểu công công hỏi, sắc mặt của Tiểu công công dường như cũng rất khó chịu. Hắn nói rằng, ngự y đã nói tình huống của tiểu chủ cũng không lạc quan, xương sườn bị đánh gãy ba cây, thương thế thụ thương mấy hôm trước còn chưa trị tận gốc, hiện giờ lại thêm vết thương mới, trong cung tuy có rất nhiều linh đan diệu dược nhưng cũng không quá chắc chắn.Có thể sống hay không phải xem vận khí.

Có thể sống hay không phải xem vận khí?! Từng câu từng chữ nặng nề đè vào lòng Vu Lạc Vũ.

Sao lại thành ra thế này? Vu Lạc Vũ không hiểu, từ sau khi biết được sự tốt đẹp của Bùi Ngọc Nhi, không phải đã rất cẩn thận đối đãi với nàng sao, tại sao hiện giờ lại biến thành dáng vẻ sống chết không biết trước thế này.

Tốn Ngũ.....Tốn Ngũ! Lúc Vu Lạc Vũ trở về, Tốn Ngũ vẫn còn quỳ bên ngoài Vĩnh Cát điện, khi đó trong lòng Vu Lạc Vũ rất sốt ruột, cũng không quan tâm nàng thế nào. Bây giờ biết được tình huống của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ tất nhiên nổi cơn thịnh nộ.

Đều là do Tốn Ngũ mới hại Bùi Ngọc Nhi thành như vậy!

Vu Lạc Vũ rút thanh bảo kiếm đặt trên giá đỡ trong nội điện, tông cửa xông ra. Nàng phóng thẳng đến chỗ Tốn Ngũ, mũi kiếm thẳng tấp hướng đến ngực trái của nàng đâm đến!

"Phanh!" một tiếng, bàn tay Vu Lạc Vũ tê rần, mũi kiếm xê dịch một chút, sau đó đã đâm vào đầu vai Tốn Ngũ, thấm ướt một mảnh đỏ tươi.

Thân ảnh Khôn Bát xuất hiện trước mặt Vu Lạc Vũ, là nàng xuất kiếm chặn lại. Còn chưa đợi Vu Lạc Vũ có phản ứng, Khôn Bát đã lập tức quỳ xuống.

https://thuviensach.vn

"Chủ thượng bớt giận, Tốn Ngũ chỉ là nhất thời hồ đồ mới có thể làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như vậy. Mong rằng chủ thượng thủ hạ lưu tình, tha cho Tốn Ngũ một con đường sống."

Vu Lạc Vũ lúc này đang rất tức giận, đôi mắt hận không thể phun ra lửa.

"Ngay cả ngươi cũng dám ngăn cản cô vương? Từng người các ngươi có phải đều muốn làm phản hay không?"

"Chủ thượng bớt giận! Tốn Ngũ nàng đã biết lỗi rồi, mong rằng chủ thượng nhìn ở phân thượng Tốn Ngũ nàng ba năm qua đã tận trung cương vị mà tha cho nàng một mạng!" Khôn Bát quỳ xuống đất, nhìn Vu Lạc Vũ cầu xin. Nàng hy vọng Vu Lạc Vũ có thể tha cho Tốn Ngũ một mạng. Nàng biết Tốn Ngũ, hiểu Tốn Ngũ, Tốn Ngũ không phải cố ý, nàng ấy chẳng qua chỉ là quá yêu người! Thế nhưng tất cả những thứ này bảo Khôn Bát làm thế nào có thể nói ra khỏi miệng!

Tốn Ngũ vẫn quỳ không nhúc nhích, cánh tay trái của nàng vẫn còn đang chảy máu, nàng cũng không điểm huyệt cầm máu, diện vô biểu tình, đôi mắt đờ đẫn,chết hay không chết tất cả đã không còn ý nghĩa, một bước sai lầm thua cả ván cờ. Nàng đang chờ Vu Lạc Vũ phán quyết, Vu Lạc Vũ muốn nàng làm gì, nàng sẽ làm vậy.

Vu Lạc Vũ tức giận đến đỏ mắt, trán nổi gân xanh, có thể thấy được bây giờ nàng đang tức giận đến mức nào. Giết hay không giết, Vu Lạc Vũ cuối cùng vẫn không đành lòng động thủ. Dẫu sao ba năm đó không phải giả, giữa những lần ám sát của Thái Vương Thái hậu, nếu không phải Tốn Ngũ dùng mạng đến ngăn cản, bản thân làm sao có thể còn sống. Thế nhưng Ngọc Nhi....thế nhưng Ngọc Nhi xảy ra việc như vậy, không giết nàng quả thực khó tiêu tan mối hận trong lòng Vu Lạc Vũ!

Mà ngay lúc này, thanh âm của Tiếu công công vang lên.

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ, bệ hạ!" Tiểu công công hoảng hoảng hốt hốt, từ xa đã bắt đầu kêu gào.

Vu Lạc Vũ nhìn dáng vẻ của hắn, cho là Bùi Ngọc Nhi đã xảy ra chuyện liền vội vàng tiến đến.

"Tiểu chủ thế nào? Nói mau!"

"Tiểu chủ....tiểu chủ....vẫn còn đang hôn mê, nhưng....nàng lại đang gọi tục danh của bệ hạ, cho nên...cho nên nô tài..." Tiểu công công chạy quá nhanh, nói chuyện đứt quãng, nhưng Vu Lạc Vũ hiển nhiên biết ý của hắn. Không đợi Tiểu công công nói xong, nàng đã xoay người nói với Tốn Ngũ.

"Cô vương tạm thời tha cho ngươi một mạng, nếu tiểu chủ có chuyện không may, cô vương nhất định sẽ không để ngươi có kết quả tốt!" Nói xong, Vu Lạc Vũ phất ống tay, vội vàng chạy vào bên trong điện.

Đám người đứng đợi trong điện, nhìn thấy Vu Lạc Vũ lật đật lao vào đều đồng loạt quỳ thỉnh an, nhưng Vu Lạc Vũ làm như không thấy, trực tiếp chạy đến cạnh giường. Ngự y cùng hai cung nữ vẫn đang ở bên cạnh giúp Bùi Ngọc Nhi xử lý vết thương, nối xương...Vu Lạc Vũ nhìn tất cả, trong lòng giống như bị đâm đau.

Xương sườn gảy ba cây, Hoàng tổ mẫu của nàng thật đúng là lòng dạ độc ác!

Bùi Ngọc Nhi vẫn còn đang hôn mê, nhưng dường như ngay cả trong lúc ngủ nàng vẫn còn rất khó chịu. Sắc mặt Bùi Ngọc Nhi tái nhợt, trán chảy ra rất nhiều mồ hôi, chắc là quá đau. Vu Lạc Vũ vội vàng ngồi xuống, cầm khăn thay Bùi Ngọc Nhi lau mồ hôi, sau đó nàng nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi vô ý thức mấp máy môi.

https://thuviensach.vn

"Nàng nói gì, Ngọc Nhi?" Vu Lạc Vũ đem lỗ tai tiến gần đến bên môi Bùi Ngọc Nhi, muốn nghe thấy nàng đang nói gì.

"Lạc Vũ....Vũ...."

Nàng đang gọi tên mình....

Hốc mắt Vu Lạc Vũ đột nhiên đỏ lên.

"Ta...ta ở đây..." Vu Lạc Vũ thấp giọng đáp lại, thanh âm có chút nghẹn ngào, tay phải nàng nắm lấy tay trái Bùi Ngọc Nhi, chặt chẽ nắm lấy nhau.

Bùi Ngọc Nhi không nghe được thanh âm của Vu Lạc Vũ, không nghe được lời của nàng. Nàng chẳng qua chỉ vô thức đang nói mê, nhất mực gọi hai chữ đó.

Sau khi đã làm xong mọi thứ, trời cũng đã trở tối đen, ngự y mệt mỏi vặn cổ một cái, thu thập lại hòm thuốc, sau đó hướng về phía Vu Lạc Vũ nói:

"Bệ hạ, tình huống của tiểu chủ bây giờ đã không sao, ngài vẫn nên sớm nghỉ ngơi đi." Nữ quan Vương ngự y có chút lo âu nhìn Vu Lạc Vũ. Nàng đã nhìn Vu Lạc Vũ lớn lên từ nhỏ, chưa bao giờ nhìn thấy dáng vẻ này của nàng, đau lòng a.

"Cô vương không sao, ngươi nói cho cô vương biết, tiểu chủ sẽ không có chuyện gì chứ?" Vu Lạc Vũ vẫn canh giữ bên giường, bất động nhìn Bùi Ngọc Nhi.

Vương ngự y cúi đầu suy nghĩ một chút, vẫn là bất đắc dĩ đáp:

"Thần đã tận lực, hết thảy phải theo thiện mệnh. Nếu ngày mai tỉnh lại thì không có vấn đề gì lớn." Nhìn dáng vẻ Vu Lạc Vũ, nàng quả thực không muốn nói thật, thế nhưng lại không thể không nói. Thật là làm khó nàng a.

"Cô vương biết rồi. Ngươi lui xuống đi."

https://thuviensach.vn

Sau khi ngự y lui xuống không lâu, Niệm Tuyết liền mang thuốc tiến vào. Nàng đi đến bên người Vu Lạc Vũ.

"Bệ hạ, ngự y đã căn dặn phải để tiểu chủ uống hết chén thuốc này."

"Ân."

"Nhưng.... tiểu chủ vẫn còn đang hôn mê, làm sao uống đây." Thuốc này nhất định là uống không trôi a. Cũng không thể cứng rắn đổ vào miệng người đang hôn mê a. Niệm Tuyết quả thực là phạm vào khó khăn.

"Để cô vương." Vu Lạc Vũ đưa tay nhận lấy chén thuốc, sau đó đưa đến bên môi mình, ngửa đầu uống một hớp. Sau đó nàng đứng dậy, ôm lấy cằm Bùi Ngọc Nhi, môi chạm môi từng chút từng chút đưa vào. Đợi đến thời điểm thích hợp, tay phải của Vu Lạc Vũ nhấc cằm của Bùi Ngọc Nhi lên, ừng ực một tiếng, Bùi Ngọc Nhi đã đem thuốc nuốt xuống. Vài lần như vậy, cho đến khi Bùi Ngọc Nhi uống hết thuốc mới ngừng.

Niệm Tuyết đứng ở một bên nhìn thấy màn này, miệng mở lớn đến mức có thể nhét vừa quả trứng, to mắt ngạc nhiên, thật là không dám tin tưởng! Khung cảnh trước mắt này quá quỷ dị rồi! Bệ....bệ hạ lại môi chạm môi đút thuốc cho tiểu chủ! Từ khi Vu Lạc Vũ đút miệng thuốc đầu tiên cho đến khi Vu Lạc Vũ đút hết, lại cầm chén thuốc đưa trở về, Niệm Tuyết vẫn còn chưa hồi thần.

Vu Lạc Vũ nhìn dáng vẻ này của Niệm Tuyết, có chút không vui.

"Còn đưng ngây ngốc ở đó làm gì, thuốc rơi ra không ít, còn không mau lấy khăn."

"À vâng! Bệ hạ!" Niệm Tuyết lúc này mới hồi thần, vội vàng chạy đi tìm khăn. Vu Lạc Vũ nhận lấy, sau đó lại thận trọng giúp Bùi Ngọc Nhi lau mấy vết thuốc chảy ra bên miệng.

https://thuviensach.vn

Xong rồi, xong rồi, Niệm Tuyết nhìn những hành động ôn nhu đến hận không chảy ra nước của Vu Lạc Vũ lúc này, trong lòng thắng nói xong rồi. Bệ hạ thật sự yêu tiểu chủ rồi, thật sự là yêu!

Người phản ứng chậm chạp như Niệm Tuyết cũng phát hiện Vu Lạc Vũ đã yêu Bùi Ngọc Nhi, như vậy còn Bùi Ngọc Nhi thì sao.....

Vu Lạc Vũ canh giữ Bùi Ngọc Nhi suốt một đêm, cho đến khi trời dần sáng, bên ngoài hiện lên màu trắng bạc, Bùi Ngọc Nhi mới khó chịu hừ một tiếng, dường như sắp tỉnh lại. Vu Lạc Vũ trụ đến nửa đêm, mơ mơ màng màng ngồi thiếp đi bên cạnh giường, thế nhưng nàng ngủ vô cùng cạn, thanh âm Bùi Ngọc Nhi phát ra cực kỳ nhỏ, nhưng cho dù là như vậy nó vẫn đánh thức Vu Lạc Vũ.

"Ngọc Nhi....Ngọc Nhi...." Vu Lạc Vũ thấp giọng khẽ gọi...

Bùi Ngọc Nhi không ứng thanh, Vu Lạc Vũ cũng không lên tiếng, thắng đến một lúc sau, Bùi Ngọc Nhi mới giật giật mắt, sau đó chậm rãi mở ra....

Tỉnh rồi!

Tảng đá trong lòng Vu Lạc Vũ như được thả xuống, ngự y nói tiểu Ngọc Nhi tỉnh rồi thì không sao, tiểu Ngọc Nhi sẽ không chết. Vu Lạc Vũ nở nụ cười tươi như ánh dương nhìn Bùi Ngọc Nhi.

Vừa mở mắt, điều đầu tiên nàng nhìn thấy chính là Lạc Đế, còn có nụ cười đó của nàng, trong lòng Bùi Ngọc Nhi thấy rất khó hiểu nhưng cảm giác cũng không tệ lắm.

"Có cảm thấy khá hơn một chút hay không?" Vu Lạc Vũ khẩn trương hỏi.

"Khát....đau...." Bùi Ngọc Nhi nói đứt quãng, chỉ hai chữ lại hận không thể dùng hết khí lực của nàng vậy. Nàng cảm giác thân thể đau đến sắp

https://thuviensach.vn

chết, nhất là xương sườn, âm ỉ đau.

Biết đau là chuyện tốt, Vu Lạc Vũ mỉm cười, đứng dậy đi rót nước cho Bùi Ngọc Nhi.

Bùi Ngọc Nhi uống nước cũng phí hết sức lực, thân thể cũng không dám ngồi dậy.Vu Lạc Vũ vừa chạm vào nàng, Bùi Ngọc Nhi liền đau đến cau mày, dọa Vu Lạc Vũ cũng không dám tiếp tục chạm vào nàng nữa. Không còn cách nào khác, Vu Lạc Vũ liền áp dụng lại chiêu cũ, ngửa đầu uống một hớp nước, sau đó môi chạm môi đút cho nàng.

Môi hạ xuống, Bùi Ngọc Nhi phút chốc trợn to đôi mắt, nàng muốn tách ra nhưng lại không cử động được. Vu Lạc Vũ đút rất chậm, sợ quá nhanh sẽ khiến nàng bị sặc, ai không biết nàng đang lo lắng, nhưng lại bị Bùi Ngọc Nhi thầm mắng trăm ngàn lần.

Lúc Vu Lạc Vũ ngồi dậy, liền nghe Bùi Ngọc Nhi thấp giọng nói một câu "Dâm tặc."

"Nàng nói gì?" Nháy mắt lửa giận của Vu Lạc Vũ liền bốc cao ba trượng!

Xú nha đầu này, mình chăm sóc nàng cả một đêm, còn móm thuốc, đút nước hầu hạ nàng. Thế mà nàng lại nói mình dâm tặc! Thật sự là muốn tìm chết a! Sớm biết vậy cũng không cần cứu, cứ để nàng ta chết cho rồi!

Thế nhưng những việc Vu Lạc Vũ làm, những thứ Vu Lạc Vũ suy nghĩ, Bùi Ngọc Nhi đều không biết.

"Dâm tặc!" Thanh âm của Bùi Ngọc Nhi lại lớn hơn một chút, nàng nhìn chằm chằm vào Vu Lạc Vũ, không chút sợ hãi.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 50

Hít sâu! Vu Lạc Vũ há miệng to hít sâu, nàng hiện tại là bệnh nhân, không cùng nàng so đo, không cùng nàng so đo... Vu Lạc Vũ nhắm mắt lại đem lửa giận đang lan tràn trong lòng đè ép xuống, qua hồi lâu, mới hướng Bùi Ngọc Nhi nói:

"Xem ra nàng là không có chuyện gì, cô vương đi đây".

"Chờ đã...".

Mới vừa đi được một bước đã bị gọi lại, Vu Lạc Vũ quay đầu chọn mi, nàng còn có lời muốn nói? Nhưng đứng sau một lúc lâu, Bùi Ngọc Nhi cũng vẫn do dự không mở miệng .

"Nói a." Vu Lạc Vũ thúc giục.

"Ngươi đã cứu ta?".

Nghe xong, Vu Lạc Vũ trưng ra khuôn mặt lời này còn không phải là vô nghĩa sao.

"Trừ bỏ bản vương, nàng cho rằng ai còn có thể từ trong tay Quá Vương Thái Hậu cứu nàng?".

Bùi Ngọc Nhi trầm mặc không nói, nàng làm sao sẽ không biết ngoại trừ Vu vương nàng thì còn ai có khả năng có thể cứu mình. Nhưng vấn đề chính là đây, việc nàng cứu mình có nghĩa là nàng đã tuyên chiến cùng hoàng tổ mẫu, vạch rõ hết thảy, tất cả sự tình đều bị làm to lên. Quá Vương

https://thuviensach.vn

Thái Hậu có khả năng sẽ dùng thân phận của mình để lật đổ nàng, đẩy nàng khỏi đế vị. Vì mình mà nàng mạo hiểm như vậy, điều này làm cho Bùi Ngọc Nhi có chút kinh ngạc, mình không phải chỉ là món đồ chơi nàng có cũng được mà không có cũng không sao ư, vì cái gì nàng sẽ vì một món đồ chơi mà đưa bản thân vào nơi nguy hiểm?

Vu Lạc Vũ thấy Bùi Ngọc Nhi dường như không có ý định muốn nói nữa, cũng không nghĩ nhiều, xoay người bước ra nội điện. Nàng còn phải vội vàng thượng tảo triều, thời gian thượng triều đã có chút muộn.

Lúc lâm triều, vẻ mặt Vu Lạc Vũ đầy mệt mỏi, nàng im lặng các đại thần nghe trên điện đưa ra các loại ý kiến đối với hành động lần này của Diệu Nghiêm quốc, không nói một câu. Có người nói là Tiểu vương gia đã chọc giận nữ vương gia của Diệu Nghiêm quốc, cho nên nữ vương gia kia mới mượn chuyện đó phát binh tấn công Lỗ Dương. Cũng có người nói, chỉ sợ vị nữ vương gia kia tâm không ở Lỗ Dương mà là toàn bộ Vu quốc...vân vân... Nhưng mặc kệ như thế nào, bọn họ đều là đoán mò, không có chứng cứ rõ ràng, Vu Lạc Vũ cũng sẽ không đem hy vọng của nàng ký thác trên người các đại thần này. Diệu Nghiêm quốc, nữ vương gia, hay là Vu Lạc Khải, bên cạnh bọn họ đều có người của Vu Lạc Vũ, chỉ cần có một chút động tĩnh, Vu Lạc Vũ sẽ là người thứ nhất biết được, cho nên nàng tuyệt không lo lắng, cũng sẽ không hao tâm tốn sức suy đoán....

Buổi lâm triều trôi qua, Vu Lạc Vũ đã trở lại Vĩnh Cát Điện, thấy Bùi Ngọc Nhi còn đang ngủ say, nàng liền đi đến thư phòng phê duyệt tấu chương. Nhưng chỉ trong chốc lát, Niệm Tuyết lại tiến vào, nàng đi đến bên người Vu Lạc Vũ muốn nói lại thôi, vẻ mặt kia có chút quái dị.

"Làm sao vậy? Lén lén lút lút...".

"Bệ hạ... Tốn Ngũ nàng...".

https://thuviensach.vn

Vừa nghe tên Tốn Ngũ, Vu Lạc Vũ lập tức buông tấu chương trong tay, ngẩng đầu nhìn Niệm Tuyết. Nàng muốn xem thử, rốt cuộc nàng ấy muốn nói gì...

Niệm Tuyết bị nhìn đến hoảng sợ, lắp bắp mất nửa ngày cũng không nói nên lời muốn nói.

"Tốn Ngũ làm sao! Ngươi cứ nói ra." Vu Lạc Vũ có chút buồn cười, nàng vẫn chưa làm gì mà, Niệm Tuyết thế nào lại bị dọa thành như vậy.

"Tốn Ngũ vẫn còn quỳ gối ngoài điện, từ hôm qua...".

"Cô vương biết." Vu Lạc Vũ làm sao lại không biết, lúc lâm triều cùng hạ triều nàng đều nhìn thấy .

"Vậy bệ hạ..." Niệm Tuyết ấp a ấp úng, thật ra là không nói được vế sau. Nàng muốn nói 'Bệ hạ có thể tha cho Tốn Ngũ được không? Nàng đã quỳ lâu như vậy, chân nhất định chịu không nổi.'

Nhưng là nàng phải nói như thế nào đây, nàng không dám nói. Chuyện xảy ra ngày hôm qua toàn bộ Vĩnh Cát Điện đều biết, cũng biết là Tốn Ngũ cố ý làm. Niệm Tuyết ở bên người Vu Lạc Vũ đã mấy năm, tính tình của nàng thế nào, Niệm Tuyết còn không hiểu sao? Lần cầu tình này, lỡ như không cẩn thận, chính mình cũng sẽ bị kéo vào.

"Muốn cầu cô vương tha cho nàng?".

"Ân".

Ân?

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ thật ra có chút kỳ quái nhìn Niệm Tuyết, thẳng đến làm Niệm Tuyết có chút không yên, Vu Lạc Vũ mới nói:

"Cô vương nhớ rõ, ngươi cùng Tốn Ngũ... Cũng chỉ là sơ giao nhỉ.".

https://thuviensach.vn

"Ân, vâng".

"Khôn Bát bảo ngươi đến?".

"...." Lúc này trong lòng Niệm Tuyết là thật sự sợ hãi. Vu Lạc Vũ quả thực là liệu sự như thần, Niệm Tuyết hối hận, lúc ấy đầu óc tự dưng lại không suy nghĩ gì liền đồng ý giúp kẻ vô lại kia, hiện giờ mình sắp bị hại chết rồi.

"Muốn cầu tình sao nàng không tự đến, bảo ngươi đến làm gì" Vu Lạc Vũ vẫn không buông tha, tiếp tục hỏi.

"Nàng nói, nàng cầu tình nhất định vô dụng, nhưng nô tỳ đã hầu hạ bên cạnh bệ hạ thời gian lâu, có lẽ sẽ được".

"Nga." Vu Lạc Vũ gật đầu, lại nói:

"Ngươi cùng Khôn Bát khi nào thì lại có quan hệ tốt như vậy, ngươi nên biết tính tình của cô vương, nếu nói không tốt, chính ngươi sẽ phải bồi mạng a".

Niệm Tuyết âm thầm kêu khổ, nàng sao lại không biết, sao có thể không biết! Nhưng bản thân lại không chịu nổi cái kẻ mặt dày mày dạn Khôn Bát kia khóc cầu. Có ích lợi gì chứ. Ai bảo mình dễ mềm lòng làm chi..

Vu Lạc Vũ mắt cũng không nháy, nhìn khuôn mặt Niệm Tuyết cứ chốc lát lại thay đổi. Nàng có chút buồn cười, Niệm Tuyết cùng Khôn Bát... quan hệ có vẻ tốt a, mệnh đều không để ý, rất khí phách... Được, nàng cũng không muốn truy cứu nhiều, mỗi người đều có con đường không giống nhau.

"Ngươi lui xuống đi, gọi Tốn Ngũ tới".

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết 'a' một tiếng, không kịp phản ứng. Đến khi nàng hồi thần, lập tức vui vẻ ra mặt.

"Vâng, nô tỳ đi ngay." Niệm Tuyết nghĩ, thật tốt, mạng cũng giữ được, người cũng cứu được. Lần sau nhất định không thể tùy tiện đáp ứng Khôn Bát những chuyện như vậy nữa, rất dọa người!

Sau khi Niệm Tuyết lui xuống, không lâu sau Tốn Ngũ liền đi vào, nàng khập khiễn bước đến, hành động vẫn không thay đổi, Vu Lạc Vũ nhìn nàng đang rất run rẩy còn muốn thỉnh an, lúc này mới nhàn nhạt lên tiếng:

"Được rồi, không cần quỳ".

"Bệ hạ...".

Vu Lạc Vũ không nghe Tốn Ngũ nói. Nàng tiếp lời:

"Bùi Ngọc Nhi đã tỉnh, cô vương liền niệm tình ngươi ba năm qua đã tận trung cương vị, lần này tha cho ngươi một mạng, ngươi vẫn là người trong Dạ Tập tổ. Sau khi thương thế khỏi thì lập tức trở về Lỗ Dương. Từ nay về sau, không nên bước vào Vu thành nửa bước" Vu Lạc Vũ nhìn tấu chương, mặt không chút thay đổi, nói. Đối với nàng, đây đã là sự nhân từ lớn nhất.

Tốn Ngũ đứng ở tại chỗ, im lặng nghe Vu Lạc Vũ từng câu từng câu nói hết, sau đó nàng tuyệt vọng nhắm lại hai mắt, hết thảy đều đã kết thúc, quả nhiên là một bước sai, từng bước sai, đi nhầm một nước, thua cả bàn cờ. Tốn Ngũ hối hận, nếu nàng có thể như trước kia yên lặng thủ hộ, mà không phải từ giữa làm khó dễ, kết cục nhất định sẽ không như thế này. Mặc dù không thể cùng nhau, nhưng có thể hằng ngày gặp mặt. Rất hối hận! nhưng thế gian này làm sao có thuốc hối hận? Rất bi thương! Nhưng hết thảy đều là nhân quả, chỉ tiếc 'lạc hoa hữu ý tùy lưu thủy, lưu thủy vô tình luyến lạc hoa'*.

(*Hoa rơi cố ý theo dòng nước, nước chảy vô tình cuốn hoa trôi.)

https://thuviensach.vn

Tốn Ngũ thở dài, thật lâu không đứng dậy nổi, Vu Lạc Vũ cũng nhìn chằm chằm vào nàng, Tốn Ngũ ngẩng đầu lên, bốn mắt nhìn nhau.

"Đi đi!" Vu Lạc Vũ mở miệng, thứ ẩn chứa trong mắt Tốn Ngũ nàng sao lại không hiểu, nhưng biết thì biết, cũng thay đổi không được gì.

Tốn Ngũ hướng Vu Lạc Vũ nở nụ cười, xoay người bước ra nội điện, lộ ra quyết biệt, đúng là sẽ không gặp lại.

Ngoài điện, bầu trời một màu xanh thẫm, gió thổi nhẹ nhẹ, thời tiết rất tốt a. Sự tình đã định, Tốn Ngũ ngược lại cảm thấy bình tĩnh, bởi vì đã không còn đường vãn hồi. Nhìn lên trời, Tốn Ngũ hít một hơi thật sâu, thấm vào lòng người.

"Yêu không nhất định phải ở tại bên người". Một giọng nữ đột nhiên vang lên, Tốn Ngũ mỉm cười, liền biết người nói chuyện chính là Khôn Bát, nàng xoay người nhìn Khôn Bát.

Khôn Bát lại nói:

"Cách xa ngàn dặm cũng được, thiên nhân vĩnh cách cũng thế.".

Tốn Ngũ mỉm cười.

"Biết như thế nào là yêu sao?" Tốn Ngũ vừa mới dứt lời, Khôn Bát lập tức đỏ mặt.

Biết! Sao lại không biết! Chính mình không phải cũng như vậy sao, yêu không nhất định phải cùng một chỗ, yên lặng thủ hộ cũng là yêu.

Thấy Khôn Bát không nói lời nào, Tốn Ngũ thở dài:

"Dù như vậy, ta vẫn yêu nàng, cho dù mãi mãi không gặp, ta ở Lỗ Dương cũng nhất định sẽ trợ giúp nàng.".

https://thuviensach.vn

"Như thế là quá tốt, ta còn sợ ngươi nghĩ không thông.".

"Đó là vì ngươi không hiểu ta.".

Nhìn nhau cười, khẽ đấm vào vai nhau một cái, quân tử chi giao đạm như nước... Tốn Ngũ, chúng ta có duyên gặp lại.

Mấy ngày sau, tình huống của Bùi Ngọc Nhi đã dần dần ổn định, Vu Lạc Vũ lại phân phó người đem Bùi Ngọc Nhi đưa về Dạ Yêu Điện. Nàng bận bịu với chính sự, nhưng có khi cũng sẽ đến Dạ Yêu Điện nhìn xem nàng ất. Từ sau chuyện này, Vu Lạc Vũ cảm thấy rất khó hiểu với thái độ của Bùi Ngọc Nhi đối với nàng, mặc dù vẫn là bộ dáng không có tinh thần kia, nhưng những lời nói lạnh nhạt lại thiếu rất nhiều, thậm chí có khi còn có thể tâm bình khí hòa tán gẫu được hơn hai câu. Việc này thật đúng là làm cho Vu Lạc Vũ khó hiểu. Chẳng lẽ là tiểu Ngọc Nhi biết mình đối xử tốt với nàng, lương tâm trỗi dậy rồi?

Lương tâm trỗi dậy? Có phải thế không... Mỗi lần gặp Vu Lạc Vũ, trong lòng Bùi Ngọc Nhi cũng không tốt cho mấy, nàng biết Vu Lạc Vũ sẽ vì chuyện này mà nhất định bất an trong lòng, nhưng mỗi lần đến, Vu Lạc Vũ vẫn luôn là bộ dáng phong khinh vân đạm kia, điều này, Bùi Ngọc Nhi nhìn ở trong mắt ghi tạc trong lòng. Cho dù muốn nói, Bùi Ngọc Nhi cũng chỉ là định mở miệng rồi liền lại nuốt xuống.

Nói đến Vu Lạc Vũ, đã nhiều ngày quả thật là có chút bất an. Từ sau ngày ấy, chiến sự vốn sẽ xảy ra, lại không đến, Thái Vương Thái hậu sẽ lại chuẩn bị làm gì đây? Từ bỏ sao? Làm sao có thể, ngậm bồ hòn làm ngọt không phải là tác phong của bà ấy. Hay là bà ấy đang mưu đồ bí mật gì, chờ thời cơ chín muồi sẽ lập tức đẩy mình xuống đế vị? Nghĩ đến như vậy, khả năng chuyện thứ hai xảy ra là thật lớn. Thái Vương Thái hậu sống đến niên kỉ này, ăn muối còn nhiều hơn so với mình ăn cơm. Hiện giờ tâm nguyện vẫn chưa hoàn thành của bà ấy chính là điều này, không đẩy mình xuống khỏi đế vị bà ấy làm sao có thể chịu để yên...

https://thuviensach.vn

Đêm hôm đó, Vu Lạc Vũ thu được tin báo từ Lỗ Dương, trên thư viết, sứ thần Vương Khuê phái đi đều bị đưa về, Diệu Nghiêm nữ vương gia không định bắt tay giảng hòa, trận này không đánh không thể .

Vu Lạc Vũ xem xong chiến báo đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, đầu óc thanh tỉnh. Củ gừng này đúng là càng già càng cay a, sao mình có thể quên mất chuyện này. Hoàng tổ mẫu a, ngài mỗi một bước đều tính thật chu đáo, thì ra là đã sớm nghĩ tới trận này sợ là không thể tránh được, cho nên lúc trước mới không ầm ĩ cùng mình. Đợi đến sau khi mình ngăn cản trận chiến này rồi, ngài sẽ ra tay giết mình, dùng Bùi Ngọc Nhi bức mình thoái vị. Vu Lạc Khải ngồi hưởng ngư ông đắc lợi, yên yên ổn ổn làm Vu vương của hắn, giang sơn mỹ nhân đều cầm trong tay... Thì ra tất cả chuyện này rốt cuộc lại đơn giản như vậy. Chẳng qua là... vương vị này thật sự tốt đến như vậy sao? Hay là hoàng tổ mẫu ngài căn bản không hiểu cô vương đây! Ngài không hiểu, vương vị này cô vương muốn, Bùi Ngọc Nhi... cô vương cũng muốn!

Vu Lạc Vũ lúc này liền hạ chỉ cho Khảm Lục tiếp tục giám thị. Mà chỗ Vu Lạc Khải bên kia, nếu như hắn có bất kỳ chuyện mờ ám gì, cứ âm thầm giết.

Tình thế vẫn chưa hiểu rõ nên chỉ có thể tiếp tục quan sát, nhưng Vu Lạc Khải... Vu Lạc Vũ cũng chỉ có thể hy vọng hắn tự giải quyết cho tốt. Bản tự đồng căn sinh, tương tiên hà thái cấp*... Ngươi bất nhân, chớ nên trách ta bất nghĩa. Giết Vu Lạc Khải rồi, hoàng tổ mẫu... Ngài còn muốn đưa ai đi lên vương vị?

(*Vốn cùng sinh ra từ 1 gốc, tại sao lại đốt nhau (thân cây đậu nấu hạt đậu), nồi da nấu thịt, huynh đệ tương tàn.)

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 51

Chiến sự như lửa cháy, năm vạn tinh binh của Diệu Nghiêm cùng năm vạn tinh binh của Vu Quốc, ai thắng ai bại đây?

Người của Diệu Nghiêm trời sinh thân hình to lớn, thể trạng cực tốt, lại hiếu chiến, mà người của Vu Quốc ở sinh sống ở phía Nam, nếu nói về đánh giặc, mọi mặt đều kém hơn Diệu Nghiêm, nhưng người Vu Quốc làm việc chú trọng mưu kế, tâm kế, mà Diệu Nghiêm lại không quan tâm những thứ này, chỉ nhất mực xung trận, song phương đều có ưu cùng khuyết điểm. Nếu nói thắng thua, cũng không thể dễ đoán như vậy.

Tuy là chiến sự xảy ra ở Lỗ Dương, nhưng các đại thần trong triều đình cũng đều mang sắc mặt khổ não. Diệu Nghiêm mơ ước Vu Quốc không phải một hai năm, lại là một núi không thể có hai hổ. Chiến sự này của hai nước tuyệt đối đã từ mấy trăm năm trước, lúc thiên hạ phân làm hai quốc gia. Bởi vì dựa theo hoàn cảnh sinh trưởng của Diệu Nghiêm Quốc mà nói, Vu Quốc hẳn đã bị Diệu Nghiêm Quốc thu vào túi từ sớm rồi, nhưng vì sao đến hiện tại khi Vu Lạc Vũ lên ngôi, hai nước vẫn giằng co như vậy chứ? Mà chuyện này, tất nhiên có nguyên nhân của nó.

Biên giới có chiến sự, trăm họ ở Lỗ Dương nhất định rất khổ sở, vì vậy Vu Lạc Vũ hạ chỉ, sai người vận chuyển ngân lượng, lập tức lên đường đến Lỗ Dương, giúp cho nạn thiên tai hạn hán. Mà người lần này nhận lệnh, chính là Thừa tướng Văn Duẫn!

Tiếu công công tuyển chỉ xong, trên điện liền trở nên xôn xao.

https://thuviensach.vn

Chuyện bé xé ra to, làm quá lên rồi, bất quá chỉ là vận chuyển ngân lượng, lại để cho Thừa tường đương triều nhận lệnh, lần này đi phải mất mấy ngày, qua rất nhiều địa phương, nếu có chút không cẩn thận, lỡ như Văn Duẫn có chuyện không may, Vu Quốc tất nhiên thiếu đi một vị đại tường đa mưu túc trí, lo xa nghĩ rộng. Bất luận thế nào, chiêu này của Vu Vương quả thực là hạ hạ sách a!

Nhưng Vu Lạc Vũ không quan tâm, nàng muốn Văn Duẫn đi tất nhiên là có đạo lý của mình, mà hiện giờ nàng ngồi trên long ỷ trong đại điện, gương mặt trắng tuyết tỏ ra rất bình thản, không chút nào bị những người dưới điện ảnh hưởng. Nàng nhìn Văn Duẫn đứng phía dưới, Văn Duẫn cũng ngẩng đầu nhìn nàng. Đôi mắt đen nhánh của Vu Lạc Vũ tràn đầy thâm ý, nàng biết Văn Duẫn có thể hiểu được, cũng biết hắn nhất định có thể thu xếp ổn thỏa mọi chuyện.

Mà Văn Duẫn quả nhiên không phụ sự kỳ vọng của Vu Lạc Vũ. Hắn nhìn chăm chú vào đôi mắt thâm thúy của nàng, đột nhiên khóe miệng khẽ cười, tất cả đều không cần nói.

"Thần lĩnh chỉ!"Lời của Văn Duẫn hiện ra kiên định, hắn đã hiểu ý của Vu Lạc Vũ.

Hành động lĩnh chỉ của Văn Duẫn càng làm các đại thần bùng nổ như nồi nước sôi, mọi người vội vàng châu đầu ghé tai, sắc mặt muôn hình vạn trạng. Đúng lúc ấy, một thanh âm đột ngột vang lên.

"Khởi bẩm bệ hạ, thần cho rằng loại chuyện nhỏ như vận chuyển vật tư thế này, quả thực không nên để Văn đại nhân đi trước, lỡ như không cẩn thận...." Nói đến chỗ này, người nọ đã dừng lại, có mấy lời nói quá rõ ràng cũng không tốt, đến điểm thì dừng, để bệ hạ hiểu ý, bản thân cũng có đường lui.

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ cười nhẹ.

https://thuviensach.vn

"Cứ như vậy đi. Bãi triều." Vu Lạc Vũ lãnh đạm đáp lại, biểu thị chuyện này không cần bàn thêm nữa. Bởi vì chuyện này, ngoại trừ để Văn Duẫn đi, toàn bộ Vu Quốc không ai có thể đảm nhiệm.

Nàng muốn để Văn Duẫn làm gì?

Tuy Vu Lạc Vũ đã để Khảm Lục âm thầm giám thị, nhưng dù sao cũng chỉ là âm thầm, có vài chuyện không thể chu toàn được mọi mặt, chỉ cần lơ là một chút, chính là liên quan đến đại sự sống còn, cho nên Vu Lac Vũ phái Văn Duẫn đi, ngoài mặt là vận chuyển vật tư giúp nạn thiên tai, thục chất chính là để Văn Duẫn giám sát xem Vu Lạc Khải có âm thầm giở trò gì không. Hơn nữa, Văn Duẫn là Tể tướng trong triều, Vu Lạc Vũ lại phái Tể tường đi giúp nạn thiên tai, đủ có thể thấy Vu Lạc Vũ coi trọng việc này, cho nên nếu Vu Lạc Khải không phải kẻ ngốc nhất định sẽ không sơ suất, nếu hắn muốn làm gì, tất nhiên cũng sẽ ngừng lại. Nhưng như vậy, Vu Lạc Vũ hạ ý chỉ này hắn là có mâu thuẫn?

Thế nhưng nhìn như mâu thuẫn, thực ra cũng không phải vậy...

Văn Duẫn đến Lỗ Dương, Vu Lạc Vũ cẩn thận siết chặt tất cả hành động, thứ nhất là muốn làm trễ tiến trình của hắn, trì hoãn thời gian đã định. Thứ hai, tuy nói là để Văn Duẫn phát hiện hắn phản nghịch có chút khó khăn nhưng Tể tướng Văn Duẫn cũng không phải cục bột, hắn tâm tư kín đáo, đa mưu thiện đoạn. Nếu Vu Lạc Khải đã muốn tạo phản, cho dù hắn có hành tung bí ẩn, phòng ngừa chu đáo đi nữa, cũng nhất định sẽ lưu lại chút dấu vết. Mà chỉ cần hắn để lại một chút manh mối nhỏ, Vu Lạc Vũ tin rằng, Văn Duẫn nhất định sẽ phát hiện ra. Còn thứ ba, Văn Duẫn không giống với Tể tưởng. Hắn văn võ song toàn, điểm này tất nhiên Vu Lạc Vũ đã nhìn ra. Nàng biết Văn Duẫn nhất định sẽ xem tình hình mà làm, trầm tĩnh hoàn thành nhiệm vụ của mình. Cho nên, trải qua xem xét kỹ lưỡng, Văn Duẫn là người thích hợp nhất Vu Quốc. Mà Văn Duẫn quả nhiên không phụ kỳ vọng của nàng, chỉ cần trao đổi ánh mắt liền biết rõ tất cả.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm ngày hôm sau, Văn Duẫn đã chuẩn bị xong tất cả. Vu Lạc Vũ lại tự mình đi tiễn biệt.

Hai người cũng không bàn nhiều về chuyện này, dẫu sao tai vách mạch rừng, thời điểm vô cùng nhạy cảm, tất nhiên phải cẩn thận một chút. Văn Duẫn nhìn Vu Lạc Vũ, gương mặt ôn nhuận tràn đầy kiên định.

"Thần nhất định không phụ sự mong đợi của mọi người."

Vu Lạc Vũ gật đầu, trong mắt dường như có thâm ý, lần này rời đi, ít nhất cũng phải mấy tháng không thể gặp nhau. Lần đầu ly biệt quả thực làm cho lòng người khổ sổ, nhìn nữ tử vốn sẽ trở thành thê tử của mình, rốt cuộc hắn cũng không thể nói được lời nào. Một lúc sau, Văn Duẫn chỉ có thể trầm trầm gật đầu một cái, xoay người phất tay, đại quân lên đường!

Thời tiết bắt đầu dần trở nên ấm áp, cảnh xuân tươi đẹp, gió nhẹ lay động. Vu Lạc Vũ đến tìm Bùi Ngọc Nhi, mang nàng ra ngoài điện phơi nắng. Sau này, e là khoảng thời gian nhàn nhã như vậy sẽ không còn nhiều nữa. Có lẽ ngay cả một giấc ngủ đầy đủ cũng là hi vọng xa vời, cho nên hiện giờ có thể bồi nàng, Vu Lạc Vũ sẽ hết sức bồi nàng.

Thân thể của Bùi Ngọc Nhi cũng đã khôi phục rất nhiều, dẫu sao nàng vẫn còn trẻ, nhưng vẫn không thể cử động, cả ngày đều nằm trên giường. Nếu thời tiết tốt, đám cung nhân sẽ để nàng nằm trên ghế rồi mang ra ngoài phơi nắng, hít thở không khí một chút.

"Tại sao lại không có động tĩnh gì?"

Vu Lạc Vũ lười biếng nằm bên cạnh, nhắm mắt thiu thiu sắp ngủ. Bùi Ngọc Nhi lại thình lình phát ra tiếng, thoáng cái liền làm Vu Lạc Vũ bừng tỉnh. Nàng im lặng một lát, sau đó mới chậm chạp cất tiếng.

https://thuviensach.vn

"Động tĩnh gì."

"Thái Vương Thái hậu."

"Ân, là không có động tĩnh." Vu Lạc Vũ bất động thanh sắc, nhưng trong lòng cũng bị kinh động, ngay sau đó nàng cũng bình thường lại. Loại chuyện dễ hiểu như vậy, chỉ cần suy nghĩ một chút liền biết được tám chín phần. Thì ra, mấy ngày nay sắc mặt Bùi Ngọc Nhi không tốt là vì chuyện này, trong lòng Vu Lạc Vũ có vài phần không phải tư vị.

Bản thân vẫn đa tình cho là nàng đã thông suốt, thì ra chẳng qua là cảm thấy có lỗi với mình a.

Khi yêu người ta luôn dễ dàng bị che mờ mắt. Chuyện dễ nghĩ đến như vậy, vì sao người thông minh như Vu Lạc Vũ lại không nghĩ ra chứ. Chỉ là vì, chuyện như vậy Bùi Ngọc Nhi không đề cập đến, Vu Lạc Vũ cũng không nguyện đi suy nghĩ nhiều, suy nghĩ cũng chỉ tự thêm phiền não.

"Vì sao?"

"Vì sao cái gì, cô vương cũng không phải bà ấy, làm sao biết được?"

Bùi Ngọc Nhi yên lặng không nói, Vu Lạc Vũ không biết Thái Vương Thái hậu vì sao không có hành động? Nàng không tin, nếu Thái Vương Thái hậu thật sự không có động tĩnh, nàng căn bản sẽ không nhàn rỗi phụng bồi mình phơi nắng giống như bây giờ. Bùi Ngọc Nhi tự nhận là đối với Vu Lạc Vũ, nàng ít nhiều cũng có chút hiểu biết. Nàng ấy biết rõ, nhưng cũng không nói ra, duy nhất có thể giải thích chính là, nàng ấy không muốn nói với mình, không muốn để mình biết. Là bởi vì chuyện trong hoàng thất, nàng không muốn để người bên ngoài biết, hay là sợ mình lo lắng, lo sợ thấp thỏm?

"Nàng không cần lo lắng, cô vương sẽ hộ nàng chu toàn."

https://thuviensach.vn

"Ta không phải lo lắng việc này."

"Vậy thì là cái gì?" Vu Lạc Vũ không hiểu, nàng đứng dậy nhìn Bùi Ngọc Nhi.

Nhưng ai biết, Bùi Ngọc Nhi dường như không muốn nói nhiều, lại nghiêng đầu, bắt đầu nhắm mắt nghỉ ngơi. Vu Lạc Vũ híp mắt, không hiểu rốt cuộc Bùi Ngọc Nhi là có ý gì.. Nhìn chằm chằm Bùi Ngọc Nhi trong chốc lát, Vu Lạc Vũ lại tiếp tục nằm xuống, dù cho trong lòng nàng có rất nhiều nghi vấn, nhưng Bùi Ngọc Nhi không muốn nói, nàng cũng không muốn hỏi nữa.

Đảo mắt đã qua ba tháng, thời tiết dần dần nóng lên. Có câu "Thương cân động cốt một trăm ngày*". Qua gần trăm ngày dưỡng thương, thân thể của Bùi Ngọc Nhi cũng đã từ từ khá hơn, tuy vẫn chưa thể vận động quá kịch liệt nhưng ngày thường vẫn có thể tự thân làm việc.

(*Bị thương đến xương cốt phải tịnh dưỡng trong 100 ngày.)

Mà ở biên giới Lỗ Dương, chiến tranh rốt cuộc càng kịch liệt, khói lửa liên miên. Nữ vương gia ngày càng giống như muốn làm thật. Không phải là thật sự muốn tấn công Vu quốc lần nữa chứ? Vu quốc không thích chiến tranh, cũng chưa từng nghĩ sẽ xâm lược Diệu Nghiêm, nhưng Diệu Nghiêm cũng không nghĩ như vậy, mấy trăm năm qua ba lần bốn lượt xâm chiếm, cũng làm cho Vu Lạc Vũ tức giận. Diệu Nghiêm lấn người quá đáng, Vu Lạc Vũ không phải con cá trên thớt mặc người xẻ thịt.

Mà đêm hôm nay, Vu Lạc Vũ lại nhận được thư của Khảm Lục, nữ vương gia lại bí mật truyền chỉ thị, phái người trở về Diệu Nghiêm Quốc, chuẩn bị tiếp tục điều đến mười vạn nhân mã. Khảm Lục đã bí mật chặn lại một tên, uy hiếp người nọ thành thật khai ra, nhưng nữ vương gia rất cẩn

https://thuviensach.vn

thận, lần này bí mật hồi bẩm e là cũng sẽ không chỉ phái một người. Cho nên chỉ thị này nhất định vẫn sẽ truyền đến trong tay Diệu Nghiêm đế.

Vu Lạc Vũ nghiến răng, tay phải nắm trúc giản hơi dùng lực, rào rào một trận vang lên, mảnh trúc giản đó đã trở thành bột phấn, từ kẽ tay nàng chảy xuống, rơi trên bàn sách.

Mười vạn tinh binh, nếu Khảm Lục không cướp được tin tức này, thật sự sẽ làm mình ứng phó không kịp, sau đó Lỗ Dương thất thủ, mà mấy tòa thành trì phía sau cho dù có chuẩn bị cũng không thể chống được mười vạn tinh binh của Diệu Nghiêm, sau đó bọn họ sẽ một đường xuôi Nam, trực tiếp tấn công đến kinh thành. Chậc...quả thật...Vu Lạc Vũ không thể không nhìn nữ vương gia kia với cặp mắt khác xưa, nàng ta lại có thể nhìn ra chỗ yếu nhất của Vu Quốc, thật là lợi hại. Vu Quốc bốn phía sơn thế hiểm yếu, dễ thủ khó công. Nếu từ chỗ khác đánh vào nhất định sẽ lãng phí rất nhiều nhân lực cùng thời gian, mà nơi có thể đánh vào chính là vùng trấn thủ ở Lỗ Dương. Nơi này vốn là không hiện ra nhược điểm, hoàn toàn không ngờ đến nữ vương gia kia có thể nhìn ra.Vu Lạc Vũ căn bản không nghĩ đến mặt này, một chiêu này trái lại đánh cho Vu Lạc Vũ có chút không ứng phó kịp.

Có điều may mắn chính là, trời không diệt Đại Vu ta, kế hoạch kia đã bại lộ, Vu Quốc cũng không dễ đánh như vậy.

Cùng đêm hôm đó, Vu Lạc Vũ liền hạ chỉ lệnh Hách Liên tướng quân mang theo hổ phù, dẫn mười lăm vạn tinh binh, suốt đêm đi đến Lỗ Dương. Trên đường đi ngang qua thành trì lưu lại năm vạn trấn thủ, còn lại mười vạn tốc tốc đến tiếp viện Lỗ Dương.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 52

Không đến vài ngày, Kiền Nhất đang ở xa giám thị Diệu Nghiêm cũng dùng bồ câu đưa tin, báo cho Vu Lạc Vũ biết, Diệu Nghiêm phát binh mười vạn, từ hướng Lỗ Dương xuất phát!

Vu Lạc Vũ xem xong, buông thẻ tre trong tay, để trong chậu than đốt sạch sẽ, Diệu Nghiêm Đế bên kia, quả nhiên là thu được tin tức. Nhưng cho dù Diệu Nghiêm xuất binh, Vu Lạc Vũ lúc này cũng không hề e ngại gì.

Diệu Nghiêm, cách biên cảnh so với mình không gần bao nhiêu, đồng thời xuất binh song phương còn có thể tranh đoạt một phen, nhưng mười vạn tinh binh, mình đã xuất binh sớm hơn bọn họ vài ngày, liền chiếm hết Thiên Cơ, xem mấy ngày nay, Vu Lạc Vũ đã lường trước, Vu quốc có thể ngăn chặn Diệu Nghiêm, giết quân lính bọn họ tan rã, cũng chiếm được vài toà thành trì.

Kế tiếp một đoạn thời gian, không khí có chút khẩn trương, Vu Lạc Vũ mỗi ngày thu được tin tức từ chiến trường truyền đến, nhất nhất duyệt hết. Nàng mỗi ngày nhật lí vạn kỵ*, ngồi chưa ấm chỗ, ngay cả thời gian ngủ cũng không đầy đủ.

(*Chỉ sự bận rộn trăm công nghìn việc.)

Chạng vạng ngày hôm đó, vào thời gian cố định Vu Lạc Vũ lại thu được một phần tin tức đến từ Lỗ Dương mật báo, được Khôn Bát đưa tới trong tay Vu Lạc Vũ, và bất ngờ là, đây là một tin báo thắng. Vu Lạc Vũ mở thẻ tre, chỉ trong chốc lát, gương mặt nghiêm túc của nàng lại lộ ra ý cười.

https://thuviensach.vn

Trận chiến mở màn của Hách Liên tướng quân báo cáo thắng lợi, suất lĩnh mười vạn tinh binh đánh lui binh mã Diệu Nghiêm đóng quân ở Lỗ Dương, hiện nay đang chuẩn bị một đường Bắc thượng, thừa thắng lại đánh chúng trở tay không kịp.

Tốt! Thật sự là quá tốt, không hổ là Hách Liên tướng quân, cữu cữu của mình, quả nhiên là có dũng có mưu. Vu Lạc Vũ khó có thể ức chế được sự vui vẻ trong lòng.

"Diệu Nghiêm a Diệu Nghiêm, người không đánh ta ta không đánh người, người nếu phạm ta ta tất phạm người! Diệu Nghiêm Đế, nữ vương gia, đừng trách cô vương vô tình!"

Thư báo trong thẻ tre, thì ra là Hách Liên tướng quân dĩ nhiên suất lĩnh mười vạn binh mã đã tiến sát đến biên giới Lỗ Dương, sự việc đột ngột này làm cho tình thế xoay chuyển, đừng nói là binh mã Diệu Nghiêm, cho dù là các tướng sĩ của Vu Quốc cũng đều kinh ngạc, không thể tin. Vu Lạc Vũ lần này hạ mật chỉ, ngoại trừ Hách Liên tướng quân tiếp chỉ, bản thân Vu Lạc Vũ, cùng Khôn Bát ra, không còn ai khác biết. Đừng nói Vu Lạc Vũ quá cẩn thận, nàng quả thật là ai cũng không tin, tri nhân tri diện bất tri tâm, sự tình liên quan đến quốc sự, nàng không thể không phòng.

Binh mã Vu quốc tới trước, ngay sau đó binh mã Diệu Nghiêm cũng đến, bởi vì song phương đã xung đột vũ trang, ở biên giới Diệu Nghiêm quốc. Chỉ chưa đến vài ngày, Vu quốc đã dựa vào ưu thế nhân số, tiếp tục tạo áp lực lên Diệu Nghiêm, chiếm giữ một hai tòa thành trì!

Hầu Ương phủ, biên giới Diệu Nghiêm.

Hầu Ương phủ giàu có, phủ đệ xa hoa, bên trong lại tráng lệ, rường cột chạm trổ. Trong thời gian chiến sự, Vưu Lăng Vi ở tại nơi này, ra lệnh, chỉ

https://thuviensach.vn

huy trên chiến trường. Vưu Lăng Vi là ai? Nàng chính là nữ vương gia tiếng tăm lừng lẫy của Diệu Nghiêm quốc !

Vưu Lăng Vi ngồi ở bên trong phủ phía trên đại điện thưởng thức trà, nàng một thân hỏa hồng cẩm y như lửa, da thịt thắng tuyết, nhìn như giai nhân mười tám, mi cong mày liễu, mắt ngọc mày ngài, nét mặt nghiêm túc, lãnh ngạo, nhưng lộ ra tư thái câu hồn nhiếp phách, thật là một vị giai nhân mỹ mạo.

"Vô Danh, có thể báo cho bản vương biết, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Vưu Lăng Vi đặt chung trà xuống, hơi nhấc tay, má đào mang cười, đôi mắt thâm thúy đen như mực, làm cho người ta đọc không ra giờ phút này, nàng rốt cuộc là vui hay giận.

Mà kia phía trên đại điện cũng có một bạch y nhân khác đang ngồi, xem hình thể có lẽ là nam tử, hắn một thân trường sam bạch sắc, bên hông đeo ngọc bội lưu tô, đầu đội mũ trắng che lấp khuôn mặt, càng nhìn không ra hình dáng thật của hắn. Một bên bàn trà lại đặt một thanh trường kiếm chuôi bạc, nam tử này chẳng lẽ là người trong giang hồ?

"Vu vương rất cẩn thận, ta nghĩ người ngươi phái ra không đủ bí ẩn, bị người của nàng bắt được, cho nên đã để nàng chiếm trước lợi thế." Nam tử được gọi là Vô Danh kia mở miệng, thanh âm đúng là tao nhã, hùng hậu nhưng lại có từ tính, làm cho người nghe thư sướng nói không nên lời, nếu thật sự suy tính theo hướng này, tướng mạo của nam tử kia, sợ cũng sẽ không kém.

"Nàng cẩn thận, vậy mà ngươi cũng không biết?".

"Không biết, bên người nàng mọi người đều rất trung thành với nàng, ta rất khó tìm hiểu sâu." Vô Danh dừng một chút, sau đó lại nói.

"Hơn nữa bên người nàng nhân tài đông đúc, người tài ba dị thế rất nhiều, ngay cả ta, nàng cũng không dễ dàng tin tưởng".

https://thuviensach.vn

"Hừ." Vưu Lăng Vi nhẹ xuy một tiếng, ánh mắt lộ ra chút xem thường.

"Nói như vậy, ngươi cũng không có tài giỏi gì."

Nghe vậy, Vô Danh ha ha cười, dáng vẻ không bận tâm.

"Ta nếu đúng như lời ngươi nói, vậy ngươi sao phải cực khổ gọi ta đến đây?".

"Đó là do ánh mắt bản vương vụng về, lại tin tưởng lời của ngươi, có thể đánh đổ Vu Vương, đánh hạ Đại Vu!".

Vô Danh sửng sốt, lập tức bật cười.

"Tại hạ chưa bao giờ nói có thể chắc chắn đánh hạ Vu quốc, Vương gia chớ có lẫn lộn, Vương gia cũng biết Vu Quốc có chỗ lợi hại, nếu ngươi không thể hạ Vu Quốc trước khi Vu vương vận dụng cấm thuật, vậy thì thứ cho tại hạ bất lực".

"Ngươi..." Vưu Lăng Vi trợn mắt lên, rất căm tức, nhưng lại suy nghĩ, hiện nay không phải thời điểm làm lớn chuyện, vì thế nàng dừng một chút, mới nói tiếp:

"Cấm thuật của Vu Quốc rất lợi hại, Vô Danh ngươi cũng là người Vu Quốc, có biết phương pháp phá giải cấm thuật không?".

"Không biết. Đã là cấm thuật, tự nhiên bí ẩn, phương pháp phá giải cấm thuật, chỉ có lịch đại Vu vương biết. Hơn nữa..." Vô danh cố ý kéo dài ngữ điệu, đến tận khi thấy sắc mặt Vưu Lăng Vi không được tốt mới lại nói:

"Cấm thuật không chỉ một cái, phương pháp phá giải cũng không chỉ một cái, trừ phi ngươi biết toàn bộ, nếu không ngươi căn bản ngăn cản không được".

https://thuviensach.vn

Vưu Lăng Vi vừa nghe, liền nhíu mi, trong mắt lộ vẻ sợ hãi, nàng đã chính mắt chứng kiến lần trước hai nước phân tranh, cuối cùng Vu Quốc phóng thích cấm thuật. Lúc ấy thiên lôi rung động, sau đó tận mắt nàng nhìn thấy, những cái bóng đen dày đặc như sóng biển, bóng đen hướng đến đâu, vật còn sống lập tức chết sạch, ngay cả khối xương cốt bột phấn cũng không còn.

"Đã như vậy, trận chiến này còn đánh thế nào?".

"Tại hạ mới vừa nói, phải đánh hạ Vu Quốc trước khi Vu Vương nảy ra ý định vận dụng cấm thuật. Kỳ thật là có phần thắng, Vu vương sẽ không dễ dàng vận dụng cấm thuật, đã là cấm thuật, tất nhiên cũng có nguyên nhân không thể tùy tiện dùng".

"Nên làm như thế nào?" Vưu Lăng Vi hỏi.

Bên này, Vô Danh tay phải nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, thanh âm 'bộp bộp bộp' vang vọng toàn bộ đại sảnh, động tác của hắn có chậm rãi có quy luật, gõ một lát, hắn liền ngừng tay, sau đó chậm rãi nói ra tám chữ.

"Trước bắt Tiểu vương, sau bắt Đại vương".

Trước bắt Tiểu vương, sau bắt Đại vương?

Vu Quốc.

Vu Lạc Vũ đã nhiều ngày liên tục thu được thư báo, Hách Liên tướng quân suất lĩnh mười vạn đại quân đã đánh vào biên giới Diệu Nghiêm, thẳng đến song phương binh mã chạm trán, mới lại bắt đầu ở thế giằng co, mà địa điểm là ở Diệu Nghiêm Hàm Than thành.

https://thuviensach.vn

Suốt thời gian này Vu Lạc Vũ rất bận rộn, không thể quan tâm đến Bùi Ngọc Nhi. Mà Bùi Ngọc Nhi từ sau lần bị thương đó, thân thể đã dần dần khôi phục như lúc ban đầu. Nàng đứng ở trong Dạ Yêu Điện, mỗi ngày cũng chỉ lặp đi lại một vài việc vô vị tiêu khiển, thật là nhàm chán.

Đã mấy tháng không gặp Vu Lạc Vũ, trong đầu Bùi Ngọc Nhi có khi cũng sẽ đột nhiên hiện ra bộ dáng của nàng, đủ loại biểu tình của nàng, chiếm cứ trong lòng, lái đi không được. Mỗi khi như vậy, Bùi Ngọc Nhi luôn mờ mịt rối rắm, sau đó dùng sức lắc lắc đầu, ý định loại trừ những ảo ảnh đang hiện lên trong đầu kia.

Thì ra mình cũng sẽ nhớ nàng...

Đối với chiến sự ở biên cảnh Lỗ Dương, Bùi Ngọc Nhi cũng có chút hiểu biết, các cung nhân khi nhàn hạ thường tán gẫu với nhau nên cũng truyền đến tai nàng, chỉ là các cung nhân này luôn thêm mắm thêm muối, tình huống cụ thể, Bùi Ngọc Nhi cũng không rõ ràng, nàng chỉ biết là Vu Lạc Vũ bề bộn nhiều việc, đến nỗi không có thời gian bận tâm đến mình. Mà nàng, tất nhiên cũng không có khả năng giúp Vu Lạc Vũ chia sẻ, dù sao đối với chiến sự, Bùi Ngọc Nhi không hiểu, cũng chỉ là xem hoa trong sương thôi.

Hôm nay, bầu trời trong trẻo, gió nhẹ mát mẻ. Bùi Ngọc Nhi nhìn trời, nhưng lại nảy ra ý niệm muốn xuất cung du ngoạn, ngẫm lại, lần trước xuất cung vẫn là mùa đông tuyết nhiều, hiện giờ đã sắp vào hạ.

Bùi Ngọc Nhi tùy tiện gọi tiểu công công đứng cách đó không xa đến, bảo hắn dẫn đường, nói là muốn đến Vĩnh Cát Điện. Tiểu công công kia trừng lớn hai mắt, đột nhiên không phản ứng kịp, tiểu chủ ở tại Dạ Yêu Điện, nói lâu cũng không lâu lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, nhưng kẻ nào cũng đều có thể nhìn ra tiểu chủ không thích Vu Vương, cầu tránh còn không kịp. Hôm nay như sao lại chủ động yêu cầu gặp Vu Vương.

https://thuviensach.vn

Nhưng nghi hoặc thì nghi hoặc, tiểu công công tuy sửng sốt một chút nhưng vẫn mang theo Bùi Ngọc Nhi đi đến Vĩnh Cát Điện.

Thời điểm Tiểu công công vào cửa thông truyền, Vu Lạc Vũ cũng kinh ngạc một phen, nhưng trong lòng lập tức tràn đầy vui mừng, ngẫm lại mấy tháng nay thật sự đã lãnh lạc nàng, không nghĩ Tiểu Ngọc Nhi có thể chủ động tìm đến mình.

"Gọi nàng ấy vào đi"

Vu Lạc Vũ buông bút trong tay, nhìn Tiểu công công nói, ngữ khí mặc dù bình thường, nhưng biểu tình trên mặt bán đứng cảm xúc của Vu vương lúc này.

Tiểu công công ý cười trong suốt, vâng lời, lui xuống.

Bất quá trong chốc lát, Bùi Ngọc Nhi liền tiến vào. Nàng vẫn là một thân cẩm y bạch sắc như tuyết, kiểu tóc đơn giản nhưng cực hợp với nàng, cái miệng nhỏ anh đào, eo thon dương liễu, mắt ngọc mày ngài, vô cùng rực rỡ. Bùi Ngọc Nhi tuy nghiêm túc, khuôn mặt chính kinh, nhưng lại khiến Vu Lạc Vũ nhìn thế nào cũng thuận mắt, mấy tháng không gặp, nàng đúng là lại càng thêm xinh đẹp. Đây là vì nàng ấy đã thật sự trở nên xinh đẹp, hay là vì đã lâu rồi không gặp đây?

"Tìm cô vương có chuyện gì?" Vu Lạc Vũ cất lời, khóe miệng câu ra ý cười.

"Ngươi rất bận sao?"

Bùi Ngọc Nhi không trả lời vấn đề củaVu Lạc Vũ, mà là thẳng thắng hỏi điều bản thân muốn hỏi, ngươi rất bận sao, lâu rồi không gặp ngươi.

"Ân." Vu Lạc Vũ hé miệng, ngẩng đầu nhìn Bùi Ngọc Nhi gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Đúng là rất bận, đã mấy đêm chưa từng ngủ ngon".

Bùi Ngọc Nhi nhìn lại, quả nhiên trên gương mặt nõn nà của Vu Lạc Vũ lộ ra nét mỏi mệt, chỗ dưới mắt cũng hiện một tầng màu đen.

"Chiến sự ở Lỗ Dương như thế nào?".

"Mấy ngày trước đây thư báo liên tục, mấy ngày nay quân tiếp viện của Diệu Nghiêm đã đến, chiến sự lại bắt đầu giằng co, có chút lo lắng a."

"Lo lắng?" Bùi Ngọc Nhi dừng một chút.

"Ngươi đang chỉ Diệu Nghiêm Quốc hay là Vu Quốc?".

"Cả hai, từ xưa chiến sự, bị liên lụy chính là dân chúng vô tội, vô luận thắng bại, cô vương cảm thấy điều tệ hại xảy ra nhiều hơn, bởi vì lợi ích đạt được chính là một đống vật chết, mà tệ hại cũng là cả hai, người sống vật chết đều có, đây là nguyên nhân cô vương không thích chiến tranh".

"Không thể giảng hòa sao?".

Vu Lạc Vũ lắc đầu

"Người Diệu Nghiêm hiếu chiến, việc giảng hòa, không quá dễ dàng".

"Cho nên lần này chúng ta thay đổi, đánh thẳng vào Diệu Nghiêm, làm cho người Diệu Nghiêm biết Vu Quốc cũng không phải dễ khi dễ như vậy?".

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ mỉm cười

"Diệu Nghiêm ba phiên bốn lần xâm chiếm như vậy, cô vương cũng chán ghét, giáo huấn bọn họ một lần, cũng để cho bọn họ biết Vu vương không phải hiền lành, mà khi dễ".

https://thuviensach.vn

"Giáo huấn? Ngươi chưa từng nghĩ tới sẽ đem Diệu Nghiêm Quốc thu vào trong túi?".

"Một Vu Quốc đã đủ cô vương bận rộn, cô vương còn muốn trường thọ thêm vài năm, cùng tiểu Ngọc Nhi làm chút việc phong hoa tuyết nguyệt" Vu Lạc Vũ vốn còn đúng đắn, nhưng vừa chuyển liền bắt đầu trêu đùa Bùi Ngọc Nhi. Vu Lạc Vũ cười thầm, từ khi nào mình cũng trở nên phóng đãng không kềm chế được như thế.

"Ngươi..." Bùi Ngọc Nhi vẫn đang nghiêm túc nghe, lại bị sự thay đổi đột ngột của Vu Lạc Vũ khiến nàng đỏ bừng mặt, giống trái táo chín, Vu Lạc Vũ nhìn thấy, trong lòng run lên, thật sự khống chế không được muốn tiến lên cắn một ngụm, nếm thử tư vị ngọt ngào kia.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 53

"Đến đây." Vu Lạc Vũ vẫy tay, tỏ ý Bùi Ngọc Nhi đi đến bên người nàng.

"Muốn làm gì?"

"Nàng đứng không thấy mệt sao, đến ngồi bên cạnh cô vương." Vu Lạc Vũ trang nghiêm lên tiếng, giống như thật sự sợ Bùi Ngọc Nhi mệt mỏi.

Bùi Ngọc Nhi hồ nghi, cũng không nhúc nhích. Vu Lạc Vũ cũng không chờ nàng mở miệng, liền tiếp lời:

"Nàng sợ cái gì, cô vương sẽ ăn nàng sao? Đến đây."

Chần chờ chốc lát, Bùi Ngọc Nhi vẫn là thỏa hiệp. Tọa y của Vu Lạc Vũ rất lớn, hai người ngồi vẫn thoải mái, nhưng Bùi Ngọc Nhi vẫn ngồi cách rất xa Vu Lạc Vũ, ngồi vào bên còn lại.

Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi, đôi mi lá liễu nhẹ cau lại.

"Ngồi xa như vậy làm gì?"

"Không phải cũng đã ngồi rồi sao, ngươi còn muốn như thế nào nữa!"

"Ngồi xa quá, đến đây!" Sắc mặt Vu Lạc Vũ kéo căng, ngữ khí áp bức.

Lại dùng quyền lực hù dọa người khác, Bùi Ngọc Nhi âm thầm oán, nhưng vẫn xê dịch thân thể sang bên cạnh một chút. Nàng trừng mắt nhìn Vu Lạc Vũ, chớp cũng không chớp.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ nâng mi.

"Dáng vẻ này của nàng phải sửa lại một chút, Thái Vương Thái hậu chính là dựa vào điểm này mới có thể đánh nàng nặng như vậy." Đối với Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ cũng rất lo lắng, nàng hiểu rất rõ tính khí của nàng ấy, tất xấu này của nàng ấy cộng thêm tính khí cây ngay không sợ chết đứng kia, Vu Lạc Vũ không cần nghĩ cũng biết, lần trước Thái Vương Thái hậu gọi nàng ấy đến Ý Thiên điện tra hỏi, nàng ấy nhất định cũng bướng bỉnh như vậy, chọc giận Thái Vương Thái hậu nên mới để cung nữ Phong Nghi kia hạ thủ nặng như vậy. Nếu nàng ấy có thể hạ thấp thái độ một chút, trì hoãn thời gian một chút, nàng ấy cũng sẽ không bị thương đến mức như vậy.

"Ta chưa bao giờ sợ ai, tại sao phải sửa."

"Ngay cả cô vương cũng chưa từng?"

"Chưa từng." Bùi Ngọc Nhi vẫn không sửa, vẫn là bộ dáng ngông cuồng tự cao tự đại.

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ nhìn chằm chằm Bùi Ngọc Nhi, sắc mặt lãnh nhược băng sương. Nhưng một khắc sau đó lại cúi đầu hôn lên môi Bùi Ngọc Nhi, hai đôi môi tương hợp, đôi môi mềm mại lại mang theo khí tức ngọt ngào của Bùi Ngọc Nhi bị Vu Lạc Vũ ngậm lấy, hút, liếm...

Đột nhiên mở to đôi mắt, Bùi Ngọc Nhi lăng ngốc ngồi nguyên tại chỗ, đột nhiên bị người kia bất ngờ hôn đến, nhiễu loạn lòng nàng, đầu óc trống rỗng cũng không biết nên phản ứng gì. Thình thịch, tiếng tim đập đến tự bản thân Bùi Ngọc Nhi cũng có thể cảm giác được, hận không thể vọt ra khỏi cơ thể.

Bùi Ngọc Nhi vẫn ngẩn người, Vu Lạc Vũ nhân cơ hội này đưa lưỡi vào miệng nàng, chiếc lưỡi linh hoạt qua lại quét qua răng của Bùi Ngọc Nhi, sau đó cuốn lấy chiếc lưỡi của nàng hút vào miệng mình. Vu Lạc Vũ kéo

https://thuviensach.vn

lấy vòng eo thon của Bùi Ngọc Nhi, chặt chẽ ôm lấy, hô hấp dồn dập, tựa như Bùi Ngọc Nhi chính là cam lộ, mà Vu Lạc Vũ giống như một người lữ khách đã rất lâu chưa từng được uống nước vậy.

Dần dần mất khí lực, hô hấp của Bùi Ngọc Nhi cũng bắt đầu loạn nhịp theo, nàng chưa từng chủ động, nhưng cũng sẽ không cự tuyệt, mặc cho chiếc lưỡi của Vu Lạc Vũ tùy ý phóng hỏa trong miệng nàng. Sau đó, trong bụng lại thoát ra một loại cảm giác nóng ran như lửa đốt.

Cho đến rất lâu sau, Bùi Ngọc Nhi cảm giác hô hấp của mình bắt đầu cạn kiệt, hít thở lập tức trở nên khó khăn, nàng mới đưa hai cánh tay đẩy người kia ra. Vu Lạc Vũ nương theo lực đạo của nàng lùi về sau một chút, môi rời khỏi đôi môi nàng, trong mắt ý loạn tình mê, miệng thở hổn hển. Sau đó đầu nàng tiến vào ngực Bùi Ngọc Nhi, cánh môi chuyển sát đến bên tai nàng, lẩm bẩm:

"Người trong thiên hạ đều sợ cô vương, nhưng cô vương lại rất thích vì tiểu Ngọc Nhi chưa từng sợ cô vương." Lời nói của Vu Lạc Vũ mềm nhẹ, cuối cùng lại nghe ra chút mệt mỏi.

Mà Bùi Ngọc Nhi nghe đến đây, bất ngờ giống như bị đánh một gậy, nàng ngây người tại chỗ không biết nên đáp lại như thế nào.

Nàng nói thích, là cái loại thích nào?

Đôi môi của Vu Lạc Vũ vẫn còn dán vào bên tai Bùi Ngọc Nhi, nhẹ nhàng thổi khí như lan, khiêu khích tất cả giác quan trên người Bùi Ngọc Nhi, thân thể tê dại. Bùi Ngọc Nhi giật giật người, muốn đẩy Vu Lạc Vũ rời khỏi người nàng, cảm giác đó quá mức khó nhịn, chẳng qua là chỉ động được mấy lần, Vu Lạc Vũ lại lên tiếng:

"Đừng động, để cô vương tựa vào một lúc, trên người tiểu Ngọc Nhi có hương vị làm cho cô vương an lòng."

https://thuviensach.vn

An lòng?

Tuy là nghi ngờ nhưng Bùi Ngọc Nhi vẫn dừng động tác. Bùi Ngọc Nhi nghĩ, có lẽ nàng quá mệt mỏi, dẫu sao chiến sự ở Lỗ Dương vẫn đang sôi sục. Thôi được, cứ để nàng tựa vào một hồi đi. Bùi Ngọc Nhi nghĩ như vậy, thay bản thân chối bỏ trách nhiệm. Bởi vì, nếu là lúc trước, Bùi Ngọc Nhi nhất định sẽ không để Vu Lạc Vũ đến gần mình dù chỉ là một chút.

Thẳng đến hồi lâu, lâu đến thân thể Bùi Ngọc Nhi tê dại mất cảm giác, mà nàng cũng đã cho rằng Vu Lạc Vũ đã ngủ say, Vu Lạc Vũ lại khó chịu hừ một tiếng, chậm rãi ngồi dậy.

Sắc mặt nàng đã khôi phục như lúc ban đầu, chính là một Lạc đế anh tư hiên ngang, tự tin tràn đầy.

"Nàng còn chưa nói tìm cô vương có chuyện gì?"

Đột nhiên thay đổi chủ đề khiến cho Bùi Ngọc Nhi có chút sửng sốt, sau đó trong lòng bỗng nhiên có chút đau. Nhìn cái người trước mắt đã trở về là một Lạc đế thần thái sáng lạng, Bùi Ngọc Nhi cảm giác chẳng lẽ mới vừa rồi tất cả đều là mộng? Đây mới là dáng vẻ mà Lạc đế nên có, vừa rồi thật sự là nàng sao?

Ấp úng mở miệng, Bùi Ngọc Nhi vẫn cảm thấy nghi ngờ với tất cả những chuyện vừa diễn ra lúc này.

"Ta thấy khí trời rất tốt, muốn xuất cung hít thở một chút."

"Xuất cung?" Vu Lạc Vũ lặp lại lần nữa, đến khi Bùi Ngọc Nhi gật đầu xác nhận, nàng mới gật gù, đáp:

"Cũng đã mấy tháng rồi chưa xuất cung, dựa theo tính tình của nàng có lẽ cũng đã muốn xuất cung rồi. Chỉ là...." Vu Lạc Vũ nói đến đây, có chút khó xử, không biết nên nói ra thế nào.

https://thuviensach.vn

"Chỉ là cái gì....?" Bùi Ngọc Nhi vội hỏi.

"Chỉ là gần đây cô vương rất bận rộn, e rằng không có cách nào cùng Ngọc Nhi xuất cung."

"Không sao, chính ta đi là được rồi."

Vu Lạc Vũ ngậm miệng không nói, bản thân nàng rất bận rộn, nhất định không cách nào cùng tiểu Ngọc Nhi xuất cung, mà tiểu Ngọc Nhi muốn xuất cung, nàng lại không muốn nàng ấy mất hứng thú, nhưng để nàng ấy đi một mình lại sợ gặp bất trắc.

Để Khôn Bát âm thầm bảo vệ nàng?

Vu Lạc Vũ hướng ra ngoài cửa sổ nhìn bầu trời một chút, không đến vài canh giờ, chiến thư liền sẽ đưa đến, bồ câu đưa thư chỉ nhận biết Khôn Bát, không thu được tin báo hoặc làm trễ nãi chính là quốc gia đại sự, chỉ cần có chút bất trắc là sẽ dùng mạng của bách tính trăm họ bồi vào. Lần này chính là đang làm khó Vu Lạc Vũ, làm sao cho phải đây?

Bùi Ngọc Nhi thấy Vu Lạc Vũ ngậm miệng không nói, cho là nàng vẫn sợ mình còn mang ý niệm lẫn trốn, trong lòng đột nhiên dâng lên một trận phiền muộn.

"Có phải ngươi sợ ta sẽ lẩn trốn hay không? Ngươi yên tâm, Tiểu Hổ ca ca cùng sư phụ vẫn còn ở trong tay ngươi, ta nhất định là sẽ không chạy trốn."

Vu Lạc Vũ nhìn thấy khuôn mặt Bùi Ngọc Nhi đầy mất hứng, trong lòng lại buồn cười, nàng khẽ câu khóe môi:

"Cô vương chưa từng nói như vậy, chẳng qua là cô vương không cách nào cùng nàng xuất cung, sợ nàng gặp bất trắc, hiện giờ cô vương đang suy nghĩ biện pháp."

https://thuviensach.vn

Mà khi Bùi Ngọc Nhi nghe Vu Lạc Vũ nói lời này, lại cũng bất tri bất giác cười đáp lại một tiếng:

"Làm gì sẽ có nhiều bất trắc như vậy."

"Chuyện lần trước đã quên rồi sao?" Vu Lạc Vũ khiển trách nhìn Bùi Ngọc Nhi một cái, sau đó lại nói:

"Hiện tại Lý Như Ngọc cũng không ở trong cung, chi bằng Ngọc Nhi, nàng chờ đến ngày mai lại đi?"

"Ngày mai thời tiết không nhất định sẽ tốt như vậy." Bùi Ngọc Nhi nói xong, nhìn thấy Vu Lạc Vũ vẫn dáng vẻ không muốn cho đi, đầu óc nàng chuyển một cái.

"Ta có thể mang theo tiểu Lý công công ở Dạ Yêu Điện, hắn có võ công, ta đã nhìn thấy, rất lợi hại."

"Tiểu Lý công công nào? Cô vương thế nào lại không biết?"

"Trong cung nhiều cung nhân như vậy, ngươi nhớ hết được sao?"

Bùi Ngọc Nhi vừa thấy Vu Lạc Vũ không nói lời nào, cảm thấy rất có triển vọng, vội vàng lại thêm mắm muối vào.

"Ta chỉ đi ra ngoài một lúc, chốc lát liền sẽ trở về, hơn nữa tuy nói ta không còn công phu nhưng kinh nghiệm vẫn còn, huống hồ chi làm gì có nhiều chuyện xui xẻo như vậy rơi xuông trên đầu ta."

Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi nói đến hưng phấn, cũng không nỡ ngăn trở gì nữa, cũng chỉ đành phải thỏa hiệp.

"Vậy nàng đi sớm về sớm, nhớ đừng gây chuyện."

"Ân!" Bùi Ngọc Nhi vô cùng vui vẻ, gật đầu xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

"Chờ một chút..." Vu Lạc Vũ đột nhiên gọi Bùi Ngọc Nhi lại, giọng nói rất không biết làm sao, Bùi Ngọc Nhi xoay người.

"Còn có chuyện gì?"

Vu Lạc Vũ tiện tay cầm lấy tấm lệnh bài trên bàn, lung lay trước mặt Bùi Ngọc Nhi:

"Không có nó, nàng làm thế nào xuất cung?"

Bùi Ngọc Nhi hé miệng, không nói gì chỉ bước đến trước mặt Vu Lạc Vũ, cầm lấy lệnh bài trong tay nàng, sau đó xoay người rời đi.

Ra đến cửa điện, khuôn mặt như hoa đào, dung nhan tuyệt mỹ của Bùi Ngọc Nhi tinh nghịch cười nhẹ.

Tiểu Lý công công, thật có lỗi, Ngọc Nhi không cẩn thận liền đem ngươi nói thành cao thủ võ lâm rồi.

Sau đó, bản thân nàng vô cùng thuận lợi không trở ngại thu xếp mọi chuyện. Bùi Ngọc Nhi gọi tiểu Lý công công đến để hắn cùng nàng xuất cung.

Bên ngoài cùng, trời xanh mây trắng, không khí vô cùng mát mẻ, thời tiết đã trở nên ấm áp, Bùi Ngọc Nhi mặc một bộ bạch sam mỏng, làm nổi bật vóc người tinh tế của nàng, da thịt nõn nà, môi hồng xinh xắn, mái tóc đen như thác đổ xuống, mang theo ánh bạc. Bùi Ngọc Nhi như vậy khiến cho không ít người trên đường liên tục quay đầu nhìn, thậm chí còn có người dừng bước, vẻ mặt đầy ái mộ. Nàng khuynh quốc khuynh thành, tựa như một bức cổ bảo giai họa thế gian khó tìm.

https://thuviensach.vn

Tiểu Lý sau lưng nàng cũng là dáng vẻ say mê, hầu hạ Bùi Ngọc Nhi lâu như vậy, vốn vẫn là khuôn mặt đó, hắn thế nào cũng chưa từng có cảm giác như vậy với tiểu chủ giống hôm nay? Nhưng sau đó, hắn suy nghĩ một chút liền sáng tỏ, trong cung là dạng địa phương thế nào, mà bên ngoài lại là loại địa phương thế nào, tự do cùng gồng xiêng, cũng khó trách tiểu chủ vừa ra ngoài liền thay đổi thành người khác. Vừa nghĩ như thế, tiểu Lý cảm thấy, không riêng gì tiểu chủ mà liền cả mình cũng đều cảm thấy vui vẻ, cảm giác này không giống với khi ngây ngốc trong cung. Tiểu Lý cười hắc hắc, đi theo sau lưng Bùi Ngọc Nhi đều luôn miệng nói:

"Tiểu chủ, ngài đúng là rất đẹp, làm cho người bên đường liên tục nhìn ngài."

Nghe vậy, Bùi Ngọc Nhi đưa mắt nhìn xung quanh một chút, quả nhiên thấy có vài nam tử xa lạ mang theo ánh mắt ái mộ nhìn nàng, nàng khinh thường xuy nhẹ một tiếng.

"Nhìn cũng vô ích, cũng sẽ không đến lượt bọn họ." Trong mắt của những nam tử đó chẳng qua chỉ có tham lam, Bùi Ngọc Nhi nhìn thấy, lòng liền dâng lên cảm giác buồn nôn.

"Vậy trái lại cũng đúng." Tiểu Lý lẩm bẩm gật đầu, chậc lưỡi nói tiếp.

"Những người phàm phu tục tử này căn bản không xứng với tiểu chủ ngài."

"Oh?" Bùi Ngọc Nhi thiêu mi.

"Vậy ngươi nói, ai có thể xứng với ta."

Ai ngờ câu hỏi này lại làm khó tiểu Lý, hắn ngập ngừng hồi lâu, mới cười nói:

"Nô tài không dám nói..."

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi chép miệng, cảm thấy không thú vị, xoay người lại đi dạo. Trong lòng nàng biết, tiểu Lý đúng là không dám nói, chuyện này với các cung nhân giữa Vĩnh Cát Điện cùng Dạ Yêu Điện mà nói, quan hệ giữa mình cùng Lạc đế e là khá rõ ràng. Mình chính là người của Lạc đế nàng, làm sao có nam tử thế gian nào có thể xứng với mình? Mà cái chữ xứng hay không xứng này, nói đến Lạc đế, mình lại xứng với nàng sao? Hai nữ tử, làm sao có thể nói đến sau này?

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 54

Đột nhiên tâm tình lại không tốt lắm, ngực hơi hơi khó chịu, rất là khó chịu. Bùi Ngọc Nhi biết chắc vì lại nghĩ đến Lạc đế, mấy tháng nay, tình huống như vậy luôn xuất hiện một cách khó hiểu, khiến người phiền muộn.

Một đường đi tới, bất tri bất giác lại đến một hàng quán ven đường, lần đầu xuất cung mình còn định đến đó chơi, ai ngờ Tiểu Hổ ca ca lại xuất hiện. Nhớ tới Tiểu Hổ ca ca, cũng không biết hắn hiện tại ra sao, còn bị nhốt trong sơn trang hay không. Bùi Ngọc Nhi nghĩ, xem ra sau khi hồi cung tìm một cơ hội hỏi Lạc đế một chút, nếu Tiểu Hổ ca ca vẫn bị nhốt, hy vọng chính mình có thể nói động Lạc đế để nàng thả hắn ra.

Bùi Ngọc Nhi cho lão bản hai quan tiền, lão bản đưa cho Bùi Ngọc Nhi mười cái vòng trúc. Bùi Ngọc Nhi cầm vòng trúc liền bắt đầu ném lên những vật nhỏ dưới đất, mười cái vòng trúc sáu cái chuẩn, lão bản đều sắp khóc. Tiểu cô nương này từ đâu đến vậy, thật lợi hại, lại ném trúng nhiều như vậy, bảo hắn làm sao hoàn vốn đây.

Bên này Bùi Ngọc Nhi cũng là không hài lòng, nàng bĩu môi, lúc trước đều là bách phát bách trúng, chưa từng có sai lầm. Bùi Ngọc Nhi liền đứng nguyên tại chỗ, nhìn lão bản khóc không ra nước mắt cầm vật nàng ném trúng đi đến trước mặt đưa cho nàng. Bùi Ngọc Nhi nhìn chúng nó, thế nhưng cũng không khơi nổi chút hứng thú của nàng, cũng liền từ bỏ, mang chúng theo chỉ là gánh nặng. Nàng hướng lão bản nói tiếng cảm ơn, xoay người đi. Nhưng lão bản lại cảm thấy khó hiểu, đoán không ra vị cô nương trước mắt này đang nghĩ cái gì, có điều cô nương này không cần cũng tốt, thật ra không ảnh hưởng đến sinh ý.

https://thuviensach.vn

Người đến người đi trên phố xá, Bùi Ngọc Nhi đột nhiên cảm giác bản thân thật cô độc. Tại sao lại nghĩ như vậy? Bùi Ngọc Nhi bối rối với sự thay đổi tâm tư của chính mình. Lòng nàng rất rõ ràng, sự thay đổi này là do ai.

Chỉ là cảm tình này không thể tiếp tục, không thể quên được nỗi hận lúc trước, cũng không thể quên được thân phận Vu vương. Cho dù vứt bỏ hết thảy, đối với người bên ngoài mà nói, mình chính là bí mật mà Vu vương không thể cho ai biết, chẳng lẽ thật sự phải làm rối gỗ giấu riêng của nàng? Sống cùng nàng một chỗ mà phải trốn trốn tránh tránh, sau đó đợi cho sự việc bại lộ, lại bị vứt bỏ sao? Lòng Bùi Ngọc Nhi rõ ràng, một khi quan hệ nàng cùng Vu Lạc Vũ trồi lên trên mặt nước, chờ đợi nàng sẽ là một màn mà cả đời khó quên. Cực hình gì nàng cũng không sợ, Bùi Ngọc Nhi không kiêng kỵ, đó không đáng e ngại. Bùi Ngọc Nhi chỉ sợ, nếu chính mình từ bỏ hết thảy chấp nhận nàng, rồi khi ngày ấy đến, người bị vứt bỏ sẽ chỉ là mình. Nàng ấy biết yêu là như thế nào sao, giang sơn mới là thứ mà loại người lãnh huyết như nàng cần .

Bùi Ngọc Nhi đang nghĩ đến nhập thần, đột nhiên va phải thứ gì đó, Bùi Ngọc Nhi không kịp phòng bị, lảo đảo lui về phía sau hai bước. Nàng xoa xoa bên vai bị đụng đau, có chút tức giận, vừa định để người kia giải thích, lại đột nhiên cảm giác được nơi cổ tay áo nhẹ rất nhiều. Bùi Ngọc Nhi sờ sờ, không xong, tiền túi bị trộm!

"Mau bắt lấy người mặc áo đen kia!" Bùi Ngọc Nhi kịp phản ứng, vội vàng hướng tới tiểu Lý hô, mà tiểu Lý cũng giật mình nga nga hai tiếng, liền vội vàng xoay người chạy theo người mặc áo đen kia.

Bên này, Bùi Ngọc Nhi cũng nhấc chân đuổi theo, thật sự rất tức giận, ban ngày ban mặt mà muốn trộm, lại còn ở trong Vu thành. Nhìn nam tử kia thân thể cũng cường tráng, tại sao cái tốt không học, lại làm những chuyện xấu xa này. Bùi Ngọc Nhi giận đến không kiềm được, có tay có chân sao không chính mình động thủ, cơm no áo ấm. Đáng đánh!

https://thuviensach.vn

Nam tử kia rất nhanh, hận không thể mọc cánh dưới chân. Tiểu Lý ở phía sau đuổi theo, bị rơi lại phía sau một chút, nhưng vẫn chưa mất dấu kẻ kia. Mà Bùi Ngọc Nhi chạy phía sau liền càng không được, không có công phu, trên người tầng tầng vết thương cũ, chỉ chạy vài bước Bùi Ngọc Nhi đã thở hổn hển, thân thể này thật sự đang càng ngày càng chuyển xấu.

Bùi Ngọc Nhi cố hết sức đuổi theo sau, nàng mở to miệng thở phì phò, trái tim vì chạy nhanh mà chỉ cần hô hấp một chút đều kịch liệt đau. Tiểu Lý quả nhiên là công công, chạy cũng không có dáng dấp nam nhân, Bùi Ngọc Nhi nhịn không được oán thầm. Hiện giờ nàng hận không thể mọc cánh trực tiếp bay đến, sau đó đá vào tên nam tử xấu xa một cước, sau đó hung hăng giáo huấn một phen.

Đang nghĩ, Bùi Ngọc Nhi đột nhiên liền thấy cách hơn chục thước phía trước. Tiểu Lý vừa xoay người đã không thấy bóng dáng. Bùi Ngọc Nhi sợ có chuyện không may, lại cắn răng tăng tốc, chịu đựng đau đớn nơi trái tim, đả khởi tinh thần đuổi theo.

Đến khi đã đuổi đến nơi, Bùi Ngọc Nhi mới phát hiện, thì ra đúng là cái ngõ cụt, mà Tiểu Lý công công cùng tên trộm tiền túi tiểu tặc, rõ ràng đang đánh vật nhau ở phía xa xa kia, Bùi Ngọc Nhi mắt to đảo qua, phát hiện Tiểu Lý đang sống chết ôm thắt lưng tiểu tặc kia, mà tiểu tặc kia đang dùng khuỷu tay dùng sức đấm vào lưng Tiểu Lý, Tiểu Lý sắc mặt xanh mét, xem ra bị đánh rất đau .

Bùi Ngọc Nhi thầm than, thật sự là ngốc, đánh không lại thì chạy a, nào có như ngươi xông đến chịu đánh. Không quan tâm nhiều như vậy nữa, Bùi Ngọc Nhi nhấc chân muốn chạy đến giúp đỡ, nàng không biết sự khác nhau giữa đê tiện và cao quý, nàng chỉ biết người là nàng mang từ trong cung ra, lúc ra ngoài vẫn là một công công kiện toàn, khi hồi cung không thể thành một công công tàn phế.

https://thuviensach.vn

Chỉ tiếc... Bùi Ngọc Nhi vừa nhấc chân chạy chưa được hai bước, đột nhiên đã bị một cái gì đó chế trụ, ngay sau đó, trước mắt Bùi Ngọc Nhi xuất hiện một bàn tay, bàn tay kia cầm một chiếc khăn... Bùi Ngọc Nhi thầm nghĩ không ổn. Nhưng còn chưa kịp hành động, bàn tay cầm khăn kia đã bịt ngay chỗ miệng mũi Bùi Ngọc Nhi. Ngay sau đó Bùi Ngọc Nhi liền cảm thấy choáng váng, tứ chi vô lực, trước mắt tối sầm, thân thể mềm xuống.

Mà cách đó không xa Tiểu Lý cũng thấy một màn này.

"Tiểu chủ!" Tiểu Lý hô to một tiếng, cũng không quan tâm tiểu tặc kia nữa, nhanh chóng chạy đến bên người Bùi Ngọc Nhi, cùng mấy kẻ kia liều mạng.

Kẻ lạ phía sau vừa thấy cái tên ẻo lả dính như tương hồ này đã buông tay xoay người định chạy đi, hắn tức giận nâng tay, một chưởng đánh vào cổ tiểu Lý công công. Tiểu Lý không hề phòng bị, bị một kích này, hai mắt tối sầm, hôn mê bất tỉnh. Kia kẻ lạ nhìn Tiểu Lý đang hôn mê, hắn khinh bỉ phun nước bọt một cái, con mẹ nó tên thái giám chết tiệt này, thật sự là so với hồ dán còn dính hơn!

Không bận tâm đến Tiểu Lý nữa, kẻ lạ bước ngang hắn, đi chỗ Bùi Ngọc Nhi.

Mà bên kia, tên đại hán thô kệch đang trói tay chân nàng, hắn thở hổn hển, hành động lanh lẹ.

Kẻ lạ mặt chạy tới bên người Bùi Ngọc Nhi, nhìn nàng đang hôn mê, cười hắc hắc, nói:

"Ca! theo dõi ở ngoài cung gần nửa năm, rốt cục có thể chờ xú nha đầu này đi ra. Nàng ta hiện tại đã rơi vào tay thiếu gia, xem thử thiếu gia sẽ dạy dỗ nàng như thế nào!".

https://thuviensach.vn

"Ít nói lời vô nghĩa đi, còn không lại đây giúp một tay!" Đại hán thô kệch kia hô lên, sau đó chờ kẻ lạ mặt đó giúp đỡ hắn sau, hắn mới lại thở hổn hển nói:

"Nhất định là đủ để nàng ăn no. Nha đầu này cũng thật là khiến người khác chờ đến cực khổ, nửa năm mới xuất cung một chuyến". Kẻ lạ kia hắc hắc cười

"Phủ ta tài nhiều lợi đại, đừng nói là nửa năm, mười năm đều có thể chờ!".

Kẻ lạ kia sau khi nói xong, cả hai bọn họ đều im lặng, cho đến khi đem Bùi Ngọc Nhi bỏ vào một cái bao to chuẩn bị chạy, kẻ lạ nhìn nhìn vị trí Tiểu Lý phía sau, lại hỏi:

"Tên ẻo lả kia làm sao bây giờ?".

"Tên thái giám kia không phải người liên quan, không cần lo, thiếu gia vẫn đang chờ cô nương này đây, đi mau." Đại hán nói xong, đem bao tải vác lên vai, đi ra khỏi ngỏ hẻm.

Trời dần dần có chút tối, trong hoàng cung, Vĩnh Cát điện đã sáng choang một mảnh, đại điện đèn đuốc huy hoàng. Mà ở trong thư phòng, Vu Lạc Vũ nhìn thư báo trong tay, Khôn Bát đứng ở một bên, vô luận là ai, biểu tình trên mặt đều rất không tốt.

"Tại sao có thể như vậy" Xem xong thư báo Vu Lạc Vũ thì thào tự nói, theo như những lời trong thư có chút không thể tin. Hách Liên tướng quân hiện nay lại bị vây ở trong Lư Hoàn thành của Diệu Nghiêm, trước mắt sinh tử không biết.

Giả đạo phạt quắc*? Người Diệu Nghiêm thế nhưng sẽ dùng kế này? Vu Lạc Vũ thật sự là có chút kinh ngạc, từ trước đến giờ người Diệu Nghiêm đánh trận không dùng mưu, quen dùng binh lực thể chất đánh chính diện,

https://thuviensach.vn

vậy mà giờ cũng sẽ dùng mưu kế? Dựa vào thế trận song phương, người Diệu Nghiêm không địch lại, cố ý đem một vạn tinh binh lưu lại trong thành, để Hách Liên tướng quân dẫn binh vào thành bao vây tiễu trừ, chờ Hách Liên tướng quân sắp đem địch tiêu diệt, lại dùng 'bọ ngựa bắt ve, chim sẻ chờ phía sau', bọn họ thế nhưng lại đột nhiên xuất ra mấy vạn binh mã đem nhân mã Hách Liên tướng quân vây khốn ở tại trong Lư Hoàn thành. Hiện nay Hách Liên tướng quân sinh tử chưa biết, binh sĩ Vu Quốc quân tâm đại loạn, bắt tặc bắt vương, thật sự là chiêu hay.

(*Mượn đường diệt Quắc. Kế thứ hai mươi bốn trong "36 kế")

Vu Lạc Vũ trầm tư suy nghĩ, nhưng nghĩ mãi vẫn không ra. Đột nhiên thay đổi chiến pháp, hay là phía sau màn có quân sư tọa trấn? Mà bồ câu đưa tin một ngày đường, phát đến chiến báo dĩ nhiên là việc hôm qua. Hiện nay Vương Khuê đang suất lĩnh số binh mã còn lại đóng quân bên ngoài thành mười dặm.

Nhìn chiến báo trong tay thật lâu sau, Vu Lạc Vũ mới đặt xuống, sau đó lại lấy ra một phần thẻ tre trống, loạt xoạt viết. Hiện giờ, việc cấp bách dĩ nhiên không phải lại truy cứu Diệu Nghiêm bên kia như thế nào, quân sư sau lưng khống chế hết thảy hay không. Trước mắt lòng quân Vu quốc đại loạn, những đại tướng quân có dũng có mưu đã bị bắt, tình trạng thật là không tốt, nếu không tức tốc tốc trấn an lòng quân, trận này cũng coi như xong, không cần đánh.

Vu Lạc Vũ ít ỏi vài nét bút, thư báo cho Vương Khuê, đừng bận tâm quá đến lương thảo quân nhu, quân dụng của quân ta, để miễn cho quân địch nổi lên kế rút củi dưới đáy nồi. Mà Vu Lạc Vũ, muốn tốc tốc khởi hành, đi trước đến trấn an lòng quân. Mà trước khi nàng chưa đến, cứ ở yên chớ gấp, đóng quân tại chỗ, không được hành động thiếu suy nghĩ.

Gác xuống bút lông, Vu Lạc Vũ đem thẻ tre giao cho Khôn Bát. Khôn Bát gật đầu, xoay người, bước ra khỏi thư phòng.

https://thuviensach.vn

Khôn Bát đi rồi, Vu Lạc Vũ lại lần nữa cầm lấy thẻ tre, lật xem lần nữa. Càng xem càng cảm thấy bất an, chiến sự hai nước lần trước còn sờ sờ ở trước mắt, lúc ấy cũng là Vu Lạc Vũ tự mình đi tiền tuyến chỉ huy chúng quân, cùng Hách Liên tướng quân liên thủ đem địch nhân đánh lui, đuổi ra Vu quốc.

Vu - Diệu hai nước chiến sự đã lâu, Vu Lạc Vũ cũng có chút hiểu biết con người Diệu Nghiêm, huống hồ trong bản chép tay của phụ hoàng nàng, cũng ghi lại rất nhiều việc trước đó của hắn lúc sinh tiền đã chống lại giặc Diệu Nghiêm. Người Diệu Nghiêm đánh trận, khinh thường việc dùng mưu kế, thuần túy chỉ là dựa vào binh số tấn công, mấy trăm năm đến đều là như vậy, đột nhiên thay đổi chiến lược, cũng khó trách Vu Lạc Vũ không nghĩ đến hướng khác. Chỉ là quân sư phía sau màn này sẽ là ai? Hắn nhất định không phải là người Diệu Nghiêm, mà người Vu Quốc ... Vu Quốc khi nào có một vị quân sư tốt như vậy? Hắn giúp người Diệu Nghiêm đánh người trong nhà là vì sao? Về điểm này, thật sự làm cho Vu Lạc Vũ không thể tìm hiểu rõ.

Vu Lạc Vũ đang trầm tư suy nghĩ, lúc này cửa điện bị đẩy ra, Vu Lạc Vũ theo thanh âm nhìn lại, người đến là Niệm Tuyết.

"Bệ hạ" Niệm Tuyết thỉnh an, sau đó lại nói:

"Ngoài điện có Lý công công ở Dạ Yêu điện cầu kiến, nói là có chuyện quan trọng!".

Lý công công?

Vu Lạc Vũ nhíu mi, không phải là Lý công công mà lúc chiều Bùi Ngọc Nhi đã nói đến sao?

"Để hắn vào." Vu Lạc Vũ lạnh nhạt mở miệng, trong lòng đã là có chút cảm giác không thích hợp, thế nào sẽ là Lý công công yêu cầu yết kiến?

https://thuviensach.vn

Bất quá trong chốc lát, cửa điện bị đẩy ra, mà Tiểu Lý công công dường như bò đến trước bàn Vu Lạc Vũ, mặt mũi bầm dập. Hắn quỳ trên mặt đất, quên thỉnh an, toàn thân, thanh âm cũng đều run rẩy.

"Bệ hạ... Tiểu chủ... Tiểu chủ không thấy nữa!".

Một câu chuyện thời xưa và cũng trở thành mưu kế bên TQ. Nói tóm gọn: Tấn Hiến công là vị vua thứ 19 của nước Tấn-một chư hầu của nhà Chu, cai trị nước Tấn từ năm 676 TCN đến năm 651 TCN. Tấn Hiến công là con trai của Tấn Vũ công. Ngoài Tấn Hiến công Vũ công còn có rất nhiều con trai. Đại phu nước Tấn là Sĩ Vĩ khuyên Tấn Hiến công giết hết anh em trai của mình để trừ hậu họa. Anh em trai của Tấn Hiến công sợ bị giết bèn bỏ chạy sang nương nhờ nước Quắc. Vì vậy mà nước Quắc trở thành nước thù địch với nhà Tấn, một cái gai cần phải nhổ bỏ. Tấn Hiến công nóng lòng muốn đánh nước Quắc lắm nhưng Sĩ Vĩ can rằng nên chờ nước Quắc loạn rồi hẳn đánh. Chờ dài cổ mà chẳng thấy nước Quắc loạn, các mưu sĩ bèn dâng kế Giả đạo phạt Quắc nghĩa làmượn đường đi qua nước Ngu để đánh nước Quắc. Bèn đem ngựa tốt xe đẹp tặng vua nước Ngu, nói rằng nước Tấn và nước Ngu là đôi bạn vàng. Vua nước Ngu nghe bùi tai bèn cho nước Tấn mượn đường diệt Quắc. Mà cho mượn đến những hai lần, lần thứ nhất vào năm 658 TCN, lần thứ hai vào năm 654 TCN. Sau khi tiêu diệt nước Quắc quân nước Tấn thôn tính luôn nước Ngu, bắt sống Ngu công.

Bọ ngựa bắt ve sầu, Hoàng tước ở ngay sau, này là tích xưa bên Trung Quốc, ý nói bọ ngựa mãi theo dõi con mồi của mình mà quên mình cũng trở thành con mồi của con khác. Nếu chỉ thấy cái lợi trước mắt mà không tính đến hoạ ẩn nấp phía sau thì sẽ khiến mình rơi vào thế nguy hiểm. Nguồn: Google.

Rút củi dưới đáy nồi: đánh tiêu hao hậu cần để làm quân địch dần phải thua

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 55

"Chuyện gì xảy ra!" Quả nhiên là đã xảy ra chuyện, bất an trong Vu Lạc Vũ đã trở thành hiện thực, chỉ một buổi chiều liền xảy ra chuyện, thật đúng là không thể ổn định.

Niệm Tuyết đứng một bên cũng là đầu đầu sấm, tiểu chủ mới vừa tốt lên không bao lâu, tại sao lại sinh ra chuyện này nữa, hiện giờ chính là thời khắc hai nước Vu - Diệu giằng co, nàng ấy như vậy không phải đang quấy rối sao!

Tiểu Lý công công vẫn còn chưa trấn định, toàn thân run lẫy bẫy lại đem mọi chuyện đã xảy ra lúc chiều bẩm báo đúng sự thật. Hắn cũng thật sự là hoảng sợ, bệ hạ trọng tiểu chủ như vậy, mà hắn lần đầu tiên theo tiểu chủ xuất cung liền đem tiểu chủ đánh mất, tội này rất lớn, bệ hạ se giết mình, nhất định sẽ giết mình! Tiểu Lý nghĩ đến đây liền càng kinh hoảng thất thố, hoàn toàn không cách nào trấn định lại.

Vu Lạc Vũ nghe xong, sắc mặt lạnh đến mức có thể so với hàn sương.

"Không phải ngươi biết công phu sao?! Tại sao ngay cả một tên tiểu tặc cũng không địch lại!"

Tiểu Lý sửng sốt một chút liền hướng Vu Lạc Vũ dập đầu, vừa hốt hoảng nói:

"Nô...nô tài không biết công phu a!"

Không biết công phu?

https://thuviensach.vn

Tảng đá trong lòng nháy mắt liền bị treo lên, lần này Vu Lạc Vũ đã hiểu rõ, thì ra bản thân rốt cuộc lại bị tiểu nha đầu Bùi Ngọc Nhi này lừa gạt. Nha đầu này...

Vu Lạc Vũ hít sâu một cái, cũng là để bản thân mình bình tĩnh lại. Vu Lạc Vũ đầu tiên là loại bỏ ý nghĩ Bùi Ngọc Nhi chạy trốn, trước không nói đến sự thay đổi của Bùi Ngọc Nhi trong khoản thời gian gần đây, theo như việc Đan Tiểu Hổ cùng sư phụ nàng ấy mà nói, Bùi Ngọc Nhi cũng nhất quyết sẽ không trốn đi. Mà theo như Lý công công nói, Bùi Ngọc Nhi e là đã thật sự bị người bắt đi mất. Thế nhưng nàng bị ai bắt? Bùi Ngọc Nhi cả buổi chiêu hôm nay cũng chỉ đi dạo một lúc, điều khác thường duy nhất chính là tên tiểu tặc trộm túi bạc đó.

Tiểu tặc...

Trong đầu Vu Lạc Vũ nhất mực hiện lên hai chữ này, mọi thứ xảy ra lúc chiều quá trùng hợp, kẻ gian kia e là cũng không phải kẻ gian thông thường, cố ý trộm túi tiền của Bùi Ngọc Nhi, dẫn nàng vào trong hẻm cụt, thừa dịp nàng không phòng bị liền làm nàng hôn mê, tên đại hán thô cuồng kia phỏng chừng chính là đồng bọn của tên tiểu tặc đó. Chỉ là, Bùi Ngọc Nhi cùng bọn họ có oán thù gì? Vu Lạc Vũ không tin trên đường có vô số con người, thế nhưng hết lần này đến lần khác lại bắt Bùi Ngọc Nhi. Từ sau khi Bùi Ngọc Nhi theo mình vào cung đến nay, số lần xuất cung có thể đếm được trên đầu ngón tay, huống chi lúc trước mỗi lần xuất cung đều có mình làm bạn, căn bản không thể cùng ai kết oán a.

Vu Lạc Vũ đứng dậy, đi tới đi lui, giờ phút này trong đầu nàng loạn thành một đoàn, Bùi Ngọc Nhi bị bắt đi sẽ xảy ra chuyện gì đây? Nàng ấy mới vừa từ trước cửa điện Diêm Vương dạo một vòng, thân thể vẫn chưa hoàn toàn tốt lên giờ lại xảy ra chuyện! Hôm nay vốn cũng không nên tùy ý để Bùi Ngọc Nhi xuất cung, không có mình đi cùng, để cho một tiểu nha đầu troi gà không chặt như nàng ấy xuất cung cái gì chứ! Vu Lạc Vũ bắt

https://thuviensach.vn

đầu tự trách, cái đầu này của mình thông minh một đời, hồ đồ nhất thời, làm sao sẽ tin những lời này của Bùi Ngọc Nhi chứ, toàn là nói bừa!

"Bệ hạ, tiểu chủ sẽ không có chuyện gì. Chờ một lát Khôn Bát trở lại thì để nàng đi ra ngoài tìm một chút. Khôn Bát nhất định có thể tìm được tiểu chủ." Niệm Tuyết nhìn Vu Lạc Vũ đang lo lắng, vội vàng lên tiếng khuyên ngăn. Khôn Bát là người có năng lực trong việc dò hỏi tin tức, chỉ cần có Khôn Bát nhất định sẽ tìm được, chỉ là Vu Lạc Vũ vì Bùi Ngọc Nhi xảy ra chuyện mà nhất thời đại loạn, căn bản chưa từng nghĩ đến chuyện này. Niệm Tuyết nhẹ giọng nhắc nhở cũng chính là để Vu Lạc Vũ tĩnh tâm lại.

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ đột nhiên dừng bước chân, thở dài, mỗi lần chỉ cần liên quan đến chuyện của Bùi Ngọc Nhi, mình nhất định sẽ rối loạn suy nghĩ, mất hết bình tĩnh, trở thành một người không chút lý trí. Bùi Ngọc Nhi rốt cuộc là đạo kiếp gì? Sao lại có lực uy lực lớn với mình như vậy.

Vừa nghĩ đến đây, Vu Lạc Vũ lấy lại bình tĩnh, cưỡng chế bản thân phải tỉnh táo, Khôn Bát rất giỏi trong việc tìm người, nhưng chuyện này không có chút đầu mối nào, để nàng đi tìm, nàng phải bắt đầu từ đâu? Bây giờ Khôn Bát còn chưa trở lại, mình nhất định phải làm rõ chuyện này, ít nhất cũng phải biết người bắt Bùi Ngọc Nhi lúc chiều là ai.

Vu Lạc Vũ đi đến trước bàn sách, cầm ra một quyển trúc giản trống, nói với Lý công công đang quý phía dưới.

"Ngươi đến đây, vẽ đại khái tướng mạo của hai người lúc chiều kia."

Lý công công đang quỳ dưới đất liền vội vàng gật đầu, hắn đứng dậy đi đến bên bàn sách, cầm cây bút được đặt trên nghiên mực, nhẹ chấm, sau đó chấp bút, khổ nghĩ một phen mới động thủ bắt đầu vẽ.

Vu Lạc Vũ ở một bên nhìn, dần dần cũng cảm giác được vài thứ khác thường, tiểu Lý công công vẽ không tốt nhưng cũng đã đem đặc thù của cả hai vẽ ra. Tiểu tặc kia vẻ mặt gian xảo, diện khuông khá gầy, đôi râu cá trê,

https://thuviensach.vn

khuôn mặt vô cùng xấu xí. Mà đại hán thô cuồng kia, chòm râu quai nón, bên má trái có một vết sẹo, ngoài ra cũng không khác người bình thường. Chẳng qua là Vu Lạc Vũ luôn cảm thấy hai kẻ này rất quen mắt, tựa hồ là đã gặp qua ở đâu. Đại hán kia thì không sao, chỉ là cái tên tiểu tặc đó, Vu Lạc Vũ cảm giác nhất định là đã gặp qua. Nhưng mà đã gặp qua ở nơi nào? Vu Lạc Vũ lại không nghĩ ra, số lần nàng xuất cung có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng số người gặp được không phải mười ngàn thì cũng là tám ngàn, biển người mờ mịt, huống chi lại cách thời gian lại xa nhu vậy, chuyện này quả thật để Vu Lạc Vũ suy nghĩ nát óc.

Vu Lạc Vũ lại ngồi xuống ghế lần nữa, cầm lên chung trà hớp một ngụm, sau đó nàng nhắm hai mắt, xoa bóp huyệt tình minh* của mình. Trong đầu loạn thành một đoàn, Vu Lạc Vũ cảm giác trong đầu mình hiện giờ có thiên thiên vạn vạn cánh cửa, nhưng chìa khóa chỉ có một cái, rốt cuộc cánh cửa nào mới thật sự là câu trả lời?

[*Huyệt có tác dụng làm cho con ngươi mắt (tinh) sáng lên (minh), vì vậy gọi là Tình Minh (Trung Y Cương Mục)]

Đương lúc ấy, Niệm Tuyết lại mở miệng.

"Trong ấn tượng, thật giống như chưa từng cùng ai xảy ra tranh chấp, hẳn không phải có dự mưu chứ, bệ hạ."

Chỉ một câu này thôi, Vu Lạc Vũ chỉ cảm thấy trong đầu chợt thoáng qua một tia sáng. Niệm Tuyết không có ấn tượng, mà bản thân mình quả thật cảm giác hai người này rất quen mặt.

Lần xuất cung mà Niệm Tuyết lại không ở bên người...

Vu Lạc Vũ bừng tỉnh hiểu ra. Nàng đã biết hai người này là ai! Không phải chính là lần trước mình mang Ngọc Nhi ra ngoài đi săn, tình cờ gặp được đám tiểu ác bá kia sao? Hai kẻ này chính là nằm trong đám người đó!

https://thuviensach.vn

Tại sao mình lại đem chuyện quan trọng này quên mất! Quả nhiên vẫn là lòng người đại loạn, không đủ trấn tĩnh a.

Ý nghĩ này khiến Vu Lạc Vũ rất kích động, nàng lại hít sâu hai cái để bản thân mình hoàn toàn trấn định lại. Hai kẻ kia đúng là người trong đám ác bá đó, nếu nói như vậy, chuyện xảy ra hôm nay đã hoàn toàn có thể hiểu rõ, tên cầm đầu đó e là còn hận chuyện lần trước, từ đó mới mưu tính dựng lên tất cả những chuyện này. Hắn nói lần trước?..... Đúng, Vu Lạc Vũ đột nhiên nghĩ đến, lần trước hắn nói hắn là thiếu gia của Vương phủ trong Vu thành.

Vương phủ....

Thế nhưng trong Vu thành có biết bao nhiêu Vương phủ, nếu tính luôn đại thần trong triều, họ Vương cũng không dưới năm người. Huống chi người kia có phải là người trong triều hay không còn phải đợi điều tra. Vừa mới có chút manh mối, nháy mắt lại rơi xuống vực sâu. Sự chênh lệch giữa bi và hỷ, thật đúng là khiến người không dễ chịu.

Đương lúc Vu Lạc Vũ đau đầu, tiếng gõ cửa lại vang lên, Vu Lạc Vũ vui mừng, chắc là Khôn Bát đã trở lại phục mệnh.

"Vào đi!" Vu Lạc Vũ lên tiếng nói, thanh âm mang theo cấp bách.

Bước vào quả nhiên chính là Khôn Bát, bên này Khôn Bát còn chưa thỉnh an, Vu Lạc Vũ liền cầm hai bức họa trên bàn đến bên cạnh Khôn Bát, đem tình huống của tiểu Lý công công thuật lại cho Khôn Bát một lần, sau đó nàng đem bức họa đưa cho Khôn Bát.

"Nhanh chóng đi mau rồi trở về, cần phải tìm được tung tích tiểu chủ."

Khôn Bát gật đầu, trước khi đi cũng mang theo tiểu Lý công công cùng đi.

https://thuviensach.vn

Khoản thời gian chờ đợi luôn dài đăng đẵng, Vu Lạc Vũ không thể khống chế được mình, lại bắt đầu cất bước. Nàng đi đến trước của sổ, màn đêm hạ buông xuống, thời gian từng khắc từng khắc trôi qua, Bùi Ngọc Nhi sẽ gặp phải chuyện gì hay không? Mọi thứ xảy ra ngày hôm đó bất chợt sống lại, không chút kiêng kỵ lướt qua trong đầu Vu Lạc Vũ. Vu Lạc Vũ cắn chặt răng, khiến cho mình không nên đi suy nghĩ bậy bạ, thế nhưng....mục đích của nam tử kia rất rõ ràng, lần trước hắn trêu đùa không được, lại bị mình đánh cho một trận, ghi hận trong lòng, hiện giờ Ngọc Nhi bị bắt đi, có phải....

Vừa nghĩ đến đây, Vu Lạc Vũ vội vàng lắc đầu, áp chế những suy nghĩ trong đầu mình, Bùi Ngọc Nhi không có việc gì, Bùi Ngọc Nhi mạng lớn, ba lần bốn lượt chuyển nguy thành an, lần này nhất định cũng sẽ không có chuyện! Một mặt Vu Lạc Vũ cầu nguyện thay Bùi Ngọc Nhi, mặt khác có gắng kiềm nén cơn thịnh nộ trong ngực.

Tặc tử đáng chết kia! Mình nhất định phải giết hắn!

Khôn Bát mang theo tiểu Lý công công, dùng khinh công bay suốt một đường, chỉ chốc lát đã đến hẻm cụt mà tiểu Lý công công nói. Sau khi tiếp đất, Khôn Bát liền thả tiểu Lý xuống. Tiểu Lý sắc mặt trắng bệch, từng ngụm từng ngụm hít thở, tiểu Lý công công không biết công phu lại bị túm bay trên không trung nửa ngày, sợ đến thất hồn lạc phách.

Sắc trời đã sớm tối, con hẻm này tối đến mức đưa tay không thấy năm ngón, Khôn Bát đảo mắt qua, cũng không tiếp tục ngây ngốc nữa. Nàng lại nhìn xung quanh một chút, phát hiện bên cạnh còn có mấy tiểu điếm nhỏ bán thức ăn khuya, Khôn Bát cũng không để ý đến tiểu Lý còn đang tê liệt trên đất, nàng cứng rắn kéo hắn đến môt tiểu điếm cách đó không xa.

https://thuviensach.vn

Lão bản là môt lão nhân cao tuổi, Khôn Bát cũng không nói lời thừa, lại đem tiểu Lý quăng đế trước mặt người đó.

"Buổi chiều có từng gặp hắn?"

Lão nhân kia cũng bị tình huống đột nhiên đến này dọa đến mơ hồ, không biết có phải là do Khôn Bát quá mức áp bức, lão nhân kia cũng không muốn gây chuyện, híp mắt rướng người đến gần một chút, nhìn hồi lâu hắn mới đột nhiên bừng tỉnh.

"Ngươi không phải là buổi chiều..."

Lão nhân nói đến đây liền không nói tiếp nữa, dáng vẻ rụt rè e sợ, trong lòng Khôn Bát đã biết, từ trong ngực móc ra một thỏi vàng.

"Lão nhân gia ngươi đừng sợ, đem toàn bộ những chuyện mà buổi chiều lão đã thấy nói ra thì cái này chính là của ngươi."

"Không được không được...." Lão nhân kia liên tịc lắc đầu.

"Lão hủ cũng không dám nói, phía sau hai người đó có chỗ dựa, bình thời tội ác tày trời, nói ra lão hủ cũng không cần sống."

"Nga?" Khôn Bát làm ra dáng vẻ mờ mịt, theo ý của lão nhân, nói tiếp:

"Trong Vu thành này mà lại có kẻ như vậy sao? Không còn vương pháp nữa ư?'

Lão nhân nhìn dáng vẻ không biết gì của Khôn Bát, chắc hẳn cùng gia nhân kia không quá mức liên quan, đột nhiên lại nhớ đến tên gia nhân kia ngày thường phách lối thành tính, nhất thời vừa giận vừa bất bình.

"Còn không phải là vậy sao, trong nhà có một ca ca tướng quân làm chỗ dựa, hắn cần gì vương pháp, thường ngày liền thích khi dễ nữ tử nhà lành,

https://thuviensach.vn

thích đánh người! Quan phủ lại không có ai dám quản hắn, quả thật đáng giận..."

"Cảm ơn lão nhân gia." Lão nhân đang văng nước bọt nói hăng say, đột nhiên liền bị Khôn Bát cắt ngang. Lão nhân đầu đầy mờ mịt, sao tự dưng lại nói cảm ơn mình? Mình còn chưa nói gì hết mà.

Khôn Bát cũng không quan tâm nét mặt đầy nghi vấn của lão nhân kia, đem thỏi vàng đặt trong tay hắn, lại kéo lấy Lý công công đang ngồi bệt dưới đất xoay người rời đi. Đối với nàng mà nói, lão nhân tuy không nói nhưng đã nói rồi, bởi vì tướng quân họ Vương, trong Vu quốc hỉ có một người.

Tung tích Bùi Ngọc Nhi đã tra rõ, Khôn Bát dùng khinh công nhanh chóng trở về Vĩnh Cát điện, lúc này Vu Lạc Vũ đang ở bên trong thư phòng ngồi không xông mà đứng cũng không được. Đợi đến Khôn Bát đem từng chuyện nói rõ cho Vu Lạc Vũ tức giận đến tím mặt! Cần cổ trắng nõn của nàng tức đến nổi gân xanh.

"Chuẩn bị ngựa bên ngoài cửa cung!" Vu Lạc Vũ mở miệng, thanh âm cùng thân người đều tản ra khí thế hân không thể không băng ba thước.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 56

Đau đầu, trong lòng nổi lên từng đợt buồn nôn, Bùi Ngọc Nhi còn chưa hoàn toàn thức tỉnh, cảm giác được thân thể vô cùng không khoẻ, nàng muốn mở mắt ra, nhưng cảm giác mí mắt rất nặng, vô luận dùng lực như thế nào cũng không mở ra được!

Đợi qua hồi lâu, Bùi Ngọc Nhi mới có thể chậm rãi mở ra hai mắt, nhưng đập vào mắt là một nơi xa lạ? không biết là ở nơi nào? Muốn cử động thân người, Bùi Ngọc Nhi mới phát hiện tay mình đều bị dây thừng trói lại, ngay cả miệng cũng bị bịt bằng vải. Tất cả những chuyện xảy ra lúc chiều, đột nhiên như nước chảy tiến vào trong trí nhớ, lòng Bùi Ngọc Nhi lộp bộp một cái, không xong, mình đã bị bắt đi!

Nhưng vấn đề chính mình ít khi xuất cung, hôm nay cái tiểu tặc trộm đồ kia mình cũng là chưa bao giờ gặp qua, không thù không oán, vì sao lại cố tình bắt mình?

Bùi Ngọc Nhi đang trăm tư không thể giải thì ngoài cửa vang lên một trận tiếng ồn ào, đó là.. Bùi Ngọc Nhi nhắm mắt nghiêng tai lắng nghe, đó là thanh âm củ vài nam nhân đang nói chuyện, chỉ nghe bọn họ líu ríu, chốc lát sau liền lại cười ha ha, thật là ồn ào, Bùi Ngọc Nhi bất an nhíu mày, đây là sao? Không phải là mình đã bị bắt đến làm áp trại phu nhân chứ?!

Thanh âm ồn ào ngoài cửa ồn ào không bao lâu, đột nhiên liền im lặng, ngay sau đó Bùi Ngọc Nhi chợt nghe tiếng bước chân vang lên, từ xa tới gần, sau đó đứng ở phòng Bùi Ngọc Nhi. Lúc này trong phòng ánh nến đốt sáng, thân ảnh người nọ ở ngoài cửa được phóng to gấp mấy lần, Bùi Ngọc

https://thuviensach.vn

Nhi nhìn bóng dáng người nọ trên cửa, bỗng dưng liền cảm giác được trái tim nháy mắt nhảy tới cổ họng. Người này là ai? Muốn làm cái gì?

Bùi Ngọc Nhi thấy người nọ nâng tay lên chuẩn bị đẩy cửa vào, tim nàng càng đập nhanh hơn, thình thịch, chính Bùi Ngọc Nhi đều có thể nghe được nhất thanh nhị sở. Một động tác ngắn ngủi như vậy, nhưng với Bùi Ngọc Nhi cảm thấy còn dài hơn một năm, giờ này khắc này trong lòng nàng mới bắt đầu dâng lên nỗi sợ. Nàng không biết ngoài cửa là ai, không biết người ngoài cửa muốn làm gì nàng, tất cả đều là không biết, cũng chính bởi vì không biết, Bùi Ngọc Nhi mới cảm thấy bất an, cảm thấy sợ hãi. Trong đầu chợt nhớ đến Lạc đế, cũng không biết sau khi nàng phát hiện mình biến mất sẽ phản ứng thế nào.

Cửa bị đẩy ra, chỉ thấy người tới một thân cẩm y được thêu hoa sen xanh thẫm, trường ngoa bạch sắc, bên hông đeo ngọc bội lưu tô. Cách ăn mặc trái lại thỏa đáng, chỉ là Bùi Ngọc Nhi vừa nâng mắt lên trên nhìn lại....

Mi mắt sâu như bích đàm nháy mắt trừng lớn, người này... người trước mắt nàng nụ cười gian tà, mắt tam giác, đầu trâu mặt ngựa. Kẻ này vốn không có gì ghê gớm, dạng người xấu xí như vậy Bùi Ngọc Nhi vốn không nên nhớ rõ, chính là vết sẹo trên mặt hắn quá mức gây ấn tượng. Chỉ thấy bên má trái khuôn mặt người nọ, rõ ràng là một vết sẹo do roi tạo ra!

Này một vết sẹo khắc sâu vào dưới mắt, khiến cho Bùi Ngọc Nhi nhớ ra người trước mắt đến tột cùng là ai. Lần trước mình cùng Lạc đế ra khỏi thành săn thú, nửa đường gặp gỡ dâm tặc, cuối cùng trêu đùa không được còn bị đánh, kẻ đó không phải là hắn sao!

Bùi Ngọc Nhi thu thủy động lòng người, tuy là lông mày cau chặt nhưng lại rất đáng yêu. Người nọ vẻ mặt xấu xa, thấy biểu tình trên mặt Bùi Ngọc Nhi lại hắc hắc cười không ngậm được miệng

https://thuviensach.vn

"Muội muội, nàng ngủ thật lâu, ca ca chờ rất cực khổ a..." Người nọ nói xong, ợ một hơi rượu, sau đó bắt đầu rung đùi đắc ý, thì ra là có vài phần say.

Bùi Ngọc Nhi xoay xong thân thể, phát ra tiếng, chỉ có thể phát ra tiếng ngô ngô ngô. Nàng biết mình dù có làm cái gì cũng chỉ phí công, nhưng.. sao có thể cứ để như vậy, bị dâm tặc làm bẩn? Bùi Ngọc Nhi đem hết toàn lực, tứ chi giãy dụa, nhưng dây thừng này trói quá chặt, Bùi Ngọc nhi vùng vẫy nửa ngày, vẫn không động đậy được một chút.

Tên thiếu gia kia ngửa mặt lên trời cười to.

"Ngu xuẩn! Nàng có biết bản thiếu gia đã ở ngoài cung chờ nàng gần nửa năm không?! Làm sao có khả năng dễ dàng để nàng tránh thoát như vậy!".

Nghe vậy, Bùi Ngọc Nhi cũng không động nữa, dây thừng kia buộc chặt như vậy, không thể tháo được. Trúng mê dược vừa tỉnh, Bùi Ngọc Nhi vốn là toàn thân vô lực, hiện nay động nửa ngày liền càng cảm thấy tứ chi như nhũn ra. Bùi Ngọc Nhi mày liễu nhanh nhíu lại, đôi mắt đẹp tức giận trừng vương phủ thiếu gia, hận hận không thể bầm thây vạn đoạn hắn mới tốt!

Vương phủ thiếu gia cũng không giận, da mặt dày cười hắc hắc, hắn đi về phía trước hai bước, Bùi Ngọc Nhi hai mắt liền trừng lớn hơn nữa. Vương phủ thiếu gia lúc này đã bị biểu tình Bùi Ngọc Nhi làm cho vui vẻ, hắn cũng không gấp, đặt mông ngồi ở ghế trên, tự mình rót chén trà uống. Dù sao người đã muốn bắt trở lại, dê đã vào miệng có lý nào lại phun ra? Vương phủ thiếu gia trong lòng cao hứng, đêm còn dài, mình có thời gian một đêm vui vẻ cùng muội muội này mà!

"Đáng tiếc a đáng tiếc..." Vương phủ thiếu gia uống hai ngụm trà, thế nhưng liên tục lắc đầu nói hai tiếng đáng tiếc, Bùi Ngọc Nhi nghe không

https://thuviensach.vn

hiểu ý hắn, còn chưa tìm ra nguyên nhân, vương phủ thiếu gia kia đã cất lời:

"Thật sự đáng tiếc, chờ gần nửa năm, nàng đi ra, nhưng tên công công ẻo lả kia lại không xuất hiện...".

Công công? Ai a, này Bùi Ngọc Nhi lại càng mờ mịt, hắn đang nói cái gì vậy? Người nào công công... Lúc này Bùi Ngọc Nhi cũng không động, yên lặng nằm nghiêng ở trên giường, nàng biết thiếu gia kia đã uống say sợ còn phải nói liên miên cằn nhằn một chốc, vừa vặn thời gian này nàng cũng muốn khôi phục chút thể lực.

Vương phủ thiếu gia hướng tới Bùi Ngọc Nhi nhìn lại, nhìn nàng hai mắt vụt sáng to giống như màn đêm ngôi sao rơi xuống, tim đột nhiên thình thịch đập kịch liệt... Vương phủ thiếu gia gian nan nuốt xuống nước miếng, hắn thầm nghĩ, ngoan ngoãn, cô nàng này thật đúng là cực phẩm, trong Vu thành này, hoa khôi tốt nhất, chỉ sợ cũng không bằng vài phần tư sắc của nàng ... Nghĩ đến đây, vương phủ thiếu gia vội vàng nháy mắt mấy cái, ổn định tâm thần, nha đầu này quá đẹp, chơi một lần liền vứt thật quá uổng phí, không bằng. . . Không bằng đem nàng thu làm nhị phòng?

Ý tưởng này vừa xuất hiện, ý niệm trong đầu muốn dừng cũng không dừng được, trong lòng vương phủ thiếu gia thực tại bắt đầu tính toán, hắn muốn chờ chính mình cùng mĩ nha đầu này gạo nấu thành cơm, lúc đó nàng nhất định sẽ quyết tâm đi theo hắn, sau đó mình lại dùng kế bảo nàng đem tên công công kia lừa ra ngoài cung... Hắc hắc hắc hắc...

"Muội muội, lát nữa nàng phải ngoan ngoãn... Theo ca ca, ca ca nhất định sẽ không bạc đãi nàng, ngày sau cho nàng làm thiếu nãi nãi vương phủ! Đây là chuyện rạng rỡ thế nào, so với việc làm nha hoàn trong cung tốt hơn nhiều, đúng không!".

https://thuviensach.vn

Vương phủ thiếu gia một phen lời nói hùng hồn, Bùi Ngọc Nhi nghe được, giận muốn hộc máu, cái gì muội muội, ca ca, nhị thiếu nãi nãi, chính mình từ khi nào thì thành nha hoàn? Tên thiếu gia này không phải là đầu bị hỏng rồi chứ, hay là một tên ngốc tử?

Bên này vương phủ thiếu gia thấy Bùi Ngọc Nhi không phản kháng, tưởng Bùi Ngọc Nhi cam chịu , lúc này trong lòng liền so với ăn mật còn ngọt, hắn lại hắc hắc cười không ngừng, nói tiếp:

"Chờ khi nàng làm vương phủ nhị thiếu nãi nãi, bản thiếu gia nhất định hảo hảo sủng nàng! Đến lúc đó, nàng đem tên ẻo lả trong cung kia dẫn đến cho bản thiếu gia, bản thiếu gia không đánh chết hắn không được!!" Vương phủ thiếu gia nói tới đây, vẻ mặt dữ tợn, thật hận chết tên ẻo lả kia, khuôn mặt tân tân khổ khổ bảo dưỡng hai mươi mấy năm, đã bị một roi đánh hủy! Có bản lĩnh cũng đừng để bổn thiếu gia bắt được ngươi, nếu bắt được, nhất định sẽ đánh chết ngươi!

Vương phủ thiếu gia nói xong, giương mắt nhìn nhìn Bùi Ngọc Nhi, thấy nàng vẻ mặt nghi hoặc, ngay sau đó lại nói tiếp:

"À, chính là tên ẻo lả lần trước đi cùng với nàng, một roi của hắn hạ xuống, khiến bản thiếu gia không thể gặp người".

Vương phủ thiếu gia nói tới đây, cuối cùng Bùi Ngọc Nhi đã biết tên ẻo lả trong miệng hắn là ai. Vu vương nhưng lại bị hắn nói thành công công, ha ha, lần này làm Bùi Ngọc Nhi vui hỏng rồi, lời này nếu rơi vào trong tai nàng ấy không biết sẽ tức giận thành cái bộ dáng gì đây!

Mặc dù thân trong nguy cảnh, nhưng chuyện này thực sự rất buồn cười, Bùi Ngọc Nhi miệng bị bịt lại, nhưng vẫn nhịn không được mi mắt đều mang cười. Chính là ý cười kia, tất cả đều được thiếu gia vương phủ đều xem ở trong mắt, thật đẹp a... Vương phủ thiếu gia mở miệng quên khép

https://thuviensach.vn

lại, chỉ ngây ngốc nhìn. Quả thật là tiên nữ a, hắn nếu tiếp tục đợi nữa, thì thực có lỗi với bản thân.

Vương phủ thiếu gia đứng lên, ngờ nghệch đi đến chỗ Bùi Ngọc Nhi . Bùi Ngọc Nhi vừa nãy còn cười vui, hiện nay tim lại phút chốc nhảy tới cổ họng, hắn...

"Tiểu mỹ nhân, bản thiếu gia thật đúng là yêu nàng chết mất, nàng đừng động, hãy theo bản thiếu gia đi!" Vương phủ thiếu gia nói xong, tựa như không thể chờ được nữa, hắn dang rộng hai tay xông đến chỗ Bùi Ngọc Nhi!

Bùi Ngọc Nhi nhìn thấy hành động của hắn, canh chuẩn thời gian, cắn răng một cái, dùng sức tránh qua một bên, chính là lần này dùng sức quá mạnh, Bùi Ngọc Nhi bất ngờ, không kịp phòng, thân thể nặng nề rơi trên mặt đất, lăn vài vòng, Bùi Ngọc Nhi cảm giác chỗ cánh tay phải đau rát, nhưng nàng không quan tâm được nhiều như vậy, thân thể lập tức lui về phía sau.

Cổ tay cùng cổ chân đều bị dây thừng cột lấy, Bùi Ngọc Nhi chỉ dựa vào cái mông cùng chân di chuyển từng chút về phía sau, cố hết sức nhưng không được bao xa, Bùi Ngọc Nhi lại thấy vương phủ thiếu gia xoay người chậm rãi đi tới chỗ mình, tâm nháy mắt rớt xuống vực sâu...

"Hắc hắc hắc..." Vương phủ thiếu gia cười, tiến đến chỗ Bùi Ngọc Nhi, cước bộ không nhanh không chậm.

"Nàng còn có thể chạy trốn đến đâu? Còn không ngoan ngoãn chờ bản thiếu gia sủng hạnh nàng!" Nói xong, hắn dang tay, lại một lần nữa bổ nhào đến Bùi Ngọc Nhi!

---

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ một đường mau giục thêm roi, từng roi từng roi quất trên mông ngựa, hận không thể đem roi quất đến đứt đi. Khôn Bát ở phía sau Vu Lạc Vũ chạy theo đến thẳng ngoài cửa vương phủ.

Ngoài cửa vương phủ, gã sai vặt sớm nghe thanh âm vó ngựa vang vọng, hùng hùng hổ hổ, ai ngờ ngựa lại dừng trước cửa phủ của mình. Tên sai vặt kia liền bước nhanh xuống bậc thang, vừa muốn mở miệng mắng chửi người, lại chặm mặt với Vu Lạc Vũ đang xuống ngựa. Chỉ liếc mắt một cái, gã sai vặt kia liền bị dọa ngốc đứng tại chỗ, cự long ám hồng kim biên, y phục người đó mặc chính là long bào a!! Hỏi toàn bộ Vu quốc ai có thể mặc long bào? Đây chính là đương kim Vu vương a!

"Vu vương... Bệ hạ... Vạn...".

Gã sai vặt run lập cập, còn chưa nói xong đã bị Vu Lạc Vũ túm cổ áo lôi đứng lên.

"Dẫn đường! Đi gian phòng Vương Vũ!" Vu Lạc Vũ khí thế lạnh lùng, lời nói giống như đạo gai băng, đem gã sai vặt dọa ứa ra mồ hôi lạnh. Gã sai vặt gật đầu như bằm tỏi, đi đứng run lập cập, dẫn theo Vu Lạc Vũ hướng vào trong vương phủ.

Một đường tới tới lui lui vòng qua rất nhiều ngõ, Vu Lạc Vũ vốn là khuôn mặt lạnh lùng, hiện nay lại hận không thể đông lại thành sương, Vu Lạc Vũ cảm thấy lo lắng, thời gian trì hoãn càng lâu, tình cảnh của Bùi Ngọc Nhi càng nguy hiểm, Cái tên Vương Vũ kia dâm tiện thế nào, nàng đã được kiến thức qua, tiểu Ngọc Nhi rơi vào tay hắn... Vu Lạc Vũ thật sự là hận chết chính mình lúc trước như thế nào lị thủ hạ lưu tình không một roi đem hắn đánh chết!

Đi gần nửa chung trà thời gian, gã sai vặt kia dẫn đường phía trước mới xem như ngừng cước bộ. Vu Lạc Vũ vừa thấy gã sai vặt kia dừng lại, cũng

https://thuviensach.vn

không quan tâm gì nữa, nhanh chóng đi lên bậc thang, một cước đá văng cửa phòng Vương Võ!

Mà một màn trong phòng làm cho người ta khiếp sợ! Nữ tử mà nàng cẩn thận che chở đang bị áp vào trên tường, mà tên nam nhân trước người nàng ấy kia ....

"Vương Vũ! Ngươi muốn chết!" Vu Lạc Vũ gầm lên giận dữ!

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 57

Một tiếng rống giận này quá mức đột ngột, làm cho Vương Vũ thất kinh, cũng kinh động đến Bùi Ngọc Nhi. Vương Vũ thất kinh là vì không hiểu ra sao, mà Bùi Ngọc Nhi khi nghe thấy âm thanh đó liền ức chế không được muốn rơi lệ. Đó là thanh âm của Lạc đế, nàng đến cứu mình!

Vương Vũ mặc dù không hiểu ra sao nhưng cũng pha lẫn thất bại, đây là người nào? Trong địa bàn Vương phủ mà lại dám gọi tục danh của bản thiếu gia, mà lại còn ở thời khắc quan trọng như vậy! Vương Vũ mới vừa nghiêng đầu chuẩn bị to miệng mắng, ai ngờ sau đó liền bị một roi quất vào trên cổ!

"Chát" một tiếng rất chói tai, roi này lực đạo vô cùng lớn, trực tiếp quất Vương Vũ nổ đom đóm mắt, nước mắt chảy ròng! Hắn bị đánh đến mức phải té lăn mấy vòng, té xuống đất gào khóc kêu to.

....

Vu Lạc Vũ quất xuống một roi, ngay sau đó liền nhanh phóng đến trước người Bùi Ngọc Nhi. Tay chân Bùi Ngọc Nhi bị trói chặt, co rút dưới nền nhà băng lãnh, mái tóc xốc xếch, y phục trên người bi xé rách không ít, nhưng vẫn còn tốt....có thể che thân.

Lúc này ánh mắt như nước mùa thu của Bùi Ngọc Nhi hiện lên lệ quang, nhìn thật khiến người khác đau lòng. Bùi Ngọc Nhi nhìn khuôn mặt ôn nhu của Vu Lạc Vũ, đáy lòng phút chốc cảm thấy rất ủy khuất, ngực nóng lên, chóp mũi cay cay, cuối cùng cũng nhịn không được mà khóc lên. Mỗi lần....mỗi lần, người đến cứu mình luôn là nàng, bất luận xảy ra chuyện gì,

https://thuviensach.vn

bất luận đối thủ là ai, cuối cùng nàng luôn có thể đột nhiên xuất hiện cứu được mình, mà mỗi lần đều là dáng vẻ này, hận không thể ngay lập tức xẻo thịt người ức hiếp nàng...Nàng ấy chính là đau lòng nàng, quan tâm nàng, nếu một mặt ngày thường là nàng, vậy thì bây giờ làm sao không phải là nàng?

Dáng vẻ đầy lệ của Bùi Ngọc Nhi rất ủy khuất, Vu Lạc Vũ nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi khóc đến lê hoa đái vũ, đáy lòng cảm thấy một nỗi đau lòng cùng tức giận nói không ra lời. Nàng vội vàng ngồi xuống, cởi xuống sợi dây cùng cái khăn trong miệng Bùi Ngọc Nhi, ngay sau đó liền ủng nàng vào lòng, tay phải nhẹ vỗ lưng của nàng, miệng không ngừng an ủi.

"Ngọc Nhi đừng sợ, cô vương đến rồi, không sao, không sao."

"Ô...ô...ô...." Bùi Ngọc Nhi nằm trong lòng Vu Lạc Vũ, cảm thụ được nhiệt độ cơ thể cùng sự ôn nhu tràn đầy của nàng, thoáng chốc lại cảm giác rất ủy khuất, nếu nàng đến trễ chút nữa, mình thật sự liền không kiên trì nổi mà đã bị tên dã man tặc tử kia khi dễ rồi...

"Đừng khóc đừng khóc, không sao nữa rồi Ngọc Nhi, đều đã qua rồi, cô vương ở đây, không sợ..." Vu Lạc Vũ đau lòng, lại tăng thêm một phần lực đạo ôm Bùi Ngọc Nhi thật chặc. Ngọc Nhi thật sự đã phải chịu ủy khuất, tên tặc tử hèn hạ kia bẩn thiểu như thế...

Cơn tức giận của nàng càng cháy càng lớn, ôm chặt người kia vào lòng.

"Ngọc Nhi đừng khóc nữa, cô vương nhất định sẽ không bỏ qua cho tên tặc tử kia!"

Tên Vương Hổ kia ở một bên nằm trên đất vừa che cổ vừa gào khóc nửa ngày, cảm giác đau rát của cuối cùng cũng dần dần rút đi, vết thương tê dại, Vương Hổ cũng rất tức giận, rốt cuộc là ai lớn gan như vậy, lại dám ở Vương phủ kêu to gọi nhỏ, hiện giờ còn dám đánh bị thương mình! Hắn che cổ vừa muốn đứng lên, còn chưa mở miệng mắng người, đột nhiên cảm

https://thuviensach.vn

giác được bên cổ một mảnh băng lãnh, lãnh khí từ thanh kiếm thấu vào xương cốt, khiến cho cả người Vương Hổ nổi da gà. Vương Hổ mở mắt ra, nhìn thấy một hắc y nữ tử tay cầm trường kiếm đang đặt lên cổ nàng, thân người hắn chợt run rẩy, hắn lại nhìn sang Bùi Ngọc Nhi...Long bào kim ti ám hồng bất ngờ đập vào mắt, mà người mặc long bào kia lại đang ngồi xổm dưới đất đưa lưng về phía mình, Vương Hổ lúc này không thể nói ra giờ phút này hắn đang suy nghĩ cái gì, hắn chỉ cảm thấy đầu óc như có bầy ong đang tác loạn, người lập tức nhũn ra....

Toàn thân run rẩy, Vương Hổ vội vàng điều chỉnh thân người, quỳ trên đất, miệng không ngừng hô vang:

"Bệ hạ vạn tuế, bệ hạ vạn tuế!"

Vu Lạc Vũ không để ý đến Vương Hổ, tiếp tục ôm lấy Bùi Ngọc Nhi vào lòng, an ủi nàng, hiện giờ Vu Lạc Vũ không có quá nhiều tâm tư quản một Vương Hô sắp chết, chờ nàng dỗ dành tốt Bùi Ngọc Nhi xong thì đó chính là ngày giỗ của Vương Hổ!

Thời gian từng giây trôi qua, tiếng khóc của Bùi Ngọc Nhi cũng nhỏ dần, chuyển sang khóc sụt sùi rồi đến không còn tiếng vang nữa, nàng có lẽ là đã khóc mệt rồi... Vu Lạc Vũ nhẹ giông than thở, ôm ngang lấy Bùi Ngọc Nhi, sau đó nàng xoay người, nhìn thấy Vương Hổ đang quỳ ở một bên. Một Vu Lạc Vũ còn tràn đầy nhu tình vừa nãy bỗng chốc liền thay đổi, ánh mắt kia hiện ra hàn quang, khí thế toàn thân bỗng chốc biến thành đóng băng ba thước, nàng từ trên cao nhìn xuống, tức giận đạp Vương Hổ, hận không thể lập tức đem hắn ngũ mã phanh thây!

Vương Hổ quý dưới đất cũng cảm nhận được từng trận lãnh ý, hắn cảm giác có một đạo ánh mắt sắc như dao đang nhìn chằm chằm mình, không ngừng làm hắn cảm thấy toàn thân run rẩy, cả người héo rũ...khiếp đảm nâng đầu lên. Vương Hổ vừa nâng mí mắt nhìn một chút, thế nhưng vừa lén nhìn liền hận không thể đem lá gan của hắn vọt ra ngoài! Gương mặt đó

https://thuviensach.vn

hắn không thể nào quen thuộc hơn, tên công công mà hắn tân tân khổ khổ ở ngoài cung chờ nửa năm, thế nào lại là người trước mắt, mà nàng một thân long bào, Không...không phải là...Đương kim nữ đế - Vu vương đó sao!!!

Vương Hổ không nhìn thì thôi, vừa nhìn một cái liền rụng rời tay chân, một màn trước mắt này quá mức kinh hoàng, Vu vương ôm một nữ nhân còn an ủi nàng, mà nữ nhân kia lại chính là bị mình bắt đến, lại còn chuẩn bị.....Vừa nghĩ đến đây, Vương Hổ cảm thấy đáy quần nóng lên, rốt cuộc đã bị kinh sợ đến ra quần....

Vương Hổ run rẩy cúi thấp đầu, mà Vu Lạc Vũ lại tràn đầy chán ghét, nàng cũng lười nhìn hắn. Mới như vậy đã bị dọa sợ đến mức này? Vậy chốc nữa có phải sẽ bị dọa đến ngất sao.

"Mang hắn giam vào ngục, tốc chém!" Vu Lạc Vũ đạm nhiên mở miệng, nói xong liền ôm Bùi Ngọc Nhi xoay người rời đi.

Khôn Bát đáp lời, lôi cổ áo của Vương Hổ cứng rắn lôi hắn dậy, mà lúc này Vương Hổ đang mất hồn nhưng cũng bất chấp hết thảy lớn tiếng quát to.

"Ngươi không thể giết ta! Ngươi không thể giết ta!" Vương Hổ cuồng loạn rống to. Mình không thể chết, mình nhất định sẽ không chết, ca ca vẫn còn ở Lỗ Dương đánh giặc cho ngươi, ngươi không thể giết ta. Đúng! Không thể giết ta!

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ dừng bước, nói:

"Nga? Cô vương vì sao không thể giết ngươi?"

"Ca ca ta còn đang đánh giặc cho ngươi!"

"Vậy thì như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi giết ta, sẽ không sợ ca ca ta sau khi biết chuyện sẽ khởi binh tạo phản sao?" Vương Hổ rống to, hắn càng nói càng cảm thấy bản thân chiếm lý. Ca ca Vương Khuê củ mình tay cầm trọng binh, nếu mình chết, hắn nhất định sẽ báo thù cho mình, đến lúc đó Vu quốc nhất định sẽ loạn trong giặc ngoài, cho nên nàng sẽ không giết mình, nhất định sẽ không.

Vương Hổ nghĩ như vậy nhưng không ngờ, Vu Lạc Vũ khi nghe đến những lời này lại cất tiếng cười.

Nàng cười cái gì?

Tất nhiên là cười sự ngu xuẩn của Vương Hổ, dám uy hiếp trên đầu mình.

"Tạo phản? Ngươi e là đã quên cô vương là ai, chức vụ của Vương Khuê là cô vương ban cho, binh quyền của Vương Khuê cũng là cô vương cho hắn, hắn lấy cái gì tạo phản?" Vu Lạc Vũ xoay người, mặt đầy châm biếm.

"Hôm nay đừng nói là ca ca ngươi, cho dù ngươi có mời đến Ngọc Hoàng Đại đế cũng vô dụng! Động đến nữ nhân của cô vương, ngươi chết chưa hết tội! Hừ!" Vu Lạc Vũ nói đến đây liền ôm Bùi Ngọc Nhi xoay người rời đi, nàng không sợ Vương Khuê làm phản, nàng ngay cả Hoàng tổ mẫu cũng không sợ, vậy thì trên đời này còn có ai đáng giá để nàng sợ!

Bước ra khỏi cửa, lúc lên ngựa, Bùi Ngọc Nhi mơ mơ màng màng tỉnh một chút, đến khi ngồi xong lại tựa vào trong lòng Vu Lạc Vũ tiếp tục nhắm mắt ngủ, Vu Lạc Vũ cưỡi ngựa đem Bùi Ngọc Nhi bảo bộc trong ngực mình, lòng mới trở nên bình tĩnh lại. Một lần nữa mất rồi lại tìm được Bùi Ngọc Nhi, vào cung ngắn ngủi mấy tháng, Bùi Ngọc Nhi một lần lại một lần mấy lần rời đi? Vu Lạc Vũ không hiểu, chẳng lẽ là do mình bảo hộ nàng ấy chưa tốt hay sao? Mình rõ ràng là Vu vương, trên đời này người có quyền lực lớn nhất chính là mình, vì sao bản thân minh như vậy mà ngay cả một nữ tử cũng không thể hộ chu toàn được?

https://thuviensach.vn

Mà mình thì sao, trong lòng vừa nói không thể có yêu, nhưng lại không quản được mình, theo tâm ý của bản thân mà làm. Nhưng cũng không biết phải làm thế nào, rốt cuộc yêu một người cần phải thế nào chứ? Mà tất cả những thứ này, xét đến cùng chỉ là khách quan. Chủ quan là, Bùi Ngọc Nhi không yêu mình, thậm chí còn hận mình! Vinh hoa phú quý đều cho nàng, tại sao vẫn không được? Rõ ràng trong lòng mình cũng có nàng, tại sao nàng lại không biết?

Một đường chậm rãi trở về cung, Bùi Ngọc Nhi đều chưa từng tỉnh lần nào, Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi đang ngủ say trên giường nhỏ, lại cảm thấy một trận mệt mỏi không tên dâng lên. Hôm nay nhất định là một đêm không ngủ, ngày mai mình phải lên đường đi ra chiến trường chủ trì đại cục, đi lần này không biết là mấy tháng, mà chiến sự sau khi kết thúc rồi, sau đó Hoàng tổ mẫu lại sẽ bắt đầu nhấc lên sóng to gió lớn. Ngọc Nhi cùng ngôi vị Hoàng đế, bỏ gì lấy gì? Nếu ngày đó, mình chọn Ngọc Nhi mà không phải là giang sơn, nàng cũng sẽ đi theo mình sao? Tất cả những chuyên này đè nặng trong lòng Vu Lạc Vũ, cũng không trách sao nàng sẽ cảm thấy mệt mỏi...

Ngự y giúp chữa tri, Niệm Tuyết hầu hạ Bùi Ngọc Nhi, dùng khăn lạnh lau toàn thân nàng một phen, cho đến khi mọi chuyện xong xuôi, Bùi Ngọc Nhi chưa từng phát ra một âm thanh nào. Niệm Tuyết nhìn thấy vậy, trong lòng cũng không quá thoải mái. Từ sau khi nàng biết bệ hạ là thật lòng yêu tiểu chủ, liền cũng không ngăn trở gì. Lần này Niệm Tuyết quả thật là xem Bùi Ngọc Nhi như tiểu chủ mà đối đãi, nàng lại nhiều lần xảy ra chuyện, tiểu chủ không thoải mái, bệ hạ cũng không thoải mái, khiến nàng cũng không thoải mái theo.

Ngự y kiểm tra xong hướng Vu Lạc Vũ bẩm báo một phen, trên người tiểu chủ không có vết thương nặng gì, chẳng qua là có vài chỗ bị bầm, mà dược tính của mê dược kia quá lớn, hiên giờ thân thể tiểu chủ vẫn chưa

https://thuviensach.vn

hoàn toàn tiêu hết, hơn nữa nàng bị kinh hách quá độ, nghỉ ngơi một hai ngày thì sẽ không sao.

Nửa trái tim vẫn treo của Vu Lạc Vũ cuối cùng cũng được hạ xuống.

Nàng không sao thì tốt rồi, lần này mình rời đi cũng có thể yên tâm.

Lại ngây người không lâu, Vu Lạc Vũ liền dẫn Niệm Tuyết rời khỏi Dạ Yêu Điện.

Lúc này bầu trời đã tối đen, nhưng trong cung đăng hỏa sáng choang, tầm mắt chỉ có thể nhìn thấy một mảnh mờ nhạt, thỉnh thoảng sẽ thấy nhiều đội binh lính tuần tra, nhìn thấy Vu Lạc Vũ đều vội vàng thỉnh an. Vu Lạc Vũ nhìn thấy tất cả những thứ bản thân có, nhưng vẫn cảm thấy thiếu chút gì đó, thế nhưng đó là gì chứ?

Đi được một lúc, Vu Lạc Vũ lại đột nhiên dừng bước, lúc nàng xoay người liền dọa Niệm Tuyết giật mình, biểu tình của Vu Lạc Vũ rất nghiêm túc, giống như lại xảy ra đại sự gì vậy. Niệm Tuyết sững sờ đứng tại chỗ chờ Vu Lạc Vũ lên tiếng, nhưng không ngờ qua một lúc lâu sau, Vu Lạc Vũ lại nói với Niệm Tuyết một câu.

"Niệm Tuyết, ngươi hiểu từ 'yêu' này không? 'Yêu' rốt cuộc phải làm những gì?"

Trái tim Niệm Tuyết đột nhiên đập mạnh, Vu Lạc Vũ thế này làm nàng hoảng sợ, nhưng Niệm Tuyết chưa kịp trả lời, Vu Lạc Vũ lại vội vàng khoát tay, nói:

"Ngươi từ nhỏ cũng lớn lên cùng cô vương trong cung này, lại làm thế nào biết 'yêu' là gì." Vu Lạc Vũ cười cười, mình thật đúng là bị vấn đề này dây dưa đến hồ đồ rồi.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua là, Vu Lạc Vũ mới vừa xoay người đi còn chưa đến hai bước, Niệm Tuyết phía sau lưng liền vội vàng gọi nàng, Vu Lạc Vũ có chút khó hiểu xoay người lại nhìn nàng.

Nàng ấy muốn nói cái gì?

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 58

Niệm Tuyết nhìn bộ dáng đầy mờ mịt của Vu Lạc Vũ, lập tức lấy lại bình tĩnh, nhỏ giọng nói:

"Nô tỳ mặc dù chưa từng thích ai, nhưng... Nô tỳ cảm thấy, thích một người sẽ không muốn trói buộc nàng, có lẽ theo bước chân của nàng cũng không phải một việc gì xấu. Hơn nữa, nô tỳ cảm thấy... Yêu một người thì phải đối xử tốt với nàng, nhưng tốt này cũng không nhất định là vàng bạc, là phải dùng thật tâm đối đãi nàng. Yêu... Đại khái chính là như vậy đi..." Niệm Tuyết nói đến nhập tâm, hoàn toàn không chú ý tới sự biến hóa của Vu Lạc Vũ, chờ đến khi nàng nói xong, quay lại nhìn đến Vu Lạc Vũ, mới rõ ràng phát hiện Vu Lạc Vũ đang nhíu mi, hí mắt nhìn mình, nàng mới giật mình phản ứng, lời nói vừa rồi của mình đại nghịch bất đạo cỡ nào ... Bệ hạ thích tiểu chủ, lại chỉ có thể dùng đến biện pháp trói buộc, mới có thể lưu nàng, huống hồ bệ hạ là vương, như thế nào có khả năng theo bước chân tiểu chủ. Vừa nghĩ đến đây, Niệm Tuyết vội vàng quỳ xuống.

"Bệ hạ tha mạng, vừa rồi nô tỳ ...".

"Quên đi, lần sau không được nói những lời này nữa" Niệm Tuyết còn chưa nói xong, Vu Lạc Vũ đã đánh gãy lời nàng. Những lời của Niệm Tuyết, Vu Lạc Vũ căn bản chưa từng suy xét, dù sao đó là chuyện không có khả năng, chỉ là...

Yêu một người là dùng thật tâm đối nàng? Hiện giờ trog đầu Vu Lạc Vũ toàn là vấn đề này, nên đối với nàng thế nào? Dùng cái gì đối đãi? Thế gian này còn có thứ nào thể hơn được vinh hoa phú quý sao?

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ đứng ở tại chỗ suy nghĩ hồi lâu, nhưng cũng không nghĩ ra được. Ai, thôi thôi, xem ra việc cảm tình, ngược lại thật sự làm khó chính mình. Vu Lạc Vũ lấy lại bình tĩnh, căn dặn Niệm Tuyết:

"Chờ Khôn Bát trở về, nói cho nàng mau truyền khẩu dụ của cô vương, sáng sớm ngày mai mệnh thành đông Ngô gia, thành tây Hoắc gia, theo bản vương tiến đến chiến địa Diệu Nghiêm".

Ngô gia, Hoắc gia, hai nhà đều là những tiểu gia không tầm thường trong Vu thành, bình thường bọn họ cũng giống mọi người, mặt trời mọc thì làm mặt trời lặn thì nghỉ. Nhưng bọn họ cũng lại rất khác biệt với người thường, bởi vì bọn họ, hai nhà mỗi một đời gia chủ, đều sẽ thần bí nắm giữ cấm thuật, bảo hộ toàn bộ Vu Quốc, đây là sứ mệnh của bọn họ.

Sáng sớm ngày hôm sau, lúc Bùi Ngọc Nhi tỉnh lại dĩ nhiên là mặt trời đã lên cao, ngoài điện thời tiết rất tốt, ánh mặt trời từ cửa sổ rọi vào, khiến Bùi Ngọc Nhi không mở mắt ra được, đợi sau một lúc lâu, Bùi Ngọc Nhi nâng tay trái xoa huyệt Thái Dương, nhẹ nhàng ngồi dậy. Đầu nàng đau đến vỡ ra, trong lòng dâng lên cảm giác buồn nôn.

Một màn đêm qua hiện lên trong đầu, Bùi Ngọc Nhi mới vừa nhớ lại hôm qua đã xảy ra sự tình gì. Nếu Lạc đế không đến kịp, chính mình thật sự sẽ... Bùi Ngọc Nhi không dám tưởng, cảm giác kia thật ghê tởm.

Xoay người ngồi dậy, Bùi Ngọc Nhi đi đến bên cạnh bàn trà, tự rót cho mình một chung, bắt đầu uống. Nhưng khóe mắt nàng lại thoáng thấy nhìn nơi đó giống như có đặt một quyển sách, buông chung trà trong tay xuống, Bùi Ngọc Nhi đưa tay cầm lấy thẻ tre, mở ra yên lặng đọc.

Nét mặt từ không chút thay đổi, đến nhíu lông mày, Bùi Ngọc Nhi càng xem trong lòng càng không thoải mái, thư này là Vu Lạc Vũ tự tay viết, trong thư nàng nói cho Bùi Ngọc Nhi, sáng sớm hôm nay nàng đã mang

https://thuviensach.vn

theo binh mã tiến đến Diệu Nghiêm quốc, nàng muốn Bùi Ngọc Nhi ngoan ngoãn đợi trong cung, không nên lại tự mình xuất cung.

Trong thư ít ỏi vài nét bút, viết rất là ngắn gọn, Bùi Ngọc Nhi đặt thư xuống, ngồi ở trên ghế, không tự chủ liền ngẩn người. Nàng trong lòng thực bất an, cũng thực phiền muộn. Bất an là vì Bùi Ngọc Nhi lo lắng cho nàng, chiến trường đao kiếm, chỉ chút không cẩn thận là không còn đường sống, khi đó, nàng không phải Lạc đế vĩ đại, mà cũng chỉ là một sinh mệnh yếu ớt thôi. Nàng phiền muộn là vì Vu Lạc Vũ bảo nàng ở lại một mình trong hoàng cung, đây là ý gì? Bùi Ngọc Nhi biết, Vu Lạc Vũ sợ mình sẽ gặp chuyện không may nơi chiến trường đao kiếm vô tình, dù sao hiện tại mình tay trói gà không chặt. Lỡ như xảy ra chuyện gì, nàng biết Vu Lạc Vũ sẽ khó chịu, sẽ lo lắng... Nhưng là.. Nàng đi chiến trường chinh chiến, mà mình lại tránh ở trong cung... Bùi Ngọc Nhi thật sự không muốn như vậy, nàng không sợ đau, cũng không sợ chết, Vu Lạc Vũ xem nàng rất yếu ớt, điều này khiến Bùi Ngọc Nhi trong lòng rất khổ sở.

Nhưng hết thảy có năng lực như thế nào, ý chỉ đã hạ, huống hồ trong cung khó vào cũng khó ra, mình không có lệnh bài lấy cái gì xuất cung? Hiện giờ cũng chỉ có chờ, chỉ là chuyện này... Bùi Ngọc Nhi không biết phải chờ bao lâu, là mấy tháng? Hay là vài năm?

Mà mặt khác, khi trời vừa sáng, Vu Lạc Vũ liền ở ngoài thành cùng Ngô gia, Hoắc gia hội họp. Sau đó bọn họ thu thập chỉnh đốn một phen, liền khởi hành đi bắc thượng, một đường hướng tới Diệu Nghiêm quốc xuất phát.

Vu Lạc Vũ lần này đi Diệu Nghiêm vẫn không mang bao nhiêu binh mã, tính sơ, cũng không đến trăm người. Đoàn người Vu Lạc Vũ cải trang thành thương đội, dọc theo đường đi làm việc yên ắng, hiện tại hai nước giao chiến, vô luận là Vu quốc vẫn là Diệu Nghiêm quốc, khắp nơi đều cất dấu tử sĩ gian tế, cho nên Vu Lạc Vũ không thể không cải trang, bởi vì chủ ý lần

https://thuviensach.vn

này càng ít người biết càng tốt, cho nên vu Lạc Vũ không thể không cẩn thận.

Vu Lạc Vũ ngồi bên trong xe ngựa, dọc theo đường đi luôn ngẩn người, nàng nghĩ đến Bùi Ngọc Nhi, lúc này mới xuất cung đến trưa mà đã suy nghĩ như thế? Vậy thời gian về sau nên làm thế nào bây giờ? Vu Lạc Vũ tự giễu nở nụ cười, Vu Lạc Vũ a Vu Lạc Vũ, không thể tưởng được ngươi cũng có hôm nay, đã biết là khối hàn băng, thế nhưng lại bị một khối băng khác thay đổi, thực sự là chưa từng nghe thấy a.

Phía sau xe của Vu Lạc Vũ còn đi theo một chiếc xe ngựa, ngồi trong xe là hai vị xanh xao vàng vọt lão giả, bọn họ ước chừng đã lớn tuổi, tóc cũng đã nhuộm màu hoa râm, khô héo, cơ gầy trên mặt tràn đầy nếp nhăn, hai người bọn họ là ai?

Sau một lúc lâu không nói chuyện, một vị lão giả tuổi trẻ chút cũng mở miệng.

"Hoắc tiên sinh, ngươi cảm thấy lần này Diệu Nghiêm quốc ôm mục đích gì?" Thì ra hai người ngồi bên trong xe ngựa này, là Vu Quốc Hoắc gia cùng Ngô gia gia chủ.

Lão giả kia nhắm mắt dưỡng thần, xe ngựa xóc nảy khiến thân mình hắn đều theo đó nhoáng lên một cái, một cái, sau đó chờ một lúc lâu, lão giả mới chậm rì rì mở miệng nói

"Lão hủ cũng không biết, bất quá chuyện này cũng không phải đôi ta có thể quản, tin tưởng tất cả sự tình bệ hạ đều đã xử lý tốt lắm, chúng ta chỉ cần nghe lệnh liền có thể".

Kia Ngô gia gia chủ suy nghĩ một chút, vội vàng nói

"Hoắc tiên sinh nói đúng".

https://thuviensach.vn

Cả đội nhân mã Vu Lạc Vũ đều lấy tốc độ nhanh chạy đi, suốt dọc đường rất ít khi nói chuyện với nhau, nghỉ ngơi cũng cực ít. Chính tốc độ như vậy, thẳng đến ba ngày sau, cả đội Vu Lạc Vũ mới xem như đến nơi, hội hợp cùng những binh sĩ mà Vương Khuê suất lĩnh .

Vương Khuê dẫn đầu mấy vạn nhân mã đóng quân nghỉ ngơi cách mười dặm ở ngoài thành Lư Hoàn, vài ngày trôi qua, Hách Liên tướng quân hiện tại sinh tử chưa biết, hiện giờ, quân lính mà Vương Khuê dẫn dắt cũng đang loạn, hiện tại như rắn mất đầu, mọi người bất an đến cực điểm.

Nhưng kỳ quái là, người Diệu Nghiêm rõ ràng có thể thừa thắng xông lên, mượn cơ hội này, đem lực lượng đóng quân ở đây một lưới bắt hết, nhưng bọn họ không làm như vậy? Nhưng vì sao lại không? Vu Lạc Vũ nghĩ mãi vẫn không thể giải.

Vu Lạc Vũ đã đến, giống như một cơn mưa đúng lúc, không khí trong quân trầm lặng, nhìn thấy Vu Lạc Vũ đã tới, trong nháy mắt đều lớn tiếng hô to, thanh âm đinh tai nhức óc, hận không thể vang tận mây xanh.

Các tướng sĩ nhiệt huyết sôi trào, sức cảm hóa này quả thực cũng sắp đánh động Vu Lạc Vũ. Các tướng sĩ đều hô to: phải cứu Hách Liên tướng quân trở về! Phải đánh người Diệu Nghiêm quân lính tan rã, đánh hạ Diệu Nghiêm quốc!

Vu Lạc Vũ tự nhiên cũng dùng lời nói hùng hồn kéo bầu không khí các tướng sĩ, chỉ cần Vu quốc bên này quân tâm củng cố, sẽ không có gì phải sợ. Mà Vu Lạc Vũ đứng ở trên đài cao, gương mặt như hoa đào lại kiên định như bàn thạch, nàng sẽ cứu Hách Liên tướng quân, cũng sẽ đem mọi nút thắt đều lý giải rõ ràng.

Tin tức Vu Lạc Vũ đến tiền tuyến truyền rất nhanh. Ngày hôm sau, trời vừa mới sáng, Văn Duẫn liền tới nơi. Vu Lạc Vũ triệu kiến hắn, hai người ở trong quân doanh bí mật nói chuyện với nhau. Nhìn khí sắc Văn Duẫn so

https://thuviensach.vn

với lúc ở trong Vu thành tiều tụy hơn, xem ra hắn cũng không quen với nơi này.

Văn Duẫn ở Lỗ Dương mấy tháng, Vu Lạc Khải cũng không có hành động gì. Văn Duẫn nói, hắn cũng bí mật thăm dò một phen, nhưng vẫn chưa phát hiện dấu vết gì. Ngay cả người như Văn Duẫn cũng không phát hiện ra dấu vết gì để lại, chẳng lẽ... Vu Lạc Khải thật sự không có chi tâm mưu phản, mà tất cả sự tình Thái Vương Thái Hậu làm, Vu Lạc Khải cũng không biết? Bằng không một hài tử mười mấy tuổi như hắn, làm sao có khả năng đem sự tình ẩn giấu tốt như vậy?

Văn Duẫn nhìn gương mặt trở nên gầy hơn của Vu Lạc Vũ, trong lòng cũng ẩn ẩn đau lòng.

"Bệ hạ nên nghỉ ngơi nhiều hơn, cả người đều gầy".

Vu Lạc Vũ khoát tay.

"Làm sao nghỉ ngơi, hiện nay loạn trong giặc ngoài, Hách Liên tướng quân cũng sinh tử chưa biết, cô vương thật sự nghỉ ngơi không được".

"Hách Liên tướng quân sẽ không có việc gì , Vu Quốc cũng định là sẽ không thua".

Vu Lạc Vũ cười, nói:

"Hy vọng như thế".

"Vậy..." Văn Duẫn ngừng lại một chút, mới lại cất lời:

"Bệ hạ tới Diệu Nghiêm, vậy trong triều...".

"Trong triều không có việc gì, có Thái Vương Thái hậu cầm giữ triều chính".

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Văn Duẫn kinh hãi.

"Chẳng lẽ bệ hạ sẽ không sợ Thái Vương Thái hậu làm chút gì sao, phải biết rằng bà ấy đã mơ ước ngôi vị hoàng đế từ lâu".

Vu Lạc Vũ uống một ngụm trà.

"Không ngại, trên tay bà ấy không binh không quyền, không ầm ĩ ra sóng gió gì, huống hồ tuy là bà ấy muốn đẩy cô vương khỏi vương vị, nhưng cũng không muốn cho người ngoài họ Vu ngồi trên vương vị" Vu Lạc Vũ buông chung trà, sau đó lại nói:

"Nhưng để ngừa vạn nhất, Văn tướng ngươi vẫn thu thập một phen rồi nhanh chóng hồi triều đi. Hiện tại trong triều không người, vạn nhất gặp chuyện không may, cũng có người trụ trì đại quyền".

Trong triều không có Hách Liên tướng quân, Văn tướng cũng không có, hiện nay ngay cả Vu Lạc Vũ cũng không ở trong triều. Có thể ngăn chặn quần thần chỉ có Thái Vương Thái Hậu một người, nhưng nói đến, Thái Vương Thái Hậu quả thật đã già đi rất nhiều. Hai nước chiến tranh, trong triều không có ai, lỡ như có loạn thần tặc tử lợi dụng tình huống này mưu hướng soán vị, chỉ một mình Thái Vương Thái hậu chỉ sợ cũng bất lực, ngăn cản không được.

Cho nên Văn Duẫn đến đúng lúc, chỉ cần Vu Lạc Khải thật sự không có ý mưu phản, Lỗ Dương bên kia có hai ám vệ của nàng quan sát là được.

Nói chuyện với nhau hồi lâu, chờ Vu Lạc Vũ, Văn Duẫn hai người nói chuyện xong đã qua buổi trưa, Văn Duẫn cũng không dám trì hoãn nhiều hơn, cáo biệt Vu Lạc Vũ, thu thập một phen rồi ra roi thúc ngựa hướng về Vu thành.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 59

Thời gian như thoi đưa, Vu Lạc Vũ đã rời đi mấy ngày, trong cung tất cả đều rất yên bình, chẳng qua chỉ là sự yên bình này có hơi có mức, yên bình đến khiến Bùi Ngọc Nhi cảm thấy có chút tịch mịch. Bùi Ngọc Nhi biết, thực ra là do nội tâm nàng đang xảy ra biến hóa, chuyện như vậy ngày trước đã xảy ra rất nhiều lần, còn nàng, từ sự hân hoan vui vẻ từ ban đầu dần dần biến thành cảm giác tịch mịch như bây giờ. Là bản thân nàng đã yêu Vu Lạc Vũ, hơn nữa đến giờ phút này, nàng căn bản không cách nào khống chế những suy tư trong lòng kia, thứ ma chú đó vừa kiên định lại vừa mạnh mẽ, mà Bùi Ngọc Nhi hiện tại chẳng qua chỉ bụi cỏ nhỏ đong đưa theo gió.

Có điều, vậy cũng tốt, chỉ cảm thấy may mắn là, sống trong một cuộc sống nhàm chán, ăn không biết ngon như nơi này, nàng rốt cuộc cũng có một tia triển vọng, bởi sau khi Vu Lạc Vũ rời đi ngày thứ ba, mỗi khi Bùi Ngọc Nhi tỉnh dậy, nàng luôn nhìn thấy trên bàn trà trong phòng đều có một lá thư.

Đó là của Vu Lạc Vũ viết.

Nội dung bên trong rất là đơn giản, chỉ ba đến năm câu thôi, không có lời ngon tiếng ngọt, cũng không mang khẩu khí mệnh lệnh như lúc bình thường nói với những cung nhân. Nàng chỉ là nói rõ một vài chuyện vụn vặt xảy ra trong ngày, tỷ như lúc nào dùng cơm, lúc nào nghỉ ngơi, trong doanh trại đã xảy ra chuyện gì. Thỉnh thoảng nàng cũng sẽ vô tình hay hữu ý nhắc đến Bùi Ngọc Nhi, bảo nàng cũng nên chú ý kỹ thân thể. Loại thư

https://thuviensach.vn

như vậy, từ lúc Vu Lạc Vũ rời đi đến ngày thứ ba đã bắt đầu, mỗi ngày đều sẽ có.

Lúc mới xem thư, lòng Bùi Ngọc Nhi tràn đầy nghi vấn. Nang không biết Lạc đế này lại đang muốn giở trò gì? Viết thư cho mình nói những thứ này, chỉ sợ là nhất thời hứng trí, qua mấy ngày nữa có lẽ sẽ trở về bình thường. Nhưng thời gian cứ trôi, mỗi một ngày, thư cũng đều đúng hạn đến. Dần dần, trong lòng Bùi Ngọc Nhi cũng nỗi lên biến hóa. Mỗi ngày, thứ mà đầu tiên nàng muốn nhìn đến chính là bàn đọc sách.

Mà Vu Lạc Vũ gửi thư cho nàng, vậy liền gửi, nàng không có lý do gì, chỉ đơn giản là muốn như vậy. Nàng muốn cho Bùi Ngọc Nhi biết, mỗi ngày mình làm gì, mỗi ngày đã xảy ra những chuyện gì. Nàng cũng không kỳ vọng Bùi Ngọc Nhi có thể gửi hồi âm cho nàng, chỉ là, nàng ấy xem là được rồi.

Đảo mắt đã qua hơn một tháng, chiến sự hai nước vẫn đang trong thời gian giằng co, thời kỳ, giao tranh vài lần, Lô Hoàn thành không công được, cả hai nước đều chết thương một nửa, ai cũng không chiếm được nửa phân tiện nghi. Mà trong mấy lần giao chiến này, Vu Lạc Vũ chưa từng ra chiến trường, đều là ở phía sau chỉ huy tất cả.

Tựa hồ là ý thức được nếu cứ tiếp tục giằng co như vậy, đối với bất kỳ phe nào cũng không có lợi, Diệu Nghiệm quốc rốt cuộc đã phái sứ giả đi đến doanh trại của Vu Quốc đàm phán. Nội dung thương lượng dĩ nhiên là nghị hòa, mà điều kiện là, Vu Quốc rút lui khỏi Diệu Nghiêm Quốc, Diệu Nghiêm Quốc giao ra Hách Liên tướng quân, chiến sự lần này coi như sẽ lắng xuống.

Diệu Nghiêm Quốc sẽ nghị hòa? Vu Lạc Vũ không dám gật bừa, lấy sự hiểu biết của Vu Lạc Vũ mà nói, dù là chiến tử, người Diệu Nghiêm cũng

https://thuviensach.vn

sẽ không dễ dàng nghị hòa. Nhưng....chuyện này lại không thể cho Vu Lạc Vũ suy nghĩ nhiều, bởi vì một trong những điều kiện chính là Hách Liên tướng quân, hắn vẫn chưa chết! Đây đối với tất cả mọi người mà nói đều là thiên đại tin tức tốt, cho nên Vu Lạc Vũ đáp ứng sứ giả của Diệu Nghiêm. Bất kể chuyện nghị hòa này có phải là âm mưu quỷ kế hay không, Vu Lạc Vũ cũng phải tiến lên trước, cùng nữ vương gia Diệu Nghiêm gặp mặt, cứu Hách Liên tướng quân!

Thời gian song phương thương lượng đã định là ở vào giờ tỵ* ngày hôm sau, ngoài Lư Hoàn thành.

(*từ 9 giờ đến 11 giờ sáng)

Sáng sớm hôm sau, thời tiết rất tốt. Vu Lạc Vũ mặc khôi giáp, chỉnh trang chờ đại. Nàng mang theo mười nghìn tinh binh, hùng hùng dũng dũng đi về phía Lư Hoàn thành.

Thời điểm đã đến, cửa thành Lư Hoàn đóng kín, trên thành đứng đầy người, đen cả một mảnh, nhưng chỉ một ánh mắt, Vu Lạc Vũ liền có thể nhận ra vị nữ vương gia tiếng tăm lẫy lừng của Diệu Nghiêm Quốc kia. Nàng một thân cẩm y đỏ thẫm như lửa, sắc mặt đầy bình tĩnh, trấn định tự nhiên, đó rất giống dáng vẻ của một vương gia.

Vu Lạc Vũ còn chưa mở miệng, Vưu Lăng Vi bên kia đã cất tiếng:

"Hôm nay có thể được diện kiến Vu Vương, tiểu Vương quả thật cảm thấy vinh hạnh bội phần. Vu vương quả nhiên giống như lời đồn, có thể ngồi lên đế vị cũng không chỉ vì dung nhan tuyệt thế." Thanh âm của Vưu Lăng Vi tuy không lớn, nhưng lại vô cùng rõ ràng truyền đến tai Vu Lạc Vũ. Nàng nheo mắt nhìn Vu Lăng Vi, thầm nghĩ công phu của người này có lẽ cũng không thấp.

"Quá khen, vương gia cũng rất giống với lời đồn, bất kể làm chuyện gì cũng đều dùng chút thủ đoạn." Vu Lạc Vũ dùng đồng dạng phương thức

https://thuviensach.vn

đáp lại, ngữ khí tràn đầy châm chọc.

Nhưng không ngờ đến, Vưu Lăng Vi nghe những lời này, không những không giậm mà còn cười rộ lên. Nụ cười kia có thể nói là kiều mỵ mười phần. Vu Lạc Vũ vốn nghĩ, nữ vương gia này là người Diệu Nghiêm vốn cũng nên là trời sinh ngũ đại tam thô* mới đúng, thế nhưng giờ nhìn kỹ mới phát hiện nàng lại là kiều nhu như nước, cùng nử tử Vu Quốc không hề khác bao nhiêu.

(*Cao lớn thô kệch.)

"Ha ha, đa tạ đại vương khen ngợi, tiểu vương cũng giống Vu vương thôi."

Vu Lạc Vũ nhướng mày, có chút không muốn cùng nàng nói lời vô nghĩa.

"Hách Liên tướng quân đâu, cô vương muốn nhìn xem hắn vẫn bình an hay không."

"Có thể." Vưu Lăng Vi chuyển sóng mắt, phất tay phải. Sau đó một tên bên người Vưu Lăng Vi nhường ra một khe hở. Ánh mắt Vu Lạc Vũ nhìn sang, thấy Hách Liên tướng quân bị hai người Diệu Nghiêm đỡ đến một chỗ trống.

Khôi giáp trên người hắn đã trở nên rách rưới không chịu nổi, tóc tản ra, trên mặt loang lỗ vết máu, khiến hắn trở nên tiều tùy, lòng Vu Lạc Vũ liền căng thẳng, lúc này liền nổi nóng.

"Đem tướng quân của Vu Quốc ta biến thành như vậy, vương gia ngươi chuẩn bị làm sao cùng Vu Quốc ta nghị hòa?'

"Ha ha ha..." Nghe vậy, Vu Lăng Vi cười đến mềm mại, sau đó mới nói:

https://thuviensach.vn

"Vu vương đã hiểu lầm tiểu vương rồi. Từ sau khi tiểu vương bắt được Hách Liên tướng quân đều chưa từng đụng đến hắn. Những vết thương này đều là từ chiến cuộc lưu lại." Vưu Lăng Vi nói xong, sợ Vu Lạc Vũ không tin, lại tiếp lời:

"Nếu không tin, lát nữa bản vương giao tướng quân lại cho người, tự người có thể nhìn xem. Vết thương trên người tướng quân đã sớm lành, ngay cả sẹo cũng không lưu, những thứ này chẳng qua chỉ là vết bẩn lưu lại phía trên thôi."

Vu Lạc Vũ hừ lạnh.

"Nếu như vậy, vương gia ngươi muốn đàm luận chuyện nghị hòa thế nào."

"Hay là chờ bản vương trao trả tướng quân lại cho người, để Vu vương kiểm tra một phen, nếu không sao, Vu vương sẽ cùng bản vương vào thành, chúng ta bình tĩnh ngồi xuống đàm luận, được không?"

Vưu Lăng Vi thẳng thắn nói, khuôn mặt đều mang nét cười. Nhưng Vu Lạc Vũ lại không nhìn ra chút thành ý nào.

"Chuyện nghị hòa, cô vương thấy vẫn nên là nói ở ngoài thành đi." Khóe môi nàng khẽ câu ra mạt độ cong, mày liễu khẽ nâng, vô cùng mỉa mai đáp:

"Cô vương e là.... có mệnh vào Lư Hoàn thành, nhưng lại không có mệnh trở ra." Lời này của Vu Lạc Vũ một chút cũng không giả, ở ngoài thành còn dễ nói, cho dù có mai phục vẫn còn có thể rút lui. Nhưng nếu vào thành....thành vừa đóng cửa sẽ chỉ có con đường chết.

Cho nên, chỉ cần là người không ngu ngốc tất nhiên là không thể làm theo những ý kiến đó của Vưu Lăng Vi. Mà Vưu Lăng Vi tựa như cũng đã dự đoán được câu trả lời của Vu Lạc Vũ, nàng vẫn mang vẻ tươi cười, đáp lời:

https://thuviensach.vn

"Vậy tất cả cứ y theo lời Vu vương nói đi." Vưu Lăng Vi nói xong, tay phải nhẹ nhàng vung lên, hai tên binh sĩ đang đỡ Hách Liên tướng quân liền xoay người từ trên cửa thành đi xuống.

Chỉ trong phút chốc, Vu Lạc Vũ liền nhìn thấy cửa thành mở ra một khe hở, sau đó Hách Liên tướng quân được nâng ra khỏi cửa thành. Hắn chậm rãi đi đến chỗ Vu Lạc Vũ. Một bước...hai bước....thời gian trôi qua dài đằng đẵng, trở nên càng nặng nề. Vu Lạc Vũ cưỡi ngựa đứng cuối cùng ở đại quân, các tướng sĩ trước người nàng nhìn thấy Hách Liên tướng quân dần dần đi đến liền rối rít hét to "Tướng quân, tướng quân", thanh âm chấn động cả óc. Một bầu nhiệt huyết ở sa trường, một Hách Liên tướng quân đứng đầu tướng sĩ, một Hách Liên tướng quân hăng hái sôi trào, hiện giờ lại như một lão nhân hấp hối, lòng Vu Lạc Vũ rất không dễ chịu, cho dù là ai cũng không dễ chịu.

Hách Liên tướng quân đi rất chậm, nhưng mỗi bước đều rất kiên định, hắn nhìn Vu Lạc Vũ, từng bước đi đến chỗ nàng. Hắn đi đến đâu, các tướng sĩ đều nhường ra một con đường, Vu Lạc Vũ cũng không khỏi cảm thấy chóp mũi có chút chua xót. Người trước mặt tuy là bề tôi, là tướng quân, nhưng cũng là cữu cữu ruột thịt của mình.

Tất cả mọi ánh mắt đều tập trung trên người Hách Liên tướng quân cùng Vu Lạc Vũ, lại phát hiện trên cửa thành cách đó không xa đang bí mật hành động.

Hách Liên tướng quân đi đến trước người Vu Lạc Vũ. Vu Lạc Vũ gật đầu.

"Tướng quân cảm thấy có ổn không?"

Hách Liên tướng quân chắp tay.

"Đa tạ bệ hạ nhớ đến, thân thể lão thần không có gì đáng ngại."

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ gật đầu, cười đáp lại hắn, vừa định dặn dò hắn mấy câu, bên tai lại đột nhiên nghe thấy 'vèo' một tiếng. Trong lòng Vu Lạc Vũ khẽ căng, vừa ngẩng đầu, trước mắt hàn quang chợt lóe.

Hỏng bét, sơ ý rồi...

Bùi Ngọc Nhi thức dậy, việc đầu tiên chính là quét mắt đến trên bàn, thế nhưng....hôm nay trên bàn lại trống rỗng. Bùi Ngọc Nhi cho rằng bản thân hoa mắt, nàng vội vàng đứng dậy, đi đến nhìn thử, nơi đó quả thật trống rỗng không có gì.

Một sự bất an vô hình ập đến, trái tim của nàng đập đến lợi hại. Từ khi Vu Lạc Vũ đi Diệu Nghiêm Quốc, mỗi ngày đều sẽ gửi cho nàng một phong thư, chưa bao giờ gián đoạn. Giờ đột nhiên lại không có thư, là do nàng bận rộn, không có thời gian để tâm đến, hay là đã xảy ra chuyện gì?

Bùi Ngọc Nhi đứng ngôi không yên, suốt cả một ngày đều ngẩn ngẩn ngơ ngơ. Trong lòng nàng đều tự nhắc bản thân không nên suy nghĩ vớ vẩn, nhưng nàng lại không thể khống chế được. Suy nghĩ toàn bộ khả năng có thể xảy ra, tự mình dọa mình, hành hạ bản thân.

Ngày thứ nhất không có thư, ngày thứ hai không có thư, ngày thứ ba, ngày thứ tư....ngày thứ năm, ngày thứ sáu....

Cho đến khi Bùi Ngọc Nhi cảm thấy niệm tưởng kia sắp chiếm mất bản thân, nàng sắp không thể nhịn được nữa, Vu Lạc Vũ lại có thư. Lúc trời sắp ửng sáng, nàng nhìn thấy Khôn Bát vào cửa, nàng biết Khôn Bát là đến để đưa thư. Lúc Vu Lạc Vũ gửi cho nàng phong thư đầu tiên, Bùi Ngọc Nhi cũng biết người đưa tin là Khôn Bát, Khon Bát không có đi theo Vu Lạc Vũ đến Diệu Nghiêm Quốc, mà là ở lại đây để bảo vệ mình.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Khôn Bát bước vào, Bùi Ngọc Nhi cũng không để ý lễ tiết, nàng không ngủ cả đêm chính là để chờ đợi thời khắc này, Vu Lạc Vũ cuối cùng lại gửi thư cho mình, điều này nói rõ nàng ấy không có chuyện gì, không phải sao....

Bùi Ngọc Nhi đột nhiên đứng dậy dọa Khôn Bát giật mình một phen, nàng chưa từng nghĩ đến Bùi Ngọc Nhi lại nằm trên giường giả vờ ngủ.

"Tiểu chủ..." Khôn Bát lẩm bẩm mở miệng. Bùi Ngọc Nhi không trả lời, lại lập tức cầm lấy trúc giản trong tay Khôn Bát.

Lúc trúc giản được mở ra, tảng đá đã hạ xuống trong lòng nàng lại bị nhấc lên lần nữa, hàng loạt cảm giác hít thở không thông quẩn quanh trong lòng Bùi Ngọc Nhi. Nội dung trên thư viết rất đơn giản, chỉ có năm chữ to.

'Cô vương bị thương rồi.'

Tại sao có thể như vậy...

!:&

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 60

"Tại sao có thể như vậy..." Bùi Ngọc Nhi sững sờ nhìn chằm chằm thẻ tre thì thào tự nói.

Khôn Bát vừa thấy Bùi Ngọc Nhi sắc mặt không tốt, lập tức ý thức được sự tình không đúng, vội vàng đoạt thẻ tre trong tay Bùi Ngọc Nhi, trên thực tế từ ngày đầu tiên khi Vu Lạc Vũ không có thư đưa đến, Khôn Bát cũng đã ý thức được, Diệu Nghiêm quốc bên kia có phải xảy ra vấn đề gì hay không, tâm lý đã được rèn luyện làm cho Khôn Bát không rối loạn trước trận tuyến.

Hôm nay thư vừa đến, nàng liền vội vàng đem đến đây, lại không ngờ thật sự đã xảy ra chuyện, Khôn Bát nhanh chóng đảo qua vài chữ trong thư, cũng kinh ngạc sửng sờ ở tại chỗ, trầm mặc không nói.

Bệ hạ bị thương, làm sao bị thương? Nghiêm trọng hay không? Tình huống cụ thể là chuyện gì? Nàng ấy đều không nói rõ trong thư. Khôn Bát suy đoán Vu Lạc Vũ mấy ngày này hẳn là hôn mê , tỉnh lại liền lập tức viết thư cho Bùi Ngọc Nhi, nhìn chữ viết này không uy vũ sinh uy như trước kia, sợ là rất nghiêm trọng, mà nàng ấy lại viết như vậy cho Bùi Ngọc Nhi, hẳn là muốn báo cho Bùi Ngọc Nhi biết nàng ấy cũng không đáng lo ngại. Nhưng Vu Lạc Vũ không biết, nàng không nói rõ ràng, ngược lại càng khiến lòng người bất an, như mèo cào.

"Nàng đã xảy ra chuyện, nghiêm trọng hay không nghiêm trọng, ngươi có biết hay không!" Khôn Bát còn đang phân tích khả năng chuyện phát sinh, đột nhiên bị Bùi Ngọc Nhi kéo cánh tay hỏi, lực đạo kia lớn hơn bình

https://thuviensach.vn

thường rất nhiều, có thể thấy được hiện giờ, trong lòng Bùi Ngọc Nhi có bao nhiêu lo lắng.

"Không biết" Khôn Bát thấp giọng trả lời, bản thân mình làm sao có thể biết, lâu nay nàng đều ở trong cung, chuyện xa ở Diệu Nghiêm, bản thân như thế nào sẽ biết.

Lo lắng loạn tâm, Bùi Ngọc Nhi vốn còn tưởng rằng thần thông quảng đại như Khôn Bát sẽ biết chút chuyện ở Diệu Nghiêm, không nghĩ tới nàng lại giống như mình, cái gì cũng không biết, chỉ ở nơi này lo lắng suông thôi.

Hiện nay hai người đứng ở trong phòng, nhất thời cũng không ai nói gì, Bùi Ngọc Nhi đi qua đi lại, lông mày nhíu chặt, từng đợt hoảng hốt kéo tới khiến nàng tâm phiền ý loạn. Nàng chưa từng bất an như vậy, cho tới bây giờ, đến tận bây giờ...

Khôn Bát bên kia cũng cực kỳ không yên, đi cũng không được mà ở cũng không xong, năm chữ to này của Vu Lạc Vũ thật là gấp chết người. Mà chuyện Khôn Bát lo lắng nhất ngoại trừ Vu Lạc Vũ ra, tất nhiên còn có Niệm Tuyết, nàng cũng cùng Vu Lạc Vũ đi Diệu Nghiêm, lúc giao chiến, có phải nàng cũng ở đó hay không? Nàng luôn đứng ở nơi gần Vu Lạc Vũ nhất, lúc Vu Lạc Vũ bị thương, có phải nàng cũng sẽ bị thương không?

Hai người ở Vu Quốc, tâm tâm niệm niệm vướng bận hai người ở xa, hai người kia sinh mệnh bị uy hiếp, tư vị đứng ngồi không yên, mặc cho ai cũng không muốn nếm thử.

Đúng lúc này, Bùi Ngọc Nhi đột nhiên dừng lại cước bộ, xoay người, nhìn Khôn Bát, sau đó gằn từng chữ một:

"Ta muốn đi Diệu Nghiêm quốc" Ánh mắt như thu thủy lúc nãy, nháy mắt trở nên kiên nghị, không cho người phản bác.

https://thuviensach.vn

Khôn Bát cũng nhìn Bùi Ngọc Nhi, không nói một câu, Vu Lạc Vũ đã căn dặn Khôn Bát, ở trong cung hảo hảo bảo hộ Bùi Ngọc Nhi, mặc kệ xảy ra chuyện gì, không thể rời đi nửa bước. Nhưng tình huống hiện nay đến tột cùng nên làm cái gì bây giờ, thật sự ở lại trong cung sao? Đừng nói là Bùi Ngọc Nhi, liền ngay cả chính Khôn Bát, cũng không nguyện ngây ngốc ở lại trong cung, mỗi ngày chờ một phong thư làm không được gì.

"Ta muốn đi Diệu Nghiêm quốc, hiện tại sẽ đi." Thấy Khôn Bát không nói lời nào, Bùi Ngọc Nhi lại mở miệng lặp lại, mà câu này, âm điệu rõ ràng nâng cao, có thể thấy được Bùi Ngọc Nhi hiện tại bắt đầu có chút gấp gáp.

Không hiểu, Bùi Ngọc Nhi không hiểu, chính nàng rõ ràng nghĩ rời xa khúc mắc cảm tình với Vu Lạc Vũ, nhưng lại luôn không như mong muốn, trong thân thể giống nhau có hai cái Bùi Ngọc Nhi, đấu lẫn nhau, xem cuối cùng ai thắng ai bại. Thắng đến lần này, thắng đến Vu Lạc Vũ đã xảy ra chuyện, Bùi Ngọc Nhi mới biết được hết thảy cũng không trọng yếu, tất cả đều không trọng yếu, nhân sinh ngắn ngủn mấy chục năm, không cần bận tâm gì nhiều, cái cần mất đi cũng quá nhiều, nhưng chỉ Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi mới phát hiện, nàng thì không được, không thể. Cái gì hai nữ tử, cái gì địa vị chi phân, cái gì tất cả ngoại giới cản trở, đều không bằng lòng ta có nàng, lòng nàng có ta.

Đến khi sự tình bại lộ, Bùi Ngọc Nhi nghĩ, chỉ sợ cũng không có gì, cùng lắm thì, không cần thiên trường địa cửu, đã từng có được cũng là chuyện tốt. Dù sao Vu Quốc cần một minh quân thánh hiền như nàng, mà chính mình cũng là một tiên tử trong rừng, đến lúc đó lại trở về chỗ cũ cũng có thể.

"Ngươi thật sự muốn đến Diệu Nghiêm? Nơi đó hiện giờ đang có chiến tranh, ngươi lại không còn công phu, lỡ như có cái gì sơ xuất...".

Khôn Bát còn chưa nói xong, Bùi Ngọc Nhi đã tiếp lời.

https://thuviensach.vn

"Ta muốn đi!" Bùi Ngọc Nhi thanh âm không lớn, nhưng vô cùng kiên định, cho dù nơi đó là địa ngục nhân gian nàng cũng phải đi.

Thẳng đến chừng một lát, Khôn Bát mới thở dài.

"Được rồi, ngươi thu thập một chút, chúng ta lập tức đi".

"Ân" Bùi Ngọc Nhi gật đầu, xoay người tùy ý chuẩn bị vài bộ bạch sam bình thường hay mặc ...

Mà Khôn Bát, nàng chỉ có thể nhìn một màn trước mắt bất đắc dĩ cười cười, đều nói tiểu chủ hận Vu vương, cuộc đời này nhất định sẽ không yêu thương Vu vương, nhưng hiện tại, những chuyện này.. Cái nào đúng, cái nào sai, đến tột cùng ai có thể nói rõ, nói sáng tỏ đây, duyên đến là được rồi, ai còn quản nó là thiện duyên hay nghiệt duyên đâu.

Bùi Ngọc Nhi, Khôn Bát hai người thu thập đơn giản một phen, liền vội vàng xuất cung, hai người chuẩn bị hai con Thiên Lý Lương Câu, một đường chạy băng băng, nhanh chóng đi.

Bùi Ngọc Nhi lo lắng thương thế Vu Lạc Vũ, dọc theo đường đi không vào thành, không ở trọ, đa phần chính là cưỡi ngựa đuổi tới trạm dịch, đổi con ngựa khác tiếp tục lên đường. Buổi tối, ngựa chạy đến chỗ nào liền ngay chỗ đó ngủ, cũng không quản có phải nơi hoang tàn vắng vẻ, rừng già hay không, nàng không lo lắng cũng không sợ, dù sao bên người nàng đã có một tuyệt đỉnh cao thủ.

Cứ như vậy, hai người tổng cộng chạy chết tám con ngựa, rốt cục chạy tới Diệu Nghiêm Quốc, mười dặm ngoài thành Lư Hoàn, đó là nơi đại quân Vu Quốc hạ trại, tự nhiên cũng là nơi Vu Lạc Vũ nghỉ ngơi dưỡng bệnh.

Hai người cưỡi ngựa đến, một mảnh bụi đất bay lên, binh lính tuần tra phát hiện đã ngăn các nàng lại. Khôn Bát đưa ra lệnh bài, một tên binh lính

https://thuviensach.vn

trong đó đã mang hai người vào binh doanh, vừa lúc gặp Niệm Tuyết mang nước đi ra.

"Niệm Tuyết!" Khôn Bát mắt sắc, thấy Niệm Tuyết đầu tiên, liền lớn thanh hô.

Nghe thấy có người gọi mình, Niệm Tuyết quay đầu, dựa theo thanh âm nhìn lại, thế nhưng thấy Khôn Bát cùng Bùi Ngọc Nhi. Sau một lúc sững sốt, Niệm Tuyết nháy mắt nở nụ cười, cách xa nhau gần hai tháng, nay gặp lại, niềm vui này không gì có thể so sánh.

Niệm Tuyết bỏ lại chậu nước trong tay, chạy đến chỗ Khôn Bát. Khôn Bát tất nhiên là vui sướng, cũng nhanh chóng chạy tới. Các nàng bốn mắt nhìn nhau, tuy là không nói chuyện nhưng còn hơn thiên ngôn vạn ngữ.

Khôn Bát khó tự kiềm chế, đột nhiên mở ra song chưởng đem cả người Niệm Tuyết ôm vào lòng, hành động đột ngột này khiến Niệm Tuyết hoảng sợ, đến tận khi lực đạo trên tay Khôn Bát dần tăng thêm, Niệm Tuyết mới kịp phản ứng.

"Ngươi mau thả ta ra, bây giờ còn ở trong doanh trại, còn ra thể thống gì!".

"Không được, để ta ôm ngươi một lát, ta thật sự nhớ ngươi muốn chết Niệm Tuyết." Khôn Bát nói, ngữ khí đều là vui vẻ, sau đó nàng lại tăng thêm lực đạo, hận không thể đem Niệm Tuyết toàn bộ nhu tiến trong thân thể.

"Ngươi ôm nhẹ, nhẹ chút!" Niệm Tuyết vội vàng hô, Khôn Bát tăng thêm lực đạo không quan trọng, nhưng tiểu thân thể của Niệm Tuyết không có công phu, thật sự chịu không nổi, Khôn Bát hai tay hận không thể đem Niệm Tuyết xiết đến hộc máu.

https://thuviensach.vn

"Nga nga nga" Nghe vậy, Khôn Bát vội vàng nới lỏng, nàng rất nhớ Niệm Tuyết , thật rất nhớ nàng.

Mà Bùi Ngọc Nhi bên cạnh nhìn trước mắt hết thảy cũng thực bị dọa sợ, Khôn Bát... Lãnh khốc vô tình như Khôn Bát, là ám vệ, thế nhưng cũng có một mặt như vậy, quả thực là... Rất đáng yêu ...

Bùi Ngọc Nhi chậm rãi đi đến bên người hai nàng, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nhắc nhở hai người nơi này vẫn có ngoại nhân tồn tại. Niệm Tuyết nghe được thanh âm, thế này mới vội vàng đẩy ra Khôn Bát, có chút xấu hổ nói:

"Tiểu chủ...".

"Ân" Bùi Ngọc Nhi gật đầu,

"Bệ hạ đâu, nàng có sao không?".

"Bệ hạ..." Nói tới đây, Niệm Tuyết có chút do dự, nàng không biết nên nói như thế nào cho Bùi Ngọc Nhi, dù sao quan hệ giữa Tiểu chủ cùng bệ hạ ... Cho nên suy nghĩ một chút, Niệm Tuyết vẫn là hồi đáp.

"Bệ hạ ngay trong lều phía trước, hay là nô tỳ mang Tiểu chủ đi, bệ hạ nhất định sẽ ngạc nhiên".

"Được".

Chỗ ở của Vu Lạc Vũ ngay chính giữa quân doanh, chính là nơi lớn nhất, tốt nhất. Bùi Ngọc Nhi được Niệm Tuyết dẫn đi không bao lâu, cũng đã đến trước lều trại kia. Niệm Tuyết tựa hồ không có ý định đi vào, mà chỉ nói cho Bùi Ngọc Nhi đây chính là lều trại Vu Lạc Vũ ở, sau đó bước đi.

Bùi Ngọc Nhi đứng ở trước cửa, tay phải nâng lên nhưng lại vẫn chậm chạp không vén màn. Tay trái siết chặt vạt áo trước ngực, nàng cũng không

https://thuviensach.vn

biết bản thân có vấn đề gì nữa, từ lúc vừa mới tiến quân doanh, tim nàng đập rất nhanh, lúc này lại càng đập dữ dội, Bùi Ngọc nhi cảm giác lòng bàn tay của nàng cũng bắt đầu xuất mồ hôi.

Tại sao sẽ khẩn trương như vậy chứ, cũng không phải chưa từng gặp nàng. . .

Bùi Ngọc nhi hít sâu một hơi, ổn định tâm thần, rốt cục cũng quyết định, dùng tay phải nhấc lên cửa lều kia.

Cửa bị nhấc lên, trong lều so với trong dự đoán muốn lớn hơn rất nhiều, mà vật dụng lại rất đầy đủ, trên đất có trải lên một tầng thảm dê dày.

Bùi Ngọc Nhi đi vào trong lều, giương mắt nhìn Vu Lạc Vũ đang nằm trên giường, nàng đã tỉnh, tay cầm một thẻ tre, đang xem đến nhập thần. Hiện tại tuy đã vào hạ, nhưng Diệu Nghiêm vẫn còn lạnh, trên người Vu Lạc Vũ được bao phủ một tấm chăn dày. Chỉ là nàng ... dung nhan tỏa sáng lúc trước, hiện tại lại lộ ra nhè nhẹ mỏi mệt, tóc xõa vẫn chưa buộc lên, kiểu tóc như vậy làm Vu Lạc Vũ nhìn hoàn toàn không còn cương nghị ngày xưa, thay vào đó là nhu nhược, cũng có chút tư thái nữ nhi gia.

Bùi Ngọc Nhi đứng ở tại chỗ nhìn đến ngây ngốc, thực không nghĩ hai tháng không thấy, hiện nay gặp nhau lại là phương thức này, tim đập dần dần trở lại bình thường, chỉ cần thấy người trước mắt vô sự mạnh khỏe, tất cả vậy là tốt rồi.

Mà ngay lúc Bùi Ngọc Nhi đứng tại chỗ ngây người, Vu Lạc Vũ đã mở miệng nói chuyện.

"Cô vương không phải đã nói không sao ư, mang thuốc ra đi, cô vương không muốn uống." Ngữ khí băng lãnh của Vu Lạc Vũ vang lên, giống như đạo hàn băng giữa mùa đông, khi nàng nói lời này cũng không quay đầu, vẫn chăm chú nhìn thẻ tre trước mắt.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Bùi Ngọc Nhi nhíu mi.

Thuốc...

Nàng nhất định là bị thương.

Nhấc chân đi đến chỗ Vu Lạc Vũ, vừa đi vừa nói:

"Không muốn uống cũng phải uống"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 61

Thanh âm này...

Vu Lạc Vũ kinh ngạc nghiêng đầu, ngạc nhiên đến cổ đều có chút cứng lên, nếu không có nghe lầm, đây là thanh âm của Bùi Ngọc Nhi.....là Bùi Ngọc Nhi....Vu Lạc Vũ nghiêng đầu sang, quả nhiên đã nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi đang đứng trước người của nàng, thật sự là Bùi Ngọc Nhi! Bùi Ngọc Nhi sống sờ sờ! Lông mày kia, đôi mắt kia, tất cả tất cả mọi thứ Vu Lạc Vũ đều không thể quen thuộc hơn nữa, nàng đến, nàng đến thật!

"Ngọc Nhi..." Vu Lạc Vũ bất khả tư nghị lẩm bẩm lên tiếng.

"Nàng..."

"Ta đến tìm ngươi."

"Đến tìm ta..." Khuôn mặt cứng đờ của Vu Lạc Vũ đột nhiên xuất hiện mạt ý cười, bạn thân không có nghe lầm, Bùi Ngọc Nhi nói nàng ấy đến tìm mình, nhưng là....Vu Lạc Vũ đột nhiên ý thức được gì đó, khuôn mặt mang cười lúc nãy đột nhiên trở nên căng thẳng.

"Sao nàng lại đến đây! Ngươi không biết nơi này nguy hiểm thế nào sao? Lỡ như xảy ra chuyện gì thì phải làm thế nào! Cô vương không phải đã bảo nàng ở trong cung thật tốt sao? Sao Khôn Bát lại mang nàng đến?!"

"Tại sao ta lại không thể đến! Ngươi cũng biết nơi này nguy hiểm, tại sao lại không bảo vệ mình thật tốt! Đột nhiên ngừng gửi thư, sau đó lại chỉ có vài chữ, ngươi bảo ta làm sao có thể không đến!" Bùi Ngọc Nhi quả thực

https://thuviensach.vn

rất tức giận, hướng về phía Vu Lạc Vũ rồng lớn. Lo lắng trong mấy ngày nay, tức khí trong lòng rốt cục cũng có thể sau khi thấy người này liền phát tiết ra ngoài, cái kẻ Lạc đế ích kỷ đó, nàng chỉ biết suy nghĩ cho mình, một chút cũng không nghĩ cho người khác, ngắn ngủi năm chữ, chẳng lẽ nàng cũng chưa từng nghĩ đến, chỉ có năm chữ mơ hồ như vậy có thể sẽ làm cho người khác suy nghĩ vớ vẩn, khiến người khác lo hắng hay sao?!

Đột nhiên bị rống lên một trận, Vu Lạc Vũ vô cùng mờ mịt, nhưng ý tứ trong đó Vu Lạc Vũ vẫn có thể hiểu.

"Ngọc Nhi, nàng đây là đang lo lắng cho cô vương sao?" Vu Lạc Vũ đem nghi vấn trong tim hỏi ra, bởi vì nàng sợ, sợ thứ trong lòng bản thân nghĩ rốt cuộc chỉ là tự mình đa tình thôi.

Nàng vừa nói như vậy, nhưng không ngờ đến Bùi Ngọc Nhi lại bỗng nhiên đôi mắt ửng đỏ.

"Đúng! Ta lo lắng cho cái kẻ ích kỷ như ngươi! Đến tận giờ ngươi cũng sẽ không vì ta mà nghĩ, bất luận từ đầu hay là đến bây giờ, ngươi luôn làm theo những gì mà mình nghĩ! Ngươi chưa từng nghĩ cho ta, ngươi có nghĩ đến ta cũng sẽ lo lắng, sẽ nhớ đến ngươi hay không. Đột nhiên lại khó hiểu ngắt thư, lúc thư đến lại có vài chữ như vậy, ngươi rõ ràng chính là muốn để ta lo lắng, muốn ta sống không tốt!" Bùi Ngọc Nhi lớn tiếng hét lên, vừa hét vừa rơi lệ, loại cảm giác đó không cách nào nói thành lời, Bùi Ngọc Nhi cái gì cũng không biết, nàng chỉ biết là nếu Vu Lạc Vũ có chuyện không may, nàng nhất định sẽ không bỏ qua cho kẻ tiểu nhân ích kỷ ti tiện này.

Mà bên kia, Bùi Ngọc Nhi như vậy hoàn toàn khiến Vu Lạc Vũ hoảng sợ cùng kinh hãi.

Nàng đang nghe cái gì vậy? Đây thật sự là từ chính miệng Bùi Ngọc Nhi nói sao, nàng ấy nói nàng lo lắng cho mình? Nàng nói như vậy....có phải là đang bày tỏ nàng ấy cũng có cảm tình với mình, hơn nữa cũng giống mình?

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ ngạc nhiên nhìn chằm chằm Bùi Ngọc Nhi, tròng mắt sâu không thấy đáy, nàng chỉ ngây ngốc nhìn Bùi Ngọc Nhi đang nỉ non không thành tiếng trước mặt nàng....Vu Lạc Vũ đau lòng, vì nữ tử kiên cường trước mắt mà cảm thấy cực kỳ đau lòng, Ngọc Nhi nàng nhất định là phải kìm nén rất cực khổ. Vu Lạc Vũ có chút xót xa ân hận, tự trách bản thân mình viết thư quá không rõ ràng, làm người khác suy nghĩ xa xôi. Hazz, Vu Lạc Vũ hướng Bùi Ngọc Nhi vẫy tay.

"Đến đây, đến bên người cô vương."

Bùi Ngọc Nhi nức nở, hung hăn trừng mắt nhìn Vu Lạc Vũ, sau đó lại cất bước đi đến ngồi xuống bên cạnh nàng. Vu Lạc Vũ ngồi dậy, chỉ duỗi tay phải đem cả người nàng ấy ôm vào trong lòng, ngửi thấy hương thơm trên người Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ cảm thấy rất an lòng, nàng cũng nhớ Bùi Ngọc Nhi, thật sự rất nhớ rất nhớ....nhớ đến khó mà chìm vào giấc ngủ...

"Là cô vương sai, nàng cũng biết cô vương chính là người như vậy, tự bản thân ta đã quen rồi, tiểu Ngọc Nhi đừng túc giận có được không?"

"Ta cũng không có dễ dỗ như vậy, đừng cứ suốt ngày mang dáng vẻ đó để lừa ta!" Bùi Ngọc Nhi tức giận nói, tiếng nức nở cũng đứt quãng. Để mình uổng công lo lắng cho nàng ấy nhiều ngày như vậy, chuyện này mình nhất định sẽ tính sổ với nàng!

"Được được được." Vu Lạc Vũ lời nói thành khẩn.

"Vậy cô phương nhận phạt, chỉ cần có thể giải trừ cơn tức của tiểu Ngọc Nhi, tiểu Ngọc Nhi nói như thế nào liền sẽ như vậy, có được không?" Vu Lạc Vũ lắc đầu, quả thật không có biện pháp với Bùi Ngọc Nhi, tại sao lại cùng một tiểu hài tử ầm ĩ.

Bên này, Bùi Ngọc Nhi cũng lười phản ứng Vu Lạc Vũ, nàng vùi trong lòng Vu Lạc Vũ cắn môi, vì sự thất thố vừa rồi mà cảm thấy rất mất thể diện, sao lại không kìm chế được lại khóc lên như thế, thật là....

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi tức giận, tức giận đến xuất một đấm đánh lên bả vai Vu Lạc Vũ. Nhưng không ngờ đến, một đấm này vừa đánh lên, Vu Lạc Vũ lập tức cắn răng mở miệng kêu lên.

"Sao vậy?" Bùi Ngọc Nhi hoảng sợ, bản thân mình không dùng lực quá lớn a, không biết là...Bùi Ngọc Nhi đột nhiên nghĩ tới Vu Lạc Vũ còn đang bị thương, nhất thời trong lòng hết sức ân hận, sao lại đem chuyện này quên mất chứ.

Vội vàng rời khỏi cái ôm của nàng, Bùi Ngọc Nhi nhanh chóng xem xét chỗ mà bản thân vừa hạ thủ. Vu Lạc Vũ nhìn thấy dáng vẻ này của nàng liền vội vã xua tay nói không sao, không sao. Thế nhưng Bùi Ngọc Nhi làm sao sẽ nghe. Đến khi giằng co hồi lâu, Vu Lạc Vũ quả thực không địch lại Bùi Ngọc Nhi, không còn cách nào, cuối cùng chỉ có thể theo ý nàng ấy, đem trung sam cởi xuống một chút, lộ ra bả vai bên trái.

Vết thương lộ ra, Bùi Ngọc Nhi sững sờ. Vết thương đó mặc dù được quấn vải rất dày nhưng trên đó lại vẫn còn dính một mảnh tinh hồng, có thể thấy được vết thương kia sâu thế nào. Nàng là Vu vương, vạn kim chi khu, vốn nên ở trong triều ngồi hưởng vinh hoa phú quý, nhưng hiện giờ lại phải ở chiến trường chỉ huy đánh giặc....

Bùi Ngọc Nhi vốn dĩ đã lấy lại bình tĩnh, giờ phút này, nàng lại cảm thấy chóp mũi chua xót, suýt chút nữa là lại tiếp tục rơi lệ. Từ lúc nào mà nàng đã biến thành đứa hay khóc như vậy, Bùi Ngọc Nhi hít hít mũi, lời nói nghẹn ngào.

"Đau không?"

"Đau!" Vu Lạc Vũ dùng sức gật đầu, biểu tình tương đối khoa trương, nàng đột nhiên có ý nghĩ rất cấu, để Bùi Ngọc Nhi cũng đau lòng một chút. Bởi vì, rất lâu đến nay, người đau lòng dường như đều là bản thân mình.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi hận nàng, cho nên Vu Lạc Vũ chưa từng nghĩ đến, có một ngày Bùi Ngọc Nhi cũng sẽ đau lòng nàng.

"Ai làm ngươi bị thương?"

"Nữ vương gia của Diệu Nghiêm Quốc."

"Nàng rất lợi hại phải không?

"Rất lợi hại, ít nhất, tài bắn cung của nàng quả thật rất lợi hại."

"Vậy nàng làm thế nào làm ngươi bị thương?"

Cứ một hỏi một đáp như vậy mấy câu, Vu Lạc Vũ thực sự bội phục sát đất tiểu Ngọc Nhi nhà nàng rồi, đối nhân xử thế một chút cũng không biết. Nàng nói xem, nàng thật xa chạy đến đây, không làm chút chuyện chính đáng, lại cứ rối rắm việc có hay không này, quả thật là gấp chết người. Vu Lạc Vũ nhẹ giọng nói

"Trước tiên, chúng ta có thể đừng nói việc này nữa được không."

"Vậy nói cái gì...." Bùi Ngọc Nhi hỏi, chớp chớp đôi mắt to tròn vô tội, dáng vẻ vẫn tràn đầy hồ đồ. Chỉ là, nàng không biết rằng, dáng vẻ đó của nàng trong mắt Vu Lạc Vũ, qả thực khiến lòng người ngứa ngáy đến cực điểm. Bùi Ngọc Nhi rất chân thật, rất đơn thuần, rất khả ái, có lúc lại thanh chát tựa như quả táo xanh, khiến người ta yêu thích không muốn buông tay, hận không thể một ngụm cắn sạch nàng.

"Nói...." Vu Lạc Vũ kéo dài ngữ điệu, dần dần di chuyển đến Bùi Ngọc Nhi. Nhìn thấy Vu Lạc Vũ như vậy, phút chốc khuôn mặt Bùi Ngọc Nhi đỏ lên như bị lửa thiêu, trái tim nàng đang nhảy thình thịch rất nhanh, nhưng là không có cách nào cử động, bởi vì nàng cũng nhớ Vu Lạc Vũ. Hai tháng chưa được gặp nhau, nàng cũng rất khát vọng nhận được sự ấm áp bá đạo của Vu Lạc Vũ.

https://thuviensach.vn

Nhìn Bùi Ngọc Nhi đỏ mặt nhưng cũng không có ý định muốn chạy trốn, Vu Lạc Vũ rất vui mừng. Lúc đôi môi nàng khẽ chạm đến môi Bùi Ngọc Nhi, thanh âm của Vu Lạc Vũ cũng trở nên khàn khàn.

"Nói chi bằng làm sẽ tốt hơn." Vừa dứt lời, Vu Lạc Vũ không chút chần chờ, cúi đầu hôn lên đôi môi mềm mại của Bùi Ngọc Nhi.

Hương vị thật ngọt ngào, tựa như so với tất cả những nụ hôn lúc trước đều khó có thể dùng lời diễn tả. Vu Lạc Vũ biết nàng đã quá lâu chưa có được Bùi Ngọc Nhi rồi, nàng muốn Bùi Ngọc Nhi. Bình thường vẫn không cảm thấy gì, nhưng một khi bị khơi dậy, Vu Lạc Vũ cảm thấy nàng quả thực sắp điên rồi.

Vu Lạc Vũ hôn Bùi Ngọc Nhi, tận tình hôn, mà Bùi Ngọc Nhi cũng không còn đầu gỗ như lúc trước nữa. Tuy nàng không hiểu, không lĩnh hội, thế nhưng cũng vươn đầu lưỡi vô cùng cám dỗ đi dò xét, như có như không trêu chọc Vu Lạc Vũ. Tuy nói là trêu đùa, thế nhưng tự bản thân Bùi Ngọc Nhi lại không ý thức được rằng, tất cả những việc nàng đang làm giờ phút này không khác gì chơi đùa với lửa. Ai bảo nàng không biết không thông a, nàng chỉ đơn thuần là ghi nhớ, thời điểm lần trước hoặc trước nữa, cái người bá đạo trước mắt này đã nói một câu mà cho đến tận bây giờ nàng vẫn nhớ như in. Đó chính là: 'Mở miệng, đáp lại ta.' Cho nên Bùi Ngọc Nhi chẳng qua là rất vô tội tìm ý đáp lại nàng, không làm một kẻ đầu gỗ mà thôi.

Nhưng nàng lại không biết, lần trêu đùa này đã đem ngọn lửa dục vọng của Vu Lạc Vũ kích thích đến cao nhất. Vu Lạc Vũ chỉ cảm thấy dưới bụng đang nổi lên hàng loạt biến hóa, nơi đó nói nhột cũng không nhột, nếu nói có đau hay không? Không có cảm giác cố định, nhưng nó lại nói cho Vu Lạc Vũ biết, phải muốn nàng ấy nhiều hơn, nhiều hơn nữa.

Sự dây dưa trên môi đã không còn thỏa mãn, Vu Lạc Vũ nâng tay phải, nắm chặt lấy đôi gò bông đào yêu kiều đang đứng thẳng của Bùi Ngọc Nhi,

https://thuviensach.vn

sau đó bắt đầu xoa nắn.

"Ân...." Bùi Ngọc Nhi bị sự kích thích đột ngột này khiến nàng có chút kinh động kêu thành tiếng. Nàng muốn phản kháng, nhưng chỉ chốc lát sau nàng lại liền trầm luân, bởi vì thư khoái, bởi vì cảm giác tốt đẹp, bởi vì tất cả, tất cả đều là do người trước mắt cho nàng.

"Tiểu Ngọc Nhi, cô vương muốn nàng." Vu Lạc Vũ nhẹ nhàng hướng phía tai Bui Ngọc Nhi thổi khí, lời nói cũng đã trở nên trầm đục, có thế thấy được hiện giờ nàng khẩn cấp đến mức nào. Nàng thật sự nhớ Bùi Ngọc Nhi, nhớ đến tâm đều đau.

Bùi Ngọc Nhi không trả lời, trên thực tế nàng bây giờ, căn bản không thể trả lời được, đầu óc trống rỗng hỗn loạn thành một mảnh, toàn thân nàng hoàn toàn vô lực, giống như pho tượng gỗ mặc người tùy ý định đoạt.

Nhìn thấy dáng vẻ này của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ tất nhiên vui đến tràn ra mi mắt, quả nhiên lúc Bùi Ngọc Nhi động tình là lúc đẹp nhất, thật là đep. Vu Lạc Vũ nhìn ngắm dung nhan tuyệt thế của người kia, hận không thể ngừng thở, chỉ sợ hít thở một cái thôi liền sẽ đem người kia đánh nát. Bùi Ngọc Nhi yếu ớt như vậy, cần được người bảo hộ. Mà Vu Lạc Vũ cảm thấy rất vui vẻ, bởi vì người kia chính là mình.

Bùi Ngọc Nhi nhắm mắt cảm thụ, cảm thụ Vu Lạc Vũ nâng tay phải lên xoa gò má của mình, cảm thụ nàng không kiềm hãm được mà nâng người hôn lên. Sau đó, ngay sau đó, Vu Lạc Vu đột nhiên "Á.....a...." kêu lên!

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 62

Làm sao vậy?

Bùi Ngọc Nhi bị thanh âm này khiến nàng giật mình, nháy mắt từ mê mang chuyển sang thanh tỉnh, nàng mở bừng mắt nhìn, đã thấy trên trán Vu Lạc Vũ đổ đầy mồ hôi.

"Có phải động đến miệng vết thương hay không?" Bùi Ngọc Nhi cẩn thận hỏi, sau đó hai tay không ngừng lau mồ hôi trên trán của nàng, lại đỡ nàng dậy, tìm tư thế thoải mái ngồi vững vàng.

"Không có việc gì" Vu Lạc Vũ xua tay, cắn răng trả lời, do nàng nhất thời vong tình, đã sớm đem việc bị thương quăng sau đầu, hiện tại tác động miệng vết thương, thật đúng là đau thấu tâm.

Bùi Ngọc Nhi không để ý tới lời của Vu Lạc Vũ, lại kiểm tra miệng vết thương của Vu Lạc Vũ, sau khi thấy miệng vết thương không vỡ ra, mới yên lòng, oán trách trừng mắt nhìn nàng một cái.

"Sắc quỷ" Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng nói thầm .

"Nàng nói cái gì?" Vu Lạc Vũ giương mắt, nhướng mi.

"Đừng tưởng rằng nàng nói cái gì cô vương không có nghe thấy, nàng phản à".

Bùi Ngọc Nhi nhẹ xuy một tiếng, đến bây giờ còn bày ra tư thái Vu vương, trước kia mình không sợ, hiện tại liền càng thêm không biết sợ là

https://thuviensach.vn

gì.

"Ta nói người là sắc quỷ" Bùi Ngọc Nhi nói xong, gặp Vu Lạc Vũ mở miệng muốn phản bác, nhưng nàng không cho Vu Lạc Vũ có cơ hội để phản bác.

"Đừng lấy thân phận Vu Vương nói chuyện, ta nói là sự thật, vương thượng cũng có sắc quỷ, hơn nữa chính là ngươi!" Vì muốn làm cái loại chuyện này, ngay cả vết thương cũng không để ý, không mắng nàng sắc quỷ đều thực có lỗi với nàng, Bùi Ngọc Nhi oán thầm, nàng đau là xứng đáng!

"Được được, cô vương không so đo với nha đầu nàng, dù sao nàng không lớn không nhỏ cũng không phải ngày một ngày hai." Vu Lạc Vũ lắc đầu, nàng cũng không có cách nào khác, nha đầu kia chính là dám chắc mình sẽ không động nàng, cho nên mới cả gan làm loạn như vậy. Vu Lạc Vũ không cùng nàng so đo nữa, đợi cho khi nào thân thể mình hồi phục, hừ ~ mình thật muốn nhìn xem Tiểu Ngọc Nhi nàng có thể kiêu ngạo đến bao lâu.

"Biết là tốt rồi." Bùi Ngọc Nhi vô cùng đắc ý, đắc chí hồi lâu mới bỗng nhiên nghĩ đến mục đích đến lần này, nghĩ đến đây, Bùi Ngọc Nhi nét mặt cứng đờ, vội vàng thay chuyển sang bộ dáng nghiêm túc.

"Người còn chưa nói cho ta biết, sao lại bị thương, người không phải nói, người có công phu có thể tự bảo vệ mình sao".

Vừa nghe Bùi Ngọc Nhi lại đem đề tài vòng vo trở về, Vu Lạc Vũ âm thầm thở dài, xem ra là trốn không thoát, nha đầu kia trí nhớ thật tốt. Vu Lạc Vũ bất đắc dĩ, chỉ phải thanh thanh cổ họng, lại tìm một tư thế thoải mái, mới đem tất cả những chuyện xảy ra hôm đó nói cho Bùi Ngọc Nhi.

Thì ra, ngày ấy Vưu Lăng Vi cũng không có y muốn nghị hòa, mà nguyên nhân chân chính muốn bắt lấy người đứng sau màn, chính là Vu

https://thuviensach.vn

Lạc Vũ. Nàng vốn định đem Vu Lạc Vũ dẫn vào trong thành sau đó mới một lưới bắt hết, lại không tưởng Vu Lạc Vũ lại đa nghi, không vào thành. Cho nên Vưu Lăng Vi trực tiếp đem Hách Liên tướng quân từ cửa thành thả ra, Hách Liên tướng quân là đương triều đại tướng quân, uy tín rất nặng, bị bắt giam mấy tháng mới được thả ra, lần này lực chú ý của tất cả mọi người đều sẽ từ trên người Vưu Lăng Vi chuyển đến Hách Liên tướng quân, tự nhiên Vu Lạc Vũ cũng không ngoại lệ. Vưu Lăng Vi chính là lợi dụng khe hở lúc này, ở phía trên tường thành làm hết thảy.

Vưu Lăng Vi, nữ vương gia, ở Diệu Nghiêm, một quốc gia hiếu chiến, tài bắn cung tất nhiên là nhất đẳng, hoàn toàn không có đối thủ, Vưu Lăng Vi thừa dịp lực chú ý của mọi người đều ở trên Hách Liên tướng quân, đem mũi tên nhọn chuẩn xác bắn đến Vu Lạc Vũ. Lúc đó cũng do Vu Lạc Vũ đã lâu không gặp Hách Liên tướng quân, nhất thời quên phòng bị, lần này lại gây thành sai lầm lớn, đến khi nàng nhận ra được mũi tên bay tới, đã là quá muộn, mũi tên phóng đến ngực Vu Lạc Vũ. Tình huống này, Vu Lạc Vũ không thể nghĩ nhiều,ngay lập tức nghiêng người muốn né khỏi mũi tên, nhưng vẫn chậm một bước, mũi tên nhanh, chuẩn, trực tiếp xuyên thấu xương bả vai Vu Lạc Vũ.

Tình huống đột ngột phát sinh, làm cho toàn bộ quân lính Vu Quốc đại loạn , nhưng cũng may Hách Liên tướng quân đã đươc cứu ra, ngang dọc chiến trường hơn mấy chục năm, Hách Liên tướng quân hét to, cưỡng bách ổn định quân tâm. Tình hình khẩn cấp, cửa thành Lư Hoàn cũng đã mở, ngàn vạn quân đội Diệu Nghiêm xông ra chém giết. Hô hào, tàn sát, chiến thành một mảnh.

Mà tình huống của Vu Lạc Vũ cũng không lạc quan, Vưu Lăng Vi sợ Vu Lạc Vũ không chết nên đã bôi kịch độc trên mũi tên, mặc dù Vu Lạc Vũ đã tự điểm huyệt, phong bế các yếu huyệt, nhưng thân thể vẫn nhũn ra, đầu váng mắt hoa ngay cả đứng cũng không vững. Cho đến cuối cùng, Hách Liên tướng quân ra lệnh, trước tiên một đội binh mã lùi lại, hộ tống vu Lạc

https://thuviensach.vn

Vũ về doanh trại, mà Hách Liên tướng quân dẫn dắt đội binh mã còn lại yểm trợ, cùng người quyết chiến cùng quân đội Diệu Nghiêm..

Từ sáng sớm, chiến đấu cho đến tận đêm tối, Hách Liên tướng quân mới xông ra vòng vây, tuy rằng tử thương khốc liệt nhưng may mắn là cũng không có chuyện gì nghiêm trọng. Mà người Diệu Nghiêm truy đuổi tới ngoài thành Lư Hoàn bảy dặm thì không tiếp tục đuổi theo nữa, nguyên nhân cụ thể là gì, Vu Lạc Vũ đoán rằng, hẳn là bởi vì sợ cấm thuật.

Chuyện rất dài, Bùi Ngọc Nhi một bên nghe, lông mày nhíu lại, hoàn toàn chưa từng thả lỏng, nàng không nghĩ tới, người Diệu Nghiêm đã vậy còn quá ti bỉ, giả ý nghị hòa, thật sự khinh người quá đáng.

"Trên mũi tên kia không phải có kịch độc sao? Nàng nếu muốn ngươi chết, sao lại dùng độc có giải dược?" Bùi Ngọc Nhi thật sự không thể lý giải, độc dược đều có thể bị giải, người Diệu Nghiêm sao lại không cẩn thận như vậy.

"Không phải có giải dược, độc dược đó quả thực là kịch độc, cho dù cô vương đã điểm huyệt đạo, kéo dài đến giờ tý hắn cũng phải chết, không thể nghi ngờ".

"Vậy sao giờ ngươi vẫn còn ngồi đây?".

Vu Lạc Vũ ghét bỏ liếc nhìn Bùi Ngọc Nhi một cái, nàng xem như thấy rõ, Bùi Ngọc Nhi vẫn ước gì mình chết đi, xem ngữ khí của nàng, Vu Lạc Vũ hừ lạnh một tiếng.

"Đó là mệnh cô vương chưa tuyệt".

"Được rồi được rồi." Bùi Ngọc Nhi vội vàng xua tay

"Nói mau, rốt cuộc sao lại thế này.".

https://thuviensach.vn

"Là Hoắc gia gia chủ dùng cấm thuật cứu cô vương".

"Hoắc gia? Cấm thuật?" Bùi Ngọc Nhi đầy mặt nghi ngờ, đó là cái gì, sao trước kia cũng chưa nghe qua. Bùi Ngọc Nhi nhìn Vu Lạc Vũ, chờ câu trả lời của nàng, nhưng Vu Lạc Vũ cố ý muốn treo khẩu vị của Bùi Ngọc Nhi, đông xem tây xét, chính là không nói. Bùi Ngọc Nhi có chút gấp, vội vàng nói:

"Nói nha nói nha, ngươi gấp chết ta!".

Vu Lạc Vũ biểu tình nghiêm túc, nàng nhìn Bùi Ngọc Nhi, sau đó đột nhiên khóe miệng khẽ nhếch.

"Nàng hôn cô vương một cái, cô vương sẽ nói cho nàng".

"Ngươi..." Bùi Ngọc Nhi phẫn hận chỉ vào Vu Lạc Vũ, nhưng cũng há hốc miệng cứng lưỡi, tiểu nhân này, khốn kiếp!

Mà Vu Lạc Vũ tự như biết nàng đang nghĩ cái gì, cố ý ngáp một cái, vội nói:

"Cô vương mệt rồi, ngủ thôi." Nói xong còn giả vờ muốn nằm xuống.

Không biết làm thế nào, lúc này Bùi Ngọc Nhi như là con kiến bò trên chảo nóng, nàng đang nghe hăng say, sao có thể để cho Vu Lạc Vũ ngủ? Bùi Ngọc Nhi vội vàng ngăn cản hành động của Vu Lạc Vũ.

"Dừng lại!" Bùi Ngọc Nhi mở miệng bảo Vu Lạc Vũ ngừng động tác, đợi khi Vu Lạc Vũ không có tiếp tục nằm xuống, Bùi Ngọc Nhi mất tự nhiên do dự chốc lát, mới cắn răng nói:

"Ta hôn!" Bùi Ngọc Nhi thật sự là hận nghiến răng, người này không phải là Vu vương lãnh huyết, tình cảm gì cũng không hiểu sao! Tù khi nào

https://thuviensach.vn

nàng lại biến thành như vậy, miệng lưỡi giảo hoạt không khác một tên dâm tặc!

Thấy gian kế thực hiện được, Vu Lạc Vũ dương dương tự đắc đưa mặt đến, nàng nhìn chằm chằm Bùi Ngọc Nhi không chuyển mắt, lại thấy cả khuôn mặt Bùi Ngọc Nhi đều hồng như cà chua, nàng hài lòng nở nụ cười.

"Mau hôn a, không hôn cô vương liền ngủ".

"Hôn hôn hôn, ngươi thúc giục cái gì!" Bùi Ngọc Nhi nói xong, nhanh chóng hướng tới trên mặt Vu Lạc Vũ hôn một cái.

'Chụt' một tiếng phá lệ kêu vang.

Vu Lạc Vũ buồn cười, trong lòng ngọt như bôi mật, nàng trề môi.

"Ai bảo nàng hôn mặt, cô vương là nói nàng hôn môi!" Vu Lạc Vũ nói xong, còn cố ý chỉ chỉ miệng mình, sau đó còn chu môi.

"Ngươi... Đừng có được một tấc, lại muốn tiến một thước, ngươi!" Bùi Ngọc Nhi là hoàn toàn phẫn hận, xem như nàng hoàn toàn nhìn thấu, Vu Lạc Vũ chính là muốn chỉnh nàng.

Không sai! Vu Lạc Vũ chính là đang báo thù, rửa sạch nhục nhã a, phải biết Vu Lạc Vũ là người có thể ẩn nhẫn cỡ nào, lại thù dai thế nào, lần trước xuất cung Bùi Ngọc Nhi dùng kỹ xảo, khiến Vu Lạc Vũ đi kiếm củi lửa, đâm tổ ong, Vu Lạc Vũ còn nhớ rõ, hiện nay nàng sẽ làm cho Bùi Ngọc Nhi biết đó là tư vị gì.

"Không hôn thì thôi, dù sao cô vương cũng mệt mỏi, không muốn nói chuyện Hoắc gia cấm thuật." Nói xong, Vu Lạc Vũ lại giả vờ muốn nằm xuống.

https://thuviensach.vn

"Ai ai ai!" Bùi Ngọc Nhi vội vàng lôi kéo nàng, sau đó khuôn mặt đỏ bừng tiếp tục trừng mắt nhìn Vu Lạc Vũ, giây kế tiếp liền cúi đầu môi chạm môi Vu Lạc Vũ, chỉ là lần này ngay khi môi cả hai chạm nhau, tức thì Bùi Ngọc Nhi.. hung hăng cắn một ngụm!

"Á...." Vu Lạc Vũ bất ngờ không kịp phòng, lần này cắn thật tàn nhẫn, khiến Vu Lạc Vũ nổi lên một tầng da gà. Nhưng càng thêm kích thích là, Bùi Ngọc Nhi nghe Vu Lạc Vũ kêu đau, nàng đau lòng thả lỏng môi, nhưng nàng cũng không có dời đi, mà vươn cái lưỡi, ở nơi vừa rồi nàng cắn, nhẹ nhàng liếm qua lại hai lần.

Động tác này cực kì mau, Vu Lạc Vũ còn chưa chuẩn bị phản kích, Bùi Ngọc Nhi cũng đã rút lui, liền như thế ,Vu Lạc Vũ thầm hô to đáng tiếc. Vu Lạc Vũ ngẩng đầu nhìn nha đầu thẹn thùng trước mắt, trong lòng mặc dù đáng tiếc nhưng vẫn không nhịn được cao hứng, người như nàng ấy có thể làm đến mức này, còn muốn cầu nàng cái gì đây, từ từ đi.

Đã nếm thử ngọt ngào sau nụ hôn, Vu Lạc Vũ tâm tình thư sướng a, nàng vươn đầu lưỡi liếm liếm nơi vừa rồi lưỡi Bùi Ngọc Nhi quét qua, sau đó khóe miệng mang ý cười, gật gật đầu nghiêm trang nói:

"Hương vị không sai!".

"Ngươi xong chưa!" Bùi Ngọc Nhi rốt cục nhịn không được mở miệng quát mắng cái con người hạ lưu trước mặt, lại nhiều lần trêu đùa mình, mình làm được đến mức này rồi còn tiếp tục nói, nàng quả nhiên là không hiểu nữ nhi gia rụt rè, từ nhỏ lớn lên trong gia đình đế vuong, như thế nào lại giống nam tử bình thường, một chút cũng không biết thẹn thùng!

Vu Lạc Vũ thấy Bùi Ngọc Nhi thực sự tức giận, nàng gật gật đầu, thanh thanh cổ họng, nói:

"Vu Quốc có hai đại gia tộc, là Ngô gia cùng Hoắc gia, bọn họ hậu thế trăm năm qua đều có chung một nhiệm vụ chung, đó chính là vào thời khắc

https://thuviensach.vn

Vu Quốc gặp nguy hiểm nhất, phải bảo hộ Vu Quốc qua cửa ải khó khăn, không để Vu Quốc diệt quốc. Mà cấm thuật, đây là vũ khí bảo hộ Vu Quốc, chúng không phải đao kiếm, cũng không phải là vật chết gì, mà là đồ vật rõ ràng, chúng nó lên tới hàng ngàn, hàng vạn, mọi ngóc ngách ở dã ngoại có lẽ đều có thân ảnh của chúng nó tồn tại. Chúng nó có thể là trùng, cũng có thể là một vài động vật, mà Ngô gia cùng Hoắc gia gia chủ phụ trách đem thứ lại hại nhất giữa bọn chúng gọi về, sau đó tôi luyện cho bản thân sử dụng. Chúng nó vô cùng độc, có trăm ngàn loại độc tố, phương thức hạ độc".

"Vậy rất lợi hại a!" Bùi Ngọc Nhi kinh hô ra tiếng

"Lợi hại như vậy, ai cũng đều sợ, một loại vật độc còn khó giải quyết, huống chi là trăm ngàn loại, có vật như vậy ngươi hoàn toàn có thể khiến Diệu Nghiêm diệt quốc, vì sao để cho bọn họ khi dễ thành như vậy?" Bùi Ngọc Nhi thật sự là khó hiểu, nàng quả thực không dám tưởng tượng, Vu Quốc sở hữu vũ khí mạnh mẽ trong tay, quả thực chính là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, còn có thể sợ ai, như thế nào hai ba lần bị xâm chiếm đây!

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 63

Vu Lạc Vũ nhắm mắt lại, tựa lưng vào long chẩm*, ngừng một lát mới chậm rãi nói:

"Nguyên nhân không diệt Diệu Nghiêm Quốc là Vu Quốc căn bản không thích chiến tranh, cũng chưa từng nghĩ đến việc xưng bá thiên hạ, mà mỗi lần đánh giặc đến thời khắc khẩn cấp, Ngô gia cùng Hoắc gia đều sẽ cùng ra mặt đánh đuổi người Diệu Nghiêm ra khỏi biên giới, Diệu Nghiêm Đế ăn khó, mà từ sau phát hiện bí thuật này không cách nào giải được cũng sẽ không tấn công nữa. Thế nhưng, người Diệu Nghiêm từ trong xương vẫn thích chiến đấu, hắn không đánh nhưng cũng không nói con cháu sau này không thể đánh, vì thế, mỗi lần Diệu Nghiêm Quốc đổi một vị vua đều phải mở vài lần chiến cuộc." Vu Lạc Vũ ngừng lại một chút, sau đó lại tiếp tục.

"Nhưng, bí thuật này cũng không phải có thể tùy ý sử dụng, bản thân nó cũng có tổn hại rất lớn với bản thân người sử dụng, nếu không nó cũng sẽ không được phong là cấm thuật. Ban đầu, nhân số của Ngô gia cùng Hoắc gia rất hưng vượng, cho nên chỉ cần vừa có chiến sự thì sẽ dựa vào bọn họ, nhưng dần dần hai nhân số nhà bọn họ càng trở nên thưa thớt, đời sau không bằng đời trước, cho nên hiện giờ nó đã trở thành cấm thuật, nếu không phải lúc thật nguy nan, hai nhà bọn họ cũng sẽ không xuất sơn."

"Vậy lần này ngươi cũng sẽ dùng cấm thuật ư?" Bùi Ngọc Nhi nghi vấn lên tiếng, nàng mang hai nhà Ngô - Hoắc đến đây hẳn là phải dùng, thế nhưng lại vì sao chậm chạp không thấy động tĩnh.

"Cô vương cũng đang suy nghĩ, có nên dùng cấm thuật hay không."

https://thuviensach.vn

"Còn nghĩ gì nữa, ngươi nếu không dùng, người chết sẽ nhiều hơn nữa." Bùi Ngọc Nhi có vẻ kích động, nàng thật sự không nghĩ ra, lúc này Vu Lạc Vũ còn không dùng cấm thuật thì còn muốn làm gì, nàng càng kéo dài, binh sĩ Vu Quốc sẽ càng chết nhiều hơn, đến cuối cùng vẫn là sẽ phải dùng cấm thuật để đánh lui người Diệu Nghiêm, nàng làm vậy, cần gì chứ.

Vu Lạc Vũ khoát khoát tay.

"Trong chuyện này còn có vài thứ cô vương vẫn chưa nghĩ thông, bây giờ đang giao chiến, không phải đang chơi, chỉ cần sơ ý một chút, Vu Quốc sẽ gặp tai ương mất nước."

"Chuyện gì?"

Vu Lạc Vũ nâng mắt, thấy dáng vẻ tò mò không nhịn nổi của Bùi Ngọc Nhi, trầm tư chốc lát, mới đem từng mối nghi vấn trong lòng nói với Bùi Ngọc Nhi. Nàng tin tưởng Bùi Ngọc Nhi, toàn bộ Vu Quốc, nàng chỉ tin tưởng nàng ấy, mà những chuyện này đè nặng trong lòng một mình nàng, trái lại cũng rất khó chịu.

Sau khi nghe xong, Bùi Ngọc Nhi cũng không thể tin nổi. Y theo những gì Vu Lạc Vũ nói, người Diệu Nghiêm cho đến bây giờ đánh trận đều quy quy củ củ, lần này đột nhiên lại dùng mưu kế chiến lược, vốn là đã đáng nghi rồi. Mà mưu kế của bọn họ hoàn toàn là chuẩn bị cho Vu Quốc, tựa như Vu Quốc có cử động gì, người Diệu Nghiêm đều rõ ràng. Bùi Ngọc Nhi đồng ý với suy nghĩ của Vu Lạc Vũ, người Diệu Nghiêm đột nhiên như vậy, nhất định là sau lưng có quân sư tương trợ, mà quân sư này lại là ngươi Vu Quốc, thậm chí còn là một vị đại thần đương triều! Bùi Ngọc Nhi mới vừa nghĩ đến đây liền không khỏi cảm giác không lạnh mà run, nàng vẫn chưa suy nghĩ sâu xa, vị quân sư phía sau màn kia hiểu rõ quân đội của Vu Quốc, hiểu hành động của Hách Liên tướng quân, thậm chí hiểu được tính cách của Vu Lạc Vũ, có năng lực phán đoán. Bị một người như vậy biết hết tất cả, cuộc chiến này kết cục làm sao đánh.

https://thuviensach.vn

Mà người này rốt cuộc là ai? Đại thần trong triều ít nhất cũng trên trăm người, tuy tất cả không phải đều là tài năng dị sĩ, nhưng cũng đều là siêu quần nổi bật, huống chi hắn âm thầm làm việc, nếu muốn tra đã khó lại càng khí. Mà mặt khác, mục đích của hắn là gì? Chuyện này quả thật khiến Bùi Ngọc Nhi không thể lý giải, ngươi nói hắn là người Vu Quốc, vì sao phải giúp Diệu Nghiên đánh thiên hạ? Là do bọn họ ra điều kiện rất có lực hấp dẫn sao? Hay là bị uy hiếp? Tất cả những việc này đều đang bị một lớp sương phủ đầy, khiến Bùi Ngọc Nhi cảm thấy rất phiền muộn.

Đến tận lúc này, Bùi Ngọc Nhi mới hiểu vì sao Vu Lạc Vũ vẫn chần chừ không dùng đến cấm thuật. Nghĩ đến, nếu mình là nàng, mình cũng không dám hành động khinh xuất, không biết cái kẻ thần bí kia có âm mưu gì, hắn hiểu Vu Lạc Vũ như vậy, có phải đã bày trước cạm bẫy, chỉ chờ Vu Lạc Vũ nhảy vào thôi?

"Kẻ thần bí kia, ngươi không tra ra chút tin tức gì của hắn sao?"

"Không có." Vu Lạc Vũ lắc đầu.

"Ngay cả người trong Dạ Tập tổ cũng không tra ra chút lai lịch nào của hắn, chỉ biết hành tung của hắn rất bí ẩn, là một nam tử, đội nón che mặt. Ngoài những thứ này, không còn tra ra được gì nữa, tựa như hắn đột nhien xuất hiện trong thế giới này vậy."

"Ngươi tin không? Ta thì không tin."

"Ân, cô vương cũng không tin." Đột nhiên xuất hiện trên thế giới này? Vu Lạc Vũ không tin, thé gian không thể nào có người như vậy tồn tại. Việc không tra ra tin tức của hắn, chứng minh người này rất lợi hại, hơn nữa còn vô cùng thông minh tuyệt đỉnh. Vu Lạc Vũ âm thầm cắn răng, người như vậy sao sẽ đối nghịch cùng Vu Quốc, giúp người ngoài đánh người nhà, rốt cuộc là ai!

https://thuviensach.vn

Nhất thời không nói được gì, lúc này Bùi Ngọc Nhi cũng rất phiền muộn, nàng nâng mắt nhìn Vu Lạc Vũ một chút, thấy nàng cũng đang nhíu mày khẩn trương, cực kỳ nghiêm túc, Bùi Ngọc Nhi âm thầm than thở, nữ tử tuyệt thế trước mắt nàng, vốn đang ở thời kỳ tươi đẹp nhất, hẳn phải nên hưởng thụ khoảng thời gian vui vẻ nhất của một nữ tử, nhưng chỉ vì nàng ấy không phải là người bình thường, cả ngày luôn phải sống trong âm mưu quỷ kế. Đột nhiên nghĩ đến các loại thói hư tật xấu của Vu Lạc Vũ, lúc này Bùi Ngọc Nhi trái lại cũng có thể hiểu được nàng vài phần, sinh ra trong hoàn cảnh như vậy, cũng không trách nàng sẽ như vậy.

"Có điều, cho dù chuyện này rất đáng nghi, ta vẫn cảm thấy ngươi nên dùng cấm thuật, trước mắt cứ giải quyết chuyện này đã rồi nói sau. Những chuyện sau này, đi từng bước tính từng bước." Bùi Ngọc Nhi hiểu Vu Lạc Vũ, nàng biết, cho dù bình thường Vu Lạc Vũ có rất nhiều tật xấu nhưng đáy lòng nàng ấy vẫn rất tốt, nhất là đói với ngôi vị Vu vương, nàng ấy là một minh quân. Nàng chăm lo cho bách tính, yêu thương quân đội, tất cả đều là con dân của nàng, nàng có nghĩa vụ bảo vệ cho họ chu toàn, cũng để bọn họ có thể có cuộc sống tốt hơn. Vu Lạc Vũ bây giờ, được cái này mất cái kia, Bùi Ngọc Nhi hiểu, nhưng nàng vẫn cảm thấy cần phải lập tức kết thúc hết thảy mọi thứ, nếu để thời gian dài, người Vu Quốc sẽ chết càng nhiều, đến lúc đó chỉ là mất cả chì lẫn chài thôi.

"Ân, cô vương sẽ sớm đưa ra lựa chọn." Vu Lạc Vũ mở miệng đáp, nhưng trong lòng vẫn có chút không yên.

"Trời đã tối rồi, ta đi giúp ngươi chuẩn bị thức ăn."

Bùi Ngọc Nhi đứng dậy, xoay người định ra ngoài chuẩn bị, nhưng lại bị Vu Lạc Vũ gọi lại.

"Cô vương không đói bụng, chưa muốn ăn."

https://thuviensach.vn

"Không được!" Bùi Ngọc Nhi dù muốn hay không thì vẫn mở miệng cự tuyệt.

"Ngươi còn bị thương trên người, làm sao có thể không ăn cơm! Bây giờ, việc cần kíp nhất chính là phải nhanh chóng dưỡng thân thể cho tốt, như vậy mới có thể suy nghĩ, có sức lực để ngăn cản hành động của kẻ thần bí kia, không thể không ăn, phải ăn!"

Những câu này của Bùi Ngọc Nhi mang mùi vị áp bức tương đối nặng, Vu Lạc Vũ nghe xong cũng cảm thấy sững sốt, sau đó nàng lại cười một tiếng.

"Tiểu Ngọc Nhi thay đổi thật nhanh, vừa mới tiếp nhận cô vương thì lập tức đã trở thành bà quản gia rồi."

"Ngươi mới là bà quản gia!" Bùi Ngọc Nhi vừa nghe Vu Lạc Vũ nói nàng như vậy liền thẹn quá hóa giận, mình vẫn còn là một tiểu cô nương, nàng ấy sao lại có thể nói mình như vậy, rõ ràng mình không lớn hơn nàng bao nhiêu, nếu là bà quản gia thì cũng nên là nàng! Nghĩ đến đây, Bùi Ngọc Nhi liền cảm thấy mình chiếm lý, lập tức đáp:

"Đúng, ngươi chính là bà quản gia, cả quốc gia này đều là ngươi quản, cái danh bà quản gia không phải là ngươi thì là ai!"

Bùi Ngọc Nhi không tự biết, thế nhưng Vu Lạc Vũ lại thu hết tất cả biểu tình khả ái của nàng vào mắt. Tiểu Ngọc Nhi quả thật quá đáng yêu, Vu Lạc Vũ không nhịn được liền bật cười không dứt, tại sao mình lại nhặt được một bảo vật như vậy đây.

"Được được được." Vu Lạc Vũ vừa cười vừa nói.

"Cô vương là bà quản gia lớn, tiểu Ngọc Nhi là bà quản gia nhỏ. Vậy đã được chưa?" Thật là, dù gì cũng là người đã sống mười mấy năm rồi, mà đến bây giờ vẫn còn cần dỗ.

https://thuviensach.vn

"Cái này thì còn được." Bùi Ngọc Nhi hài lòng cười.

"Ta đi mang thức ăn đến cho ngươi, chờ một chút." Nói xong, Bùi Ngọc Nhi xoay người đi ra khỏi doanh trướng.

Sau khi Bùi Ngọc Nhi đi rồi, nụ cười trong suốt trên mặt Vu Lạc Vũ mới trở về nghiêm túc, vừa lúc nãy bị Bùi Ngọc Nhi àm ĩ một hồi, ưu tư cũng vơi bớt chút ít. Giờ Vu Lạc Vũ suy nghĩ lại, nếu mình vẫn tiếp tục không hạ lệnh dùng cấm thuật, hậu quả đó thật sự sẽ không thể tưởng tượng nổi. Nàng làm sao sẽ quên, bất luận kẻ thần bí kia có lợi hại hơn nữa, hiểu rõ Vu Quốc hơn nữa, nhưng cấm thuật này hắn nhất định không thể giải được. Vu Lạc Vũ tin tưởng, kẻ thần bí kia cũng sợ mình vận dụng cấm thuật, cho nên mới dùng chiêu 'Bắt giặc, bắt vua' này. Nếu không có mình, hai nhà Ngô Hoắc không thể nào dùng cấm thuật được.

Nàng sợ các tướng sĩ tử thương nghiêm trọng, lại sợ trúng quỷ kế của người kia, tử thương sẽ càng nghiêm trọng hơn, tâm tính khó giữ vẹn toàn như vạy, Vu Lạc Vũ nghĩ kẻ thàn bí kia tất nhiên cũng đoán được. Bản thân trái lại quan tâm quá sẽ bị loạn, Bùi Ngọc Nhi nói không sai, nếu mình vẫn tiếp tục do dự, đến cuối cùng chỉ sẽ là mất cả chì lẫn chài, tướng sĩ không cầm được, Vu Quốc cũng không giữ được.

Chỉ trong một chốc suy tư sâu xa ngắn ngủi, Bùi Ngọc Nhi cùng Niệm Tuyết đã mang đồ ăn đến. Vu Lạc Vũ nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi bước vào liền nhàn nhạt cười.

Niệm Tuyết từng món từng món bày trên bàn, còn Bùi Ngọc Nhi lại cẩn thận dìu Vu Lạc Vũ xuống giường đi đến bên cạnh bàn. Đợi sau khi tất cả đã làm xong, lúc Niệm Tuyết đang định thỉnh an lui xuống, lại bị Vu Lạc Vũ gọi lại.

"Gọi gia chủ Hoắc gia cùng Ngô gia đến, để bọn họ ở ngoài trướng chờ, cô vương dùng bữa xong sẽ nghị sự."

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết đáp lời, vừa định lui xuống, lại nghe Vu Lạc Vũ nói tiếp:

"Khôn Bát cũng đến, hai ngươi cứ lui xuống gặp nhau đi." Nói xong, Vu Lạc Vũ tựa tiếu phi tiếu nhìn thẳng Niệm Tuyết, đến khi làm Niệm Tuyết sợ đến dựng tóc mới hài lòng khoát tay để nàng lui xuống.

Vừa thấy Niệm Tuyết rời đi, Bùi Ngọc Nhi bên cạnh hoàn toàn không hiểu gì mới đặt câu hỏi.

"Lúc nãy ngươi nói là có ý gì?" Quả thực nàng nghĩ không ra, thậ chí nhìn thấy Vu Lạc Vũ như vừa rồi nàng cũng cảm thấy sợ hãi. Ngươi nói xem, nàng là một vương thượng, lại còn đặc biệt bảo thuộc hạ của mình cùng nha hoàn gặp nhau , có ý gì a.

"Ân, mùi vị không tệ." Vu Lạc Vũ không để ý đến Bùi Ngọc Nhi, để Bùi Ngọc Nhi phạm khó. Chuyện này ngươi bảo nàng phải nói thế nào? Nói giữa hai người họ không hề đơn thuần? Vu Lạc Vũ cảm tháy, với đầu óc của Bùi Ngọc Nhi, nàng ấy cũng không thể hiểu được, rồi sẽ dây dưa nửa ngày, như vậy chi bằng không nói, thời gian đó có khi hai bữa cũng dùng xong.

Bùi Ngọc Nhi thấy Vu Lạc Vũ không trả lời mình, liền cũng không hỏi nữa. Nàng cũng không có suy nghĩ gì nhiều, chỉ là cảm thấy có chút kỳ lạ. Không nghĩ nữa, Bùi Ngọc Nhi bĩu môi, ngồi xuống bên người Vu Lạc Vũ, cũng bắt đầu chậm rãi dùng bữa.

Lần này dùng cơm khá lâu, mà trong suốt thời gian đó Vu Lạc Vũ ăn tương đối vui vẻ, thậm chí sự thay đổi nhanh chóng của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ cũng không kịp tiêu hóa. Toàn bộ quá trình dùng cơm, cũng không thấy Bùi Ngọc Nhi ăn bao nhiêu mà chỉ toàn gắp thức ăn vào chén vu Lạc Vũ, cho đến khi trong chén của nàng xuất hiện một núi thức ăn nho nhỏ, Bùi Ngọc Nhi vẫn còn tiếp tục gắp. Đối với chuyện này, Vu Lạc Vũ chính là dở khóc dở cười. Tiểu Ngọc Nhi nhà mình thật là một nữ tử thẳng tính,

https://thuviensach.vn

yêu hận rõ ràng. Lúc hận sẽ liều mạng hận, lúc yêu liền đối với ngươi tốt đến không thể tốt hơn!

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 64

Happy New Year các tềnh iu ^^.

Hôm qua tui định up mà bị kẹt ngoài đường không về được. Sorry các tềnh iu nhé :)

Dùng xong bữa ăn, Bùi Ngọc Nhi đem khay thức ăn thu thập một phen, liền đi xuống. Bùi Ngọc Nhi đi xuống sau, ngay lập tức Vu Lạc Vũ triệu kiến đang ở ngoài lều chờ hai nhà gia chủ Ngô gia Hoắc gia tiến vào yết kiến.z"Bản vương chuẩn bị dùng cấm thuật, ý hai vị gia chủ như thế nào?".

Vu Lạc Vũ một lời nói xong, kia Ngô gia gia chủ cũng không trả lời, mà theo ánh mắt Vu Lạc Vũ, đem đường nhìn chuyển tới trên người Hoắc gia gia chủ. Nhưng thấy Hoắc gia gia chủ không nhanh không chậm, nhắm mắt chậm rãi vuốt râu, tựa hồ cũng không chuẩn bị trả lời.

Vu Lạc Vũ ngồi một bên cũng không lên tiếng, nàng biết Hoắc gia cùng Ngô gia, hai nhà tương đối mà nói, vẫn là người nhà họ Hoắc có vẻ đức cao vọng trọng một ít, cho nên người họ Ngô nghe theo họ Hoắc phân phó, cũng không kì lạ. Hơn nữa, thật ra nàng không cần vội vàng, dù sao nóng ruột, ăn không hết đậu hũ nóng.

Thời gian trôi qua dị thường chậm, trong lúc đó ba người không từng nói một câu, mãi đến thật lâu sau, động tác vuốt râu mép của Hoắc gia gia chủ rốt cục ngừng lại. Chỉ thấy hắn dừng lại động tác, mở, nhắm mắt, sau đó chậm rãi nói

https://thuviensach.vn

"Là nên dùng thuật, nếu không dùng, Vu quốc liền muốn gặp đại nạn".

Này Hoắc gia, thật sự không làm người ta kinh ngạc đến chết thì không bỏ, một câu đại nạn của hắn, Vu Lạc Vũ kinh sợ đến mức trong lòng căng thẳng, chính là mình quyết định hiện tại dùng cấm thuật, bằng không trễ nữa mấy ngày, thực sự liền muốn vong quốc rồi!

"Kia y Hoắc gia chủ xem, mấy ngày này, khi nào có thể?".

Lúc này, chỉ thấy gia chủ nhà họ Hoắc bấm ngón tay tính toán, sau đó đứng lên đi đến bên cạnh màn lều, vén rèm lên hướng ra phía ngoài nhìn lại, cho đến một lát sau, Hoắc gia gia chủ mới xoay người một lần nữa về tới chỗ ngồi, sau đó nói

"Ngày mai giờ tý (từ 11 giờ đêm đến 1 giờ sáng) đi, ngày mai không trăng, trời tối tùy tiện, hỗn độn một mảnh, đúng là thời điểm âm khí nặng nhất. Khi đó dùng thuật, định có thể giúp đại Vu ta một tay!".

Hoắc gia gia chủ vừa nói ra lời này, lúc này trong lòng Vu Lạc Vũ trọng trách nặng trịch buông xuống không ít, hàn sương trên mặt nàng cũng dịu đi.

"Như thế rất tốt" Vu Lạc Vũ nói xong, dừng một chút, sau đó lại nói

"Binh lính Diệu Nghiêm đóng ở trong thành Lộ An Huy có thể toàn bộ giết sạch, nhưng bản vương cần lưu lại người sống là nữ vương gia Diệu Nghiêm".

"Có thể" Hoắc gia gia chủ không chút nghĩ ngợi gật đầu đáp ứng, trong chuyện chính trị hắn sẽ không mở miệng hỏi nhiều, hết thảy chỉ nghe Vu vương phân phó.

Mà hành động lần này Vu Lạc Vũ lại nghĩ nhiều một tầng, lần này cậy thế, Vu quốc đã muốn tổn thất quá mức thảm trọng, không quá thích hợp

https://thuviensach.vn

tiếp tục đánh tiếp, vì lẽ đó Vu Lạc Vũ làm tất cả chỉ muốn cho Diệu Nghiêm quốc bên kia chủ động nghị hòa, lấy này bình ổn chiến sự hai quốc.

Mà nàng không giết nữ vương gia Vưu Lăng Vi, cũng là có đạo lý, Diệu Nghiêm quốc chỉ có một vị nữ vương gia, lại là thân muội muội Diệu Nghiêm Đế, tất cả thương yêu tập trung vào một thân em gái ruột, vạn nhất giết nàng, Diệu Nghiêm Đế trong cơn giận dữ không quan tâm hết thảy, huy binh cùng đại Vu hợp lại ngươi chết ta sống. Kết quả này Vu Lạc Vũ không muốn nhìn đến, hơn nữa là biện pháp ngu xuẩn đến cực điểm.

Lại thảo luận một ít công việc tương quan, Hoắc gia cùng Ngô gia hai vị gia chủ mới hành lễ ra lều trại, lúc này sắc trời từ lâu đã tối, đưa tay không thấy được năm ngón, lại một ngày bận rộn trôi qua, Vu Lạc Vũ ngay cả thời điểm bị thương đều bận. Gặp hai vị gia chủ ra lều trại, ngay sau đó Bùi Ngọc Nhi bưng một chậu nước ấm vào lều.

Chính sự vừa thảo luận xong, Vu Lạc Vũ còn không có thở hai cái, Tiểu Ngọc Nhi liền tiến vào hầu hạ , như thế khiến Vu Lạc Vũ cả người giật mình không nhỏ, chẳng lẽ nàng một mực ở ngoài lều bảo vệ?

"Tiểu Ngọc Nhi thay đổi hiền lành rồi" Vu Lạc Vũ trêu ghẹo nói.

"Nếu không gặp người bị thương, ai muốn hầu hạ người a!" Bùi Ngọc Nhi không cảm kích, nàng mới không muốn biến thành người hiền lành trong miệng Vu Lạc Vũ, nàng cảm thấy chính mình rất tốt, tối thiểu sống thực chân thật, tính cách rõ ràng, dám yêu dám hận.

"Nga" Vu Lạc Vũ nghe xong gật gật đầu

"Nói như vậy, nhưng thật ra vinh hạnh bản vương".

"Biết là tốt rồi!".

https://thuviensach.vn

"Thương tích này, bản vương nghĩ cũng không phải không tốt, có Tiểu Ngọc Nhi hầu hạ thật là thoải mái, bản vương nghĩ mỗi ngày đều bị thương" Vu Lạc Vũ nói xong, khóe miệng nhịn không được chống lên.

"Người nói bậy bạ gì đó!" Quả nhiên, Bùi Ngọc Nhi nguyên bản trên mặt còn bình tĩnh, trong nháy mắt biến lạnh lên, nàng đây là đang nguyền rủa chính nàng, Bùi Ngọc Nhi không thích như vậy. Có vài thứ thà rằng tin có, không thể không tin. Nhất là hiện nay ở nơi địa phương nguy hiểm như vậy, vốn ở trong này mỗi ngày ngây ngốc, đều đủ trong lòng run sợ, hiện nay nói ngược, này Vu vương không sợ chết thế nhưng còn có tâm tình rủa chính mình, điều này có thể nào kêu Bùi Ngọc Nhi không tức giận?

Bùi Ngọc Nhi một bên giúp Vu Lạc Vũ lau tứ chi một bên chính sinh hờn dỗi, Vu Lạc Vũ trong lòng bị tác động, nàng biết Bùi Ngọc Nhi lo lắng cho mình.

"Hảo, bản vương không nói" Vu Lạc Vũ vươn tay đem tay còn đang chà lau của Bùi Ngọc Nhi, cầm ở trong tay, sau đó nhìn Bùi Ngọc Nhi lại nói

"Hôm nay Tiểu Ngọc Nhi theo bản vương ngủ, được không?".

"Không được, chính mình ngủ!" Bùi Ngọc Nhi không chút nghĩ ngợi mở miệng cự tuyệt, nàng còn đang sinh khí, mới không dễ dàng liền theo ý Vu Lạc Vũ như vậy.

Bên này Vu Lạc Vũ tạp tạp miệng, vẻ mặt như bất đắc dĩ

"Nhưng là bản vương đã lâu không cùng Tiểu Ngọc Nhi cùng giường mà ngủ, nhớ hoảng" Vu Lạc Vũ nói xong, tiện đà kéo gần khoảng cách lại chút giữa nàng và Bùi Ngọc Nhi, ngay sau đó lại nói

"Tiểu Ngọc Nhi theo bản vương ngủ, được không?" Vu Lạc Vũ nói những lời Bùi Ngọc nhi chưa từng nghe qua dính người, giống Vu Lạc Vũ

https://thuviensach.vn

như vậy, đế vương khí thế mười phần nữ nhân, đột nhiên biến chuyển như tiểu nữ nhân bình thường, kêu Bùi Ngọc Nhi như thế nào chịu nổi?

Bùi Ngọc Nhi nháy mắt hai má đỏ thông thấu, tim đập lợi hại, chính mình nhận thức Vu Lạc Vũ lâu như vậy, cho tới bây giờ chỉ nghe nàng phân phó người, áp bách người, khi nào gặp qua nàng phóng thấp tư thái như thế cầu chính mình? Bùi Ngọc Nhi nhất thời sửng sốt, cuối cùng ở Vu Lạc Vũ thúc giục, vô ý thức gật đầu nói được. Này cũng không thể trách Bùi Ngọc Nhi, hỏi trên thế gian này, có thể làm cho Vu Lạc Vũ đối đãi như thế sợ cũng chỉ có một người này đi, một cái đế vương làm nũng, ai có thể dễ dàng chịu nổi đây.

Vu Lạc Vũ một chiêu thực hiện được, nháy mắt khôi phục bộ dáng bình thường nên có, lại là khí thế nữ vương mười phần. Thẳng đến lúc này, Bùi Ngọc Nhi cả người mới phản ứng lại, đây là chuyện gì xảy ra, đổi ý không được, Bùi Ngọc Nhi cũng chỉ có thể ở trong lòng lớn tiếng lên án mạnh mẽ Vu Lạc Vũ ti bỉ, quả nhiên là tiểu nhân a!

Thực hiện được sau, Vu Lạc Vũ tâm tình thực tại tốt lợi hại, nàng nhàn nhã nằm nghiêng ở trên giường khẽ hát điệu dân gian, nhìn thân ảnh Bùi Ngọc Nhi bận đến bận đi trong lều, cảm giác phong phú thực, kỳ thật nàng muốn không nhiều lắm, như vậy liền đã trọn đủ, nàng cũng không lòng tham, không bác ái. Chiếu cố toàn bộ con dân Vu quốc, trách nhiệm này thật sự rất nặng, nàng chính là muốn Bùi Ngọc Nhi một người, chiếu cố nàng một người, cùng nàng một người tương cứu trong lúc hoạn nạn, như vậy liền đã đủ rồi.

"Nàng luôn tại chà chà lau lau, có phải muốn kéo dài thời gian hay không?" Vu Lạc Vũ nhìn thân ảnh Bùi Ngọc Nhi bận rộn có chút không vui, một cái bàn kia, nàng từ vừa nãy bắt đầu lau, vẫn lau đến bây giờ, cái bàn đều nhanh bị nàng lau mục nát. Vu Lạc Vũ cảm thấy Bùi Ngọc Nhi dùng chiêu kéo dài thời gian cũng quá quá rõ ràng. Vu Lạc Vũ nghĩ, nếu

https://thuviensach.vn

chính mình không nhắc nhở Bùi Ngọc Nhi, nàng có phải hay không sẽ lau đến buổi sáng ngày mai đây?

"Ta không có kéo dài a" Bên này Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng nói thầm, bản thân là thật không kéo dài thời gian, chính là có chút khẩn trương thôi. Không đúng, là tương đương khẩn trương. Bùi Ngọc Nhi không biết nên làm cái gì bây giờ, nên hướng tới làm sao? Ngay ở trước mặt, Vu Lạc Vũ cởi quần áo đi ngủ, Bùi Ngọc nhi ở trong lòng liên tiếp lắc đầu, này nhất định không phải là mình, mình nhất định làm không được.

"Còn không có?!" Vu Lạc Vũ nhấc lông mày một cái, nàng mới không tin.

"Không có cũng đi lên, đêm đã sớm sâu".

"Nhưng mà...".

"Nhưng mà cái gì?" Vu Lạc Vũ nói xong, tựa hồ nghĩ tới cái gì, nàng đột nhiên giảo hoạt cười, ngay sau đó lại nói

"Tiểu Ngọc Nhi không phải là thẹn thùng chứ?".

"Mới không phải!" Bùi Ngọc Nhi bị nói trúng tâm sự, mặt bắt đầu hồng lợi hại.

Bên kia Vu Lạc Vũ xem hết ở trong mắt, nàng trong lòng buồn cười, nhưng cũng không vạch trần, bởi vì đêm thật sự khuya rồi, nàng cũng mệt mỏi

"Không phải cũng đi lại đây ngủ!".

Bùi Ngọc Nhi có chút nhăn nhó, há mồm dừng một chút mới nói

"Vậy người xoay người sang chỗ khác, không cho nhìn lén!".

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ một cái liếc mắt khinh bỉ bay qua đi, sau đó mới lòng không cam, tình không nguyện quay thân mình lại. Còn nói không thẹn thùng? Nàng chẳng lẽ thẹn thùng còn chưa đủ rõ ràng?

Phía sau một trận tiếng xột xoạt, Vu Lạc Vũ tuy là nhắm mắt lại, nhưng cũng lắng nghe hết thảy động tác phía sau của Bùi Ngọc Nhi. Chỉ là nghe, Vu Lạc Vũ cũng bắt đầu ở trong đầu ảo tưởng đứng lên, tất cả này quen thuộc thật giống như là chính mình tận mắt thấy, Vu Lạc Vũ trong lòng buồn cười, xem ra mình thực sự muốn Tiểu Ngọc Nhi, nghĩ tới quấn quýt rồi.

Bên này Bùi Ngọc Nhi thoát áo bên ngoài, sau đó mới khinh thủ khinh cước (nhẹ tay nhẹ chân) cẩn thận lên giường, nhấc lên một góc chăn bông, cẩn thận chui đi vào. Chính là... Lại không tưởng, Bùi Ngọc Nhi vừa tiến vào ổ chăn còn không có nằm ổn, Vu Lạc Vũ một cái xoay người, sau đó vươn tay phải đem Bùi Ngọc Nhi toàn bộ ôm sát trong lòng. Này hết thảy động tác mau giống như điện hỏa lôi minh (sấm chớp, sấm sét) phát sinh, Bùi Ngọc Nhi còn không có phản ứng lại chuyện gì xảy ra, ngay sau đó cảm giác được một làn sóng mềm mại lấp kín môi của mình, rồi bắt đầu liếm thỉ, hút, phóng hỏa chung quanh.

Phút chốc, Bùi Ngọc Nhi liền cảm giác bụng một trận hỏa thiêu bình thường, sau đó ý nghĩ của nàng trống rỗng, trong đầu liên tiếp ong ong thẳng kêu. Mà Vu Lạc Vũ tựa hồ cũng không tính buông tha Bùi Ngọc Nhi, nàng dùng cái lưỡi nhẹ khiêu khai khớp hàm Bùi Ngọc Nhi, sau đó linh hoạt như xà tiến vào bên trong khoang miệng nàng, kéo cái lưỡi Bùi Ngọc Nhi cùng nhau, uyển chuyển nhảy múa, biến ảo ra xinh đẹp Thải Điệp (màu sắc).

Bùi Ngọc Nhi bị hôn ý loạn tình mê, nàng biết Vu Lạc Vũ muốn làm cái gì, nhưng còn sót lại một tia lý trí nói cho nàng không thể! Vu Lạc Vũ còn có thương trong người, nàng lộn xộn như vậy, nhất định sẽ liên lụy đến

https://thuviensach.vn

miệng vết thương. Dựa vào một tia lý trí, Bùi Ngọc Nhi cẩn thận chống đẩy Vu Lạc Vũ, đợi đến cơ hội thở dốc, Bùi Ngọc Nhi vội vàng thở nói

"Không thể, người còn có thương!".

Mà lúc này, Vu Lạc Vũ làm sao còn nhàn hạ thoải mái đi quan tâm vết thương của mình, nàng nghĩ Bùi Ngọc Nhi, muốn cùng Bùi Ngọc Nhi làm chuyện phong hoa tuyết nguyệt này, nghĩ muốn nổi điên. Nhưng miệng vết thương của nàng mơ hồ ẩn ẩn phát đau, không quản được nhiều như vậy. Vu Lạc Vũ trán chạm trán Bùi Ngọc Nhi, chóp mũi lần lượt đụng chóp mũi, môi dán môi.

"Hôn ta" Vu Lạc Vũ vong tình nói.

l

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 65

Hôn nàng? Hôn nàng sao?

Bùi Ngọc Nhi do dự chốc lát, cuối cùng vẫn cắn răng một cái, đưa đến. Môi của Vu Lạc Vũ có hơi băng lãnh, nhưng lại rất mềm, lại còn mang mùi thơm, hương thơm đó không đậm, không giống bất kỳ hương vị nào mà Bùi Ngọc Nhi từng ngửi. Đó là hương thơm từ cơ thể là hương vị đặc trưng trên người Vu Lạc Vũ, khiến Bùi Ngọc Nhi cảm thấy vô cùng an lòng.

Nụ hôn của Bùi Ngọc Nhi rất trúc trắc, nàng không có kỹ xảo lô hỏa thuần thanh như Vu Lạc Vũ nên sẽ không suy nghĩ làm thế nào mới có thể khơi gợi dục vọng của người kia. Nàng chỉ là nhẹ hôn lên môi Vu Lạc Vũ, thỉnh thoảng đưa lưỡi quét qua môi Vu Lạc Vũ. Bùi Ngọc Nhi giống như một tiểu nữ hài lần đầu thưởng thức trái cấm, rất hồ đồ không biết gì. Bùi Ngọc Nhi cẩn thận từng tí, nhưng cho dù là vậy, nàng vẫn ba lần bốn lượt vô tình dùng răng đụng phải răng môi của Vu Lạc Vũ.

Kỹ thuật non nớt như vậy của Bùi Ngọc Nhi trái lại thật khiến Vu Lạc Vũ không còn gì để nói, nàng vốn nghĩ rằng Bùi Ngọc Nhi cùng mình phong hoa tuyết nguyệt vài lần, cho dù nàng ấy chưa từng chủ động nhưng dù gì cũng nên biết một chút. Nhưng hiện giờ, Bùi Ngọc Nhi hoàn toàn giống như tiểu nữ hài lần đầu biết hôn, xông ngang đánh thẳng.

Giằng co chốc lát, cuối cùng không còn cách nào khác, vẫn là Vu Lạc Vũ nhận thua trước. Nàng đưa chiếc lưỡi của mình ra, không chiếm lấy thế chủ động như lúc trước mà chỉ ở một bên trêu đùa dẫn dụ kéo theo Bùi Ngọc

https://thuviensach.vn

Nhi. Âm thầm dùng hành động để dạy cho Bùi Ngọc Nhi tất cả những thứ này nên làm như thế nào. Mà Bùi Ngọc Nhi cũng rất không chịu thua kém đi theo động tác của Vu Lạc Vũ, trúc trắc nhưng vẫn ra sức hôn, dần dần cũng bắt đầu trở nên thành thục một chút. Thật ra thì Bùi Ngọc Nhi cũng khong phải là không hiểu gì, dẫu sao ngày trước cùng nàng ấy làm những chuyện kia cũng không phải là không ý thức được, chẳng qua là tim nàng đang đập rất nhanh. Lần đầu tiên chiếm thế chủ động, quả thật rất khẩn trương, khẩn trương đến khiến đầu óc nàng trống rỗng, cái gì kỹ xảo, cái gì động tác toàn bộ đều quên sạch sẽ.

Càng hôn lại càng kích động, càng không thể khống chế được mình. Hô hấp của Vu Lạc Vũ trở nên dồn dập, Bùi Ngọc Nhi cũng đồng dạng như vậy. Nàng thở hổn hển, cùng nghiêng người nằm trên giường như Vu Lạc Vũ, mặt đối mặt, gần đến mức mỗi một hô hấp của Vu Lạc Vũ đều rơi vào trong mũi Bùi Ngọc Nhi. Thổi khí như lan, từng đợt từng đợt, giống như cơn gió nhẹ lướt qua mặt hồ tĩnh lặng, tạo nên từng cơn sóng nhỏ, nhàn nhạt nhưng khiến người khác an lòng.

Bùi Ngọc Nhi mơ màng nhì Vu Lạc Vũ, cả hai đều thở gấp, Bùi Ngọc Nhi không nói lời nào, Vu Lạc Vũ cũng sẽ không lên tiếng, hai người cứ như vậy yên lặng nhìn nhau, không cử động. Thật ra thì trong lòng Vu Lạc Vũ vô cùng khẩn trương cùng khó nhịn, nàng muốn đem Bùi Ngọc Nhi áp dưới thân, hảo hảo yêu thương một phen, nhưng đáng tiếc thân thể mình lại bị thương ngay giờ phút này. Nhưng Vu Lạc Vũ chỉ muốn cùng Bùi Ngọc Nhi hoan hảo, đã lâu rồi không gặp nhau, hiện giờ tương kiến, tư vị đó quả thực khiến người cảm thấy rất khó nhịn. Đã như vậy, chi bằng cùng nàng đổi vị trí. Vu Lạc Vũ cũng không so đo nhiều như vậy, dù sao cả hai cũng đều là nữ tử, nàng có mình cũng có, nàng chủ động cũng không có gì đáng ngại.

Đến giờ phú này, loại "dè dặt" này dùng trên người Vu Lạc Vũ đã hoàn toàn vô dụng. Vu Lạc Vũ không hiểu dè dặt là gì, nàng chỉ biết là, thứ mình

https://thuviensach.vn

muốn liền phải lấy được, mình muốn làm nhất định phải làm! Chẳng qua là những thứ này đều là tự bản thân Vu Lạc Vũ nghĩ. Thứ nàng lo lắng nhất chính là, mình không quan tâm nhưng Bùi Ngọc Nhi không nhất định sẽ không như vậy, mình muốn hoan hảo, nhưng Bùi Ngọc Nhi sẽ cho sao? Sẽ chủ động lấy tất cả của mình sao? Nghĩ đến đây, Vu Lạc Vũ cũng không tự chủ mà bật cười, nghĩ đến Bùi Ngọc Nhi như vậy, Vu Lạc Vũ đều cảm thấy không thể nào, nàng ấy làm sao sẽ thật sự vứt bỏ hết thảy cùng, chủ động cùng mình làm những chuyện kia ư?

"Ngươi cười cái gì?" Bùi Ngọc Nhi hỏi, đang lúc tình cảm như vậy, nàng ấy đột nhien lại bật cười, nàng đang suy nghĩ gì?

"Muốn nàng, nhưng thân thể lại có vết thương, không nhúc nhích được."

"...." Bùi Ngọc Nhi nghe một câu trần trụi này, đột nhiên cảm thấy cứng họng. Vu Lạc Vũ quả thật đúng là thẳng thắn, một chút cũng không hàm súc. Dừng trong chốc lát, Bùi Ngọc Nhi mới lúng túng hỏi tiếp:

"Ngươi còn chưa nói, ngươi cười cái gì a."

"Cô vương muốn để Bùi Ngọc Nhi chủ động, chủ động muốn cô vương, nhưng cô vương đột nhiên lại nghĩ đến, chuyện này đối với tiểu Ngọc Nhi nàng mà nói, căn bản là không thể." Lời này là Vu Lạc Vũ nói thật, toàn bộ những vấn đề nghĩ trong lòng, nàng đều thẳng thắn nói cho Bùi Ngọc Nhi, không chút giấu diếm. Vu Lạc Vũ tự nhiên hào phòng, thứ nhất là vì nàng không biết dè dặt, không muốn lừa Bùi Ngọc Nhi, thứ hai là nàng cũng muốn xem một chút, sau khi nghe những lời này nàng ấy sẽ có phản ứng thế nào?

Quả nhiên, Bùi Ngọc Nhi nghe xong liền bùm một phát đỏ bừng mặt. Nàng nâng mắt cẩn thận liếc nhìn Vu Lạc Vũ , thấy nét mặt người kia cũng không có bao nhiêu tình tự mới hơi thả tâm một chút. Bùi Ngọc Nhi có thể tưởng tượng được lúc này mặt mình nhất định đã đỏ hồng như lửa, cũng

https://thuviensach.vn

may hiện giờ sắc trời đã tối, nếu không lỡ như để Vu Lạc Vũ nhìn thấy, mình không biết phải tìm cái lỗ nào để chui xuống a!

Bùi Ngọc Nhi do dự nửa ngày, cũng không biết nên nói gì, nàng quả thật bị Vu Lạc Vũ nói trúng, từ lúc bắt đầu đến giờ, từng bước thay đổi, có thể đi đến mức này, Bùi Ngọc Nhi cảm thấy đây dường như đã đến giới hạn cuối cùng của nàng. Vu Lạc Vũ nói những chuyện đó, nhưng mình thật sự có thể buông xuống tất cả dè dặt của nữ tử để làm chuyện đó sao?

Bùi Ngọc Nhi có chút hoang mang.

"Ta....ngươi...."

Đương lúc Bùi Ngọc Nhi mở miệng nhưng lại không biết nói gì, đột nhiên lại bị một ngón tay của Vu Lạc Vũ đặt lên môi ngăn lại.

"Không được 'ngươi', cũng không được 'ta'. Nếu nàng là Ngọc Nhi, liền gọi ta là Lạc Vũ, gọi ta là Lạc Vũ giống như lúc đó vậy." Vu Lạc Vũ buông ngón trỏ xuống, lại nâng ngón cái đặt lên môi người kia, nhẹ nhàng vuốt ve, từng chút từng chút một.

"Đừng xem ta là Vu vương, cũng đừng đặt ta cao cao tại thượng, bây giờ ta chỉ muốn làm người bình thường, làm Lạc Vũ của nàng, một Vu Lạc Vũ độc nhất vô nhị." Vu Lạc Vũ nhìn vào mắt Bùi Ngọc Nhi, nói rõ từng câu từng chữ. Thanh âm trầm lại, ánh mắt mê ly, nhưng Bùi Ngọc Nhi có thể nhìn ra, giờ phút này, tất cả hết thảy của nàng ấy đều tràn đầy tình yêu với mình.

"Lạc Vũ..." Bùi Ngọc Nhi xúc động nói, hai từ này ngữ khí vô cùng nhẹ, nhưng lại hận không thể dùng hết khí lực của nàng. Nàng rất muốn nói với Vu Lạc Vũ, nàng cũng yêu nàng ấy, nhưng lời đến bên môi cũng không biết nói gì.

https://thuviensach.vn

Tình yêu mà mình muốn nói có thể so với nàng sao? Tình yêu của nàng ấy không từ lời nói, thậm chí lúc bình thường sẽ trêu chọc đùa bỡn, khiến người hận vô cùng, nhưng chuyện này không thể trách nàng ấy, đây là vì hoàn cảnh sinh tồn từ nhỏ đã bồi dưỡng nàng thành người như vậy. Thế nhưng khi vừa có nguy hiểm, nàng ấy luôn là lo nghĩ, sủng nịch, trở thành chỗ dựa cho mình. Nàng vì mình mà không sợ gì cả, dám chống thiên, dám nghịch địa..Nhưng còn mình thì sao, chỉ biết hận nàng, ghét nàng, chưa bao giờ vì nàng mà suy nghĩ, nói năng hàm hồ mà thôi....Cho đến tận lúc này, mình thậm chí còn đang bận tâm thứ dè dặt hư vô kia, bản thân quả thật rất buồn cười. Từ trước cho đến bây giờ, luôn là vì những thứ nhìn không thấy sờ không được, hai lần bốn lượt vứt bỏ những điều chân thật trước mặt.

Đột nhiên nghĩ thông vài chuyện, những luân thường đạo lý hư ảo đè ép bấy lâu nay bỗng dưng biến mất, Bùi Ngọc Nhi cảm thấy rất nhẹ nhõm.

Cần gì phải quan tâm thứ nhân luân thế đạo mờ ảo đó, đời người bất quá chỉ vài thập niên, cứ sống vui vẻ là được rồi.

Trong phòng tối om một mảnh, Vu Lạc Vũ không thấy rõ nét mặt cua Bùi Ngọc Nhi, chỉ là nàng vẫn cảm giác được Bùi Ngọc Nhi dường như có chút không tập trung.

"Đang nghĩ gì vậy?" Nhập thần như vậy, chẳng qua là bốn chữ này còn chưa ra khỏi miệng, Vu Lạc Vũ đã bị động tác bất thình lình của Bùi Ngọc Nhi làm kinh ngạc đến mở to đôi mắt.

Bùi Ngọc Nhi hôn mình, mà bàn tay phải của nàng cũng đang đặt trên ngực mình.

Sau đó, Bùi Ngọc Nhi lập tức xoay người một cái, động tác cực nhanh nhưng cũng rất cẩn thận đặt Vu Lạc Vũ dưới thân, bắt đầu hôn...Một chuỗi động tác liền mạch như vậy thật khiến Vu Lạc Vũ không biết làm sao, không kịp phản ứng. Bỗng dưng xảy ra chuyện gì vậy?

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi cũng nhận thấy sự kinh ngạc của Vu Lạc Vũ, nàng rời khỏi đôi môi của người kia, khẽ kéo ra chút khoảng cách, thanh âm cũng trở nên trầm lại.

"Sao vậy? Không phải ngươi bảo ta chủ động sao? Sao hiện giờ lại có dáng vẻ ngốc nghếch không biết đáp lại thế kia?"

Nàng ấy thật sự bỏ đi những thứ dè dặt gì đó sao? \

Vu Lạc Vũ phản ứng kịp, những vẫn cảm thấy có chút không thể tưởng tượng. Thế những nàng cũng không muốn suy nghĩ nhiều nữa, ngẩng đầu đón lấy đôi môi của Bùi Ngọc Nhi, bởi vì cho dù Bùi Ngọc Nhi nghĩ thế nào, giờ khắc này Vu Lạc Vũ cũng đã chờ rất rất lâu, lưỡng tình tương duyệt, đây mới chính là thứ Vu Lạc Vũ luôn khát vọng có được.

Hai đôi môi tương hợp, tương nhu dĩ mạt, Bùi Ngọc Nhi cẩn thận thưởng thức tất thảy những thứ này. Nàng say sưa hôn Vu Lạc Vũ, tuy rằng kỹ xảo vẫn có chút không thành thạo nhưng so với vừa rồi lại càng có thể đánh động cảm xúc của Vu Lạc Vũ, càng có thể kích thích cơ thể cùng dục vọng của nàng. Và bị ngọn lửa này bao phủ còn có Bùi Ngọc Nhi, chỉ là một nụ hôn mà thôi, nàng không biết thì ra bản thân lại là người cảm tính như vậy, Vu Lạc Vũ hôn một cái liền có thể khiến cho người luôn tĩnh như chỉ thủy, mục nhược thanh phong như mình biến thành như hỏa như linh thế này. Mình gặp gỡ nàng, một Vu Lạc Vũ cao cao tại thượng, bất khẩn thị vương, cũng là một yêu nghiệt!

Cẩn thận tháo xuống nội sam trên người Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi đã cảm giác được tim mình đập như sắp nhảy ra ngoài. Âm thanh 'thình thịch' kia, kịch liệt như vậy, Bùi Ngọc Nhi thậm chí còn cảm nhận được ngực mình đang phập phòng, từng chút từng chút.

Thoát hết y phục, dáng người uyển chuyển của Vu Lạc Vũ ánh vào mi mắt Bùi Ngọc Nhi, da thịt như tuyết, eo thon dương liễu, cho dù là nữ tử

https://thuviensach.vn

như Bùi Ngọc Nhi cũng đều cảm thấy đại não nổ tung. Phía trên lớn nhỏ vừa phải, phía dưới...vùng thần bí kia, là nơi tư mật quý giá nhất của nữ tử. Mà lúc này, Vu Lạc Vũ nằm trên giường, phong tình vạn chủng, phủ mị động lòng người, mỹ lệ đến hận không nhiếp đi hồn phách người khác, khiến Bùi Ngọc Nhi suýt chút cũng quên hô hấp.

Vu Lạc Vũ nhìn thấy dáng vẻ ngốc nghếch bất vi sở động đó của Bùi Ngọc Nhi, vừa giận vừa buồn cười. Nàng ấy lần đầu nhìn thấy thân thể của mình nên nhìn đến ngốc luôn sao?

"Nàng đang định cứ như vậy nhìn hết một đêm sao?" Vu Lạc Vũ lên tiếng nhắc nhở, cũng may hiện giờ không phải mùa đông, nếu không chắc chắn nàng sẽ bị đông lạnh chết. Nhìn dáng vẻ này của Bùi Ngọc Nhi, đến lúc đó cho dù có nồng nàn đến mấy thì cũng sẽ bị nàng nhìn đến chết thôi.

Bùi Ngọc Nhi bị lời ấy của Vu Lạc Vũ đánh thức, nàng nằm nghiêng trở về bên người Vu Lạc Vũ lần nữa, dùng tay phải khẽ vuốt ve trán, môi rồi đến vành tai của người kia, nhẹ giọng cất tiếng:

"Ngươi thật đẹp, Lạc Vũ..."

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 66

Vu Lạc Vũ nghe được lời này liền bật cười không ngừng.

"Từ khi nào nàng đã bắt đầu học được lời ngon tiếng ngọt ?" Vu Lạc Vũ nhớ rõ, tiểu Ngọc Nhi của nàng luôn chỉ biết nói mình là tiểu nhân ti bỉ, tâm cơ nặng mà thôi.

"Ta không có lời ngon tiếng ngọt, lời ta nói đều là sự thật." Bùi Ngọc Nhi mở miệng, ngữ khí lạnh nhạt không giống như là tán tỉnh. Đây mới là Bùi Ngọc Nhi, ngay cả lời ngon tiếng ngọt đều nói nghiêm trang.

"Nàng..." Vu Lạc Vũ mở miệng, muốn nhân cơ hội này trêu đùa Bùi Ngọc Nhi một phen. Lại không ngờ, còn chưa nói được một đầy đủ, Bùi Ngọc Nhi đã ngậm lấy tai Vu Lạc Vũ, nhẹ liếm. Mà nàng lại còn giở thủ đoạn, từng tấc từng tấc vuốt ve da thịt mịn màng bóng loáng vô cùng của Vu Lạc Vũ.

Khoái cảm đột nhiên tới, làm Vu Lạc Vũ thoáng giật mình, nàng thật sự không nghĩ tới tai của mình lại mẫn cảm như vậy, bị Bùi Ngọc Nhi liếm qua lại hai lần, cả người đã sắp nhũn ra một mảnh.

"A..." Bởi vì thoải mái, Vu Lạc Vũ vong tình khẽ ngâm ra tiếng, môi Bùi Ngọc Nhi, tay Bùi Ngọc Nhi, tựa hồ được rót tiên pháp, nơi nào nàng chạm qua không thể không thoải mái, thân thể vốn bình tĩnh như nước nhưng chỉ vì một hành động của nàng mà tạo nên rung động, mê đắm. Tất cả những thay đổi này, chỉ vì người kia là Bùi Ngọc Nhi.

https://thuviensach.vn

"Thoải mái sao?" Tay Bùi Ngọc nhi từng tấc từng tấc lại một tấc hướng về nơi thần bí chậm rãi đi vòng quanh, nàng đến nơi đó bị bỏng một mảnh, Vu Lạc Vũ không tự chủ được khẽ nâng vòng eo, phối hợp nàng.

"Ân... Thoải mái.." Vu Lạc Vũ thành thực trả lời vấn đề của Bùi Ngọc Nhi, đầu óc nàng dần trở nên hỗn độn, giống như tương hồ. Mơ mơ màng màng, Vu Lạc Vũ híp hai mắt, xoay vòng eo, hy vọng Bùi Ngọc Nhi có thể thương hương tiếc ngọc, giải phóng mình mau một chút. Nàng muốn cùng Bùi Ngọc nhi bay lượn phía chân trời, càng muốn từ tay Bùi Ngọc Nhi đưa mình đi cảm thụ khoảnh khắc hạnh phúc nhất.

Bùi Ngọc Nhi chậm rãi ngồi dậy, tay càng hướng xuống phía dưới, Bùi Ngọc Nhi càng ức chế không được sự khẩn trương, chính mình còn chưa từng làm loại sự tình này, làm cho một thiếu nữ trở thành nữ nhân chân chính, Bùi Ngọc Nhi có chút không tự tin, huống hồ nàng còn không phải nữ tử bình thường, trên đời này nàng là người có quyền lực nhất, tất cả mọi người đối với nàng đều nhất nhất tuân lệnh. Chính mình thật sự có thể chứ? Thật sự có thể làm chuyện tình kế tiếp sao? Nếu sau này cả hai không thể ở cùng nhau, mà nàng ấy lại có trượng phu, đến lúc đó nên làm cái gì bây giờ, trinh tiết nữ tử rất trọng yếu, mình làm như vậy thật sự được không?

Chuyện nói dài dòng, thực ra tất cả ý tưởng này, xảy ra như sấm chớp, tay... Rốt cục chuyển qua nơi thần bí nhất của Vu Lạc Vũ, nơi đại biểu cho trinh tiết. Tay dừng lại một chút, Bùi Ngọc Nhi thật không có dũng khí đi vào.

Đi vào sao? Tất cả những suy nghĩ vừa rồi cũng không phải không có căn cứ, nhưng không đi vào, tên đã lắp trên cung như thế nào có thể không buông dây đây?

"Suy nghĩ cái gì?" Tuy là nháy mắt tạm dừng, nhưng Vu Lạc Vũ vẫn cẩn thận nhận ra Bùi Ngọc Nhi không đúng, nàng biết Bùi Ngọc Nhi đại khái đang nghĩ gì, đơn giản là lo lắng một chuyện có nên hay không, bởi vì thân

https://thuviensach.vn

phận mình bất đồng, cho nên Bùi Ngọc Nhi sợ, sợ đến lúc đó hai người không thể cùng một chỗ, vậy nàng chẳng phải hại chính mình.

Chỉ là Vu Lạc Vũ cảm thấy nàng ngốc, ngốc đến làm cho người ta đau lòng, Bùi Ngọc Nhi vì chính mình suy nghĩ, nhưng nàng lại chưa từng nghĩ cho chính nàng, bản thân nàng cũng không còn cái quý trọng nhất của nữ tử sao. Chỉ là không còn cái đó thì như thế nào? Không thiệt thòi, bởi vì chúng là dành cho hai người yêu nhau, cho dù sau này nàng và Bùi Ngọc Nhi không thể ở cùng nhau, Vu Lạc Vũ nhất định sẽ không hối hận tất cả những chuyện hôm nay, Vu Lạc Vũ đã hạ quyết tâm, trong thế giới của nàng không có hai chữ hối hận.

"Ta...".

Vu Lạc Vũ đánh gãy nàng

"Chuyện hôm nay, ta sẽ không hối hận. Nàng là Ngọc Nhi của ta, ta là Lạc Vũ của nàng, chúng ta là hai người yêu nhau, tình yêu khi đến mức sâu sắc thì làm như vậy cũng không có gì. Nàng đã giao phó tất cả, ta cũng nên có, như vậy mới có thể chứng minh ta thật lòng với nàng." Vu Lạc Vũ nói xong, tay phải tìm được tay trái Bùi Ngọc Nhi, nắm lấy nó.

"Ta yêu nàng Ngọc Nhi, tuy rằng ta chưa từng nói, nhưng giờ này khắc này, ta nghĩ... Nó đủ để chứng minh lòng ta với nàng".

Cũng dùng sức nắm lấy tay phải của Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi không thể không thừa nhận đây là lời nói chân tình nhất của Vu Lạc Vũ mà nàng từng nghe, lời nói không phù khoa, nhưng lại câu động trái tim của Bùi Ngọc Nhi, cánh mũi có chút chua xót, Bùi Ngọc Nhi cố gắng nhịn xuống xúc động muốn rơi lệ. Lạc Vũ của nàng, mỗi ngày đều tự xưng cô vương, hôm nay lại dùng 'Ta ' để nói ra tình cảm ôm ấp trong lòng, đúng vậy, giờ khắc này nàng không phải Vu vương vạn người kính ngưỡng, cũng chỉ là một nữ tử bình thường cầu tình yêu thôi, nàng yêu tha thiết mình, ở thời

https://thuviensach.vn

khắc này nói ra tất cả. Người như vậy, mình còn sợ hãi cái gì? Cho dù có một ngày, mình không thể cùng nàng sớm chiều ở chung, Bùi Ngọc Nhi nghĩ.. Mình đương nhiên cũng không hối hận, bởi vì đêm nay, chính là khoảnh khắc đẹp nhất trong đời mình, vì nó đã được thêm sắc màu, là bức tranh đẹp nhất trong nhân sinh của nàng. Bức tranh sẽ được vĩnh lưu hậu thế, ở trong đầu Bùi Ngọc Nhi và Vu Lạc Vũ kéo dài không thôi...

Tình cảnh này, còn cần Bùi Ngọc Nhi nói nhiều làm gì.

"Thông cảm nhau, hiểu lòng nhau, mới biết tưởng nhớ sâu*." Bùi Ngọc Nhi mở miệng, một câu thơ, đủ để cho thấy tất cả...

(*Xuất phát từ bài thơ "Tố trung tình" của Cố Quýnh.)

Cuối xuống hôn lên môi Vu Lạc Vũ, nhưng nháy mắt lại rơi lệ, không phải khổ sở cũng không phải lòng chua xót, chính là hai giọt lệ này, đã bao hàm tất cả lời Bùi Ngọc Nhi muốn nói.

Tay đặt nơi thánh khiết nhất của Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi cảm giác nơi đó một mảnh nóng ướt, không cần quá nhiều hành động, thân mình Vu Lạc Vũ đã vì Bùi Ngọc Nhi mà làm chuẩn bị. Tay phải ra mồ hôi, bụng dưới từng đợt co rút, tim đập như trống, pha chút kích động cùng khát vọng, Bùi Ngọc Nhi lúc này mới phát hiện, thì ra mình đã khát vọng nàng đến thế, Vương chỉ thuộc về mình.

Sờ soạng một lát, Bùi Ngọc Nhi rốt cục tìm được lối vào bịt kính đó, nơi đó từng dòng suối ấm nóng trong suốt đang chảy ra, biểu thị Vu Lạc Vũ cũng đang khát vọng thế nào, không hề chần chờ nửa phần, Bùi Ngọc Nhi vươn ngón tay, dò vào nơi cấm địa mấy chục năm chưa được người khám phá này.

"Ngô..." Cho dù trong lòng đã có chuẩn bị, Vu Lạc Vũ vẫn đau đến kêu ra tiếng, cơn đau đó không giống như đao kiếm chém, ở nơi sâu nhất trong cơ thể, đau tê tâm liệt phế nhưng cũng khắc cốt minh tâm. Vu Lạc Vũ vẫn

https://thuviensach.vn

nắm chặt tay trái Bùi Ngọc Nhi, nàng cảm giác được trong lòng bàn tay ấm áp kia đã xuất hiện mồ hôi, lại nắm rất chặt, Vu Lạc Vũ nói với nàng đừng khẩn trương.

Hành động của Vu Lạc Vũ quả nhiên trấn an được Bùi Ngọc Nhi, tay phải của nàng vẫn nằm ở nơi sâu nhất, không dám cử động, vì nàng sợ rằng chỉ cần động nhẹ một chút cũng khiến cho Vu Lạc Vũ đau thêm một phần, đợi đến khi Vu Lạc Vũ nhẹ giọng an ủi, trái tim đập như đánh trống của Bùi Ngọc Nhi mới xem như dần dần bình phục, sau đó nàng mới cảm thấy thân thể của chính mình có cảm giác. Nơi ngón tay ấm áp một mảnh, được bao lấy chặt chẽ, hút cắn, nàng thậm chí có thể cảm giác được nơi đó của Vu Lạc Vũ đang mở ra rồi đóng lại. Tất cả những thứ này tựa như củi khô chạm phải liệt hỏa, 'Bùm' một phát hận không thể đem Bùi Ngọc Nhi cháy hết toàn bộ.

Chờ cảm giác được Vu Lạc Vũ gần như đã thích ứng được mình, Bùi Ngọc Nhi mới thật cẩn thận cử động ngón tay, nhịp ra nhịp vào, học bộ dáng Vu Lạc Vũ trước kia, chậm rãi co rút. Nhưng ngón tay thon dài của Bùi Ngọc Nhi, mỗi lần ra vào, đều không lưu chút đường sống, cũng chạm ngay nơi mẫn cảm của Vu Lạc Vũ, cảm giác lạ lẫm kia châm ngòi tiếng lòng, để cho thần kinh của Vu Lạc Vũ, đều theo từng động tác của Bùi Ngọc Nhi thư triển.

"A.." Vu Lạc Vũ nhẹ ngâm ra tiếng, theo tâm ý chính mình, khoái hoạt liền hô lên. Cảm giác đau đớn cơ hồ biến mất sạch, thay vào đó lại là một cảm giác tuyệt vời khác, Vu Lạc Vũ không khỏi suy nghĩ, thì ra mỗi lần mình đối với Ngọc Nhi làm như vậy, nàng ấy cũng cảm thấy khó nhịn như vậy sao?

Theo tiếng ngâm khoái hoạt của Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi dần dần cảm thấy hưng phấn dị thường .Thanh âm của Lạc Vũ , Lạc Vũ nâng lên vòng eo phối hợp, tất cả mọi thứ đều hiển hiện rõ trong mắt Bùi Ngọc Nhi, một tia cũng không bỏ sót, tốc độ tay không khỏi nhanh hơn, Bùi Ngọc Nhi

https://thuviensach.vn

cũng muốn làm cho Vu Lạc Vũ cảm nhận một khắc xinh đẹp nhất. Lúc này Vu Lạc Vũ tựa như nụ hoa chờ nở rộ, mà Bùi Ngọc Nhi muốn cho nàng nở rộ, tận tình nổ rộ, vì chính mình mà nở rộ!

Động tác của Bùi Ngọc Nhi càng nhanh hơn, tất nhiên làm cho Vu Lạc Vũ càng thêm khó nhịn, nàng cảm giác được nơi đó của mình trở nên tê dại, có gì đó muốn phóng thích, lại chơi vơi, tới tới lui lui cho đến khi đám mây lại lần nữa hạ xuống. Thì ra tư vị này lại ý vị sâu xa như vậy. Không tự chủ được càng thêm nắm chặt tay trái của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ hận không thể dùng hết sức lực toàn thân, nói cho Bùi Ngọc Nhi biết chính mình đã sắp đến, sắp bay qua đám mây, ngao du phía chân trời.

Mà Bùi Ngọc Nhi cảm nhận được ám chỉ của Vu Lạc Vũ, tay phải nàng không ngừng đong đưa càng thêm dùng sức, tốc độ tiến tiến xuất xuất càng thêm nhanh, nàng ở trên người Vu Lạc Vũ, thậm chí đều có thể cảm giác được người dưới thân ẩn ẩn run rẩy...

Rốt cục, "A..." một tiếng, Vu Lạc Vũ khẽ ngâm ra tiếng, đồng thời thân thể không tự chủ được run rẩy. Cũng vào thời khắc ấy, Bùi Ngọc Nhi thấy được nữ tử đẹp nhất trên thế gian này, nữ tử chỉ vì chính mình nở rộ. Trên người nàng xuất ra một tầng mồ hôi lấp lánh, dương chi bạch ngọc (1), vô cùng mịn màng. Nàng vong tình phát ra thanh âm phủ mị, châm ngòi tiếng lòng, một bức tranh động lòng người, Bùi Ngọc Nhi nhìn đến ngây ngốc, nàng chưa khi nào thấy qua Vu Lạc Vũ như vậy, cùng trước kia hoàn toàn khác nhau. Trước kia nàng lạnh lẽo như sương, hiện tại lại nhiệt tình như lửa, Vu Lạc Vũ thế này càng thêm sinh động, hiện ra ánh sáng chói mắt nhưng nhu hòa, giống như tiên tử hạ phàm, phiên nhược kinh hồng, uyển nhược du long (2)... Khó trách chính mình nhìn đến ngây dại, trong lòng phát ngốc. Bùi Ngọc Nhi nghĩ, nữ tử như nàng, đứng ở nhân gian, tựa hồ cũng là sự khinh nhờn với nàng.

(1) :làn da trắng sáng như ngọc).

https://thuviensach.vn

(2) (*ví von mỹ nữ có dáng điệu uyển chuyển như chim nhạn giật mình vỗ cánh bay đi, đường cong thân thể mềm mại như rồng bay. Đây là hai câu trong bài 'Lạc Thần phú')

Qua thật lâu, hơi thở dồn đập của Vu Lạc Vũ mới chậm rãi khôi phục lại, nàng vừa mở mắt, đã thấy Bùi Ngọc Nhi ngồi ngây ngốc ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích.

"Còn không lại đây nằm xuống, nàng đang nhìn cái gì?" Vu Lạc Vũ mở miệng, ngữ khí hình như có oán trách, nàng cảm thấy Bùi Ngọc Nhi hôm nay tương đối trì độn, giống như kẻ ngốc.

Bùi Ngọc Nhi lời nói đột ngột này đánh vỡ suy nghĩ, nàng kịp phản ứng, vội vàng nắm lấy đệm chăn ở một bên phủ lên người Vu Lạc Vũ, sau đó nàng mới nghiêng người chui đi vào, Bùi Ngọc Nhi giúp Vu Lạc Vũ đem đệm chăn che kín, không cho nửa điểm gió thổi vào, Bùi Ngọc Nhi vừa làm vừa nói:

"Đắp kín chút, chớ để bị đông lạnh.".

"Muốn đông lạnh thì vừa rồi cũng đã bị đông lạnh rồi." Khóe miệng Vu Lạc Vũ khẽ nhếch, ngôn ngữ trêu đùa, vừa rồi làm tất cả, chính mình toàn thân trần trụi, chưa mặc chút gì a, Vu Lạc Vũ cố ý nói, nàng có thể tưởng tượng ra, sau khi nghe nói như thế, Bùi Ngọc Nhi sẽ đỏ mặt đi.

Quả nhiên Bùi Ngọc Nhi nghe đến lời này, động tác phủ chăn trở nên cứng ngắc, đợi nàng đắp kín cho Vu Lạc Vũ xong, lại nằm xuống lần nữa mới nói:

"Ta thấy ngươi rất có tinh thần, không giống có dấu hiệu bị đông lạnh ...".

'Xì..' một tiếng, Vu Lạc Vũ không nhịn được cười ra tiếng, tiểu Ngọc Nhi của nàng, công phu giả ngu thật ra có chút tiến bộ...

https://thuviensach.vn

"Được lắm, ngủ sớm một chút đi..." Vu Lạc Vũ mở miệng, cũng không vạch trần Bùi Ngọc Nhi. Nàng thật cảm thấy mệt mỏi, thì ra việc phong hoa tuyết nguyệt cũng hao phí thể lực như thế a...

[vs

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 67

Hôm sau, khi tỉnh dậy thì trời đã sáng choang, Vu Lạc Vũ nữa mở mắt, mơ mơ màng màng dùng tay phải sờ soạng vị trí bên cạnh, nhưng lại trống không? Tiểu Ngọc Nhi đâu rồi?

"Ngọc Nhi..." Vu Lạc Vũ mở miệng, thanh âm đã trở nên khàn khàn, khiến bản thân nàng cũng giật mình.

"Bùi Ngọc Nhi, ta khát..." Vu Lạc Vũ lại mơ màng kêu một tiếng, lúc này mới có người đáp lại.

"Tỉnh dậy rồi? Nước đây...."Bùi Ngọc Nhi bưng ấm nước, từ bên ngoài trướng đi vào, sau đó rót một ly trà đưa đến tay Vu Lạc Vũ.

"Ta vừa mới dậy, thấy ở đây không có nước nên đi ra ngoài đun chút."

"Ân." Vu Lạc Vũ uống một ngụm lớn, cảm giác khô khốc đau rát đã không còn, thư thái rất nhiều.

Bùi Ngọc Nhi tháy Vu Lạc Vũ uống một hơi cạn sạch liền lại rót thêm cho nàng một ly. Dường như Vu Lạc Vũ rất khát, giống như là người đã lâu chưa từng dính nước. Bùi Ngọc Nhi chăm chú nhìn Vu Lạc Vũ vẫn còn đang mãi uống, đột nhiên nói:

"Mới vừa rồi sao ngươi lại xưng 'ta', lại còn lớn giọng như vậy, ta ở bên ngoài cũng đều nghe thấy."

"Lớn tiếng sao? Ta cũng không chú ý."

https://thuviensach.vn

"Còn 'ta'...."Bùi Ngọc Nhi vội vàng chỉnh lại, nàng đối với Vu Lạc Vũ là bất đắc dĩ, dù sao nàng ấy cũng là một quân vương, cứ dùng 'ta' xưng hô nếu bị người khác nghe được thì phải làm sao? Đến lúc đó, tuy ngoài miệng họ không nói, nhưng chung quy vẫn sẽ có lời ra tiếng vào, miệng người đáng sợ, cho dù quyền lực của nàng có lớn hơn nữa cũng không thể quản hết miệng của mọi người a.

"Ta tự có chừng mực." Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi, mím môi nghiêm túc nói:

"Lúc chỉ riêng hai người, ta sẽ dùng xưng hô này, còn có người ngoài thì dĩ nhiên khong cần bàn. Nàng biết không, thật ra khi ở trước mặt nàng, ta chỉ muốn làm chính mình mà không phải là 'cô vương'." Bởi vì, những khi đó, ta chẳng qua cũng chỉ là một người bình thường, cùng nàng môn đăng hộ đối. Mà nếu như ta biến thành cô vương, cô vương đó cùng nàng, nhiều nhất cũng chỉ là quân - thần, vĩnh viễn không môn bất đăng hộ bất đối.

Bùi Ngọc Nhi biết rõ nàng muốn biểu đạt cái gì, trở ngại tồn tại giữa hai nàng đâu phải chỉ là ranh giới hồng câu*. Con đường trước mắt khó đi như thế, không ai biết trước thứ gì đang chờ ở tương lai. Nhưng vậy cũng tốt, cứ tận hưởng thời khắc hiện tại, tội gì phải tự tìm phiền não suy nghĩ xa như vậy.

"Được." Bùi Ngọc Nhi gật đầu đáp ứng. Nếu nàng đã muốn thế, vậy thì cứ như thế đi.

"Đúng rồi, lúc nãy khi ta nấu nước, nhìn thấy hai lão đầu ngoài trướng tối hôm qua đang vội vàng làm cái gì đó, có phải sẽ dùng cấm thuật không?"

Vu Lạc Vũ gật đầu.

"Đúng, giờ tý tối nay."

https://thuviensach.vn

"Vậy ta có thể đi xem ư?" Nét mặt Bùi Ngọc Nhi dường như rất hưng phấn. Quả thật là nàng rất muốn đi xem, thứ vừa cổ xưa lại vừa thần bí gì đó, rốt cuộc là như thế nào.

"Được chứ, nàng đứng cùng cô vương."

"Được."

Thời gian qua thật nhanh, chớp mắt một cái thì sắc trời đã tối, chốc nữa thôi sẽ đến giờ tý. Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi bước ra doanh trướng, lúc này bên ngoài quả nhiên tối đến mức không thấy được năm ngón tay, âm phong cuồn cuộn. Nếu không phải trong doanh trại đuốc lửa vô cùng nhiều, Vu Lạc Vũ nghĩ, là bản thân cũng sẽ đổ mồ hôi lạnh đầm đìa.

Được Bùi Ngọc Nhi dìu đỡ, nhóm người Vu Lạc Vũ một đường đi đến giao lộ trăm bước phía trước. Đây là một ngã tư đường lớn, bốn phía Đông Tây Nam Bắc đều được đốt lửa, ánh lửa cực lớn, sáng choang một vùng, vô cùng chói mắt, tựa như đang ở trong ánh chiều. Chính giữa ngã tư đường này đặt một bàn thờ dài hơn chiều cao của hai người, trên bàn bày các loại tế phẩm, trong lư hương đốt ba nén nhang rất cao. Mà gia chủ của Hoắc gia cùng Ngô gia chia ra đứng hai bên trái phải của bàn thờ, cả hai một thân cẩm y hắc sắc, đeo mặt nạ dữ tợn. Hai chiếc mặt nạ đó Vu Lạc Vũ cũng không thể nói rõ là hình dáng gì, chỉ là cảm thấy hình vẽ đó không giống con người, trái lại giống như vô vàng con độc trùng hợp lại thành cái dáng vẻ đáng sợ đó. Vị trí miệng trên chiếc mặt nạ đó bị khoét rỗng, hiện ra một khuôn mặt vui vẻ, chỉ là khóe miệng tựa như đang cười đó lại kéo gần đến mang tai, nhìn rất kinh khủng dữ tợn.

Lúc này, từng trận âm phong quét qua, hợp cùng với cảnh tượng này tạo cảm giác có chút âm trầm. Bùi Ngọc Nhi đứng bên cạnh không nhịn được

https://thuviensach.vn

mà nổi da gà, nàng hơi nâng tay trái lên một chút, nắm chặt tay áo của Vu Lạc Vũ, hi vọng có thể tìm lấy chút cảm giác an toàn.

Vu Lạc Vũ cảm nhận được sự khẩn trương của Bùi Ngọc Nhi, nàng nghiêng đầu hướng Bùi Ngọc Nhi mỉm cười, xoa dịu.

"Không có chuyện gì. Có ta ở đây."

Câu nói này thốt ra rất nhẹ nhàng, nhưng lại khiến Bùi Ngọc Nhi yên lòng không ít, nàng gật đầu, cũng mỉm cười đáp lại Vu Lạc Vũ. Nàng không khỏi thầm tự cười nhạo bãn thân, thì ra mình cũng sẽ biết sợ, nhưng ai bảo bầu không khí tối nay lại quỷ dị như vậy, tựa như quỷ lực loạn thần thật sự tồn tại vậy.

Mà lúc này, Vu Lạc Vũ kéo Bùi Ngọc Nhi đi về trước vài bước, đến bên trái bàn thờ, cũng chính là phương hướng gia chủ Hoắc gia đang đứng. Đến tận lúc đi đến nơi, Bùi Ngọc Nhi mới nhìn thấy, thì ra phía trước bàn thờ, cũng chính là trên những con đường nhỏ thông đến Lư Hoàn thành đều được đặt một cái lư hương thanh đồng cơ hồ cao đến hơn một người, hơn nữa trước lư hương còn đặt rất nhiều chiếc hủ bằng gốm đã ám đen. Số lượng cực lớn, có vài cái cao đến gần đầu gối.

Bùi Ngọc Nhi đếm đếm, ngang chín dọc chín, tám mươi mốt chiếc, chặn kín cả con đường.

"Mấy chiếc hủ này là dùng làm gì?" Bùi Ngọc Nhi nhích gần đến bên tai Vu Lạc Vũ nhỏ giọng hỏi.

"Chờ một chút nàng xem thì sẽ rõ." Vu Lạc Vũ không nói. Thật ra thì chính nàng cũng không rõ lắm. Các loại cấm thuật quá nhiều, mặc dù lần trước khi chiến sự cùng Diệu Nghiêm nổ ra cũng có dùng cấm thuật, thế nhưng nghi thức lần trước hoàn toàn không giống hôm nay.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi an tĩnh chờ đợi, cuối cùng giờ Tý cũng đến. Chẳng qua là lúc này thời gian tựa như trôi qua rất chậm, Bùi Ngọc Nhi cảm giác bản thân chờ đến mỏi mòn, còn hai vị gia chủ Hoắc gia cùng Ngô gia vẫn đứng nơi đó không nhúc nhích, tựa như hai pho tượng.

Thời gian nửa chung trà qua đi, gia chủ Hoắc gia đột nhiên giật giật cổ. Hắn ngẩng đầu nhìn trời, tay phải bấm bấm đốt ngón tay tính toán gì đó. Bùi Ngọc Nhi ở bên cạnh nhìn, cảm thấy khó hiểu, nàng định hỏi Vu Lạc Vũ, đột nhiên phát hiện gia chủ Hoắc gia xoay người, sãi bước đến chỗ Vu Lạc Vũ.

Hắn đến trước mặt Vu Lạc Vũ, đột nhiên quỳ một chân xuống, chắp tay nói:

"Giờ tý đã đến, mời bệ hạ dâng hương ban huyết!" Hắn nói xong, cũng tự nhiên đứng dậy, sau đó làm thủ thế mời.

Bên này Vu Lạc Vũ cũng không nói chuyện, nàng phất tay áo, dưới chân tựa như gió từng bước chạy đến chỗ bàn thờ. Mà bên phải bàn thờ, gia chủ Ngô gia đã chuẩn bị sẵn hương khói. Hắn đem chúng giao cho Vu Lạc Vũ, sau đó lại lui về bên phải, tiếp tục đứng.

Vu Lạc Vũ nhận lấy nén nhang, cung kính hướng đến những hủ vại đó lạy ba lạy, sau đó nàng vòng qua bàn thờ, đem nhang cắm vào trong lư hương thanh đồng. Đến khi đã làm xong hết mọi thứ, Vu Lạc Vũ lại trở về đứng bên cạnh. Lúc này, gia chủ Ngô gia mang ra một cái chén gốm trắng đặt chính giữa bàn, sau đó rót thứ chất lỏng bên trong sang một chiếc chén khác. Hắn lại rút ra từ trên người một thanh chủy thủ bạc, giao cho Vu Lạc Vũ.

Nàng nhận lấy, có chút cứng nhắc đưa cánh tay trái ra, đem hai ngón tay đặt trên chén sứ màu trắng, vết thương trên bả vai trái của nàng vẫn chưa khỏi hẳn, đưa đến độ cao này quả thật làm khó nàng. Bùi Ngọc Nhi thấy

https://thuviensach.vn

vậy cảm thấy rất đau lòng. Nhưng Vu Lạc Vũ lại chưa từng có chút nào do dự nâng tay hạ đao, ngay lập tức, một giọt hai giọt ba giọt máu rơi vào trong chén, chỉ là nháy mắt khi chúng rơi vào trong, Bùi Ngọc Nhi đứng cách đó không xa rõ ràng nhận thấy sự biến hóa trên nét mặt của Vu Lạc Vũ.

Làm xong hết thảy mọi thứ, Vu Lạc Vũ lại trở về bên cạnh Bùi Ngọc Nhi. Bùi Ngọc Nhi lấy ra khăn tay luôn mang theo bên người, đơn giản cầm máu lại cho nàng, sau đó nhỏ giọng hỏi:

"Mới lúc nãy ngươi sao vậy? Sao sắc mặt khó coi vậy."

"Lúc máu rơi vào trong chén, chất lỏng trắng đó liền biến thành màu đen, giống như mực vậy..."

"Cái gì?" Bùi Ngọc Nhi bất khả tư nghị thấp giọng thì thầm, tất cả những chuyện này quá không thể tưởng tượng nổi. Nếu như những giọt máu kia sau khi rơi vào chén mà biến thành đỏ hay trắng thì cũng có thể cho qua, nhưng biến thành màu đen....Điều này sao có thể chứ.

"Có lẽ trong chất lỏng đó có vật gì chăng." Bùi Ngọc Nhi thấp giọng giải thích.

"Cũng chỉ có khả năng này thôi." Vu Lạc Vũ nhỏ giọng đáp lại, ánh mắt lại chưng từng rời khỏi vị trí gia chủ Hoắc gia, dường như không muốn bỏ qua bất kỳ chi tiết nào.

Mà bên kia, hai vị gia chủ từ hai bên đi vào chính giữa bàn thờ, sau đó đồng loạt quỳ xuống, hướng về phía chén sứ trắng cung kính lạy ba lạy, sau đó hai người bọn họ đứng dậy, đi đến trước bàn. Gia chủ Hoắc gia cầm lấy cái chén lúc trước uống, hắn cũng không tháo xuống mặt nạ mà cứ để nguyên vậy rót vào, nước trong chén rơi xuống trước ngực không ít, hắn cũng không để ý. Sau khi uống xong, hắn lại đem cái chén đó giao cho gia chủ Ngô gia, người này cũng cầm lên uống một hơi cạn sạch.

https://thuviensach.vn

Đến khi đã làm xong, chỉ thấy bọn họ chia ra đứng một trái một phải, sau đó đồng thời xếp chân ngồi xuống đất, hai tay đặt hai bên chân. Sau đó....Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi đồng thời nghe thấy hai người bọn hắn bắt đầu nói những lời mà người khác không thể nào hiểu được.

Đó là đang nói sao? Hoàn toàn không có ngữ điệu, không có điểm dừng, nhưng lại có quy luật. Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng hỏi Vu Lạc Vũ:

"Bọn họ đang làm gì vậy?" Điều này thật sự rất quỷ dị, tất cả những việc xảy ra tối hôm nay đều vô cùng quỷ dị, chẳng lẽ đây chính là thừ gọi là cấm thuật sao?

"Chú thuật." Vu Lạc Vũ hơi cúi đầu thấp giọng đáp lại.

"Bọn họ đang niệm chú thuật để bắt đầu sử dụng cấm thuật, lần trước khi dùng cấm thuật ta cũng từng thấy bọn họ làm như vậy. Không có chuyện gì."

Bùi Ngọc Nhi gật đầu, liền cũng không nói gì nữa, chỉ là nàng cảm giác hai người kia chỉ mới niệm chú chốc là mà nàng bắt đầu cảm thấy choáng vàng đầu, sau đó còn có cảm giác chán ghét, thân thể cũng trở nên lạnh. Chỉ là tất cả những thứ này không quá rõ ràng, Bùi Ngọc Nhi lắc lắc đầu để bản thân có thể thanh tỉnh lại, cũng không nghĩ nhiều nữa, nàng cảm thấy tất cả hôm nay đã quá mức kỳ dị, bản thân có những phản ứng này e cũng là tự nhiên.

Hai người kia vẫn luôn niệm chú thuật, dần dần, Bùi Ngọc Nhi nghe được trong bóng đêm tĩnh mật vang lên vài thanh âm. "Kettt, kétttt" thanh âm từ nhẹ đến nặng, tựa như tiếng vang khi cào vào thanh đồng, tiếng động đó càng ngày càng nhọn, khiến lòng người bắt đầu khó chịu.

Lúc này, linh quang chợt lóe, Bùi Ngọc Nhi đã biết đó là gì rồi. Nàng nhìn những hũ vại bằng gốm phía trước, thanh âm phát ra từ đó, bên trong

https://thuviensach.vn

chúng có chứa thứ gì đó, dường như những thứ kia có móng tay, mà chúng lại đang dùng móng tay cào cấu tựa hồ là đang muốn phá hũ vại mà ra.

Mà vừa mới nghĩ đến đây, xung quanh đột nhiên trở nên yên lặng như tờ, bỗng dưng "Bùm bùm bùm..." liên tục vài tiếng nổ. Âm thanh đột nhiên này làm da đầu Bùi Ngọc Nhi tê dại, ngay sau đó nàng lập tức trừng to đôi mắt, nàng đã nhìn thấy thứ đáng sợ mà đời này chưa từng gặp qua...

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 68

Ngay tại kia, đột nhiên trong nháy mắt, tám mươi mốt cái bình gốm sứ đồng thời vỡ ra, những mảnh vỡ nhỏ văng ra mọi phía, ngay sau đó, Bùi Ngọc Nhi liền thấy những nơi vốn có bình gốm sứ đã bị một màu đen gì đó thay thế, một mảnh giống như biển đen tỏa sáng, thậm chí so với đêm tối còn muốn đen hơn rất nhiều, một tầng một tầng, nhìn vô cùng ghê tởm.

Chúng nó đứng ở tại chỗ, một mảnh đen lúc nhúc như chuột, nhưng không có di chuyển về trước, mà Hoắc gia cùng Ngô gia phía sau cũng không ngừng lẩm bẩm chú thuật, Bùi Ngọc Nhi nhìn nhìn hai gia chủ này, sau đó đem ánh mắt quay lại nơi có phiến đen đặc kia, lúc này nàng nhìn rất cẩn thận, không ngờ phát hiện, những cái bình vỡ tan cũng không phải tám mươi mốt cái, thì ra phía sau đàn sinh vật không rõ kia, thế nhưng còn có một bình vẫn chưa rạn nứt, nó vẫn còn hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở nơi đó, nhưng chính bản thân nó cũng đang lay động lợi hại, Bùi Ngọc Nhi xem rất cẩn thận, nàng biết lập tức có cái gì đó trong bình kia sắp sửa phá xác mà ra!

Bình sứ bị đồ vật bên trong xô trái ngã phải, sau đó đúng lúc này, Hoắc gia gia chủ đột nhiên quát lớn, lập tức bình sứ 'Phanh' một tiếng vỡ tan, đi ra là...

Bùi Ngọc Nhi không cách nào hình dung, thứ nàng thấy rốt cuộc là cái gì, nàng thậm chí chưa từng biết, thế gian này lại có thứ sinh vật như vậy tồn tại, Bùi Ngọc Nhi nhìn đến quên hô hấp, sởn cả tóc gáy. Thứ trong chiếc bình kia không giống với những cái trước đó, không phải một mảnh

https://thuviensach.vn

đen đặc mà chỉ là một con, hình thể nó rất to lớn, lớn hơn rất nhiều so với những đám trước đó...

Toàn thân nó đen đặc, nhưng phía sau lại phát sáng, tựa hồ phía sau lưng nó mang khôi giáp, mà xung quanh thân thể nó toàn là chân, móng vuốt nhọn hoắc đếm không hết, nó dường như đang rất nôn nóng, luôn phát ra tiếng vang chói tai 'chít chít chi'...khiến người nghe dựng thẳng tóc gáy! Những con hắc trùng to lớn vây xung quanh, nhưng chúng cùng một mảnh hắc trùng trước mặt đã không còn kích động như lúc trước. Chúng nó đang chờ cái gì?

Đột nhiên, Bùi Ngọc Nhi thấy gia chủ Hoắc gia cùng Ngô gia đột nhiên đứng lên, đồng thời ngẩng đầu, đồng thời từ trong miệng lớn tiếng kêu một tiếng. Kia tựa hồ vẫn là chú thuật, Bùi Ngọc Nhi nghe không hiểu bọn họ đang nói cái gì, nhưng phát âm lại là 'Cống'!

Ý là 'tấn công' sao? Còn chưa chờ Bùi Ngọc Nhi nghĩ lại, trong tai đã nghe được tiếng ma sát, theo phương hướng thanh âm nhìn lại, Bùi Ngọc Nhi thấy đám hắc trùng vốn đang đứng yên kia, chỉnh tề tiến đến Lư Hoàn thành! Bởi vì số lượng nhiều, cho nên đám hắc trùng kia giống như nước biển đen vậy, từng tầng, từng làn sóng... Giống như nước thủy triều, thế không thể đỡ!

Bùi Ngọc Nhi hoàn toàn bị hoảng sợ đứng nguyên tại chỗ không biết làm sao, sự chán ghét cùng buồn nôn trong cơ thể càng ngày càng mãnh liệt, nhưng Bùi Ngọc Nhi vẫn nhìn chằm chằm không chuyển mắt đám độc trùng kia, Bùi Ngọc Nhi tựa hồ đều có thể tưởng tượng đến tất cả những chuyển phát sinh ở trong Lư Hoàn thành, nơi nào bị đám độc trùng kia cắn qua, sợ là tàn tạ một mảnh, lại không có người có thể theo...

Tốc độ của độc trùng cực nhanh, tựa hồ trong vài cái chớp mắt, liền từ một mảnh hắc biến thành một điểm nhỏ. Bùi Ngọc Nhi nghiêng đầu ngước

https://thuviensach.vn

nhìn Vu Lạc Vũ, phát hiện nàng tựa hồ đang khiếp sợ, lông mày trên dung nhan tuyệt mỹ nhíu lại, chỉ sợ cũng không thoải mái.

"Người trong Lư Hoàn thành sẽ thế nào?" Bùi Ngọc Nhi thì thào hỏi.

"Chết." Lời nói ngắn gọn đến không thể ngắn gọn hơn, nói cho Bùi Ngọc Nhi tất cả những việc sẽ phát sinh.

"Dân chúng nơi đó cũng sẽ chết sao?" Có chút không đành lòng, dân chúng nói đến đều là vô tội a, bọn họ cái gì cũng không biết, vậy mà lại khó hiểu chết đi, có phải rất tàn nhẫn hay không...

Vu Lạc Vũ tựa hồ biết Bùi Ngọc Nhi suy nghĩ cái gì, nàng dùng tay phải khẽ vuốt ve gò má Bùi Ngọc Nhi, an ủi:

"Yên tâm đi, ta nghĩ bách tính đã không còn bên trong thành nữa, mười vạn đại quân, nếu không đem bách tính đuổi khỏi nơi đó, căn bản sẽ chứa không hết. Hiện tại trong thành, hẳn là tất cả binh lính Diệu Nghiêm".

Bùi Ngọc Nhi nhìn vào đôi mắt như vì tinh tú trong màn đêm của Vu Lạc Vũ, yên tâm gật gật đầu, không liên lụy người vô tội thì tốt.

Ngay trong lúc cả hai đang nói chuyện, giữa màn đêm yên tĩnh đột nhiên ồn ào, Bùi Ngọc Nhi nhìn sang phương hướng Lư Hoàn thành, mới phát hiện rõ ràng, trong màn đêm hắc ám hiện tại đã xuất hiện ánh lửa, còn có từng đợt tiếng la hét kéo tới. Nơi đại quân của Vu Lạc Vũ đóng trại, là 10 dăm ngoài Lư Hoàn thành, khoảng cách xa như vậy nhưng có thể nghe dược rõ ràng các loại tiếng gào bên trong thành, còn có từng trận tiếng kèn lệnh. Tất cả những thứ này, đủ để chứng minh nơi đó, hiện tại sợ đã biến thành địa ngục giữa trần gian. . ...

Bùi Ngọc Nhi nhìn thấy, đột nhiên nhận thấy cảm giác hoa mắt buồn nôn vừa nãy tăng lên không biết bao nhiêu lần, thân thể đứng không vững, Bùi

https://thuviensach.vn

Ngọc Nhi cắn răng nhưng chỉ chống đỡ được trong phút chốc, trước mắt liền tối sầm, lảo đảo ngã xuống.

"Ngọc Nhi!" Vu Lạc Vũ đứng bên cạnh bị một màn này làm cho hoảng sợ, nàng nhanh tay, vội vàng đỡ lấy Bùi Ngọc Nhi, không cho nàng ngã xuống.

"Ngọc Nhi, nàng làm sao vậy? Ngọc Nhi!!" Vu Lạc Vũ ngồi xổm tại chỗ lo lắng hô to, sao lại thế này?! Mới vừa rồi còn khỏe mạnh đứng ở bên cạnh, sao đột nhiên lại té xỉu?

Đang lúc Vu Lạc Vũ không biết làm sao, gia chủ Hoắc gia đứng bên cạnh đã tháo mặt nạ đi tới, hắn ngồi xuống bên cạnh Bùi Ngọc Nhi, nâng tay mở ra mí mắt nàng, sau đó nói:

"Không ngại, cấm thuật âm khí quá nặng, mà tiểu cô nương này thân thể yếu, không chịu nổi nên ngất đi. Trở về uống chút thuốc, điều dưỡng hai ngày là được.".

Một câu của Hoắc gia gia chủ, giống như viên thuốc an thần, không có việc gì thì tốt.

"Vậy nơi này giao cho tiên sinh, cô vương trở về trước".

"Vâng, cung tiễn bệ hạ".

Vu Lạc Vũ gật đầu, gọi Khôn Bát, Khôn Bát đứng hầu cách đó không xa nghe tiếng chạy tới, ôm lấy Bùi Ngọc Nhi, đi theo Vu Lạc Vũ bước nhanh trở về bên trong doanh trại.

Chờ đến khi Bùi Ngọc Nhi tỉnh lại đã là buổi trưa ngày hôm sau, Bùi Ngọc Nhi vẫn choáng váng, nhưng nàng vừa mở mắt đã thấy Vu Lạc Vũ đang canh giữ bên cạnh, tâm đột nhiên liền yên ổn, yếu cười hướng Vu Lạc Vũ cười cười, Bùi Ngọc Nhi nói:

https://thuviensach.vn

"Ta đây là làm sao vậy, sao lại ngất đi?".

"Thân thể nàng quá yếu, bị âm khí kích động." Vu Lạc Vũ có chút oán trách trừng mắt nhìn Bùi Ngọc Nhi, không có chuyện gì mà lại hay ngất như vậy, làm cho người ta lo lắng đề phòng.

Bùi Ngọc Nhi thấy biểu tình Vu Lạc Vũ, lúc này cũng đáp một câu.

"Thân thể ta lúc trước rất khỏe mạnh a. Như bây giờ, còn không phải là sau khi vào cung sau."

"Cái này..." Chỉ một câu đã khiến Vu Lạc Vũ á khẩu, nhưng nàng vẫn vội vàng phản bác.

"Vậy cũng là do thân thể nàng yếu, sau khi hồi cung vẫn nên bồi bổ thật nhiều.".

"Kỳ thật...chuyện trước kia cũng không trách ngươi, âm kém dương sai mà thôi, ta biết ngươi thật lòng yêu thương ta, lúc ấy trừng phạt ta cũng vì giận dữ công tâm thôi." Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng mở miệng nói, kỳ thật sau việc này Bùi Ngọc Nhi ngẫm lại, cũng không thể toàn bộ trách Vu Lạc Vũ, một cây làm chẳng nên non, nếu không phải lúc ấy chính mình chạy trốn, không biết lớn nhỏ, lớn tiếng chống đối thì cũng sẽ không ăn đau khổ như vậy. Nhưng sự thật là, tính cách của mình đã như vậy, nếu có thể quay ngược lại khi đó, mình vẫn sẽ làm thế.

"Biết là tốt rồi, nàng có trách ta hay không, ta cũng không để ý, dù sao kiếp này nàng đã định là người của ta, nếu nàng còn muốn làm chuyện ngỗ nghịch ta, ta vẫn sẽ trừng phạt nàng."

"Nữ nhân bá đạo!" Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng nói thầm, nàng đúng là chưa thấy qua người nào bá đạo như Vu Lạc Vũ, quả thực cố tình gây sự, nào có ai lại dùng vũ lực đem người ta giữ ở bên người, trong thiên hạ, sợ cũng chỉ có mình nàng ấy.

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới, Bùi Ngọc Nhi nho nhỏ thì thầm nhưng Vu Lạc Vũ cũng có thể nghe rõ ràng, Vu Lạc Vũ hé miệng, lơ đễnh nói:

"Ta chính là bá đạo, thứ thuộc về ta, có chết cũng sẽ không để đào tẩu!".

"Vậy ta thì sao?".

"Quên rồi sao? Ta đã nói tiểu Ngọc Nhi là người phải bồi cùng ta ở Hoàng Lăng a." Vu Lạc Vũ nói xong liền ha ha cười không ngừng, Bùi Ngọc Nhi nàng, cả đời này a, muốn chạy trốn là sự tình không có khả năng!

Bùi Ngọc Nhi bất mãn nhẹ xuy một tiếng, đang muốn mở miệng phản kích, cũng là bị người vào cửa cản trở. Bước vào là Niệm Tuyết, nàng ở bên ngoài gọi Vu Lạc Vũ nửa ngày nhưng không có người đáp lại, sự tình khẩn gấp lại không thể chờ đợi, bất đắc dĩ Niệm Tuyết chỉ có thể bơm to lá gan nhấc rèm đi vào, lại vừa đúng lúc nhìn thấy Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi liếc mắt đưa tình, thật sự lùng túng đến nóng người.

Vu Lạc Vũ thanh thanh cổ họng, hơi có chút không được tự nhiên nói:

"Làm sao thế, cũng không thông báo, từ khi nào lại không quy củ như vậy".

Niệm Tuyết biết rõ chính mình mười phần sai, nàng cúi đầu, uể oải nói:

"Nữ vương gia Diệu Nghiêm quốc đến đây, cho nên nô tỳ mới...".

"Nga?" Vu Lạc Vũ thật ra đã dự kiến được.

"Để cho nàng ở phòng nghị sự chờ, cô vương sẽ đến sau.".

Chờ khi Niệm Tuyết đã lui xuống, Bùi Ngọc Nhi mới nghiêm mặt nói:

"Nàng tới nghị hòa sao?".

https://thuviensach.vn

"Ân." Vu Lạc Vũ gật đầu, nữ vương gia có hành động này, trong lòng Vu Lạc Vũ cũng biết rõ ràng, chỉ là vấn đề sớm muộn thôi.

"Ta đây cũng đi!".

"Nàng đi làm cái gì?".

"Nhìn xem nữ vương gia kia đến tột cùng có bộ dáng gì." Bùi Ngọc Nhi mở miệng, trong mắt cũng là khinh thường, nàng chán ghét nữ vương gia gì đó, tự dưng lại tấn công Vu Quốc, khiến dân chúng trôi giạt khắp nơi. Nàng chính là muốn đi xem, nữ vương gia kia có phải lớn lên cũng một bộ dáng hung thần ác sát hay không.

"Vậy thân thể nàng có thể chịu đựng được sao?" Vu Lạc Vũ có chút lo lắng hỏi.

"Không có việc gì!".

Thoáng chuẩn bị một chút, Vu Lạc Vũ mang theo Bùi Ngọc Nhi, hai người cùng nhau bước đến phòng nghị sự, nhấc lên rèm cửa, Vưu Lăng Vi một thân phi sắc cẩm y đến đốt mi mắt người, sắc đỏ kia thật sự chói mắt, tựa như máu. Bùi Ngọc Nhi đi theo phía sau Vu Lạc Vũ, theo nàng đi tới thượng vị, Vu Lạc Vũ ngồi xuống, mà Bùi Ngọc Nhi đứng ở bên cạnh nàng.

Liếc mắt về phía đối diện, Bùi Ngọc Nhi mới nhìn rõ Vưu Lăng Vi đến tột cùng có bộ dạng gì, thì ra nàng không phải hung thần ác sát, cũng không giống cao lớn thô kệch như khi Vu Lạc Vũ nói về người Diệu Nghiêm. Da thịt nõn nà, mắt cong mày liễu, khuôn mặt như phấn, ý cười quyến rũ đúng là câu dẫn khiến lòng người không yên..

Nhưng nụ cười này lại không làm cho Bùi Ngọc Nhi có chút rung cảm nào, nàng tâm cơ quá sâu, hay là vô tâm vô phế, qua một đêm đã chết mười vạn đại quân, hôm nay nàng vẫn có thể cười được? Người chết không phải

https://thuviensach.vn

người nhà nàng, nên nàng không quá khó khăn phải không. Bùi Ngọc Nhi nhìn Vưu Lăng Vi liền cảm thấy giận không chỗ phát tiết, nàng vốn cảm thấy, theo góc độ khách quan mà nói, Vu Lạc Vũ cũng đã đủ lãnh khốc vô tình, xem mạng người như cỏ. Lại không nghĩ đến hôm nay vừa thấy Vưu Lăng Vi, nàng ta càng hơn một bậc...

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 69

"Tiểu vương tham kiến Vu Vương." Vưu Lăng Vi đứng lên, nhất mực cung kính chắp tay nói. Nhưng Bùi Ngọc Nhi đứng bên cạnh lại cảm thấy nàng ta rất ngông cuồng, nữ vương gia kia tuy cúi đầu nhưng cũng chưa từng hiện ra sự phục tùng, rất đúng mực, tựa hồ ngày hôm nay người đến chủ động nghị hòa không phải là nàng vậy.

Vu Lạc Vũ trái lại cũng không để tâm nhiều như vậy.

"Ngồi đi." Vu Lạc Vũ đạm mạc nói, thanh âm lại lạnh như băng.

Vưu Lăng Vi hướng Vu Lạc Vũ mị hoặc cười, sau đó vô tình hữu ý liếc mắt nhìn Vu Lạc Vũ, lại đưa mắt đến Bùi Ngọc Nhi đang đứng phía sau. Lại nâng ống tay áo, vén vạt áo ngồi xuống. Nhìn thẳng Vu Lạ Vũ, Vưu Lăng Vi không nhanh không chậm cất lời:

"Hôm nay tiểu Vương đến, chắc hẳn Vu Vương đã biết là có chuyện gì rồi nhỉ?"

"Ân." Vu Lạc Vũ gật đầu, cầm lên ly trà nhấp một ngụm.

"Vậy tiểu vương cũng sẽ không vòng vo, có lời nói thẳng.

"Mời nói."

Lúc này, Vưu Lăng Vi đột nhiên cười lên, nụ cười yêu kiều nhưng lại nhìn ra tịch mịch, nàng cười một lúc mới nói:

https://thuviensach.vn

"Bốn năm trước, tiểu vương đã diện kiến được sự lợi hại của cấm thuật Vu Quốc, chỉ tiếc tiểu vương vẫn không từ bỏ được vọng tưởng có thể chiếm được Vu Quốc, tiểu Vương tuy có người thần bí tương trợ nhưng vẫn không thu được Vu Quốc, đáng tiếc." Vưu Lăng Vi nói đến đây, sắc mặt một mảnh tịch mịch, nàng cảm thấy không cam lòng, cảm thấy đáng tiếc, chỉ bởi vì nàng không thể khiến Vu Quốc diệt quốc.

"Nghe ý của vương gia ngươi, những người đã chết đêm qua, ngươi một chút cũng không để ý?" Bùi Ngọc Nhi đứng bên cạnh lạnh lùng mở miệng. Trong một đêm chết hơn mười vạn người, nàng ta lại chỉ cảm thấy đáng tiếc khi không chiếm được Vu Quốc, đây quả thực khiến Bùi Ngọc Nhi cảm thấy đau lòng, vương gia kia quả không bằng cầm thú!

"Ngươi là..." Vưu Lăng Vi mở miệng hỏi, ánh mắt lại nhìn sang hướng Vu Lạc Vũ.

Vu Lạc Vũ cũng nhìn thẳng Vưu Lăng Vi, khuôn mặt tươi cười nhưng lời nói lại đầy nghiêm túc.

"Im miệng, nơi này há có phần để ngươi nói sao."

Bị Vu Lạc Vũ ầm ĩ, Bùi Ngọc Nhi không lên tiếng, nàng biết vừa rồi bản thân quá mức xúc động làm chuyện sai lầm, hiện giờ vai trò của nàng chỉ là một nha đầu, lẽ ra phải chú ý phân tấc.

Vưu Lăng Vi nghe thấy Vu Lạc Vũ khiển trách nhưng lại trong suốt cười một tiếng.

"Nha hoàn của Vu Quốc đều phô trương như thế này sao, trái lại thật khiến tiểu vương mở rộng tầm mắt." Nói xong, nàng lại có chút ý vị sâu xa nhìn Bùi Ngọc Nhi, nàng cảm thấy Bùi Ngọc Nhi không đơn giản, ít nhất cũng không phải nha hoàn bình thường, nhưng rốt cuộc nàng là ai chứ, chuyện này khiến Vưu Lăng Vi nổi lên hứng thú.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ có chút không vui.

Nhạo bàng tiểu Ngọc Nhi? Nàng ta có tư cách gì.

"Vương gia không phải đã nói 'có lời nói thẳng' sao? Sao giờ lại không nói gì?"

Vưu Lăng Vi khẽ kéo khóe miệng, cũng không cảm thấy lúng túng.

"Đúng rồi, tiểu vương hôm nay đến đây là muốn cùng Vu vương đàm luận chuyện nghị hòa." Nàng dừng một chút, lại nói tiếp:

"Diệu - Vu hai nước có thể ký lập hiện nghị từ đây, trong thời kỳ hoàng huynh ta chấp chính sẽ không phát đông bất kỳ chiến sự nào với Vu Quốc, hàng năm cũng sẽ tiến cống Vu Quốc dê bò nghìn cong, hoàng kim vạn lượng, đổi lại, Vu Quốc rút khỏi cảnh địa Diệu Nghiêm, từ đây sẽ dùng hòa bình để giải quyết."

"Nga?" Vu Lạc Vũ cười một tiếng.

"Vương gia là đang sợ?"

"Tất nhiên. Cấm thuật của Vu Quốc, tiểu vương đã được tận mắt chứng kiến, nếu như Vu vương người không có việc gì lại dùng thêm lần nữa, vậy Diệu Nghiêm ta sao còn có đất đặt chân."

"Vu Quốc ta từ trước đến giờ vô tranh với đời, nếu không phải Diệu Nghiêm Quốc các ngươi nhiều lần xâm phạm, làm sao có thể ăn khổ như thế này?" Vu Lạc Vũ đáp lại, ngữ khí đốt đốt bức nhân. Bây giờ biết sợ? Ban đầu lại khỏi xướng làm gì, hiện giờ nàng chính là muốn áp đảo tinh thần của Vưu Lăng Vi, cũng khiến nàng ta ăn chút đau khổ.

"Vu Vương nói rất đúng, tiểu vương giờ có hối cũng không kịp, cho nên mới có chuyện hiện giờ." Vưu Lăng Vi nói đến đây, ngữ khí đã không còn

https://thuviensach.vn

ngông cuồng khí thế như vừa rồi, nàng nhìn dáng vẻ Vu Lạc Vũ, trong lòng có chút phát hoảng, Vu vương cũng không trực tiếp trả lời mình, chuyện nghị hòa này nàng rốt cuộc có đáp ứng hay không? Lần này quả thực là lật thuyền trong mương, sai lầm khi nghe theo chủ ý của kẻ kia, bây giờ mới rơi vào kết quả này, thật đáng giận. Có điều...Vưu Lăng Vi nhìn Vu Lạc Vũ, nữ tử trước mắt cũng thật lợi hại, trúng một mũi tên không chết, trái lại có thể nghịch chuyển tình thế. Nhìn nàng cũng không lớn nhưng bản lĩnh lại không nhỏ. Người ở Vu Quốc này dáng dấp thủy linh, tâm nhãn cũng thủy linh. Nụ cười của Vưu Lăng Vi càng thêm nồng đậm, nàng thích nữ tử Vu Quốc này, bề ngoài nhu nhược nhưng trong lại rất kiên nghị, khiến cho người khác muốn chiếm làm của riêng, vô cùng có tính khiêu chiến.

Vu Lạc Vũ không đáp lại, nhưng cũng không mở miệng cự tuyệt, nàng cầm lấy ly trà, tự mình nhấp một ngụm, cũng không quan tâm đến Vưu Lăng Vi. Điều kiện của Vưu Lăng Vi, nàng vẫn chưa hài lòng, thứ nàng mong muốn không phải là dê bò, cũng không phải là tiền tài, những thứ này Vu Quốc không thiếu. Thứ nàng mong là an toàn, àn toàn trăm năm thậm chí là ngàn năm của Vu Quốc.

Thời gian từng khắc từng khắc trôi qua, đáy lòng vốn vẫn bình tĩnh Vưu Lăng Vi bắt đầu dao động. Nàng không hiểu nổi Vu Lạc Vũ rốt cuộc có ý gì, lần này nàng đến chính là vì muốn để chiến sự lắng xuống, mà điều kiện nàng đưa ra đã là cực hạn, không cách nào có thể nhượng bộ nữa. Dê bò nghìn con, hoàng kim vạn lượng, cỡ nào mê người, Vu vương không trả lời chẳng lẽ là muốn mượn lần này khiến Diệu Nghiêm diệt quốc?

Ý nghĩ này vừa nảy ra, Vưu Lăng Vi bất thình lình liền kinh hách đến ra một thân mồ hôi lạnh. Nếu như vậy, nàng chính là tội đồ làm mất nước, chuyện này vạn vạn không thể!

"Vu vương không trả lời tiểu vương, chẳng lẽ là không hài lòng với điều kiện?"

https://thuviensach.vn

"Đúng!" Vu Lạc Vũ đặt ly trà xuống, lực đạo dùng không ít khiến ly trà chạm vào mặt bàn phát ra 'cạnh' một tiếng, khí thế mười phần.

"Vậy Vu vương muốn thế nào mới nguyện ý để chiến sự lần này lắng xuống, không ngại nói thẳng, nếu tiểu vương có thể làm, nhất định sẽ dốc toàn lực!"

"Dê bò nghìn con, hoàng kim vạn lượng, cô vương không cần! Cô vương muốn một ngày ngươi còn ở Diệu Nghiêm thì không được tấn công Vu Quốc. Nếu không, lần sau cô vương nhất định san bằng Diệu Nghiêm của ngươi, không lưu một người sống!" Lúc Vu Lạc Vũ nói ra những lời này, khí thế tràn đầy, hận không thể nuốt trọn sơn hà. Cái nàng muốn chính là điều kiện này, hơn nữa phải đề Vưu Lăng Vi cam tâm tình nguyện đáp ứng, không có chút đường có thể phản bác!

Quả nhiên, Vưu Lăng Vi vừa nghe những lời này liền trầm mặc, đáp ứng hay không? Đây cũng là khó cho nàng, người Diệu Nghiêm hiếu chiến, Trung Nguyên chia đều cho Diệu - Vu hai nước, nếu không đánh Vu Quốc, Diệu Nghiêm còn có thể đánh ai? Nhưng nếu không đáp ứng...Vưu Lăng Vi khó xử giương mắt nhìn Vu Lạc Vũ, phát hiện lúc này nét mặt nàng cực kỳ nghiêm túc, khí thế áp bách đó khiến người khác không thể chống đỡ. Dáng vẻ đó, nếu không đáp ứng nàng, Diệu Nghiêm khẳng định không thể chạy khỏi kiếp nạn này. Vừa mới tổn thất mười vạn binh lực, bất luận thế nào, Diệu Nghiêm hiện nay không phải đối thủ của Vu Quốc...

Suy tư hồi lâu, rốt cuộc Vưu Lăng Vi khẽ cắn răng đáp ứng. Lòng nàng rất bội phục, là vương của Vu Quốc, chưởng quản thiên vạn bách tính, nữ tử như vậy....quả thật rất dụ hoặc...Vưu Lăng Vi cười thầm, đột nhiên trong đầu lóe lên, nàng nhìn Vu Lạc Vũ, có chút khó xử nói:

"Chỉ là chuyện này quan hệ trọng đại, tiểu vương phải trở về Diệu Nghiêm cùng Nghiêm Đế thương lượng. Không bằng như thế này, để tiểu

https://thuviensach.vn

vương về Diệu Nghiêm trước, sau đó tiếp tục trở lại Vu Quốc cùng Vu vương trực tiếp ký lập nghị hòa cùng nghị sự. Ý Vu vương thế nào?"

"Có thể." Vu Lạc Vũ gật đầu, thỉnh cầu nhỏ này, nàng vẫn có thể đáp ứng.

"Có điều, tiểu vương còn có một chuyện muốn nhờ, không biết Vu vương có thể đáp ứng không?"

Vu Lạc Vũ khẽ nhíu mày, nàng ta lại đang tính toán gì đây?

"Nói." Vu Lạc Vũ mở miệng, ngữ khí lại khôi phục lãnh đạm ban đầu.

Vưu Lăng Vi khẽ cười.

"Là như thế này, tiểu vương từ nhỏ đã yêu thích sơn thủy của Vu Quốc, xưa nay luôn muốn đến Vu Quốc một đoạn thời gian, chỉ tiếc bình thường luôn có chuyện trì hoãn, huống chi thân phận như tiểu vương, đi đến Vu Quốc nhất định sẽ bị bắt đến tra hỏi một đoạn thời gian. Hiện giờ đàm luận chuyện nghị hòa, vừa vặn có thời gian, tiểu vương muốn hỏi Vu vương có thể lưu tiểu vương trong cung một khoản thời gian hay không? Vừa hay lần này Diệu - Vu hai nước vĩnh cửu nghị hòa, sau này tất nhiên cũng là hữu hảo quốc gia, liên kết cảm tình cũng là chuyện không thể thiếu được."

Vưu Lăng Vi chắc nịt nói xong, ngữ khí tương đối chân thành, nhưng trong lòng Vu Lạc Vũ đột nhiên lại căng thẳng.

Nàng ta muốn làm gì?

Vu Lạc Vũ cũng sẽ không cho rằng nàng thật tâm yêu thích cái gì phong thủy Vu Quốc, nhưng đây chính là một chuyện nhỏ đến không thể nhỏ hơn, nếu không đáp ứng, vậy không khỏi khiến người khác cảm thấy bản thân hẹp hòi.

https://thuviensach.vn

"Được, đến lúc đó cô vương nhất định sẽ chiêu đãi vương gia thật tốt."

"Như vậy quá tốt!" Vưu Lăng Vi sau khi nghe xong liền thoải mái cười to, nàng đang rất đắc ý. Cuộc sống sau này còn dài, nhạc thú cũng còn rất nhiều...

Đưa Vưu Lăng Vi rời khỏi, Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi trở lại trong trướng, nét mặt đều có chút không thoải mái, bởi vì câu nói cuối cùng của Vưu Lăng Vi quả thực khiến lòng người không nắm chắc, không nghĩ ra nàng ta rốt cuộc muốn làm gì.

"Ngươi cảm thấy nàng đang tính toán gì?" Bùi Ngọc Nhi lo lắng, nữ vương gia kia tâm ngoan thủ lạt thế nào, nàng cũng đã thấy được, người như vậy cùng mình ở hậu cung, quả thực làm người khác không thể an lòng.

"Không biết, nhưng nàng ta một người một ngựa, chắc cũng không náo động ra chuyện lớn gì, cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước."

Bùi Ngọc Nhi gật đầu, đột nhiên khẽ cười, hướng về phía Vu Lạc Vũ, nói:

"Có điều hôm nay trái là ngày vui, ít nhất từ nay về sau, ngươi cũng không cần vì chuyện này mà lo lắng nữa."

"Ân." Vu Lạc Vũ gật đầu, cũng mỉm cười đáp lại Bùi Ngọc Nhi, chỉ là nàng lại không thoải mái như Bùi Ngọc Nhi. Bây giờ chiến sự rốt cuộc cũng khép lại, nhưng tiền đặt cọc của bản thân cũng đã dùng hết, không có chiến sự chống đỡ, hoàng nãi nãi trong cung e là phải chuẩn bị có hành động gì đó rồi?

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi không phát giác ra sự phiền não trong lòng Vu Lạc Vũ, nàng vẫn tự mình vui vẻ trong niềm hân hoan của bản thân.

"Bây giờ chiến sự cũng lắng xuống, chúng ta khi nào trở về cung vậy?"

"Đợi thu thập xong hết, liền chỉ hai ngày nữa."

"Ân, vậy ta cũng thu dọn một chút."

Sau thời gian này, Vu Lạc Vũ đem chuyện nghị hòa nói cho binh sĩ toàn bộ Vu Quốc, mọi người rối rít ném kiếm ăn mừng. Mấy tháng chiến sự rốt cuộc cũng lắng xuống, sẽ không còn cảnh chiến hữu sớm chiều chung đụng tử chiến ngoài xa trường, đây đối với bất cứ ai cũng đều là một chuyện vui. Đêm đó, trên dưới doanh trại đều vui vẻ đàn ca nhảy múa, mọi người ca vũ tưng bừng, cùng chúc mừng, tình cảnh vô cùng náo nhiệt. Đợi đến nửa đêm, toàn bộ trại lính mới dần dần an tĩnh lại, người người đều đã ngủ.

Sáng sớm hôm sau, trời vừa hửng sáng, lửa trại chỉ còn tro tàn, toàn bộ quân doanh liền chỉnh trang chờ phân phó, thẳng hướng đến Vu Quốc. Từ đó, chiến sự giữa hai nước cuối cùng cũng kết thúc, nhưng có người vui cũng có kẻ buồn, hoàng cung như lồng son mờ mịt, có rất nhiều thứ còn đang chờ đợi hai người các nàng chăng?

*L

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 70

Đại quân đi hơn nửa tháng, cuối cùng về đến Vu thành, các chiến sĩ khải hoàn mà về, dân chúng đều chạy ra đầu đường nghênh đón anh hùng của bọn họ. Thương thế của Vu Lạc Vũ cũng đã khỏi hẳn, nàng ngồi ở phía trên long liễn, hơi mỉm cười, hướng tới dân chúng phất tay, nhận lấy sự kính yêu của dân chúng.

Về đến trong cung, văn võ bá quan toàn triều đều nhất tề hướng tới Vu Lạc Vũ quỳ lạy hành lễ, cao giọng hô to Vu vương vạn tuế! Thanh âm cao vút, vang tận mây xanh! Mà Vu Lạc Vũ đứng ở trước Hoàng Triều điện, ngẩng đầu nhướng mày, tư thái lẫm liệt, đúng vậy! Vu Lạc Vũ nàng mới là vương, là nhất quốc chi chủ vạn người triều bái!

"Hôm nay quân sĩ Vu Quốc ta khải hoàn trở về, quả là phúc của Đại Vu ta. Từ nay về sau, Diệu Nghiêm quốc sẽ không xâm chiếm đại địa Vu quốc ta, trăm năm sau chiến sự không còn, các ngươi... con dân Đại Vu ta, sẽ có cuộc sống tốt hơn, sẽ không xảy ra chuyện trôi giạt khắp nơi, mưa thuận gió hoà, Vu Quốc cũng sẽ càng cường đại hơn, tạo cho bách tính một khoảng trời bình yên!".

Vu Lạc Vũ một lời nói xong, tất cả binh sĩ trên quảng trường trước Hoàng Triều điện đều vui mừng! Vu Quốc trăm năm qua, thứ bọn họ chờ đợi chính là hôm nay, bọn họ không cần lại lo lắng chiến sự, cũng không lo lắng chiến hữu, thậm chí sinh mệnh chính mình sẽ bị nguy hiểm.

Mà Vu Lạc Vũ đứng ở trước Hoàng Triều điện, cũng bị mấy vạn binh lính phía dưới cảm nhiễm, nàng mỉm cười, tiếp theo lại tuyên bố:

https://thuviensach.vn

"Kể từ hôm nay, Vu Quốc từ trên xuống dưới, chúc mừng ba ngày, đại xá thiên hạ!".

"A..." Binh sĩ đều quát to, mừng rỡ hết sức.

Bùi Ngọc Nhi đứng bên cạnh trên mặt cũng mang đầy ý cười, cười đến không ngậm miệng lại được. Nàng thấy một đám người thanh thế lớn như vậy, nội tâm cũng không cầm được mà tuôn trào, như sóng lớn ngập trời, rung động đến trái tim Bùi Ngọc Nhi, nàng hơi chút nghiêng đầu nhìn nhìn Vu Lạc Vũ, cảm giác tự hào tràn ngập trong lòng. Một người có thể thống trị vô số người, hắn cũng rất khó để vô số người kính yêu, kính ngưỡng, nhưng bên cạnh nàng người kia làm được, nàng rất vĩ đại, không phải sao? Nghĩ đến đây, Bùi Ngọc Nhi không khỏi bắt đầu cười nhạo mình, tại sao hiện tại mới phát hiện Vu Lạc Vũ tốt, chẳng lẽ thật là tình nhân trong mắt hóa Tây Thi?...

Đi theo Vu Lạc Vũ về tới Vĩnh Cát Điện, Bùi Ngọc Nhi rất có cảm xúc, nhìn quanh toàn bộ đại điện, nàng không tự giác lại cảm thán

"Làm sao vậy?" Vu Lạc Vũ hỏi, vừa rồi tiểu nha đầu còn cười hì hì, tại sao một hồi trong điện lại mặt sầu mi khổ kiểm.

"Ta đang suy nghĩ, mấy tháng trước, ta với ngươi còn đang thế bất lưỡng lập*." Lúc này Vu Lạc Vũ theo phía sau đem Bùi Ngọc Nhi toàn bộ ôm lấy, sau đó Bùi Ngọc Nhi khóe miệng mang cười lại nói tiếp

(*Không đội trời chung.)

"Không nghĩ tới mấy tháng sau, vẫn là ở nơi này, ta cùng với ngươi lại cùng chung một chỗ. Cảm giác thực xảo diệu..." Bùi Ngọc Nhi kéo khóe môi, cảm giác này thật sự không cách nào hình dung.

Vu Lạc Vũ xoay người Bùi Ngọc Nhi lại, mặt đối mặt nhìn nhau, sau đó Vu Lạc Vũ nhẹ hôn lên trán nàng.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Ngọc Nhi đa sầu đa cảm .." Vu Lạc Vũ nói xong, nhưng lại không tự giác nở nụ cười, Bùi Ngọc Nhi chân thật như vậy thật tốt, cũng thật sự làm cho người ta yêu thích.

Bùi Ngọc Nhi bĩu môi.

"Ta chỉ là có cảm xúc vậy thôi mà.".

"Được được được." Vu Lạc Vũ nghẹn cười, sau đó mới nói:

"Lát nữa ta đi thỉnh an hoàng tổ mẫu, nàng cứ ngoan ngoãn ở trong điện đi, đừng chạy loạn".

"Cái gì?" Bùi Ngọc Nhi hiển nhiên giật mình không nhỏ, theo phản xạ liền hỏi lại.

"Ngươi thật muốn đi thỉnh an Thái Vương Thái hậu?".

"Đúng." Vu Lạc Vũ thâm trầm đáp.

"Đây là vấn đề cấp bậc lễ nghĩa, ta phải đi. Huống hồ, ta cũng muốn đi thăm dò ý tứ của bà ấy.".

"Ý tứ? Ngươi là nói Thái Vương Thái hậu có khả năng sẽ gây bất lợi cho ngươi?".

"Hẳn là vậy." Vu Lạc Vũ nhìn vẻ mặt lo lắng của Bùi Ngọc Nhi, vuốt ve đầu nàng, an ủi.

"Yên tâm đi, ta rất lợi hại, không phải dễ dàng có chuyện như vậy."

"Ân" Chuyện đến nước này, Bùi Ngọc Nhi còn có thể nói gì, nàng chỉ gật đầu, chỉ là vẫn thầm cầu nguyện, hy vọng Vu Lạc Vũ có thể tường an vô sự.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ đi đến Ý Thiên Điện thỉnh an, suốt đường đi lòng nàng đều bất an, không biết Thái Vương Thái hậu có tính toán gì, hiện giờ chiến sự đã xong, giá trị lợi dụng của mình cũng không còn, bà ấy hẳn sẽ làm chút gì mới đúng. Mà Vu Lạc Vũ cùng Thái Vương Thái hậu đấu pháp, phần thắng sẽ được bao nhiêu đây, bà ấy ăn muối còn nhiều hơn Vu Lạc Vũ ăn cơm, huống hồ còn nắm trong tay nhược điểm là Bùi Ngọc Nhi. Cơ hội tốt như vậy, làm cho bà ấy từ bỏ ý đồ, khó, khó, khó a!

Lúc nàng đi vào, Thái Vương Thái hậu chính đang ngồi ở ghế cao uống trà, động tác bưng trà, ngửa đầu, đặt xuống đều đoan trang thứ tự, khá là lưu loát, tuyệt không như lão nhân cao tuổi. Vu Lạc Vũ lại nhìn bà ấy, thần thái sáng láng, nét mặt toả sáng, xem ra hoàng tổ mẫu của nàng mấy tháng nay đúng là trôi qua rất thoải mái. Vu Lạc Vũ đi tới trước người Thái Vương Thái hậu, tỏ vẻ kính cẩn:

"Tôn nhi thỉnh an hoàng tổ mẫu."

"Ân, ngoan" Thái Vương Thái hậu đáp lời, lời nói ra cũng đầy hòa ái vui mừng.

"Nghe nói Lạc Vũ bị thương? Thân thể có trở ngại không?" Thái Vương Thái hậu biểu hiện lo lắng, tựa hồ là lâu ngày không thấy cho nên bà ấy thật sự nhớ tôn nhi tốt của mình?

"Để hoàng tổ mẫu nhớ nhung, Lạc Vũ không sao."

"Không sao thì tốt." Thái Vương Thái hậu cầm chiếc quạt lông kế bên, quạt hai lần, rồi nói tiếp:

"Nghe nói Diệu Nghiêm nghị hòa, chiến sự đã muốn bình ổn?".

"Vâng."

https://thuviensach.vn

"Ân, về sau Diệu Nghiêm cũng sẽ không tấn công Vu quốc nữa?" Thái Vương Thái hậu lại tiếp tục hỏi một lần, vĩnh cửu bất chiến, Vu Diệu trăm năm đến đây chính là chưa bao giờ xảy ra chuyện này, bao nhiêu triều đại Vu vương có dũng có mưu cũng không đem chuyện như vậy định ra được, Thái Vương Thái hậu khó có thể tin, một nha đầu chưa dứt sữa như thế nào làm được.

Vu Lạc Vũ không kiêu ngạo không siểm nịnh.

"Vâng, nhưng còn chưa ký lập hiệp nghị".

"Còn chưa ký? Vậy khi nào ký?" Động tác Thái Vương Thái hậu rõ ràng cứng đờ, lông mày nàng căng thẳng, thầm nghĩ không tốt.

"Khi nào ký sao?" Vu Lạc Vũ nheo lại ánh mắt

"Có lẽ sẽ nhanh, ngày cụ thể cô vương cũng không quá rõ ràng".

Thái Vương Thái hậu đột nhiên âm dương quái khí hừ lạnh một tiếng.

"Chuyện quan trọng như vậy, ngươi sao lại không rõ? Hay là bị Vương gia kia lừa rồi!".

Vu Lạc Vũ bật cười:

"Nàng ta không dám".

"Hừ, cũng đã thỉnh an rồi, bản cung mệt mỏi, ngươi lui ra đi." Thái Vương Thái hậu đối với Vu Lạc Vũ khoát tay, biểu tình rất không kiên nhẫn. Hơn nữa tâm tình của nàng lúc này không tốt, hành động lại như không có gì. Thái Vương Thái hậu mắt lạnh trừng Vu Lạc Vũ một cái, tôn nhi của mình thật là rất xảo trá.

Bên này Vu Lạc Vũ cũng kéo khóe miệng tươi cười.

https://thuviensach.vn

"Vậy Lạc Vũ cáo lui trước, hoàng tổ mẫu nghỉ ngơi." Vu Lạc Vũ nói xong, vung tay áo, xoay người rời đi. Nhưng trong một cái nhớp nhoáng xoay người đó, nụ cười trên mặt chợt lạnh đi, hàn sương một mảnh. Vu Lạc Vũ đoán đúng, hoàng tổ mẫu quả nhiên chuẩn bị có hành động, mà hiện tại tuy mình đã lấy việc ký hiệp nghị kéo dài hành động của bà ấy, nhưng cũng chỉ là kế hoãn binh, nếu chờ nữ vương gia Diệu Nghiêm đến đây, hiệp nghị cũng ký xong rồi, đến khi đó nên làm thế nào cho phải đây, sự việc đã bại lộ, mình cuối cùng cùng nên chọn bên nào.

Trở lại Vĩnh Cát điện, Bùi Ngọc Nhi thấy Vu Lạc Vũ trầm mặc không nói cũng không đi quấy rầy nàng. Nàng biết, lúc này nhất định nàng ấy đang rất phiền muộn, chuyện lần đó đã biến mình trở thành nhược điểm. Nàng chỉ yên lặng ở một bên nhìn vu Lạc Vũ, nhìn nàng mặt ủ mày chau, nhìn nàng than thở. Thẳng đến khi đó.. Lại nhìn nàng lựa chọn ngôi vị hoàng đế.

Mà mặt khác, Vưu Lăng Vi đang ngồi ở bên trong thư phòng Nghiêm Đế, nhưng không khí trong phòng có chút quái dị, Vưu Lăng Vi một bộ không sao cả, nàng khoanh tay nghiêng người ngồi ở cạnh bàn trà, mà Nghiêm Đế ngồi trên kia lại nhíu chặt mày.

"Ngươi thật sự muốn đi Vu quốc?" Nghiêm Đế nhìn Vưu Lăng Vi, biểu tình rất lo lắng.

"Muốn đi".

"Ngươi như thế nào còn tùy hứng như vậy, ngươi muốn tấn công Vu quốc, Diệu Nghiêm một đêm tổn thất mười vạn nhân mã, vĩnh cửu ký lập hiệp nghị hòa bình, những chuyện này cô vương đều có thể không quan tâm, hiện giờ ngươi lại muốn một người một ngựa đi Vu quốc, vạn nhất có gì không hay xảy ra thì biết làm sao?".

https://thuviensach.vn

"Những chuyện này không cần ngươi quan tâm, ngươi quản tốt chính ngươi là được".

"A.." Nghiêm Đế tự giễu cười cười.

"Quản tốt chính cô vương? Làm một vương thượng bù nhìn?".

Vưu Lăng Vi nhướng mi.

"Có cái gì không tốt, cẩm y ngọc thực, vinh hoa phú quý, huống hồ ngươi lại là ca ca ta, theo lý nên để ngươi làm, đây là trách nhiệm của ngươi".

"Nhưng cô vương chỉ là một con rối, ngươi mới là người chân chính làm chủ Diệu Nghiêm, cô vương không rõ! Một khi đã như vậy, vì sao ngươi không trực tiếp ngồi trên vị trí Nghiêm Đế!" Nghiêm Đế có chút không khống chế được cảm xúc chính mình, thất thanh rống giận. Nghiêm Đế hối hận, vì sao lúc trước lại đáp ứng nàng ngồi trên vị trí này, vị trí này vốn dĩ là của nàng ấy. Như bây giờ mâu thuẫn quá, mệt mỏi quá, tiến thối không được, bị kẹp ở giữa không cử động được nửa phần.

"Ngươi biết ta không thích vị trí này, ta chỉ thích cuộc sống thoải mái. Vị trí này quá mệt thân thể, trách nhiệm quá nặng, huống hồ..." Vưu Lăng Vi nói tới đây, đột nhiên giảo hoạt cười.

"Ta vĩnh viễn sẽ không trở thành người mỗi ngày cứ năm lần bảy lượt bị ám sát ha ha ha."

Đúng vậy, Vưu Lăng Vi thích nhân vật hiện tại của nàng, Vương gia, trên đỉnh đầu nàng còn có một quản sự Nghiêm Đế, lực chú ý của mọi người đều tập trung ở trên người hắn, tất cả nguy hiểm đều được hắn chống. Tất cả mọi người sẽ không nghĩ đến, kỳ thật chân chính làm chủ là nàng, Vưu Lăng Vi!

https://thuviensach.vn

"Thật sự chỉ là như vậy?" Nghiêm Đế thất thanh cười to, tuy rằng hắn sớm đoán ra, nhưng hắn vẫn không tin, hắn là ca ca duy nhất của Vưu Lăng Vi, Vưu Lăng Vi rốt cuộc lại lợi dụng hắn.

"Chẳng lẽ cô vương ở trong lòng ngươi, liền chỉ có chút địa vị này?" Đây là toàn bộ giá trị lợi dụng của hắn sao?

"Không phải a." Vưu Lăng Vi không bận tâm, lắc đầu

"Ngươi vẫn là ca ca ta, có quan hệ huyết thống".

"Nếu cô vương không phải ca ca ngươi thì sao?".

"Vậy.." Vưu Lăng Vi nhìn Nghiêm Đế, ánh mắt đột nhiên trở nên âm ngoan.

"Ngươi căn bản sẽ không đứng ở đây!".

"Ngươi..." Nghiêm Đế bị khí phách của nàng chấn nhiếp, Vưu Lăng Vi không phải đang đùa, nếu mình không phải ca ca của nàng, làm sao còn sống.

Vưu Lăng Vi thấy Nghiêm Đế bị dọa sợ, nháy mắt lại khôi phục như lúc ban đầu, trong suốt nở nụ cười với Nghiêm Đế.

"Nói bậy cái gì đấy, ngươi chính là ca ca ta, đây là chuyện vĩnh viễn không thay đổi được, cứ ngoan ngoãn ngồi vị trí của ngươi, cũng đừng suy nghĩ nhiều như vậy" Vưu Lăng Vi nói xong, đứng dậy đi ra cửa, vừa bước đến cửa điện, đột nhiên lại nói:

"Ngày mai ta sẽ khởi hành, nhớ rõ phải cố gắng xử lý chuyện ở Diệu Nghiêm."

"Đã biết." Nghiêm Đế suy sụp đáp, Vưu Lăng Vi! Đúng là ma chướng, đời này hắn quả thật chạy không thoát.

https://thuviensach.vn

Bên này, Vưu Lăng Vi nhận được câu trả lời thuyết phục, khóe miệng khẽ câu lên, tiêu sái bước ra cửa điện, nàng tâm tình tốt, ngày mai sẽ khởi hành đi đến Vu Quốc, đến nơi đó nhất định phải cố gắng chơi thật vuivẻ, về phần đối tượng đem ra đùa, xem tâm tình đi...

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 71

Tin tức Vưu Lăng Vi lên dường rất nhanh truyền đến chỗ Vu Lạc Vũ, nàng nhìn trúc giản trong tay, tâm trạng không yên. Vưu Lăng Vi nhanh như vậy đã đến, bây giờ quả thật chính là trước có cường địch sau có truy binh. Bản thân lại bị kẹp ở giữa, làm thế nào cho phải đây?

Tay Vu Lạc Vũ bất giác gõ gõ mặt bàn, khổ não suy nghĩ.

Vưu Lăng Vi không động được, như vậy chỉ có...

Vu Lạc Vũ gọi Khôn Bát đến, lệnh cho nàng âm thầm xử lý tất cả tai mắt của Thái Vương Thái hậu. Trước mắt, tin tức Vưu Lăng Vi đến Vu Quốc chắn chắn không thể để cho Thái Vương Thái hậu biết nhanh như vậy.

Khôn Bát nhận lệnh, xoay người rời khỏi Vĩnh Cát điện. Ám vệ trong cung Thái hậu tổng cộng mười người, phân tán khắp các ngõ ngách trong cung, trong đó có hai tên âm thầm phục ở nhánh cây phía sau hậu viện của Vĩnh Cát điện, giám thị nhất cử nhất động của Vu Lạc Vũ. Khôn Bát quanh năm ngầm qua lại toàn bộ hoàng cung, thần long thấy đầu không thấy đuôi, địa phương mà mười tên kia thường xuyên ẩn mình, nàng biết rất rõ ràng, chẳng qua là không có mật lệnh của Vu Lạc Vũ cho nên dù Khôn Bát có gặp bọn họ cũng chỉ là âm thầm bí mật quan sát, chưa từng động thủ.

Một thân y phục dạ hành, Khôn Bát xuất hiện ở trên cành cây phía hậu viện, lúc này nàng đang nhắm mắt lắng nghe nhất cử nhất động xung quanh. Góc Đông Nam cùng góc Đông Bắc, khóe miệng Khôn Bát khẽ kéo, tung người nhảy một cái liền biến mất trong đại thụ. Đêm khuya thanh

https://thuviensach.vn

vắng, Khôn Bát tựa như một con đại bàng ẩn thân nơi sâu, mà hai tên ám vệ của Thái hậu chỉ là một bữa ăn khuya bình thường của nàng.

Lặng lẽ ẩn phục, Khôn Bát dùng khinh công trác tuyệt đi đến bên người tên ám vệ ở góc Đông Bắc. Chỉ tiếc, cho dù khinh công của tên ám vệ này có khá hơn nữa cũng vẫn không thể nào địch lại Khôn Bát. Đối với sự xuất hiện của nàng, hắn thậm chí còn chưa từng phát hiện. Ánh mắt Khôn Bát đột nhiên trở nên băng lãnh, chủy thủ sắc bén, nâng tay chém xuống, cần cổ trắng nõn chợt rách ra một đạo vết thương, sau đó 'phụt' nhẹ một tiếng, máu tươi văng đầy thân cây. Toàn bộ quá trình, người nọ ngay cả yết hầu cũng chưa từng động, có thể thấy hành động của Khôn Bát nhanh đến mức nào, ngoan độc bao nhiêu, chính xác đến thế nào. Ám vệ kia mắt mở trừng, đến tận lúc chết, hắn cũng không biết là ai đã giết hắn!

Động tác của Khôn Bát rất thuần thục, thành thạo đem cái xác giấu vào trên thân cây, mọi thứ nhìn vẫn như bình thường không có gì khác biệt, người nọ vẫn như còn sống và vẫn đang theo dõi Vu Lạc Vũ, chỉ là dòng máu tươi chảy từ trên cổ hắn đã thể hiện tất cả, hắn không còn là ám vệ nhất đẳng nữa, không lâu sau cũng chỉ là một bộ bạch cốt thôi.

Khoản thời gian tiếp theo, Khôn Bát vẫn bí mật ẩn trong bóng tối, lấy tư thái của đại bàng tiếp tục săn lùng bữa tối của nàng. Đêm nay bầu trời hoàn toàn không có một ngôi sao nào, đen nhánh. Nàng chính là thích khách chi vương lấy mạng người không chớp mắt trong bóng đêm, tối nay nàng sẽ ngang dọc trong hoàng cung, thưởng thức bữa ăn phong phú này.

Một lúc lâu sau, Khôn Bát đã phục mệnh diệt trừ tất cả ám vệ của Thái hậu, không chừa một ai. Vu Lạc Vũ gật đầu, lại truyền Tiếu công công đến, căn dặn hắn phái một đám người, trông coi Ý Thiên điện.

Vu Lạc Vũ xoa xoa trán, ngữ điệu thâm trầm hạ xuống đạo ý chỉ này. Nàng vốn nên sớm giảm lỏng Thái hậu ở hậu cung, nhưng chung quy vẫn nể tình bà ấy là Hoàng tổ mẫu của mình nên vẫn chậm chạm không hạ chỉ.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng chuyện đến nước này, nàng không còn cách nào khác, nếu không ra tay ngăn chặn tất cả mọi chuyện, vậy bức tường giữa mình và tiểu Ngọc Nhi không biết sẽ rộng đến thế nào. Mà Vu Lạc Vũ nàng cũng chưa từng cảm thấy, thì ra bản thân lại là ngươi không quả quyết như vậy, chẳng qua là lựa chọn này có quá khó khăn để lựa chọn một chút, giữa thân tình và ái tình, Vu Lạc Vũ chọn Bùi Ngọc Nhi...

Đi qua hai ngã rẽ, Vu Lạc Vũ từ thư phòng trở lại trong điện, đẩy cửa ra, Bùi Ngọc Nhi đang ngồi trên ghế tựa chuyên tâm xem sách. Vu Lạc Vũ đi đến, đoạt lấy quyển sách từ trong tay Bùi Ngọc Nhi. Bùi Ngọc Nhi đang xem nhập thần, bất thình lình lại bị người khác lấy mất khiến nàng giật mình, vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi vươn tay ra.

"Trả lại cho ta."

Vu Lạc Vũ không để ý đến nàng, cầm quyển sách nâng đến trước mắt, 'Phú gia thiên kim hương tiêu ngọc vẫn ký'. Nét mặt Vu Lạc Vũ đầu hắc tuyến. Đây là cái thứ gì?

"Nàng xem đến nhập thần chính là loại sách này?" Nhìn tên sách liền biết chính là mấy loại ái tình thư tịch không có tí tốt của dân gian, nàng chưa từng nghĩ đến khẩu vị của Bùi Ngọc Nhi là những loại sách này?

Bùi Ngọc Nhi có chút lúng túng, đoạt lấy quyển sách trên tay Vu Lạc Vũ.

"Ai cần ngươi quản!"

Vu Lạc Vũ ý cười trong suốt đến mức có chút trêu chọc.

"Tiểu Ngọc Nhi nàng có phải cũng hướng đến một tình yêu tựa như trong sách? Một thiên kim phú gia? Một thư sinh nghèo khổ? Hai người

https://thuviensach.vn

yêu nhau nhưng không môn đăng hộ đối? Cuối cùng không thể làm gì khác hơn là tuyệt vọng cùng nhau chết vì tình, vĩnh viễn cùng nhau?"

"Làm sao người biết trong sách viết? Chẳng lẽ ngươi cũng đã xem qua?" Nét mặt Bùi Ngọc Nhi đầy hưng phấn.

"Câu chuyện này là quyển sách bán chạy nhất ở chợ, ta đặc biệt bảo cung nữ xuất cung mua!"

Nghe xong, Vu Lạc Vũ liền bật cười, câu chuyện cũ rích như vậy, mình chỉ cần đoán cũng có thể chính xác, còn phải tốn thời gian để xem à? Mấy câu chuyện như vậy cũng chỉ có Bùi Ngọc Nhi là cảm thấy hứng thú như vậy!

"Chuyện này đều là giả thôi, đều là bịa đặt, chỉ để tiêu khiển, nhưng không thể coi là thật nga."

Ai ngờ, Vu Lạc Vũ vừa mới nói xong, khuôn mặt tươi cười của Bùi Ngọc Nhi đột nhiên trở nên nghiêm túc.

"Có lẽ cũng bởi vì nó là giả, cho nên mới có thể khiến con người càng hướng đến. Không phải hướng đến nhân vật mà là bản thân câu chuyện, nếu như nó thật sự biến thành sự thật, ta nghĩ hai người bọn họ rất khó đều cùng chết vì tình."

"Vậy bọn họ sẽ thế nào?"

Bùi Ngọc Nhi lắc đầu.

"Không biết a, ít nhất ta cảm thấy tự vẫn là một chuyện rất khó khăn, mình làm sao có thể tự hạ thủ với bản thân mình chứ?" Nói đến đây, Bùi Ngọc Nhi đột nhiên hướng về phía Vu Lạc Vũ nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

"Có lẽ...thật ra là do ta nhu nhược, là chính ta không dám tự vẫn cho nên cũng nghĩ người khác như vậy."

Vu Lạc Vũ lắc đầu, nàng sủng nịch cười, sau đó liền đem Bùi Ngọc Nhi ôm vào lòng.

"Không. Không phải nhu nhược, như vậy mới là tiểu Ngọc Nhi chân thật nhất." Vu Lạc Vũ véo lấy cái mũi thẳng tắp xinh xắn của Bùi Ngọc Nhi, đột nhiên lại nghiêm túc nói:

"Trên đời này dám công khai đối nghịch với cô vương như vậy, tiểu Ngọc Nhi nàng cũng có thể nói bản thân nhu nhược sao?" Không sai, Bùi Ngọc Nhi mới là người kiên cường nhất, không chỉ là chuyện đó, mà gồm cả tính cách của nàng, suy nghĩ của nàng, nàng là người dũng cảm nhất mà Vu Lạc Vũ từng gặp.

"Như vậy, ngươi thì sao?" Bùi Ngọc Nhi nhìn vào mắt Vu Lạc Vũ, ngốc ngốc hỏi.

"Ta thế nào?"

"Ngươi nhu nhược sao?"

Nhu nhược sao?

Vu Lạc Vũ im lặng, đến một lát sau, nàng mới lẩm bẩm nói:

"Ta nghĩ...ta cùng là người nhu nhược."

"Ân." Bùi Ngọc Nhi gật đầu, nhưng nháy mắt lại có chút ưu tư không nói được lẫn bên trong.

"Ta nghĩ, chúng ta đều nhu nhược." Cho nên chúng ta mới không dám làm ra chuyện kiên cường.

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi đột nhiên có cảm giác thất bại, gần đây nàng dần dần bắt đầu cảm thấy sợ, bởi vì suốt ngày nét mặt của Vu Lạc Vũ cau mày buồn rầu, điều này càng làm cho Bùi Ngọc Nhi cảm thấy chuyện sự tình bại lộ đã càng ngày càng gần, ngày chia xa có lẽ cũng đang đến. Cuối cùng Vu Lạc Vũ sẽ chọn cái gì? Vấn đề như vậy mỗi ngày đều hiện lên trong lòng, cho đến hôm nay, Bùi Ngọc Nhi mới dám mượn đề tài này đến hỏi nàng chút gì đó. Chỉ là nàng nói nàng nhu nhược, có phải là ý nói, bản thân mình rốt cuộc vẫn chỉ là cấm luyến mà nàng không dám để lộ ra. Mà bản thân mình nhu nhược, có phải từ đầu đến cuối đều thiện giải nhân ý, không dám đầu tranh, chỉ có thể thông cảm cho nàng, rời xa nàng, đây rốt cuộc có phải kết quả cuối cùng của mình hay không?

Vu Lạc Vũ cũng không chú ý đến ưu tư của Bùi Ngọc Nhi, bởi vì nàng cũng như vậy, lo sợ Bùi Ngọc Nhi nói nhu nhược. Nàng chưa từng nghĩ đến, Bùi Ngọc Nhi cũng có lúc chần chừ khó lựa chọn ư.

"Nếu chuyện kia... đến lúc đó trồi lên mặt nước, đối mặt với dư luận, nàng sẽ rời đi sao? Ngọc Nhi..." Đáy lòng Vu Lạc Vũ đấu tranh hồi lâu, cuối cùng cũng hỏi ra những vấn đề này.

Nghe vậy, Bùi Ngọc Nhi lập tức rời khỏi cái ôm của Vu Lạc Vũ, nàng tựa như quyết tuyệt xoay người, đi đến trước cửa sổ, đưa lưng về phía Vu Lạc Vũ, sau đó nhàn nhạt mở miệng.

"Sẽ. Ngươi là Vu vương, ngươi có trách nhiệm của ngươi."

Tất cả sức lực trong thân thể nháy mắt đều bị rút sạch, Vu Lạc Vũ lảo đảo lui về sau hai bước, nàng không thể tin mà nhìn bóng lưng của Bùi Ngọc Nhi, không thể nói ra câu nào.

Tại sao, mình không sợ dư luận, không sợ tất cả mọi người ngăn trở, ngửa bài cùng hoàng tổ mẫu. Nguyện ý từ bỏ cả thiên hạ, chỉ vì một mình nàng mà làm hết tất cả mọi thứ. Nhưng Vu Lạc Vũ vạn vạn không nghĩ

https://thuviensach.vn

đến, rốt cuộc Bùi Ngọc Nhi lại không muốn cùng nàng chung một chỗ, cùng nhau đối mặt!

Trong lòng giống như bị vạn mũi tên xuyên qua, Vu Lạc Vũ chưa bao giờ cảm thấy đau lòng như vậy. Vì nàng tình nguyện phản bội cả thiên hạ, quay đầu lại bị chính người đó phản bội, tư vị này thì ra chính là như vậy?

"Chuyện đó sẽ không trồi lên mặt nước, cô vương sẽ không cho phép chuyện như vậy xảy ra." Vu Lạc Vũ mở miệng, lúc này nàng đã trở về với khí thế của bậc đế vương, nàng sẽ không để Bùi Ngọc Nhi rời khỏi mình nửa bước, chuyện kia nàng sẽ không để nó xảy ra. Phản bội sẽ không thể nào thành lập! Nàng sẽ không để Bùi Ngọc Nhi có cơ hội phản bội!

Mà Bùi Ngọc Nhi vẫn đưa lưng về phía nàng, không muốn đối mặt với nàng, sợ sẽ không kìm nén được, sợ sẽ rơi lệ, sợ bản thân sẽ bán đứng chính mình. Bùi Ngọc Nhi hít sâu một cái, ổn định tâm tình, sau đó cất lời:

"Kể từ hôm nay, để ta trở về Dạ Yêu điện đi."

"Tại sao?" Vu Lạc Vũ bước đến hai bước, kích động xoay người Bùi Ngọc Nhi lại, căm tức nhìn nàng, đôi mắt hận không thể phu ra lửa.

Mình đã lui lại như thế rồi, nàng liền ép sát như vậy sao?! Nàng thật sự sợ người khác ngăn trở, sợ miệng lưỡi thế tục như vậy ư, cho nên cấp bách muốn vạch rõ giới hạn cùng mình sao?! Nàng ấy quả thật là kẻ mù, mình làm nhiều như vậy cũng không nhìn thấy sao?!

Vu Lạc Vũ cảm thấy thật thất bại, chưa bao giờ thất bại như vậy. Nàng là vương, thắng tất cả nhưng lại bại bởi Bùi Ngọc Nhi, bại vì lòng bản thân không sát đá như vậy!

Bùi Ngọc Nhi nghiêng đầu sang bên, nàng không mặn không nhạt nói:

https://thuviensach.vn

"Không lâu nữa vương gia của Diệu Nghiêm sẽ đến, nếu ta tiếp tục ở đây nhất định sẽ rất không tiện, đến lúc đó sẽ lại có lời ong tiếng ve."

"Được!" Vu Lạc Vũ cười lớn, dường như cực kỳ vui vẻ, nhưng có ai nào biết lòng nàng lúc này bi thương đến mức nào? Vu Lạc Vũ gọi Niệm Tuyết đến, để nàng giúp Bùi Ngọc Nhi thu thập mọi thứ, mang Bùi Ngọc Nhi trở về Dạ Yêu điện.

Bùi Ngọc Nhi muốn đi, Vu Lạc Vũ liền đáp ứng nàng!

Đều đáp ứng nàng! Vu Lạc Vũ hô to trong lòng, bây giờ để nàng đi, sau này cũng nhất định theo ý nàng, để nàng rời đi! Mình dưỡng một con bạch nhãn lang, dưỡng một con bạch nhãn lang bên người!

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 72

Một đêm không ngủ, Vu Lạc Vũ mở to mắt thẳng đến trời sắp sáng, nàng ngồi dưới đất tựa vào cạnh giường, động tác như vậy duy trì một đêm. Nàng liền như vậy, hai mắt vô thần nhìn chằm chằm tiền phương, nàng nhớ Bùi Ngọc Nhi... nhớ suốt một đêm, nhớ đến đến đầu óc sưng lên, nhớ tê tâm liệt phế, nhưng nàng vẫn nhớ!

Không được! Vu Lạc Vũ vội vàng đứng lên, sau đó tông cửa xông ra, nàng muốn đi tìm Bùi Ngọc Nhi, nàng muốn nói cho Bùi Ngọc Nhi, rõ ràng hiện tại chuyện gì đều chưa xảy ra, vì cái gì phải buồn lo vô cớ như vậy!

Lúc này trời vẫn chưa sáng, mờ mịt một mảnh, sáng sớm sương lạnh, mơ hồ có chút sương mù, Vu Lạc Vũ áo quần không chỉnh, bộ dáng suy sụp, dọa Niệm Tuyết hầu ngoài điện nhảy dựng.

"Bệ hạ, bệ hạ?" Niệm Tuyết tiến lên, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, nàng đứng bên cạnh Vu Lạc Vũ, thật cẩn thận hỏi.

"Các ngươi đều cút xuống! Đừng đi theo!" Vu Lạc Vũ quay đầu, căm ghét trừng mắt nhìn Niệm Tuyết cùng cùng nhóm cung nữ hầu hạ sớm bên cạnh.

Vu Lạc Vũ giận dữ như thế, khiến cho Niệm Tuyết, các nàng sợ hãi đến run run một cái, các nàng vội vàng quỳ xuống, hô bệ hạ bớt giận, bệ hạ bớt giận.

Lúc này Vu Lạc Vũ phiền càng thêm phiền, nàng phất tay áo một cái, xoay người cũng không quay đầu lại rời đi. Trong cung này, vô luận là ai

https://thuviensach.vn

đều nghe theo mình, vì sao người mà mình yêu thương lại cố tình ngỗ nghịch mình.

Vu Lạc Vũ rất tức giận, nàng một đường chạy tới Dạ Yêu Điện, đến mức nàng đi đến đâu đều khiến chỗ đó nổi lên bàn luận, mỗi cung nhân thấy Vu Lạc Vũ, đều suy đoán, bệ hạ làm sao vậy?

Tiến vào đại viện Dạ Yêu Điện, Vu Lạc Vũ tay chống lên khung cửa thở phì phò, các cung nữ quét rác trong điện bị hành động đột nhiên xông vào của Vu Lạc Vũ dọa, sửng sờ tại chỗ không biết làm sao, sau đó có một cung nữ kịp phản ứng, nàng chầm chậm đến bên người Vu Lạc Vũ, có chút sợ sệt hỏi:

"Bệ hạ, ngài làm sao vậy?

"Cút." thở hổn hển rống to, nàng cũng không quan tâm vì một tiếng quát mắng của mình mà toàn bộ người trong điện lại hít một ngụm khí lạnh. Nàng nhanh chân bước vào nội điện..

Đẩy cửa ra, chạy đến bên kia giường, Vu Lạc Vũ thấy Bùi Ngọc Nhi đang nằm ngủ say, nhưng... Vu Lạc Vũ ngồi xổm xuống, nhìn thấy tuy đã ngủ nhưng đôi mắt Bùi Ngọc Nhi có chút sưng, khóe mắt còn mang theo nước mắt óng ánh long lanh.

Nàng khóc? Trái tim đột nhiên bị nhéo đau, Vu Lạc Vũ cũng cảm giác cánh mũi có chút chua, là do mình rất ích kỷ sao? Không biết vì nàng suy nghĩ, nàng cũng có lý do của nàng. Không phải đã nói yêu nàng sao, vì sao lại muốn từng bước kiềm chế nàng.

Tảng đá treo ở trong lòng im bặt rơi xuống đất, Vu Lạc Vũ thỏa hiệp, nàng lại thỏa hiệp lần nữa, bởi vì nàng thật sự không có cách nào nhìn Bùi Ngọc Nhi khó xử. Lúc đầu, ngươi không quan tâm ý nguyện của nàng, đem

https://thuviensach.vn

nàng buộc vào không phải chính là mình sao. Nhẹ nhàng giúp Bùi Ngọc Nhi lau đi những giọt lệ còn lưu lại trên khóe mắt. Vu Lạc Vũ nghĩ, nếu đến lúc đó Bùi Ngọc Nhi vẫn muốn đi, vậy mình liền buông tay, để nàng đi thôi.

Vưu Lăng Vi cùng nha hoàn của nàng Khinh Nhi một đường ra roi thúc ngựa hướng đến Vu thành, hoàn toàn không giống lúc ấy nàng nói là vì xem non sông Vu quốc. Suốt đường đi, Vưu Lăng Vi ý cười trong suốt, hoàn toàn không có cảm giác uể oải chiến bại, đi theo phía sau nàng Khinh Nhi trong lòng vẫn không hiểu suy nghĩ Vưu Lăng Vi, hầu hạ chủ tử này lâu như vậy, Khinh Nhi như không có chút hiểu biết nào về nàng, điều này làm cho nàng buồn bực không ít.

Hai người đi tới Kiều Trì thành Vu quốc, Vưu Lăng Vi thấy sắc trời đã tối muộn, liền cùng Khinh Nhi cưỡi ngựa vào một gian tửu lâu nhìn có vẻ xa hoa trong thành. Tiểu nhị tửu lâu đem đồ ăn Vưu Lăng Vi gọi đưa vào bên trong phòng của hai người.

"Vương gia vì sao phải ra roi thúc ngựa đến Vu quốc nhanh vậy?" Khinh Nhi thật sự khó hiểu, lập tức đem vấn đề phức tạp trong lòng nhiều ngày hỏi ra.

"Đi chơi a." Vưu Lăng Vi tùy ý mở miệng, sau đó tự rót, tự uống một ly, rượu vào miệng thuần hương, Vưu Lăng Vi khóe miệng mang cười, Vu quốc quả nhiên địa linh nhân kiệt, ngay cả rượu đều nhu hương như vậy, không biết nữ tử Vu quốc có giống rượu, khiến người ta lưu luyến khó quên hay không?

"Chơi cái gì?" Khinh Nhi kinh ngạc đến cực điểm, thật sự là càng ngày càng không thể đuổi kịp ý tưởng Vương gia, vừa bại trận, nàng vẫn có thể

https://thuviensach.vn

chạy đến quốc gia nước đối địch đi chơi, chuyện này thực sự không thể làm cho người ta hiểu nổi.

"Tự nhiên là đùa nữ nhân".

"Diệu Nghiêm quốc cũng toàn nữ nhân, còn chưa đủ để Vương gia đùa sao?" Vưu Lăng Vi thích nữ sắc, điểm ấy Khinh Nhi biết, huống hồ Diệu Nghiêm quốc cũng không phản đối nữ nữ thành hôn, đây là chuyện thực bình thường ở Diệu Nghiêm quốc, nữ hầu của Vương gia hận không thể so với hậu cung giai lệ, chính là nhiều như vậy, chẳng lẽ nàng thấy còn chưa đủ?

"Ngươi không hiểu.." Vưu Lăng Vi khoát tay

"Những nữ nhân thô tục này sao có thể so sánh với nữ tử Vu Quốc, nữ tử Vu Quốc nhu tình như nước, mị nhãn như kiều, huống hồ..." Vưu Lăng Vi nói tới đây lông mày nhíu lại, nghiền ngẫm rất lâu, huống hồ hai nữ tử kia, chính mình dù thế nào cũng phải đi làm quen. Một người là đại vương Vu quốc, khí thế bàng bạc mỹ nhân, nữ tử như vậy, không biết sau khi động tình sẽ là cái tư vị gì. Đồng thời so với chính mình quyền vị cao hơn, Vưu Lăng Vi thật đúng là muốn đi khiêu chiến một phen.

Người còn lại...

Trong đầu Vưu Lăng Vi phút chốc dần hiện ra cảnh tượng đàm phán ngày ấy, nữ tử một thân bạch sắc cẩm y tố nhã, Vưu Lăng Vi không cảm thấy nàng là một tỳ nữ bên người Vu vương, nàng còn có thân phận gì tồn tại, có thể nhìn Vu vương không chút úy kỵ?

Là công chúa Vu quốc sao? Nàng kia làn da nhẵn nhụi trắng nõn như cừu, đôi mắt sáng to thâm thúy như vậy, mũi cao thẳng, môi đỏ mọng mê người.. Kiểu tóc bối kia mặc dù đơn giản, nhưng phối với một thân bạch y, cũng là nói không rõ mỹ cảm.

https://thuviensach.vn

Hai nữ tử tuyệt mỹ như thiên tiên, Vưu Lăng Vi thầm luyến tiếc, như thế nào sẽ là thủ lĩnh Vu Quốc chứ, lần đầu gặp nhau sao lại sẽ là trên chiến trường, ấn tượng ban đầu đã không tốt, vậy muốn tiếp cận sẽ càng khó hơn a.

Khinh Nhi bên cạnh thấy Vưu Lăng Vi tựa hồ cũng không muốn nói thêm gì nữa, nàng liền cũng không hỏi nhiều, vùi đầu ăn cơm. Sau khi dùng xong cơm, hai người liền đều tự trở về phòng, bởi vì ngày hôm sau còn phải tiếp tục lên đường, Vưu Lăng Vi thực cấp bách muốn mau chút nhìn thấy hai vị thiên tiên thiên hạ kia.

Khi Bùi Ngọc Nhi tỉnh lại đã thấy Vu Lạc Vũ đang nằm ở bên người nàng ngủ say, điều này làm Bùi Ngọc Nhi kinh ngạc không nhỏ, nàng vốn còn nghĩ ... Hôm qua ầm ĩ như vậy, quan hệ giữa nàng cùng Vu Lạc Vũ sợ là lại giằng co không lạnh không nóng, hiện tại Vu Lạc Vũ như vậy, có phải đã nói rõ nàng thật sự thực để ý mình đây... Bùi Ngọc Nhi nhìn Vu Lạc Vũ ngủ say, trong lòng ấm áp đầy rẫy. Bùi Ngọc Nhi không hối hận lựa chọn của mình, nàng ấy lựa chọn vương vị là đúng, một tình yêu nho nhỏ như thế nào có thể so sánh cùng quốc gia. Chỉ một ý nghĩ sai lầm sẽ hủy cả một quốc gia, Bùi Ngọc Nhi sẽ không làm kẻ tội đồ làm mất nước.

Khẽ nghiêng đầu tựa vào lòng Vu Lạc Vũ, hít thở hương vị chỉ thuộc về nàng ấy, Bùi Ngọc Nhi đã thỏa mãn nở nụ cười, hãy để hai người chúng ta lòng không vướng bận tận hưởng tốt cuộc sống hiện tại đi, chuyện sau đó phát sinh, cũng chỉ là sau đó ...

"Tỉnh rồi?" Vu Lạc Vũ cảm giác được bên cạnh có chút xao động, nàng mở miệng, thanh âm mang theo khàn khàn.

"Ân." Lẩm bẩm cất lời, Bùi Ngọc Nhi giật mình.

https://thuviensach.vn

Đem Bùi Ngọc Nhi ôm vào trong lòng, các nàng bốn mắt nhìn nhau, trán chạm trán, chóp mũi chạm chóp mũi, đột nhiên Vu Lạc Vũ nhợt nhạt hôn lên môi Bùi Ngọc Nhi, sau đó nàng nói:

"Không cần nghĩ nhiều như vậy, sự tình vẫn chưa đến mức kia, chúng ta cố giữ hạnh phúc trước mắt, được không?".

"Được." Bùi Ngọc Nhi gật đầu.

"Vậy mỗi ngày ta sẽ đến Dạ Yêu Điện ở cùng tiểu Ngọc Nhi, đợi đến khi vương gia kia đến, ta lại trở về, được không?".

"Được." Bùi Ngọc Nhi tiếp tục gật đầu.

"Vậy lát nữa tiểu Ngọc Nhi hầu hạ cô vương tắm rửa, được không?".

"Được." Bùi Ngọc Nhi đồng dạng gật đầu. Nhưng đột nhiên nàng phản ứng lại, liền vội vàng mặt đỏ lắc đầu.

"Không được."

Vu Lạc Vũ ở cười toe toét.

"Thẹn thùng cái gì, cũng không phải chưa thấy qua, huống hồ nàng đã đồng ý rồi, không được cũng phải được."

"Vậy cũng không được, ta...".

"Nàng lại muốn ngỗ nghịch ta?" Vu Lạc Vũ đánh gãy lời Bùi Ngọc Nhi, tiện đà có chút nghiêm túc nhìn Bùi Ngọc Nhi.

"Cô vương hạ chỉ, tiểu Ngọc Nhi nàng phải hầu hạ cô vương tắm rửa".

Lại một lần nữa bị uy hiếp, Bùi Ngọc Nhi oán trách trừng mắt nhìn Vu Lạc Vũ. Nàng đứng dậy giúp vị quân chủ mười ngón không dính nước kia

https://thuviensach.vn

thay y phục, sau đó lại đi bên ngoài hướng các cung nữ phân phó Vu vương lát nữa muốn tắm rửa, chuẩn bị một phen.

Một đường ấm ức đi theo Vu Lạc Vũ đến cung điện dành riêng cho Vu vương tắm. Lần thứ hai đến đây, Bùi Ngọc Nhi vẫn không nhịn được tán thưởng nơi này thiết kế vô cùng khéo léo, thật sự là quá lớn, tựas như đặt mình ở trong thiên cung.

Vu Lạc Vũ tùy ý các cung nữ hầu hạ cởi áo, sau đó nàng xuống bể, thoải mái ngâm mình ở trong đó. Bùi Ngọc Nhi vẫn là giống như lần đầu tiêns, xấu hổ đứng ở một bên không biết làm sao...

"Còn đứng làm gì? Cởi áo rồi xuống đây a." Vu Lạc Vũ hướng tới Bùi Ngọc Nhi nói.

"Ta..." Bùi Ngọc Nhi thật sự cảm thấy xấu hổ, lại bị nhiều người như vậy xem thân thể.

"Nàng cái gì?" Vu Lạc Vũ nghiền ngẫm nhìn Bùi Ngọc Nhi.

"Xấu hổ?".

Bùi Ngọc Nhi cuống quít gật đầu, Vu Lạc Vũ sáng tỏ nhẹ nhàng nở nụ cười, sau đó nàng hướng này các cung nữ phất tay, ý bảo các nàng đi xuống. Đợi sau khi cửa cung đã đóng, Vu Lạc Vũ cũng theo trong nước đứng dậy, từng bước một đi đến chỗ Bùi Ngọc Nhi

Bùi Ngọc Nhi đứng ở bên cạnh ao, hoàn toàn bị một màn hoa sen mới nở này sợ ngây người, nàng không biết làm sao, chỉ có thể ngơ ngác đứng ở tại chỗ. Thân thể kia... thêm một phần thì quá nhiều, thiếu một phân thì lại quá ít, hoàn mỹ không một tì vết, hiện giờ lại bị nước ấm làm ướt qua, trên làn da trắng nõn lộ ra chút hồng nhạt, khiến Vu Lạc Vũ lộ ra nét mị cảm nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

Vừa lòng nhìn khuôn mặt Bùi Ngọc Nhi từ trắng chuyển đến đỏ bừng, Vu Lạc Vũ từng bước một tiêu sái đến trước mặt Bùi Ngọc Nhi, sau đó tay phải nàng nâng cằm Bùi Ngọc Nhi, để Bùi Ngọc Nhi cùng nàng bốn mắt nhìn nhau.

"Đẹp không?" Vu Lạc Vũ mỉm cười, thanh âm cực kỳ phủ mị.

Ân, Bùi Ngọc Nhi cuống quít gật đầu, bị bắt quả tang ngay tại chỗ, quả thực là quá mất mặt. Có điều thân thể Vu Lạc Vũ.. Thật sự rất đẹp, tính lại, Bùi Ngọc Nhi mới thấy thân thể nàng ba lần, lần thứ nhất cũng là ở đây, chẳng qua là khi đó nàng chán ghét Vu Lạc Vũ, cho nên không có mỹ cảm gì. Lần thứ hai là ở quân doanh, trong lều trại tối đen một mảnh, dù tập trung nhìn vào, cũng chỉ là mỹ cảm mông lung thôi. Nhưng hôm nay tất cả lại là ... Chỉ nhìn thôi, Bùi Ngọc nhi liền cảm thấy trong cơ thể nhiệt khí tán loạn, hình ảnh kích thích như vậy, may nhờ Bùi Ngọc nhi tự chủ được, nếu không nàng cảm thấy máu mũi của mình nhất định trào ra, cuối cùng trực tiếp mất máu mà chết.

Nhìn bộ dáng si ngốc của Bùi Ngọc Nhi , Vu Lạc Vũ thầm vui mừng, xem ra tiểu Ngọc Nhi cũng học xấu, trở nên ngăn cản không được chính mình.

"Hôm nay còn sớm, chúng ta có thể từ từ tắm rửa thanh tẩy một phen..." Vu Lạc Vũ trêu đùa, giúp đỡ Bùi Ngọc Nhi thoát hết y phục, sau đó thuận lợi kéo tay nàng, từng bước một đi đến bể nước...

Chuyện kế tiếp ...

Rốt cục, Bùi Ngọc nhi đã biết, thì ra tắm rửa cũng có thể là một chuyện mệt người như vậy. . .

đ

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 73

Tốc độ của Vưu Lăng Vi cực nhanh, chỉ cần bảy ngày nàng đã đến Vu thành. Vu Lạc Vũ theo ý nàng, bí mật tiếp nàng vào cung, cũng mang nàng đến Cảnh Duyệt trai.

Vưu Lăng Vi đứng bên cạnh Vu Lạc Vũ, quan sát tỉ mỉ từng miếng gạch từng miếng ngói trong cung điện này, rất là hài lòng. Trong điện xa hoa nhưng cũng không lộ vẻ khoe khoang, còn mang theo chút vẻ đẹp tao nhã, trong điện có rất nhiều tranh, những bức vẻ đó không phải vẽ cảnh sắc phong thủy, mà tất cả hình như đều là bức họa một người, lại là một nữ tử. Nữ tử trong tranh, rực rỡ như xuân hoa, tỏa sáng như thu nguyệt, phấn trang ngọc trác* quả thực rất đẹp. Gần mấy chục bức họa hình dáng khác nhau, Vưu Lăng Vi thậm chí cảm thấy nữ tử trong tranh chân thật tựa như sắp bước từ trong tranh ra. Vưu Lăng Vi nhìn bức vẽ một chút, lại nhìn sang Vu Lạc Vũ

"Vu vương mang tiểu vương ở nơi này, quả thực khiến tiểu vương nghi ngờ, không biết Cảnh Duyệt trai này có điển cố gì chăng?"

Vu Lạc Vũ gật đầu, đi đến phía trước một bức họa.

"Nữ tử trong tranh gọi là Cảnh Duyệt, cung điện này là Vu vương Hàn Đế tự mình sai người xây cất ban cho Cảnh Duyệt, Cảnh Duyệt cũng giống vương gia đây, rất yêu thích cảnh sắc Vu Quốc, cho nên Hàn Đế cố ý hạ lệnh, đem toàn bộ hà sơn cảnh sắc bốn mùa của Vu Quốc đều mang vào Cảnh Duyệt trai." Vu Lạc Vũ lại chuyển mắt đến chỗ Vưu Lăng Vi.

https://thuviensach.vn

"Vương gia ngươi vào cung nhưng trong cung cũng không có cảnh sắc mà ngươi muốn xem, cho nên cô vương nghĩ, chi bằng khoản thời gian vương gia đến Vu Quốc, cứ ở Cảnh Duyệt trai này là tốt rồi."

"Hàn Đế?" Vưu Lăng Vi không quan tâm Cảnh Duyệt trai này có nguồn gốc thế nào, trái lại nàng lại để ý đến người được gọi là Hàn Đế kia. Hàn Đế là vị nữ đế nổi danh nhất trong các triều đại quân vương của Vu Quốc, nàng kiêu dũng thiện chiến, có dũng có mưu, tựa như trong tất cả nam tử đang nắm quyền quốc gia, nữ đế lại có thể làm được như vậy. Không chỉ người dân Vu Quốc mà ngay cả người Diệu Nghiêm cũng rất kính ngưỡng nàng, chỉ là Vưu Lăng Vi không ngờ đến, Hàn Đế này lại cũng là một vị thích nữ tử?

"Nàng vì một nữ tử, tốn số bạc lớn như vậy xây Cảnh Duyệt trai này ư?" Trên đường đến đây, Vưu Lăng Vi có liếc mắt quan sát Cảnh Duyệt trai, lấy ánh mắt của nàng nhận xét, tòa cung điện này ít nhất phải tốn vài trăm nghìn lượng hoàng kim, nhân lực phải xây dựng trên hai năm. Vì một nữ tử, đáng giá sao?

"Chuyện của Hàn Đế, cô vương không biết." Vu Lạc Vũ nói xong liền cũng không nói thêm gì nữa, tựa như không muốn nói nhiều, những chuyện này là bí mật của Vu Quốc, làm sao có thể kể cùng người Diệu Nghiêm. Thật ra thì sự tích của Hàn Đế, nàng cũng chỉ là tình cờ nghe được phụ hoàng Vĩnh Đế của nàng nhắc đến một chút thôi, trong các nữ đế của Vu Quốc, nàng là nhất đại truyền kỳ, tất cả sự tích của nàng cứ như vậy truyền xuống từng đời, lâu dài không mất.

Chỉ là phong quang của nàng thì được lưu truyền vĩnh cửu, mà phần bi thống kia đã sớm bị chôn vùi, theo thời gian hóa thành tro bụi biến mất hoàn toàn. Vu Lạc Vũ đã từng đến Cảnh Duyệt trai một lần, và không ngờ tại một ám thất, nàng lại phát hiện thư tay của Hàn Đế. Bức thư đó đã vô cùng cũ nát, chữ viết đều đã trở nên mơ hồ, nhưng Vu Lạc Vũ lại vô cùng vui mừng. Phải biết rằng Hàn Đế là vị nữ đế được người dân Vu Quốc đời

https://thuviensach.vn

đời thiên thu kính ngưỡng, sự tích của nàng, mọi hành động của nàng chính là truyền kỳ, nàng là đối tượng tôn sùng của mọi người, và Vu Lạc Vũ cũng không ngoại lệ.

Cầm lấy mấy quyển sách chép tay rời khỏi ám thất, Vu Lạc Vũ xem suốt ba ngày ba đêm, nhưng thứ khiến nàng không ngờ đến chính là, Hàn Đế vinh quang như vậy lại cũng sẽ có chuyện thân bất do kỷ, đối mặt với cái vương vị này, đối mặt với con dân trăm họ của nàng, cuối cùng nàng chỉ có thể huy kiếm đoạn tơ tình, sau cùng u buồn không vui mà qua đời.

Và người mà nàng vung kiếm đoạn tơ tình, chính là chủ nhân của Cảnh Duyệt trai, Diêu Cảnh Duyệt. Từ xưa anh hùng khó qua ải mỹ nhân, mà không chỉ có nam tử, nữ tử cũng không ngoại lệ. Hàn Đế chính là vì một Diêu Cảnh Duyệt ôn nhu hiền huệ, vẻ đẹp như nước mà đông tình. Trong thời gian chiến sự cùng Diệu Nghiêm, là nàng đã cứu Hàn Đế, từ đó, một cái nhăn mày, một tiếng cười của nàng liền in hằn trong lòng Hàn Đế, không cách nào gạt bỏ.

Hàn Đế không mang Diêu Cảnh Duyệt về cung mà cho nàng một ước hẹn ba năm. Nàng làm vậy là muốn bày xong con đường phía trước, muốn cả hai cùng nhau quang minh chính đại Trong suốt ba năm trở về, Hàn Đế liền hạ lệnh xây dựng Cảnh Duyệt trai này cho Diêu Cảnh Duyệt, mất hết hai năm sáu tháng. Nhưng đến khi nàng nàng xong hết thảy, cũng đã đón Diêu Cảnh Duyệt vào cung, không ngờ Thái hậu luôn phản đối đã cùng văn võ bá quan đều đứng ra ngăn cản, nói Diêu Cảnh Duyệt là yêu tinh mê mụi Hàn Đế, là thứ không lành muốn diệt Vu Quốc, là phải ban chết!

Hàn Đế vốn tràn đầy vui mừng nháy mắt bị đánh vào địa ngục, nàng nên làm thế nào? Nên chọn lựa thế nào đây?

Bách tính cũng bắt đầu nhốn nháo ra đường, hùa theo muốn đem yêu tinh Diêu Cảnh Duyệt xử cực hình, muốn ngũ mã phanh thây, bầm thây vạn đoạn nàng! Lúc này, Hàn Đế nghe được tin tức liền cảm thấy vô cùng đau

https://thuviensach.vn

đớn, chẳng lẽ những thứ này chính là con dân mà nàng luôn một lần bảo vệ sao?

Mẫu hậu của nàng, bách quan của nàng, thậm chí cả bách tính của nàng, không người nào nguyện ý chúc phúc cho nàng, thậm chí còn muốn bức nàng tự tay cầm kiếm đâm về phía người nàng yêu thương nhất!

Hàn Đế bị bức đến gần như muốn nổi điên, bởi vì mẫu hậu nàng lại cầm kiếm đặt lên chính cổ bà ấy, tuyên bố rằng có Diêu Cảnh Duyệt thì sẽ không có mẫu hậu ngươi, Hàn nhi, tự ngươi cân nhắc đi!

Văn võ bá quan quỳ đầy đất, thỉnh thoảng có người báo lại, trăm họ bên ngoài cung cũng đang bạo động, ầm ĩ muốn giết yêu tinh họa quốc ương dân Diêu Cảnh Duyệt! Không ai ủng hộ nàng, nước mắt Hàn Đế rơi như mưa nhìn Diêu Cảnh Duyệt bị đưa lên đài hành hình cách đó không xa, một khắc đó, nàng thật hận bản thân, hận mình vì sao lại là Vu vương, vì sao lại nhu nhược không nắm giữ được nhân sinh của mình!

Nàng vừa khóc vừa rút ra một thanh đao sắc bén, nước mắt không thể khống chế, cũng không thể dừng được. Hai người đứng trên đài hành hình nhìn nhau, trong đôi mắt như nước của Diêu Cảnh Duyệt lúc này vẫn mang nụ cười như đã hiểu rõ tất cả! Hàn Đế càng đau đến muốn chết, nàng từng bước từng bước đi đến chỗ Diêu Cảnh Duyệt, lảo đảo. Nàng đau lòng người đó đến lúc này vẫn còn thông cảm cho nàng, nàng hận trời, vì sao lại để mình gặp nàng ấy, đó chính là hại nàng ấy a!

Hàn Đế đi đến trước mặt Diêu Cảnh Duyệt, khóc tựa như đứa trẻ, nàng hận bản thân hèn yếu vô năng, không thể cùng nàng ấy trường tương tư thủ, lại còn phải tự tay kết thúc nàng ấy. Bàn tay cầm kiếm cũng đang run rẩy, Hàn Đế không thể xuống tay, nàng làm sao có thể dùng lưỡi dao sắc bén này cắm vào ngực người kia chứ?

Nhưng lúc này Diêu Cảnh Duyệt cũng hàm chứa lệ cười nói với Hàn Đế:

https://thuviensach.vn

"Ra tay đi, tự tay tháo gỡ hết mọi thứ này. Ta không hối hận, vĩnh viễn không hối hận vì đã cùng ngươi cùng chung một chỗ!" Diêu Cảnh Duyệt nói xong, liền chủ động lao đến mũi kiếm! Thân thể mềm mại của nàng bị lưỡi đao sắc bén xuyên qua, ngay bên trái, chính là vị trí trái tim của nàng!

Trong chớp mắt, Hàn Đế sững ngừng, nàng kinh ngạc nhìn chằm chằm hai tay của mình, tựa như không thể tin, trên trán nổi gân xanh.

"Không.....Cảnh Duyệt!!!" Hàn Đế ngẩng mặt lên trời khóc to.

Đó là nữ nhân mà nàng yêu, tại sao nàng có thể tự tay giết mất nữ nhân nàng yêu!

Diêu Cảnh Duyệt chết, mẫu hậu nàng vui mừng cười, văn võ bá quan không còn khuyên can nữa, bách tính cũng sẽ không bạo động. Thế nhưng...thế nhưng, Diêu Cảnh Duyệt cũng không thể trở về được nữa, nàng ấy đã đến một nơi khác, cùng Hàn Đế âm dương cách biệt. Sau ngày đó, Hàn Đế từ Vĩnh Cát điện đến ở trong Cảnh Duyệt trai, mỗi ngày nàng đều vẽ một bức họa, toàn bộ đều là Diêu Cảnh Duyệt, nhất cử nhất động của người ấy, từng nét mi từng tiếng cười.

Cho đến một năm sau, Hàn Đế tương tư Diêu Cảnh Duyệt thành bệnh, cuối cùng u uất mà chết.

Một câu chuyện thật dài vào khi Vu Lạc Vũ đến Cảnh Duyệt trai lần nữa được nhớ đến, câu chuyện đã bị quên lãng vùi sâu trong đáy lòng. Lúc đó Vu Lạc Vũ còn xem thường Hàn Đế nhu nhược. Chẳng qua là bị cả thiên hạ ngăn cản thôi mà, chỉ là chết một nữ nhân...Vu Lạc Vũ thầm cười nhạo mình, thật là quá nông cạn a, chính là khi đó quả thật đứng nói chuyện không đau thắt lưng*, hiện giờ thử nhìn bản thân xem?

Chuyện đến nước này, mình nên lựa chọn thế nào? Tam phương bức bách, cùng ái nhân vĩnh bất tương kiến, mình cũng sẽ điên mất...

https://thuviensach.vn

Không....không....

Nghĩ đến đây, Vu Lạc Vũ ra sức lắc đầu.

Ít nhất chuyện này sẽ không hỏng bét như khi ấy, Bùi Ngọc Nhi sẽ không chết, nàng sẽ không để Bùi Ngọc Nhi chết.

"Ngươi không sao chứ?" Vưu Lăng Vi đứng bên cạnh nhìn thấy Vu Lạc Vũ đột nhiên lại ngẩn người chốc lát, sau đó lại hốt hoảng tựa như chim sợ cành cong. Vưu Lăng Vi cũng có chút ngạc nhiên, nàng vội vàng cất lời hỏi thăm, nét ưu tư như vậy nàng ấy vốn không nên có, tựa như đang cực độ hoảng sợ việc gì đó. Vưu Lăng Vi tuy chưa từng gặp qua Vu Lạc Vũ nhiều nhưng ít nhiều cũng nghe được từ miệng người khác, nói rằng quân vương của Vu Quốc lạnh lùng thế nào, kiên nghị ra sao. Đột nhiên lại thấy được một mặt khác của Vu vương, Vưu Lăng Vi cảm thấy tâm huyền biến động. Thì ra nàng ấy cũng sẽ có lúc mờ mịt thất thố ư?

"Không sao." Vu Lạc Vũ bị thanh âm của Vưu Lăng Vi kéo hồi thần, ý thức được bản thân thất thố liền vội vàng điều chỉnh lại tâm tình, sau đó lại nói:

"Vương gia có hài lòng với nơi này không? Nếu không, cô vương sẽ an bài nơi khác cho ngươi."

"Không. Tiểu vương rất hài lòng."

"Tốt." Vu Lạc Vũ xoay người đi đến ngồi cạnh bàn trà, nhẹ nhấp một ngụm.

"Không biết vương gia muốn ở Vu Quốc bao lâu?" Ngữ điệu lạnh băng, Vu Lạc Vũ đã khôi phục dáng vẻ như trước, hiện giờ lòng nàng rất mâu thuẫn, muốn Vưu Lăng Vi có thể ở lâu một chút, nhưng lại sợ lần này nàng ta đến Vu Quốc là có quỷ kế gì, cảm giác mâu thuẫn này rối rắm với nhau, khiến Vu Lạc Vũ rất phiền lòng.

https://thuviensach.vn

Vưu Lăng Vi cũng đi đến ngồi một bên khác của bàn trà.

"Tiêu vương đã ra roi thúc ngựa đến Vu Quốc trước, phía sau còn hơn trăm người Diệu Nghiêm vận chuyển dê bò vàng bạc đang đến, nếu không có gì ngoài ý muốn thì khoảng nửa tháng sau sẽ đến. Chờ đoàn người tới, tiểu vương liền sẽ cùng Vu vương ký lập hiệp nghị, xong sẽ rời đi.

"Tốt lắm." Vu Lạc Vũ gật đầu, sau đó đứng lên, nói với Vưu Lăng Vi:

"Đã như vậy, cô vương đi trước, vương gia cứ nghỉ ngơi."

"Chờ một chút..." Vu Lạc Vũ mới xoay người đi hai bước liền bị Vưu Lăng Vi lên tiếng ngăn lại. Vu Lạc Vũ nghiêng đầu nhướng mày.

Nàng ta còn muốn nói gì?

Khuôn mặt Vưu Lăng Vi như hoa đào, ý cười trong suốt đi đến trước mặt Vu Lạc Vũ.

"Tiểu vương ngàn dặm xa xôi chạy đến Vu Quốc, Vu vương cũng nên thiết yến khoản đãi nho nhỏ chứ?

"Được, vậy tối nay ở Hà trì, cô vương sẽ thiết yến cùng vương gia ngươi ẩm tửu thưởng nguyệt."

"Được, một lời đã định!" Vưu Lăng Vi cười tươi, tựa hồ là tương đối vui vẻ.

Vu Lạc Vũ miễn cưỡng cười đáp lại, xoay người bước ra khỏi Cảnh Duyệt trai.

Đưa mắt nhìn Vu Lạc Vũ rời đi, ý cười trên mặt Vưu Lăng Vi cứng lại, rồi lại lần nữa mỉm cười. Nhìn bóng lưng Vu Lạc Vũ, đôi mắt Vưu Lăng Vi trở nên thâm thúy, không biết tối nay sẽ có thu hoạch gì đây?

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 74

Tầm giờ hợi*, Vu Lạc Vũ sai cung nhân dẫn Vưu Lăng Vi tới Hà Trì. Vưu Lăng Vi theo sau, không nhanh không chậm đi đến, nàng nhìn xung quanh, lúc này trong lòng cảm thấy có chút nghi hoặc, hoa sen nở từ tháng sáu tới tháng chín, sáng nở chiều khép, hiện nay sắc trời đã tối muộn, hơn nữa còn chưa đến tháng sáu, đi đến đó nhìn cái gì?

(*Khoảng từ 9 giờ đến 11 giờ đêm)

Đến Hà Trì, ánh vào mi mắt là bóng hình xinh đẹp cô độc Vu Lạc Vũ, nàng ngồi một mình ở lương đình uống rượu, tuy xung quanh là ngói xanh tường đỏ, nhưng vẫn lộ ra tịch mịch mơ hồ.

Sao vậy? Vưu Lăng Vi trong lòng khẽ động, chẳng lẽ nàng thất tình?

Bước đi đến trước mặt Vu Lạc Vũ, Vưu Lăng Vi chắp tay, xem như ra mắt Vu vương bệ hạ. Nhưng còn không chờ Vu Lạc Vũ có biểu thị, nàng liền một mình ngồi xuống, cầm lấy chung rượu bên cạnh uống cạn. Vu Lạc Vũ âm thầm lắc đầu, người trước mắt này cũng là người không có cấp bậc lễ nghĩa ...

"Sao thế? Gọi tiểu vương đến xem sen chưa nở, chẳng lẽ xưa nay thánh Hiền đều tịch mịch sao?".

Vu Lạc Vũ nhìn Vưu Lăng Vi đắc ý dào dạt, cũng không để ý nàng, tự rót tự uống, đợi khi Vưu Lăng Vi đã cười đủ, nàng mới mở miệng cười nhạo.

https://thuviensach.vn

"Con mắt nào của Vương gia thấy nơi này có hoa sen?".

Nghe vậy, đôi mắt đẹp của Vưu Lăng Vi phút chốc mở lớn, nàng vội vàng nhìn xung quanh, quả nhiên bên trong Hà Trì kia làm gì bóng dáng cây sen nào! Lần này thật xấu hổ, Vưu Lăng Vi nhíu mày oán thầm, Hà Trì Hà Trì, không có hoa sen mà lại gọi là Hà Trì gì! Thật sự là học đòi văn vẻ!

Vu Lạc Vũ tựa hồ biết được ý tưởng trong lòng Vưu Lăng Vi, nàng nâng bàn tay trắng nõn, tự mình rót thêm một chén rượu cho Vưu Lăng Vi, nói tiếp:

"Người Vu quốc thiên tính tận tình tùy ý, tên như vậy là có dụng ý khác, để tâm đến sơn thủy."

Lúc này Vưu Lăng Vi càng thêm không được tự nhiên, vừa nãy bị Vu vương đùa cợt, thật sự khiến người tích tụ. Nàng không cam lòng, nâng chén rượu trong tay

"Là tiểu vương tài học sơ thiển, không hiểu thưởng thức".

"Người Diệu Nghiêm trời sinh tính phóng khoáng, thẳng thắn, cái này cô vương cũng là bội phục. Chỉ là trận chiến lần này, cô vương vốn còn tưởng rằng..." Vu Lạc Vũ nói tới đây lại hướng Vưu Lăng Vi nở nụ cười, tiếp lời:

"Xem ra, cô vương thật sự không nghĩ nhiều.." Vu Lạc Vũ chỉ dùng chút kế nhỏ, liền đem Vưu Lăng Vi đánh hiện ra nguyên hình, xem ra nàng căn bản không có chút hiểu biết về người Vu Quốc.

Bên kia, Vưu Lăng Vi cũng không phải kẻ ngốc, Vu Lạc Vũ đều nói đến mức này, nàng nếu không biết là ý gì, vậy vị trí Vương gia nàng làm cũng quá vô ích rồi.

"Vu vương anh minh, nói vậy Vu vương ngươi đã sớm đoán được trận chiến lần này, tiểu vương là có quân sư tương trợ." Vưu Lăng Vi nói xong,

https://thuviensach.vn

lại nhìn thấy Vu Lạc Vũ vẫn đạm nhiên gật đầu, nói tiếp:

"Chính là... Nếu tiểu vương nói, cũng không biết người nọ là ai, Vu vương có tin hay không?" Vưu Lăng Vi nói xong, hai mắt nhanh chóng nhìn chằm chằm Vu Lạc Vũ, nàng cảm thấy Vu Lạc Vũ sẽ không tin, nếu lời này tự nói cho chính mình nghe, mình cũng không tin, nhưng đây là lời nói thật, trong lòng Vưu Lăng Vi có chút không yên.

Lại không nghĩ, Vu Lạc Vũ liếc mắt nhìn Vưu Lăng Vi một cái, liền mở miệng:

"Cô vương tin".

"Cái gì? Ngươi thật sự tin?".

"Đến giờ khắc này, cô vương không biết ngươi còn có lý do gì muốn gạt cô vương." Diệu Nghiêm quốc chiến bại, trong vòng một đêm đã chết mười vạn binh mã, nguyên khí đại thương. Lúc này Vưu Lăng Vi còn lấy cái gì lừa gạt Vu Lạc Vũ?

"Có điều..." Vu Lạc Vũ bỗng nhiên lại mở miệng, ánh mắt trở nên sắc bén.

"Vương gia phải nói với ta, những lần ngươi tiếp xúc với người nọ..."

Bùi Ngọc Nhi ở Dạ Yêu Điện đợi Vu Lạc Vũ cả ngày, cũng không thấy nàng tìm đến mình. Nàng biết hôm nay Vương gia Diệu Nghiêm đến đây, nhưng cũng không để ý nhiều gì. Nhưng hiện giờ trời đã tối đen, lẽ ra nên hết bận từ lâu rồi a... Bùi Ngọc Nhi có chút đứng ngồi không yên, không phải là xảy ra chuyện gì rồi chứ?

Nghĩ đến đây, Bùi Ngọc Nhi liền càng không thể an vị, nàng gọi hai cung nhân cùng nàng đi Vĩnh Cát Điện.

https://thuviensach.vn

Một đường bước nhanh, hoàng cung to như vậy, Bùi Ngọc Nhi chỉ dùng thời gian một chén trà nhỏ liền đã đi tới Vĩnh Cát Điện. Trước điện, thị vệ gác đêm vừa thấy người đến là Bùi Ngọc Nhi, chắp tay vội vàng hướng Bùi Ngọc Nhi thỉnh an.

"Tiểu chủ cát tường!".

"Bệ hạ có ở đây không?".

Trong đó một vị thị vệ lắc đầu nói:

"Bệ hạ không có.".

"Nàng đi nơi nào, ngươi biết không?".

"Không biết, hay là tiểu chủ tiến vào điện tìm Tiếu công công, hắn còn đang trong điện xử lý sự tình".

Bùi Ngọc Nhi gật đầu, cũng không nhiều lời nữa. Vào cửa điện, Bùi Ngọc Nhi đi khắp cả đại điện cũng chưa nhìn thấy Tiếu công công ở đâu, đến tận cuối cùng đi đến hậu viện đại điện, Bùi Ngọc Nhi mới xem như gặp được thân ảnh Tiếu công công, cách đó không xa Tiếu công công vung phất trần, đang khoa tay múa chân phân phó một đám tiểu công công di dời gì đó.

Mà bên kia, Tiếu công công thấy Bùi Ngọc Nhi đi tới, vội vàng nghênh đón.

"Ý, đây không phải Ngọc Nhi Tiểu chủ sao, thỉnh an tiểu chủ, tiểu chủ cát tường" thanh âm lảnh lót của Tiếu công công phá khẩu bay ra, âm nhỏ lại nghe rõ ràng, sắc mặt tươi cười của hắn lộ ra nếp nhăn tầng tầng lớp lớp, bộ dáng có chút khôi hài.

"Tiếu công công đang làm cái gì?".

https://thuviensach.vn

"Khụ!" Tiếu công công huy huy phất trần, vừa chỉ điểm khuân vác gì đó.

"Mấy thứ này a, đều là những vật bệ hạ đã không cần, nàng bận bịu quốc sự, mấy thứ này cũng chỉ có nô tài chúng ta cân nhắc dọn dẹp. Hôm nay bệ hạ không phải thiết yến khoản đãi cái gì cái gì.. Vương gia sao, chúng ta mới có thời gian đến thu thập một đống lớn này, nếu không, đinh đinh đang đang làm phiền bệ hạ, người lại sẽ giáng tội ta." Tiếu công công nói xong, dáng vẻ còn cực kỳ khó xử....

"Thiết yến khoản đãi?" Bùi Ngọc nhi tự gật gù, là nên khoản đãi một phen, có điều Vu Lạc Vũ không phải nói Vương gia hiện tại là bí mật vào cung sao? Làm sao khoản đãi a.

"Yến thiết chỗ nào rồi? Sao đến giờ vẫn chưa trở về?".

"Ở Hà Trì a!" Tiếu công công nói xong, lại ghé bên tai Bùi Ngọc Nhi tiếp tục nhỏ giọng.

"Chẳng phải Vương gia gì đó hiện tại đến cung là cái bí mật sao, cho nên bệ hạ chỉ có thể chọn nơi thanh tĩnh ít người như Hà Trì thôi, giờ hợi mới đi, đoán chừng phải một lúc nữa mới về.".

"Vậy à..." Bùi Ngọc Nhi hiểu rõ gật gật đầu, lúc này cũng yên tâm không ít, đã biết nàng đi đâu liền không sao, những chuyện này đều là vấn đề cấp bậc lễ nghĩa, cũng chẳng có gì.

Biết Vu Lạc Vũ đang bận, nàng cũng không định tìm, hướng Tiếu công công nói lời cảm tạ, Bùi Ngọc Nhi xoay người chuẩn bị trở về Dạ Yêu Điện đi ngủ, thời khắc xoay người lại bị Tiếu công công gọi lại.

"Làm sao vậy?" Bùi Ngọc Nhi quay đầu hỏi.

Tiếu công công lại vội vàng sải tới từng bước, nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Hay là Tiểu chủ đi xem bệ hạ đi?".

"Nàng mở tiệc chiêu đãi Vương gia, ta đi không tốt lắm đâu?" Bùi Ngọc Nhi có chút khó xử.

"Không phải." Tiếu công công khẽ nhướng mày, đánh gãy lời Bùi Ngọc Nhi.

"Hà Trì yên tĩnh đến ngay cả một bóng người cũng không, bệ hạ lại chỉ mang theo Niệm Tuyết! Vương gia gì đó không phải võ công rất cao cường sao, vạn nhất đối bệ hạ bất lợi, đến lúc đó ngay cả ngăn chặn cũng không được." Tiếu công công nói tới đây, một bộ ảo não, miệng còn không ngừng than thở.

"Ta đã nói cho bệ hạ nhiều người một chút, nhiều thêm hai người, nhưng bệ hạ vẫn không đồng ý, này đi lâu như vậy, ta lo lắng a...".

Sau đó Tiếu công công còn nói cái gì, Bùi Ngọc Nhi hoàn toàn rốt cuộc nghe không vào. Trong lòng lại trở nên bất ổn, Vu Lạc Vũ nàng tại sao bất cẩn như vậy? Cho dù bên người nữ vương gia kia không ai bảo vệ, nhưng nàng như thế nào lại quên, công phu Vương gia kia cao cỡ nào, Hà Trì nơi đó cơ hồ không có người, nếu Vương gia kia thực có lòng xấu xa... Nghĩ đến đây, Bùi Ngọc Nhi liền không dám nghĩ nhiều. Nàng nói với Tiếu công công.

"Ta hiện tại phải đi Hà Trì".

Vưu Lăng Vi đem chuyện nàng cùng Vô Danh toàn bộ nói cho Vu Lạc Vũ, vẫn không có nửa điểm giấu diếm. Đối với Vưu Lăng Vi tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẫn (biết gì đều nói hết không giấu diếm), Vu Lạc Vũ là tương đối hiếu kỳ.

https://thuviensach.vn

"Ngươi thật đúng là thẳng thắn." Vu Lạc Vũ trêu ghẹo nói.

Vưu Lăng Vi lơ đễnh, cầm lấy một khối điểm tâm xoạch xoạch ăn, vừa ăn vừa nói:

"Hắn đối với tiểu vương mà nói cũng là một người xa lạ thôi, tiểu vương hiện tại cùng Vu vương ngươi nhưng là quan hệ hữu hảo, tự nhiên sẽ báo lại toàn bộ. Huống hồ..." những lời muốn nói phía sau, Vưu Lăng Vi cũng không mở miệng.

"Huống hồ Vu vương ngươi không phải người bản vương cảm thấy hứng thú sao, cơ hội lấy lòng, bản vương phải nắm chắc a."

Vu Lạc Vũ cầm lấy chén rượu kính nàng một ly, cũng không để ý nàng nhiều như vậy. Vu Lạc Vũ cảm thấy vẫn có chút phòng bị, nữ vương gia này chuyển biến quá nhanh, trên chiến trường xung đột vũ trang, đảo mắt đã có thể bắt đầu cười đùa vui vẻ. Là bản tính nàng như thế, hay là cố ý, tranh thủ tín nhiệm đây? Nếu bỏ đi những vấn đề này, Vu Lạc Vũ thật ra có chút tin tưởng lời của Vưu Lăng Vi. Vưu Lăng Vi nói rất nghiêm túc, lời nói nghe cũng có vẻ hợp lý...

Y lời Vưu Lăng Vi, thần bí nam tử kia tự xưng là Vô Danh, nàng chỉ cùng người kêu Vô Danh nam tử gặp hai lần. Vô Danh thần bí, không lộ diện khi gặp người, ban đầu vụ án giết người kia ở thôn trang Diệu Nghiêm cũng là Vô Danh thiết kế, giả ý chỉ cùng Lỗ Dương phân tranh, để cho mình thiếu cảnh giác, sau đó sẽ đột nhiên tiến công. Mà bằng chứng hắn làm cho Vưu Lăng Vi tin tưởng cũng chính là một khối lệnh bài Vu quốc bình thường, tất cả quan viên Vu quốc đều đã có hai cái lệnh bài tượng trưng thân phận, một cái là lệnh bài chức quan, đại biểu ngươi quan hàm mấy phẩm, mà một cái còn lại là lệnh bài bình thường của thần tử, nó có thể chứng minh ngươi là quan Vu quốc, lại nhìn không ra là mấy phẩm quan viên.

https://thuviensach.vn

Vưu Lăng Vi nói, bởi vì lo lắng, nàng cũng tìm người điều tra qua Vô Danh, ngấm ngầm theo dõi Vô Danh, nhưng không thu hoạch được gì. Lần đầu tiên gặp mặt, Vưu Lăng Vi vốn tưởng rằng hắn là người Lỗ Dương, nhưng khi phái người theo dõi lại phát hiện hắn cưỡi ngựa đi về hướng Vu thành. Lần thứ hai gặp, hắn lại không về Vu thành, mà là lưu lại biên cảnh ở Diệu Nghiêm cùng Lỗ Dương, này sau, Vưu Lăng Vi phái đi ám vệ liền không có tin tức gì hồi âm lại.

Hành tung quỷ bí, võ công cao cường, tư duy nghiêm cẩn, tâm cơ góc trọng. Người như vậy ở Vu quốc, nói nhiều không nhiều, nói ít nhưng cũng không ít, nhưng cũng còn tốt, nếu hắn là đại thần Vu thành, vậy hắn vẫn sẽ để lại chút dấu vết. Vu Lạc Vũ khóe miệng khẽ nhếch, trong lòng cũng có đầu mối tự gật đầu. Lần đầu tiên Vô Danh cùng Vưu Lăng Vi gặp mặt, hắn không phải từ Vu thành đến đây sao, nhập quan biên cảnh là phải đưa ra thân phận, bình dân nhập quan cần chờ ba tới năm ngày, nếu hắn muốn tức khắc tiến quan, vậy phải xuất ra thân phận thần tử. Hơn nữa, hiện nay nếu muốn xuất nhập Vu quốc đến Diệu Nghiêm, mặc dù ra roi thúc ngựa, ít nhất cũng phải mất năm tới bảy ngày. Xin nghỉ liền có ghi chép lại, lúc này trong lòng Vu Lạc Vũ thản nhiên vui vẻ, nàng vẫy tay một cái, gọi Niệm Tuyết đến.

"Phân phó đi xuống, tìm các bộ xin nghỉ ngắn, sắp xếp tra ra tất cả đại thần bốn tháng trước xin nghỉ vượt qua năm ngày".

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 75

Vưu Lăng Vi nhìn thân ảnh lui xuống của Niệm Tuyết, cười đùa nói:

"Vu vương cũng thật tin tưởng tiểu vương nhỉ, chỉ mang đến một cung nữ thì thôi, hiện giờ cũng cho nàng ta lui xuống. Ngươi không sợ..."

"Nếu ngươi muốn làm việc bất lợi với cô vương, cần gì phải chờ đến lúc này?" Vu Lạc Vũ nhẹ nhướng mi, vạch trần. Bằng vào mũi tên của Vưu Lăng Vi lúc ở Lư Hoàn thành, Vu Lạc Vũ cũng đã biết, công phu của nàng nhất định không dưới mình. Mà người luyện võ, từ khí chất đến chân có vững vàng hay không cũng có thể nhìn ra người kia có từng luyện võ hay không. Vu Lạc Vũ cũng không tin nàng ta không biết rằng Niệm Tuyết là người một chút công phu cũng không biết.

"Hắc hắc..." Vưu Lăng Vi lúng túng cười một tiếng, nói tiếp:

"Tâm tư của Vu vương quả thật là tinh tế, tiểu vương bội phục, bội phục. Có điều...phải chăng ngươi đã quá yên tâm với tiểu vương rồi. Hôm nay, ngươi mở tiệc ở Hà trì tĩnh mật này, bên người chỉ mang theo một nha hoàn, quả thật không sợ tiểu vương làm ra chuyện gì sao?"

"Cô vương lại có thể dễ dàng bị hành thích như vậy?" Vu Lạc Vũ nhàn nhạt đáp, hướng mắt nhìn hồ sen, thâm trầm nói:

"Ngươi không nhìn thấy cũng không có nghĩa là không có người bảo vệ sự an toàn của cô vương. Đừng quên, đây là đâu..."

https://thuviensach.vn

Vưu Lăng Vi vừa nghe được những lời này, lập tức cả kinh. Nàng đột nhiên đứng lên, ngẩng đầu nhìn khắp nơi, muốn tìm kẻ bí ẩn nấp trong tối đó.

"Đừng mất thời gian nữa, khinh công của người này cao hơn ngươi, ngươi không tìm được đâu." Vu Lạc Vũ nhàn nhạt mở miệng. Khinh công của Khôn Bát là độc nhất vô nhị ở Vu Quốc, tựa như thợ săn âm thầm vô mồi trong đêm tối, mà công phu của Vưu Lăng Vi quả thực rất tốt, tựa báo săn trên mặt đất bất cứ lúc nào cũng có thể xé nát con mồi, chỉ là công phu của hai người không cùng con đường, nếu Khôn Bát không muốn, Vưu Lăng Vi làm sao có thể phát hiện ra chứ?

Nghe vậy, Vưu Lăng Vi có chút không cam lòng ngồi xuống.

"Bên cạnh Vu vương quả thật là nhân tài đông đúc a." Ngữ khí của nàng không cao không thấp, lại như có chút trào phúng bên trong.

Vu Lạc Vũ cũng không để ý đến nàng, tự rót tự uống, bắt đầu thưởng thức hồ sen. Hồ sen lại không có sen, nhưng lại có thể tản mát ra mùi hương thoảng thoảng trong buổi đêm tĩnh lặng này, thật kỳ lạ. Các triều đại Vu vương từ xưa đến nay, khi không có việc gì thì ban đêm thường đến hà trì ngồi, thân tâm câu tĩnh. Đến thế hệ của Vu Lạc Vũ, rốt cuộc đã bao lâu rồi nàng không đến đây? Vu Lạc Vũ nhớ rõ, lúc nàng còn nhỏ, phụ hoàng rất thích mang nàng đến đây, nhưng sau đó...sau đó, Vu Lạc Vũ phải cấp bách lên ngôi, cả ngày bận rộn, rốt cuộc không thể dành ra chút thời gian nào trở về nơi này, đáng tiếc.

"Vu vương dường như có tâm sự? Phiền não gì ư?" Đột nhiên lại yên tĩnh, không ai nói gì, khiến Vưu Lăng Vi cảm thấy rất không thú vị. Hôm nay nàng đã có thể ở gần mỹ nhân, nhưng mỹ nhân lại không nói lời nào, nghĩ đến thật sự không thoải mái a.

"Nga?" Vu Lạc Vũ lại tự mình uống một ly.

https://thuviensach.vn

"Ngươi từ nơi nào nhìn thấy cô vương có tâm sự?"

"Tự cổ đế vương người nào không có tâm sự?"

Vu Lạc Vũ mỉm cười, lời này trái lại nói không sai.

"Này, ngươi cười cái gì, có phải thật sự có tâm sự không? Có thể nói cùng tiểu vương một chút không?"

Vưu Lăng Vi cười đeo bám, trái lại khiến Vu Lạc Vũ kinh ngạc. Người trước mắt này nhìn sao cũng không giống nữ vương gia trong ấn tượng của mình, ngược lại tựa như tiểu hài tử vậy, đây là tính tình chân thực? Hay là tâm cơ nặng đây?

Vưu Lăng Vi thấy Vu Lạc Vũ không trả lời, lúc này lại mở miệng:

"Vậy ngươi có thể nói với tiểu vương một chút, là chuyện quốc sự hay việc tư?"

"Vương gia cảm thấy cô vương là vì quốc sự hay là chuyện tư?" Vu Lạc Vũ cũng không trả lời thẳng mà đem chủ đề chuyển đến cho Vưu Lăng Vi.

"Nếu để tiểu vương đoán, vậy nhất định là việc tư." Vưu Lăng Vi nhếch môi, lập tức nói tiếp.

"Ngươi xem, chuyện quốc sự duy nhất không phải chính là chiến sự giữa hai nước sao, hiện giờ nghị hòa, sau này Diệu Nghiêm ta cũng sẽ không xâm phạm Vu Quốc ngươi, ngươi còn có quốc sự nào cần lo âu?"

Vu Lạc Vũ gật đầu một cái, lời này nói không sai, thế nhưng...

Còn không chờ Vu Lạc Vũ biểu thị, Vưu Lăng Vi lại tiếp lời:

"Nếu là việc tư, ngươi để tiểu vương nói một chút cũng không sao, chỉ là hai ta trao đổi một lần, ngươi nói bí mật trong lòng cho tiểu vương một

https://thuviensach.vn

chút, tiểu vương cũng sẽ nói chuyện của ta cho ngươi."

"Ngươi cũng có tâm sự?" Vu Lạc Vũ mở miệng nói.

"Đó là tất nhiên a, chúng ta mặc dù thân phận hiển hách nhưng cũng là người bình thường, không phải sao?! Trong lòng có chuyện không thể nói, vậy sớm muộn gì cũng sẽ bị nghẹn chết."

Khóe miệng Vu Lạc Vũ khẽ kéo.

"Ngươi cũng biết thân phận ngươi hiển hách, vậy bí mật trong lòng ngươi há lại có thể tùy ý nói cho người khác biết sao?"

"Sao lại không thể!" Vưu Lăng Vi nói đến đây, tay gõ gõ bàn đá, bộ dáng ngươi không phải không biết. Nàng nhìn Vu Lạc Vũ, su đó thấy Vu Lạc Vũ lắc lắc đầu, tựa như không biết làm sao.

"Ngươi thật không biết?"

"Muốn nói thì nói mau."

"Chậc chậc.... Ngươi cứ đem chuyện trong lòng nói ra, rồi sau đó làm cho kẻ kia không thể mở miệng nữa là được." Vưu Lăng Vi dáng vẻ không bận tâm. Khi ở Diệu Nghiêm nàng cũng sẽ có chuyện không vừa ý, lúc trong lòng bực bội, nàng sẽ đem những lời đó nói cho người khác, rồi sẽ đem kẻ đó giết đi, trong lòng liền thoải mái.

"Đó là ngươi. Cô vương không làm được."

"Vậy ngươi cứ nghẹn như vậy? Ngươi có thể nghẹn cả đời sao?" Vưu Lăng Vi trợn to cặp mắt, đôi mắt đẹp chớp chớp. Nàng thật không thể tin, bây giờ kẻ hoàng thất nào có thể so với Vu vương này? Nàng ấy cũng quá yêu dân như con rồi? Rõ ràng nàng ấy là người có quyền lực cao nhất, giết một hai người thì cũng không có việc gì.

https://thuviensach.vn

"Trong lòng có chuyện thì phải đi giải quyết, ngươi làm như vậy cũng không làm nên chuyện gì." Vu Lạc Vũ thầm buồn cười, nếu là giết một hai người liền có thể giải quyết việc giữa nàng cùng tiểu Ngọc Nhi, vậy nàng cũng nguyện ý giết.

"Vậy ngươi cũng không nên cứ nín nghẹn như vậy, tóm lại là không tốt, chi bằng cứ như tiểu vương nói, hai ta trao đổi, ngươi thấy được không?" Vưu Lăng Vi hiện giờ rất nóng lòng muốn thử, nàng thật muốn biết, có thể khiến Vu vương trở thành dáng vẻ này rốt cuộc là chuyện gì.

"Được, vậy ngươi nói trước đi." Vu Lạc Vũ một ngụm uống cạn rượu trong ly, sau đó ngồi chờ nghe bí mật trong miệng của Vưu Lăng Vi.

"Được." Vưu Lăng Vi hắng giọng, vừa định mở miệng, lại đột nhiên nghĩ đến chuyệm gì.

"Bí mật nói ra đêm nay, qua ngày mai sẽ quên hết, được không?"

"Được."

Vưu Lăng Vi gật đầu, nghiêm túc mở miệng:

"Tiểu vương có một ca ca, chính là Diệu Nghiêm đế hiện giờ. Thật ra thì lúc đầu, người vốn lên ngôi chính là tiểu vương, thế nhưng tiểu vương không muốn làm cái gì Diệu Nghiêm đế, cho nên sau khi phụ hoàng băng hà đã sửa lại chiếu thư, đem đế vị giao cho hắn. Tiểu vương tuy cho hắn làm đế nhưng người chân chính đứng sau lưng lại chính là tiểu vương, hắn bất quá chỉ là bù nhìn thôi."

"Mơ ước ngôi vị hoàng đế? Cho nên lúc đó ngươi để hắn làm thì hắn liền làm?"

"Không phải." Vưu Lăng Vi lắc đầu, nói tiếp:

https://thuviensach.vn

"Ban đầu hắn không muốn, hắn cũng biết hắn không đủ năng lực, không thể ngồi ở vị trí này. Thế nhưng hắn lại không thể chịu được tiểu vương tương cầu, cuối cùng chỉ đành phải gật đầu."

"Vậy thì vì cái gì?" Vu Lạc Vũ quả thật không hiểu, nếu hắn không mơ ước ngôi vị hoàng đế, tại sao lại đáp ứng nàng.

"Đây lại là một bí mật khác a." Vưu Lăng Vu nói đến đây liền bật cười, cũng không có ý định ngừng. Nàng nhấp một ngụm rượu, sau đó nhìn Vu Lạc Vũ, cực kỳ trịnh trọng hướng nàng gằn từng chữ.

"Bởi vì...hắn thích tiểu vương."

Cái gì?

Vu Lạc Vũ nhíu mày, có chút kinh ngạc không nhỏ với đáp án này. Ca ca yêu muội muội, thật là kinh động a. Khó trách hắn cam nguyện làm bù nhìn, thì ra cuối cùng là vì yêu mà hy sinh? Thật là vĩ đại, có điều thật đáng tiếc, tình cảm cấm kỵ này của hắn so với mình còn có chút nhân đạo, là cả đời không thấy được ánh sáng.

"Vậy ngươi thì sao, tại sao không ngồi lên ngôi vị đó."

"Tiểu vương?" Vưu Lăng Vi dùng ngón tay chỉ lại mình, ánh mắt dường như có chút mờ mịt, sau đó nàng mới bật cười.

"Bởi vì tiểu vương sợ mệt, còn sợ chết. Làm vương phải bận trăm công nghìn việc, cả ngày vất vả, chính sự quấn thâm, lại không thể tự do vui vẻ ở đây như bây giờ. Hơn nữa, làm vương ở Diệu Nghiêm là chuyện cực kỳ nguy hiểm, người Diệu Nghiêm huyết khí phương cương a, năm ba ngày hành thích một lần, có phải rất phiền không! Cho nên, không làm vương là một lựa chọn chính xác, vĩnh viễn sẽ có người ở phía trên giúp tiểu vương chống hết thảy, ai sẽ biết được, người chân chính làm chủ Diệu Nghiêm quốc lại đang cùng Vu vương ngươi uống rượu chứ? Ha ha ha..."

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ nâng mắt nhìn Vưu Lăng Vi đang tự mình vui vẻ trước mắt, trong lòng nói không ra là cảm giác gì, phải nói rằng, Vu Lạc Vũ không thể không thừa nhận, một chiêu này của nàng dùng thật xảo diệu, chỉ là dường như có chút bất cận nhân tình. Dùng thân ca ca của mình làm lá chắn như vậy, chuyện này quả thật không phải ai cũng có thể làm được. Vu Lạc Vũ thật rất bội phục nàng, bội phục nàng một tiểu cô nương lại tâm ngoan thủ lạt như vậy.

"Tiểu vương đã nói xong, giờ nên đến ngươi rồi, Vu vương." Vưu Lăng Vi vừa nói, vừa nâng tay làm tư thế mời.

Vu Lạc Vũ gật đầu, cầm ly rượu lên, nghiêng người hướng về phía hồ sen.

"Cô vương yêu một người, người này lại không thể quang minh chính đại cùng cô vương cùng một chỗ. Nếu cùng người đó thì vương vị khó giữ, muốn vương vị cô vương liền không có cả thiên hạ. Biện pháp lưỡng toàn lại tìm không ra, phiền não của cô vương chính là chuyện này."

Vưu Lăng Vi vừa nghe lời này, trong lòng liền cảm thấy mất mác.

Thì ra nàng....đã có người thích a. Ai, danh hoa hữu chủ, đáng tiếc. Vưu Lăng Vi thầm than thở, nhưng suy nghĩ lại một chút, nàng không phải vẫn còn một bạch y tiên tử sao. Nghĩ đến đây, tinh thần nàng liền phấn chấn, nàng khoát tay.

"Vậy thì cả đời cứ giấu đi, đừng quang minh chính đại rồi."

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ lắc đầu.

"Đây cũng vừa vặn là chuyện cô vương muốn nói, bởi vì có vài chuyện không giấu được, có lẽ không lâu sau nữa là lúc phải lựa chọn."

https://thuviensach.vn

"Là một nữ tử à." Vưu Lăng Vi nhướng mày, lời này chính là dùng ngữ khí khẳng định.

"Ân."

"Chậc chậc... Vu Quốc chính là không tốt bằng Diệu Nghiêm, nhìn thử Diệu Nghiêm chúng ta, nữ tử cùng nữ tử cũng có thể quang minh chính đại cùng nhau, vô cùng thoải mái." Vưu Lăng Vi vừa nói, trên mặt cũng đầy tự hào.

"Nhưng dù sao đây cũng là Vu Quốc, phải không?"

"Ha ha, cũng đúng." Vưu Lăng Vi cười lớn, sau đó lại nói với Vu Lạc Vũ.

"Sao rồi, nói ra tâm sự trong lòng cũng thoải mái ít nhiều nhỉ."

"Ân, đúng là tốt hơn nhiều." Vu Lạc Vũ cười đáp lại Vưu Lăng Vi. Lúc này, trong lòng quả thực thoải mái rất nhiều, xem ra cách làm của Vưu Lăng Vi trái lại cũng không phải không có đạo lý.

"Ân, vậy là được. Ha ha ha....cạn ly." Vưu Lăng Vi đứng lên, nâng ly rượu, vừa nói vừa nghiêng người về trước.

Xung quanh hồ sen đăng hỏa rất ít, chỉ là bên trong lương đình lại rất sáng. Xa xa dêu có thể nhìn rõ thân ảnh của Vưu Lăng Vi cùng Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi đứng ở trên thềm đá khá xa, lại nhìn thấy rõ động tác của hai người, nữ vương gia kia hơi nghiêng thân về phía trước, nàng ta muốn làm gì?

"Tiểu chủ, sao không đi lên?" Cung nữ phía sau Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Không cần, nhìn dáng vẻ của nàng không giống có việc." Bùi Ngọc Nhi nhàn nhạt mở miệng, nói xong liền xoay người trở về Dạ Yêu điện.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 76

Chương 76

"Canh giờ không còn sớm , hôm nay đến đây thôi, Vương gia vẫn nên sớm đi ngủ cho tốt." Vu Lạc Vũ nhìn nhìn sắc trời, sau đó nói với Vưu Lăng Vi.

"Cũng tốt, tiểu vương cũng có chút mệt mỏi.".

Vu Lạc Vũ gật đầu, đứng dậy theo hướng Hà Trì đi ra. Vưu Lăng Vi đi theo ở phía sau Vu Lạc Vũ, không đến thời gian nửa chung trà, hai người đã ra khỏi Hà Trì. Cung nhân hầu hạ bên ngoài vội vàng cầm đèn tiến lên.

"Mang vương gia về Cảnh Duyệt Trai đi." Vu Lạc Vũ nói xong, lại xoay người nói với Vưu Lăng Vi.

"Vương gia nghỉ ngơi cho tốt.".

Vưu Lăng Vi cười gật đầu, đợi đến khi nhìn tùy tùng ba người Vu Lạc Vũ xoay người rời đi.

"Chờ đã..." Vưu Lăng Vi vội vàng mở miệng gọi Vu Lạc Vũ..

"Còn có việc sao?".

"Cái này..." Vưu Lăng Vi lông mày nhíu chặt, nghĩ nghĩ cuối cùng vẫn là lắc lắc đầu.

"Không có việc gì".

https://thuviensach.vn

Vưu Lăng Vi vốn là muốn hỏi, bạch y nữ tử ngày đó đi cùng nàng có thân phận gì, nhưng nghĩ lại vẫn cảm thấy có chút không ổn. Ngày đó, nhìn thấy biểu hiện của Vu Lạc Vũ, Vưu Lăng Vi cảm thấy thân phận người đó không thấp, tối thiểu ở trong lòng Vu Lạc Vũ cũng có chút phân lượng. Nhưng hôm nay, cái bí mật đó của Vu Lạc Vũ, thật sự khiến Vưu Lăng Vi khó có thể mở miệng hỏi thân phận của bạch y nữ tử đó. Vu Vương khốn khổ vì tình, mà đối tượng còn là một nữ tử, nếu muốn cho nàng biết, mình cũng có hảo cảm với bạch y nữ tử kia, sợ là sẽ phải trở mặt a.

Huống hồ, mình vẫn là người Diệu Nghiêm, mà hiện nay lại là thời kì trọng yếu ký lập nghị hòa, cho nên vô luận nghĩ như thế nào, Vưu Lăng Vi cuối cùng vẫn là không đem chuyện tình trong lòng hỏi ra. Vưu Lăng Vi thầm thở dài, quên đi quên đi, hậu cung này nói lớn cũng không lớn, đợi đến ngày mai, mình lén lút đi tìm hiểu một phen, tự mình sẽ đi tìm nữ tử kia.

Mà bên này, Vu Lạc Vũ thấy Vưu Lăng Vi quả thực là không có việc gì, mới khoát tay áo ý bảo bãi giá hồi cung.

Về đến tẩm cung, Vu Lạc Vũ mới vừa vào điện liền bị Tiếu công công ngăn đón trước mặt

"Bệ hạ bệ hạ!" Tiếu công công lớn giọng hô, có chút điếng tai.

Vu Lạc Vũ nhíu mày.

"Làm sao vậy." Hoang mang rối loạn còn ra thể thống gì.

"Sao ngài bây giờ mới trở về, tiểu chủ đi tìm ngài cũng không gặp, nói sau, ngài còn chỉ mang hai người đi như vậy, làm ta lo lắng a." Phất trần nơi tay Tiếu công công liên tục vung vẩy.

https://thuviensach.vn

"Ngọc Nhi đi Hà Trì? Cô vương không gặp a!" Vu Lạc Vũ vừa nghe lời này liền giật mình không nhỏ, nàng lại chạy đi đâu? Nói với Tiếu công công là đến Hà Trì tìm mình, nhưng mình căn bản không phát hiện nàng a!

Bên kia Tiếu công công cũng có chút kinh hoảng.

"Cái gì, tiểu chủ không đi tìm ngài? Không phải là lại lạc đường trong cung chứ."

Tiếu công công nói tới đây lại lắc đầu, bắt đầu lẩm bẩm.

"Cũng sẽ không a, bên người tiểu chủ nhưng là có mang theo cung nữ a, tiểu chủ không biết đường, nhưng tiểu cung nữ dù sao cũng sẽ không lạc đường theo chứ".

"Được rồi, đừng đoán mò." Vu Lạc Vũ đánh gãy lời hắn, lại nói tiếp:

"Ngươi phái người đi theo đường đến Hà Trì tìm xem, cô vương đến Dạ Yêu Điện." Vu Lạc Vũ phân phó xong, Tiếu công công vội vàng đáp lời gật đầu, vung phất trần chậm rãi chạy ra điện.

Bên này Vu Lạc Vũ cũng không trì hoãn, nàng ngăn tay áo, lại xoay người chạy đến Dạ Yêu Điện. Suốt đường đi, Vu Lạc Vũ chạy như bay, sắc mặt càng ngưng trọng, trong lòng càng không yên. Thái hoàng thái hậu bị giam lỏng, Khôn Bát cũng đã diệt trừ ám vệ ở trong cung, nhưng này cũng không thể nói là bản thân có thể yên tâm. Cái người tên Vô Danh còn chưa bị bắt, hắn như thế lợi hại, lỡ như trong cung cũng có thế lực hắn che dấu? Lại lỡ như hắn cùng thái hoàng thái hậu đứng chung một trận chiến tuyến? Này tất cả cũng không phải là chuyện không có khả năng xảy ra, hiện tại thân phận Tiểu Ngọc Nhi còn chưa trồi lên mặt nước, đúng là thời kì rất khẩn trương, mặc kệ thế nào một phương thế lực, chỉ cần hắn nghĩ ban đổ chính mình, Bùi Ngọc Nhi nhất định là chỗ đột phá, chỉ cần đem Bùi Ngọc Nhi bắt lấy, hắn mới có lợi thế không phải sao.

https://thuviensach.vn

Dọc theo đường đi bất an nghĩ thầm, Vu Lạc Vũ đã tới Dạ Yêu Điện. Vu Lạc Vũ đi vào đại viện, bên trong đăng hỏa sáng choang.

Nhưng ngoài điện tại sao ngay cả nữa bóng người cũng không có? Cho dù hiện tại sắc trời đã tối muộn, cũng nên có công công gác đêm mới đúng a. Vu Lạc Vũ cảm thấy trong lòng run lên, nhanh chóng tiến đến, sau đó đẩy ra cánh cửa nặng nề kia.

Cửa vừa bị đẩy ra, lúc này bóng người liền hiển lộ. Vu Lạc Vũ nhíu chặt lông mày, khó trách không người gác đêm, thì ra là đều vào trong điện ngủ rồi. Khoát tay, Vu Lạc Vũ ý bảo cung nhân phía sau đi gọi tỉnh hai công công đang ngủ kia.

Hai vị tiểu công công tựa hồ ngủ rất say, các cung nhân trái đẩy phải đẩy, hai người mới xem như khẽ chuyển tỉnh, hai mắt đầy sương mù nửa híp, nhưng sau khi nhìn thấy người trước mặt là ai, hai người tựa hồ như bị một chậu nước lạnh dội xuống, lúc này toàn thân trở nên kinh hoảng. Bọn họ hoang mang rối loạn từ trên ghế tử đàn đứng lên lại quỳ xuống, hai người run rẩy, lắp bắp hô:

"Bệ hạ thứ tội, bệ hạ thứ tội!".

"Tiểu chủ đâu." Ngữ khí của Vu Lạc Vũ đột nhiên bén nhọn.

"Tiểu chủ.. tiểu chủ ở bên trong điện, đã.. đã ngủ rồi." Một tiểu công công nhanh chóng cúi đầu đáp:

Nghe lời ấy, nỗi lo trong lòng Vu Lạc Vũ mới xem như được trấn an, nàng tường an vô sự là tốt. Rồi sau đó Vu Lạc Vũ lại nhìn hai người đang quỳ dưới đất một cái:

"Bỏ rơi nhiệm vụ, ngày mai tự các ngươi đi lĩnh tội đi.".

"Vâng! Vâng! Tạ bệ hạ khai ân.. Tạ bệ hạ khai ân!".

https://thuviensach.vn

Từng bước đi đến nội điện, Vu Lạc Vũ nhẹ nhàng đẩy ra cửa điện. Canh giờ đã trễ, ánh nến trong nội điện có chút ám, trong điện lại tĩnh, tĩnh đến mức có thể nghe được tiếng châm rơi. Vu Lạc Vũ không tự giác thả nhẹ động tác, chậm rãi hướng tới giường, từng bước một, một điểm thanh âm cũng không phát ra.

Đi tới trước giường, Vu Lạc Vũ nghiêng đầu, cũng nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi đang mở to hai mắt nhìn chằm chằm chính mình, Vu Lạc Vũ bị dọa đến hoảng thần.

"Nàng không phải đã ngủ rồi sao? Trợn mắt giả quỷ a." Vu Lạc Vũ nâng tay phải không ngừng vuốt ngực, vừa nãy thật sự làm nàng sợ hãi, cộng thêm tình cảnh này, Vu Lạc Vũ đúng thật đã nghĩ đến bản thân gặp phải quỷ.

"Làm việc trái với lương tâm hay sao mà sợ quỷ." Thản nhiên nói, Bùi Ngọc Nhi ngồi dậy, tựa lưng vào trên gối phía sau, nhìn Vu Lạc Vũ chằm chằm không chớp mắt.

"Sao vậy, sao lại nói chuyện khó chịu như thế."

"Không có gì, chính là ngủ không được." Sau khi từ Hà Trì trở về, trằn trọc như thế nào ngủ cũng ngủ không được. Hai cái canh giờ qua Bùi Ngọc Nhi nằm ở trên giường đổi tới đổi lui, trong đầu đều hiện lên hình ảnh vị vương gia kia đứng dậy, sau đó lại cúi người, mà Vu Lạc Vũ lại ngồi ở phía trước, động tác đó là sao?

Trong lòng Bùi Ngọc Nhi rất rõ ràng, lấy thân phận của hai người bọn họ, là không có khả năng phát sinh chút gì, nhưng... Rõ ràng thì rõ ràng, Bùi Ngọc Nhi chính mắt thấy được khung cảnh các nàng vành tai và tóc mai chạm vào nhau, sự khó chịu đó không cách nào dùng ngôn ngữ để hình dung, bắt đầu suy nghĩ lung tung. Bùi Ngọc nhi chính là như vậy, ở trên giường lăn qua lăn lại gần hai canh giờ.

https://thuviensach.vn

"Ngủ không được? Vậy cô vương bồi tiểu Ngọc Nhi ngủ." Vu Lạc Vũ nói xong bắt đầu cởi áo, nàng không nghĩ gì, chỉ cho là do Bùi Ngọc Nhi nhớ mình, cho nên mới đến bây giờ còn chưa ngủ.

Bùi Ngọc Nhi vẫn chưa trả lời, mà là khoanh tay ngồi ở trên giường, nhìn Vu Lạc Vũ đem ngoại sam thoát hết, đợi cho Vu Lạc Vũ chỉ còn nội sam, chuẩn bị lên giường, Bùi Ngọc Nhi xem xét đúng lúc, chân phải nhanh như điện chớp tung ra. Sau đó chỉ nghe 'Oành!' một tiếng, mông Vu Lạc Vũ đã ngã ngồi trên mặt đất. Vu Lạc Vũ cả người tựa như trượng nhị hòa thượng*.

(*Không hiểu gì cả.)

"Nàng làm gì vậy a, nàng!" Vu Lạc Vũ hướng tới Bùi Ngọc Nhi rống to, nàng lại đánh mình! Còn là dùng chân đạp! Nàng tạo phản a!

Bên này Bùi Ngọc Nhi còn ngồi ngay ngắn ở trên giường, hé miệng có chút vô tội nói

"Ta cũng không phải cố ý, chính là quản không được chân chính mình".

"Nàng..." Vu Lạc Vũ ngón tay chỉ Bùi Ngọc Nhi, chỉ hô được một tiếng như vậy, cuối cùng lại không nói gì tiếp. Mãi đến tận lúc này Vu Lạc Vũ mới thoáng cảm giác được Bùi Ngọc Nhi khác thường, nếu ấn bình thường nàng căn bản không làm như vậy, hôm nay là...

"Nàng làm sao vậy, Ngọc Nhi?".

"Không làm sao."

"..." Vu Lạc Vũ bị đạp đinh, có chút lúng túng, nàng đứng lên, vỗ vỗ tro bụi phía sau mông, sau đó lại nói:

https://thuviensach.vn

"Nghe Tiếu công công nói nàng đi tìm cô vương? Tại sao không gặp nàng, là lạc đường sao?".

"Ngươi chơi vui vẻ như thế, lại như thế nào thấy ta?".

Chơi vui vẻ? Vừa nghe lời này, lúc này trong lòng Vu Lạc Vũ chấn động.

"Nàng tới Hà Trì ? Làm sao lại không vào?".

"Đi qua quấy rầy các ngươi mắt đi mày lại?" Bùi Ngọc Nhi liếc nhìn Vu Lạc Vũ, thản nhiên nói.

"Mắt đi mày lại? Với ai?" Nói đến đây, Vu Lạc Vũ đột nhiên nhớ tới Vưu Lăng Vi, nàng lúc này nhíu mày.

"Dùng từ này cũng quá nghiêm trọng rồi." Mắt đi mày lại? Cùng Vưu Lăng Vi? Nói đùa gì vậy! Vu Lạc Vũ đương nhiên không thừa nhận nàng có như vậy, Bùi Ngọc Nhi ăn dấm chua quá khó hiểu rồi!

"Không nghiêm trọng, ta nhìn thấy chính là như vậy".

"Nàng nhìn thấy cái gì?".

"Các người mắt đi mày lại a!".

"..." Vu Lạc Vũ cảm giác một trận thất bại, nói đến nói đi lại quay lại đây rồi. Hít sâu một hơi, Vu Lạc Vũ hít sâu một hơi, mới lại kiên nhẫn giải thích."Nàng thấy cô vương cùng nàng ta làm gì? Động tác gì khiến cho nàng cảm giác chúng ta mắt đi mày lại ?" Dừng một chút, Vu Lạc Vũ lại nói:

"Huống hồ nàng cũng không phải không biết cô vương cùng nàng quan hệ gì? Nàng nói những chuyện đó căn bản chính là chuyện không có khả năng. Huống chi... Lại huống chi.." Vu Lạc Vũ tiến lên hai bước, ngồi ở

https://thuviensach.vn

bên cạnh giường, đỡ lấy thân thể Bùi Ngọc Nhi, để nàng nhìn mình, rồi sau đó mới nói:

"Nói lại, nàng thấy cô vương sau khi có nàng còn có thể mắt đi mày lại với người khác sao?!"

"Thấy!" Bùi Ngọc Nhi còn thật sự gật đầu, không cần nghĩ ngợi nói.

"Nàng!!!" Vu Lạc Vũ vươn ngón tay chỉ Bùi Ngọc Nhi, trên mặt dần dần nổi lên hàn sương.

"Nếu nàng còn tiếp tục hồ nháo như vậy, cô vương sẽ lập tức đi ngay!".

Bị chỉ vào, Bùi Ngọc Nhi nhìn Vu Lạc Vũ cũng không nói nói, sau đó nàng nằm xuống, lần nữa tiến vào bên trong đệm chăn, đưa lưng về phía Vu Lạc Vũ, sau một chốc mới thở dài, nói:

"Ta cũng biết ta cố tình gây sự, nhưng ta cứ sẽ đoán mò, sẽ khống chế không được muốn ầm ĩ với người, ai bảo bởi vì người, ta đã nằm hai cái canh giờ thế nhưng cũng chưa ngủ được.".

"Nàng rốt cuộc đã thấy cái gì ?" Vu Lạc Vũ cởi giày, cũng xoay người chui vào trong đệm chăn, tìm được thân thể mềm mại thơm ngát của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ từ phía sau ôm nàng, ngửi lấy hương thơm từ tóc nàng, Vu Lạc Vũ lại hỏi:

"Thấy cái gì?".

"Ta thấy nữ vương gia kia cúi người xuống ngươi, mà người cứ ngồi ở trước mặt nàng, tùy ý nàng làm như vậy, cũng không tỏ vẻ gì".

"Cô vương có tỏ vẻ a." Vu Lạc Vũ nghiêm trang nói.

"Cái gì?" Bùi Ngọc Nhi phút chốc xoay người một chút, cùng Vu Lạc Vũ mặt đối mặt, bốn mắt nhìn nhau, nàng trừng mắt nhìn Vu Lạc Vũ. Ở Hà Trì

https://thuviensach.vn

lúc ấy, nàng căn bản không phát hiện Vu Lạc Vũ né tránh, Vưu Lăng Vi cúi người đi hôn nàng, nàng có tỏ vẻ, không né tránh chẳng lẽ là đón nhận đi?! Vừa nghĩ đến nơi đây, nháy mắt lửa giận của Bùi Ngọc Nhi vùn vụt kéo lên, nàng như thế nào có thể như vậy!.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 77

"Cô vương thế nào?" Vu Lạc Vũ hoàn toàn mờ mịt.

"Nàng ta mời rượu cô vương, cô vương dĩ nhiên là phải biểu thị a."

Mời rượu?

"Nàng ta chỉ là mời rượu ngươi thôi sao? Các ngươi không..."

"Không cái gì?" Đôi mắt Vu Lạc Vũ nhìn Bùi Ngọc Nhi đầy khó hiểu.

"Ngươi cho là nàng làm gì cô vương?"

"Không...không có gì." Bùi Ngọc Nhi nói xong, lập túc xoay người đưa lưng về phía Vu Lạc Vũ. Hiện giờ, Bùi Ngọc Nhi vừa lúng túng lại vừa vui mừng. Nàng vốn cảm thấy Vu Lạc Vũ sẽ không phát sinh chuyện gì mới nữ vương gia kia, thế nhưng khi chính mắt nhìn thấy, Bùi Ngọc Nhi vẫn không thể khống chế được mình, hết lần này đến lần khác đều nghĩ vẫn vơ. Hiện giờ Vu Lạc Vũ giải thích, chẳng qua chỉ là mời rượu thôi, Bùi Ngọc Nhi tự nhiên sẽ khó khống chế mà bắt đầu vui vẻ. Nàng biết Vu Lạc Vũ sẽ không lừa gạt nàng, thì ra tất cả chỉ là bản thân tự làm khổ mình, thật có cảm giác lúng túng a. Bùi Ngọc Nhi không biết thì ra nàng rốt cuộc đã quan tâm đến Vu Lạc Vũ như vậy? Biểu hiện này trước nay nàng chưa từng có?

"Rốt cuộc hôm nay nàng sao vậy? Thật khác thường." Vu Lạc Vũ thật sự cảm thấy Bùi Ngọc Nhi tối nay rất kỳ quái, mạc danh kỳ diệu nói mình cùng vương gia kia mắt đi mày lại, không phải là....

https://thuviensach.vn

Thoáng chốc, Vu Lạc Vũ trợn to mắt.

"Không phải nàng cho là cô vương cùng nàng ta..." Vu Lạc Vũ càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng, theo như lời Bùi Ngọc Nhi nói, góc độ mà nàng đứng hẳn chỉ có thế nhìn thấy Vưu Lăng Vi cúi xuống, mà Vưu Lăng Vi lại cản mất mình, tiểu Ngọc Nhi không nhìn thấy mình, nhất định cho là mình cùng nàng ta đang làm chuyện gì đó. Vu Lạc Vũ nghĩ đến đây liền nảy sinh tức giận.

"Sao nàng có thể nghỉ cô vương như vậy, lại không tin tưởng cô vương!"

Bùi Ngọc Nhi đưa lưng về phía nàng, rất lâu cũng không lên tiếng. Vu Lạc Vũ vươn tay lần nữa xoay người nàng lại, dưới ánh nến trong điện, Bùi Ngọc Nhi tựa như được phủ thêm một tầng lụa mỏng, rõ ràng nhưng cũng có chút mơ hồ. Bùi Ngọc Nhi hơi nhíu mày, dáng vẻ dường như có phiền muộn, nàng không nhìn Vu Lạc Vũ mà nghiêng mặt sang một bên. Vu Lạc Vũ nâng tay phải, nắm lấy cằm của nàng, khiến nàng phải nhìn thẳng Vu Lạc Vũ.

"Cô vương hỏi nàng lần nữa, vì sao lại nghĩ như vậy, cô vương không đáng tin tưởng như vậy sao?"

"Không phải..." Bùi Ngọc Nhi thấp giọng mở miệng.

"Ta cũng không biết mình làm sao, lúc ấy nhìn thấy nàng ta như vậy, ta cũng nói với mình, ngươi không thể nào cùng nàng ta....Nhưng là..." Bùi Ngọc Nhi dừng một chút, tựa hồ có tí khó mở miệng.

"Nhưng là, ta lại không thể khống chế được bản thân suy nghĩ vẩn vơ, ta không nhìn thấy ngươi, ngươi đã bị cản kín. Vô vàng suy nghĩ xuất hiện trong đầu ta, ta rất sợ chính suy nghĩ của mình, ta rất sợ ngươi cũng sẽ nghênh hợp nàng. Ta sợ nàng ta giống như ngọn núi, cách trở ngươi và ta, sẽ không còn được gặp nhau nữa."

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ trầm mặc. Nàng không trách Bùi Ngọc Nhi nữa, bởi vì nàng là nữ tử như vậy. Vu Lạc Vũ không sợ chuyện như thế xảy ra, vì chỉ cần bản thân có chút chú ý thì hoàn toàn có thể tránh được. Nhưng Vu Lạc Vũ lại cảm thấy trong lòng ủ rủ.

Thì ra nàng ấy cũng sợ cả hai bị ngăn cản, nhưng muốn ngăn trở các nàng làm sao chỉ ó một ngọn núi chứ? Đó là vực sâu không thể vượt qua, là nan đề hai phải chọn một.

Bùi Ngọc Nhi thấy sắc mặt Vu Lạc Vũ ngưng trọng, cũng không có chút đáp lại, lòng nàng căng thẳng, vội vàng cất lời:

"Ngươi tức giận sao? Ta không phải không tin ngươi, ta chỉ là...chỉ là không có lòng tin với bản thân, bởi vì thân phận giữa chúng ta."

"Được rồi." Vu Lạc Vũ mở miệng ngắt lời.

"Không cần nói những lời như vậy nữa, nàng biết ta không quan tâm thân phận,ta là người có thân phận nhất Vu Quốc cho nên không cần nàng cũng như vậy." Vu Lạc Vũ cắt đứt lời Bùi Ngọc Nhi, bởi vì những lời tiếp theo không có chút ý nghĩa gì nữa, thân phận hay không thân phận cái gì, đều là Bùi Ngọc Nhi mượn cớ, nàng ấy chính là để tâm việc cả hai đều là nữ tử! Cho nên bất luận thân phận bản thân hiển hách cũng tốt, hay là có tiền có quyền cũng vậy, chỉ cần vẫn còn ở Vu Quốc, các nàng muốn quang minh chính đại cùng nhau, con đường phía trước chờ đợi cả hai là hung hiểm đến mức nào? Ai cũng không biết...

"Ân." Bùi Ngọc Nhi gật đầu, có chút mông lung.

Thật ra thì những vấn đề này, cho dù là Vu Lạc Vũ hay Bùi Ngọc Nhi, cả hai đều đã thầm biết rõ, chỉ là đều không muốn vạch trần, đương nhiên sẽ tăng thêm khó chịu thôi.

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi, tối nay ngươi cùng nữ vương gia kia đã nói gì?" Bùi Ngọc Nhi thấy bầu không khí có chút ngột ngạt, liền vội vàng đổi chủ đề.

"Còn có thể nói gì? Chẳng qua là vài lời qua loa thôi, nàng cũng biết cô vương không định gặp nàng ta, thành kiến quá sâu."

"Phải không?" Biểu tình trên mặt Bùi Ngọc Nhi tràn đầy không tin.

"Ta từ đằng xa lại nhìn thấy cả hai cười rất vui vẻ."

Vu Lạc Vũ âm thầm liếc mắt.

Lại bắt đầu rồi, sao cho đến hôm nay mới phát hiện thì ra tiểu Ngọc Nhi của mình rốt cuộc là một bình giấm chua to đùng!

"Ánh mắt của tiểu Ngọc Nhi thật tốt, đứng từ xa xa mà còn thấy rõ như vậy." Lúc Vu Lạc Vũ nói hai chữ 'xa xa' còn nhấn mạnh ngữ điệu. Bùi Ngọc Nhi thật sự đứng rất xa, xem công phu của Vu Lạc Vũ cùng Vưu Lăng Vi thế nào? Vậy mà thậm chí cả hai người cũng không phát hiện ra sự tồn tại của nàng.

"Được rồi được rồi." Bùi Ngọc Nhi ngắt lời nàng.

"Nữ vương gia kia muốn ở lại trong cung bao lâu? Ngươi có phát hiện ra nàng ta có âm mưu quỷ kế gì không?"

"Âm mưu quỷ kế thì không phát hiện, nàng ta không mang người đến, có lẽ cũng không ầm ĩ ra chuyện gì lớn, dẫu sao đây cũng là hoàng cung Vu Quốc. Còn việc nàng ta muốn ở bao lâu sao...." Vu Lạc Vũ suy nghĩ một chút mới nói tiếp.

"Đại khái là tầm nửa tháng, hiện giờ Diệu Nghiêm còn có một đội vận chuyển cống phẩm đang đến Vu Quốc, chờ nửa tháng sau bọn họ đến, sau

https://thuviensach.vn

đó cô vương thiết yến mời bọn họ một phen, hiệp nghị ký kết, nàng ta sẽ rời đi.

"Còn phải thiết yến mời ư?" Bùi Ngọc Nhi nhẹ khịt mũi, cực kỳ bất mãn. Trăm năm qua, Diệu Nghiêm nhiều lần xâm chiếm, giết bao nhiêu bách tính vô tội của Vu Quốc, cùng Vu Quốc đối nghịch, làm sao còn thiết yến khoản đãi.

"Đây là lễ tiết." Vu Lạc Vũ biết trong lòng nàng còn đang bất bình giận dữ, nhưng đây cũng là chuyện không còn cách nào.

"Cho dù Vu Quốc chúng ta hận Diệu Nghiêm, nhưng ngoài mặt vẫn phải làm việc cần làm, nếu không sẽ có lời ong tiếng ve, tóm lại là không tốt. Huống chi lần này bọn họ chủ động nghị hòa, nàng biết chúng ta bằng mặt không bằng lòng là được."

"Biết rồi biết rồi, ngươi cứ đi thiết yến mời bọn họ đi. Ta sẽ ngoan ngoãn ở Dạ Yêu điện, không bước chân ra khỏi cung!"

Vu Lạc Vũ nâng mi, nghe giọng điệu của Bùi Ngọc Nhi, ngữ khí khá chua a.

"Sao vậy? Nàng cũng muốn đi?"

"Có thể không?" Vu Lạc Vũ hỏi như vậy là đang phỏng đoán tâm ý của Bùi Ngọc Nhi, nàng ấy lại hớn hở ra mặt.

"Ân----" Vu Lạc Vũ kéo dài giọng, sau đó kéo Bùi Ngọc Nhi vào lòng.

"Để cô vương suy nghĩ một chút."

Theo lý, Bùi Ngọc Nhi là không thể tham gia, thứ nhất, nàng ấy là nữ tử, thứ hai, nàng ấy ở trong cung cũng không có thân phận thích hợp. Nhưng....thấy dáng vẻ nóng lòng muốn thử này của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc

https://thuviensach.vn

Vũ lại không đành lòng từ chối nàng, Đây quả thực làm khó cho Vu Lạc Vũ, có phương pháp lưỡng toàn kỳ mỹ nào có thể để Bùi Ngọc Nhi vào trong điện thiết yến xem một chút nhỉ, lại có thân phận thích hợp nữa chứ?

Đột nhiên trong đầu lóe lên một ý tưởng, khóe môi Vu Lạc Vũ khẽ kéo, nàng đã có chủ ý.

"Có thể, không phải Ngọc Nhi nhảy múa rất tốt sao? Trong thời gian này, nàng tìm vài cung nữ cùng nàng tập một vũ khúc, lúc đó nàng cứ dùng thân phận này lên đại điện múa một khú cho cô vương, nàng nói có được không?

"Ở đại điện cũng không phải là múa cho một mình ngươi, mà là cho tất cả mọi người a." Đôi mắt xinh đẹp của Bùi Ngọc Nhi chớp chớp, cực kỳ đáng yêu.

"Ngô---" Vu Lạc Vũ khoa trương phụ họa, sau đó nói tiếp"

"Vậy xem như cô vương chưa nói, tiểu Ngọc Nhi vẫn nên ngoan ngoãn ở lại Dạ Yêu điện đi."

"Này này!" Bùi Ngọc Nhi vội vàng che lại đôi môi của Vu Lạc Vũ.

"Ta nói đùa thôi mà!"

Mùi thơm trên táy Bùi Ngọc Nhi truyền vào mũi Vu Lạc Vũ, khiến lòng người sảng khoái. Vu Lạc Vũ vươn đầu lưỡi, lướt nhẹ trong lòng bàn tay Bùi Ngọc Nhi. Đột nhiên trên tay truyền đến cảm giác ẩm ướt mềm mại làm cho Bùi Ngọc Nhi hoảng hốt, vội vàng thu tay về, thậm chí dưới ánh sáng mờ mờ trong cung điện cũng có thể nhìn thấy đôi má đo bừng xinh xắn của nàng. Bùi Ngọc Nhi khiển trách trừng mắt nhìn Vu Lạc Vũ, như vậy cũng có thể bị nàng trêu đùa, người này thật không đúng đắn!

Nhìn dáng vẻ xấu hổ của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ vui vẻ bật cười.

https://thuviensach.vn

"Cô vương không đùa tiểu Ngọc Nhi nữa, vừa nãy cô vương vốn định để nàng chuyên tâm chuẩn bị tốt để hôm đó kinh diễm toàn tràng một phen, không ngờ tiểu Ngọc Nhi nàng lại còn giẫm lên mặt mũi, bây giờ cô vương đã thay đổi chủ ý, nếu nàng không lấy lòng cô vương, cô vương sẽ không để cho nàng đi dễ dàng."

"Ngươi!" Lúc này, Bùi Ngọc Nhi thật hận không thể tìm cái lỗ chui xuống, thật sự là tự đào hố cho mình mà, Bùi Ngọc Nhi căn bản là chưa từng nghĩ đến, nàng cũng chỉ là đưa tay che miệng của nàng ấy, sao lại để cho kẻ háo sắc kia nổi lên sắc tâm rồi!

Vu Lạc Vũ ý cười trong suốt nhìn Bùi Ngọc Nhi, lúc này trời đã sắp sáng, nàng cũng không thể ngủ được nữa, chỉ chờ ăn sạch Bùi Ngọc Nhi rồi sẽ trực tiếp tảo triều.

"Cô vương thế nào? Là tiểu Ngọc Nhi trêu chọc cô vương trước a."

"Ta nào có trêu chọc ngươi, ngươi sao lại bá đạo như vậy, cưỡng từ đoạt lý!"

"Tiểu Ngọc Nhi lại không phải ngày đầu biết cô vương? Cô vương chính là bá đạo như vậy, cưỡng từ đoạt lý. Tiểu Ngọc Nhi rốt cuộc không phải sẽ ngoan ngoan theo cô vương! Hắc hắc hắc ~~~" Vu Lạc Vũ cười xong, cũng không cho Bùi Ngọc Nhi chút cơ hội phản bác nào, dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, trong căn phòng mờ tối, chính xác hôn lên đôi môi đỏ thắm xinh xăn của Bùi Ngọc Nhi. Xúc cảm mềm mại, có chút hương vị ngọt ngào, cảm giác này quả thật ngọt đến tận trong lòng của Vu Lạc Vũ, tựa như ăn mật.

Vu Lạc Vũ chăm chú hôn lấy đôi môi Bùi Ngọc Nhi, một nụ hôn ôn nhu lại mang theo kỹ xảo từng chút từng chút công phá phòng tuyến của Bùi Ngọc Nhi. Nàng cảm thấy nàng lại càng yêu Ngọc Nhi của nàng rồi, hôm nay lại nhìn thấy một mặt khác của Bùi Ngọc Nhi, Bùi Ngọc Nhi hóa thành

https://thuviensach.vn

bình giấm chua nồng đậm là vì mình, mặc dù có chút cố tình gây sự, nhưng quả thực khiến Vu Lạc Vũ vui mừng.

"Ngươi không vào triều à, sao còn chưa ngủ!" Bùi Ngọc Nhi tìm được chút thời gian thở dốc, vội vàng khuyên can.

Vu Lạc Vũ giở thủ đoạn, nhanh chóng thoát đi nội sam của Bùi Ngọc Nhi, vừa nói:

"Không ngủ, lát nữa cô vương sẽ trực tiếp vào triều, xong sẽ về ngủ lại."

"Ngô..." Lỗ tai bị Vu Lạc Vũ ngậm lấy, Bùi Ngọc Nhi nhẹ hừ một tiếng, chút lý trí còn sót lại vẫn đang trách móc Vu Lạc Vũ. Thật không nghĩ đến, nàng cũng là một quân vương 'không yêu giang sơn, chỉ yêu mỹ nhân'.

Khí thế tấn công của Vu Lạc Vũ vô cùng mãnh liệt, chỉ chốc lát sau đã đánh quân lính của Bùi Ngọc Nhi tan rã. Vu Lạc Vũ đòi hỏi, Bùi Ngọc Nhi giao ra, trong cung điện mờ ảo, tình ái tràn lan, lòng người kh nóng.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 78

Khi tỉnh lại, đã là đến buổi chiều. Toàn thân cùng lưng eo đều vô cùng đau nhức, Bùi Ngọc Nhi quay đầu nhìn Vu Lạc Vũ đang ngủ say sưa bên cạnh, nhịn không được liền âm thầm mắng nàng một trận, không biết tiết chế hỗn đản, tuyệt đối không biết thương hương tiếc ngọc!

Rón ra rón rén đứng dậy, Bùi Ngọc Nhi mặc y phục, đi ra nội điện. Chỉ hơn nửa ngày, nhóm cung nhân Dạ Yêu Điện từ lâu đã quét tước toàn bộ cung điện sạch sẽ, hiện giờ đang nhàm chán chỉnh tề ngồi ở đại sảnh nhàn hạ. Bùi Ngọc Nhi đi đại điện, nhóm người vội vàng ngậm miệng, cùng thỉnh an Bùi Ngọc Nhi. Bùi Ngọc Nhi gật gật đầu, nói với bọn họ:

"Giúp ta chuẩn bị một chút, ta muốn tắm rửa." Bùi Ngọc Nhi nói xong đột nhiên nhớ tới Vu Lạc Vũ, suy một chút liền nói tiếp:

"Bệ hạ có thể sắp tỉnh lại, các ngươi cũng nên chuẩn bị, chờ một lát hầu hạ nàng sơ tẩy."

"Vâng."

Nhóm cung nhân lĩnh mệnh, nhanh chóng phân chia công việc.

Bùi Ngọc Nhi đi hai bước đến bên cạnh bàn trà ngồi, tự rót cho mình một chung, chậm rãi thưởng thức. Trên người hiện giờ vẫn còn có chút đau, nhớ đến đêm qua, khóe miệng Bùi Ngọc Nhi không tự giác khẽ câu lên, mình đã thay đổi, Vu Lạc Vũ cũng thay đổi. Ngẫm lại những chuyện đã xảy ra khi vừa vào cung, Bùi Ngọc Nhi liền cảm thấy có chút ngốc, lúc trước đã khẳng định thế nào, mình sẽ cả đời hận người kia, hiện giờ lại để tâm nàng

https://thuviensach.vn

như thế, thì ra tất cả sự tình không gì là vĩnh viễn, ông trời đều tác dụng của riêng mình, tất cả sự tình ở sâu xa bên trong đều có an bài. Có thể sau chuyện tình này lại có dạng an bài gì đây? Không nghĩ nhiều lắm, Bùi Ngọc Nhi tự nói với mình, trước mắt hết thảy đều tốt là được, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, Bùi Ngọc Nhi tin tưởng không có gì là không vượt qua được, không vượt qua được, chỉ có lòng người.

Bùi Ngọc Nhi tin tưởng, nếu sau này hai người các nàng bởi vì nguyên nhân ngoại giới mà tách ra, từ này về sau không còn gặp lại nữa, đó không phải là vì không thương, mà là quá yêu.

Trâm tư chốc lát, các cung nhân đã chuẩn bị nước tắm kỹ càng, Bùi Ngọc Nhi đi thẳng bên trong phòng tắm, các cung nữ lui sang một bên. Thoát hết quần áo trên người, dấu vết đêm qua Vu Lạc Vũ lưu lại vẫn còn như khắc trên da thịt, từng mảnh từng mảnh, này đều là căn cứ minh chứng cho tình yêu. Bước vào bên trong bồn nước tắm, dòng nước thoải mái quét đến khiến Bùi Ngọc Nhi cực kỳ thoải mái. Trong bồn tắm, cánh hoa tản ra hương thơm, Bùi Ngọc Nhi nhẹ tay đảo qua, một bó hoa to rơi vào trong tay, nàng đem chúng nó đặt ở trước mũi, nhẹ nhàng ngửi, các loại mùi hỗn hợp hút vào trong phổi, cảm giác ấm áp ở trong lòng bắt đầu gợn sóng. Mùi hương này nàng rất quen thuộc, còn nhớ rõ cái lần nàng đến Ngự hoa viên đầu xuân đó, không khí tràn đầy mùi hương chính là của loài hoa này, mà hiện tại đã là vào hạ, hoa ở nơi đó có phải đã nở tươi tốt không?

Toàn bộ hoàng cung, Bùi Ngọc Nhi thích chính là ngự hoa viên, khóm hoa từng mảnh, núi giả san sát, mặc dù không phải chân thật nhất, nhưng cũng đủ để Bùi Ngọc Nhi lại nhớ tới cảm giác như được trở về núi rừng, nơi đó yên tĩnh lại lộ ra thánh khiết, khiến người ta cảm thấy bình dị. Nhìn trong tay đầy những cánh hồng, Bùi Ngọc Nhi nghĩ, chi bằng lúc luyện múa cứ đến đó đi, cùng một đám bướm uyển chuyển nhảy múa, thật sự rất khiến lòng người vui vẻ thoải mái.

https://thuviensach.vn

Nhắm mắt dưỡng thần hồi lâu, Bùi Ngọc Nhi mới cảm thấy mỹ mãn đứng dậy lau khô thân mình, mặc y phục. Lau khô mái tóc đen như mực, hài lòng nhìn búi tóc phản chiếu trong gương đồng, Bùi Ngọc nhi mới hài lòng bước ra khỏi phòng tắm.

Hai tiểu cung nữa vẫn đứng hầu bên ngoài, thấy Bùi Ngọc Nhi đẩy cửa đi ra, cung nữ liền tiến lên nói:

"Tiểu chủ tắm rửa xong rồi?".

"Ân, các ngươi vào thu thập đi".

"Vâng."

"Chờ đã.." Bùi Ngọc Nhi kêu hai người lại.

"Bệ hạ đã dậy chưa?".

"Bệ hạ đã dậy, đang tắm rửa thay y phục." Một cung nữ đáp lời.

"Ân" Bùi Ngọc Nhi gật gật đầu, tiện đà xoay người đi đến nội điện.

Lúc Bùi Ngọc Nhi bước vào, Vu Lạc Vũ đã được cung nhân hầu hạ y quan chỉnh tề. Thấy Bùi Ngọc Nhi vào cửa, Vu Lạc Vũ liền bước đến, mở miệng nói:

"Đi đâu vậy".

"Tắm rửa".

"Ân ~~" Vu Lạc Vũ nhắm mắt hít sâu một hơi.

"Toàn thân tỏa ra hương khí, quả thật là đi tắm rửa."

"Vừa ngủ dậy, ngươi không thể đúng đắn chút ư." Bùi Ngọc Nhi oán trách trừng mắt nhìn Vu Lạc Vũ, người này thật là, vì cái gì một câu bình

https://thuviensach.vn

thường, lại có thể bị nàng nói có mùi vị ái muội như thế.

Bùi Ngọc Nhi tựa hồ là lại thẹn thùng, Vu Lạc Vũ nhìn nàng, khóe môi khẽ cười.

"Được, không nói. Đi đại sảnh dùng bữa đi, cô vương đói bụng".

Bùi Ngọc Nhi gật đầu, tay được Vu Lạc Vũ nắm lấy, lòng bàn tay truyền đến cảm giác ấm áp từ Vu Lạc Vũ, ý cười của Bùi Ngọc Nhi càng nồng đậm, cảm giác hạnh phúc giống mật ngọt, tràn ngập cõi lòng.

Trên đại điện, đồ ăn được xếp đầy một bàn, đều là mỹ thực, khiến người thèm nhỏ dãi. Bùi Ngọc Nhi nhìn những món ăn này, bụng bắt đầu kháng nghị. Nàng thật đúng là đói bụng, đêm qua đủ loại hiểu lầm, Bùi Ngọc Nhi căn bản là không có tâm tư ăn cơm, nửa đêm lại giằng co như vậy, nay thấy đầy bàn đồ ăn phong phú, Bùi Ngọc Nhi chỉ muốn ngồi xuống ăn một bữa no nê, không quan tâm gì nữa.

"Đói bụng rồi sao." Ngồi xuống, Vu Lạc Vũ săn sóc đưa đôi đũa bạch ngọc cho Bùi Ngọc Nhi.

Bùi Ngọc Nhi gật đầu, tiếp nhận chiếc đũa liền bắt đầu tự mình ăn. Nhìn bộ dáng Bùi Ngọc Nhi ăn cơm, Vu Lạc Vũ âm thầm bất đắc dĩ lắc đầu, lễ nghi lúc đầu xem như dạy công cốc rồi, khi ở riêng thì không sao, nhưng hiện giờ có hạ nhân, nàng nếu làm gì cũng đều trước hơn mình một bước, vậy còn thể thống gì?

Lập tức Vu Lạc Vũ cũng cầm chiếc đũa trong tay bắt đầu ăn. Hai người tuy là cực đói, nhưng lúc ăn cũng là nhai kỹ nuốt chậm. Nhìn bộ dáng hai người dùng bữa, ngược lại thật sự là một bức tú sắc khả xan đồ, muôn nghìn dáng vẻ, không khỏi làm người cảm thán, hưởng thụ a...

https://thuviensach.vn

"Sao không thấy Niệm Tuyết?" Bùi Ngọc Nhi mở miệng hỏi.

"Cô vương không cho nàng đi theo, nàng ở Vĩnh Cát Điện." Vu Lạc Vũ đã dừng đũa.

"sao lại hỏi đến nàng ấy?".

"Ta chuẩn bị luyện múa ở ngự hoa viên, muốn nàng ấy giúp đỡ tìm vài cung nữ."

Vu Lạc Vũ gật đầu.

"Vậy chờ cô vương hồi điện sẽ bảo nàng ấy đến tìm nàng, các nàng thương lượng".

"Ân, vậy ngươi trở về rồi sẽ đến nữa sao?".

"Không được, chuyện đó tự nàng cứ thu xếp đi, cô vương còn có rất nhiều tấu chương chưa phê".

"Vậy được rồi." Bùi Ngọc Nhi cong môi, hướng trong bát Vu Lạc Vũ gắp đồ ăn.

Vu Lạc Vũ thấy dáng vẻ nàng có chút không tình nguyện liền thầm buồn cười.

"Sao vậy? Chẳng lẽ tiểu Ngọc Nhi còn muốn cùng cô vương, lại triền miên một phen?".

Mặt lại bắt đầu đỏ lên, Bùi Ngọc Nhi oán trách trừng mắt Vu Lạc Vũ nói:

"Làm gì có, ta ước gì ngươi nhanh chống trở về Vĩnh Cát Điện của ngươi, đừng lại chạy vào Dạ Yêu điện của ta."

Vu Lạc Vũ bật cười:

https://thuviensach.vn

"Khẩu thị tâm phi tiểu Ngọc Nhi".

Dùng xong cơm xong, Vu Lạc Vũ liền trở về Vĩnh Cát Điện. Bùi Ngọc Nhi cực kỳ nhàm chán, ngồi ở trên ghế trầm mặc suy nghĩ điệu múa. Nói đến múa, không nói tự đại, nàng chính là cao thủ, Bùi Ngọc Nhi cũng chưa từng học múa, những thứ này đều là khi còn ở trong núi, những lúc rảnh rỗi tự mình múa giết thời gian, cùng những chú bươm bướm, chim nhỏ trên núi, những động tác này lại tựa như vô sự tự thông vậy, tiện tay nhặt ra. Mà phàm là động tác Bùi Ngọc Nhi nghĩ đến, cũng đều không cần dùng hết sức đưa chúng nó vẽ ra, chỉ cần động tác kia hiện lên trong đầu, thì sẽ vĩnh cửu tồn ở lại nơi đó, muốn quên cũng không thể quên được.

Nghĩ đến đây, Bùi Ngọc Nhi liền đứng dậy, múa lại hai lần, không hài lòng thì đổi, đến khi vừa lòng, Bùi Ngọc Nhi liền vui vẻ cười cười, đem chúng nó ghi tạc trong đầu.

Đang lúc hăng sy, Bùi Ngọc Nhi lại bị người tới đánh gãy, nàng xoay lại, thì ra là Niệm Tuyết.

"Ngươi đã đến rồi." Bùi Ngọc Nhi sửa sang lại y phục có chút hỗn loạn, đi lên phía trước.

"Tiểu chủ cát tường." Niệm Tuyết thỉnh an, sau đó lại nói:

"Tiểu chủ múa vô cùng tốt, vừa nãy Niệm Tuyết ở bên ngoài đứng hồi lâu, đều không nỡ đi vào cắt đứt hứng khởi của Tiểu chủ."

Được khen , ý cười lại hiển hiện trên mặt, Bùi Ngọc Nhi cười vui vẻ, nàng rất ít khi múa cho người khác xem, ngoại trừ sư phụ đã nhìn mình lớn lên thì cũng chỉ là những con bướm chim nhỏ, hoa hoa thảo thảo thôi. Lần trước ở ngự hoa viên Vu Lạc Vũ nói mình múa rất đẹp, Bùi Ngọc Nhi cho rằng nàng khoa trương, không nghĩ tới hôm nay Niệm Tuyết cũng khen Bùi Ngọc Nhi múa đẹp, làm Bùi Ngọc Nhi rất vui, được khen luôn làm cho lòng người vui vẻ.

https://thuviensach.vn

"Ta đều là loạn múa, thật sự tốt như vậy sao?" Bùi Ngọc Nhi vẫn là có chút không tự tin, dù sao từ nhỏ cũng không có người hướng dẫn nàng cái gì.

"Tiểu chủ nhảy thật sự là vô cùng tốt, ngài đã quên lần trước ở ngự hoa viên liền có những con bướm đủ màu sắc đều cùng ngài uyển chuyển nhảy múa sao?" Nói tới đây, Niệm Tuyết ngẩng đầu suy nghĩ một chút lại là tiếp lời:

"Trong cung sợ là không có người có thể múa đẹp như tiểu chủ. "

Ý cười trên mặt càng đậm, Bùi Ngọc Nhi vội vàng lên tiếng chặn lại.

"Được rồi Niệm Tuyết, nếu ngươi lại khen tiếp, ta sẽ bay đến tận trời a." Bùi Ngọc Nhi đi đến một bên ngồi xuống, nói với Niệm Tuyết.

"Bệ hạ có nói cho ngươi, ta tìm ngươi có chuyện gì sao?".

Niệm Tuyết lắc đầu.

"Bệ hạ chỉ là nói với Niệm Tuyết, tiểu chủ tìm, sau đó nàng liền vội vàng đến thư phòng."

"Vậy ngươi ngồi xuống, ta từ từ nói với ngươi." Bùi Ngọc Nhi vẫy vẫy tay, ý bảo nàng lại đây ngồi.

"Chuyện không thể, vạn vạn không được." Niệm Tuyết vội vàng xua tay.

"Niệm Tuyết là tỳ, sao dám ngôi cùng tiểu chủ."

"Được rồi Niệm Tuyết, nơi này không có người ngoài, huống hồ nói cho cùng, ta ở trong cung cũng không có cái thân phận gì, không cần so đo nhiều như vậy, việc này còn phải nói rất lâu, ngươi cứ đứng như vậy sẽ mệt mỏi." Bùi Ngọc Nhi đứng dậy, đem Niệm Tuyết kéo đến trên ghế bên cạnh nàng, cường ngạnh ấn xuống.

https://thuviensach.vn

"Không được đứng lên, nếu không ta sẽ tức giận."

Niệm Tuyết không còn cách nào, cuối cùng cũng chỉ đành gật đầu đáp ứng. Lúc này Bùi Ngọc Nhi mới xem như vừa lòng, nàng lại ngồi trở lại vị trí ban đầu, sau đó nói:

"Nữ vương gia kia đến cung, phía sau nàng còn có một đội nhân mã đang hướng đến Vu Quốc, chờ bọn hắn đến, bệ hạ sẽ thiết yến khoản đãi bọn hắn, lúc đó ta sẽ múa một khúc, cho nên hôm nay gọi ngươi đến, chính là tìm ngươi thương lượng." Nói đến đây, Bùi Ngọc Nhi ngẩng đầu suy nghĩ một phen, sau đó mới nói:

"Ngươi tìm cho ta tám vị cung nữ tư sắc ổn, cũng sẽ biết múa, bắt đầu từ ngày mai, ta sẽ dẫn các nàng đến ngự hoa viên luyện múa, thời gian đại khái là nửa tháng, có thể chứ?".

Tư sắc ổn, cũng biết múa, trong cung, những cung nữ như vậy vẫn là không ít, Niệm Tuyết gật đầu.

"Được, sáng sớm ngày mai, nô tỳ sẽ mang tám vị cung nữ đến tìm tiểu chủ".

"Được, vậy cứ quyết định như thế."

Bùi Ngọc Nhi lại lôi kéo Niệm Tuyết thương lượng hồi lâu, đến khi màn đêm buông xuống, sự tình mới xem như được giải quyết. Niệm Tuyết đi rồi, một mình Bùi Ngọc Nhi ở đại điện lại bắt đầu nhảy múa, lại một lần nữa vì Vu Lạc Vũ múa, Bùi Ngọc Nhi nhất định phải đem điệu múa này diễn cực mĩ, làm cho nàng xem một đoạn đặc sắc tuyệt luân loan ca Phượng Vũ...

>N\

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 79

Sáng sớm hôm sau, Niệm Tuyết quả nhiên mang đến tám vị cung nữ, Bùi Ngọc Nhi đứng kiểm tra các nàng một phen.

Ngô...Tư sắc có thể cho qua, chỉ là không biết các nàng có chút căn cơ múa nào không.

Để mỗi người múa một đoạn, Bùi Ngọc Nhi vẫn tương đối hài lòng.

Năng lực làm việc của Niệm Tuyết thật sự rất mạnh, Bùi Ngọc Nhi hướng Niệm Tuyết gật đầu, những cung nữ này hoàn toàn có thể.

"Nếu tiểu chủ hài lòng, vậy Niệm Tuyết về Vĩnh Cát điện trước, có chút chuyện Niệm Tuyết vẫn chưa làm xong."

"Được, ngươi về trước đi."

Sau khi Niệm Tuyết rời đi, toàn bộ Dạ Yêu điện đều xuất động, Bùi Ngọc Nhi mang theo tám vị cung nữ mới đến đi Ngự Hoa viên. Lúc này đã vào giữa hè, hoa cỏ nơi đây quả nhiên nở rất tươi tốt, vài tòa giả sơn tinh xảo, bên cạnh còn có một hàng liễu xanh rì vươn bóng mát, từng con gió nhè nhẹ thôi qua, cành liễu dung đưa, bầu không khí tràn đầy hương hoa cỏ thanh đạm. Bùi Ngọc Nhi cực kỳ hài lòng với nơi này, giữa hè nóng bức nhưng nơi này lại rất mát mẻ, thật là một nơi cực thích hợp để luyện múa.

Bùi Ngọc Nhi vỗ vỗ tay.

https://thuviensach.vn

"Được rồi được rồi, mọi người đứng ngay ngắn, nghe ta nói, nhiệm vụ của chúng ta chính là vào nửa tháng sau, ngày bệ hạ thiết yến chiêu đại sứ giả Diệu Nghiêm cùng văn võ bá quan, chúng ta sẽ biểu diễn một vũ khúc. Động tác trong từ khúc ta đã sắp xếp xong, lát nữa ta sẽ múa thử một lần, sau đó sẽ dạy từng động tác một." Bùi Ngọc Nhi cất bước đi tới đi lui, tiếp lời.

"Về phần từ khúc, Niệm Tuyết đã đi làm rồi, có lẽ không đến vài ngày sẽ có người phối nhạc cho chúng ta. Cho nên, mấy ngày sắp tới, nhiệm vụ chính của chúng ta là phải luyện những động tác này thật thuần thục, sau đó chờ đội tấu nhạc đến sẽ kết hợp cùng nhau. Có ai thắc mắc gì không?"

"Không có ~~" Các cung nữ vội vàng phụ họa.

"Ân, vậy ta sẽ múa trước cho các ngươi xem, nhưng động tác của ta khác với các ngươi, chúng ta sẽ phối hợp cùng nhau." Bùi Ngọc Nhi nói xong, thấy bọn họ không có bất kỳ dị nghị gì. Nàng đứng yên, chuẩn bị xong tư thế, sau đó hai tay chuyển động, bất đầu múa.

Tất cả sự chú ý của mọi người đều tập trung vào Bùi Ngọc Nhi, hai tay của nàng tựa như có thể biến ảo thải điệp*, đôi chân lại như đang đạp mây. Bùi Ngọc Nhi nhắm hai mắt lại, đem bản thân phong bế trong thế giới của mình, trong thế giới đó không có bất kỳ tạp niệm nào, có chăng chỉ là vũ điệu kia, giữa những động tác. Bùi Ngọc Nhi xúc động mà múa, múa rất nghiêm túc, khóe miệng không tự chủ được mà câu ra một nụ cười, cũng chứng minh nàng đang vui vẻ thế nào. Tựa như trở về lúc còn bé, mà nơi đây chính là giữa núi rừng hoa cỏ ngập tràn, còn bản thân chính là tiên tử tự do tự tại.

Vũ khúc rất dài, Bùi Ngọc Nhi nhảy múa suốt khoảng thời gian gần một chung trà. Khi nàng nhảy xong, mồ hôi đã đầm đìa. Điệu múa vừa hết, tiếng vỗ tay nổi lên bốn phía, tuy không có nhiều người nhưng thanh âm lại rất lớn, mấy vị cung nữ trước mặt cơ hồ đều nhìn đến ngây dại, các nàng là

https://thuviensach.vn

cung nữ mà Niệm Tuyết tạm thời tìm đến, trước đó không ai biết Bùi Ngọc Nhi rốt cuộc là người thế nào, chẳng qua nghe Niệm Tuyết nói Ngọc Nhi tiểu chủ là là một cao thủ vũ đạo, lúc khiêu vũ tựa như tiên nữ hạ phàm vậy. Mấy vị cung nữ căn bản không tin, ồn ào nói Niệm Tuyết tỷ tỷ người cũng đừng thổi phồng quá như thế. Tiểu cung nữ các nàng không phải là chưa từng nhảy múc, khi sư phụ các nàng khiêu vũ cũng không có loại cảm giác thần thoại như Niệm Tuyết nói.

Niệm Tuyết cũng không tranh cãi, bĩu môi nói, nếu không tin ngày mai các ngươi cứ xem thì sẽ biết. Quả nhiên Niệm Tuyết nói đúng, không có chút thổi phồng, các nàng dường như đã nhìn thấy tiên nữ hạ phàm, cái loại cảm giác này, ai cũng không thể nói rõ tại sao lại xuất hiện, cũng có thể là vì Bùi Ngọc Nhi thật sự xinh đẹp như tiên nữ hạ phàm? Có lẽ là cảm giác khi Bùi Ngọc Nhi múa đã đặt cả bản thân vào đó? Hoặc cũng là cả hai....

Bùi Ngọc Nhi câu khóe miệng mỉm cười, tuy tiếng vỗ tay của họ làm nàng vui vẻ nhưng nhìn đến biểu tình của họ cũng cảm thấy lúng túng, mình chẳng qua chỉ là múa như bình thường, nét mặt của họ có phải quá phóng đại hay không? Bùi Ngọc Nhi lấy khăn tay nhẹ nhàng lau chùi trên trán, lúc này nàng mới cảm giác được mùa hè nóng bức đang thiêu đốt mình, mồ hôi trào ra như suối, phần lưng đã bắt đầu có cảm giác dinh dính, nhìn mặt trời chói chang trên đầu, Bùi Ngọc Nhi cười cười, hiện giờ chỉ mới là buổi sáng, chỉ mới bắt đầu thôi a.

"Khúc vừa nãy ta múa chính là vũ khúc mà hôm đó chúng ta sẽ trình diễn, bây giờ các ngươi hãy đứng thành một hàng, ta sẽ dạy những động tác này cho các ngươi, cố gắng nhớ a." Bùi Ngọc Nhi lớn tiếng chỉ huy.

Các cung nữ gật đầu nói vâng, sau đó tám người đứng thành một hàng. Bùi Ngọc Nhi thấy các nàng đã đứng ngay ngắn, liền bắt đầu dạy các nàng động tác thứ nhất... Bùi Ngọc Nhi dạy nghiêm túc, các cung nữ cũng học rất nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Hậu cung của Vu Quốc rất ít người, Ngự Hoa viên này ngày thường ngay cả một bóng người cũng không, hôm nay Bùi Ngọc Nhi lại mang đến một nhóm mỹ nữ ở đây luyện múa, cảnh đẹp thế này quả thật trêu chọc ánh mắt người khác. Chính là, Vưu Lăng Vi đứng đằng xa cũng đang âm thầm thưởng thức hết thảy những thứ này!

Hiện tại Vu Lăng Vi thật hận không thể bay đến tận trời, nàng thật không ngờ vận khí của mình lại tốt như vậy, sáng sớm không ngủ được đi tản bộ vài bước cũng có thể gặp nàng, bạch y nữ tử khiến Vưu Lăng Vi tìm thật cực khổ đó. Sáng nay Vưu Lăng Vi mới vừa đến nơi này, lại gặp được Bùi Ngọc Nhi, nàng tinh mắt vừa nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi liền vội vàng xoay người nấp vào một nơi khác, âm thầm nhìn chăm chú nhất cử nhất cử đằng xa.

Vưu Lăng Vi từ xa nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi nói gì đó với các cung nữ, sau đó nàng bắt đầu múa, sau đó khóe môi nàng nhàn nhạt câu ra một nụ cười, động tác lau mồ hôi của nàng, Vưu Lăng Vi càng nhìn càng si mê, nàng ấy cũng có một mặt như vậy? Vưu Lăng Vi nhớ, lúc nàng nhìn thấy bạch y nữ tử đó, nét mặt nàng tràn đầy hung tường, có chút đáng yêu a, mà hôm nay, nụ cười khẽ kia lại tựa như gió xuân, từng cơn từng cơn quét nhẹ vào lòng Vưu Lăng Vi. Đây quả nhiên cũng là một nữ tử khiến người say mê, Vưu Lăng Vi thầm nói.

Vốn Vưu Lăng Vi còn tưởng rằng hi vọng có thể tìm được bạch y nữ tử kia rất mong manh, nhưng hôm nay, ông trời đã cho mình được gặp lại nàng, cái này có phải đồng nghĩa với duyên phận không? Vưu Lăng Vi bất giác nở nụ cười, một nụ cười tà mị.

Xem ra phải tạo thời cơ đến gần nữ tử ghét mình đây rồi.

Vưu Lăng Vi nhìn trái phải, thấy bên cạnh đúng lúc có một cây đại thụ cành lá sum xuê, nàng vận khí, khinh công nhảy lên trên đại thụ đó. Đẩy ra

https://thuviensach.vn

vài cành lá cản trở tầm mắt, Vưu Lăng Vi nằm trên cành cây nhàn nhã nhìn Bùi Ngọc Nhi đứng cách đó không xa.

Bùi Ngọc Nhi tấ nhiên không biết những chuyện đang xảy ra đằng xa, nàng vẫn nghiêm túc dạy các cung nữ, không ngại phiền nhiễu mà nhiều lần làm cùng một động tác, đến khi các cung nữ đã ghi nhớ, nàng mới chuyển sang động tác kế tiếp, vẫn tiếp tục kiên nhẫn dạy. Cứ thế, luyện từ sáng đến gần trưa.

Bùi Ngọc Nhi ngẩng đầu nhìn trời một chút, sau đó vỗ tay thu hút sự chú ý của các cung nữ.

"Sáng nay luyện đến đây thôi,mọi người nhanh về dùng bữa, giờ mùi chúng ta vẫn sẽ tụ hợp ở đây. Buổi chiều có lẽ sẽ nóng hơn cho nên mọi người nhớ mang theo túi nước."

Các cung nữ đã nóng đến không chịu nổi, nghe được Bùi Ngọc Nhi nói vậy, trên mặt mọi người đều không giấu được sự mừng rỡ. Tám vị cung nữ sau khi thỉnh an Bùi Ngọc Nhi liền rối rít trở về cung, các nàng chỉ muốn về tẩy rửa, ăn chút gì đó rồi nghỉ ngơi một hồi. Mà Bùi Ngọc Nhi, nàng dĩ nhiên là mang theo những người ở Dạ Yêu điện, đi về phương hướng ngược lại trở về điện của nàng.

Vưu Lăng Vi đã sớm chờ thời khắc này, nàng tuy nằm trên cây, được cành lá che khuất không ít ánh mặt trời nhưng vẫn cảm thấy rất nóng. Thấy tám vị cung nữ đang đi đến chỗ nàng, Vưu Lăng Vi lập tức đứng dậy, nhảy khỏi cành cây. Các cung nữ đang vội vàng trở về, đột nhiên thấy có người xuất hiện liền hoảng sợ giật mình, vài người nhát gan không khống chế được đã kêu lên.

"Xuỵt." Vưu Lăng Vi vội vàng lên tiếng, các nàng cũng quá căng thẳng rồi. Vưu Lăng Vi ngẩng đầu xem xét, thấy Bùi Ngọc Nhi cũng không phát hiện mới yên tâm không ít.

https://thuviensach.vn

"Đừng la." Vưu Lăng Vi thấp giọng nói.

"Ngươi là ai?" Một cung nữ hỏi.

"Ta là khách quý mà bệ hạ Vu vương của các ngươi mời đến, bây giờ có vài vấn đề muốn hỏi các ngươi, phải thành thật trả lời."

Cung nữ kia hồ nghi nhìn Vưu Lăng Vi một chút, thấy nàng một thân cẩm y hoa lệ, khí độ bất phàm, huống chi hoàng cung thủ vệ sâm nghiêm nàng lại lui đến tự nhiên như thế, chắc hẳn thật sự là khách quý của bệ hạ? Nghĩ đến đây, cung nữ kia mới nói:

"Vấn đề gì?"

"Bạch y nữ tử lúc nãy dạy các ngươi múa, tên là gì? Ở cung điện nào?"

"Vị kia là Ngọc Nhi tiểu chủ, ở Dạ Yêu điện." Một cung nữ khác chen vào.

Tiểu chủ? Đây là thân phận gì? Vưu Lăng Vi có chút không hiểu, nàng không quá quen những cách gọi này của Vu Quốc, chẳng lẽ công chúa ở Vu Quốc đều được gọi là tiểu chủ sao? Vưu Lăng Vi cũng không suy nghĩ nhiều, lại tiếp lời:

"Trời nóng như vậy, sao các ngươi lại luyện múa ở đây? Sau này cũng sẽ đến ư?"

"Nghe tiểu chủ nói là nửa tháng sau bệ hạ sẽ thiết yến khoản đãi sứ giả của Diệu Nghiêm, mà ngày đó, bọn ta sẽ hiến vũ, cho nên trong nữa tháng này, bọn ta sẽ ở đây luyện múa."

Hắc! Tin tức này đối với Vu Lăng Vi mà nói, thật đúng là thiên đại tin tốt, không chỉ trong nửa tháng tới, ngày nào cũng có thể nhìn thấy vị công chúa tên Ngọc Nhi kia ở đây khiêu vũ, hơn nữa chờ đến khi người của

https://thuviensach.vn

mình vận chuyển công phẩm đến, mình còn có thể nhìn thấy nàng độc vũ trên yến hội. Nghĩ đến đây, Vưu Lăng Vi không liền không nhịn được mà cười lớn.

Cung nữ đứng cạnh đó nhìn nữ tử mỹ mạo trước mắt đột nhiên bật cười, đều có chút không hiểu gì.

"Còn có vấn đề gì muốn hỏi không?" Nếu không có chuyện gì nữa, các nàng muốn nhanh trở về một chút, mệt mỏi cả buổi sáng, giờ các nàng chỉ muốn về nghỉ ngơi.

"Không còn gì nữa." Ý thức được bản thân thất thố, Vưu Lăng Vi vội vàng điều chỉnh tâm tình, bắt đầu trở lại nghiêm túc, Vưu Lăng Vi khoát tay.

"Các ngươi có thể đi xuống."

Chờ sau khi những cung nữ kia rời đi, nét mặt nghiêm túc của Vưu Lăng Vi lại kéo ra ý cười.

Phải làm sao có thế đến gần vị tiểu chủ tên Ngọc Nhi đó chứ? Nhìn dáng vẻ lúc trước của nàng giống như có rất nhiều địch ý với mình, hơn nữa dường như còn rất khó gần a. Lần này Vưu Lăng Vi có chút phạm khó, có thể cùng Vu vương nói chuyện là bởi vì cả hai có chung đề tài, bất luận là quốc sự hay việc riêng. Nhưng mà... nữ tử như Ngọc Nhi, thật đúng là mang cho người khác cảm giác khó gần a.

Vưu Lăng Vi lắc đầu, cũng xoay người đi về Cảnh Duyệt, trước tiên không nghĩ nữa, dù sao vẫn còn nửa tháng. Vưu Lăng Vi chuẩn bị mỗi ngày đều đến nơi này xem các nàng luyện múa, nàng cũng không tin không đợi được cơ hội thích hợp cùng Ngọc Nhi tiểu chủ kia trò chuyện đôi câu.

#D i

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 80

Thời điểm Vu Lạc Vũ đang ở Vĩnh Cát Điện vội vàng phê duyệt tấu chương, Tiểu công công gõ cửa tiến điện, nói ngoài cửa Hách Liên tướng quân có việc cầu kiến.

Cữu cữu? Vu Lạc Vũ gật đầu nói:

"Truyền."

Tiểu công công lui xuống, chỉ một lát sau, Hách Liên tướng quân liền bước vào, hắn một thân cung bào, tư thế oai hùng hiên ngang thay cho khôi giáp, hiện tại Hách Liên tướng quân nhìn giống như vị lão nhân hòa ái dễ gần.

"Thần khấu kiến bệ hạ, ngô vương vạn tuế!" Hách Liên tướng quân quỳ một gối xuống, chắp tay hành lễ.

"Đứng lên đi." Vu Lạc Vũ buông bút trong tay.

"Không biết tướng quân tìm cô vương có chuyện gì?".

Hách Liên tướng quân đứng lên, nhìn Vu Lạc Vũ nói tiếp.

"Là như thế này, sau khi thần từ chiến trường Diệu Nghiêm trở về, dần cảm giác thân thể không khỏe, nghĩ đến đã không thể đảm nhiệm chức vị đại tướng quân này, vì lẽ đó...".

"Cho nên tướng quân muốn từ quan?" Vu Lạc Vũ chặn lời nói Hách Liên tướng quân, giúp hắn nói ra.

https://thuviensach.vn

"Vâng." Hách Liên tướng quân lại cung kính cúi người.

Vu Lạc Vũ không lên tiếng, nàng nhìn Hách Liên tướng quân, cữu cữu của nàng, cảm giác vị đại tướng quân hăng hái năm đó trong chớp mắt đã biến thành một lão giả đầu đầy tóc bạc, đã sắp đến tuổi xế chiều. Thời gian nhanh quá, năm tháng không buông tha người a.

"Huân nhi năm nay bao nhiêu tuổi?" Vu Lạc Vũ lên tiếng hỏi Hách Liên tướng quân, ngụ ý cũng là chuẩn thỉnh cầu Hách Liên tướng quân từ quan.

Mà Huân nhi trong miệng Vu Lạc Vũ, là nhi tử duy nhất dưới gối Hách Liên tướng quân, Hách Liên Huân. Theo lý thuyết Vu Lạc Vũ làm biểu tỷ, đối với biểu đệ, nàng nên thân chút mới đúng, nhưng bất đắc dĩ một người trong cung một người ngoài cung, lại quân thần có khác, số lần gặp mặt có thể đếm trên đầu ngón tay, vì vậy cho tới bây giờ, Vu Lạc Vũ thậm chí còn không rõ ràng nhi tử duy nhất của hắn năm nay bao nhiêu tuổi.

"Hồi bệ hạ, tiểu nhi nay vừa mới bước qua tuổi học hành, chỉ sợ chức đại tướng quân, hắn định là không thể đảm nhiệm".

Mới bước qua tuổi học sao, Vu Lạc Vũ bất đắc dĩ cười cười, quả thật cũng có chút quá nhỏ.

"Vậy nếu là tướng quân từ quan, theo ngài, trong quân ai đảm nhiệm chức vị này hoàn toàn xứng đáng?".

Hách Liên tướng quân cúi đầu suy nghĩ một phen, mới nói:

"Vương Khuê thì sao? Thần với người này cộng sự nhiều năm, hắn tuy ở ngoài có chút ham mê nữ sắc, trên chiến trường cũng có năng lực, dũng mãnh thiện chiến, coi như là có dũng có mưu, huống hồ hắn giữ chức Tả tướng quân nhiều năm, trong lúc đó vẫn an phận thủ thường. Cho nên thần cho rằng chức vị đại tướng quân nếu cho hắn làm, hắn có thể đảm nhiệm được".

https://thuviensach.vn

Vương Khuê! Hách Liên tướng quân vừa nói, Vu Lạc Vũ vẫn không bất ngờ. Quả thật nếu không có vấn đề gì, ấn hiện nay mà nói hắn quả thật là người được chọn cho chức đại tướng quân. Nhưng từ sau khi xảy ra sự việc kia, cũng khiến Vu Lạc Vũ không thể không suy nghĩ một phen. Việc Vu Lạc Vũ giết chết đệ đệ Vương Võ của hắn, nếu là dựa vào tính tình thẳng thắn của Vương Khuê, dù không làm ra chuyện gì thì tối thiểu cũng nên tìm đến Vu Lạc Vũ hỏi rõ, dù sao người chết là thân đệ đệ của hắn.

Nhưng sau khi từ chiến trường Diệu Nghiêm trở về, bao nhiêu ngày trôi qua, Vương Khuê chẳng những chưa tìm Vu Lạc Vũ, hơn nữa lúc trên triều vẫn như thường, tựa hồ việc này dường như chưa từng xảy ra.

Biểu hiện Vương Khuê như vậy, thực sự làm cho Vu Lạc Vũ kinh ngạc một phen, sau đó chính là có sự đề phòng với hắn. Vương Khuê không làm ầm ĩ vốn nên là chuyện tốt, nói rõ đại thần của nàng thức thời, biết đúng mực. Nhưng cũng không biết vì cái gì, trong lòng Vu Lạc Vũ luôn có chút băn khoăn với Vương Khuê. Cho nên chức đại tướng quân này, nói cái gì Vu Lạc Vũ cũng sẽ không để cho Vương Khuê đảm nhiệm. Đại tướng quân tay cầm trọng binh, hổ phù nơi tay, nếu trước đó hắn đều là nén giận, chờ thời khắc này đến, vậy Vu Lạc Vũ chẳng phải là lật thuyền trong mương, chính mình trợ hắn tạo phản sao!

"Tướng quân cảm thấy, hữu tướng quân Xương Kiện như thế nào?" Vu Lạc Vũ tay phải xoa xoa huyệt thái dương, từ chối đề nghị của Hách Liên tướng quân.

Nghe vậy, Hách Liên tướng quân lâm vào sửng sốt, hắn không nghĩ tới Vu Lạc Vũ sẽ từ chối hắn. Nhưng nháy mắt, Hách Liên tướng quân lập tức điều chỉnh suy nghĩ, Xương Kiện người kia, làm người cũng là không sai, hơn nữa có vẻ thanh liêm, xem như một vị trung thần, chính là khuyết điểm duy nhất của hắn là không có gan như Vương Khuê, nhưng phương diện mưu lược cũng là không thua Vương Khuê bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

"Xương Kiện tinh thông mưu lược, mặc dù trên chiến trường không như Vương Khuê dũng mãnh nhưng là không quá nhiều trở ngại, dù sao tướng quân không phải binh sĩ, không cần phải đứng ở tiền phương." Hách Liên tướng quân ăn ngay nói thật, không chỗ nào giấu diếm, Xương Kiện tuy cũng có khả năng đảm nhiệm chức đại tướng quân, nhưng nói đến vẫn là không thích hợp như Vương Khuê. Chỉ là bệ hạ... Hách Liên tướng quân giương mắt nhìn Vu Lạc Vũ, nói vậy Vương Khuê có chỗ nào làm cho bệ hạ không tín nhiệm rồi, dù sao đại tướng quân, chức quan như vậy, chỉ cần không cẩn thận, sẽ có nguy cơ mất nước.

Vu Lạc Vũ vừa lòng gật đầu.

"Nếu tướng quân cũng cảm thấy Xương Kiện không tệ, vậy chờ sáng sớm ngày mai, liền tuyên đọc đi." Thấy Hách Liên tướng quân gật đầu, việc này coi như đã quyết định rồi, Vu Lạc Vũ hướng tới Hách Liên tướng quân cười, nói:

"Cữu cữu ở quý phủ cần tu dưỡng thân thể, nhưng là đừng quên Huân Nhi, chờ Huân Nhi đến tuổi hai mươi, cô vương thật muốn hắn làm đại tướng quân!" Chức đại tướng quân Vu quốc, vô luận nói như thế nào, Vu Lạc Vũ tin tưởng nhất vẫn là Hách Liên gia, dù sao cũng có quan hệ có huyết thống.

"Đó là tất nhiên" Hách Liên tướng quân thở dài phụ họa nói.

"Nếu là bệ hạ không có việc gì , vậy thần lui xuống trước."

Vu Lạc Vũ gật đầu

"Đi xuống đi"

Hách Liên tướng quân đi rồi, Vu Lạc Vũ nhìn tấu chương trên bàn bất đắc dĩ cười cười, thật sự là tất cả mọi chuyện bất lợi đều cùng ở một thời khắc ùa đến mình, hiện tại ngay cả Hách Liên tướng quân mình tín nhiệm

https://thuviensach.vn

cũng từ quan, toàn bộ trên triều đình Vu Lạc Vũ có thể tín nhiệm cũng chính là Văn Duẫn, Vu Quốc ngươi lừa ta gạt, chẳng lẽ ông trời thật sự không muốn để cho chính mình, một nữ tử đến chưởng quản quốc gia này? Không muốn đẩy mình khỏi ngôi vị hoàng đế nhưng lại để cho bản thân tận mắt thấy Vu quốc diệt vong?!

Mấy ngày kế tiếp, Xương Kiện đã ngồi trên vị trí đại tướng quân, Hách Liên tướng quân đem nửa khối hổ phù giao cho hắn làm. Trong suốt thời gian này Vu Lạc Vũ luôn luôn âm thầm nhìn chăm chú vào biểu hiện Vương Khuê, nhưng rất kỳ quái, hắn tựa hồ đối với việc này tuyệt không để ý, thật sự rất kỳ quái a, Vu Lạc Vũ âm thầm lắc đầu.

Mà mặt khác, Vưu Lăng Vi có vẻ khá nhàn nhã, trải qua mấy ngày bí mật theo dõi, nàng đã hoàn toàn nắm giữ thời gian Bùi Ngọc Nhi dạy múa, hơn nữa mỗi ngày, nàng sẽ nằm ở phía trên cây đại thụ, thưởng thức kỹ thuật nhảy tuyệt mỹ của Bùi Ngọc Nhi, từ đầu đến cuối.

Ban đầu, Vưu Lăng Vi chỉ là một mình nằm ở trên nhánh cây lẳng lặng thưởng thức, nhưng sau đó, nàng cảm thấy, nàng thích nữ tử Bùi Ngọc Nhi này. Bùi Ngọc Nhi là nữ tử tính tình ngay thẳng, ban đầu nàng cùng vài vị cung nữ cũng không quen thuộc, cho nên cũng chỉ có bổn phận dạy các nàng những động tác múa. Nhưng dần dần, trải qua vài ngày ở chung, các nàng tựa hồ đã quen, thành thạo rất nhiều, trên mặt Bùi Ngọc Nhi dần dần bắt đầu hiện ra nụ cười xinh đẹp dạt dào, nhảy múa mệt mỏi các nàng sẽ cùng nhau nghỉ ngơi, trong lúc đó cũng sẽ truy đuổi đùa giỡn một phen. Vưu Lăng Vi cảm giác nàng càng ngày càng bị nữ tử trước mắt với tính cách sang sảng này hấp dẫn. Đó là nữ tử nàng chưa từng gặp qua nhưng lại làm cho người ta có cảm giác quen biết càng lâu càng thích, tựa hồ vĩnh viễn sẽ không chán, mãi mãi đều có mới mẻ, càng ngày càng thích. Trong lòng Vưu Lăng Vi, Bùi Ngọc Nhi giống như mỹ tửu bị ẩn giấu sâu trong hầm, cho dù bị che dấu nhưng hương thơm từ sớm đã tỏa ra.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Vưu Lăng Vi vẫn nằm trên cây đại thụ chờ Bùi Ngọc Nhi đến, quan sát nàng ước chừng mấy ngày, Vưu Lăng Vi nhìn sắc trời, nàng có lẽ đã sắp đến. Bùi Ngọc Nhi là người rất đúng giờ, mỗi ngày vào đúng thời gian kia, nàng nhất định sẽ tới, không nhiều một khắc cũng sẽ không thiếu một khắc.

Quả nhiên, không tới một cái chớp mắt, Vưu Lăng Vi đã thấy nữ tử nàng tâm tâm niệm niệm một thân tố sam ngày thường đang đếm, khóe miệng Vưu Lăng Vi khẽ cong lên, nữ tử này thật sự là khiến người khó nhịn, càng xem càng làm cho người ta yêu thích. Vưu Lăng Vi không hề che lấp sự tán thưởng với Bùi Ngọc Nhi, ai bảo nàng cũng là nữ tử hào sảng như vậy, thích chính là thích, Vưu Lăng Vi thích nàng, thích đến mỗi ngày trở về cung điện đều nhớ nàng.

Mà hôm nay, Vưu Lăng Vi chú ý tới một chuyện, hiển nhiên làm cho nàng càng thêm hân hoan nhảy nhót! Ngày thường Bùi Ngọc Nhi sẽ luôn cùng một đoàn cung nhân từ Dạ Yêu Điện đi vào Ngự Hoa Viên này, mà hôm nay phía sau nàng thế nhưng chỉ có một cung nữ. Chỉ có các nàng hai người, chuyện này đối Vưu Lăng Vi mà nói thật đúng là thiên đại chuyện tốt!

Toàn bộ buổi sáng, Vưu Lăng Vi đều có chút không yên lòng, nàng biết cơ hội của nàng đã tới. Lát nữa, khi nàng ấy đã luyện múa xong, nàng phải đi chặn lại vị công chúa gọi là Ngọc Nhi kia, bởi vì cơ hội chỉ sợ cũng chỉ có lúc này, nàng có được cơ hội, nhất định sẽ tận dụng kéo gần quan hệ với vị công chúa này, ít nhất có thể nói chuyện với nhau một phen. Thời gian từng chút từng chút trôi qua, càng đến gần, Vưu Lăng Vi càng cảm giác tim đập vô cùng nhanh. Vưu Lăng Vi thở khẽ hai lần, tay trái vỗ vỗ ngực, chặn cảm giác khẩn trương.

https://thuviensach.vn

Sao lại thế này? Vưu Lăng Vi thầm tự hỏi, cái cảm giác này nàng nhớ rõ, mấy chục năm trong cuộc đời có thể đếm được trên đầu ngón tay, hơn nữa hôm nay lại là đối với một nữ tử có cảm giác như vậy, Vưu Lăng Vi thật sự kinh ngạc đến cực điểm, nàng cũng không nghĩ tới, người chưa bao giờ thiếu nữ nhân như mình, lại có một ngày cũng sẽ đối một nữ tử động cảm giác như vậy. Vưu Lăng Vi nhìn Bùi Ngọc Nhi đang cười vui vẻ cách đó không xa, khóe miệng câu ra một nụ cười tự tin, chỉ bằng cảm giác đã biết, Vưu Lăng Vi quyết định, nàng nhất định sẽ chiếm được nữ tử trước mắt này!

Đảo mắt đã sắp đến buổi trưa, Bùi Ngọc Nhi ngẩng đầu nhìn trời, sau đó nói với tám cung nữ:

"Mọi người trở về nghỉ ngơi đi, một lát chúng ta lại đến luyện".

"Nga ~~" Các cung nữ phát ra tiếng kêu vui vẻ, đã nhiều ngày, các nàng mặc dù cũng đã từ từ quen, nhưng trời nóng như vậy, mọi người vẫn là muốn nghỉ ngơi a.

Cung nữ đi rồi, Bùi Ngọc Nhi sửa sang lại y phục của mình, lại đi đến trước bàn đá cầm lấy túi nước uống mấy ngụm. Mà tiểu cung nữ ở Dạ Yêu điện cũng là nóng chịu không nổi, liên tiếp lôi kéo tchủ chúng ta trở về đi, chạy nhanh trở về đi. Bùi Ngọc Nhi buồn cười gật đầu, tinh nghịch dùng tay chỉ chỉ cái trán tiểu cung nữ, miệng còn không ngừng cười nhạo:

"Ngươi a, có chút đau khổ đều ăn không được".

Tiểu cung nữ kia cũng không nói gì, chỉ ngượng ngùng cười cười, Bùi Ngọc Nhi bất đắc dĩ lắc đầu, giúp đỡ tiểu cung nữ thu thập chút đồ mang đến. Nhưng đến khi các nàng xoay người muốn đi, lại bị một người ngăn cản.

Bùi Ngọc Nhi phút chốc hai mắt trợn to.

https://thuviensach.vn

"Là ngươi!".

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 81

Vưu Lăng Vi cười khanh khách gật đầu.

"Là ta."

"Sao ngươi lại ở đây." Sắc mặt Bùi Ngọc Nhi đầy phòng bị.

"Nếu ta nói là đúng lúc đi ngang qua, ngươi tin không?"

"Không tin!" Sau khi ném ra lời này, Bùi Ngọc Nhi liền đi vòng qua người Vưu Lăng Vi.

"Này này này, đừng đi, đừng đi." Vưu Lăng Vi vội vàng tiến lên ngăn trở.

Một tay Vưu Lăng Vi nắm lấy ống tay áo Bùi Ngọc Nhi, Bùi Ngọc Nhi dùng hết sức hất ra, nhưng khí lực của Vưu Lăng Vi lớn đến kinh người, lúc Bùi Ngọc Nhi cảm giác cánh tay sắp gãy ra, bàn tay của Vưu Lăng Vi vẫn vững vàng nắm ở nơi đó không nhúc nhích. Bùi Ngọc Nhi nghiêng đầu, tức giận đạp Vưu Lăng Vi, hiển nhiên là đã rất khẩn cấp. Bên kia Vưu Lăng Vi da mặt dầy cười hắc hắc, nói:

"Ngươi đừng đi, ta sẽ buông tay."

"Ân." Không tình nguyện cất lời, Bùi Ngọc Nhi chán ghét dùng sức phủi phủi tay áo mình, tựa như Vưu Lăng Vi là một người cực kỳ chán ghét. Vưu Lăng Vi đem tất cả những thứ này nhìn vào mắt, có chút lúng túng bĩu môi, nha đầu này cũng quá thẳng thắn rồi?! Lại không chút nào che dấu lộ

https://thuviensach.vn

vẻ chán ghét trước mặt mình? Vưu Lăng Vi cúi đầu nhìn y phục của mình, trong lòng cực kỳ bất bình.

Mình bẩn đến thế sao? Dù gì cũng là một vương gia!

"Chạy mau!!" Trong khoảnh khắc Vưu Lăng Vi cúi đầu này, Bùi Ngọc Nhi chờ đúng thời cơ, kéo lấy tiểu cung nữ vẫn đang chưa hiểu gì đang đứng bên cạnh chạy mất, Bùi Ngọc Nhi vừa chạy vừa nói thầm, bảo ta đừng đi, nói đùa gì thế! Ta cũng không có quen biết ngươi, bây giờ không chạy còn đợi lúc nào?

Một câu này của Bùi Ngọc Nhi tựa như sét đánh, Vưu Lăng Vi có chút ngây người đứng yên tại chỗ, chuyện này hoàn toàn khiến nàng rối bởi không hiểu ra sao, đây là tình huống gì? Chạy mau?

Sau khi đã hiểu ra, Vưu Lăng Vi ở phía sau không khống chế được mà cười lớn, Ngọc Nhi tiểu chủ này cũng không khỏi quá đáng yêu rồi?! Chỉ dựa vào vài bước chân như tôm búng của nàng ấy thì có thể chạy đến nơi nào? Lòng đùa giỡn của Vưu Lăng Vi nổi lên, cũng không dùng toàn lực đuổi theo mà chỉ chậm rãi theo sau, luôn duy trì khoản cách mười mấy thước, không xa cũng không gần.

Trời đang vào lúc nóng nhất, Bùi Ngọc Nhi còn kéo theo một tiểu cung nữ thở hổn hển, các nàng đang chạy như điên trong hậu cung, mồ hôi tuôn như suối, Bùi Ngọc Nhi cảm thấy nàng rất muốn mắng người! Ngự Hoa viên cùng Dạ Yêu điện sao lại cách xa nhau như vậy! Vừa chạy vừa quay đầu nhìn Vưu Lăng Vi, khoảng cách vẫn xa như vậy, Bùi Ngọc Nhi biết nàng ta đang trêu đùa mình, tuy không có chút vấn đề, nhưng vấn đề là Bùi Ngọc Nhi căn bản không muốn đùa cùng nàng!

"Ngươi xong chưa a!" Rốt cuộc không chạy nổi nữa, Bùi Ngọc Nhi dừng lại thở hổn hển, lớn tiếng phát hỏa với Vưu Lăng Vi. Thời tiết oi bức, người

https://thuviensach.vn

cung oi bức theo, Vưu Lăng Vi còn không biết sống chết hắt nước trên đầu nàng, Bùi Ngọc Nhi không đánh nàng đã là phúc của nàng rồi.

Vưu Lăng Vi ở phía xa, nụ cười sắp đến mang tai, nàng đi đến bên người Bùi Ngọc Nhi, đưa cho nàng một cái khăn tay.

"Lau chút không?"

Bùi Ngọc Nhi đứng lên, đoạt lấy chiếc khăn, trong lúc đó, Bùi Ngọc Nhi vẫn luôn trừng mắt nhìn Vưu Lăng Vi, Vưu Lăng Ví hé miệng cười, dường như rất có hứng thú.

"Ánh mắt ngươi không mỏi sao?"

"Mỏi cũng phải trừng ngươi!"

"Ngươi ghét ta như vậy sao?" Chuyện này khiến Vưu Lăng Vi kinh ngạc, hai người chạm mặt nhau không nhiều a, nàng sao lại ghét mình như vậy?

"Nếu vậy thì chính là ghét đấy!" Bùi Ngọc Nhi nói xong, nghiêng đầu liếc nhìn xung quanh thấy cách đó không xa có một bàn đá, cũng không quan tâm đến Vưu Lăng Vi nữa, nàng kéo tiểu cung nữ đi thẳng đến đó, nàng không định chạy, hơn nữa nhìn bộ dáng của nữ vương gia kia sẽ không để nàng chạy, nếu như vậy, Bùi Ngọc Nhi còn không bằng tìm thêm một chỗ râm mát, nhìn thử xem vị nữ vương gia này rốt cuộc tìm nàng có chuyện gì.

Nâng tay nhận lấy túi nước mà cung nữ đưa đến, Bùi Ngọc Nhi uống từng ngụm lớn. Sau đó nàng thấy Vưu Lăng Vi cũng đi đến chỗ nàng. Bùi Ngọc Nhi nghiêng người đưa lưng về phía Vưu Lăng Vi, tiếp tục uống.

"Sao ngươi lại ghét ta như vậy a." Vưu Lăng Vi vẫn không từ bỏ, tiếp tục đi đến trước mặt Bùi Ngọc Nhi, thái độ tương đối thành khẩn.

https://thuviensach.vn

"Chẳng lẽ tự ngươi vẫn không ngộ ra sao?"

"Là bởi vì chiến sự giữa Diệu Nghiêm cùng Vu Quốc?" Nàng nghĩ nên là lý do này, bởi vì cả hai không cùng xuất hiện được mấy lần, cộng lại tất cả cũng chỉ có hai lần, trừ chuyện này ra, Vưu Lăng Vi thật sự không biết còn có chuyện gì khiến nàng ghét mình như vậy.

"Không chỉ vậy!"

Cái gì? Còn có chuyện khác sao? Vưu Lăng Vi có chút không thể tiếp nhận sự thật này, nàng tự kiểm điểm bản thân một chút, bản thân tương đối tốt, ở Diệu Nghiêm, mình không phải chính là chủ nhân người gặp người thích sao, thế nào mà đến miệng của nàng lại giống như quả lê thối rửa vậy.

"Còn có gì ư? Ngươi nói xem."

"Sự ích kỷ của ngươi làm người ta chán ghét, Diệu Nghiêm quốc chết mười vạn binh sĩ, ngươi đã sớm quên mất nhỉ, nhưng ta vẫn còn nhớ. Trong mắt ngươi, bọn họ chính là công cụ, là công cụ để diệt Vu Quốc, mà đây chính là chỗ khác biệt của Diệu Nghiêm cùng Vu Quốc chúng ta. Ở Vu Quốc, những binh lính này chính là con dân của Vu vương, là con dân mà nàng ấy phải bảo vệ. Ngươi chắc chắn sẽ không biết, mấy trăm năm qua, chúng ta rõ ràng có thể khiến Diệu Nghiêm diệt quốc, nhưng Vu Quốc lại không, nguyên nhân chủ yếu ư?" Bùi Ngọc Nhi nhẹ xuy một tiếng, sự khinh thường toàn bộ đều viết trong mắt, nàng nhìn Vưu Lăng Vi, nói:

"Đây chính là nguyên nhân ta ghét ngươi, có đủ hay không?"

"Đủ." Vưu Lăng Vi bất đắc dĩ cười cười, tiếp đó đi đến ngồi vào bàn đá bên cạnh nàng, trong lúc này, hai ngươi đều không nói câu nào, đến khi Bùi Ngọc Nhi có chút không thể nhịn được nữa, Vưu Lăng Vi mới khoan thai mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Ngươi ở hoàng cung lâu như vậy, ta vốn còn trưởng rằng ngươi đối với những chuyện này đã thấy đến quen thuộc rồi chứ."

"Có ý gì?"

Vưu Lăng Vi thở dài.

"Hoàng thất người nào không tuyệt tình? Không tuyệt tình làn sao có thể thủ trụ quốc gia này? Ta tin tưởng Vu vương của các ngươi cũng sẽ có lúc như vậy. Diệu Nghiêm trong một đêm chết hơn mười vạn người, ta có thể làm gì đây, tấn công Vu Quốc của các ngươi cũng là sứ mạng mà các triều đại Diệu Nghiêm chúng ta cần phải làm, bởi vì người Diệu Nghiêm là vì chiến mà sinh, bầu nhiệt huyết trong xương của bọn họ không phải chỉ cần nói không thì sẽ biến mất. Những người đã chết, ta đều hậu táng, người nhà bọn họ cũng đã bồi thường thỏa đáng, ta có thể làm cũng chỉ có thể này, dẫu sao tử trận chính là tử trận, có khó chịu hơn nữa bọn họ cũng không thể sống lại. Ta đã vi phạm lệnh của các tổ tiên, vĩnh viễn cùng Vu Quốc ký hiệp ước, nói không chứng người Diệu Nghiêm còn đang phỉ nhổ một vương gia như ta đấy." Vưu Lăng Vi nghiêng mặt nhìn Bùi Ngọc Nhi, nét mặt có chút tịch mịch, đôi mắt màu nâu lộ vẻ không biết làm sao.

"Huống chi, nói lại một chút, Diệu Nghiêm chết nhiều người như vậy, không phải tất cả dêu do các ngươi tự tay giết sao?

"Ta..." Lúc này Bùi Ngọc Nhi cũng có chút lắp bắp, nàng không hiểu chính trị, nhưng sống cùng Vu Lạc Vũ thời gian lâu như vậy, chiến sự này nàng vẫn biết một chút, dùng đúng sai có lẽ không thể nói rõ vấn đề này, Diệu Nghiêm giết người Vu Quốc, nếu Vu Quốc không phản kích, chết càng nhiều chính là người Vu Quốc. Phản kích trong một đêm, Diệu Nghiêm lại chết hơn mười vạn người. Tất cả những thứ này rốt cuộc cũng không phải tất cả trách nhiệm của Diệu Nghiêm quốc? Ai bảo bọn họ khiêu khích trước, nếu bọn họ không cố tấn công Vu Quốc thì hết thảy đều không có chuyện gì sao? Nhưng nói đi nói lại, Diệu Nghiêm mỗi triều đại đều tiến

https://thuviensach.vn

đánh Vu Quốc, trăm năm như vậy sớm đã thành thói quen, đây đã trở thành sứ mạng của bọn họ, di nguyện tổ tiên chính là để Vu Quốc diệt quốc, thân là tử tôn, các nàng có thể không đi làm sao, hơn nữa lại là một đất nước hiếu chiến như vậy.

Cho nên nghĩ nghĩ lại, tâm tình Bùi Ngọc Nhi cũng bắt đầu trở lại bình thường, chuyện đã qua rồi, dù có nói nữa cũng không có ý nghĩa, có điều việc này cũng khiến Bùi Ngọc Nhi hiểu rõ, thì ra mọi việc không chỉ trắng đen đúng sai, giữa chúng còn có màu xám.

"A...." Vưu Lăng Vi đột nhiên vươn tay duỗi người.

"Thật là phức tạp a, ngươi nói có đúng hay không?" Vưu Lăng Vi nhìn Bùi Ngọc Nhi, đôi mắt to chớp chớp nghịch ngợm.

"Ân." Bùi Ngọc Nhi có chút lúng túng gật đầu một cái.

"Ngươi dường như cùng lúc trước....cảm giác không quá giống nhau."

"Cảm giác lúc trước là thế nào?"

"Khốn kiếp."

"...." Vưu Lăng Vi không nói gì nữa, nha đầu này quả thật không nói lời khiến người ta kinh ngạc đến chết sẽ không ngừng a, sao có thể nói chuyện thẳng như vậy chứ?!

"Vậy bây giờ thì sao?" Vưu Lăng Vi nghịch ngợm cười một tiếng, khóe mắt cong cong, lúc này, nàng lại cảm thấy vui vẻ. Nếu nàng đoán không lầm, Bùi Ngọc Nhi đã dỡ xuống không ít phòng bị, cái này có tính là đã trò chuyện được đôi câu không?

"Bây giờ so với khốn kiếp, tốt hơn một chút." Bùi Ngọc Nhi bĩu môi, không mặn không nhạt nói.

https://thuviensach.vn

"A, tốt hơn một chút cũng là tốt a."

Bùi Ngọc Nhi liếc mắt nhìn nàng.

"Rốt cuộc ngươi muốn nói gì?" Nhìn sắc trời một chút, giằng co lâu như vậy đã sớm đến buổi trưa, nếu vẫn tiếp tục kì kèo, ngọ thiện nàng cũng không thể ăn được nữa.

"Chính là muốn cùng ngươi làm bạn a, trong cung này quả thực quá nhàm chán."

"Ngươi cảm thấy hai chúng ta có thể làm bạn?" Bùi Ngọc Nhi hiển nhiên vô cùng kinh ngạc, không nói nàng ta là người Diệu Nghiêm, chỉ dựa vào việc nàng mặt dày ở đây, lỡ như bị Vu Lạc Vũ biết, nhất định sẽ lại ầm ĩ một trận, đến lúc đó cũng không biết là lột da nữ vương gia kia, hay là lột da mình nữa.

"Sao lại không được, ta lại không làm gì, chỉ mà muốn cùng ngươi tán gẫu một chút. Hơn nữa yêu cầu của ta cũng không nhiều, lúc gặp mặt ngươi đừng đánh ta là được." Vưu Lăng Vi lại cười đùa cợt nhã.

"Quay về rồi hẵn nói, ta phải đi về trước, buổi chiều còn phải luyện múa." Bùi Ngọc Nhi khoát khoát tay, kéo tiểu cung nữ đang đứng phơi nắng đến sắp bất tỉnh kế bên đi mất. Người này không cách nào khai thông, phải cách càng xa càng tốt, có thể kéo dài một ngày thì tốt một ngày.

"Vậy buổi chiều ta sẽ chờ ngươi ở đây!" Vưu Lăng Vi hướng thân ảnh của Bùi Ngọc Nhi vẫy tay, cũng không có ý định đuổi theo nàng. Theo nàng thấy, độ tiến triển là tương đối không tệ. Nữ tử như Bùi Ngọc Nhi, nếu gấp rút tấn công có khi sẽ thảm bại, phải từng bước từng bước, từ từ cảm hóa nàng.

Quả nhiên, thời gian bị trì hoãn quá lâu, Bùi Ngọc Nhi vừa dùng cơm xong, ngay cả ngồi đều không thể ngồi được bao lâu lại vội vàng đi đến

https://thuviensach.vn

Ngự Hoa viên. Giờ phút này nàng thật hận nữ vương gia đó, cái này không liên quan đến chuyện quốc gia đại sự, trăm họ ly tán. Mà là hận nàng lãng phí thời gian của mình, thời gian nghỉ trưa a, Bùi Ngọc Nhi lúc này toàn thân bủn rủn, ánh mắt cũng sắp không mở ra được.

Toàn bộ buổi chiều, Bùi Ngọc Nhi luôn ở trạng thái không tập trung, nàng đã quá mệt mỏi. Hằng ngày, vào giờ ngọ nàng đã có thói quen nghỉ ngơi, nhưng đột nhiên lại thay đổi, chuyện này căn bản khiến người khác không chịu nổi. Rốt cuộc gần đến lúc mặt trời lặn, Bùi Ngọc Nhi chính là chờ thời khắc này, nàng vội vàng giải tán mấy vị cung nữ luyện múa. Sau đó mang tiểu cung nữ vội vàng muốn trở về Dạ Yêu điện ngủ bù.

Nhưng ai ngờ.... một tiếng 'đợi đã', nghe vào tai Bùi Ngọc Nhi thật giống như ngũ lôi oanh đỉnh.

Lại là...lại là nữ vương gia đó!!! Bùi Ngọc Nhi quả thực là sắp điên rồi, nếu ai đó cho Bùi Ngọc Nhi một cây đao, nàng nhất định sẽ đích thân bổ nàng ta ra!

"Làm gì vậy!"

Bùi Ngọc Nhi tức giận hét lên một tiếng, thanh âm kia lớn đến mức khiên Vưu Lăng Vi hoảng sợ đứng yên tại chỗ, 'Ta' nữa ngày nhưng một câu cũng nói không ra.

Bên này, Bùi Ngọc Nhi hít sâu hai cái, ổn định lại tâm trạng của bản thân, sau đó xoay người nói với Vưu Lăng Vi.

"Vương gia, buổi trưa ngươi đã hại ta không hể nghỉ ngơi, bây giờ nên tha cho ta đi, có chuyện ngày mai chúng ta nói sau!" Nói xong, Bùi Ngọc Nhi xoay người cũng không quay đầu lại, đi mất,

Lúc này, Bùi Ngọc Nhi khí thế mười phần, hoàn toàn chấn nhiếp Vưu Lăng Vi. Đến tận khi Bùi Ngọc Nhi đã đi xa, Vưu Lăng Vi mới xì một

https://thuviensach.vn

tiếng, bật cười:

"Thật là một nha đầu mạnh mẽ a, rất thú vị."

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 82

Trở lại Dạ Yêu Điện, được các cung nữ hầu hạ, Bùi Ngọc Nhi đầu óc choáng váng đem bữa tối cho dùng xong. Tắm rửa một phen, Bùi Ngọc Nhi thế nhưng còn trong bồn tắm đang ngủ, nước lạnh Bùi Ngọc Nhi cũng không phát hiện, nếu không phải cung nữ hầu hạ ngoài cửa cảm giác không đúng nên tiến vào đánh thức Bùi Ngọc Nhi, nàng thật sự sẽ nằm trong thùng nước đang lạnh dần, ngủ cả đêm.

Ai ngờ không ngủ còn tốt, một khi tỉnh lại Bùi Ngọc Nhi cảm thấy càng khó chịu, Bùi Ngọc Nhi khẽ ngáp, nhu nhược nói:

"Giúp ta thay y phục đi".

Gì? Hai cung nữ giật mình không nhỏ, chớp chớp mắt nhìn nhau, sau khi phát hiện không có nghe sai, các nàng mới nhanh chóng cất tiếng đáp lời, giúp đỡ Bùi Ngọc Nhi lau thân mình, thu thập hết thảy.

Các cung nữ có phản ứng như vậy cũng không kỳ quái. Tuy Bùi Ngọc Nhi vào cung đã lâu, nhưng nàng sẽ không để người khác hầu hạ chuyện tắm rửa, cho tới giờ đều là tự nàng làm tất cả, các tiểu cung nữ chỉ cần hầu ngoài cửa là được. Hôm nay lại trở thành dáng vẻ như vậy, xem ra Bùi Ngọc Nhi thật sự rất mệt.

Đần độn trở lại nội điện, Bùi Ngọc Nhi ngã đầu xuống liền ngủ, ngay cả y phục cũng không thoát. Mấy chậu băng lớn trong điện, làm cho cả phòng tỏa ra lành lạnh, cực kỳ thoải mái. Mới chỉ trong chớp mắt, Bùi Ngọc nhi lần nữa tiến vào mộng đẹp.

https://thuviensach.vn

Sau khi Vu Lạc Vũ đã xử lý xong tấu chương, bầu trời cũng đã chập tối. Buông bút lông, Vu Lạc Vũ nâng tay đỡ thắt lưng, mệt mỏi quá. Niệm Tuyết bên cạnh đi lên trước thay Vu Lạc Vũ xoa bóp bả vai, giúp nàng thư hoãn mệt mỏi.

"Niệm Tuyết chuẩn bị giường cho bệ hạ nhé?" Niệm Tuyết nói.

Vu Lạc Vũ thoải mái nhắm lại hai mắt, qua một lúc sau nàng mới lười biếng nói:

"Không được, bãi giá Dạ Yêu Điện đi một chuyến?" Vu Lạc Vũ nửa câu đầu là trả lời Niệm Tuyết, nửa câu sau lại như lầm bầm lầu bầu, đi Dạ Yêu Điện gặp Bùi Ngọc Nhi một chút, mấy ngày gần đây nàng vội vàng luyện múa, mà chính mình cũng bận rộn xử lý chính sự, ngẫm lại cũng vài ngày không gặp. Hình ảnh của Bùi Ngọc Nhi thoáng hiện trong đầu, như vậy thật đúng là làm cho Vu Lạc Vũ nghĩ đến lòng ngứa ngáy, Vu Lạc Vũ khẽ cong khóe môi.

"Vậy bãi giá Dạ Yêu Điện một chuyến."

Ra Vĩnh Cát Điện, gió đêm từ từ thổi tới, tóc mây phiêu tán, cảm giác mát dào dạt tràn cõi lòng Vu Lạc Vũ. Trời nóng như vậy, cũng chỉ có ban đêm mới mát mẻ không ít, cũng không biết buổi sáng tiểu Ngọc Nhi như thế nào luyện múa, nàng có tìm nơi râm mát hay không? Nghĩ đến đây, Vu Lạc Vũ lòng tràn đầy lo lắng, nàng cả đời này cũng chưa từng nghĩ tới, thì ra mình cũng có một ngày sẽ vì một người mà suy nghĩ, cảm giác này... Thật sự là thật rất kỳ diệu.

Bước vào Dạ Yêu Điện, hai công công đang gác đêm bên ngoài. Thấy Vu Lạc Vũ đến, hai công công vội vàng thỉnh an, Vu Lạc Vũ thở dài một tiếng, nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Tiểu chủ đâu?".

"Bẩm bệ hạ, tiểu chủ dùng cơm xong đã ngủ từ sớm."

Sớm như vậy? Vu Lạc Vũ có chút kinh ngạc, hiện tại trời chỉ mới chập tối, sao lại ngủ rồi, nhưng lập tức vừa nghĩ, Vu Lạc Vũ liền hiểu được, có lẽ là ban ngày quá mệt mỏi rồi.

"Không cần thông truyền." Vu Lạc Vũ nhỏ giọng nói.

"Vâng." Hai vị công công lên tiếng, liền lui xuống một bên.

Vu Lạc Vũ xoay người nói với Niệm Tuyết.

"Ngươi cũng hồi Vĩnh Cát Điện đi, cô vương buổi tối sẽ không trở về." Vu Lạc Vũ nói xong, lại xoay người hướng đi đến nội điện.

Nhẹ nhàng cửa ra, Vu Lạc Vũ nhẹ nhàng đi đến cạnh giường, Bùi Ngọc Nhi đang ngủ say. Vu Lạc Vũ lắc đầu thở dài, có bao nhiêu mệt? Ngoại sam cũng không thoát, có bẩn hay không...

Vỗ nhẹ Bùi Ngọc Nhi hai lần, không phản ứng... Vu Lạc Vũ ngồi xuống, tay xoa hai má Bùi Ngọc Nhi, khẽ gọi:

"Ngọc Nhi, Ngọc Nhi...".

"Ngô..." Mơ mơ màng màng khẽ ngâm một tiếng, Bùi Ngọc Nhi uốn éo, xoay mặt, thoát khỏi sự quấy rầy của Vu Lạc Vũ.

"Ngọc Nhi...".

"Ngô... Ta buồn ngủ quá." Bùi Ngọc Nhi híp mắt, bĩu môi, nhỏ giọng than thở.

https://thuviensach.vn

"Ngoan, cởi ngoại sam ra đi, mặc ngủ sẽ không thoải mái." Vu Lạc Vũ nhẹ giọng dụ dỗ, sau đó ôm Bùi Ngọc Nhi ngồi xuống, cởi bỏ nút thắt vạt áo, đem ngoại sam thoát đi. Sau khi đã làm xong hết, Vu Lạc Vũ cũng cởi đi ngoại sam của mình, cất bước vào giường nằm cạnh Bùi Ngọc Nhi.

Bị động tác thoát y này ép buộc tỉnh, Bùi Ngọc Nhi uốn người chui vào lòng Vu Lạc Vũ, ngửi hương khí trên người Vu Lạc Vũ nhỏ giọng nói:

"Sao ngươi lại đến đây?".

"Vài ngày không gặp, nhớ nàng nên đến. Tiểu Ngọc Nhi nhớ cô vương sao?".

"Chỉ có một chút." Bùi Ngọc Nhi chu môi.

"Đúng rồi, nữ vương gia Diệu Nghiêm gần đây thế nào?" Bùi Ngọc Nhi nhớ tới nữ vương gia kia, đã nghĩ nói bóng nói gió hỏi một chút Vu Lạc Vũ. Vương gia kia hành động thật sự quái dị, làm cho Bùi Ngọc Nhi sờ không được, đến tột cùng nàng ta muốn làm cái gì.

"Nàng a..." Vu Lạc Vũ ngâm nga một tiếng.

"Gần đây cô vương bận rộn chuyện khác, không thường chú ý nàng. Nàng vào cung chỉ dẫn theo một cung nữ không có công phu, sẽ không làm ra chuyện lớn gì."

"Bận rộn chuyện khác? Ngươi gần đây không phải đều bận rộn chuyện hai nước Vu - Diệu chuẩn bị nghị hòa sao?".

Vu Lạc Vũ cười, sủng nịch chỉ chỉ cái trán Bùi Ngọc Nhi

"Tiểu Ngọc Nhi chẳng lẽ đã quên quân sư thần bí giúp Diệu Nghiêm?".

Bùi Ngọc Nhi bừng tỉnh đại ngộ.

https://thuviensach.vn

"Nga ~~ ra là chuyện này, thế nào thế nào? Tra được chút gì sao?" Bùi Ngọc Nhi thanh âm lược hiển vội vàng xao động, nàng cũng rất muốn biết chân ngoài dài hơn chân trong, đến tột cùng là người ra sao.

Nói tới đây, Vu Lạc Vũ sắc mặt đột biến âm trầm

"Hắn thật sự là người thực thông minh." Vu Lạc Vũ lầm bầm lầu bầu thì thào một tiếng, lại nói:

"Quân sư thần bí quả thật là đại thần Vu Quốc, nhưng thời gian hắn lui đến giữa nước Vu Diệu không ngắn, cho nên cô vương tìm Niệm Tuyết đi đến các bộ điều tra những đại thần xin nghỉ vượt trên năm ngày trong mấy tháng trước, thế nhưng lại không có người này, nàng nói xem có quái dị hay không?"

"Cái gì?" Bùi Ngọc Nhi tựa hồ cũng là kinh ngạc giật mình, chỉ là lập tức cảm thấy kỳ quái.

"Ngươi đã nói là đi tới đi lui hai nước Vu Diệu, hắn vì sao lưu lại đại nhược điểm như vậy đây, rõ ràng có thể dùng bồ câu đưa tin, hoặc là tìm những người khác đi a, tự hắn, chẳng phải càng dễ dàng bại lộ sao?".

"Không." Vu Lạc Vũ vỗ vỗ phía sau lưng Bùi Ngọc Nhi, nói:

"Nữ vương gia mặc dù không thông minh nhưng cũng không ngốc, chim bồ câu hoặc là người khác, tự nhiên sẽ không bằng tự hắn đi có sức thuyết phục hơn, vì lẽ đó hắn nhất định phải gặp vương gia một lần. Mà hắn rõ ràng đi Diệu Nghiêm, thế nhưng lại không có ghi chép xin nghỉ, huống hồ cô vương lúc ấy cũng không phát hiện gì, nàng nói xem, đây không phải là chỗ thông minh của hắn sao?" Ngọa hổ tàng long Vu Quốc a, nhưng là lại khiến Vu Lạc Vũ đau đầu, không lẽ người này có phép thuật hay sao?

"Hình như là như vậy." Bùi Ngọc Nhi cũng hiểu được Vu Lạc Vũ nói có lý, xem ra người nọ thật đúng là rất thông minh, ngay cả như Vu Lạc Vũ

https://thuviensach.vn

cũng đều tra không ra quân sư kia đến tột cùng là ai, vừa nghĩ đến đây Bùi Ngọc Nhi nhất thời lại có chút hoảng hốt, người thông minh như vậy muốn gây bất lợi cho Vu Quốc, vậy đối với hiện tại Vu Lạc Vũ mà nói, là hố ngầm lớn thế nào a.

"Được rồi, đừng nghĩ nữa." Vu Lạc Vũ thấy nét mặt Bùi Ngọc Nhi đầy hoảng hốt, cũng không nguyện để nàng suy nghĩ việc này nhiều lắm. Nói sang chuyện khác, Vu Lạc Vũ nhéo nhéo cái mũi cao cao của Bùi Ngọc Nhi, sẳng giọng

"Vừa rồi cái gì gọi là chỉ nhớ cô vương một chút? Nhớ là nhớ, không nhớ sẽ không nhớ, tại sao lại có một chút?" Xem thường nhìn Bùi Ngọc Nhi, thật là một người kỳ quái.

"Ân -" Bùi Ngọc Nhi dài ừ một tiếng, vội vàng bày ra dáng vẻ thực nhu nhược.

"Luyện múa mệt mỏi quá nga, ánh mặt trời thật gắt."

"Ân, đem tiểu Ngọc Nhi phơi nắng đến đen rồi." Vu Lạc Vũ phụ họa. Giả vờ! Nàng đổ muốn nhìn Bùi Ngọc Nhi có thể giả trang đến bộ dáng gì

"Luyện múa thế nào rồi?".

"Cũng đã ổn, động tác đều nhớ kỹ, chỉ chờ Niệm Tuyết tìm nhạc công đến, luyện trên vài lần là ổn thỏa."

"Ân, vậy nàng nghỉ ngơi đi a, cũng đừng quá mệt mỏi, nhìn nàng như vậy cô vương đau lòng".

"Ngươi đau lòng, ta cũng mệt." Bùi Ngọc Nhi tiếp tục nhu nhược.

"Ngô..." Lần này Vu Lạc Vũ không nói gì, Bùi Ngọc Nhi như vậy là làm nũng? Ngữ khí này nghe cũng thật không giống nàng bình thường, thì ra

https://thuviensach.vn

khi Bùi Ngọc Nhi làm nũng chính là như vậy? Vu Lạc Vũ thầm đắc ý, sủng nịch nói:

"Vậy cô vương xoa bóp cho nàng nha?".

"Cái gì?" Bùi Ngọc Nhi giật mình ngẩng đầu, nửa lộ ra đôi mắt mông lung.

"Ngươi là Vu vương, lại muốn giúp ta xoa bóp?" Có phải rất...

Vu Lạc biết trong cái đầu nhỏ của nàng lại nghĩ cái gì, oán trách nhìn nàng một cái, nói tiếp:

"Nàng là quan tâm duy nhất của cô vương, không xoa bóp cho nàng thì cho ai?".

"Nhưng là..." Bùi Ngọc Nhi vẫn có chút do dự, không biết làm sao. Bởi vì Vu Lạc Vũ dù sao cũng là vương.

"Không nhưng gì cả, đây là cô vương hạ chỉ".

'Xì' một tiếng, Bùi Ngọc Nhi bị lời của nàng chọc cho bật cười, nào có người buồn cười như vậy, chính mình hạ chỉ, để bản thân xoa bóp cho người khác, nàng cũng không biết ngượng mà nói ra miệng.

"Đừng cười." Vu Lạc Vũ nghiêm túc ngắt lời.

"Mau thoát y phục, cô vương cũng không muốn nhìn thấy tiểu Ngọc Nhi nửa sống nửa chết." Vu Lạc Vũ nói xong, nâng tay định cởi bỏ nội sam của Bùi Ngọc Nhi.

Bùi Ngọc Nhi vội vàng vươn tay ngăn trở.

"Chờ một chút... chờ đã...".

https://thuviensach.vn

"Nàng lại chờ cái gì?" Nhiều vấn đề như vậy.

"Ngươi cứ xoa bóp là được rồi, sao lại muốn cởi y phục của ta?" Bùi Ngọc Nhi nói xong, còn cô cùng khoa trương dùng hai tay che ngực. Đừng trách nàng nghĩ nhiều, Bùi Ngọc Nhi dò xét nhìn Vu Lạc Vũ ngồi dậy, nàng thật sự rất giống dâm tặc mưu đồ gây rối!

"Ách..." Vu Lạc Vũ không biết nên như thế nào trả lời, nhưng nàng ách xong, linh cơ vừa động đột nhiên nói:

"Cách nội sam như thế làm sao xoa bóp? Thịt đều nắm không được, nàng còn hưởng thụ cái cái gì." Vu Lạc Vũ cuống quít giải thích xong, cũng không chờ Bùi Ngọc Nhi nói chuyện, liền giở trò đi thoát nội sam của Bùi Ngọc Nhi, vừa thoát vừa nói:

"Đừng nói nữa, cô vương cam đoan thành thành thật thật xoa bóp cho nàng, được không?"

Bùi Ngọc Nhi âm thầm quăng cho nàng một ánh mắt xem thường, có quỷ mới tin ngươi. Thành thật thuận theo Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi đã muốn không khí lực đi so đo nhiều nữa. Bùi Ngọc Nhi cảm thấy, nếu Vu Lạc Vũ thực sự có tâm tư ở phương diện kia, hôm nay cũng sẽ phải từ bỏ thôi, bởi vì nàng đã bắt đầu cảm thấy mí mắt đều không mở ra được, chỉ sợ trong chốc lát Vu Lạc Vũ giúp nàng xoa bóp, nàng thật sự có thể ngủ thiếp đi.

Giúp đỡ Bùi Ngọc Nhi thoát đi nội sam, lòng Vu Lạc Vũ bắt đầu không thăng bằng, nàng cũng biết trong lòng Bùi Ngọc Nhi nghĩ nàng như thế nào, nhưng quả thực là oan uổng cho Vu Lạc Vũ, nàng thật sự chỉ thấy Bùi Ngọc Nhi mệt như vậy, cho nên muốn giúp nàng giãn giãn gân cốt, dù sao Vu Lạc Vũ vẫn thích một tiểu Ngọc Nhi hoạt bát.

Nội sam trượt xuống, cái yếm ngay sau đó cũng bị Vu Lạc Vũ cởi đi, một bộ mỹ nhân đồ liền hiện ra ở trước mặt. Da thịt kia tựa như nước, dáng

https://thuviensach.vn

người mảnh khảnh, còn có bộ dáng Bùi Ngọc Nhi nhắm mắt lười biếng . Nuốt khẩu nước miếng, trái tim Vu Lạc Vũ đập lợi hại, ý tưởng vừa rồi nháy mắt biến mất không thấy, chính mình thật đúng là loại người trong lòng tiểu Ngọc Nhi nghĩ sao? Vu Lạc Vũ vừa nghĩ, vẫn cảm thấy bản thân không phải như Bùi Ngọc Nhi đã nghĩ, ai bảo nàng toàn thân không mặc y phục, dụ dỗ mình đây! Đều là lỗi của Bùi Ngọc Nhi!

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 83

Tự an ủi bản thân một phen, ác cảm trong lòng Vu Lạc Vũ càng ít hơn, nhìn chằm chằm thân người gần như hoàn mỹ của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ vẫn không biết nên 'ăn' nơi nào trước mới được. Thật khó khăn a...

Thân thể xích lỏa đợi nửa ngày, nhưng lại chậm chạp không thấy người kia xoa bóp thuần khiết như lời người kia nói, nàng nghi ngờ nghiêng đầu, Bùi Ngọc Nhi liền thấy ánh mắt Vu Lạc Vũ sáng rực, Bùi Ngọc Nhi thầm khinh bỉ, ta đã biết, ta đã biết mà!

"Con mắt sắp rớt xuống rồi, rốt cuộc ngươi có xoa bóp hay không!"

"Có có ~ ~" Nét mặt Vu Lạc Vũ dường như tràn đầy sầu khổ.

"Nhưng không biết phải bắt đầu từ nơi nào mới được."

"Cánh tay, chân!"

"Vậy còn chỗ khác?"

"Cấm tiệt!" Bùi Ngọc Nhi lập tức tiếp lời. Chỗ khác ngươi đừng hòng mơ tưởng!

"Cũng được." Vu Lạc Vũ không quan tâm gật đầu một cái, dù sao đến lúc đó cũng không phải Bùi Ngọc Nhi nói là được. Nghĩ như vậy, Vu Lạc Vũ cầm lấy cánh tay của người kia, bắt đầu xoa bóp.

Thật sự rất thoải mái, Bùi Ngọc Nhi nhắm mắt hưởng thụ, nàng lại không nghĩ đến, Vu Lạc Vũ lại còn có ngón nghề này.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đã học qua rồi à? Thật thoải mái..."

"Ta học nó làm gì? Đều là người khác xoa bóp cho ta, khắp thiên hạ chỉ có nàng có phúc phận này."

"Phải phải phải, là vinh hạnh của ta, Vu vương bệ hạ." Bùi Ngọc Nhi dài giọng đáp lời, vừa nghe chính là tràn đầy châm chọc. Vu Lạc Vũ lười phản ứng nàng.

"Im miệng, nhắm mắt, hưởng thụ đi, đời này nàng chỉ có lần này thôi."

Ngoan ngoãn nhắm mắt lại, trong lòng lại cảm thấy vui vẻ, lại ngọt như mật. Cũng đúng, khiến Vu vương vì mình xoa bóp, có lẽ cũng chỉ có mình nàng có thể hởng thụ đãi ngộ này. Vu Lạc Vũ thật sự là người rất tốt, có điều Bùi Ngọc Nhi vẫn cảm thấy, nếu Vu Lạc Vũ chỉ là người bình thường thật tốt, vậy mình nhất định sẽ cùng nàng chung một chỗ, cả đời, sinh tử không rời.

Được tán dương, Vu Lạc Vũ lại thầm đắc ý, cả người cũng bắt đầu ra sức, xoa bóp cánh tay xong rồi lại đến chân, bóp chân rồi lại đến cánh tay, tận một lúc lâu sau, cánh tay có chút mỏi, động tác của Vu Lạc Vũ mới chận lại, nhẹ giọng nói:

"Thoải mái không? Ngọc Nhi..."

Lâu lắm không nghe thấy thanh âm, Vu Lạc Vũ dừng động tác nhìn lại, Bùi Ngọc Nhi đã nhắm mắt, hô hấp đều đều.

Ngủ rồi?

Vu Lạc Vũ nằm xuống bên cạnh Bùi Ngọc Nhi, dùng tay trái chống đầu, tay phải lung lay trước mặt Bùi Ngọc Nhi, Bùi Ngọc Nhi vẫn không cử động. Thật sự đã ngủ a, Vu Lạc Vũ có chút ủ rủ, mình còn chưa làm gì cả, sao lại ngủ rồi? Nhưng nàng lại suy nghĩ một chút, trong lòng lại cảm thấy

https://thuviensach.vn

vui vẻ, Bùi Ngọc Nhi ngủ, vậy nhất định là rất thoải mái. Nhìn chung quanh tay phải của mình một chút, Vu Lạc Vũ khẽ cười, nhìn đôi tay này, xử lý quốc sự, trông coi sinh tử. Sống đã mấy thập niên, nó vẫn còn có chỗ khác để dùng. Lại nhìn sang Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ thật cảm thấy huyền diệu, nâng tay vuốt ve gương mặt của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ tự hỏi, Bùi Ngọc Nhi nàng rốt cuộc có điểm nào tốt, có thể khiến cho mình làm ra chuyện như vậy chứ?

Bàn tay vuốt ve gương mặt của Bùi Ngọc Nhi từ từ trượt xuống, đến xương quai xanh, rồi đến...Ngón tay cương cứng dừng ở nơi đó, ánh mắt Vu Lạc Vũ tựa như bị dính chặt. Nơi đó của Bùi Ngọc Nhi quả thật đúng là một mảnh rạng rỡ vô hạn a. Ngón tay cứng nhắc lại từ từ đi xuống, cho đến khi tới cái điểm nhô lên nho nhỏ, Vu Lạc Vũ tự mình cười rất vui vẻ.

Bùi Ngọc Nhi thật sự là điểm nào cũng tốt, nhất là 'điểm' này là tốt nhất!

Vừa cười vui vẻ, Vu Lạc Vũ đột nhiên liền thả tay xuống, đem toàn bộ 'điểm nhỏ' kia nắm trong tay, nụ cười của Vu Lạc Vũ ngày càng đậm, cảm giác cũng không phải tốt như vậy. Nhẹ nhàng xoa nắn 'quả đào' lớn nhỏ vừa phải kia, Vu Lạc Vũ tự mình bào chữa, cũng đều là xoa bóp, vậy thì 'xoa' chỗ nào cũng vậy thôi a.

Vừa xoa, Vu Lạc Vũ vừa liếc mắt nhìn Bùi Ngọc Nhi, thấy nàng vẫn còn đang ngủ, lá gan của Vu Lạc Vũ càng lớn hơn, thả tay trái đang chống đầu xuống, Vu Lạc Vũ nghiêng người về phía trước, mở miệng ngậm lấy 'viên châu' đỏ ửng xinh xắn như anh đào kia. Ngậm 'viên châu' kia trong miệng, Vu Lạc Vũ tựa như nếm được vị ngọt, dùng đầu lưỡi đảo quanh vào lần, 'viên châu' kia lập tức cứng lên, sừng sững.

Vu Lạc Vũ nhìn nó, còn có chút nước dính phía trên, lại là ý cười trong suốt, nàng lại càng xác định suy nghĩ của mình, tiểu Ngọc Nhi của nàng quả thật nơi nào cũng tốt, ngay cả phản ứng của nơi này cũng đáng yêu như vậy. Nữ tử thế này, mình làm sao có thể không yêu chứ?

https://thuviensach.vn

Đưa tay từ từ tìm kiếm xuống dưới, Vu Lạc Vũ rất sợ đánh thức Bùi Ngọc Nhi. Nàng đột nhiên cảm thấy rất khẩn trương, nhưng lại càng hưng phấn, cảm giác này nàng chưa bao giờ có, Vu Lạc Vũ cảm thấy đây giống như...kẻ gian, đúng, cảm giác giống như làm kẻ gian. Thật sự rất vi diệu, một Bùi Ngọc Nhi không thanh không động, mặc người định đoạt, Vu Lạc Vũ lại phát hiện ra chỗ mê người khác của Bùi Ngọc Nhi.

Tâm tư này vừa động, Vu Lạc Vũ đã đưa tay đến nơi xinh đẹp thần bí nhất của Bùi Ngọc Nhi, nhè nhàng phủ lên, nơi đó đã có chút ẩm ướt, nhiệt độ đó dường như đã đun sôi nhiệt khí trong lòng Vu Lạc Vũ, cảm giác sôi sục dâng trào. Thần kinh khẩn trương trong nháy mắt được hóa giải, Vu Lạc Vũ cực kỳ đắc ý, trong mộng, tiểu Ngoc Nhi cũng có phản ứng, không biết giờ phút này, trong mộng của nàng có mình hay không, phải chăng trong mộng, nàng cũng đang cùng mình làm chuyện này chứ?

Khát vọng trong lòng càng thấm càng đậm, giờ phút này Vu Lạc Vũ thật muốn một ngụm ăn tươi Bùi Ngọc Nhi, tựa như chỉ có như vậy mới có thể lắng xuống sức nóng trong cơ thể Vu Lạc Vũ. Giật giật hai ngón tay, trong đầu Vu Lạc Vũ đột nhiên lóe lên, nàng nhìn chằm chằm nơi tư mật của Bùi Ngọc Nhi, nếu đã muốn ăn nàng ấy, vậy sao lại không ăn?

Vừa nghĩ đến đây, Vu Lạc Vũ liền cảm thấy bụng dưới co rút, cảm giác kia thật đúng là khó nhịn. Vu Lạc Vũ xoay người nhặt lấy đai lưng bị vứt trên mặt đất, sau đó nhẹ nhàng trói hai tay của Bùi Ngọc Nhi.

Nhìn kiệt tác của mình, Vu Lạc Vũ câu khóe môi nở nụ cười, nàng cũng không muốn tiểu Ngọc Nhi một lát tỉnh lại sẽ cho mình một cước.

Cột chặc hai tay Bùi Ngọc Nhi, nhưng nàng ấy vẫn ngủ rất ngon, Vu Lạc Vũ lắc ầu cười một tiếng, đứng dậy đi đến một nơi khác của chiếc giường. Bắt đầu đem hai chân của Bùi Ngọc Nhi tách ra, nơi thần bí kia lập tức không chút che giấu toàn bộ rơi vào mắt Vu Lạc Vũ. Nơi đó xinh đẹp giống như tranh vẽ, khu rừng rậm cùng suối trong, Vu Lạc Vũ nhìn đến ngây

https://thuviensach.vn

ngốc, phấn sắc non mềm, suối trong óng ánh, thật hành hạ ánh mắt người khác. Không chờ giây phút nào, Vu Lạc Vũ cúi đầu, một ngụm ngậm lấy nguồn suối trong kia.

Thân thể cực khó chịu, Bùi Ngọc Nhi cau mày, từng trận kêu ra tiếng. Cảm giác khác thường truyền khắp toàn thân, tựa như từng cơn sóng lăn tăn, du dương phập phòng. Đầu óc Bùi Ngọc Nhi cực mê man, trong lúc nửa tỉnh nửa mê dường như nhìn thấy dung nhan xinh đẹp đến khiến người khác hít thở không thông của Vu Lạc Vũ, còn có cảm giác kỳ quái lan khắp toàn thân kia nữa, Bùi Ngọc Nhi dần dần cảm thấy đó hình như là cái gì, chuyện này khiến nàng càng nghi ngờ khó hiểu, không phải cực kỳ mệt mỏi thì sẽ không nằm mơ sao, vậy sao mình lại sẽ...có giấc mộng như vậy chứ?

Bùi Ngọc Nhi cố gắng để bản thân thoát khỏi giấc mộng này, nhưng mí mắt nặng trĩu kia làm thế nào cũng không mở ra được, nàng không muốn mơ thấy giấc mộng xấu hổ như vậy, Bùi Ngọc Nhi vô ý thức lắc đầu.

Vu Lạc Vũ vừa ra sức liếm hút chỗ tư mật của Bùi Ngọc Nhi, vừa chú ý đến biểu tình của nàng, nhìn thấy bộ dáng có vẻ rất khó chịu của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ âm thầm cười, bỗng nhiên ý xấu nổi lên, Vu Lạc Vũ vươn chiếc lưỡi, hướng về phía đường mòn sâu thẳm của Bùi Ngọc Nhi, bỗng nhiên đâm một cái!

"A...." Sự kích thích này quá mãnh liệt, Bùi Ngọc Nhi cảm thấy bụng dưới co rút, phía dưới cũng có dòng nước ấm chảy ra, Bùi Ngọc Nhi cuối cùng cũng từ trong mộng thức tỉnh, mở to hai mắt. Đăng hỏa trong phòng không nhiều, nhưng cũng đâm đau ánh mắt Bùi Ngọc Nhi vừa tỉnh dậy, nàng bản năng muốn dùng tay che mắt, nhưng cử động một cái mới phát hiện, hai tay đã bị trói!

Bùi Ngọc Nhi thầm căng thẳng, híp mắt nâng người nhìn về phía hai tay. Không nhìn thì thôi, vừa nhìn một cái liền khiến Bùi Ngọc Nhi hoảng sợ đến quên hô hấp, hai tay mình bị trói, toàn thân không một mảnh vải, mà

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ! Nàng lại đang nằm giữa hai chân mình, ngẩng đầu hướng về phía mình nhếch môi lộ ra ý cười xấu xa! Lúc này, đầu óc Bùi Ngọc Nhi 'ong' một tiếng nổ tung, nàng cười là có ý gì? Là đang chờ bản thân xem mình bị kinh hoảng? Quá đáng hận rồi!!!

Cắn răng, Bùi Ngọc Nhi dùng sức lắc lư hai tay, muốn cởi bỏ trói buộc, nhưng sợi dây này vùng vẫy nửa ngày, nó vẫn không nhúc nhích. Vu Lạc Vũ trái lại càng đắc ý chống cằm, ở giữa hai chân Bùi Ngọc Nhi cười to.

Ai nha, Vu Lạc Vũ đã từng nghĩ đến phản ứng của tiểu Ngọc Nhi sau khi tỉnh lại, nhưng không ngờ đến, nàng lại có thể khả ái như vậy! Cái miệng nhỏ chu lên, phồng quai hàm, ánh mắt hờn dỗi, Vu Lạc Vũ nhìn thế nào cũng không cảm thấy Bùi Ngọc Nhi là đang thật oán hận chết mình.

"Ngươi...ngươi....ngươi đang làm gì?" Nhìn bộ dáng của Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi ngay cả lời cũng không thể nói hoàn chỉnh, nàng cảm giác toàn bộ thân thể giống như đang rơi vào chậu lửa, động tác đó của nàng là sao? Nàng nằm ở nơi đó của mình để làm gì? Chẳng lẽ mới vừa rồi....Nghĩ đến đây, Bùi Ngọc Nhi lại cảm thấy như bị lửa thiêu, sao nàng lại có thể....làm loại chuyện đó mà còn cười được!!!

"Ha ha ha..." Dáng vẻ này của Bùi Ngọc Nhi khiến Vu Lạc Vũ cười to.

"Tiểu Ngọc Nhi cảm thấy cô vương đây là đang làm gì?" Vu Lạc Vũ nói xong, tựa hồ như khiêu khích, nét mặt của nàng đầy tươi cười hướng về phía Bùi Ngọc Nhi, lại vừa cúi đầu, dùng môi của mình dán sát đến nơi tư mật của Bùi Ngọc Nhi.

"Ngươi...ngô...." Chút ít sức lực còn sót lại nháy mắt bị khoét sạch, cảm giác động tình mới vừa nãy lại lần nữa xuất hiện, mà trong lúc trì hoãn này, Vu Lạc Vũ lại tấn công lần nữa, so với lúc nãy cảm giác càng thêm mãnh liệt. Thân thể vô lực ngã xuống lần nữa, Bùi Ngọc Nhi xấu hổ đến hận không thể tìm một cái khe để chui vào, nàng thậm chí có thể cảm giác được

https://thuviensach.vn

đầu lưỡi nóng nóng bỏng của Vu Lạc Vũ từng tấc từng tấc liếm mình vào nơi đó của mình, Bùi Ngọc Nhi cau mày, thân thể theo đầu lưỡi mà chuyển động, khoái cảm quá mức mãnh liệt, Bùi Ngọc Nhi cơ hồ không chịu đựng nổi.

Cái lưỡi của Vu Lạc Vũ giống như đang trêu đùa, lúc nhanh lúc chậm, thân thể của Bùi Ngọc Nhi cũng xuôi theo từng động tác của Vu Lạc Vũ, luôn luôn là thiếu chút nữa sẽ đạt đến đỉnh nhưng cuối cùng lại thối lui, lúc cao lúc thấp, tư vị kia quả thực khó nhịn đến không cách nào hình dung. Bùi Ngọc Nhi động tình khẽ ngâm một tiếng, theo tiết tấu của Vu Lạc Vũ, cuối cùng lại có chút nức nở lẫn bên trong.

Vu Lạc Vũ phát hiện, khóe miệng tà mị cười lên, cuối cùng quyết định không trêu chọc Bùi Ngọc Nhi nữa, mà tự mình đưa nàng lên đến đỉnh cao kia.

Nhanh chóng hướng đến vùng nhảy cảm kia liếm một chút, chỉ qua vài lần lên xuống, Vu Lạc Vũ liền nghe được thanh ngâm êm ái nhất của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ vẫn không buông tha, vẫn tiếp tục liếm lấy nơi đó, cho đến khi thanh âm của Bùi Ngọc Nhi dần dần nhỏ đi, bởi vì thân thể quá mẫn cảm mà hai chân phát run. Vu Lạc Vũ mới hài lòng nâng người dậy, nằm lại bên cạnh Bùi Ngọc Nhi. Ôm Bùi Ngọc Nhi, khí tức nóng ẩm của Vu Lạc Vũ phả vào tai của Bùi Ngọc Nhi, nàng ngậm lấy đôi môi xinh xắn của Bùi Ngọc Nhi, khàn khàn mở miệng.

"Tiểu Ngọc Nhi thật là ngon."

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 84

"Ngươi, tên hỗn đản này." Bùi Ngọc Nhi thở hồng hộc mắng người. Vu Lạc Vũ cũng không để bụng, thậm chí ôm Bùi Ngọc Nhi, bật cười.

"Tiểu Ngọc Nhi, nàng thật đúng là vong ân phụ nghĩa, vừa rồi là ai đem nàng hầu hạ khoái hoạt liên tục, toàn thân...".

"Ngươi còn nói!" Vu Lạc Vũ còn chưa nói xong, Bùi Ngọc Nhi đã vươn tay che miệng Vu Lạc Vũ, nàng giờ phút này mặt đỏ như lửa đốt, đều là hỗn đản kia không biết thẹn, đối với mình làm cái loại chuyện này còn chưa tính, thế nhưng còn không bận tâm, muốn nói thì nói, thật sự không một chút xấu hổ!

"Ngô ngô ngô.." Bị che miệng, Vu Lạc Vũ nói không ra lời, thật sự nghẹn khí, hướng tới Bùi Ngọc Nhi nháy mắt, bộ dáng liên tục lắc đầu, một bộ lấy lòng, cuối cùng Bùi Ngọc Nhi vẫn sợ che hỏng Vu Lạc Vũ mới buông tay. Nhưng nàng vẫn tức không nhịn nổi. Bùi Ngọc Nhi buông tay, lập tức xoay người đưa lưng về phía vu Lạc Vũ, nên làm gì thì làm đi, dù sao Bùi Ngọc Nhi quyết định không để ý tới hỗn đản này!

Muốn tiến đến ôm Bùi Ngọc Nhi, lại đều bị nàng kịch liệt phản kháng vẫy ra, lần này đến phiên Vu Lạc Vũ trợn tròn mắt. Vừa nãy nhất thời hưng khởi, nghĩ sao liền làm, Vu Lạc Vũ cũng không ngờ, sau khi làm xong sẽ trở thành dáng vẻ ấy a. Vu Lạc Vũ có chút tích tụ, chính mình làm chuyện này tiểu Ngọc Nhi sẽ thẹn thùng, có rụt rè, hiện giờ thẹn quá thành giận, nổi nóng, mình như thế nào đi dỗ đây? Huống hồ người này phải dỗ như

https://thuviensach.vn

thế nào? Vu Lạc Vũ từ nhỏ đến lớn chưa dỗ dành qua ai? Không phải tất cả người khác đều nịnh bợ, lấy lòng nàng sao?!

"Tiểu Ngọc Nhi... Nàng tức giận sao?" Kiên trì, Vu Lạc Vũ nhỏ giọng chỉ chỉ bả vai Bùi Ngọc Nhi. Ai ngờ Bùi Ngọc Nhi vội vàng lay động bả vai hai lần, phảng phất Vu Lạc Vũ như con sâu rất đáng ghét vậy.

"Này, có phải nàng tức giận hay không!" Ngữ khí của Vu Lạc Vũ cũng nâng lên, nàng thật sự là không hiểu Bùi Ngọc Nhi, khi không lại phát cáu cái gì, có gì đâu mà lại ầm ĩ, hai người cũng không phải là lần đầu, dù sao cái gì đều đã làm, đã gặp qua, đổi cái mới thì có sao, có cái gì tức giận a!

"..." Vẫn là không hé răng, Vu Lạc Vũ cũng có chút hơi hơi tức giận, không để ý thì không để ý, nàng không để ý tới mình, mình làm chi còn mặt nóng đi dán mông lạnh? Dùng lực thật lớn nằm xuống, Vu Lạc Vũ đang dùng thân thể tỏ vẻ, giờ phút này nàng cũng tức giận.

Mở to hai mắt nhìn đỉnh mành, thời gian đã trôi qua một hồi lâu, vẫn không thấy Bùi Ngọc Nhi có động tĩnh gì. Vu Lạc Vũ hoàn toàn buồn bực đến không được, vốn nàng còn tưởng vừa rồi mình làm một phen động tác kia, cho Bùi Ngọc Nhi biết chính mình cũng tức giận, nàng sẽ yếu thế một chút, lại đây hòa hảo, cũng không ngờ Bùi Ngọc Nhi là cái người ý chí sắt đá. Vu Lạc Vũ nghiêng đầu sang chỗ khác trừng mắt nhìn bóng lưng Bùi Ngọc nhi, thực sự là tảng đá trong hầm cầu, vừa thối vừa cứng!

Nhắm mắt lại cũng đi ngủ, Vu Lạc Vũ dự định mặc kệ, tính tình Bùi Ngọc Nhi, quá hai ngày chậm rãi cũng tốt rồi.

Vừa cảm giác tỉnh ngủ, trời đã sáng, ngày hè thường như vậy, mặt trời mọc rất sớm, cũng làm người ta cảm thấy oi bức, phiền ý một mảnh. Nhìn một chút vị trí bên cạnh, rỗng tuếch. Bùi Ngọc nhi thở dài, là trời vừa sáng đã đi, hay là đêm qua căn bản không có ở nơi này ngủ đây?

https://thuviensach.vn

Nói tới đêm qua, hiện tại ngẫm lại Bùi Ngọc Nhi vẫn cảm thấy trên mặt nóng rực, vốn trong cơn giận dữ không định để ý cái người không biết xấu hổ kia, nhưng suy nghĩ lại, có thể thời gian ở cùng nhau đã không còn nhiều lắm. Bùi Ngọc Nhi nghĩ vậy, cũng không cùng nàng ầm ĩ nhiều, dừng một lúc cho cái bậc thang đi xuống là được. Nhưng ai biết, ngày hôm qua đủ loại mệt nhọc, hơn nữa buổi tối bị Vu Lạc Vũ lăn qua lăn lại, chính là nhắm mắt lại tức giận một lát, Bùi Ngọc Nhi lại ngủ thiếp đi.

Lần này chỉ sợ lại hiểu lầm, Bùi Ngọc Nhi lắc đầu, đứng dậy mặc y phục vào, đi tắm một phen. Nhìn gương chải lên kiểu tóc, Bùi Ngọc nhi nghĩ thầm, vẫn là chờ có thời gian đến xuống nước với nàng thôi. Nghĩ đến đây Bùi Ngọc Nhi cảm thấy tức giận bất bình, vốn mình chính là người bị hại, nhưng kết quả bản thân còn phải hạ mình đi tìm nàng. Rốt cuộc là sai ở đâu sao, hay người nào yêu sâu, ngời đó sẽ mất địa vị đây?!

Thời điểm đến Ngự Hoa Viên, các cung nữ sớm đến đông đủ, các nàng đang tự giác luyện múa. Mà hôm nay, trong Ngự Hoa Viên lại nhiều hơn vài người, Bùi Ngọc Nhi trong lòng vui vẻ, thì ra là Niệm Tuyết tìm nhóm nhạc công đến. Tính tính ngày, kỳ hạn nửa tháng cũng còn lại mấy ngày, động tác múa nhưng thật ra đều nhớ kỹ, còn lại chính là cùng ban nhạc tập luyện. Còn gần năm ngày nữa, Bùi Ngọc Nhi gật đầu, kịp thời gian.

Vỗ tay tập hợp các cung nữ, Bùi Ngọc Nhi vừa muốn nói trước hết nghe nhạc sĩ tấu thượng một khúc điệu quen thuộc, nhưng ai biết lời còn chưa nói xuất khẩu, Bùi Ngọc Nhi đã bị gọi lại. Vừa nghe thanh âm, Bùi Ngọc Nhi lập tức cảm thấy lỗ tai ong ong lên, Diệu Nghiêm nữ vương gia này, thật sự là âm hồn bất tán, Bùi Ngọc Nhi thầm kêu rên, mình rốt cuộc đã làm sai cái gì? Ông trời lại trừng phạt mình như vậy? Cả ngày một cái người ầm ĩ Vu Lạc Vũ còn chưa đủ, hiện giờ lại thêm một cái oan quỷ quấn lấy thân?!!

https://thuviensach.vn

"Sao ngươi lại đến nữa?" Bùi Ngọc Nhi xoay người tức giận nói.

"Không phải ngươi nói có việc hôm nay nói sao!".

"Nga đúng đúng đúng" Bùi Ngọc Nhi một bộ biểu tình ta sai lầm rồi

"Vậy ngài rốt cuộc có chuyện gì?".

"Cũng không có chuyện đặc biệt trọng yếu gì".

"!!!" Không có việc gì tìm đến mình để làm chi?!

"Ngươi thực rãnh rỗi?" Bùi Ngọc Nhi một bộ nghiến răng nghiến lợi, lại phải ẩn nhẫn, nàng hy vọng nữ vương gia này có thể thông minh một chút, đi nhanh chút.

"Đúng vậy, tiểu vương rất rãnh." Vưu Lăng Vi nói xong hướng phía trước đi vài bước, đến một bàn đá ngồi xuống.

"Cho nên tiểu vương quyết định ở đây xem các ngươi nhảy múa."

"Ngươi là Vương gia, thân mình quý giá, xa xa kia có cái lương đình, ngươi nên đến đó ngồi." Bùi Ngọc Nhi nói xong, chỉ chỉ đến lương đình đằng kia.

Vưu Lăng Vi theo phương hướng ngón tay Bùi Ngọc Nhi nhìn nhìn, đình rất lớn, nhiều cây, cây xanh tỏa bóng đúng là vị trí mát mẻ. Có điều... Vưu Lăng Vi lắc đầu.

"Tiểu vương ngay tại nơi này xem, nơi đó quá xa nhìn không tới." Vưu Lăng Vi nói xong, thấy Bùi Ngọc Nhi há mồm còn muốn phản bác, nàng không đợi Bùi Ngọc Nhi phản bác, ngay sau đó lại nói:

"Tiểu vương không sợ nóng, tiểu vương muốn ở đây nhìn các ngươi nhảy múa."

https://thuviensach.vn

Đôi môi vừa mở ra, không cam lòng nhắm lại, nhưng nàng còn có thể nói cái gì? Người ta là một vương gia, lại còn trong thời kì trọng yếu như vậy. Khinh bỉ trừng mắt nhìn Vưu Lăng Vi, lại là một hỗn đản.

Lần nữa lấy lại bình tĩnh, Bùi Ngọc Nhi ra hiệu nhạc sĩ bắt đầu tấu nhạc. Âm thanh vang lên, là giai điệu dễ nghe êm tai, theo ôn nhu uyển chuyển lại đột nhiên thay đổi, chuyển hoán đến sục sôi dâng trào, cuối cùng lại lấy phía trước ôn nhu uyển chuyển để kết thúc. Lần đầu nghe thấy nhạc như vậy, cũng hãm sâu vào bên trong khúc nhạc này, không thể tự thoát ra được, như nghe thấy âm thanh tự nhiên a.

"Hảo khúc!" Khúc vừa tất, ngay sau đó thanh âm vỗ tay Vưu Lăng Vi vang lên.

Bùi Ngọc Nhi khinh xuy một tiếng

"Vỗ tay vớ vẩn, ngươi biết khúc này có ý gì?".

Vưu Lăng Vi lắc đầu.

"Tiểu vương chưa bao giờ nghe qua khúc như vậy, giai điệu nhanh là nhanh, chậm là chậm, ai ngờ kết hợp lại nhưng cũng có thể phát ra giai điệu êm tai như vậy, thật sự là dễ nghe".

"Người Vu quốc tính cách lãng mạn, cho nên lấy chậm khúc chiếm đa số, mà các ngươi người Diệu Nghiêm tính cách dũng cảm, bình thường cũng không kiên nhẫn nghe chậm khúc, cho nên đều là những nhạc khúc sục sôi cuồn cuồn, này thủ khúc là ta đặc biệt tìm người làm, chính là đem Vu quốc cùng Diệu Nghiêm hai loại thủ khúc đặc sắc hợp làm một, ẩn ý Vu quốc cùng Diệu Nghiêm từ nay về sau có thể hòa hợp giống như khúc nhạc, giúp đỡ cho nhau." Bùi Ngọc Nhi chậm rãi nói, Vưu Lăng Vi vẻ mặt mang vui mừng.

"Đúng đúng đúng!" Vưu Lăng Vi phụ họa theo.

https://thuviensach.vn

"Không nghĩ tới ngươi lại có tài hoa như vậy, có thể nghĩ đến mượn khúc nhạc hy vọng Diệu Vu hai nước vĩnh cửu hòa bình." Vưu Lăng Vi nói xong, vẻ mặt vui sướng, hai tròng mắt cũng là không che dấu vẻ yêu thích với Bùi Ngọc Nhi. Thật sự càng tiếp xúc càng thích tiểu chủ Ngọc Nhi này, Vưu Lăng Vi trong lòng ấm áp một mảnh, nàng thật không giống những nữ tử mình đã từng gặp, nàng đặc biệt, thông minh, đáng yêu, xinh đẹp, giống tiên tử, lại giống cây thuốc phiện, bị hấp dẫn liền không xong. Vưu Lăng Vi muốn lấy được nàng, nàng cảm thấy chưa từng có nữ từ nào khiến bản thân động ý niệm như vậy, nếu nàng ấy nguyện ý đi theo chính mình, Vưu Lăng Vi có thể thề nhất định sẽ đem thứ tốt nhất cấp nàng, cái gì đều cho nàng.

"Đúng cái gì đúng!" Bùi Ngọc Nhi thản nhiên nói.

"Muốn xem liền im lặng chút, còn ồn ào thì đi lương đình bên kia đi".

"Được! Tiểu vương không nói nữa." Vưu Lăng Vi cười vui vẻ, Ngọc Nhi tiểu chủ này thật là người thẳng thắn, không giống những nữ tử đối chính mình làm ra vẻ, nàng tuyệt sẽ không bởi vì mình là vương gia liền hư tình giả ý, mọi việc đều theo mình.

Bên kia Bùi Ngọc Nhi, nàng đối với phản ứng Vưu Lăng Vi rất không giải thích được, nàng càng tiếp xúc với vị vương gia này, càng cảm thấy cực kỳ khó hiểu, vương gia này rốt cuộc nghĩ cái gì? Cả ngày làm ra dáng vẻ tiểu hài nhi, là thật hay là giả?

Thời gian luôn yên lặng dưới mí mắt người trôi qua, thời gian bốn ngày đã tới, trong thời gian này, Bùi Ngọc Nhi vẫn không gặp được Vu Lạc Vũ, Vu Lạc Vũ không có đến Dạ Yêu Điện, chắc là vì bận quá. Mà khiến người ta kinh ngạc, là Vưu Lăng Vi mỗi ngày đều đúng giờ xuất hiện ở Ngự Hoa Viên ngay chỗ bàn ghế đá ấy. Nàng cũng không hé răng, tự rót tự uống rượu, nhìn Bùi Ngọc Nhi múa, từ mặt trời mọc đến mặt trời lặn.

https://thuviensach.vn

Mới đầu, Bùi Ngọc Nhi còn cảm thấy không được tự nhiên, nhưng người đến là vương gia nàng cũng không thể đuổi, vốn nghĩ nàng ta xem hai ngày sẽ cảm thấy không thú vị, không đến nữa, lại không nghĩ đã nhiều ngày trôi qua, nàng so với mình còn đúng giờ hơn. Thôi thôi, Bùi Ngọc Nhi nhìn cũng quen, cứ coi như nàng ta không tồn tại là được.

Ngày mai khi mặt trời lặn, Vu Lạc Vũ thiết hạ yến hội sẽ bắt đầu. Nhưng tiết mục Bùi Ngọc Nhi lại là gần cuối cùng, Bùi Ngọc Nhi mỗi khi nhớ đến liền muốn cười. Nếu đoán đúng, Vu Lạc Vũ là cố ý đem tiết mục của mình thả về sau chút. Thứ nhất, yến hội vừa mới bắt đầu, không khí khẳng định sẽ câu nệ, nếu không được tự nhiên cũng sẽ không thể toàn tâm toàn ý thưởng thức ca múa. Thứ hai, Bùi Ngọc Nhi nghĩ, Vu Lạc Vũ chính là tâm tính tiểu hài nhi, nàng đánh giá, cảm thấy muốn mình ra trận cuối, biểu diễn vào thời điểm then chốt, kinh diễm toàn trường, nàng mặc dù không thể đối mọi người khoe khoang mình là nữ tử nàng yêu, nhưng cũng muốn nhìn thấy ánh mắt hâm mộ của người khác, không phải sao. Tùy nàng đi, tùy nàng đi, nàng tổng cảm thấy mình là tiểu hài nhi, nhưng có đôi khi nàng không phải cũng vậy sao? Hay có lẽ trong lòng người có tình yêu, bản thân sẽ thay đổi như tiểu hài nhi đây?!

Đi theo các cung nữ một đường trở về Dạ Yêu Điện, đoạn đường này Bùi Ngọc Nhi đều suy nghĩ đến mức không để ý xung quanh. Nhưng nàng không biết, Vưu Lăng Vi cũng luôn đi theo nàng.

Thẳng đến nhìn thấy bước chân Bùi Ngọc Nhi đi vào cửa lớn Dạ Yêu Điện, Vưu Lăng Vi mới dừng lại. Nàng một người đứng trước cánh cửa đóng chặt, đến hồi lâu sau mới xoay người rời đi.

Ngọc Nhi tiểu chủ chung quy sẽ trở thành người của mình. Trong lòng đã có Vưu Lăng Vi định liệu...

---

https://thuviensach.vn

Tình cờ nghe được bài nhạc có tiết tấu cũng giống tiểu Ngọc Nhi miêu tả.

Các thím cứ nghe cho vui, nội dung thì chả có liên quan đâu :))))

Nhạc ở đầu chương.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 85

Sáng sớm hôm nay, không khí trong cung rất náo nhiệt, các cung nhân qua qua lại lại, dọn dẹp, có rất nhiều thứ cần phải chuẩn bị cho yến hội lúc chiều. Mà nguyên nhân Bùi Ngọc Nhi tỉnh lại, chính là vì thanh âm rung trời ngoài cung vang lên khiến giật mình tỉnh dậy.

"Chuyện gì xảy ra a?" Đứng dậy đi ra ngoài điện, tiếng vang vẫn còn đang tiếp tục, Bùi Ngọc Nhi lắng nghe thử, đây không phải là tiếng pháo trúc sao.

"Sứ giả của Diệu Nghiêm đã đến, dân chúng đang hoan nghênh." Một cung nữ vui vẻ nói, tựa hồ cũng bị bầu không khí náo nhiệt bên ngoài vui lây.

"Xì." Bùi Ngọc Nhi hừ lạnh, lập tức cải chính.

"Đó không phải là hoan nghênh người Diệu Nghiêm, mà là đang chúc mừng hiệp ước nghị hòa sắp kí đấy." Nếu không phải là vì chuyện này, ngươi thấy đám người Diệu Nghiêm sẽ dám nghênh ngang bước vào cửa Vu Thành này sao? Chỉ cần bọn họ dám bước vào một bước, đảm bảo thấy một lần sẽ đánh một lần!

"Đúng vậy!" Các cung nữ dường như cũng ý thức được chính là đạo lý này.

"Mấy trăm năm nay, quan hệ giữa Diệu Nghiêm cùng Vu Quốc đã sâu đến không thấy đáy, ai sẽ thật lòng hoan nghênh bọn họ chứ."

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi gật đầu.

Trẻ nhỏ dễ dạy.

Ồn ồn ào ào gần cả buổi sáng, thanh âm của pháo trúc mới dần nhỏ đi. Bùi Ngọc Nhi ngồi trong đại điện, an tĩnh thưởng thức trà, thỉnh thoảng có tiểu công công đi lên bẩm báo cho Bùi Ngọc Nhi, sứ giả mang cống phẩm từ Diệu Nghiêm đi đến chỗ nào rồi, mỗi người đều là hung thần sát ác, bệ hạ tự mình đi tiếp đón, cùng nhau vào cung....các loại chuyện như vậy. Tiểu công công nói đến văng nước miếng, Bùi Ngọc Nhi chỉ suy nghĩ một chút là đã hiểu rõ. Bùi Ngọc Nhi âm thầm lắc đầu không biết làm sao, người trong cung đều là tịch mịch, cho nên thỉnh thoảng xuất hiện một món chuyện nhỏ cũng không nhỏ như vậy, truyền đến truyền lui, nhất định là nghe sai đồn bậy, người chết cũng có thể nói thành người sống.

Quảng trường trước điện Hoàng Triều đứng đầy một đống người, trong đó có cả văn võ bá quan của Vu Quốc, đương nhiên cũng có những sứ giả mang cống phẩm từ Diệu Nghiêm, bọn họ rất cao lớn, khôi giáp chỉnh tề, quả thật uy phong lẫm lẫm, mà người đứng đầu chính là Vưu Lăng Vi, nàng cũng đã thay một thân triều bào Diệu Nghiêm, tinh thần mười phần, pha lẫn uy nghiêm trong đó.

Đợi sau khi tất cả những đại thần đã đứng ngay ngắn trên quảng trường liền hướng Vu Lạc Vũ dập đầu, miệng hô to Vu vương vạn tuế! Vu Lạc Vũ nét mặt như thường, hơi ngẩng đầu lên. Tiểu công công đứng một bên lập tức hiểu ý, cao giọng hô:

"Miễn lễ!"

Tiểu công công vừa dứt lời, tất cả mọi người trên quảng trường mới đứng dậy. Vu Lạc Vũ đứng trước Hoàng Triều điện, nhàn nhạt lập lại những lời vạn năm không đổi kia, thanh âm tuy không lớn nhưng mỗi câu

https://thuviensach.vn

lại rất rõ ràng truyền vào tai mọi người.Vu Lạc Vũ dứt lời, văn võ bá quan trên quảng trường lại cùng hô to, Vu vương anh minh.

Đến khi hoàn thành tất cả những lễ nghi phiền phức này, người trên quảng trường mới dần dần tản đi. Vưu Lăng Vi sãi bước đi đến bên cạnh Vu Lạc Vũ. Nàng cũng không nói chuyện, tựa hồ chỉ là đi tản bộ bình thường.

"Mấy ngày trước, cô vương luôn phải xử lý triều chính, không có thời gian quan tâm đến vương gia, thật sự là chậm trễ." Suốt đường đi, Vu Lạc Vũ là người đầu tiên mở miệng.

"Không sao, mấy ngày nay tiểu vương trải qua cũng không tệ, uống chút rượu, đi tản bộ, rất thoải mái." Vưu Lăng Vi cười nhạt mở miệng, nhớ đến Bùi Ngọc Nhi liền cảm thấy mấy ngày nay đâu chỉ là trôi qua không tệ, thật sự là giống như đang ở trên trời vậy.

"Nga?" Vu Lạc Vũ nhướng mi, nhìn về phía Vưu Lăng Vi.

"Chỉ làm những việc này, vương gia lại cảm thấy thư thản?"

Gật đầu một cái, đầu óc Vưu Lăng Vi nóng lên, vốn định đem chuyện của Bùi Ngọc Nhi nói ra, nhưng ngẫm lại lần nữa, Vưu Lăng Vi vẫn nuốt những lời kia vào lòng. Chuyện không nắm chắc, nàng sẽ không làm, nếu nói ra thì phải là một lần thành công, khiến Vu Lạc Vũ ngay cả cơ hội phản bác cũng không có. Cho nên cuối cùng, Vưu Lăng Vi cũng chỉ bật cười.

"Lúc ở Diệu Nghiêm, mỗi ngày đếu là đánh giặc, xử lý chính sự. Hiện giờ, tiểu vương ở một nơi xinh đẹp như Vu Quốc, cái gì cũng không cần nghĩ, uống rượu ngắm hoa, Vu vương cảm thấy tiểu vương sẽ không thoải mái sao?"

Khóe miệng Vu Lạc Vũ khẽ câu lên, thầm nghĩ nàng ta nói cũng phải, cảnh sắc Vu Quốc xinh đẹp, khiến tinh thần con người sàng khoái. Đối với

https://thuviensach.vn

người từ nhỏ đã sinh trưởng ở phía Bắc như Vưu Lăng Vi mà nói, Vu Quốc quả thật đẹp đến không sao nói được, nàng ta có cảm giác như vậy cũng là hợp tình hợp lý."

"Vương gia cảm thấy thoải mái là được." Vu Lạc Vũ chuyển mắt về phía trước, lại nói tiếp.

"Hiện giờ thời tiết đang nóng, hay là vương gia cùng cô vương cùng đến lương đình trước mặt nghỉ ngơi trong chốc lát?"

Vưu Lăng Vi nương theo ánh mắt của Vu Lạc Vũ nhìn sang, mở miệng đáp ứng.

Ra dấu tay, Tiếu công công vội vàng gật đầu, lui xuống chuẩn bị chút rượu ngon cùng điểm tâm. Mà Niệm Tuyết ở phía trước dẫn đường, Vu Lạc Vũ cùng Vưu Lăng Vi cùng đi đến lương đình. Cạnh lương đình có vài cây liễu, râm mát, gió nhẹ, cành liễu đong đưa, khiến người khác cảm thấy cực kỳ thoải mái. Vừa bước vào lương đình, lập tức có một cơn gió nhẹ thổi qua, Vưu Lăng Vi thư thái gật đầu.

"Nơi này thật mát mẻ."

Vu Lạc Vũ khẽ mỉm cười, cũng không đáp, ngồi trên ghế an tĩnh thưởng thức hoa.

Chỉ vài phút thời gian sau, Tiếu công công mang theo vái tiểu công công dâng lên ít mỹ tửu, món ngon đặt lên bàn, Vưu Lăng Vi cầm bầu rượu, thay Vu Lạc Vũ rót một ly, sau đó tự nâng ly rượu của mình, tự uống cạn trước.

Sau khi Vu Lạc Vũ cũng đã uống cạn ly rượu của mình, Vưu Lăng Vi liền mở miệng.

"Mấy ngày trước nay chưa từng gặp Vu vương, sự việc vô danh kia có manh mối sao?"

https://thuviensach.vn

Vô danh, vô danh...

Không nhắc đến thì tốt, nhắc đến Vu Lạc Vũ liền cảm thấy tâm phiền ý loạn.

"Không có." Vu Lạc Vũ băng lãnh mở miệng. Tra không ra vô danh là ai, Vu Lạc Vũ đã phái không ít ám vệ, âm thầm giám thị tất cả những đại thần trong triều đình, nhưng tên vô danh này quả thực lợi hại, mấy ngày trôi qua, rốt cuộc chút thu hoạch cũng không có, giống như Vu Quốc căn bản chưa từng xuất hiện người này.

"Vậy hắn đúng thật là lợi hại, ngươi phải mau chóng điều tra ra hắn, nếu không tiểu vương cảm thấy không cần Diệu Nghiêm ta ra mặt, hắn cũng sẽ từ từ nắm lấy cơ hội làm ra chuyện gì đó. Có lẽ hắn đang có mưu đồ soán vị."

"Sao lại nói vậy?" Vu Lạc Vũ mỉm cười, mở miệng hỏi. Tuy là nàng cũng cảm thấy như vậy nhưng vẫn muốn nghe thử Vưu Lăng Vi có ý kiến gì, dẫu sao một người tính ngắn hai người tính xa, nói không chừng có chỗ nào mà Vu Lạc Vũ nàng bỏ sót lại bị Vưu Lăng Vi nói trúng thì sao.

"Hắn là người Vu Quốc, nhất định không muốn Diệu Nghiêm ta xưng bá thiên hạ, lúc đầu tìm đến chúng ta, khẳng định là muốn mượn lực lượng của Diệu Nghiêm để vặn ngã ngươi, sau đó hắn ngồi lên vương vị, nhưng hắn lại không thành công. Hiện giờ, hai nước chúng ta đã ký hiệp nghị vĩnh cửu, hắn nhất định sẽ còn tìm cánh khác để lôi ngươi xuống đài."

Vu Lạc Vũ gật đầu, tiếp tục hỏi:

"Vậy nếu là ngươi, ngươi sẽ làm thế nào?"

"Không tìm ra người này là ai, Vu vương ngươi phải âm thầm điều tra tất cả đại thần, thà giết lầm chứ đừng bỏ sót."

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ cũng không nói lời nào, chỉ ngửa đầu uống cạn ly rượu, những lời Vưu Lăng Vi đều là tầng bên ngoài, những thứ này nàng đã sớm nghĩ đến. Còn những chuyện khác cũng đã nghĩ đến, nhưng lại không có cách nào có thể thực hiện, hiện giờ cũng chỉ có biện pháp mà Vưu Lăng Vi nói là có thể dùng được.

Rất lâu không nói lời nào,Vu Lạc Vũ chỉ ngắm hoa, Vưu Lăng Vi ngồi bên cạnh cảm thấy không thú vị, liền mở miệng nói:

"Vãn yến tối nay bắt đầu khi nào?"

"Lúc trời tối."

Vưu Lăng Vi không ức chế được vui vẻ trong lòng, hưng phấn nói:

"Vậy tiểu vương sẽ toàn tâm toàn ý thưởng thức." Đợi mấy ngày, rốt cuộc cũng đã chờ đến hôm nay, Vưu Lăng Vi hưng phấn đến khẩn trương, nàng xem Bùi Ngọc Nhi luyện múa mấy hôm nay, rốt cuộc cũng có thể được thưởng thức vào tối nay.

Vu Lạc Vũ cười gật đầu, Vưu Lăng Vi sau đó lại hỏi:

"Vậy tối nay thiết yến, hiệp nghị sẽ ký lúc nào?"

"Ngày mai."

Màn đêm buông xuống, trong cung cực kỳ náo nhiệt, khua chiêng gõ trống, hỉ khí tràn ngập. Cho dù là những đại thần không có tư cách vào dạ tiệc, hay là các cung nhân, trên mặt bọn họ đều không kìm được vui vẻ.

Nên biết, từ sau khi phụ hoàng Vĩnh Đế của Vu Lạc Vũ hạ lệnh phế bỏ lục cung, hậu cung của Vu Quốc vô cùng lạnh lẽo, dù là ăn tết cũng chỉ là

https://thuviensach.vn

'một nơi náo nhiệt, nơi khác vắng lặng' mà thôi. Mà hiện giờ, không phải ăn tết, nhưng không khí còn náo nhiệt hơn khi đó.

Mà ở Vong Ưu cung, sự vui mừng kia càng không phải nói. Vong Ưu cung hàng năm đều vắng vẻ không một bóng người, nhưng hiện giờ Vu vương thiết yến, nó liền chính là khu cung điện náo nhiệt nhất. Lúc này, trong Vong Ưu cung thanh âm cười đùa liên tục, người người tấp nập.

Yến hội đã mở ra được một khoảng thời gian, những người trong buổi tiệc cũng đã tự thả lỏng, cùng cười đùa cạn rượu, khung cảnh vô cùng náo nhiệt. Mà Vu Lạc Vũ ngôi ở trên cao tự rót tự uống, Vưu Lăng Vi lại chống cằm nhìn cửa điện xa xa, đối với sự náo nhiệt này, hành động của cả hai người dường như trái ngược hoàn toàn. Hai nàng đang chờ cái gì?

Dĩ nhiên là chờ Bùi Ngọc Nhi.

Đương lúc ấy, công công bên ngoài điện cao giọng truyền đạt một tiếng, truyền cái gì? Nghe không được rõ ràng lắm, bởi vì người quá huyên náo, nhưng Vu Lạc Vũ cùng Vưu Lăng Vi lại đồng thời chấn động, vì cả hai người đều cùng nghe được một cái tên, đó chính là Bùi Ngọc Nhi.

Công công truyền đạt xong, nhạc sư liền bắt đầu tấu nhạc, thanh âm vang lên, tiếng ồn trong điện cũng an tĩnh không ít, nhưng ít nhiều vẫn có thể nghe tiếng người nói chuyện, cho đến....cho đến khi thân ảnh Bùi Ngọc Nhi xuất hiện, toàn bộ đại điện mới được xem là yên ắng đến nghe được tiếng châm rơi. Hôm nay Bùi Ngọc Nhi vẫn là một thân bạch sam, dùng một sợi dây cùng màu đơn giản đem tóc cột ra phía sau, bạch sa chemat85, nàng bị tám nữ tử y phục hồng sắc vây quanh, tựa như một đóa hoa xinh đẹp thần bí nhất trong khóm hoa!

Một mảnh yên tĩnh, vang lên chỉ có âm thanh của khúc nhạc, Vu Lạc Vũ đắc ý đảo qua, trong mắt tất cả mọi người đều gần như hiện lên vẻ say mê, khóe miệng nàng không tự chủ được khẽ cong, ánh mắt nàng nhìn Bùi

https://thuviensach.vn

Ngọc Nhi lại lộ ra tình ý rõ ràng, bởi vì nữ tử đang múa trên điện chính là nữ nhân của nàng, mà nàng múa cũng chỉ là để cho một mình mình thôi.

Dư quang đảo đến Vu Lạc Vũ cao cao tại thượng trên điện, Bùi Ngọc Nhi vội vàng chuyển mắt, nhưng cũng có thể đem toàn bộ hàm nghĩ trong mắt Vu Lạc Vũ nhìn rõ. Trong lòng vui vẻ, chỉ là lúc phân thần đã bị một cung nữ đụng trúng, biên độ động tác không quá lớn, nhưng cánh tay Bùi Ngọc Nhi vừa nhấc, vô tình cũng khiến khăn che mặt bị rơi xuống.

Trong một tíc tắc đó, toàn bộ đại điện một trận hít sâu.

Nữ tử che mặt kia lại xinh đẹp như vậy sao!

Ánh mắt của mọi người sáng lên, bị mê hoặc đến ngây ngốc ngồi trên ghế, không chút cử động. Vô ý đánh rơi khăn che mặt, một hành động vô tình, nhưng cũng vô ý để dung mạc hiện ra nhân gian, một tiên tử, mê hoặc Vu Lạc Vũ, Vưu Lăng Vi, còn có tất cả mọi người trên đại điện.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 86

Bùi Ngọc Nhi muốn lấy khăn che mặt, đây vốn ngay từ đầu là ý của Vu Lạc Vũ, nói cho cùng, Vu Lạc Vũ tuy muốn khoe khoang một phen, nhưng cũng không muốn để những ánh mắt bẩn thỉu trong triều đình tiết độc Bùi Ngọc Nhi. Nhưng cố tình sự tình chính là như vậy, vô xảo bất thành thư*, khăn che mặt vốn là để che mặt, thế nhưng nó lại không phát huy hiệu dụng, khiến tất cả mọi người trên đại điện kinh động đứng hình.

(*chỉ sự "trùng hợp một cách kỳ lạ")

Nhìn Bùi Ngọc Nhi lưu loát như tiên tử đem khăn che mặt một lần nữa đeo lên, trên điện tất cả mọi người một trận thất vọng, trong đó tự nhiên cũng bao gồm Vu Lạc Vũ. Ngồi trên cao Vu Lạc Vũ quả thực xem có chút quên hết tất cả, nàng gặp qua Bùi Ngọc Nhi múa, thế nhưng lần đó cũng chỉ là nhất thời quật khởi mà thôi. Mà hiện nay? Hiện nay Bùi Ngọc Nhi một thân trang phục lộng lẫy, khiêu vũ, mà quan trọng chỉ vì chính mình mà nhảy.

Một thoáng kinh hồng kia, Vu Lạc Vũ cảm giác thấy được một Bùi Ngọc Nhi mới mẻ, nàng mặc dù còn mặc một thân bạch y, lại tỉ mỉ trang điểm một phen, khiến người khác thấy mà yêu, làm cho Vu Lạc Vũ nhịn không được muốn đem nàng ôm trong ngực, cứ như vậy yêu thương nàng một phen. Trong lòng liên tiếp nhảy lên, nhìn Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ quả thực cảm thấy khó mà tin nổi! Cùng Ngọc Nhi một chỗ, thời gian không tính ngắn, cảm giác tim đập lúc nào cũng có, Vu Lạc Vũ thậm chí cảm thấy, càng ở gần nàng thêm một ngày, yêu thương lại càng thêm một ngày, cho

https://thuviensach.vn

đến khi tình yêu tràn đầy trái tim, trầm luân vào đó mới ngưng. Bùi Ngọc Nhi rốt cuộc là người như thế nào?

Dù điệu múa có đẹp đến đâu, nhưng cũng sẽ đến thời khắc chấm dứt, vũ khúc hoàn tất. Nhưng không có người vỗ tay, tất cả mọi người ngồi ở vị trí của mình, cũng không nhúc nhích. Bùi Ngọc Nhi có chút không biết làm sao ngẩng đầu nhìn Vu Lạc Vũ đang ngồi trên cao, lại phát hiện nàng cũng một bộ gần như si ngốc. Có chút lúng túng lại có chút buồn cười, hiện tại nên làm như thế nào? Vu vương không hé răng, dưới đài đại thần cũng không có hé răng, mình một vũ nữ nho nhỏ không có biện pháp tự mình đi xuống, rồi lại không thể lên tiếng nhắc nhở gì đó. Bùi Ngọc Nhi có chút thẹn thùng, cũng không thể cứ giằng co như vậy, vẫn tiếp tục đứng sao?!

Đương lúc Bùi Ngọc Nhi đang rối rắm không biết phải làm như thế nào, đột nhiên trên đại điện tĩnh lặng, Vu Lạc Vũ 'bốp bốp bốp' chậm rãi vỗ ba tiếng, âm thanh kéo về tâm tư các đại thần đang ngồi, tiếng vỗ tay mới đinh tai nhức óc vang lên, tuy là cổ vũ hơi trễ, nhưng so với những màn biểu diễn lúc trước cao hơn mấy lần. Lần đầu tiên tham gia vãn yến, Bùi Ngọc Nhi đem những tiết mục phía trước cùng phản ứng đều ghi tạc trong lòng, hiện giờ so sánh, Bùi Ngọc Nhi tự nhiên là vui sướng ngàn vạn.

Vu Lạc Vũ đầy mặt ý cười trong suốt nhìn Bùi Ngọc Nhi dưới đài, đợi khi tiếng vỗ tay dần dần nhỏ, nàng mới chậm rãi mở miệng, nói:

"Mỹ nhân múa như hoa sen nở, thế nhân có mắt nhưng không thấy, múa rất tốt".

Bùi Ngọc Nhi đứng trên điện cũng đón nhận ánh mắt Vu Lạc Vũ, trong mắt là vô tận ôn nhu.

"Tạ bệ hạ khen ngợi." Bùi Ngọc Nhi cúi người, ngôn ngữ tuy là bình thường, nhưng Vu Lạc Vũ vẫn nghe ra tình yêu ẩn bên trong.

Vu Lạc Vũ bật cười, nhẹ vung tay.

https://thuviensach.vn

"Thưởng!"

Bùi Ngọc Nhi cũng mỉm cười nhìn Vu Lạc Vũ, đôi môi kia mặc dù bị che mất, nhưng ý cười nơi khóe mắt cũng đều hiển lộ. Lại cúi người tạ an, Bùi Ngọc Nhi mới dẫn theo tám vị cung nữ, nhẹ nhàng lui ra cung điện.

Bùi Ngọc Nhi đi rồi, phía trên đại điện lại khôi phục vẻ huyên náo như vừa rồi, mà mục tiêu lần này văn võ bá quan tranh cãi ầm ĩ chính là một khúc múa kinh động toàn trường của Bùi Ngọc Nhi vừa rồi, hỏi nàng là ai, hỏi nàng phương linh*, hỏi nàng khuê danh, tất cả mọi người đều thay nhau hỏi. Vu Lạc Vũ lỗ tai rất thính, những lời này tự nhiên một tia không sót toàn bộ rơi vào trong tai nàng, khẽ câu khóe miệng bất động thanh sắc cười nhẹ, Vu Lạc Vũ trong lòng rất đắc ý, không cần nói cũng biết.

(*hỏi tuổi của nữ.)

"Bệ hạ."

Đương lúc đại điện đang tranh cãi ầm ĩ, đột nhiên một đạo thanh âm thanh thúy vang lên, thoáng chốc tất cả tiếng vang trên đại điện chợt biến mất không còn, có thể thấy được người nói chuyện địa vị rất cao.

Vu Lạc Vũ đem ánh mắt chuyển hướng đến Vưu Lăng Vi, nàng cũng không nói chuyện, mà chỉ không chớp mắt, nhìn chằm chằm Vưu Lăng Vi. Không biết vì sao trong lòng Vu Lạc Vũ chính có một tia cảm giác không rõ.

"Bệ hạ, ngày mai là lúc ký lập hiệp ước, nhưng tiểu vương còn có một chuyện muốn nhờ, nghĩ tới nghĩ lui vẫn là dự định nói ra trên yến hội hôm nay đi."

Vu Lạc Vũ hé miệng cười.

https://thuviensach.vn

"Vương gia chính là vương gia Diệu Nghiêm, thân phận tôn quý. Từ sau Vu Diệu hai quốc nghị hòa, Vương gia có việc muốn nhờ nhưng lại nói không rõ sao." Vu Lạc Vũ trêu ghẹo nói, cũng là cố ý làm cho Vưu Lăng Vi ngậm miệng không nói chuyện yêu cầu của nàng.

"Bệ hạ nói đùa, tiểu vương mặc dù quý vì Vương gia, mà hiện nay dù sao cũng là ở Vu quốc. Huống hồ lần này chuyện tiểu vương sở cầu không thể so từ trước, tiểu vương thực coi trọng nàng, cho nên nhất định muốn cầu được nàng, mong rằng bệ hạ thành toàn." Vưu Lăng Vi nói xong, cung kính chắp tay, thái độ thành khẩn, hoàn toàn không có dáng vẻ ngông cuồng tự đại như trước.

Vu Lạc Vũ thấy dáng vẻ khiêm tốn lại nhất định phải đạt được kia, cũng vô pháp cùng nàng đánh thái cực gì, lập tức thản nhiên mở miệng:

"Vương gia mời nói."

"Tiểu vương muốn nữ tử tên Bùi Ngọc Nhi kia!".

Vu Lạc Vũ bỗng chốc căng thẳng, bàn tay nắm thành quyền, hiện tại phía trên đại điện im lặng như tĩnh mịch bình thường. Không người nói chuyện, các đại thần đang ngồi đều hai mặt nhìn nhau, đúng là không rõ ràng lắm lời nói Vưu Lăng Vi có ý gì. Vu Lạc Vũ bất động thanh sắc hướng trên điện đảo qua, bình chân như vại mỉm cười, nói ra nghi hoặc trong lòng các đại thần.

"Vương gia là nữ tử, Bùi Ngọc Nhi cũng là nữ tử, không biết Vương gia muốn nàng có tác dụng gì?".

Vưu Lăng Vi nhìn ngồi trên cao Vu Lạc Vũ, cũng không định giấu diếm.

"Tiểu vương thích nàng, muốn dẫn nàng hồi Diệu Nghiêm. Diệu Nghiêm đồng ý nữ tử thành hôn, cho nên bệ hạ không cần lo lắng nàng ở Diệu Nghiêm sẽ chịu ủy khuất, làm trái luân lý."

https://thuviensach.vn

Không còn cười đùa như vừa rồi, sắc mặt Vu Lạc Vũ dần dần trở nên ngưng trọng, nàng ta đây là muốn cướp Bùi Ngọc Nhi, cướp từ mình sao?

"Nếu cô vương không đồng ý cho ngươi mang đi thì sao?" Vu Lạc Vũ lạnh lùng nói.

Thanh âm của nàng tựa như băng, đâm một cái vào lòng Vưu Lăng Vi, nàng biết mang đi Bùi Ngọc Nhi phi thường khó khăn, nàng là công chúa Đại Vu, mà không phải vũ nữ hoặc là cung nữ bình thường. Cũng chính bởi vì như vậy, Vưu Lăng Vi mới quyết định ở trên yến hội đem chuyện này nói ra, nhiều người như vậy, đây không thể nghi ngờ là để gia tăng phần thắng, nhưng thực sự không được, Vưu Lăng Vi cũng không tin, Bùi Ngọc Nhi có thể quan trọng hơn việc ký lập hiệp ước.

Xem bộ dáng không chút động dung của Vu Lạc Vũ lúc này, Vưu Lăng Vi hơi thở dài, nói:

"Bệ hạ, tiểu vương biết Ngọc Nhi tiểu chủ đối với ngươi mà nói vô cùng quan trọng, nhưng tiểu vương là thật tâm thích nàng, ngươi yên tâm, tiểu vương sẽ dụng tâm đối đãi nàng, nàng muốn cái gì tiểu vương sẽ cho cái đó!".

Vu Lạc Vũ hí mắt, gắt gao nhìn chăm chú Vưu Lăng Vi ở đối diện, nàng rốt cuộc có biết Bùi Ngọc Nhi là người của mình hay không? Nàng biết tiểu Ngọc Nhi đối với mình mà nói vô cùng quan trọng vậy mà còn muốn cướp?

Vu Lạc Vũ cùng Vưu Lăng Vi cứ như vậy bốn mắt trực diện, thẳng đến một lúc lâu sau, trên đại điện tĩnh mịch, thanh âm Vu Lạc Vũ chợt vang lên.

"Không có khả năng! Ngoại trừ tiểu Ngọc Nhi, cái gì cô vương đều đáp ứng ngươi."

Vu Lạc Vũ một lời nói xong, toàn bộ đại điện ồ lên, các nàng tuy là không biết Bùi Ngọc Nhi có thân phận gì lại quan trọng như vậy, tuy nhiên

https://thuviensach.vn

cũng biết một câu nói này của Vu vương ý vị như thế nào. Chỉ một thoáng, tất cả ánh mắt đều vây quanh trên người Vưu Lăng Vi, Vưu Lăng Vi vẫn chỉ nhàn nhạt hơi ngẩng đầu nhìnVu Lạc Vũ đang ngồi trên cao , đúng mực nói:

"Ngoại trừ nàng, tiểu vương cái gì cũng không muốn."

Lại là một trận xôn xao vang lên, toàn bộ phía trên đại điện nháy mắt có chút xao động. Hiện tại là cái tình huống gì, Vu vương cùng Diệu Nghiêm Vương gia phân tranh, đến tột cùng là vì người như thế nào?

"Xem ra Vương gia là cố ý muốn như thế? Nhưng ngươi đã có hỏi qua nàng chưa? Nàng có bằng lòng cùng ngươi cùng nhau cùng đi Diệu Nghiêm hay không? Ngươi cũng biết dưa hái xanh không ngọt?"

Những lời này của Vu Lạc Vũ, cũng làm cho trong lòng Vưu Lăng Vi lộp bộp một cái, không sai, nàng vẫn chưa hỏi Ngọc Nhi. Nhưng việc trước mắt này quan trọng nhất, trước mắt chính là Vu Lạc Vũ, Vưu Lăng Vi tin tưởng, chỉ cần Vu Lạc Vũ có thể đồng ý để mình mang Ngọc Nhivề Diệu Nghiêm, nàng nhất định sẽ làm Ngọc Nhi yêu thương mình! Vừa nghĩ đến đây, nháy mắt Vưu Lăng Vi liền phân rõ bên nào nặng bên nào nhẹ

"Chỉ cần bệ hạ đáp ứng là được, tất cả những chuyện khác đều dễ làm".

"Cô vương đã nói..." Vu Lạc Vũ thản nhiên liếc mắt nhìn Vưu Lăng Vi một cái, sau đó gằn từng chữ.

"Không - thể - đươc." Vu Lạc Vũ tuy bận tâm yến hội lúc này, nhưng cơn giận trong lòng vẫn cứ không ngừng trào ra, Vương gia này xem ra mắt bị mù, cướp nữ nhân lại cướp đến trên đầu mình, nàng tuy là vương gia, nhưng đừng quên mình mới là Vu vương, mà lúc này nơi nàng đang đứng là Vu Quốc!

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới Vưu Lăng Vi nghe thấy lời này chẳng những không giận, ngược lại là nhếch miệng cười.

"Vu vương không đáp ứng, sẽ không sợ tiểu vương cũng theo đó đổi ý chuyện nghị hòa sao?!".

Vưu Lăng Vi lời này vừa nói ra, lại là một trận thanh huyên náo. Vu Lạc Vũ âm thầm nắm chặt hai tay, nghiến răng nghiến lợi. Hay cho một nữ vương gia, lấy việc nghị hòa ra uy hiếp, thật đúng là đủ ngu xuẩn! Vu Lạc Vũ đang nộ hỏa, đột nhiên một vị đại thần từ một bên đi ra, hắn đến gần Vưu Lăng Vi, thỉnh an.

Vu Lạc Vũ ánh mắt chuyển tới trên người hắn, thâm trầm cất tiếng:

"Nói".

"Khởi bẩm bệ hạ, chúng thần mặc dù không biết người bệ hạ cùng vương gia tranh giành đến tột cùng là ai, nhưng vẫn thỉnh bệ hạ cân nhắc, hết thảy nên lấy quốc gia đại sự làm trọng."

Ý tứ trong lời nói của đại thần đã phi thường sáng tỏ, Vưu Lăng Vi nghe xong cũng là cười đắc ý.

"Không sai, bệ hạ vẫn là mau mau đáp ứng tiểu vương, chờ ngày mai Diệu Vu hai nước ký hiệp ước, tiểu vương cam đoan lập tức liền rời đi."

"Ha ha ha.." Vu Lạc Vũ đột nhiên cất tiếng cười to, uy hiếp? Nàng thực tại là non, Vu Lạc Vũ nói rồi, chuyện gì nàng đều có thể đáp ứng, duy chỉ có tiểu Ngọc Nhi là không được! Vu Lạc Vũ cười xong, vẫn thản nhiên.

"Cô vương nói lần cuối, ngươi đừng mơ đem Bùi Ngọc Nhi mang ra khỏi Vu Quốc một bước!" Ngữ khí của Vu Lạc Vũ mang theo áp bách, kiên định, không thể nghi ngờ. Chỉ cần Vu Lạc Vũ nàng còn sống một ngày, bất luận kẻ nào cũng đừng mơ từ bên người Vu Lạc Vũ mang Bùi Ngọc Nhi đi!

https://thuviensach.vn

"Hừ" Vưu Lăng Vi hừ lạnh một tiếng.

"Ngày mai mới ký lập hiệp ước, đêm nay còn thỉnh Vu vương ngẫm nghĩ lại, tiểu vương tin tưởng, đại thần Vu Quốc cũng sẽ giúp đỡ bệ hạ cẩn thận ngẫm lại."

Vưu Lăng Vi nói xong, cũng không màng đến nét kinh ngạc của những người trên đại điện, nàng phất tay áo, xoay người sãi bước rời đi.

Nàng lúc này hoàn toàn không cần phải đi bận tâm Vu Lạc Vũ, mặc dù nàng là vương, nhưng nàng vẫn có thời điểm bất lực, Vưu Lăng Vi đã định liệu trước, cuối cùng Bùi Ngọc Nhi nhất định là của mình, Vu vương nhất định sẽ đáp ứng thỉnh cầu của mình. Bởi vì nàng cũng biết rõ chuyện quốc sự, một người nhất định không thể so sánh cùng chính sự.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 87

Vu Lạc Vũ tức giận vỗ bàn, Vong Ưu cung náo nhiệt cũng bởi vì sự việc đột ngột này mà bầu không khí trở nên quỷ dị khác thường. Tiếp đó, sứ giả Diệu Nghiêm nhìn thấy vương gia của bọn họ đã đi, có tiếp tục ngồi lại cũng không còn ý nghĩa, bọn họ vốn không muốn ký lập hiệp nghị gì, chuyện này trái lại càng hợp ý bọn họ. Sứ giả Diệu Nghiêm đứng dậy hướng Vu Lạc Vũ quỳ an, sau đó toàn bộ cũng đi theo chủ tử bọn họ, rời khỏi đại điện.

Còn sót lại quan viên Vu Quốc trố mắt nhìn nhau, không biết nên làm thế nào, chuyện xảy ra đến mức này, người không ngốc cũng có thể cảm nhận được có gì đó, chỉ là nếu lên tiếng khuyên can, làm không tốt chọc giận Vu vương nhất định sẽ bỏ mạng, nghĩ đến đây, liền không ai dám đứng ra nói gì nữa, bọn họ chỉ chờ xem ai là người không sợ chết cất lời trước, sau đó bọn họ sẽ thuận lý thành chương phụ họa.

Đương lúc ấy, trên đại điện liền có người gọi bệ hạ, tất cả mọi người đều theo tiếng vang nhìn lại, nhìn xem là kẻ nào không sợ chết, chỉ thấy kẻ đó thì ra chính là Văn Tương, nháy mắt tất cả mọi người liền an tâm, Văn Duẫn dù sao cũng là Tể tướng một nước, không phải nói giết thì liền có thể giết, hiện giờ hắn đứng dậy, vừa đúng lúc thỏa mãn ý của các đại thần.

Vu Lạc Vũ không kiên nhẫn nhìn Văn Duẫn đang đứng trước mặt, nét mặt hàn sương không đáp. Văn Duẫn thấy Vu Lạc Vũ như vậy cũng không sợ gì, vẫn tự mình hỏi:

https://thuviensach.vn

"Không biết bệ hạ vì sao không đáp ứng yêu cầu của Vương gia Diệu Nghiêm? Mới vừa rồi vũ nữ của thân phận là gì? Lại quan trọng như vậy sao?"

"Vô sỉ!" Vu Lạc Vũ một chưởng vỗ bàn.

"Lúc nào thì đến phiên người chất vấn cô vương?"

Văn Duẫn sợ hãi, vội vàng nói:

"Vi thần không dám, chẳng qua là hành động này quả thực khiến người khó hiểu, một cung nữ nho nhỏ cùng chuyện hai nước ký hiệp ước, tin tưởng không cần vi thần nhắc nhở, trong lòng bệ hạ đã sớm có quyết định."

Các đại thần ngồi giữa vừa thấy tình hình biến thành tình trạng như hiện giờ, cũng rối rít đứng dậy, đầu tiên là quỳ an hô to 'bệ hạ bớt giận', ngay sau đó cũng có người bắt đầu khuyên can, hi vọng Vu Lạc Vũ thu hồi lời nói lúc nãy, đem vũ nữ đó đưa cho Vương gia Diệu Nghiêm, ký lập hiệp ước mới là việc quan trọng.

Hàn sương trên mặt Vu Lạc Vũ càng sâu hơn, vương gia đáng chết này đã làm nhiễu loạn tất cả! Nàng cẩn cẩn thận thận che giấu Bùi Ngọc Nhi, nhưng hôm nay đã bị nàng phá hết!

Ra khỏi đại điện, Vưu Lăng Vi đi đến hướng Dạ Yêu điện. Lời nói của Vu Lạc Vũ hôm nay giống như là một cây gai, ghim sâu vào lòng Vưu Lăng Vi, nói cho cùng mình chỉ muốn Bùi Ngọc Nhi cùng mình trở về Diệu Nghiêm, nhưng nàng ấy có nguyện ý không? Nhìn dáng vẻ bất mãn của Bùi Ngọc Nhi với Diệu Nghiêm lúc trước có lẽ là sẽ không muốn, nhưng mấy hôm Bùi Ngọc Nhi luyện múa cũng không cảm thấy nàng ghét mình nhiều lắm a. Huống chi, Vưu Lăng Vi đặt tay lên ngực tự hỏi, nàng thật sự thích Bùi Ngọc Nhi, chỉ cần nghĩ đến nàng, Vưu Lăng Vi cảm thấy rất vui vẻ, chỉ muốn đem tất cả những gì tốt nhất, những món ăn ngon nhất, tất cả đều cho nàng, cũng để nàng hưởng thụ, Vưu Lăng Vi ừ nhỏ đến lớn chưa từng có

https://thuviensach.vn

loại cảm giác này. Cho nên rốt cuộc, Vưu Lăng Vi cắn răng một cái, quyết định cho dù Bùi Ngọc Nhi có muốn hay không thì cũng phải đi cùng mình. Nàng .....hơn nữa nàng rất tin, chỉ cần ở cùng Bùi Ngọc Nhi thời gian lâu, nàng ấy nhất định sẽ yêu mình.

Đương lúc suy nghĩ, Vưu Lăng Vi đã đến trước Dạ Yêu điện. Mà Dạ Yêu điện cách đó không xa đăng hỏa huy hoàng, cửa điện mở toang, đã trễ thế này mà cửa điện vẫn mở, không phải sẽ là chờ mình chứ? Vưu Lăng Vi tự giễu cười cười, từ lúc nào đã trở nên tự mình đa tình như vậy, biết rõ nàng ấy không thể nào chờ mình a, nhưng vẫn không thể ngừng được mà suy nghĩ đến phương diện kia, thở dài một tiếng, mị lực của Ngọc Nhi tiểu chủ a.

Hít sâu một cái, Vưu Lăng Vi cất bước vào Dạ Yêu điện. Vừa vào cửa liền nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi đang ngồi trong tiền viện uống trà, vẫn là một thân bạch y đó, nguyệt quang chiếu rọi, tăng thêm mỹ cảm mông lung. Vưu Lăng Vi sãi bước đi đến chỗ Bùi Ngọc Nhi, trong lòng vẫn đang khó hiểu, nàng ấy đang làm gì vậy? Ngắm trăng? Tự mình một người thật đúng là quá tình thơ ý họa.

Nghe tiếng bước chân đang tiến đến gần, Bùi Ngọc Nhi tràn đầy tươi cười nghiêng đầu, nhưng sau khi nhìn thấy người đến là ai, sắc mặt nháy mắt liền cứng lại.

"Tại sao lại là ngươi?"

Đem biểu tình của Bùi Ngọc Nhi đều thu vào mắt, lòng Vu Lăng Vi chợt lóe qua mất mác, nhưng thoáng chốc đã khôi phục lại như cũ, nàng hướng Bùi Ngọc Nhi cười hỏi:

"Nhìn bộ dáng này, ngươi đang đợi ai à?"

"Dù sao không phải ngươi là được." Xoay người trở về, không nhìn nữa, Bùi Ngọc Nhi lại bắt đầu tự mình uống trà.

https://thuviensach.vn

Đợi ai?

Cho đến tận bây giờ, nàng cũng chỉ chờ có mỗi Vu Lạc Vũ mà thôi.

Vưu Lăng Vi nhún nhún vai, tuy có mất mác nhưng cũng không quá chật vật, biểu hiện này của Bùi Ngọc Nhi lòng nàng đã liệu trước. Nàng tự mình từng bước đi đến cạnh Bùi Ngọc Nhi, ngồi xuống cạnh nàng, chăm chú dồn mắt nhìn động tác uống trà của Bùi Ngọc Nhi. Có lẽ là vì vừa mới múa xong, phấn trang trên mặt nàng vẫn còn chưa được tẩy đi, da thịt nõn nà, mắt liễu mi dài, còn cả đôi môi anh đào đỏ mộng, cảm giác cùng ngày thường rất khác biệt, nhưng lại được phủ thêm một tia mị hoặc, khiến người khác cảm thấy nàng rất nhu nhược, càng thêm muốn bảo vệ nàng.

"Ngươi nhìn ta như vậy làm gì? Có chuyện gì thì mau mau nói." Bùi Ngọc Nhi không được tự nhiên lên tiếng cắt đứt, nàng ta cứ nhìn nàng chằm chằm như vậy khiến Bùi Ngọc Nhi cảm thấy có cảm giác lỗ chân lông run lên. Nhưng đáy lòng Bùi Ngọc Nhi lại có chút buồn cười, sợ nàng làm gì, nàng cũng không phải quỷ, không ăn nổi người.

"Ngày mai ký xong hiệp nghị, tiểu vương phải đi."

"Tạm biệt, không tiễn."

"Ngươi..." Vưu Lăng Vi dừng một chút, "cứ thế mà hi vọng ta về nhanh như vậy sao?"

"Nơi này không thích hợp với ngươi, vẫn nên nhanh chóng trở về Diệu Nghiêm đi."

Có chút im ắng, Vưu Lăng Vi cảm thấy không biết làm sao tiếp tục, thật đúng là một nha đầu miệng lưỡi sắc bén. Tâm niệm vừa động, Vưu Lăng Vi nhếch mép:

https://thuviensach.vn

"Nói cho ngươi một tin, nhưng không biết đối với ngươi mà nói là xấu hay là tốt đây."

"Tin tức gì?"

"Lúc tiểu vương đi, cũng là lúc ngươi rời đi."

Bùi Ngọc Nhi căng thẳng, vội vàng nói:

"Ngươi có ý gì?"

"Tiểu vương đã nói cho Vu vương, tiểu vương thích ngươi, muốn đem ngươi đi, mang ngươi cùng trở về Diệu Nghiêm?"

"Cái gì?" Bùi Ngọc Nhi hốt hoảng đứng lên, lời này của nàng ta là có ý gì? Nàng hướng Vu Lạc Vũ nói muốn mình? Vậy Vu Lạc Vũ thì sao, nàng ấy đã nói thế nào? Bùi Ngọc Nhi tức giận trừng Vu Lăng Vi một cái, nhìn dáng vẻ này của nàng, vui mừng như vậy, chẳng lẽ là nàng ấy đã đáp ứng? Nếu không, làm sao nàng ta sẽ chạy đến trước mặt mình nói ra tin tức này?!

Rốt cuộc qua loa lấy lệ cho qua, trước tiên rời khỏi Vong Ưu cung. Vu Lạc Vũ sãi bước đi đến Dạ Yêu điện, tình huống bây giờ đã thay đổi, văn võ bá quan bắt đầu dâng sớ can gián, kéo dài một đoạn thời gian, Vu Lạc Vũ cũng không chịu được nữa, tối nay đã định trước là sẽ một đêm thức trắng, văn võ bá quan nhất định sẽ quỳ trước Vĩnh Cát điện, yêu cầu Vu Lạc Vũ đem Bùi Ngọc Nhi đưa cho Vưu Lăng Vi.

Nhưng đây căn bản là chuyện không thể nào, Vu Lạc Vũ tuyệt đối sẽ không đồng ý! Nếu đã không đồng ý, cho dù đem chuyện này qua loa, bach quan cũng sẽ không chịu để yên, ngay sau đó sẽ yêu cầu xử tử Bùi Ngọc Nhi, sau đó dân chúng cũng sẽ biết, gây sóng gió cả thành. Vu Lạc Vũ không dám nghĩ đến, chuyện xảy ra với Hàn Đế sẽ lập lại lần nữa ở nàng,

https://thuviensach.vn

một chuyện của Diêu Cảnh Duyệt đã đủ khiến Vu Lạc Vũ kinh tâm, có vết xe đổ như vậy, Vu Lạc Vũ chắc chắn không thể ngồi chờ chết, cho dù không thể cùng Bùi Ngọc Nhi cùng nhau, cũng nhất địnhsẽ không để Vu Lạc Vũ tự tay mình kết liễu Bùi Ngọc Nhi. Cho nên Vu Lạc Vũ trái lo phải nghĩ, vẫn quyết định đi tìm Bùi Ngọc Nhi trước, sau đó để Khôn Bát âm thầm mang nàng xuất cung, tránh đi vài ngày, chờ chuyện này từ từ lắng xuống rồi sẽ tiếp tục quyết định.

Từ xa đã nhìn thấy cửa Dạ Yêu điện đang mở, Vu Lạc Vũ âm thầm mừng rỡ, tiểu nha đầu Bùi Ngọc Nhi này còn không biết đã xảy ra chuyện nghiêm trọng như vậy, hiện giờ nói không chừng còn đang chờ mình đây. Suy nghĩ một chút cũng đã mấy ngày không gặp, lập tức trong lòng liền cảm thấy vui sướng pha lẫn khổ sở, gặp rồi, sau này chính là tương tư vô tận.

Sãi bước chạy đến Dạ Yêu điện, vừa vào cửa, Vu Lạc Vũ lập tức cả kinh đứng ngây ngốc một chỗ. Trong viện vẫn là Bùi Ngọc Nhi mà mình yêu, nhưng từ khi nào đã nhiều thêm một người nữa? Mà đã vậy thì thôi, bọn họ lại đang làm gì? Ôm nhau? Hôn?

Vu Lạc Vũ chỉ cảm thấy đầu 'oanh' một cái! Ngay sau đó, cơn giận bốc đến toàn thân! Không tự chủ nắm chắc hai nắm tay, Vu Lạc Vũ dùng hết khí lực toàn thân, tựa như muốn bóp gãy tay mình vậy! Sãi bước tiến đến, tay trái Vu Lạc Vũ tách Vưu Lăng Vi ra, tay phải lập tức tung ra một quyền.

"Ta giết ngươi!" Vu Lạc Vũ hét lên, bước đến nắm lấy cổ áo Vưu Lăng Vi, lại một quyền nữa đến!

Bên này đột nhiên thấy Vu Lạc Vũ xuất hiện, Bùi Ngọc Nhi lúc này hoảng sợ đứng tại chỗ không biết nên làm thế nào. Lúc nãy mình cùng nữ vương gia kia, đều bị Lạc Vũ nàng....nhìn thấy rồi sao.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ còn đang cùng Vưu Lăng Vi triền đấu dưới đất, Vưu Lăng Vi kịp phản ứng cũng bắt đầu đánh lại, chẳng qua là Vu Lạc Vũ dường như đã nóng đầu, các nàng không dùng ông phu mà chỉ tay không đánh nhau trên đất. Lăn đến lăn lui mấy lần, Bùi Ngọc Nhi quả thật không nhìn được nữa, một người là Vu vương, một người là Vương gia, lăn lóc trên đất đánh nhau, còn ra thể thống gì? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ai có thể nói cho Bùi Ngọc Nhi nàng không?

"Các ngươi đừng đánh nữa!" Bước đến mạnh mẽ kéo lấy Vu Lạc Vũ đang ở trên, Bùi Ngọc Nhi dốc sức kêu to. Thanh âm cực lớn, nhưng hai nàng lại bịt tai không nghe.

Từ dưới đất đánh xong, lại tiếp tực đứng lên đánh, Vu Lạc Vũ dùng hết toàn lực, không chút lưu tình từng quyền đánh vào trên mặt Vưu Lăng Vi, nàng phải đem sự tức giận trong lòng phát tiết ra ngoài trước, sau đó sẽ đem Vưu Lăng Vi xử tử, rồi sẽ huy động quân đội diệt Diệu Nghiêm Quốc! Kẻ tạp chủng này! Vu Lạc Vũ nhất định phải đem nàng bằm thây vạn đoạn!

Vưu Lăng Vi bên kia cũng không yếu thế, nàng cũng đem toàn bộ khí lực đánh trả Vu Lạc Vũ, nàng không quan tâm giờ phút này người trước mặt có phải là Vu vương hay không, ở trong mắt nàng, Vu Lạc Vũ chính là một người cản trở, nàng ngăn trở mình cùng Bùi Ngọc Nhi, trong lòng Vưu Lăng Vi đã sớm khó chịu, vừa vặn lúc này nàng sẽ ra tay dạy dỗ nàng ta.

Bùi Ngọc Nhi ở bên cạnh chạy trái lạch phải, bây giờ nhìn không nổi nữa, nét mặt Vu Lạc Vũ đã từ từ hiện ra vết thương, nàng là Vu vương, vạn kim chi khu, tại sao có thể để bản thân chịu thương như vậy, khiến bản thân vết thương chồng chất. Nhìn dáng vẻ liều mạng của hai nàng, đều là đánh thật không lưu đường sống. Bùi Ngọc Nhi càng gấp hơn, không được! Nhất định phải ngăn cản! Bùi Ngọc Nhi cắn răng một cái, chạy đến khoảng giữa hai nàng, giang hai cánh tay, ngăn cản tất cả mọi chuyện đang xảy ra!

https://thuviensach.vn

Giữa lúc hai người bọn họ đang triền đấu, Vu Lạc Vũ đang định nâng tay phải tung ra một quyền, Bùi Ngọc Nhi lại đột nhiên xuất hiện như một cơn gió trước mặt, Vu Lạc Vũ vội vàng thu lại nấm đấm đang xuất ra. Bùi Ngọc Nhi sợ đến nhắm chặt hai mắt, nàng còn vốn tưởng rằng một quyền này là đã định, nhưng phát hiện nửa ngày lại không có động tác gì. Chậm rãi mở mắt, trước mặt ngoại trừ quả đấm kia, còn có khuôn mặt tức giận đến dữ tợn của Vu Lạc Vũ. Bùi Ngọc Nhi nhỏ giọng cầu xin.

"Đừng đánh nữa."

"Nàng bảo vệ cho nàng ta?" Vu Lạc Vũ không thể tưởng tượng được mà hỏi, đột nhiên nghĩ đến chuyện vừa rồi, Vu Lạc Vũ lại bất khả tư nghị nói:

"Các ngươi mới vừa rồi đang làm cái gì?"

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 88

"Không phải..." Bùi Ngọc Nhi cắn môi, lắc đầu.

"Không phải như ngươi thấy."

Trong mắt có ôn nhu, có bi thống, nàng cũng tin tưởng không phải như nàng thấy, nhưng đôi mắt nàng lại như thế nào gạt người? Quả thật hai người các nàng, quả thật các nàng đang ôm hôn. Đầu óc vốn thanh tĩnh, nhưng khi nghĩ đến đây, Vu Lạc Vũ vẫn nhịn không được vô cùng đau đớn ôm lấy đầu.

"Chính là như ngươi nhìn thấy!" Vưu Lăng Vi từ phía sau Bùi Ngọc Nhi đi ra, quát lớn. Nàng không bận tâm đến sự kinh ngạc của Bùi Ngọc Nhi, cũng không quản cơn giận của Vu Lạc Vũ có thể kềm hay không, lại hướng Vu Lạc Vũ lớn tiếng nói:

"Ngọc Nhi, tiểu vương nhất định mang đi, chắc hẳn bệ hạ lúc này cũng bị một đám đại thần kia phiền nhiễu rồi, chi bằng thỏa mãn ý của tiểu vương cùng các đại thần Vu Quốc, để tiểu vương mang Ngọc Nhi về Diệu Nghiêm Quốc. Như vậy ngươi sẽ không ở thế khó xử, hai nước chúng ta ngày mai vẫn ký lập hiệp ước như cũ, chẳng phải vui vẻ sao?".

Nghe vậy, đôi mắt xinh đẹp của Bùi Ngọc Nhi phút chốc trợn tròn, nàng ta nói lời này là ý gì? Không lẽ các đại thần đã biết được thân phận của mình, hiện nay đang can gián? Bùi Ngọc Nhi càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng, trong lòng liền càng bất an. Nàng vốn cảm thấy quái dị, hành động hôm nay của Diệu Nghiêm Vương gia, hành động của Vu Lạc Vũ, nghĩ như thế, nhưng thật ra thông suốt.

https://thuviensach.vn

Có chút lo lắng nhìn sang Vu Lạc Vũ, Vu Lạc Vũ lúc này thân thể thẳng tắp đứng tại chỗ, không thấy một chút ở thế hạ phong. Nàng chính là nhìn chằm chằm Vưu Lăng Vi, hai mắt vừa còn phun hỏa hiện nay đã áp chế lại rất nhiều.

"Cô vương đã nói sẽ không cho ngươi mang tiểu Ngọc Nhi đi, ngươi liền không mang đi được!" Vu Lạc Vũ âm giọng lạnh lùng, khí thế mười phần, nơi này là Vu Quốc, nàng mới là vương! Há cho một nho nhỏ vương Gia làm càn!

Vưu Lăng Vi khinh xuy một tiếng.

"Văn võ bá quan của Vu Quốc hiện giờ sợ là đã tụ tập đi đến trước điện của ngươi can gián, ngươi nếu không cho tiểu vương mang nàng đi, hiệp nghị ngày mai ngươi đừng mơ tưởng tiểu vương đến ký. Tiểu vương không tin, ngươi vì một mình nàng, có thể không lấy đại cục làm trọng, tự mình gánh xuống thiên cổ bêu danh!".

Vu Lạc Vũ bật cười, khinh thường nói:

"Ngươi cho là hiểu rõ Bùi Ngọc Nhi, hay là hiểu rõ cô vương? Bùi Ngọc Nhi tâm tính bướng bỉnh, ở nơi quy củ chồng chồng như hoàng cung này, đến nay nàng vẫn không có việc gì, ngươi cảm thấy ai có thể bảo hộ nàng? Cô vương vì nàng ngay cả Thái Vương Thái hậu đều dám ngỗ nghịch giam lỏng, một đám bề tôi, cô vương thì sợ gì? Thiên cổ bêu danh cô vương lại không hiếm lạ, nói đến như thế ngươi còn cảm thấy nho nhỏ kỹ xảo có thể uy hiếp đến cô vương?"

"Ngươi... Các ngươi..." Nghe được đến đây, Vưu Lăng Vi đã vô cùng ngạc nhiên, Bùi Ngọc Nhi đến tột cùng là thân phận gì? Nàng có thể làm cho người đứng đầu một quốc gia đối xử với nàng như thế?

"Ngươi không hiểu cái gì?" Vu Lạc Vũ lắc đầu cười nhạt, thật sự là cái đầu gỗ.

https://thuviensach.vn

"Quên ngày đó ở Hà Trì cô vương từng nói một bí mật với ngươi sao?"

"Nàng... Nàng là ...".

"Đúng vậy, nàng chính là người mà cô vương kia. Mà ngươi!" Ngón tay của Vu Lạc Vũ chỉ đến Vưu Lăng Vi, trừng mắt.

"Hay cho một vương gia, cô vương âm thầm bố trí, làm nhiều như vậy, ngươi lại chỉ một câu đem nó nói toạc ra, làm cho thân phận Ngọc Nhi bại lộ, lại còn muốn đem nàng đặt nơi bất lợi. Mà hiện tại ngươi lại đối nàng làm cái gì? Ngươi ở trước mặt cô vương rốt cuộc đã làm gì với nàng!!" Vu Lạc Vũ lớn tiếng rống giận, nàng không dám hồi tưởng lại một màn kia, chỉ cần vừa nghĩ đến, trái tim nàng liền đau không thở được. Vưu Lăng Vi làm cái gì đều được, Vu Lạc Vũ đều có thể nhớ kỹ nàng là Vương gia, nên bao dung, nhưng duy độc Bùi Ngọc Nhi không được! Bùi Ngọc Nhi là nghịch lân của Vu Lạc Vũ, ai nếu động nàng, nàng liền giết người đó! Nghị hòa không ký liền thôi! Chờ việc này đi qua, Vu Lạc Vũ liền chuẩn bị huy binh tướng diệt Diệu Nghiêm quốc, nàng muốn trực tiếp giết Vưu Lăng Vi, treo trên cửa thành phơi nắng ba ngày!

Vưu Lăng Vi trầm mặc không nói, mà đứng ở giữa hai người, Bùi Ngọc Nhi cũng là nhẹ nhàng nói:

"Ta tự nguyện".

"Cái gì?!".

Vu Lạc Vũ không thể tin trừng mắt nhìn Bùi Ngọc Nhi, mà Vưu Lăng Vi cũng ngây người đứng ở một bên.

"Nàng vừa rồi nói gì đó? Nàng lặp lại lần nữa." Vu Lạc Vũ lại không tin tưởng hỏi lại lần nữa, nàng liên tục thầm khuyên nhủ bản thân là mình nghe lầm, nhất định là nghe lầm! Nàng vì Bùi Ngọc Nhi làm những gì, Bùi Ngọc Nhi đối nàng như thế nào, một năm nay vào cung cũng không giả! Bùi

https://thuviensach.vn

Ngọc Nhi như thế nào có khả năng nói ra lời như vậy, nhất định là chính mình nghe lầm!

"Ta nói ta là tự nguyện." Bùi Ngọc Nhi nhẹ nhàng nói, cũng là nháy mắt đem Vu Lạc Vũ đánh vào địa ngục, vạn tiễn xuyên tâm. Bùi Ngọc Nhi làm sao có thể đối xử với nàng như vậy?!

"Nàng nói là nàng tự nguyện ? Nàng nói nàng ta hôn nàng, là nàng tự nguyện ? Nàng thích nàng ta? Nàng phản bội ta?" Vu Lạc Vũ giọng run run, hiển nhiên đã là vô cùng đau đớn đến không được, nàng nằm mơ cũng không nghĩ đến, nàng ấy đúng là tự nguyện.

"Không không.." Vu Lạc Vũ thì thào tự nói, nháy mắt liền tiến đến nhìn thẳng vào mắt Bùi Ngọc Nhi, ánh mắt kia thậm chí mang theo cầu xin

"Nhất định là nàng sợ ta khó xử đúng không? Cho nên mới nói tự nguyện, nàng cùng nàng ta căn bản chưa từng tiếp xúc? Như thế nàocó khả năng sẽ yêu thương nàng ta?!".

Bùi Ngọc Nhi lấy lại bình tĩnh, cố nén xúc động muốn rơi lệ.

"Lúc ở ngự hoa viên luyện múa, nàng ngày ngày đúng giờ đến bồi ta, mà ngươi lại bận rộn quốc sự, chưa bao giờ gặp ta một lần, kia mấy ngày ta liền thích nàng. Cho nên hôm nay ngươi thấy đến tất cả đều là thật sự, ta nguyện theo nàng cùng đi Diệu Nghiêm quốc".

Bùi Ngọc Nhi nói xong, làm như kinh lôi, không bùng nổ Vu Lạc Vũ, cũng bùng nổ Vưu Lăng Vi, chính là nỗi lòng hai người lúc này cũng là cách biệt một trời. Vưu Lăng Vi không cần phải nói, nàng định là cao hứng hận không thể bay lên trời đi, nàng nằm mơ chờ chính là ngày này, lại không nghĩ thật sự sẽ thực hiện được. Nàng nhìn sang Bùi Ngọc Nhi, ánh mắt tràn đầy tình yêu, tự nói với bản thân, mặc kệ lời của Bùi Ngọc Nhi có thật hay không, chỉ cần nàng có thể đi theo mình hồi Diệu Nghiêm quốc, vậy tất cả đều tốt.

https://thuviensach.vn

Mà Vu Lạc Vũ, đau thương nào có thể so với lúc này đây? Nàng chưa từng đối xử với ai như vậy, chỉ cần Ngọc Nhi muốn, nàng liền cho, chỉ cần Ngọc Nhi vui vẻ, nàng nguyện gánh bêu danh. Như vậy giờ phút này thì sao? Ngọc Nhi nguyện theo Vưu Lăng Vi đi Diệu Nghiêm quốc, chính mình sẽ để nàng đi sao? Hay lại giống một năm trước, cường ngạnh giữ nàng lại trong cung? Nhưng làm sao lưu? Hiện tại trong cung, người người đều biết Bùi Ngọc Nhi có thân phận gì, người người đều hận không thể trừ bỏ nàng, đi theo Vưu Lăng Vi nàng còn có thể sống, đi theo mình sẽ chỉ có chết.

Vu Lạc Vũ ngửa mặt lên trời cười dài, lão thiên gia a, nên làm cái gì bây giờ? Người nếu có mắt, còn có thể tàn nhẫn thêm chút nữa không? Không cha không mẹ, xung quanh kẻ lừa ta gạt, thân nhân còn sót lại luôn muốn giết mình, một đám nô tài dò xét cơ hội giành giật. Hiện tại đâu? Chính mình cũng chỉ có Bùi Ngọc Nhi mà thôi, ngươi vẫn muốn mang nàng đi? Có phải mang nàng đi rồi, ngay sau đó sẽ hạ ngôi vị hoàng đế của ta, khiến ta chỉ độc bạch cốt, thê thảm nhân gian? Không tin số mệnh, không phục mệnh!

Kế hoạch tỉ mỉ tự tay mình thiết kế phải thay đổi hết thảy những chuyện này, nhưng hôm nay vẫn trốn không thoát bố cục của người bày ra? Làm sao chịu nổi, Làm sao chịu nổi a!

Rất lâu không nói gì, Dạ Yêu điện yên tĩnh đến quỷ dị. Vu Lạc Vũ hai mắt vô thần, cũng không liếc mắt nhìn Bùi Ngọc Nhi một cái.

Đúng lúc này, tiếng bước chân vội vàng chạy tới, Vu Lạc Vũ ngẩng đầu nhìn, là Niệm Tuyết. Niệm Tuyết nhanh chóng chạy đến, miệng còn không ngừng hô bệ hạ, bệ hạ. Vu Lạc Vũ vừa thấy là Niệm Tuyết, trong lòng lập tức liền rõ ràng, sợ là đại thần đã tụ tập ở trước Vĩnh Cát Điện, không thể ở lâu được nữa, nàng phải trở về Vĩnh Cát Điện.

"Có phải đều đến Vĩnh Cát Điện hay không."

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ lạnh lùng nói, nàng đã trở về lại Vu vương, có khí thế của Vu vương, nhưng so với lúc trước càng lạnh hơn.

"Vâng, đều đến. Còn có Thái Vương Thái hậu cũng đến." Niệm Tuyết cúi đầu nhỏ giọng nói.

"Hừ." Vu Lạc Vũ hừ lạnh một tiếng, thần bí quân sư kia quả nhiên bắt đầu hành động, dĩ nhiên vào lúc này đem Thái Hoàng thái hậu phóng ra. Họa vô đơn chí, nhưng có quan hệ gì, sự tình đã muốn phá hư đến như thế, còn có thể tệ hơn sao. Vu Lạc Vũ xoay người, hướng Bùi Ngọc Nhi.

"Cô vương hỏi nàng một lần cuối, có phải muốn cùng nàng ta trở về Diệu Nghiêm quốc".

"Ân." Bùi Ngọc Nhi khuôn mặt kiên định, không thấy chút dao động.

Tựa như bị từng châm từng châm ghim vào, Vu Lạc Vũ cố nén đau trong lòng, xoay đầu hướng Vưu Lăng Vi nói:

"Ngươi theo cô vương trở về Vĩnh Cát Điện đi, cô vương có thứ giao cho ngươi. Đợi ngày mai ký xong hiệp nghị, ngươi liền mang theo nàng đi thôi." Nói xong, Vu Lạc Vũ không nhìn Bùi Ngọc Nhi, phất tay áo, xoay người đi về Vĩnh Cát Điện. Vưu Lăng Vi phía sau mỉm cười nhìn Bùi Ngọc Nhi một cái, liền cất bước theo Vu Lạc Vũ đi ra ngoài.

Ánh mắt vẫn luôn nhìn chăm chú bóng dáng Vu Lạc Vũ, đến khi bóng lưng kia đã không còn thấy được nữa. Nước mắt như vỡ đê, Bùi Ngọc Nhi hai tay dùng sức che miệng, không cho phát ra nửa điểm tiếng vang. Bùi Ngọc Nhi ngồi xổm trên mặt đất, thấp đầu khóc, khóc tê tâm liệt phế, khóc như chưa bao giờ từng khóc. Thế giới sụp đổ, trời biến đen, nhưng vẫn ổn, Vu Lạc Vũ không có việc gì. Bách quan sẽ không khó xử nàng, dân chúng cũng sẽ không mắng nàng, nàng vẫn là quận vương cao cao tại thượng. Chỉ là... Chỉ là đời này các nàng sợ là vô duyên gặp lại!

https://thuviensach.vn

"Ngươi cần gì như vậy." Đột nhiên vang lên thanh âm, Bùi Ngọc Nhi hai mắt đẫm lệ nhìn lại về phía sau, là Khôn Bát.

"Ngươi đều nghe được?" Bùi Ngọc Nhi nức nở hỏi.

"Ân" Khôn Bát thấp giọng đáp lại một tiếng, Bùi Ngọc Nhi ngay sau đó lại nói:

"Ta làm không đúng sao?".

"Đúng rồi lại không đúng, ngươi như vậy, bệ hạ sẽ thương tâm."

"Nhưng ta thực sự không nghĩ ra phương pháp khác, nếu không phải như vậy, nàng nhất định sẽ không chu toàn đại cục, hợp ý gian nhân".

Khôn Bát cười khổ một tiếng, cũng đúng như lời Bùi Ngọc Nhi, có lẽ đây là biện pháp tốt nhất

"Ngươi thật muốn theo vương gia kia đi Diệu Nghiêm sao?".

"Chuyện này còn muốn cầu ngươi hỗ trợ, ngày mai sau khi ra khỏi thành, ngươi cần dẫn ta đi."

Khôn Bát gật đầu đáp ứng, suy nghĩ một chút lại nghiêm túc nói với Bùi Ngọc Nhi:

"Bệ hạ chỉ là nhất thời không thừa nhận được, đợi nàng bình tĩnh một chút liền biết dụng ý của ngươi. Ngươi không cần khổ sở, bệ hạ chắc chắn hiểu khổ tâm của ngươi."

Bùi Ngọc Nhi thảm đạm cười.

"Không quan trọng." Đã là không thể gặp lại, cho nên tất cả cũng không quan trọng.

https://thuviensach.vn

Một đường trở về Vĩnh Cát Điện, nhìn các đại thần quỳ đầy trước cửa điện, Vu Lạc Vũ liền cảm thấy tâm phiền ý loạn, chỉ muốn đem những kẻ mượn gió bẻ măng này trực tiếp đẩy ra ngoài trảm thủ là tốt nhất! Thái Vương Thái hậu ngồi ở phía trước, xem ra cũng đang chờ Vu Lạc Vũ trở về.

Vu Lạc Vũ, Vưu Lăng Vi cùng Niệm Tuyết ba người đi tới trước đại điện, Vu Lạc Vũ vừa thấy Thái Vương Thái hậu, thấy sắc mặt đầy đắc ý của bà, nàng cũng không nói gì, mà chỉ xoay người nói với chúng đại thần:

"Đều trở về đi, nghi thức ký lập ngày mai cứ theo lẽ thường cử hành, người gọi là Bùi Ngọc Nhi cũng sẽ theo Diệu Nghiêm Vương gia hồi Diệu Nghiêm." Từng chữ từng chữ nói ra, Vu Lạc Vũ tâm lại như đao cắt, là nàng tự tay thả Bùi Ngọc Nhi.

Vu Lạc Vũ nói xong, chúng đại thần đều đồng loạt thở ra, hô lớn nói bệ hạ anh minh, bệ hạ anh minh! Mà Thái Vương Thái hậu, sắc mặt nhanh chóng thay đổi, cực kỳ khó coi. Tôn nữ này của bà, vì nữ tử Bùi Ngọc Nhi ngỗ nghịch mình, giam lỏng mình. Bà vốn tưởng rằng có thể dựa vào Bùi Ngọc Nhi khiến Vu Lạc Vũ mất dân tâm, kéo khỏi ngôi vị hoàng đế, lại không tưởng chỉ trong chớp mắt nàng lại đem Bùi Ngọc Nhi đẩy ra, đưa cho Diệu Nghiêm Vương gia. Thái Vương Thái Hậu thầm cười lạnh, đế vương gia quả nhiên vô tình.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 89

Trở về Vĩnh Cát điện, Vu Lạc Vũ cũng mang Vưu Lăng Vi mang vào trong điện. Vu Lạc Vũ không nói một lời, sắc mặt tương đối khó coi, Vưu Lăng Vi cũng không biết nên nói gì, vì thế chỉ có thể đứng một bên, chờ Vu Lạc Vũ lên tiếng. Trong lòng Vưu Lăng Vi cũng là không dễ chịu, nàng thích Bùi Ngọc Nhi, nhưng chưa bao giờ nghĩ đến,thì ra ái nhân mà Vu Lạc Vũ nói là nàng, nàng chưa bao giờ nghĩ đến sẽ chia rẽ bất kỳ ai, nếu lúc đó nàng biết được người Vu Lạc Vu yêu là Bùi Ngọc Nhi, nàng nhất định sẽ không buông thả bản thân như vậy, để mình từng bước từng bước rơi vào trong ái tình nồng đậm không cách nào kìm chế kia, mà hiện giờ cũng đã muộn. Vưu Lăng Vi không nghĩ ra được, cho dù nàng biết tự tay nàng đã chia rẽ hai người các nàng, nhưng nàng vẫn muốn cùng Bùi Ngoc Nhi cùng nhau.

Vu Lạc Vũ diện vô biểu tình đi đến trước ngăn tủ, lấy ra một bình sứ bạch ngọc, sau đó xoay người đi đến trước mặt Vưu Lăng Vi, giao nó vào tay nàng ta. Thấy Vưu Lăng Vi mặt đầy nghi hoặc, Vu Lạc Vũ mở miệng nói:

"Ngươi không cần biết nó là cái gì, giao cho Bùi Ngọc Nhi, chính nàng sẽ biết. Sau đó nói với nàng, Đan Tiểu Hổ cô vương đã sớm thả hắn, sư phụ của nàng cô vương cũng không bắt."

Vưu Lăng Vi nghe đến đầu óc mơ hồ, nhưng vẫn trịnh trọng gật đầu. Vu Lạc Vũ thấy nàng đáp ứng, lại nói tiếp:

"Đáp ứng cô vương một việc."

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ mời nói."

"Không nên làm khó Bùi Ngọc Nhi, nếu nàng không muốn theo ngươi về Diệu Nghiêm, cũng không cần đi tìm nữa."

"Ngươi làm sao biết nàng sẽ không theo tiểu vương trở về Diệu Nghiêm?"

Vu Lạc Vũ lắc đầu cười khổ không nói gì thêm, nàng làm sao lại không biết, tính tình của tiểu Ngọc Nhi làm sao sẽ chạy khỏi nhà tù này để lại vào một nhà tù khác. Là nàng vờ ngớ ngẩng, hoặc giả là nàng cố ý vờ ngớ ngẩn. Nàng chính là ích kỷ, không cách nào buông bỏ vương vị, cho nên thế này có khi là kết quả tốt nhất.

"Được, ta đồng ý. Có điều tiểu vương tin tưởng, nàng sẽ theo tiểu vương trở về Diệu Nghiêm."

"Đi xuống đi." Vu Lạc Vũ khoát tay, nàng mệt mỏi. Trong lòng cũng bị cảm giác đau khổ lấp đầy. Vu Lạc Vũ ngẩng người xuất thần, nàng vốn nghĩ rằng nàng yêu Bùi Ngọc Nhi đến mức không màng để ý bất cứ thứ gì, thì ra nàng mới là kẻ lãnh huyết nhất. Nàng không từ bỏ được vương vị, không bỏ được tham niệm. Nàng lợi dụng Bùi Ngọc Nhi, lợi dụng tình yêu cùng sự thấu hiểu cuối cùng của Bùi Ngọc Nhi.

Nhìn dáng vẻ của Vu Lạc Vũ, lòng Vưu Lăng Vi cũng không thoải mái. Nàng xoay người lại, nhàn nhạt nói:

"Tiểu vương thiếu ngươi một cái ân tình, sau này nếu ngươi có khó khăn, ta tất sẽ giúp ngươi một lần." Nói xong, Vưu Lăng Vi sãi bước rời khỏi Vĩnh Cát điện.

Hôm sau, trên quảng trường trước Hoàng Triều điện, đúng giờ ký lập hiệp ước. Người của Vu Quốc cùng Diệu Nghiêm Quốc chia ra đứng hai bên, họ ngẩng đầu Vu Lạc Vũ cùng Vưu Lăng Vi cùng đứng trên đài cao.

https://thuviensach.vn

Cây bút xoàn xoạt trên giấy, trong phút chốc, quan hệ đối nghịch giữa Vu Quốc cùng Diệu Nghiêm đã chuyển thành hảo hữu. Bọn họ không cần tiếp tục đánh nhau, từ đây trở đi sẽ là hòa bình. Những thứ này, tất cả đều l2 công lao của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ cả người mệt mỏi, cảm khái vô hạn.

Vưu Lăng Vi đi đến Dạ Yêu điện tiếp Bùi Ngọc Nhi. Ánh mắt đầu tiên chính là bị vẻ tiều tụy trên mặt nàng làm cho khiếp sợ, trong lòng chợt căng thẳng, chẳng lẽ đúng như Vu vương đã nói, nàng không muốn cùng mình trở về Diệu Nghiêm sao? Vội vàng trấn tĩnh bản thân là chuyện này sẽ không xảy ra, Vưu Lăng Vi cười cười đi đến trước người Bùi Ngọc Nhi, giúp nàng cầm lấy đồ đạc đã được chuẩn bị, vừa đi vừa nói:

"Sao lại tiều tụy như vậy, không nghỉ ngơi tốt sao?"

Bùi Ngọc Nhi không lên tiếng mà chỉ gật đầu, không muốn quan tâm đến nàng nữa, cứ thế bước lên xe ngựa.

Vén lên màn xe, một mạch nhìn ra bên ngoài. Vì xe ngựa chạy về phía trước, nên từng cơn gió nhẹ lướt qua, thổi tung mái tóc của Bùi Ngọc Nhi. Nàng cũng không quan tâm, chỉ chuyên tâm nhìn bên ngoài. Từng nơi từng nơi dường như đều có thân ảnh của một người, đều có một đoạn cố sự, lòng nàng không cầm được khổ sở, thì ra giữa nàng cùng Vu Lạc Vũ đã có nhiều ràng buộc đến vậy, nhiều đến mỗi một nơi trong thâm cung đều có thân ảnh của hai người. Nàng ấy sẽ đến chứ? Sẽ đến tiễn mình sao? Giọt lệ trong suốt từ khóe mắt không tự chủ được rơi xuống, lòng đau xót, nàng ấy sao có thể đến chứ, hiện giờ chỉ e là rất hận mình.

Xe ngựa ra khỏi hoàng cung, suốt cả con đường, Bùi Ngọc Nhi cuối cùng cũng không thấy được Vu Lạc Vũ.

Nhìn đôi mắt hơi sưng của Bùi Ngọc Nhi, Vưu Lăng Vi thở dài:

https://thuviensach.vn

"Nàng ta đã không muốn gặp nàng lần cuối, nàng cần gì phải đau khổ như vậy?"

"Ngươi không hiểu." Bùi Ngọc Nhi lẩm bẩm nói.

Lại là ngươi không hiểu! Vu vương nói nàng không hiểu, Bùi Ngọc Nhi cũng nói nàng không hiểu! Rốt cuộc có chuyện gì mà Vưu Lăng Vi không hiểu?!

Vưu Lăng Vi nhìn chằm chằm khuôn mặt của Bùi Ngọc Nhi, cười lạnh một tiếng, nàng đúng là không hiểu, không hiểu Vu vương rốt cuộc có gì tốt, lại khiến cho nàng ấy tuyệt vọng đến vậy. Không quan tâm đến Bùi Ngọc Nhi nữa, Vưu Lăng Vi từ trong ngực lấy ra bình sứ bạch ngọc mà Vu Lạc Vũ đã đưa cho nàng đêm qua, đưa đến trước mặt Bùi Ngọc Nhi.

Bùi Ngọc Nhi nghi ngờ nhận lấy, mở nắp bình, trút ra một viên thuốc màu nâu. Khóe môi Bùi Ngọc Nhi khẽ câu lên, nâng tay cầm lấy viên thuốc đó đưa vào miệng.

Vưu Lăng Vi cả kinh.

"Nàng biết đây là cái gì sao? Nàng cứ ăn thế ư?" Đêm qua, khi Vu Lạc Vũ đưa bình sứ cho nàng, cũng không nói đây là cái gì, Vưu Lăng Vi còn sợ là độc dược gì đó. Không ngờ đến Bùi Ngọc Nhi ngay cả hỏi cũng không, cứ thế trực tiếp uống vào, nàng ấy tin tưởng Vu vương đến vậy.

Bùi Ngọc Nhi mỉm cười, nhìn chằm chằm bình sứ trong tay, thì thầm:

"Nàng không hận ta, nàng nguyện ý để ta tự do, để ta trở về là Bùi Ngọc Nhi trước đây."

"Hừ." Vưu Lăng Vi nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi như thế liền tức giận. Vu vương rõ ràng cũng không yêu nàng, nàng lại còn si ngốc lẩm bẩm nói nàng ta tốt? Vưu Lăng Vi thật muốn lớn tiếng mắng Bùi Ngọc Nhi. Nàng

https://thuviensach.vn

mở to mắt ra nhìn xem, là ai mang nàng đưa đến chỗ ta, chính là Vu vương mà nàng đã yêu đến tuyệt vọng a, thật là nha đầu bị lợi dụng mà vẫn còn vui vẻ.

"Nàng còn có lời gì nói với ta sao?"

"Nói rằng nàng ta đã sớm đem Đan Tiểu Hổ thả ra, còn có sư phụ ngươi..."

"Ta đã biết." Bùi Ngọc Nhi cắt đứt lời của Vưu Lăng Vi, Bùi Ngọc Nhi đã sớm biết Vu Lạc Vũ cũng không bắt được sư phụ nàng, lúc ấy tâm trạng quả thật phiền loạn, nhất thời sơ ý nên bị Vu Lạc Vũ qua mặt, sau đó suy nghĩ một chút, sư phụ mình là cao nhân thế nào, một nhà lao nho nhỏ làm sao có thể làm khó được hắn? Cho dù là bị bắt, lão ngoan đồng kia cũng đã sớm đào thoát.

"Ngươi thật sự hiểu rõ Vu vương như vậy?" Thuốc không hỏi liền uống, lời không nói vẫn biết, Vu vương đã đem nàng bán mà nàng vẫn si ngốc nhớ thương. Vưu Lăng Vi vừa hâm mộ vừa ghen tị lại vừa hận, vì sao người nàng yêu không phải mình? Nếu được một nữ tử như vậy yêu, vậy quả thật là điều hạnh phúc biết bao!

"..." Bùi Ngọc Nhi đang định mở miệng, xe ngựa lại đột nhiên chấn động. Thuốc giải đã uống, công lực Bùi Ngọc Nhi bắt đầu dần dần khôi phục, trong cơn hỗn loạn, Bùi Ngọc Nhi lại ung dung ngồi trên xe ngựa, vững như thái sơn.

Vưu Lăng Vi kinh ngạc nhìn Bùi Ngọc Nhi một cái, ngay sau đó nàng cũng không quản được nhiều như vậy, lớn tiếng nói:

"Đã xảy ra chuyện gì?" Liền vội vả xuống xe ngựa.

Bên ngoài xe ngựa ầm ĩ tiếng binh khí va chạm, Bùi Ngọc Nhi cũng không để ý nhiều, vẫn bình yên ngôi trên xe, đôi mắt vô thần. Nàng đây là

https://thuviensach.vn

đang nhớ Vu Lạc Vũ, không biết Vu Lạc Vũ cũng có nhớ Bùi Ngọc Nhi như vậy không? Lắc đầu một cái, Bùi Ngọc Nhi cưỡng bách bản thân kiềm nén ý niệm nghĩ về nàng, duyên phận đã hết, có nghĩ đến cũng không có ý nghĩa, cứ hành hạ bản thân mình như vậy phải đến lúc nào?

Nghe thấy tiếng vang bên ngoài dần dần biến mất, Bùi Ngọc Nhi đứng dậy bước khỏi xe ngựa. Bên ngoài đứng một đám người, nhưng chỉ giơ đao chứ không dám tiến lên, Bùi Ngọc Nhi chậm rãi đi đến bên cạnh, nhìn thấy Khôn Bát đã che mặt, cầm kiếm đặt trên cổ Vưu Lăng Vi.

Bùi Ngọc Nhi đi qua tầng tầng lớp lớp người, sau đó dừng lại trước mặt Vưu Lăng Vi.

"Để ta đi đi."

Đôi mắt Vưu Lăng Vi phút chốc mở to, nàng quả nhiên vẫn là không muốn cùng mình trở về Diệu Nghiêm. Hắc y nhân kia chính là đặc biệt đến cưu nàng, từng luồng ý nghĩ rõ ràng, Vưu Lăng Vi khẽ cười một tiếng.

"Nếu tiểu vương không để ngươi đi thì sao."

"Nói cho ngươi biết là vì ngươi là vương gia. Ngươi không ngăn được ta, ta nhất định sẽ đi."

Hai người đối mặt giằng co, trước khí thế của Bùi Ngọc Nhi, cuối cùng Vuu Lăng Vi vẫn thua. Tự giễu cười một tiếng, Vưu Lăng Vi rốt cuộc đã biết mình quả thật không hiểu, không hiểu Bùi Ngọc Nhi, Vu vương ít nhất còn biết Bùi Ngọc Nhi sẽ đi, mà mình chỉ là một lòng hi vọng hão huyền. Thở dài, Vưu Lăng Vi cưỡng bách bản thân tử bỏ.

"Đi đi." Nàng không nhìn Bùi Ngọc Nhi, chỉ cúi đầu nói.

"Đa tạ." Bùi Ngọc Nhi nhàn nhạt nói, hướng Khôn Bát nháy mắt. Khôn Bát hiểu ý, đặt kiếm trong tay xuống. Bùi Ngọc Nhi đi về phía Khôn Bát,

https://thuviensach.vn

hai nàng xoay người liền đi, binh lính Diệu Nghiêm rối rít nhường ra một con đường. Vưu Lăng Vi cứ thế nhìn bóng lưng của Bùi Ngọc Nhi, cho đến khi không còn nhìn thấy nữa mới ngừng. Trong mộng, bóng dáng tiên tử chợt lóe qua, quả thật mỹ lệ, rốt cuộc chỉ là giấc mộng nam kha thôi.

"Ngươi định đi nơi nào?" Khôn Bát nói.

"Ở tại Vu thành thôi."

Khôn Bát nghe vậy liền cau mày.

"Ngươi cứ thế mà nói cho ta, không sợ ta nói với bệ hạ sao?"

Bùi Ngọc Nhi cười khổ một tiếng.

"Ngươi sẽ không, nàng là chủ tử của ngươi, ngươi chung quy sẽ suy nghĩ vì nàng."

"Nhưng ta cũng không muốn thấy bệ hạ khó chịu."

"Suy nghĩ đến bách tính một chút, nàng thoải mái thì chịu khổ chính là bách tính Vu Quốc." Đây cũng là tình yêu giữa Bùi Ngọc Nhi cùng Vu Lạc Vũ, không phải vì để hai ta cùng nhau mà hi sinh mạng vô số như vậy, đoạn tình này sẽ nặng nề biết bao nhiêu.

Cất tiếng thở dài, Khôn Bát đáp ứng Bùi Ngọc Nhi, bất luận là thấy Vu Lạc Vũ khó chịu đến mức nào, nàng cũng nhất định sẽ không nói cho Vu Lạc Vũ nơi ở của Bùi Ngọc Nhi. Chỉ là, nghĩ lại tất cả những thứ này có quá buồn cười hay không, cùng sống ở Vu thành, cách một đạo công thành chính là cách cả thế giới.

"Ta còn có chuyện không nghĩ ra, không phải ngươi luôn muốn dạo chơi tứ phương sao? Bây giờ bệ hạ đã cho ngươi tự do, tại sao lại không đi nữa?"

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi cười cười.

"Ngươi là ngốc thật hay giả ngốc? Thời gian chuyển dời, ta đã không còn là Bùi Ngọc Nhi lúc trước, tất nhiên cũng sẽ không làm chuyện mà Bùi Ngọc Nhi lúc trước muốn làm." Lại cũng không còn là cái người tinh khí dào dạt nữa, Bùi Ngọc Nhi lúc này chỉ muốn tìm một gian nhà thư thản ở Vu Thành, mỗi ngày xem sách luyện múa, lại dùng một chút thời gian hoài niệm những chuyện trước kia, tất cả những thứ này đã đủ để nàng qua nửa đời sau rồi.

Lúc Khôn Bát trở về cung, đã được Vu Lạc Vũ gọi đến. Vu Lạc Vũ không có hỏi bất kỳ việc gì liên quan đến Bùi Ngọc Nhi, mà nhỉ nhàn nhạt hỏi đã trở lại? Khôn Bát cũng gật đầu một cái, đáp 'trở về'. Vu Lạc Vũ nhàn nhạt khoát tay để nàng lui xuống, động tác cũng lộ vẻ mệt mỏi. Đợi Khôn Bát đi rồi, Vu Lạc Vũ đi đến trước cửa sổ nhìn trời, trong lòng cũng không cảm thấy được chút thoải mái nào khi giữ được vương vị, thậm chí tất cả đều là nặng nề.

Sai lầm rồi ư? Khi muốn giữ vương vị mà từ bỏ Ngọc Nhi.

Sai rồi, không phải sai ở chỗ ngươi muốn vương vị, mà sai ở chỗ ngươi lợi dụng Bùi Ngọc Nhi. Ngươi lợi dụng Bùi Ngọc Nhi giữa ngôi vua, đây là chuyện khiến nàng rơi và tự trách sâu sắc.

"Ha ha ha..." Vu Lạc Vũ cười lớn, nước mắt rơi xuống.

Vì sao lại chọn ngươi? Ngươi có thể cho ta một nửa ấm áp giống như Bùi Ngọc Nhi sao?

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 90

Hạ đi đông đến, đảo mắt Bùi Ngọc Nhi đã rời đi trăm ngày. Hè nóng bức lại chuyển sang đông lạnh, bốn mùa luân phiên, Vu Quốc vẫn là Vu Quốc, nhìn đâu cũng không thay đổi, rồi lại nhìn kỹ đã thay đổi rất nhiều.

Bùi Ngọc Nhi vẫn ở tại tiểu viện lúc trước đã thuê khi rời khỏi hoàng cung, lần này nàng tìm đến chủ nhân của tiểu viện, trực tiếp mua viện tử này. Ẩm trà, luyện võ, xem hoa nở hoa tàn. Ngồi, nằm ở trong viện nhìn trời nhớ lại chuyện cũ, đây là cuộc sống nửa năm qua của Bùi Ngọc Nhi. Bùi Ngọc Nhi thường xuyên cười nhạo chính nàng, thật sự là thân mình mười tám, tâm hai mươi tám. Lúc nhỏ hiếu động, hiện tại theo thời gian tăng trưởng dần dần trở nên lười biếng, lại không quá nhiều tinh lực đi dạo chơi tứ phương gì, đi khắp cái gì đại giang nam bắc. Thậm chí dần dần ngay cả số lần đứng trước cửa cung nhìn xa xa cũng thiếu rất nhiều. Nhìn lại có ích gì, người muốn thấy luôn không thấy.

Khôn Bát những khi rảnh rỗi sẽ đến tiểu viện nhìn Bùi Ngọc Nhi, uống một chén trà nàng pha, ngồi cùng nàng ăn bữa cơm, trò chuyện chút chuyện trong cung, nhưng luôn không hề đề cập tới Vu Lạc Vũ người này. Lúc đầu đã quyết định không nói, liền cho các nàng khoan dung lớn nhất đi. Nếu không, để hai người biết tình hình của nhau, nhất định là phải sầu càng thêm sầu. Phải nói Khôn Bát bị kẹp ở giữa cũng đúng là khó chịu, tình cảm giữa Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi nàng đã chứng kiến từ đầu đến cuối. Vốn còn tưởng rằng sau chuyện này, Bùi Ngọc Nhi sợ là khó chịu hơn, ăn mà không biết mùi vị, trên trán thêm vài sợi tóc bạc. Lại không ngờ, Bùi Ngọc Nhi không có việc gì, trái lại tình huống của Vu Lạc Vũ khiến nàng khó xử đến cực hạn.

https://thuviensach.vn

Vừa nghĩ đến Vu Lạc Vũ, Khôn Bát liền không khỏi sầu lo, liên tục than thở. Ngọc Nhi đi rồi, lúc đầu Vu Lạc Vũ cũng vẫn ổn, nhưng dần dần lại thay đổi, bắt đầu thích uống rượu, khát uống rượu, ăn cơm uống rượu, khổ sở uống rượu, không có việc gì cũng uống rượu, quả thực là không rượu không vui. Như thế cũng được đi, Khôn Bát biết Vu Lạc Vũ là khó chịu không muốn thanh tỉnh, chỉ có dùng rượu hồ đồ chính mình. Nhưng sau đó, Vu Lạc Vũ thay đổi càng trở nên tàn bạo hơn, triều đình bắt đầu trở nên khủng hoảng, các đại thần mỗi ngày vào triều luôn lo lắng đề phòng, nói cũng không dám nói một tiếng. Khôn Bát biết, Vu Lạc Vũ là hận các đại thần này, hận bọn hắn bức Bùi Ngọc Nhi rời đi. Cho nên Vu Lạc Vũ chọn xương bên trong trứng gà, luôn có thể bắt được chút sai, có lỗi liền phạt, nhẹ thì dùng trượng hình, nặng thì chém đầu. Đến cuối cùng, Vu Lạc Vũ ngay cả lâm triều cũng không lên, nửa đêm say rượu rồi ngủ, mặt trời lên cao mới tỉnh. Nàng thì không sao, nhưng thật ra làm Niệm Tuyết nóng vội, Tiếu công công qua lại loạn chuyển, ai cũng không biết trong lòng Vu Lạc Vũ nghĩ cái gì, bảo vệ vương vị, nàng không ngoan ngoãn ngồi, như bây giờ, không phải là cho địch nhân thừa cơ lợi dụng sao?!

Khôn Bát một đường chậm rãi trở về Vĩnh Cát Điện, gặp được Niệm Tuyết, Niệm Tuyết lôi kéo Khôn Bát bảo nàng vào nội điện, nói là bệ hạ cho gọi. Khôn Bát gật đầu, đã biết Vu Lạc Vũ gọi chuyện gì, liền bước nhanh vào nội điện. Thấy Vu Lạc Vũ, nàng giống như đã say đến không trụ được, hai tròng mắt vô thần nhìn bóng đêm tràn lan ngoài cửa sổ , tóc đen trút xuống trên lưng, không giống Vu vương uy nghi, nhìn như một thê tử mảnh mai độc thủ phòng không.

Nhìn Vu Lạc Vũ sửng sốt một chút, liền vội vàng thỉnh an. Hành lễ xong, Khôn Bát sắc mặt xấu hổ, bộ dáng này của Vu Lạc Vũ đã thường xuất hiện nửa năm, nhưng chính nàng mỗi khi nhìn lại luôn cảm thấy trong lòng đau đớn, có lẽ ngày thường đã quen thấy dáng vẻ kiên cường của một người, giờ lại lộ ra đau thương, mới càng khiến người ta vì đó đau lòng.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy Khôn Bát thỉnh an, Vu Lạc Vũ thờ ơ, cũng thật lâu sau mới thản nhiên nói:

"Vẫn tốt chứ?".

"Tốt".

Một chữ này của Khôn Bát, nhưng lại khiến thân thể cứng nhắc của Vu Lạc Vũ thoải mái lên rất nhiều, Vu Lạc Vũ khoát tay, ý bảo Khôn Bát có thể lui xuống. Vừa ra đến cửa điện, cũng là trong nháy mắt cửa điện đóng lại nghe thấy Vu Lạc Vũ khẽ ngâm:

"Giác thanh hàn, dạ lan san.

Phạ nhân tầm vấn, yết lệ trang hoan.

Man, man, man*."

Khôn Bát thở dài, xoay người rời khỏi Vĩnh Cát Điện. Nàng biết Vu Lạc Vũ sợ là đã sớm biết nàng cùng Bùi Ngọc Nhi vẫn giữ liên hệ, Vu Lạc Vũ mặc dù nhìn say, nhưng cũng rất thanh tỉnh. Mỗi khi sau khi gặp Bùi Ngọc Nhi trở về, Vu Lạc Vũ đều sẽ triệu kiến Khôn Bát.

"Vẫn tốt chứ?"

'"Tốt."

Hai câu nói, không nhiều cũng không ít. Chỉ hai câu nói, cũng có thể làm cho tâm tình của Vu Lạc Vũ dịu đi vài ngày.

Đêm khuya thanh vắng, lòng nặng nề. Khôn Bát không hiểu Vu Lạc Vũ vì sao không hỏi một chút Bùi Ngọc Nhi nàng ở đâu, làm cái gì? Nàng là Vu vương, hạ thánh chỉ ai lại dám vi phạm, nói lời nói dối gì. Vì sao không hỏi, vì sao không hỏi?

https://thuviensach.vn

Là sợ tâm huyết của Bùi Ngọc Nhi trôi theo dòng nước sao? Vậy vì sao lại không quý trọng vương vị mà Bùi Ngọc Nhi đã giúp ngươi bảo vệ, chà đạp bản thân đây?

Ngày hôm sau tỉnh lại, mặt trời đã lên cao, rửa mặt một phen, Vu Lạc Vũ lại cầm lấy bầu rượu. Nhìn nhìn bầu rượu trong tay một chút, Vu Lạc Vũ vung tay đập vỡ. Khó chịu, hiện giờ ngay cả say rượu đều không thể giảm bớt đau đớn trong lòng. Nên làm cái gì bây giờ? Suy sụp ngồi trên ghế, trong đầu Vu Lạc Vũ đều toàn là Bùi Ngọc Nhi.

"Ta đây cũng tương tư thành tật sao?" Thì thào nhìn hai tay mình, nhưng trong lòng bàn tay cũng lại xuất hiện bộ dáng Bùi Ngọc Nhi.

Đột nhiên hung hăn hất văng cái bàn trước mặt, Vu Lạc Vũ bỗng chốc hai hàng thanh lệ. Gương mặt cương cứng dần dần hiện ra nụ cười châm chọc, ý cười càng lúc càng rõ, đến cuối cùng ôm bụng cười cười to.

"Ha ha ha ha... Tự tạo nghiệt a Vu Lạc Vũ, tự tạo nghiệt a!" Đáng! Vu Lạc Vũ ngươi xứng đáng! Xứng đáng biến thành bộ dáng hiện tại như thế, không phải vương vị quan trọng sao? Không phải chính trị quan trọng sao? Ngươi nhìn ngươi xem, hiện giờ đã thành cái dạng gì?! Không phải cảm thấy bản thân lãnh huyết sao? Không phải cảm thấy có thể quên Bùi Ngọc Nhi sao? Ngươi xem ngươi hiện tại cả ngày sống ở trong thế giới hư vô chỉ có Bùi Ngọc Nhi. Ngươi xứng đáng! Biết thời biết thế lợi dụng tình yêu cùng cảm thông của Bùi Ngọc Nhi! Ngươi xứng đáng biến thành bộ dáng người không ra người như vậy! Ngươi có giang sơn, có quyền lợi, có những thứ nhìn không thấy sờ không được gì đó. Vui vẻ đi!! Khoái hoạt đi!!

"Ha ha ha ha..." Lại cất tiếng cười to một trận, đập nát tất cả mọi thứ trong phòng. Từng bước một lui về phía sau ngã ngồi trên mặt đất, Vu Lạc Vũ dùng hết tất cả khí lực, đây là ngươi muốn, ngươi đã được toại nguyện chiếm được.

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết nghe tiếng mà đến, lúc đẩy cửa tiến vào nội điện đã thấy nhưng không thể trách, đồ sứ quý báu trong điện đã đổi mấy lần, Vu Lạc Vũ cách vài ngày liền sẽ ném vỡ mấy lần. Bước khẽ đi đến bên người Vu Lạc Vũ, thấy bộ dáng đờ dẫn của Vu Lạc Vũ, lại một trận đau lòng.

"Đứng lên đi bệ hạ, trên đất lạnh".

"Chuyện gì." Vu Lạc Vũ xoa xoa mắt, từ dưới đất đứng lên. Nàng đã sớm cho tất cả mọi người trong Vĩnh Cát Điện biết, không có mệnh lệnh của nàng không cho phép hầu ở ngoài cửa.

"Tiểu vương gia tiến cung, hiện tại đang chờ ở ngoài điện...".

Vu Lạc Vũ hơi ngẩn ra, liền gật đầu nói:

"Thay cô vương chuẩn bị một phen."

Thời điểm nhìn thấy Vu Lạc Khải, Vu Lạc Vũ đã cảm giác có chút không nhận ra hắn, cuối cùng đã trưởng thành, khí thế không ít.

Vu Lạc Khải một thân nguyệt bạch* trường sam, thân hình cao gầy thẳng tắp đứng trên đại điện. Hắn nghe được động tĩnh, thấy Vu Lạc Vũ mặc long bào chậm rãi đi tới, tiều tụy không ít. Bất động thanh sắc tiến lên thỉnh an, Vu Lạc Khải thân thiết nói:

(*Xanh nhạt)

"Bệ hạ không việc gì đi? Nhìn tiều tụy không ít."

Vu Lạc Vũ không để ý đến lời nói ân cần của hắn, lạnh lùng mở miệng:

"Không có ý chỉ của cô vương, ngươi tự tiện tiến cung, phải bị tội gì?".

Nghe vậy, Vu Lạc Khải vội vàng quỳ xuống đất.

https://thuviensach.vn

"Thần đệ lần này cũng thật sự không có biện pháp, nghe nói Thái hoàng thái hậu bệnh nặng, thần đệ ở Lỗ Dương chờ bệ hạ triệu kiến cũng không có tin tức, thần đệ thật sự tâm niệm Thái hoàng thái hậu, cho nên mới tùy tiện tiến cung, thỉnh bệ hạ thứ tội."

Vu Lạc Vũ hừ lạnh một tiếng, mặc kệ hắn đến trong cung làm gì, nhưng không có mệnh lệnh của mình lại tự tiện rời đi Lỗ Dương vốn phải bị luận tội. Nhưng bách thiện hiếu vi tiên*, Vu Lạc Khải đã quỳ xuống nói thành thật trước, hắn hiếu thuận như thế, Vu Lạc Vũ còn có lý do gì lấy cớ đến khiển trách hắn đây? Vu Lạc Khải rốt cuộc đã trưởng thành cơ trí.

(*trăm điều thiện lấy hiếu làm đầu)

"Đứng lên đi, niệm tình ngươi một mảnh hiếu tâm, lần này cô vương không giáng tội ngươi, lần sau không được viện cớ này nữa."

Vu Lạc Khải thật mạnh dập đầu.

"Tạ bệ hạ!"

Sau khi Vu Lạc Khải đứng dậy, Vu Lạc Vũ liền nói tiếp:

"Đi thỉnh an Hoàng tổ mẫu chưa? Bà, thân thể tốt hơn chút nào không?".

Vừa nói đến bệnh tình của Thái Vương Thái hậu, sắc mặt Vu Lạc Khải càng thêm trầm trọng.

"Bây giờ vẫn không cách nào xuống đất, nhưng ngự y nói so với hai ngày trước khí sắc tốt hơn một chút, điều trị chút thời gian hắn sẽ không có việc gì."

Vu Lạc Vũ gật đầu.

"Không có việc gì thì tốt, cũng đã thỉnh an, ngươi đi xuống đi".

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Khải gật đầu chắp tay.

"Thần đệ cáo lui".

Đợi Vu Lạc Khải đi rồi, đại điện lại trở nên an tĩnh, các cung nhân đều đứng tại chỗ không phát ra một tiếng. Gương mặt vốn tiều tụy của Vu Lạc Vũ lại càng thêm ngưng trọng, trong lòng luôn có chút bất an. Vu Lạc Vũ không biết Vu Lạc Khải đột nhiên tới trong cung là có dự mưu gì, nàng không tin Vu Lạc Khải. Cũng không tin tưởng Hoàng tổ mẫu, mấy ngày trước đây còn thân thể cường tráng, làm sao đột ngột liền ngã bệnh? Là thật lớn tuổi? Hay là lấy cớ khiến Vu Lạc Khải vào cung đây?

Vu Lạc Vũ gọi Khôn Bát đến, bảo nàng đi thăm dò một phen.

Thời gian chớp mắt trôi qua, lúc Khôn Bát hồi bẩm, sắc trời đã dần dần tối. Uống một ít rượu, Vu Lạc Vũ đã có hơi hơi men say, nhưng sau khi nghe được tin tức Khôn Bát thu thập, nàng lại lập tức thanh tỉnh. Khôn Bát đã đi dò hỏi ngự y điều trị cho Thái hậu, Thái Vương thái hậu trong người có bệnh, điểm này không giả. Còn Vu Lạc Khải, lần này hắn vào trong cung, bên người chỉ dẫn theo cận thị. Mà ngoài Vu thành mấy dặm, cũng không có binh mã âm thầm tụ tập.

Vu Lạc Vũ lông mày nhíu lại, nói như vậy... Vu Lạc Khải thật sự chỉ là thăm bệnh Hoàng tổ mẫu sao? Chẳng lẽ là mình quá đa tâm? Ngẫm lại cảm thấy cũng có khả năng, dù sao Khảm Lục ở Lỗ Dương cũng sẽ gửi thư báo cho chính mình biết, Lỗ Dương bên kia có động tĩnh gì. Người trong Dạ Tập Tổ đều là ám vệ nhiều năm bên người Vu Lạc Vũ, cho nên quy kết cho điểm này, Vu Lạc Vũ cuối cùng vẫn là thoáng yên tâm.

Lại hai ngày trôi qua, trong cung vẫn như thường lệ, mà bệnh tình của Thái Vương Thái hậu cũng dần dần khang phục. Bởi vì Vu Lạc Khải vào cung, hai ngày này Vu Lạc Vũ lâm triều, nhưng như cũ không có tinh thần gì. Tiếu công công cũng giống như trước, cao giọng trên đại điện hô có tấu

https://thuviensach.vn

chương thì dâng, không có thì bãi triều. Các đại thần hai mặt nhìn nhau, lại thủy chung không ai dám đứng ra, Tiếu công công vừa thấy như vậy, liền biết hôm nay sợ lại là trống trơn, một quyển tấu chương cũng không.

Kỳ thật, thật sự không có tấu chương sao? Nếu là quốc gia thật sự vô sự, vậy trước đó mỗi ngày tấu chương như núi lại là từ đâu đến? Tiếu công công âm thầm lắc đầu, sợ là gần đây các đại thần thấy bệ hạ khí sắc không tốt, sợ long nhan giận dữ, nên ngầm âm thầm đem tấu chương cần tấu ngăn mang về. Quay đầu hỏi ý Vu Lạc Vũ, mà Vu Lạc Vũ chính là khoát tay ý bảo bãi triều. Tôn ý của bệ hạ, Tiếu công công lại là hô lớn một tiếng, bãi triều. Tiếu công công âm thầm thở dài, bệ hạ có tâm mặc kệ, nhắm một mắt mở một mắt, mình còn có thể nói gì đây.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 91

Đêm đến, Vu Lạc Vũ đang uống rượu bên trong điện. Lúc này, tiếng gõ của vang lên, Vu Lạc Vũ nhướng mày một cái, chẳng lẽ là có chuyện xảy ra?

"Vào đi." Vu Lạc Vũ mở miệng nói.

Vào cửa là Niệm Tuyết, trên tay còn mang theo một cái khay đi đến bên người Vu Lạc Vũ, cúi đầu nhỏ giọng:

"Bệ hạ."

"Xảy ra chuyện gì?"

"Hồi bệ hạ, Niệm Tuyết hầm thịt thỏ táo đỏ bổ máu, bệ hạ uống chút đi."

Vu Lạc Vũ cau mày.

"Cô vương không phải đã nói không có việc gì đừng đến phiền cô vương sao, ngươi có phải cảm thấy ở bên người cô vương đã lâu nên cũng không cần tuân lệnh nữa!

Niệm Tuyết sợ hãi, đầu càng cúi thấp hơn.

"Bệ hạ thứ tội, Niệm Tuyết chưa bao giờ nghĩ như vậy, chẳng qua là mấy ngày gần đây, sắc mặt bệ hạ quả thực không tốt, cho nên nô tỳ cả gan, hầm một chén canh muốn bệ hạ bồi bổ khí huyết."

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ lắc đầu cười khổ, tâm tình bản thân không tốt, tội gì phải đi giận cá chém thớt một tiểu nha đầu, dẫu sao nàng cũng đã bên người hầu hạ mình nhiều năm. Cơn giận đã có chút tán đi, nâng mắt nhìn Niệm Tuyết, nhưng vẫn thấy nàng cúi đầu rất thấp.

"Được rồi, ngẩng đầu lên đi, miễn ngươi vô tội."

"Tạ bệ hạ, nhưng nô tỳ bị nhiễm phong hàn, sợ lây cho cửu ngũ chí tôn bệ hạ."

"Bị bệnh? Đang yên lành, làm sao lại bị bệnh?"

"Có lẽ là trong lúc đun canh, bị lạnh, ngủ một giấc thì không sao nữa." Niệm Tuyết vẫn cúi đầu nhỏ giọng.

Niệm Tuyết vừa nói vậy, Vu Lạc Vũ trái lại cũng cảm thấy thanh âm của nàng nghe có chút khàn khàn, xem ra có vẻ là bị bệnh không nhẹ. Trong lòng có chút ấm áp, nha đầu bên người nàng nhiều nha đầu như vậy, cũng chỉ có người này khiến lòng người vui vẻ.

"Được rồi, mang canh đến đây đi." Canh không chỉ đơn thuần là canh mà còn có cả sự quan tâm của Niệm Tuyết. Vì Vu Lạc Vũ, giữa mùa Đông này mà Vu Lạc Vũ còn tự mình đun canh mấy canh giờ, cái này bảo Vu Lạc Vũ làm sao có thể không uống?

Cầm lấy chén canh táo đỏ kia, Vu Lạc Vũ múc một muỗng, uống vào.

"Ân, sắc hương đều có đủ, rất tốt." Nói xong, Vu Lạc Vũ lại uống thêm mấy muỗng.

Nhưng, chỉ trong chớp mắt, Vu Lạc Vũ nháy mắt cảm giác đầu choáng mắt hoa, cả người mềm nhũn! Chén cũng rơi xuống mặt đất, bể thành mảnh vụn. Đột nhiên ý thức được điều gì, Vu Lạc Vũ giận dữ trừng mắt nhìn

https://thuviensach.vn

Niệm Tuyết, sau đó liền đứng dậy, lảo đảo đi đến khung treo kiếm rút bảo kiếm ra, xoay người một kiếm quét ngang cổ Niệm Tuyết!

Niệm Tuyết trừng to mắt, sau đó trên cần cổ trắng tuyết đột nhiên rách ra một khe hở, máu tươi phun ra! Chỉ vài động tác như vậy, Vu Lạc Vũ đã cảm giác thể lực cực kỳ tiêu hao, dùng mũi kiếm chống đất, Vu Lạc Vũ tựa vào tường ngã ngồi xuống đất.

"Ha ha ha ha..." Một trận cười to, cửa bị đẩy ra, kẻ nào đi vào? Vu Lạc Vũ đã liệu được, chính là Vu Lạc Khải! Nhưng mà ngay sau đó lại thêm có hai kẻ đi vào, là tả tướng Vương Khuê, nhìn ánh mắt tức giận khi đi vào của hắn, Vu Lạc Vũ rốt cuộc chắc chắn, hắn quả nhiên là đang ẩn nhẫn, chẳng qua là không nghĩ tới đối tượng mà hắn cấu kết cuối cùng là Vu Lạc Khải. Mà người cuối cùng tiến vào, cũng khiến lòng Vu Lạc Vũ kinh hãi, thì ra là Đại tướng quân Xương Kiện!

Đáy lòng tức giận tràn lan, tạo sao chưa từng nghĩ hắn lại cấu kết cùng Vu Lạc Khải, bây giờ Xương Kiện là Đại tướng quân, tay cầm hổ phù, tất cả binh lình trong kinh thành đều nghe theo lệnh hắn, khó trách lần này Vu Lạc Khải đến kinh thành lại không mang theo hạ nhân nào, thì ra là có Xương Kiện ủng hộ sau lưng.

Vu Lạc Khải cười to, hướng về phía Vu Lạc Vũ đắc ý cười nói:

"Thì ra bệ hạ ngươi cũng có ngày hồ đồ như vậy? Nàng không phải là cung nữ hầu hạ bên người ngươi mấy năm sao, ngươi cũng không nhận ra?" Vu Lạc Khải nói xong, hướng về phía nữ tử nằm chết trên đất chậc chậc hai tiếng.

"Có điều, ngươi giết gián điệp của bản cung cũng không thay đổi được gì, ngươi sẽ có kết quả gì bản thân ngươi đã hiểu rồi chứ?"

Vu Lạc Vũ không để ý đến Vu Lạc Khải, lớn tiếng hô:

https://thuviensach.vn

"Khôn Bát!"

"Khôn Bát? Nàng nếu đến thì đã sớm đến, giờ phút này e là cũng đã chết mất xác rồi!" Vu Lạc Khải giảo hoạt cười, bỗng nhiên giống như nhớ ra gì đó, nói:

"Còn có hai ám vệ giám thị bản vương ở Lỗ Dương, bản vương cũng đã sớm bắt được, nửa năm nay đều là bản vương cho người truyền thư đến cho ngươi."

Vu Lạc Vũ châm chọc cười một tiếng.

"Ngươi trái lại đã trưởng thành rồi, thông minh hơn không ít."

Vu Lạc Khải khinh thường hừ lạnh, đi đến cạnh bàn ngồi xuống, cùng Vu Lạc Vũ mặt đối mặt, Vu Lạc Khải không chút nào không chiếm hạ phong.

"Biểu tình không cam lòng như vậy? Chẳng lẽ ngươi vẫn còn chờ cái người gọi là Ngọc Nhi gì gì đó đến cứu sao? Ha ha ha...."

"Ngươi..." Vu Lạc Vũ cắn răng nghiến lợi.

"Nếu ngươi dám động đến một sợi tóc của nàng, cô vương nhất định sẽ đem ngươi bầm thây vạn đoạn."

Khinh thường nhìn Vu Lạc Vũ, Vu Lạc Khải cũng tự nhiên sinh lòng tức giận.

"Bản vương sẽ không đem tinh lực đặt trên cái loại đê tiện đó. Trái lại là ngươi!" Vu Lạc Vũ nói đến đây, sắc mặt phút chốc trở nên âm ngoan.

"Ngươi cùng ca ca ngươi đều không bình thường!"

"Ngươi có ý gì?!"

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Khải không để ý đến vẻ mặt kinh ngạc của Vu Lạc Vũ, tiếp tục thì thầm.

"Có biết tại sao ca ca ngươi lại giết phụ thí mẫu không? Cũng là bởi vì ca ca ngươi cũng không bình thường! Trong lòng có vấn đề! Thích ai không thích, hết lần này đến lần khác lại đi thích một nam tử?! Một tên thư đồng cùng đọc sách? Ha ha.... Thật là buồn cười, long dương a? Hắn còn đem tên đó dưỡng thành cấm luyến bên người. Đáng tiếc giấy không gói được lửa a." Vu Lạc Khải nói đến đây, lại trưng ra dáng vẻ vừa đáng tiếc vừa buồn cười.

"Chuyện này bị phụ hoàng ngươi biết được, long nhan phẫn nộ! Hậu quả chính là hắn đã đem tên thư đồng đó chém chết. Ca ca ngươi sau khi biết liền nổi lên ý niệm giết phụ thí mẫu."

Vu Lạc Khải nói xong, sắc mặt liền trở nên dữ tợn, hắn lớn tiếng rống hỏi Vu Lạc Vũ.

"Ngươi có biết bản vương vì sao lại biết không?! Những thứ này đều là bản vương sau này tra ra được từ tên công công hầu hạ ca ca ngươi, mà ngươi có biết, bản vương vì sao phải điều tra không?! Bởi vì lúc đó, bản vương cũng đang ở trong điện, tận mắt nhìn thấy ca ca ngươi giết người!"

"Cái gì?" Vu Lạc Vũ trợn mắt.

Hắn ở đó? Lúc đó, Vu Lạc Khải đã ngay tại nơi đó tận mắt nhìn thấy tất cả những thứ này, đây...làm sao có thể!

"Bản vương lúc đó còn nhỏ, cùng những người lớn dùng bữa, cảm giác rất nhàm chán, vì vậy bản vương liền cùng mẫu hậu chơi trò cút bắt, nhưng ngay lúc bản vương đã trốn kỹ, ca ngươi liền phá cửa xông vào. Sau đó....phụ hoàng ngươi, phụ hoàng ta, mẫu hậu ngươi, mẫu hậu ta, cứ như vậy bị hắn từng kiếm từng kiếm đâm chết!" Vu Lạc Khải nặng nề vỗ lên mặt bàn, cất bước đi đến ngồi trước người Vu Lạc Vũ, chất vấn.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cảm thấy phụ hoàng cùng mẫu hậu của bản vương có oan không? Lại chết như vậy?! Bản vương trơ mắt nhìn bọn họ chết trước mặt bản vương! Lúc ấy bản vương nằm dưới đất, mẫu hậu còn lắc đầu với bản vương, không cho bản vương đi ra! Tư vị này còn không bằng chết! Sau đó thì sao, ngươi dựa vào cái gì làm Vu vương? Bởi vì ngươi là chính thống còn bản vương chỉ là thứ? Ha ha, buồn cười. Vương vị này vốn nên là của bản vương, bởi vì bản vương là nam nhân, còn ngươi chỉ là nữ nhân ánh mắt thiển cận! Ngươi vì một nữ nhân khác, nhìn xem bản thân hiện giờ đã thành cái bộ dáng gì? Hiện giờ bản vương dễ dàng có thể bắt người rồi ngôi lên vương vị, cho nên bản vương nói ngươi cùng ca ca ngươi như vậy, có chỗ nào sai?"

Vu Lạc Vũ tuy là có chút không thể tiếp thu, nhưng vẫn là giả vờ trấn định.

"Một ngày cô vương còn, ngươi đừng hòng ngồi lên vương vị này!"

"Yên tâm! Bản vương sẽ không để ngươi chết, bởi vì bản vương đã đáp ứng với một người, sẽ để cho ngươi sống." Vu Lạc Khải nói xong, ngừng lại một chút, sắc mặt trở nên giảo hoạt.

"Đem nửa khối hổ phù còn lại giao ra, bản vương sẽ để ngươi chịu khổ ít một chút, được không?"

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ ngẩng đầu cười ha ha.

"Vừa nói ngươi thông minh, giờ lại trở nên ngu xuẩn rồi? Chỉ cần cô vương còn một hơi thở, ngươi đừng hòng biết được hổ phù ở đâu."

Vu Lạc Khải hừ một tiếng, chợt nâng tay bóp lấy cổ Vu Lạc Vũ.

"Xem ra là không có thương lượng rồi? Không sao, ngươi có biết hiện giờ toàn bộ hoàng cung này đều là người của bản vương, đào ba thước đất, bản vương cũng không tin không tìm ra được tung tích của nó." Bàn tay

https://thuviensach.vn

bóp cổ Vu Lạc Vũ tuy khí lực nhiều nhưng cũng không ngoan thủ đưa nàng đến chỗ chết. Sắc mặt Vu Lạc Khải trở nên âm ngoan, hướng về phía Vu Lạc Vũ oán hận nói:

"Bản vương thật sự rất muốn tự tay giết ngươi, nhưng bản vương đã đáp ứng sẽ giữ lại mạng của ngươi, ngươi có muốn biết hắn là ai?"

Hắn là ai?

Trong lòng Vu Lạc Vũ đã rất rõ ràng rồi, người trong miệng Vu Lạc Khải sợ rằng chỉ có cái người được gọi là quân sư vô danh thần bí kia.

"Là ai?" Vu Lạc Vũ chật vật mở miệng, nàng quả thật rất muốn biết kẻ khiến mình điều tra mấy tháng nay mà vẫn không tìm ra, rốt cuộc là ai.

Vu Lạc Khải thả tay xuống, khóe miệng câu ra một tia ý cười, cao giọng hô:

"Ra đi!"

Tiếng bước chân vang lên, Vu Lạc Vũ nghiêng đầu nhìn đến phía cửa, nhưng tận khi nhìn thấy người đó, nàng kinh hoảng đến mức quên hô hấp.

Là hắn! Lại là hắn! Khó trách lúc ấy không tra ra chứng cớ tạo phản của Vu Lạc Khải ở Lỗ Dương, khó trách trên báo cáo không có tên của hắn, thậm chí là chính Vu Lạc Vũ nàng đều không có bất kỳ ấn tượng nào. Thì ra cái tên thần bí quân sư này lại chính là Văn Duẫn, người Vu Lạc Vũ tín nhiệm nhất, cũng là người nàng áy náy nhất. Lúc ấy để Văn Duẫn đi Lỗ Dương, trái là chính là tự tay Vu Lạc Vũ đã đích thân giúp bọn họ?!

"Cô vương hoài nghi bất kỳ ai, duy chỉ có ngươi là chưa từng, Văn Duẫn ngươi thật sự là thâm tàng bất lộ."

https://thuviensach.vn

Văn Duẫn không để tâm đến sự châm chọc của Vu Lạc Vũ, chỉ thâm tình nhìn nàng, nói: "Chẳng lẽ nàng không hiểu? Ta làm tất cả những chuyện này cũng là vì nàng!"

"Vì cô vương? Thật là buồn cười, chẳng lẽ ngươi giúp Diệu Nghiêm phụ Đại Vu cũng là vì cô vương?"

"Ta tất nhiên sẽ không để Diệu Nghiêm thật sự diệt Vu Quốc, ta chỉ muốn lợi dụng bọn họ đẩy nàng xuống khỏi vương vị, trợ giúp tiểu vương gia lên ngôi, ta chỉ không muốn để nàng làm Vu vương, chỉ muốn nàng làm thê tử ta mà thôi."

Cái gì?

Vu Lạc Vũ phút chốc mở to mắt, sau đó càng thêm tức giận.

"Ngươi làm tất cả những chuyện này chỉ là bởi vì thế? Cũng bởi vì vậy mà để biết bao người vô cớ hy sinh?!"

"Ta không quan tâm!" Văn Duẫn khoát tay.

"Ta không quan tâm bọn họ sống hay chết, ta chỉ cần nàng. Vương gia đã đáp ứng ta sẽ không giết nàng, nàng ngoan ngoãn giao ra hổ phù. Vương gia sẽ ban thưởng đất phong cho ta, ban cho ta danh hiệu thân vương, đến lúc đó ta cùng nàng cùng nhau trở về đất phong của chúng ta, sẽ không bước vào Vu Thành nửa bước, trôi qua cuộc sống thần tiên quyến lữ, chẳng phải vui vẻ hơn sao?" Văn Duẫn vừa nói, biểu tình cũng trở nên mê mang, hắn nằm mơ cũng chờ đến ngày này. Từ lúc Vu Lạc Vũ mười sáu tuổi, từ lần đầu hắn nhìn thấy nàng, hắn chưa từng yêu một nữ nhân nào. Hắn tình nguyện không lập gia đình tam thê tứ thiếp, cả đời chỉ muốn chăm sóc một mình Vu Lạc Vũ. Thế nhưng....thế nhưng vương vị đáng chết này đã phá vỡ tất cả giấc mộng của hắn! Vu Lạc Vũ hủy hôn, những chuyện này đều là bởi vì vương vị, quyền lợi vô thượng khiến con người trở nên tham lam, cho nên hắn muốn đẩy Vu Lạc Vũ xuống khỏi vương vị. Sau đó hắn lại

https://thuviensach.vn

không ngờ, Vu Lạc Vũ cư nhiên lại yêu một nữ tử, lợi dụng thân phận Vu vương đem nữ tử kia dưỡng trong cung, chuyện này lại càng khiến lửa giận trong lòng Văn Duẫn càng sâu, ý nghĩ đẩy Vu Lạc Vũ khỏi vương vị càng thêm kiên định. Hắn ẩn nhẫn, mấy trăm ngày đêm bí mật chuẩn bị những kế hoạch này, cuối cùng, hôm nay rốt cuộc đã thấy được hi vọng, hắn rốt cuộc có thể mang Vu Lạc Vũ đi, thú nàng làm thê tử...

Mà bên kia, Vu Lạc Vũ chi cảm thấy Văn Duẫn cực kỳ buồn cười.

"Không thể nào, đừng hy vọng hão huyền. Cho dù cô vương có phải là Vu vương hay không, cũng không thể đi cùng ngươi."

"Tai sao? Chẳng lẽ ta còn không xứng với nàng?!" Văn Duẫn nói đến đây, đột nhiên bừng tỉnh hiểu ra.

"Là vì cái kẻ gọi là Bùi Ngọc Nhi đó đó phải không? Nàng vẫn nhớ nhung nàng ta? Ta giết nàng ta, nàng có tin không."

Nghe vậy, lòng Vu Lạc Vũ liền căng thẳng, nhưng vẫn bất động thanh sắc nói:

"Cho dù ngươi có giết nàng hay không thì kết quả vẫn là như vậy, cả đời này, cô vương không thể cùng ngươi cùng nhau!"

7qC

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 92

"Phải không?" Ánh mắt Văn Duẫn trở nên âm ngoan.

"Được làm vua thua làm giặc, nàng hiện tại cái gì cũng không có, mọi chuyện cũng không phải do nàng!" Văn Duẫn nói xong, tiến lên hai bước, dự định mạnh mẽ túm lấy Vu Lạc Vũ đang ngồi dưới đất.

Nhưng vào lúc này lại 'ầm' một tiếng nổ vang, ngay sau đó mọi người còn chưa kịp phản ứng thì người nọ đã đi đến bên cạnh Vu Lạc Vũ. Văn Duẫn phản ứng nhanh chóng, huy chưởng tiến đến, nhưng cố tình người nọ tay cầm trường kiếm, như trứng chọi đá, không tới hai chiêu, Văn Duẫn đã rơi xuống hạ phong. Người nọ xem xét đúng thời cơ, nhanh chóng kéo Vu Lạc Vũ ngồi dưới đất đứng dậy, hướng cửa sổ chạy đi. Nhưng không biết sao bước đi của Vu Lạc Vũ lại chậm hơn rất nhiều, mà Văn Duẫn là loại cao thủ nào chứ, bất quá trong nháy mắt, đã cầm lấy kiếm, mãnh liệt đâm ra, đem người nọ sắp đi đến cửa sổ, chặn lại.

Người nọ không thể bận tâm, buông Vu Lạc Vũ xuống, cùng Văn Duẫn đánh nhau.

"Ngươi là ai?" Văn Duẫn mở miệng.

Người nọ một thân bạch y, lụa mỏng che mặt, hiển nhiên là một nữ tử, chỉ thấy kiếm pháp của nàng lưu loát, xuất chiêu mãnh liệt, đem Văn Duẫn áp chế một chút, thanh âm dễ nghe mới từ bên tai vang lên.

"Bùi Ngọc Nhi."

https://thuviensach.vn

Cái gì? Mọi người ở đây nghe thấy tên này đều cả kinh, duy độc Vu Lạc Vũ là nhè nhẹ mỉm cười, nàng sớm biết đó là ai, từ lúc nàng phá cửa sổ mà vào, nháy mắt, Vu Lạc Vũ đã nhận ra nàng, đây là ràng buộc giữa tình nhân với nhau, là vĩnh viễn dứt bỏ không được tâm hữu linh tê*.

(*Thần giao cách cảm.)

Sách nói dài dòng, kỳ thật cũng chỉ trong nháy mắt thời gian, tiểu vương gia phía sau Văn Duẫn phất tay, Vương Khuê cùng Xương Kiện lập tức nâng kiếm mà lên, lấy một đấu ba, huống hồ ba người kia nổi danh cao thủ, công phu của Bùi Ngọc Nhi có cao cường đến mấy cũng chống đỡ không được bao lâu. Đúng lúc này, Bùi Ngọc Nhi tay phải tiếp tục ngăn cản công kích ba người Văn Duẫn, mà tay trái nàng bất động thanh sắc chạm đến thắt lưng, ba viên thuốc màu trắng nơi tay, Bùi Ngọc Nhi cầm viên thuốc trong tay mạnh mẽ ném xuống đất, nhất thời sương mù dày đặc tầng tầng.

Chờ sương mù dần dần tán đi, phía cửa sổ làm gì còn thân ảnh Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi. Vu Lạc Khải thẹn quá thành giận, một chưởng vỗ xuống bàn, hét lớn.

"Một đám phế vật, còn không mau phái người đuổi theo, giết các nàng!".

"Chờ đã!" Văn Duẫn đưa tay ngăn cản.

"Vu Lạc Vũ không thể giết".

"Ngươi còn muốn thú nàng làm vợ? Ma kính chi hảo*, nữ tử như vậy ngươi đến tột cùng muốn nàng có tác dụng gì!".

(*mối quan hệ đồng tính.)

Văn Duẫn gật đầu nhíu mày.

https://thuviensach.vn

"Không nói đến chuyện này, thì bây giờ cũng không thể giết Vu Lạc Vũ, hổ phù chưa lấy được, lỡ như đến lúc đó ngươi tìm không ra hổ phù thì phải làm thế nào?".

Nghe vậy, Vu Lạc Khải lặng im một lát, mới nghiến răng nghiến lợi nói

"Đem Vu Lạc Vũ mang về, phải sống. Về phần Bùi Ngọc Nhi, giết!".

"Vâng." Vương Khuê cùng Xương Kiện tuân lệnh, vội vàng đi xuống phân phó.

Một mặt khác, Bùi Ngọc Nhi dùng khinh công nâng Vu Lạc Vũ cả người vô lực, gian nan hướng ngoài cung chạy đi. Vu Lạc Vũ biết sự tình nghiêm trọng, dùng hết khí lực toàn thân còn sót lại phối hợp động tác Bùi Ngọc Nhi ra sức chạy.

"Sao nàng lại đến." Vu Lạc Vũ thở hồng hộc nói.

"Khôn Bát nói cho ta biết ngươi gặp nạn."

"Khôn Bát? Nàng ấy thế nào?" Vu Lạc Khải không phải nói, nàng ấy không chết cũng tàn phế sao.

"Nàng ấy trúng độc , may mắn nàng ấy phát hiện khác thường, âm thầm phòng bị, nên có thể lừa qua. Nàng ấy chạy tới nói cho ta biết, nói ngươi có nguy hiểm, mà nàng ấy trước đã giải độc, chốc lát lại đây tiếp ứng chúng ta." Bùi Ngọc Nhi ngữ khí trấn tĩnh, vừa nói vừa xem xét tình huống xung quanh.

Nghe được Khôn Bát không có việc gì, Vu Lạc Vũ nhẹ nhàng thở ra. Ngay sau đó Bùi Ngọc Nhi thấp giọng nói:

"Đi mau." Nói xong, Bùi Ngọc Nhi phát nội lực, càng thêm tăng tốc chạy đi.

https://thuviensach.vn

Ở phía sau Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi, ánh lửa tận trời, bọn lính nghe theo mệnh lệnh Xương Kiện, đuổi theo các nàng.

Dần dần, Bùi Ngọc Nhi bắt đầu thở hồng hộc, mà binh lính phía sau cũng càng ngày càng gần. Vu Lạc Vũ liên tiếp xoay đầu, lại lo lắng vạn phần.

"Ngọc Nhi, nàng hãy nghe ta nói, bỏ ta lại rồi chạy nhanh đi, bọn họ bây giờ sẽ không giết ta. Nhưng nếu để bọn họ bắt được nàng, nàng phải chết!".

Bùi Ngọc Nhi mắt điếc tai ngơ, tiếp tục hướng phía trước cố gắng chạy.

"Nàng có nghe thấy không?" Vu Lạc Vũ lại nóng nảy hỏi lại.

"Hôm nay ta đến, nhất định phải dẫn ngươi an toàn rời đi. Cho dù chết cũng tuyệt không buông tay rời khỏi ngươi."

Nghe vậy, Vu Lạc Vũ liền cảm thấy ấm áp, mũi chua xót, sau một lúc lâu, Vu Lạc Vũ quyết tâm nhẹ giọng nói:

"Được, nàng nếu gặp chuyện không may, ta tuyệt không sống một mình."

Bùi Ngọc Nhi ngoái đầu nhìn lại, khóe môi lộ ra nụ cười khuynh thanh.

"Được, Tử sinh khiết khoát, dữ tử thành thuyết(2)."

(2) Kinh thi cả đoạn là tử sinh khế khoát, dữ tử thành thuyết. Chấp tử chi thủ, dữ tử giai lão. Dù chết sống hay chia xa, xin cùng thề nguyện" (Tử sinh khế khoát. Dữ tử thành thuyết -死生契阔与子成说). "Khế" ở đây là "khế" trong "khế ước" (契约); "khoát" là khoát trong "khoát biệt" (chia xa); "thành thuyết" ở đây là chỉ "ký kết". Như vậy toàn ý câu là: Chúng ta cùng nhau ký kết, chỉ có khi trong hai người chúng ta một người không còn sống nữa, mới có thể chia tách hai ta. Như thế, hôn ước có sức nặng vô cùng! Đó

https://thuviensach.vn

là sự phó thác cả cuộc đời, chấp nhận cả cuộc đời và trách nhiệm cả cuộc đời.)

Nói xong hai câu này, binh lính phía sau đảo mắt đã đến gần, Bùi Ngọc Nhi đem Vu Lạc Vũ hộ ở sau người, tay cầm trường kiếm vung lên ngăn cản. Nhưng căn bản không làm nên chuyện gì, cho dù binh lính này chỉ có chút công phu mèo quào, nhưng bọn họ người đông thế mạnh, hai tay khó địch nổi bốn chưởng, Bùi Ngọc Nhi mặc dù phản ứng nhanh chắn đến chắn đi, tuy vậy vẫn bị thương, bắt đầu lưu lại từng đạo vết máu.

Trên bộ trường sam trắng tuyết, màu đỏ kia càng chói mắt, thẳng đem ánh mắt Vu Lạc Vũ đâm đau đớn. Trong lòng liên tiếp quặn đau, Vu Lạc Vũ không biết trừ bỏ đau đớn, nàng còn có thể cho Bùi Ngọc Nhi cái gì. Nhìn người phía trước sắc mặt dần dần bắt đầu trở nên trắng bệch, Vu Lạc Vũ cắn răng, rốt cục quyết định không tiếp tục liên lụy Bùi Ngọc Nhi nữa, liền cứ đầu hàng đi, lấy hổ phù đặt cuộc, để Vu Lạc Khải tha cho Bùi Ngọc Nhi một mạng.

Mà ngay lúc Vu Lạc Vũ chuẩn bị đứng ra, tình huống trước mắt lại lần nữa nghịch chuyển, chỉ thấy từ trên trời giáng xuống mấy chục cây ngân châm, ngay sau đó binh lính giao triền ngã xuống một đám. Còn lại những binh lính vô sự đột nhiên cả kinh, thoáng chốc đứng ở tại chỗ không biết làm sao.

Bùi Ngọc Nhi cũng không quan tâm, lôi kéo Vu Lạc Vũ tiếp tục chạy về trước. Khôn Bát tiếp đất rơi phía sau các nàng ngăn cản binh lính muốn đuổi theo, hô lớn:

"Nơi này có ta chống đỡ, mau dẫn bệ hạ xuất cung."

Bùi Ngọc Nhi vừa chạy vừa ứng tiếng với Khôn Bát. Hướng cửa cung chạy đi, binh lính đã ít hơn rất nhiều. Bùi Ngọc Nhi tập trung tinh lực, giết

https://thuviensach.vn

lại dũng mãnh, hôm nay nàng nhất định mang Vu Lạc Vũ xuất cung, gặp thần sát thần gặp phật sát phật, ai cũng ngăn cản không được nàng!

Hoàng cung một đường máu chảy thành sông, Bùi Ngọc Nhi rốt cục mang theo Vu Lạc Vũ một đường giết ra cung. Xuất cung rẽ trái rẽ phải, Bùi Ngọc Nhi dắt ngựa đã sớm chuẩn bị ra, nâng Vu Lạc Vũ lên ngựa, bản thân nàng cũng nhảy lên.

'Giá' một tiếng, tuyệt trần mà đi.

"Khôn Bát làm sao bây giờ?" Vu Lạc Vũ vô lực tựa vào trên người Bùi Ngọc Nhi, có chút lo lắng nói.

"Nhiều người như vậy, xem tạo hóa của nàng đi."

"Chúng ta đây hiện tại đi nơi nào?" Ra khỏi thành? Cửa thành nhất định là canh nghiêm cẩn. Xen lẫn trong thành? Vu Lạc Khải chắc chắn lục soát từng nhà.

Bùi Ngọc Nhi tay điều khiển dây cương, tay khác vòng thân mình Vu Lạc Vũ ôm thật chặt.

"Chúng ta đi Hách Liên phủ, trước đó ta cùng Khôn Bát đã thương lượng, hắn là cữu cữu của ngươi, định sẽ không thấy chết mà không cứu. Khôn Bát nếu không có việc gì, trong chốc lát cũng tới tìm chúng ta."

Vu Lạc Vũ thở dài một tiếng, đi Hách Liên phủ, Vu Lạc Khải lục soát trong thành tìm không được người, sẽ nghĩ đến Hách Liên phủ. Bất quá đúng là không có biện pháp. Có thể tránh thoát nhất thời thì là nhất thời thôi.

Hách Liên phủ cách hoàng cung không tính rất xa, ngựa chiến chạy hết tốc lực, không đến thời gian một chung trà đã đến. Bùi Ngọc Nhi dìu Vu Lạc Vũ xuống ngựa, đỡ nàng đi đến đại môn Hách Liên phủ. Tên sai vặt

https://thuviensach.vn

giữ cửa sớm thấy có ngựa chạy tới, lúc này sắc trời đã tối muộn, hai gã sai vặt vốn định tiến lên bảo bọn họ ngày mai lại đến. Nhưng sau khi nhìn thấy người đến đang mặc cái gì, bọn hộ đều vội vàng quỳ xuống, hướng về Vu Lạc Vũ thỉnh an.

Bùi Ngọc Nhi nâng Vu Lạc Vũ, mở miệng nói:

"Nhanh đi bẩm báo Hách Liên tướng quân".

Hai gã sai vặt quỳ xuống đất vội vàng đứng lên liền nói vâng, ngay sau đó một người dưới chân như sinh gió chạy đến nội phủ, lưu lại một gã sai vặt dẫn đường, mang theo hai người Bùi Ngọc Nhi từng bước một đi đến đại điện trong phủ.

Nhưng còn chưa tới đại điện, Hách Liên tướng quân mang theo thê nhi lão tiểu nhà hắn đi đến nghênh đón. Chờ đến gần, Hách Liên tướng quân thấy Vu Lạc Vũ sắc mặt trắng bệch, mà Bùi Ngọc Nhi cũng là vết thương đầy người, vội vàng tiến lên giúp đỡ Vu Lạc Vũ, nói:

"Bệ hạ đi vào trước nói sau."

Vào đại điện, Hách Liên tướng quân nâng Vu Lạc Vũ, đợi cho Vu Lạc Vũ ngồi lên phía trên cao tọa*, Hách Liên tướng quân mới vội vàng mở miệng nói:

(*vị trí ngồi cao nhất trong đại điện)

"Xảy ra chuyện gì?"

Bùi Ngọc Nhi mở miệng, đem Vu Lạc Khải tạo phản đại khái nói cho Hách Liên tướng quân, nghe xong, Hách Liên tướng quân cau mày, dường như suy tư cái gì, sau một lúc lâu, mới hướng Bùi Ngọc Nhi nói:

https://thuviensach.vn

"Trước tiên hãy dìu bệ hạ đến nội điện nghỉ ngơi, quý phủ đêm sẽ tường an vô sự, tất cả chờ ngày mai sau khi ta tìm hiểu mới quyết định."

Bùi Ngọc Nhi gật đầu nói được, Hách Liên tướng quân phân phó Hách Liên Huân đi tìm Kiều đại phu trong phủ. Hai nha hoàn đem Vu Lạc Vũ nâng đến sàng tháp nằm xuống, tảng đá trong lòng Bùi Ngọc Nhi mới xem như đặt xuống. Đi tới bên giường, nắm chặt hai tay Vu Lạc Vũ, cảm giác lành lạnh truyền vào lòng bàn tay Bùi Ngọc Nhi, lòng Bùi Ngọc Nhi căng thẳng, vội vàng nói:

"Người không sao chứ?".

Vu Lạc Vũ nhẹ nhàng lắc đầu.

"Không ngại, bọn họ bây giờ vẫn chưa dám giết ta, hổ phù bọn họ còn chưa lấy được."

"Hổ phù? Người đặt nó nơi nào trong cung? Ta liền đi lấy." Bùi Ngọc Nhi cũng biết tầm quan trọng của hổ phù, đại tướng quân nửa khối, Vu vương nửa khối, nếu hổ phù bị Vu Lạc Khải cầm, giang sơn này sẽ trở thành của Vu Lạc Khải.

Vu Lạc Vũ xua tay.

"Từ khi nàng rời đi, hổ phù ta luôn mang theo bên người." Vì lẽ đó Vu Lạc Khải có đem trong cung đào ra ba thước, cũng nhất định tìm không được tung tích, có hổ phù nơi tay, Vu Lạc Vũ vẫn còn một tia phần thắng. Vu Lạc Khải mặc dù ngồi trên vương vị, có ngọc tỷ, cũng không bảo đảm hắn có thể ngồi được bao lâu, có bao nhiêu an ổn.

"Nàng thì sao? Trên người vết thương như vậy, có sao không?".

Bùi Ngọc Nhi hướng Vu Lạc Vũ nở nụ cười an tâm.

https://thuviensach.vn

"Vết thương tuy nhiều, nhưng chỉ là vết thương ngoài da, không ngại".

Vu Lạc Vũ đối với Bùi Ngọc Nhi ôn nhu cười, gật gật đầu, nàng không chuyện gì liền tốt.

Hai nữ đại phu chẩn trì đã đến, Bùi Ngọc Nhi cùng Vu Lạc Vũ ở tại nội điện, một người thay Bùi Ngọc Nhi xử lý miệng vết thương. Trên người Bùi Ngọc Nhi có nhiều vết đao, nhưng may mà miệng vết thương không sâu, cũng vì Bùi Ngọc Nhi khinh công tốt, né tránh đúng lúc, nếu không, nhiều miệng vết thương như vậy mà sâu thêm một chút, dù chỉ là chảy máu, Bùi Ngọc Nhi đã chết từ lâu.

Bên này miệng vết thương Bùi Ngọc Nhi còn chưa băng bó xong, bên kia đại phu chẩn trì cho Vu Lạc Vũ đã trị liệu xong. Bùi Ngọc Nhi vội vàng mở miệng hỏi:

"Nàng không có chuyện gì chứ?"

Kia đại phu vừa viết đơn thuốc, vừa nói:

"Bệ hạ thật ra không đáng ngại, bởi vì uống phải loại thuốc khiến người bủn rủn vô lực, ta kê chút thuốc phụ trợ, để bệ hạ điều dưỡng thân thể, chờ dược hiệu kia trôi qua, bệ hạ tự nhiên liền tốt."

Nghe được lời đại phu nói, Bùi Ngọc Nhi mới xem như hoàn toàn nhẹ nhàng thở ra, thân thể căng thẳng cả một đêm mới được thả lỏng, Bùi Ngọc Nhi cảm giác toàn thân đau đớn khó nhịn, vị trí miệng vết thương được bôi thuốc, hiện giờ đang vô cùng nóng. Quay đầu nhìn nhìn Vu Lạc Vũ đang ngủ trên giường, Bùi Ngọc Nhi cười âm thầm lắc đầu, chỉ cần nàng không có chuyện, vài vết thương này thì có đáng gì

7N

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 93

Cánh cửa nội điện bị đẩy ra, bước vào là phu nhân của Hách Liên tướng quân, Hách Liên phu nhân vừa vào liền mở miệng nói với Bùi Ngọc Nhi.

"Bên ngoài phủ có một người gọi là Khôn Bát cầu kiến, nói là người bên cạnh bệ hạ."

Vừa nghe đến tên Khôn Bát, Bùi Ngọc Nhi lập tức vội nói:

"Hách Liên phu nhân có thể để nàng đi vào, nàng đích xác là người bên cạnh bệ hạ."

Hách Liên phu nhân vừa nghe, nhanh chóng gật đầu, lại đi ra cửa.

Chỉ trong vài khắc thời gian, cửa nội điện lại bị đẩy ra, Khôn Bát một thân y phục dạ hành, nàng được hai hạ nhân nâng đi vào. Sắc mặt Khôn Bát trắng bệch, tuy là trang phục đen không nhìn thấy vết thương thế nào nhưng chỉ nhìn dáng vẻ đi đứng xiêu xiêu của nàng cũng biết là bị thương không nhẹ. Bùi Ngọc Nhi vội vàng để đại phu xem vết thương của Khôn Bát.

Y phục dạ hành của Khôn Bát bị cởi bỏ, Bùi Ngọc Nhi mới biết thì ra thương thế của nàng lại nghiêm trọng như vậy, vị trí bụng của nàng một mảnh tinh hồng, máu tươi nhiễm đỏ y sam trắng tuyết bên trong, từng giọt từng giọt đang chảy tràn ra bên ngoài, Bùi Ngọc Nhi thật sợ nàng cứ vậy mà chảy máu đến chết.

"Sao lại bị thương nặng như vậy?" Bùi Ngọc Nhi vội la lên.

https://thuviensach.vn

"Vương Khuê...bọn họ tới...may là khinh công của ta...cao, nếu không...thật đúng là sẽ...chết ở đó." Lời nói của Khôn Bát đứt quãng từng đoạn, nhưng cũng may là vẫn còn sức, một kiếm này không đâm thương đến thận.

Nghe xong, Bùi Ngọc Nhi cũng không hỏi thêm nữa, Khôn Bát tuy tính mạng vô ngại nhưng vẫn là bị thương nặng, vẫn nên để nàng nghỉ ngơi rồi nói sau.

Đến khi vết thương của Khôn Bát được xử lý xong, thời gian cũng đã qua hơn nửa canh giờ. Vu Lạc Vũ cũng đã tỉnh dậy, sau khi thấy rõ Khôn Bát đã trở lại, Vu Lạc Vũ cũng có chút an lòng.

Bùi Ngọc Nhi vừa nhìn thấy Vu Lạc Vũ ngồi dậy liền lên tiến đến.

"Sao lại không ngủ thêm chút nữa?"

"Thân thể bủn rủn khó chịu, muốn ngủ cũng không ngủ được." Vu Lạc Vũ nói xong, xoay người nói với Khôn Bát.

"Trong cung có động tĩnh gì?"

Khôn Bát lắc đầu.

"Sau khi Vương Khuê cùng Xương Kiện đến, thuộc hạ không địch lại nên đã trốn ra cung, bọn họ nhất định cũng sẽ đuổi theo."

Khôn Bát nói xong, lòng Bùi Ngọc Nhi liền căng thẳng, nhìn giọt máu thấm dưới đất lúc Khôn Bát đến, lập tức vội vàng hỏi:

"Người cứ thế trực tiếp vào trong phủ? Bọn họ nhất định sẽ lần theo vết máu mà tìm đến."

"Yên tâm đi, ta đã chuẩn bị xong rồi, cố ý lưu lại vết máu đến cửa thành mới băng vết thương lại, sau đó mới đến Hách Liên phủ."

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi gật đầu một cái, lúc này mới yên lòng.

"Nên làm gì bây giờ?" Bùi Ngọc Nhi hướng Vu Lạc Vũ hỏi.

"Chờ." Vu Lạc Vũ lạnh lùng mở miệng, bây giờ cũng chỉ có cách này, chờ xem ngày mai Vu Lạc Khải có động tĩnh gì. Vươn tay nắm lấy bàn tay của Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ lại áy náy không thể nào mở miệng, nên nói thế nào? Giữ được vương vị nhưng lại không có tinh thần trông giữ nó, hiện giờ phải rơi vào kết cục này.

Nhìn Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi đem tay trái đặt lên tay Vu Lạc Vũ, nhẹ giọng nói:

"Ta vốn cũng cho là sau khi rời khỏi ngươi sẽ trở về cuộc sống trước kia, nhưng sau đó mới phát hiện điều đó căn bản không thể, lòng ta trống rỗng, thường xuyên muốn dùng hồi ức để lấp đầy, vì vậy cả ngày ta hồi tưởng, nhưng lại phát hiện đó chẳng qua cũng chỉ là hồi ức." Nhìn vào đôi mắt ôn như như nước của Vu Lạc Vũ, Bùi Ngọc Nhi nói tiếp:

"Cho nên không cần áy náy, chúng ta đều giống nhau. Huống chu Vu Lạc Khải có lòng soán vị, một kiếp này cũng là tai kiếp khó tránh."

Vu Lạc Vũ cười gật đầu, đôi mắt lại đỏ lên, nàng có tài đức gì có được nữ tử như vậy? Đến lúc này nàng lại còn an ủi đây không phải lỗi của mình, sự thấu hiểu cùng bao dung của nàng rốt cuộc lớn đến mức nào, xảy ra nhiều chuyện như vậy lại còn có thể nói như vậy. Rốt cuộc là Bùi Ngọc Nhi vĩ đại, hoặc cũng có lẽ là tình yêu vĩ đại...

Một đêm ngủ cực kỳ không yên ổn, Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi nằm trên giường, mà Khôn Bát chỉ là nằm trên đất suốt cả một đêm. Mặt trời vừa lên không lâu, tiếng gõ cửa liền vang lên, Khôn Bát giật mình một cái, vội vàng đứng dậy, nhẹ bước đến trước cửa, lộ ra một cái khe nhỏ, đến khi nhìn thấy rõ là Hách Liên tướng quân mới thở phào một cái, mở cửa ra.

https://thuviensach.vn

Lúc Hách Liên tướng quân tiến vào, Vu Lạc Vũ cũng đã ngồi dậy.

"Ngô vương vạn tuế." Hách Liên tướng quân quỳ an, nói.

"Được rồi, đứng dậy đi. Ta bây giờ đã không còn là Vu vương." Vu Lạc Vũ nói xong, lại nói tiếp.

"Bên ngoài bây giờ thế nào?"

"Đại quân hiện giờ đã bắt đầu lục soát khắp từng nhà. Nửa đêm hôm trước, Vĩnh Cát điện xảy ra hỏa hoạn, ngoài cửa thành dán cáo thị, nói là thích khách hành thích, nổi lửa đốt Vĩnh Cát điện, bệ hạ đã táng thân nơi biển lửa, hiện giờ đã..." Hách Liên tướng quân đã nói đến đây thì ngừng, ngập ngừng không biết có nên nói tiếp khôn, dẫu sao đây cũng xuất khẩu càn rỡ, làm trái với đại kỵ.

Vu Lạc Vũ khoát tay, chuyện đều đã đến mức này, còn gì có thể quan tâm, Vu Lạc Vũ đã sớm ngờ đến Vu Lạc Khải sẽ không nói điều gì tốt lành.

Thấy Vu Lạc Vũ đã tỏ ý, Hách Liên tướng quân gật đầu, lại nói:

"Hoàng bảng nói bệ hạ đã tàng thân biển lửa, hiện giờ đã bị đốt đến diện mục khó phân, ngay hôm nay chuẩn bị lễ tang, vương vị do Lỗ Dương vương gia tiếp quản, ba ngày sau cử hành nghi thức lên ngôi."

Nghe xong, Vu Lạc Vũ bật cười.

"Cạnh cáo thị kia có phải còn có bức họa của Bùi Ngọc Nhu cùng Khôn Bát, nói hai nàng là thích khách hành thích?"

"Đúng vậy."

Vu Lạc Vũ cười lắc đầu, Vu Lạc Khải a Vu Lạc Khải, ngươi cũng chỉ có thể sử dụng loại mánh khóe này.

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ, trong phủ sợ là cũng không yên được bao lâu, tiểu vương gia nhất định sẽ lập tức phái người đến lục soát nơi này, cho nên xin bệ hạ hạ mình dời bước đến trong mật thất nghỉ ngơi mấy ngày, chờ tình thế trôi qua sẽ thảo luận kỹ hơn nữa."

"Vậy ngươi làm thế nào?" Vu Lạc Vũ lo lắng nói, hiện giờ khắp nơi trong thành, duy nhất toàn tâm toàn ý che chở Vu Lạc Vũ chỉ có một nhà Hách Liên phủ, Vu Lạc Khải cho dù có ngốc hơn nữa chắc chắn cũng sẽ nghĩ đến, huống chi bên cạnh hắn còn có một văn Duẫn. Vu Lạc Khải nhất định sẽ không chịu để yên, Vu Lạc Vũ chỉ sợ đến lúc đó Vu Lạc Khải nảy sinh ác độc, đem toàn bộ Hách Liên phủ tịch thu tài sản, đến lúc đó há chẳng phải là hại cả nhà hắn sao?

"Bệ hạ không cần lo lắng, chỉ cần bọn họ không tra ra được bệ hạ, lão hủ sẽ không có việc gì."

Thấy Hách Liên tướng quân nét mặt đã có dự tính, Vu Lạc Vũ cũng chỉ có thể an tâm gật đầu. Đứng dậy, Bùi Ngọc Nhi hầu hạ thay nàng canh y phục, rồi sau đó Hách Liên tướng quân liền dẫn ba người Vu Lạc Vũ đi đến mật thất. Đó là một gian tạp phòng sau hậu viện. Vừa bước vào mùi vị mục nát xông vào mũi, Vu Lạc Vũ không quan tâm nhiều như vậy, theo Bùi Ngọc Nhi đỡ đi vào. Trong phòng rất loạn, đều là những đồ lặt vặt ngày thường không cần dùng, Hách Liên tướng quân đi đến chiếc bàn bên cạnh, khom người chụp vào mặt ghế dài, sau đó dùng sức di chuyển sang bên trái một cái.

"Rắc rắc." thanh âm vang lên, mặt đất phủ đầy bụi nhất thời lay động, mọi người rối rít che mũi, sau đó liền nhìn thấy mặt đất vốn bằng phẳng xuất hiện một cái hố miệng vuông vức. Đợi bụi bậm tản đi một chút, Hách Liên tướng quân đốt cây nến trên bàn, cất lời:

"Bệ hạ thỉnh theo ta." Nói xong, Hách Liên tướng quân liền đi trước tiến vào hắc động.

https://thuviensach.vn

Đi xuống bậc thang dưới mật thất, thanh âm kẽo kẹt vang lên, lòng Bùi Ngọc Nhi thật đúng là sợ mấy cây gỗ cũ mục này không chịu được sức nặng của bọn họ mà gãy xuống. Nhưng may mắn là, suốt đoạn đường cũng không xảy ra chuyện gì. Hách Liên tướng quân dùng cây nến trong tay, thắp sáng toàn bộ nến trong mật thất, toàn bộ mật thất mới rơi vào trong mắt, Bùi Ngọc Nhi cau mày, đây không phải là hầm rượu sao? Căn phòng rất lớn, rượu cơ hồ đều bày ra đầy đất. Bùi Ngọc Nhi có chút bận tâm, tuy nói rằng mật thất này khá lớn, nhưng cũng quá đơn sơ. Nơi này làm sao có thể giữ được bình yên?

Bùi Ngọc Nhi vừa định đặt câu hỏi, không nghĩ đến Khôn Bát trái lại đã nhanh hơn nàng một bước.

"Nơi này không an toàn, bây giờ chỉ cần là phủ đệ hơi lớn một chút đều có vô số mật thất, Vu Lạc Khải nhất định cũng sẽ nghĩ đến, trốn ở đây nhất định sẽ bị phát hiện."

"Đừng vội." Hách Liên tướng quân cắt đứt lời Khôn Bát, sau đó đặt cây nến xuống, đi đến chỗ bày rượu trong cùng nhất, sau đó khom người bắt đầu dọn rượu.

"Tới đây giúp ta trước đi."

Khôn Bát cùng Bùi Ngọc Nhi hai mắt nhìn nhau, tuy không biết Hách Liên tướng quân muốn làm gì, nhưng vẫn nghe theo lời hắn, giúp hắn dời mấy vò rượu. Ba nhân lực, không đến một hồi, đống vò rượu cất cao như núi nhỏ đã thấy đáy. Rốt cuộc đã đến tầng cuối cùng, Bùi Ngọc Nhi có thể coi là thở phào một cái. Hít sâu vào một cái, Bùi Ngọc Nhi chuẩn bị đem toàn bộ những vò rượu này dọn sạch. Nhưng mà, Bùi Ngọc Nhi mới vừa đặt tay vào một vò rượu, đột nhiên cảm thấy có chỗ không đúng.

"Vò này mang không nổi." Bùi Ngọc Nhi nói với Hách Liên tướng quân.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Hách Liên tướng quân bật cười một tiếng, đi đến bên người Bùi Ngọc Nhi.

"Già rồi già rồi, cơ quan ở đâu đều quên." Vừa nói, Hách Liên tướng quân khom người đặt hai tay vào trên bầu rượu, sau đó xoay sang bên trái. Tiếp theo lại là một tiếng 'rắc rắc' vừa vang lên, vị trí bên trái Bùi Ngọc Nhi lại mở ra một đạo cửa ngầm.

Bùi Ngọc Nhi phút chốc mở to hai mắt, mật thất này bố trí thật xảo diệu a, thất trong thất a. Trong lòng bỗng nhiên vui vẻ, Vu Lạc Khải bọn họ cho dù có khôn khéo hơn nữa chắc chắn cũng sẽ không nghĩ đến nơi đây còn có căn mật thất này tồn tại.

Hài lòng nhìn biểu tình kinh ngạc của Bùi Ngọc Nhi, Hách Liên tướng quân xoay đến chỗ Khôn Bát nói:

"Bây giờ đã cảm thấy an toàn không?"

Khóe miệng Khôn Bát khẽ câu, cũng không đáp lời. Xem dáng vẻ là không lời có thể nói.

Lúc lần thứ hai tiến vào mật thất, ánh mắt Bùi Ngọc Nhi sáng lên. Nơi này cùng tạp phòng lúc nãy hay là hầm rượu hoàn toàn không cùng một tầng, căn này hoàn toàn là gian phòng tinh xảo hảo hạng. Giường nhỏ, đệm, bàn, ghế, cái gì cần đều có. Bùi Ngọc Nhi hướng Vu Lạc Vũ gật đầu hài lòng cười cười.

"Thỉnh bệ hạ ủy khuất ở nơi đây vài ngày, nơi này có lương thực cho vài ngày, nghỉ ngơi đến khi sóng gió qua, lão hủ liền sẽ đến tiếp bệ hạ."

"Không sao, tướng quân phải nhớ cẩn thận một chút." Vu Lạc Vũ lại cất lời.

Hách Liên tướng quân gật đầu, chắp tay nói:

https://thuviensach.vn

"Vậy lão hủ xin được cáo lui trước, bệ hạ nghỉ ngơi."

Vu Lạc Vũ gật đầu, đưa mắt nhìn Hách Liên tướng quân rời đi, nhìn bóng lưng đã bắt đầu còng lưng của hắn, Vu Lạc Vũ âm thầm than thở, đã đến tuổi già nhưng không thể an hưởng, đây cũng là quyền vị càng cao, trách nhiệm càng nặng, càng có hại.

Hách Liên tướng quân bước ra mật thất, lại lần nữa sắp xếp các vò rượu về chỗ cũ, đợi đến khi không tìm ra sơ hở gì, Hách Liên tướng quân mới chậm rãi bước ra khỏi hậu viện tạp phòng. Bận bận bịu bịu giằng co đến trưa, Hách Liên tướng quân phân phó xong toàn phủ từ trên xuống dưới, sau đó mơi chuẩn bị dùng bữa, gã sai vặt bên kia liền vộ vàng chạy đến, nói là ngoài cửa tụ tập nhiều binh lính, tiểu vương gia Vu Lạc Khải muốn vào.

Hách Liên tướng quân phân phó hạ nhân mời Vu Lạc Khải vào, vừa hướng thê nhi lão tử căn dặn lần nữa, sau đó mới đứng dậy bước ra đại điện. Nên đến thì không tránh khỏi, đánh xong cũng sẽ vội vàng rời khỏi thôi...

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 94

Lúc tiến vào đại điện, Vu Lạc Khải đã đến, hiện giờ đang ngồi ở phía trên cao thưởng thức nước trà hạ nhân đưa tới. Mà đứng bên cạnh hắn, còn có Văn Duẫn, Vương Khuê, Xương Kiện.

Hách Liên tướng quân bất động thanh sắc, cúi đầu tiến vào đại điện, vội vàng chắp tay nói:

"Vương gia cát tường, lão hủ không biết Vương gia đã đến, không có từ xa tiếp đón, mong rằngvương gia tha lỗi".

Vu Lạc Khải ha ha cười, xua tay nói

"Được rồi, người không biết không có tội." Vu Lạc Khải nói xong, thấy Hách Liên tướng quân tạ hoàn ân, mới tiếp tục nói:

"Hôm nay tướng quân cũng thấy Hoàng bảng nơi cửa thành sao?".

Hách Liên tướng quân vuốt vuốt bộ râu trắng, ha ha cười.

"Vương gia coi trọng, xảy ra chuyện lớn như vậy, lão hủ tự nhiên biết. Không biết thích khách đã bắt được chưa?".

Vu Lạc Khải không nói lời nào, nhìn chằm chằm Hách Liên tướng quân, muốn từ trong đó bắt được chút sơ hở. Nhưng gừng càng già cay, Hách Liên tướng quân không kiêu ngạo không siểm nịnh đứng ở nơi đó, không có chút sơ hở nào. Hồi lâu sau, Vu Lạc Khải mới lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Thích khách còn chưa bắt được, hiện nay đang lục soát từng nhà. Nhưng..." Vu Lạc Khải dừng một chút.

"Tướng quân nghe được tin bệ hạ băng hà tựa hồ không chút ngạc nhiên?".

Nghe vậy, Hách Liên tướng quân vẫn thong thả bật cười.

"Từ xưa sống chết có số, giàu có nhờ trời, vương vị vốn là cũng không phải là chỗ dễ ngồi. Huống hồ lão hủ cũng là một người sắp bước chân vào quan tài, đã không còn muốn bận tâm nữa..."

"Không muốn bận tâm? Nàng nhưng là ngoại sinh nữ* của ngươi a." Vu Lạc Khải thản nhiên nói, lý do này, nói như thế nào cũng có chút quá gượng gạo.

(*Cháu ngoại.)

Ai ngờ Vu Lạc Khải vừa nói xong, Hách Liên tướng quân vội vàng xua tay.

"Vương gia cũng không thể nói như vậy, lão hủ khi còn là tướng quân, quan hệ cùng bệ hạ chỉ có quân cùng thần. Hiện nay lão hủ chẳng là gì, quan hệ cùng bệ hạ tự nhiên biến thành quân cùng dân."

Nhìn Hách Liên tướng quân, Vu Lạc Khải nghiến răng nghiến lợi, lại nói không ra nửa câu. Thẳng đến một lúc lâu, Vu Lạc Khải mới ha ha cười, tựa hồ những lời vừa rồi đều là vui đùa bình thường.

"Được rồi, một khi đã như vậy bản vương sẽ không hàn huyên nhiều nữa. Bản vương đến Hách Liên phủ, nói vậy, tướng quân chắc hẳn biết chuyện gì đi?".

Hách Liên tướng quân cười gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Vương gia đến đây tức có công sự, lão hủ nào có lý lẽ cản trở?".

"Tốt." Vu Lạc Khải cao giọng kêu lên, lập tức mở miệng nói:

"Phân phó đi xuống, lục soát Hách Liên phủ".

Hậu viện Hách Liên phủ, bên trong mật thất, Vu Lạc Vũ ba người đang ngồi trên bàn trà, các nàng không biết mấy ngày nay khi nào binh lính sẽ điều tra Hách Liên phủ, tuy gian mật thất này bí ẩn, nhưng cũng không thể nói là vạn phần bảo hiểm. Cho nên ba người tuy sắc mặt bình thản, nhưng thân thể lại rất căng thẳng.

Thấy không khí lúng túng hồi lâu, Bùi Ngọc Nhi mở miệng nói với Vu Lạc Vũ:

"Thân thể ngươi đã khá hơn chút nào không?".

"Khôi phục khí lực một chút, nhưng công lực có lẽ còn phải chờ mấy ngày." Vu Lạc Vũ nói xong, đột nhiên nhớ tới cái gì, lập tức nói với Bùi Ngọc Nhi cùng Khôn Bát:

"Ngày ấy các nàng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?".

Bùi Ngọc Nhi lắc lắc đầu, ánh mắt cũng đồng dạng dò hỏi chuyển hướng Khôn Bát, rốt cuộc ngày ấy Khôn Bát đã xảy ra chuyện gì đâu?

Khôn Bát ngẩng đầu, gặp Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi sắc mặt đều đang hỏi, cũng chỉ có thể mở miệng nói:

"Ngày ấy giữa trưa, Niệm Tuyết giả đến phòng tìm ta, ta mở cửa vừa thấy nàng, liền cảm thấy có chút khác thường...".

https://thuviensach.vn

"Sau đó thì sao? Nói nhanh!" Khôn Bát nói đến chỗ này liền không nói nữa, cảm giác vặn vẹo nhăn nhó như cái cô nương, thật không quá giống nàng bình thường. Bùi Ngọc Nhi không dẫn nổi, nàng ngày thường ghét nhất người nói chuyện chỉ nói một nửa.

Bùi Ngọc Nhi thúc giục, Khôn Bát cuối cùng chỉ phải xấu hổ liếc mắt nhìn Vu Lạc Vũ một cái, mới có chút lắp bắp nói:

"Bệ hạ e rằng đã biết cảm tình ta đối với Niệm Tuyết, nhưng Niệm Tuyết lại không ngay mặt đáp lại ta cái gì, ta với Niệm Tuyết cùng nhau hầu hạ bệ hạ hơn ba năm, nàng chưa bao giờ tới phòng ta nửa bước, cho nên đột nhiên nàng tới, ta liền cảm thấy có chỗ không đúng. Ta thấy trong tay nàng bưng đồ ăn trưa, liền để nàng tiến vào. Mà sau đó nàng đem đồ ăn đặt trên bàn, nói làm cho ta ăn.

Chuyện này càng khiến ta cảm thấy kỳ quái, sau đó ta nghe ra thanh âm nàng tựa hồ so với bình thường khàn khàn rất nhiều, liền hỏi nàng làm sao vậy. Nàng nói chỉ là nhiễm phong hàn, không có chuyện gì. Vì thế ta liền để ý, nói vì nàng lấy chút thuốc, ai ngờ nàng không cho ta lấy thuốc, luôn nói ta nhanh ăn cơm, đây là nàng tự tay làm. Vì thế, ta liền nhận ra người này tất nhiên không phải Niệm Tuyết, vì không để người nà hoài nghi, ta bưng lên một chén canh, há to miệng uống vào, cũng là chỉ nuốt xuống một chút, quả nhiên canh vừa nuốt, độc tố liền phát tác, ta đem canh và máu cùng nhau phun ra, sau đó điểm trên người mấy đại yếu huyệt. Lúc này Vương Khuê phá cửa mà vào, ta cố gắng chống đỡ liều mạng với họ mấy chiêu, mới thoát ra khỏi cung, đi tìm tiểu chủ".

Sau khi nghe xong, Vu Lạc Vũ âm nghiêm mặt gật đầu.

"Hai Niệm Tuyết thật đúng là giống, thuật dịch dung sao?".

Khôn Bát lắc đầu.

https://thuviensach.vn

"Hẳn là không phải, thuật dịch dung thuộc hạ có thể xem ra. Đánh giá hai người các nàng trưởng thành vốn đều giống nhau, chính là thanh âm có một chút khác biệt thôi".

"Thế gian này, thật là có người lớn lên giống nhau, kì lạ." Bùi Ngọc Nhi kinh ngạc nói.

Khôn Bát nhíu chặt mày, hỏi:

"Bệ hạ... vậy Niệm Tuyết, nàng...".

Vu Lạc Vũ vừa nghe, cách một lát sau, mới chậm rãi nói:

"Dữ nhiều lành ít ..."

Vu Lạc Vũ nói xong, nhất thời trong mật thất ba người không ai lên tiếng nữa, Vu Lạc Vũ cảm thấy đáng tiếc, nha hoàn theo hầu từ nhỏ, nói không còn là không còn. Bùi Ngọc Nhi cảm thấy đáng tiếc, cô nương tốt như vậy lại bị kẻ xấu làm hại. Còn Khôn Bát thì sao? Nàng sẽ có cảm giác gì, có lẽ nàng mới là người thống khổ nhất, từ đầu tới cuối nàng cũng chưa từng nhận được gì, lại là người từ đầu đến cuối khắc cốt minh tâm như vậy. Khôn Bát cắn chặt hàm răng, lại khống chế không được khóe mắt rơi lệ, mạnh mẽ vỗ mặt bàn, Khôn Bát khóc nức nở nói:

"Ta sẽ trữ mạng báo thù cho ngươi, cũng sẽ làm được tất cả những thứ đã nói lúc trước." Lúc trước ta nói, ta đã nói yêu một người không nhất định phải cùng một chỗ, thiên nhân vĩnh cách cũng có thể!

Hách Liên phủ rất lớn, Vương Khuê phái ước chừng trăm người đến lục soát, có thể thấy được bọn họ đối Hách Liên phủ hoài nghi rất lớn. Vu Lạc Khải cùng Hách Liên tướng quân đang ngồi ở trong đại sảnh ẩm trà, câu được câu không trò chuyện. Vu Lạc Khải ngầm suy nghĩ, chính là muốn từ bên trong lấy chút nhược điểm, nhưng dù làm gì Hách Liên tướng quân rốt cuộc cũng là người lăn lộn trên quan trường mấy chục năm, đối với câu hỏi

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Khải, Hách Liên tướng quân hỏi gì đáp nấy, hơn nữa thái độ thành khẩn, làm cho người ta tìm không thấy chút nhược điểm.

Hỏi đến cuối cùng, ngay cả Vu Lạc Khải đều cảm thấy vô kế khả thi, rốt cuộc chỉ phải dùng ánh mắt hỏi ý tứ Văn Duẫn. Văn Duẫn nhẹ lay động đầu, ý bảo hỏi nhiều vô ích. Vu Lạc Khải thế này mới từ bỏ ý đồ. Trong lúc nhất thời, phía trên đại sảnh lặng ngắt như tờ, sắc mặt Vu Lạc Khải thật không dễ coi.

Ước chừng qua gần nửa canh giờ, Vương Khuê mới vội vàng vào đại sảnh. Chỉ thấy sắc mặt hắn ngưng trọng, thẳng đến bên người Vu Lạc Khải thì thầm một phen. Vu Lạc Khải sắc mặt đột biến, sau đó thẹn quá thành giận vỗ bàn, rống lớn:

"Đều là một đám phế vật!".

Vương Khuê hoảng sợ, vội vàng quỳ xuống đất, hô to tha mạng. Văn Duẫn cũng liền nhíu mày, lại thủy chung không nói một câu.

Hách Liên tướng quân vừa thấy tình thế này, tâm lập tức cũng buông lỏng, chỉ cần không tìm ra người, chuyện về sau liền dễ nói. Hách Liên tướng quân bất động thần sắc, đứng dậy cười nói:

"Hách Liên gia ta đời đời vì Vu vương hiệu lực, lại như thế nào sẽ làm ra chuyện đại nghịch bất đạo, chứa chấp thích khách ở trong phủ như vậy. Hiện nay lục soát Vương gia cũng đã làm, vậy nên yên tâm đi."

Nghe vậy, Vu Lạc Khải hừ một tiếng đột nhiên đứng lên, chỉ vào mặt Hách Liên tướng quân cả giận nói:

"Toàn bộ Vu thành trừ ngươi ra, còn ai có thể có ai dám chứa chấp các nàng?".

Hách Liên tướng quân dáng vẻ sợ hãi, vội vàng thở dài nói:

https://thuviensach.vn

"Vương gia nhưng chớ oan uổng người tốt, hôm nay lão hủ cũng thấy bức họa hai tên thích khách kia, lão hủ chưa bao giờ gặp qua, làm sao có thể giống như lời Vương gia nói?".

"Ngươi cái lão thất phu, thật biết giả bộ hồ đồ, Vu Lạc.." Vu Lạc Khải nói còn chưa nói xong, đã bị Văn Duẫn lôi kéo. Văn Duẫn túm tay áo Vu Lạc Khải, lắc đầu ý bảo hắn đừng nói lỡ miệng. Vừa bị chặn lại, Vu Lạc Khải cũng kịp phản ứng ngừng miệng, trên hoàng bảng viết rất rõ ràng, Vu Lạc Vũ đã chết, hiện tại tuyệt đối không có khả năng lấy cớ vì Vu Lạc Vũ, nhận định các nàng đang ở Hách Liên phủ. Không có Vu Lạc Vũ, Khôn Bát cùng Bùi Ngọc Nhi đối Hách Liên tướng quân mà nói liền chính là người xa lạ. Nếu là người xa lạ liền càng không có lý do gì đi trợ giúp các nàng.

Nhưng... Nhưng tất cả mọi người đều biết Vu Lạc Vũ nhất định được giấu ở bên trong Hách Liên phủ, hiện nay lại không thể vạch, chuyện này khiến Vu Lạc Khải thật lo lắng. Nên làm cái gì bây giờ? Vu Lạc Khải trừng mắt nhìn Văn Duẫn, ý bảo hắn nhanh nghĩ biện pháp.

Văn Duẫn không để ý tới Vu Lạc Khải, nâng tay cung kính đối Hách Liên tướng quân, mỉm cười.

"Vương gia cũng là sốt ruột bắt người, Hách Liên tướng quân chớ để trong lòng, hôm nay tra cũng tra rồi, nếu vẫn chưa tìm được thích khách, vậy chùng ta trước hết cáo lui".

"Ha ha, Văn tướng có lễ, phối hợp Vương gia làm việc, lão hủ nghĩa bất dung từ*, nếu Vương gia vẫn chưa tra ra cái gì, lão hủ cũng an tâm".

(*làm việc nghĩa chẳng từ)

Văn Duẫn cũng tươi cười.

"Vậy chúng ta cáo lui trước."

https://thuviensach.vn

"Mời!" Hách Liên tướng quân hướng mọi người đại sảnh làm một cái tư thế thỉnh.

Vu Lạc Khải chưa từ bỏ ý định, nhìn nhìn Văn Duẫn, phát hiện hắn vẫn như không nhìn thấy, không khỏi cơn giận dữ.

"Hừ." Vu Lạc Khải vung tay áo, đi trước ra đại sảnh.

Chờ Vu Lạc Khải ra khỏi Hách Liên phủ, mới thẹn quá thành giận chỉ vào Văn Duẫn lớn tiếng nói:

"Ngươi vừa rồi vì sao cứ thế mà đi? Vu Lạc Vũ rõ ràng được chứa chấp ở trong phủ Hách Liên, vì cái gì không bắt?".

"Tra cũng đã tra, chúng ta vẫn không tìm được người, không phải sao. Huống hồ vừa rồi, ta nếu không ngăn trở, Vương gia ngươi có thể chọc đến đại họa. Mặc kệ Vu Lạc Vũ có phải bị giấu ở trong Hách Liên phủ hay không, nhưng trên hoàng bảng đã viết rõ, ngươi nếu nói ra tin tức Vu Lạc Vũ chưa chết, không phải là tự lấy đá đập chân mình sao?!".

"Vậy làm sao bây giờ? Hay là giết cả nhà Hách Liên?".

"Vạn vạn không thể!" Văn Duẫn vội vàng nói.

"Hắn hiện tại mặc dù là dân chúng bình thường, tuy nhiên không thể công khai giết hắn. Chưa nói đến việc không có lý do, Vu quốc bao nhiêu binh lính đều là một tay hắn cầm ra, đến lúc đó khẳng định sẽ gây bạo động."

"Vậy nếu không, chúng ta âm thầm diệt môn Hách Liên phủ?".

"Cũng không được." Văn Duẫn xua tay.

"Hiện tại vô luận như thế nào cũng không thể động một nhà của hắn, trong tay hắn có lệnh bài miễn tử của tiên vương, cả nhà một đêm bị giết,

https://thuviensach.vn

ngươi nhất định phải tra rõ việc này, cấp cái công đạo. Hiện tại ngươi sắp đăng cơ, còn có một đống lớn chuyện khó giải quyết chưa xử lý, không nên để họa vô đơn chí".

"Vậy rốt cuộc nên làm thế nào cho phải? Biết rõ Vu Lạc Vũ đang giấu ở Hách Liên phủ, chẳng lẽ chúng ta cứ thế mà nhìn sao?" Vu Lạc Khải vẻ mặt phiền táo, Vu Lạc Vũ không trừ, hắn thật sự không yên tâm.

Văn Duẫn đem ánh mắt ra xa, làm như đang trầm tư, cách một lát sau mới nói:

"Lấy sự hiểu biết của ta với Vu Lạc Vũ, nàng nhất định sẽ không ở Hách Liên phủ lâu liên lụy cữu cữu của mình, chúng ta liền bí mật chờ ngoài phủ, đợi nàng chui đầu vào lưới."

7/N

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 95

Đưa mắt nhìn đám người Vu Lạc Khải ầm ầm ra khỏi Hách Liên phủ, Hách Liên tướng quân mới thở phào nhẹ nhõm, trận đọ sức đầu tiên rốt cuộc đã kết thúc.

Bởi vì không quá yên tâm, sợ Vu Lạc Khải lại dùng chiêu hồi mã thương, Hách Liên tướng quân có ý dùng bữa xong mới vội vã chạy đến mật thất.

Lúc cánh cửa mật thất chuyển động, ba người Vu Lạc Vũ đều nín thở ngưng thần, tay đặt trên vũ khí, đến khi thấy rõ người đến là Hách Liên tướng quân mới thở phào nhẹ nhõm.

"Bên ngoài thế nào?" Vu Lạc tiến đến hỏi.

Sắc mặt Hách Liên tướng quân có chút nặng nề.

"Trưa nay tiểu vương gia đã phái người lục soát Hách Liên phủ, bây giờ đã đi rồi. Nhưng nhìn tình huống lúc đó, lão hủ đoán rằng bọn họ nhất định sẽ còn lục soát nữa. Mấy người người trong đó đều vẫn chưa đủ năng lực, duy chỉ có Văn Duẫn...ai..." Hách Liên tướng quân thở dài một tiếng, tên Văn Duẫn đó e là không dễ đối phó, người này lòng dạ thâm sâu, lại giỏi tâm kế, khó giải quyết a.

Nhắc đến Văn Duẫn, mọi người đều im lặng. Vu Lạc Vũ cau mày, toàn bộ buổi trưa, Vu Lạc Vũ đều nghĩ đến Văn Duẫn, có Văn Duẫn, Vu Lạc Vũ luôn cảm thấy như có cái gai sau lưng vậy, Văn Duẫn quá mạnh mẽ. Bất

https://thuviensach.vn

luận thế nào, làm gì, đầu tiên phải trừ được Văn Duẫn, nhưng vấn đề là làm sao có thể diệt trừ hắn chứ?

"Bệ hạ, theo lão hủ thấy, ngài vẫn nên hạ mình ở nơi này vài ngày đi, chờ đến khi bên ngoài an toàn, ngài mới đi ra."

"Ân." Vu Lạc Vũ gật đầu. Không nói thêm gì nữa, Hách Liên tương quân vừa thấy thế, liền cũng quỳ an lui xuống.

Sau khi Hách Liên tướng quân rời đi, Bùi Ngọc Nhi lại ngồi trở lại, nói với Vu Lạc Vũ.

"Văn Duẫn bọn họ nhất định sẽ nghĩ đến chúng ta đang nấp trong phủ, hắn không giết ngươi sẽ không an lòng, tất nhiên sẽ ngày ngày lục soát, cũng chẳng biết là đến khi nào?"

"Bọn họ sẽ không vào phủ lục soát lần nữa." Vu Lạc Vũ khẳng định.

"Cái gì?" Bùi Ngọc Nhi kinh ngạc.

"Làm sao ngươi biết?"

"Văn Duẫn thận trọng, tâm cơ lại thâm sâu, có một số việc xác xuất một nửa, hắn nguyện ý đánh một trận, có một số việc hắn không nắm chắc, tất nhiên sẽ không đi làm. Nếu lần đầu lục soát không thấy tung tích chúng ta, vậy lần hai, lần ba tất nhiên cũng sẽ như vậy, sao hắn có thể lãng phí binh lực hao tổn với chúng ta chứ."

"Vậy ý ngươi là hắn cứ vậy mà rút lui sao?"

"Không, hắn đang đợi chúng ta đi ra ngoài."

"Làm sao người biết?" Bùi Ngọc nhi nói.

https://thuviensach.vn

"Bởi vì ta hiểu hắn, giống như hắn hiểu ta nhất định sẽ đi ra ngoài vậy." Vu Lạc Vũ vừa nói xong, lập tức liền nhận ra Bùi Ngọc Nhi có chỗ không đúng, giương mắt nhìn lên, thì ra nha đầu này đang ở đằng kia liếc mắt nhìn mình chằm chằm, Vu Lạc Vũ thầm buồn cười, bình giấm chua Bùi Ngọc Nhi này, lúc nào cũng có thể bay hương. Vu Lạc Vũ đặt tay lên mu bàn tay của Bùi Ngọc Nhi, dụ dỗ.

"Được rồi được rồi, giấm chua này nàng cũng ăn sao. Ta cùng hắn đã quen biết nhiều năm, huống chi trong triều hắn làm việc thẳng thắn dứt khoát. Cho nên ta cũng có chút hiểu biết rõ, tất nhiên sẽ đoán được hắn sẽ làm gì."

"Vậy sao hắn lại hiểu rõ ngươi?" Bùi Ngọc Nhi bĩu môi nói, trong lòng vẫn có chút khó chịu.

"Không, có lẽ hắn không hoàn toàn hiểu ta. Hắn cảm thấy ta sẽ rời khỏi Hách Liên phủ là bởi vì ta sẽ quan tâm đến một nhà cữu cữu, dẫu sao trong hoàng thất, cùng ta có quan hệ huyết mạch chỉ có hoàng tổ mẫu cùng cữu cữu, mà hoàng tổ mẫu lại đối với ta như vậy, cho nên hắn cho là ta nhất định sẽ bảo toàn một nhà cữu cữu."

"Vậy rốt cuộc ngươi có xuất phủ không?" Bùi Ngọc Nhi lo lắng hỏi, nghe nàng nói nhiều như vậy, cảm giác đi ra cũng không đúng mà ở lại cũng không đúng, thật là gấp chết người a.

Vu Lạc Vũ nhếch mép cười.

"Ra!"

Ba ngày sau, buổi lễ đăng cơ của Vu Lạc Khải diễn ra bình thường, toàn bộ quá trình đều khí thế bàng bạc, trên quảng trường văn võ bá quan, binh mã tướng sĩ trùng trùng. Thật có thể nói là hùng vĩ, trăm họ ngoài cung

https://thuviensach.vn

cũng đầy tiếng pháo tre, trên đường người ngựa như nước, hoan nghênh tân Vu vương mới của họ.

Nhưng mà, lễ đăng cơ vừa kết thúc, Vương Khuê liền vội vội vàng vàng chạy đến bên người Vu Lạc Khải, lặng lẽ rỉ tai một phen. Vu Lạc Khải bất động thanh sắc nghe xong, thấp giọng hỏi:

"Xác định là bọn chúng sao?"

"Vâng, Khôn Bát đánh xe, Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi che mặt ngồi trong xe, hình thể đều rất giống. Toàn bộ lính thủ thành đều bị giết sạch, hiện giờ bọn chúng đã chạy khỏi thành rồi."

Vu Lạc Khải gật đầu. Khá lắm Vu Lạc Vũ, thật là thông minh. Chọn vào ngày mình đăng cơ rối loạn nhất để chạy khỏi thành, có điều hiện giờ mình cũng không dễ bị ức hiếp như vậy.

"Đuổi theo! Một tên cũng không lưu!"

"Thần lĩnh mệnh!"

Vương Khuê lui xuống, Vu Lạc Khải lại tiến đến Hoàng Triều điện, tất cả những người trên quảng trường đều đã tản đi, nên vui đều đã vui, nên đến Vong Ưu cung cũng đã đến.

Vào Hoàng Triều điện, Vu Lạc Khải đi thẳng đến long ỷ, cái thời khắc hắn ngồi lên đó, có một loại tâm tình kích động khó nói nên lời, bao nhiêu ngày đêm, hắn nằm mơ cũng muốn ngồi lên vị trí này, hiện giờ! Ngay từ hôm nay, hắn đã có thể đạt được ý nguyện. Hơn nữa, hắn sẽ bắt được Vu Lạc Vũ, sau đó sẽ giết nàng ta! Báo thù cho cha mẹ, khiến hắn có thể không còn vô ưu không lo.

"Ha ha ha ha...." Nghĩ đến đây, Vu Lạc Khải không khỏi cười lớn, từ nay về sau hắn chính là vương! Hắn muốn ai chết thì người đó phải chết, hắn

https://thuviensach.vn

không cần tiếp tục ở khối đất phong Lỗ Dương chật hẹp kia, chính thất của hắn sẽ là vương hậu, nữ nhi của hắn sẽ là công chúa, và hắn mới là người xứng đáng với ngôi vua nhất.

"Bệ hạ."

Đương lúc Vu Lạc Khải rơi vào ảo tưởng của mình, một thanh âm tao nhã lịch sự vang lên, Vu Lạc Khải nâng mắt lên nhìn, thì ra chính là đại công thần Văn Duẫn của hắn. Vu Lạc Khải bật cười lớn, vui vẻ nói:

"Văn Duẫn tại sao không đến Vong Ưu cung? Tiệc rượu sắp bắt đầu rồi."

Văn Duẫn chắp tay.

"Vi thần vừa thấy Văn Khuê thì thầm gì đó với bệ hạ, không biết là có tin tức gì."

Vu Lạc Khải cười lớn, gật đầu, tán dương nhìn Văn Duẫn.

"Vẫn là Văn Duẫn thông minh a, ba người bọn chúng hôm nay quả nhiên liều chết chạy ra ngoài thành, cô vương đã phái người ra ngoài thành bắt các nàng rồi."

Vừa nghe được lời ấy, lòng Văn Duẫn lộp bộp một cái, gấp rút hỏi:

"Không biết bệ hạ chuẩn bị xử trí như thế nào?"

"Dĩ nhiên là giết!"

Văn Duẫn cả kinh.

"Bệ hạ từng quên hứa hẹn lúc đầu với vi thần sao?" Hắn phải ngờ đến sẽ có một khắc như vậy, Vu Lạc Vũ đối với Vu Lạc Khải chính là cái gai trong mắt, đâm vào thịt. May là mình có mặt ở đây, nếu không Vu Lạc Khải nhất định sẽ tiền trảm hậu tấu.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, khuôn mặt đầy tươi cười của Vu Lạc Khải trong nháy mắt lạnh xuống.

"Cô vương nhớ, nhưng ngươi cũng biết sự tồn tại của nàng đối với cô vương là thế nào. Huống chi ban đầu ngươi cũng đã nói sẽ mang nàng ta đến đất phong, cô vương mới khai ân miễn nàng không chết, nhưng là ngươi xem! Vu Lạc Vũ nàng ta có nơi nào lĩnh ý tốt của ngươi? Nàng ta sẽ không đi theo ngươi, cho nên cô vương nhất thiết phải giết nàng!"

"Bệ hạ!!!" Văn Duẫn lớn tiếng gầm lên.

"Ngài không thể nói không giữ lời như vậy, tương trợ ngài đến ngôi vương của Vu Lạc Vũ chính là điều kiện. Chỉ cần ngài hạ lệnh không giết nàng, vi thần đảm bảo, nhất định sẽ mang nàng rời xa Vu Thành, từ đây sẽ không bước vào nửa bước!"

"Im miệng!" Vu Lạc Khải vỗ bàn, sắc mặt dữ tợn.

"Thế nào? Ngươi muốn uy hiếp cô vương? Chưa từng có kẻ nào dám làm như vậy! Cô vương cho ngươi biết, cô vương nhất định sẽ giết Vu Lạc Vũ! Đừng quên, cô vương bây giờ mới là Vu vương, thức thời thì liền ngoan ngoãn làm Thừa tướng của ngươi! Nếu không ngay cả ngươi, cô vương cũng sẽ tru diệt!"

Sững sờ đứng nguyên tại chỗ, khuôn mặt kéo căng đến cứng ngắc, Văn Duẫn hối hận, nhưng hết thảy đã thành kết cục đã định. Trong mắt có không cam, có tức giận nhưng cuối cùng chỉ hóa thành sự bình tĩnh.

"Vi thần cáo lui." Văn Duẫn nhàn nhạt nói, sãi bước ra khỏi Hoàng Triều điện. Hắn sẽ chờ, chờ xem Vu vương Vu Lạc Khải có thể ngồi ở vương vị đến khi nào!

Không tham gia tiệc rượu vô dụng cái gì nữa, Văn Duẫn một đường lảo đảo trở về Văn Tướng phủ, uống hết vò rượu này đến vò rượu khác, đến tận

https://thuviensach.vn

khi màn đêm buông uống. Một mũi tên xuyên phá cửa sổ đánh vỡ màn đêm tĩnh mật. Đầu óc vốn còn đang mơ hồ của Văn Duẫn lập tức thanh tĩnh, cất bước đi đến cạnh cột trụ tử đàn, Văn Duẫn rút mũi tên ra, tháo bỏ miếng vải được cột trên đó, mở ra xem, nét chữ sạch sẽ chỉnh tề lọt vào mi mắt.

'Tước sơn, ngoại thành'

Bốn chữ tuy ngắn nhưng có thể nháy mắt khiến Văn Duẫn an tâm.

Đây là chữ của Vu Lạc Vũ.

Vội vàng chuẩn bị một chút, Văn Duẫn lập tức phóng ngựa ra khỏi thành đến nơi hẹn. Bên ngoài thành lúc này tối đen, duỗi tay không thấy năm ngón, trên đỉnh Tước sơn gió như gào thét. Vừa đến nơi, Văn Duẫn liền thấy thân ảnh một người đơn độc đứng trên đỉnh núi trống trải, không cần phải nói, người nọ tất nhiên là Vu Lạc Vũ. Nàng một thân nam trang, anh tư hiên ngang, tuy là nữ tử nhưng vẫn ẩn chứa một loại uy nghi bên trong, đến lúc này, Văn Duẫn mới rõ ràng, nàng mới thật sự là Vu vương, là người khác không thể thay thế được.

"Ngươi đã đến." Vu Lạc Vũ mở miệng,vẫn đưa lưng về phía Văn Duẫn.

"Ân, ta đã đến."

Vu Lạc Vũ xoay người, ánh mắt có chút dò xét nhìn hắn.

"Ngươi đã biết là ta, sao lại còn đến, chẳng lẽ không rõ ta tìm người làm gì sao?"

"Biết rõ, cũng bởi vì biết cho nên ta mới đến, cũng phải có kết thúc rồi."

Vu Lạc Vũ bật cười.

"Sao vậy, nhìn dáng vẻ này của ngươi là đã cảm thấy hối hận sao?"

https://thuviensach.vn

"Đúng nhưng cũng không đúng, đối với nàng, ta không hối hận, đây là lần đầu tiên, dù biết cơ hội mong manh nhưng ta vẫn muốn đánh cược một phen. Nhưng đối với việc trợ giúp Vu Lạc Khải, ta hối hận, có lẽ vì có cảm tình mà sẽ trở nên hồ đồ bất kham, ta sớm nên nghĩ đến, Vu Lạc Khải sẽ không dễ dàng bỏ qua cho nàng, nhưng ta vẫn không từ bỏ ý định mà ôm một tia may mắn, ta đã quá xem trọng bản thân, nhưng đến khi nhìn lại mới phát hiện, mình chỉ như một con kiến hôi. Thật xin lỗi, mấy ngày nay đã khiến nàng chịu cực khổ, những thứ này là ta thiếu nàng." Văn Duẫn nói xong, đã đi đến trước mặt Vu Lạc Vũ.

Lần này đến lượt Vu Lạc Vũ kinh ngạc, nàng vốn tưởng rằng, hôm nay nhất định sẽ xảy ra một phen tác chiến, nhưng không ngờ rằng, xem ý của Văn Duẫn...

"Ngươi....không định giúp Vu Lạc Khải?"

"Giúp hắn? Ha ha ha..." Văn Duẫn cười khổ.

"Cho dù ta có giúp hắn, cũng chỉ xem hắn như con cờ thôi. Nhưng không nghĩ đến đùa với lửa trái lại làm mình bị thương." Văn Duẫn than thở.

"Không giúp nữa, không có ta, hắn sẽ không chịu nổi một kích."

Bàn tay cầm kiếm cứng nhắc.

Có giết hắn hay không? Vu Lạc Vũ có chút mềm lòng, có chút không biết làm sao, hắn làm mọi thứ cũng chỉ là muốn cùng Vu Lạc Vũ một chỗ, nên bàn đúng sai thế nào đây chứ?

Đương lúc Vu Lạc Vũ không biết nên lựa chọn như thế nào, Văn Duẫn lại lên tiếng.

"Trước khi kết thúc tất cả, có thể thẳng thắn nói với ta, nàng có từng thích ta hay không?"

https://thuviensach.vn

"Chưa từng."

"Ha ha ha..." Văn Duẫn cười, chợt nắm lấy bàn tay cầm kiếm của Vu Lạc Vũ nâng lên, sau đó đâm thẳng vào bụng mình, kiếm đâm thấu thân, sắc mặt Văn Duẫn cứng đờ, gân xanh hiện đầy trán, nhưng hắn vẫn nén đau, hướng về phía Vu Lạc Vũ cười nói.

"Không ngờ rằng, người như ta, rốt cuộc cũng không sánh bằng một nữ tử. Có điều..." Văn Duẫn ho khan một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

"Chết ở dưới kiếm của nàng cũng đáng."

Nhìn Văn Duẫn ngã xuống, lại nhìn máu tươi trên tay phải, Vu Lạc Vũ có chút đau, nhưng càng nhiều vẫn là thư thái, có lẽ đây là kết cục tốt nhất, ngươi vì bản thân phạm vào tội nghiệt mà trả giá, mà trong lòng ta ít nhiều cũng sẽ lưu lại chút vị trí của ngươi.

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 96

Nhảy vào hậu viện Hách Liên phủ, Vu Lạc Vũ thấy ánh nến ngụ ở nội điện vẫn sáng. Trong lòng một trận lo lắng, xem ra chính mình không trở về, Ngọc Nhi định trắng đêm không ngủ. Vừa nhẹ tay đẩy ra cửa phòng, cả người Bùi Ngọc Nhi liền sa vào cái ôm của Vu Lạc Vũ.

"Ta đã trở về.." Vu Lạc Vũ vỗ nhẹ lưng Bùi Ngọc Nhi, trấn an.

"Sao ngươi đi lâu như vậy, ta còn tưởng rằng ngươi..."

"Tốt lắm, giờ không phải là không có chuyện gì sao?" Vu Lạc Vũ nhéo nhéo mũi Bùi Ngọc Nhi, sủng nịch nói.

"Đúng rồi, Văn Duẫn hắn thế nào?".

Nghe vậy, ý cười của Vu Lạc Vũ dần dần ẩn xuống.

"Văn Duẫn đã chết."

Vu Lạc Vũ đã trở lại, Văn Duẫn tất nhiên phải chết, nhưng khi nghe được Văn Duẫn chết, Bùi Ngọc Nhi vẫn cảm thấy kinh ngạc, Bùi Ngọc Nhi mặc dù không cùng Văn Duẫn từng có tiếp xúc, nhưng ở tại trong cung một năm, theo như lời các cung nhân Văn tướng, còn là bí mật quân sư Văn tướng, sẽ chết dễ dàng như vậy sao? Bùi Ngọc Nhi biết, hắn có lẽ cam tâm tình nguyện chết, dù sao hắn chỉ muốn có được Vu Lạc Vũ, một người như vậy, rốt cuộc là xấu hay tốt, sau khi chết có nên tiếc thương hay không đây?

https://thuviensach.vn

Bùi Ngọc Nhi ổn định tâm tư, không cho chính mình suy nghĩ nhiều như vậy, dù sao hiện tại đại cục làm trọng, Văn Duẫn nhất định phải chết.

Vu Lạc Vũ gặp Bùi Ngọc Nhi không nói lời nào, liền hỏi:

"Cữu cữu đã trở lại sao?".

"Vẫn chưa, mấy ngày nay hắn nhất định rất bận, tướng quân không biết người nào trong triều đã quy thuận Vu Lạc Khải, cho nên tướng quân chỉ phải trước tiên tìm vài vị tướng quân cùng hắn giao tình tốt."

Vu Lạc Vũ gật đầu, hiện nay cũng chỉ có biện pháp này.

"Vậy Khôn Bát đâu? Có tin tức gì?".

Bùi Ngọc Nhi lắc đầu.

"Cũng không có tin tức".

"Không có tin tức đó là tin tức tốt nhất." Hiện tại các kế hoạch đều khẩn cấp tiến hành, ngày đó một phong thư của Vu Lạc Vũ, giao cho Khôn Bát, bảo nàng mang theo hai cái nha hoàn trong Hách Liên phủ giết ra khỏi thành, tương kế tựu kế, làm cho Vu Lạc Khải nghĩ Vu Lạc Vũ trốn ra Hách Liên phủ. Thứ hai, sau khi ra khỏi thành, Khôn Bát một mình đi đến Diệu Nghiêm, ngày đó lời Vưu Lăng Vi nói, Vu Lạc Vũ còn nhớ rõ.

"Ngày khác gặp nạn, ta tất trợ giúp ngươi một tay".

Trong tay Vu Lạc Khải tuy chỉ có nửa khối hổ phù, nhưng hôm nay hắn đã là vương, mặc kệ như thế nào, ngươi trong triều quy thuận hắn nhất định không phải số ít. Hiện nay Văn Duẫn cũng vừa chết, đối Vu Lạc Vũ mà nói, phần thắng liền lớn thêm không ít. Nay Vu Lạc Vũ chỉ cần đợi đại quân Diệu Nghiêm đến, lại có chút ít quyền quý trong triều giúp đỡ, như vậy việc đoạt lại vương vị, nhất định ngay trong tầm tay!

https://thuviensach.vn

Khoảng gần giờ tý*, Hách Liên tướng quân vội vàng hồi phủ, trước tiên hắn liền đi gặp Vu Lạc Vũ.

(*từ 11 giờ đêm đến 1 giờ sáng)

"Thế nào?" Vu Lạc Vũ mở miệng nói.

"Bẩm bệ hạ, lão hủ ấn ý tứ bệ hạ đi tìm Tiền Lương, hắn đã đồng ý nhất định sẽ trợ bệ hạ đoạt lại vương vị, cũng đồng lão hủ cùng nhau bí mật khuyên bảo đại thần trong triều."

"Tốt." Vu Lạc Vũ gật đầu.

"Làm tốt lắm."

"Còn có hoàng cung bên kia đã truyền ra tin tức, nói là thích khách đã bắt được, hiện đã bỏ mình."

"Tốt!" Vu Lạc Vũ khóe miệng mang cười, lợi thế lại nhiều một phần. Ấn theo kế hoạch ngày đó, Khôn Bát cưỡi ngựa mang theo hai gã nha hoàn Hách Liên phủ ra khỏi thành, đợi cho quan binh sắp sửa đuổi theo là lúc, liền vô ý cưỡi ngựa đến bên vách núi, trượt chân rơi xuống. Mặc kệ Vu Lạc Khải có hạ lệnh lục soát núi hay không, này đều cho Vu Lạc Vũ thời gian làm đủ chuyện.

Mấy ngày kế tiếp, ở Vu thành, trong tối ngoài sáng đã xảy ra không ít chuyện. Văn Duẫn chết, Vu Lạc Khải không đau không ngứa, mục đích của hắn đã đạt được, nhiều một người biết quá khứ của hắn lại thêm một phần nguy hiểm, hiện tại hắn chết rồi cũng bớt cho Vu Lạc Khải động thủ. Sau đó, tất cả thê, thiếp của Vu Lạc Khải đã theo Lỗ Dương đến Vu thành, nên phong thì phong, nên ban thưởng thì ban, vàng bạc châu báu một hòm lại một hòm đưa ra bên ngoài. Hôm nay Vu Lạc Vũ rơi xuống vách núi, ngay

https://thuviensach.vn

cả thi cốt cũng không tìm thấy, hắn còn có chuyện gì mà không thể vô tư đây?!

Mà mặt khác, Hách Liên tướng quân cùng Tiền Lương đã bí mật tiến hành tất cả, đầu tiên chính là tiến hành thu phục chính là bộ binh. Vương Khuê cùng Xương Kiện, hai viên đại tướng trong triều này vạn vạn không thể động vào, cho nên Hách Liên tướng quân từ trước đã có uy vọng trong triều, bí mật đem Hàn Giáo úy* thu biên. Hách Liên tướng quân ra yêu cầu không nhiều lắm, chỉ cần đến lúc đó hắn đem tin tức quân đội Diệu Nghiêm tiến vào Vu quốc ngăn trở lại là được.

(*Một chức quan.)

Tiếp theo là Tiền Lương, hắn là Hộ Bộ Thị Lang, mấy ngày nay Vu Lạc Khải tiêu xài tiền tài, vàng bạc ra ngoài. Vu Lạc Khải chẳng quan tâm, nhưng nhất bút nhất trướng, Tiền Lương lại tính toán rành mạch, về phần này đến tột cùng có bao nhiêu 'rõ ràng', vậy cũng bằng Tiền Lương nói. Nhiều vàng bạc bởi vì quan hệ của Vu Lạc Khải mà trắng trợn vận xuất cung, ngay sau đó toàn bộ đều đến trong Hách Liên phủ.

Từ khi Vu Lạc Khải bắt đầu đăng cơ, ngắn ngủn không đến tám ngày, liền nổi lên dân oán. Tiền Lương báo lên, quốc khố gần như trống không, nếu lại tiếp tục như vậy, căn bản không thể duy trì toàn bộ Vu quốc.

Cái gì?

Vu Lạc Khải lúc này giận dữ, mình mới làm vương vài ngày? Như thế nào lại nguy hiểm đến sắp diệt quốc? Vu Lạc Khải suy tư một lát, liền vung lên, tăng thuế!

Tăng thuế, thật đáng cười Vu Lạc Khải, bách tính oán giận, khi Vu Lạc Vũ còn tại vị, thu thuế vừa phải, nhà nhà mặc dù không nói mỗi ngày thịt cá, tuy nhiên sẽ không đói chết ở nhà. Nhưng tân vương vừa đăng cơ, thuế

https://thuviensach.vn

thu so với trước kia nhiều hơn gấp đôi! Đây là có muốn người ta sinh sống hay không? Dân gian bắt đầu oán giận!

Vu Lạc Vũ ở trong phủ Hách Liên cười nghe Tiền Lương bẩm báo từ đầu đến cuối. Vu Lạc Vũ biết rõ ràng, vương vị này Vu Lạc Khải làm không được bao lâu. Dân tâm rất trọng yếu, nước có thể nâng thuyền, cũng có thể lật thuyền, hắn Vu Lạc Khải không coi trọng dân, như vậy, sẽ có một ngày hắn nhất định sẽ ngã ngay tại đây.

"Khôn Bát đi đến đâu rồi?" Vu Lạc Vũ mở miệng nói, mấy ngày trước đây Khôn Bát truyền thư đến, Vưu Lăng Vi đã đồng ý giúp Vu Lạc Vũ một tay, hiện nay đang suất lĩnh năm vạn đại quân tự mình tiến đến Vu quốc.

"Hồi bệ hạ, theo địa phương bẩm báo, đại quân Diệu Nghiêm hôm qua đã tới Yển thành, ấn cước bộ hiện nay tính toán, tin tưởng chưa đến năm ngày, đại quân Diệu Nghiêm sẽ đến Vu thành." Hách Liên tướng quân chắp tay, đem tình huống đại quân Diệu Nghiêm trước mắt, nhất nhất bẩm báo.

"Ân." Vu Lạc Vũ vừa lòng gật đầu

"Lệnh Hách Liên Huân làm đại tướng quân, đến lúc đó binh mã Diệu Nghiêm vừa đến, liền trực tiếp công kích hoàng cung, đem loạn thần tặc tử Vu Lạc Khải bắt được tru diệt!".

Năm ngày sau, đại quân Diệu Nghiêm quả nhiên đúng thời gian tiến sát Vu thành, thủ vệ cửa thành chưa nhận được tin tức, bất ngờ không kịp phòng, binh sĩ Diệu Nghiêm tiến công dũng mãnh vô địch, binh lính Vu thành còn chưa đóng cửa thành, đại quân Diệu Nghiêm đã tiến vào trong.

Đại quân Diệu Nghiêm vừa tiến vào trong thành, toàn bộ Vu thành như rơi vào hỗn loạn, dân chúng không biết xảy ra chuyện gì, còn tưởng rằng

https://thuviensach.vn

người Diệu Nghiêm lại công kích Vu quốc, trong lúc nhất thời bách tính Vu thành sợ hãi, loạn thành một đoàn.

Thế nhưng, sau khi hốt hoảng qua đi, dân chúng Vu thành liền kinh ngạc cùng kỳ quái. Người Diệu Nghiêm vào thành, hoặc giết binh lính thủ thành, hoặc giết tuần thú binh lính trong thành, cũng chưa từng lạm sát một người dân Vu thành nào, thậm chí quầy hàng bày ra bên trong Vu thành, người Diệu Nghiêm có thể không phá hư liền không phá hư. Những hành động này ngoại trừ làm cho dân chúng kinh ngạc, vẫn là kinh ngạc.

Nhưng, càng khiến người ta kinh ngạc hơn còn ở phía sau, binh sĩ Diệu Nghiêm tiến đến gần Hách Liên phủ liền không ai bước lên nửa bước, dân chúng rối rít ra khỏi nhà dừng chân quan sát. Sau đó không lâu, đại môn Hách Liên phủ đang đóng chặt đột nhiên mở ra, từ trong đi ra là Hách Liên đại tướng quân, ngay sau đó mặc long bào, mặt uy nghi, Vu Lạc Vũ!

Dân chúng kinh ngạc, sửng sốt, đứng ở tại chỗ không biết làm sao, thế này là có chuyện gì? Trên hoàng bảng không phải đã viết Vu vương của bọn họ, Lạc đế đã táng thân biển lửa sao? Vậy hiện giờ từ trong phủ Hách Liên đi ra, lại là người nào? Không phải Lạc đế sao? Nhưng người đi ra rõ ràng là Lạc đế, nhất cử nhất động của nàng, uy nghiêm đế vương của nàng, không một cái nào không thể hiện ra nàng chính là Vu vương, Lạc đế!

Trên đường lớn một mảnh im lặng có thể nghe được tiếng châm rơi, không biết là ai đột nhiên hô lớn "Bệ hạ vạn tuế!".

Một câu hô hào này khiến cho dân chúng trên đường tựa như vừa tỉnh mộng, tất cả trăm họ vì vậy mới kịp phản ứng, bọn họ vội vàng quỳ xuống đất, hô lớn:

"Bệ hạ vạn tuế, bệ hạ vạn tuế!".

Vu Lạc Vũ khóe miệng bất động thanh sắc nhếch, sãi bước đi đến ngồi trên con ngựa mà binh lính mang đến, rồi sau đó, Bùi Ngọc Nhi, Hách Liên

https://thuviensach.vn

tướng quân, cùng với Hách Liên Huân cũng lên ngựa. Tất cả mọi người đều chờ xuất phát, Vu Lạc Vũ cao giọng nói:

"Mọi người theo cô vương tiến cung, đem loạn thần tặc tử Vu Lạc Khải bắt lại!".

Thanh âm cao vút, không thể nghi ngờ đều làm cho mọi người nhiệt huyết sôi trào lên! Dân chúng thế này mới hiểu được, Lạc đế không chết, thì ra là do Vu vương hiện tại soán vị! Nhận thức đến đây, dân chúng lại càng phẫn nộ! Bọn họ vốn đã bất mãn với việc tăng thuế của Vu Lạc Khải, hiện nay Vu Lạc Vũ nói rõ tất cả, đối với Vu Lạc Khải mà nói không thể nghi ngờ là càng họa ập trùng trùng.

Vu Lạc Vũ cưỡi ngựa đi trước, dân chúng đều rối rít kêu la nhường đường. Hôm nay Vu Lạc Vũ nắm chắc thắng lợi, mặc dù không có quân đội Diệu Nghiêm duy trì, nàng nhất định cũng có thể đoạt lại vương vị. Vu Lạc Khải hao hết tâm tư ngồi trên vương vị, nhưng cũng ngồi không được lâu, bởi vì hắn không biết một đạo lý, đó là đắc dân tâm giả đắc thiên hạ*!

(*Người được lòng dân sẽ có được thiên hạ.)

Khí thế hừng hực hướng đến hoàng cung, toàn bộ Vu thành chật như nêm cối, ruồi bọ bay không lọt nửa con. Vu Lạc Vũ cưỡi ngựa ở trước nhất, ngay phía sau nàng là Hách Liên tướng quân cùng với tướng sĩ quy thuận Vu quốc, theo sau mới là Vưu Lăng Vi cùng đại quân Diệu Nghiêm nàng mang đến. Đại quân Diệu Nghiêm vào thành một vạn, còn lại bốn vạn ở ngoài thành hạ trại chờ, hôm nay dù Vu Lạc Khải có thể may mắn chạy thoát khỏi cung, hắn tuyệt đối cũng trốn không thoát khỏi thành!

Đại quân đi tới trước cửa cung, nơi đó đã tập kết ba đội binh mã, do Vương Khuê suất lĩnh. Vu Lạc Vũ híp mắt, xem ra ở trong cung, Vu Lạc Khải đã biết tất cả, nhưng dù vậy thì sao? Giờ phút này hắn đã là cá nằm trên thớt, mặc người chém giết.

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ dừng lại cước bộ, nói với Vương Khuê.

"Nay mọi việc đều đã sáng tỏ, ngươi vẫn vì Vu Lạc Khải bán mạng?".

Vương Khuê hừ lạnh một tiếng, không để ý tới Vu Lạc Vũ, vung tay lên, hô lớn:

"Người này giả mạo tiên đế, ý đồ điên đảo non sông ta, là binh sĩ Vu quốc, liền giết cho ta, giết người này có thưởng thật lớn!".

Lại không tưởng, Vương Khuê nói xong, binh lính phía sau hắn còn chưa có động tác gì, nhưng dân chúng theo tới phía sau Vu Lạc Vũ liền đã hô lớn:

"Giết tặc tử, Lạc đế vạn tuế! Giết tặc tử, Lạc đế vạn tuế!".

Thanh âm bách tính toàn thanh vang vọng, Vu Lạc Vũ cười nhìn Vương Khuê, mà Vương Khuê bên kia lại bắt đầu trở nên hoảng loạn, hắn hốt hoảng nhìn về phía sau, thấy binh lính không có ai động đậy, hắn lại càng lo lắng hét lớn:

"Còn thất thần làm gì, không mau đi giết nàng!".

Vu Lạc Vũ hừ lạnh một tiếng, từ trong ngực lấy ra hổ phù, cao giọng:

"Trong tay Xương Kiện có nửa khối hổ phù, các ngươi có từng gặp qua trong tay Vu Lạc Khải cầm nửa khối hổ phù khác không?!" Vu Lạc Vũ vừa nói xong, ngữ khí đế vương áp bách thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn. Bất kể là Vương Khuê, hoặc là binh lính phía sau hắn rõ ràng đã hoảng hồn. Chỉ trong chớp mắt, binh lính đều rối rít buông vũ khí, hô lớn vạn tuế. Vương Khuê phẫn nộ nhìn chung quanh, nhưng cũng là không cách nào, được làm vua thua làm giặc, đây là kết cục thảm hại mà hắn phải nếm.

https://thuviensach.vn

"Đem nghịch thần Vương Khuê kéo xuống, trảm!" Vu Lạc Vũ nói xong, dừng một chút, tiếp theo hô lớn:

"Theo cô vương vào cung!".

"Giết! Giết! Giết!" tất cả binh lính phía sau Vu Lạc Vũ, vô luận Vu quốc hay Diệu Nghiêm, đều cao giọng quát to. Giờ phút này quả nhiên là thiên quân vạn mã, khí nuốt núi sông!

>7O

https://thuviensach.vn

NGƯỢC NGẪU

Hồ Ly Đại Quân

dtv-ebook.com

Chương 97

Vào hoàng cung, Vu Lạc Vũ mang theo binh mã tản ra khắp nơi, tìm tung tích Vu Lạc Khải. Còn nàng chính là dẫn binh mã của Vu Quốc thẳng tiến vào Hoàng Triều điện, dọc theo đường đi, binh lĩnh trung thành với Vu Lạc Khải tấn công đến, Vu Lạc Vũ suất lĩnh binh mã đem bọn họ giết toàn bộ.

Nhưng có nhiều binh lính vẫn chẳng hay biết gì, bọn họ không hề biết Vu Lạc Vũ còn sống, chẳng qua chỉ tuân theo chỉ thị cấp trên. Đối với điểm này, Vu Lạc Vũ có thể hiểu được, cho nên tất cả những binh lính nguyện ý đầu hàng, Vu Lạc Vũ đều khai ân không giết.

Một đường đi đến Hoàng Triều điện, Vu Lạc Khải cũng không ở đây. Vu Lạc Vũ trực tiếp đi lên long giai, ngôi lên vương vị, nàng nhìn Bùi Ngọc Nhi cùng nhóm người Hách Liên tướng quân, trong lòng cảm khái vô hạn. Hôm nay rốt cuộc có thể chấm dứt, nàng chờ Vu Lạc Khải!

Thời gian từng khắc từng khắc trôi qua, ước chừng qua gần một canh giờ, Vu Lạc Khải mới xuất hiện ở Hoàng Triều điện, tất nhiên còn có Hoàng tổ mẫu nhất mực yêu thương hắn. Mà người áp giải hai người đó vào chính là Vưu Lăng Vi.

"Bệ hạ, người đã mang đến. Tiểu vương bắt được bọn họ ngoài cửa hông gì đó." Vưu Lăng Vi mở miệng nói, còn tên cửa hông là gì, nàng thật sự là không nhớ được, ai bảo hoàng cung của Vu Quốc lớn quá làm chi.

Vu Lạc Vũ nói:

https://thuviensach.vn

"Vương gia cực khổ rồi, đợi chuyện này xong, cô vương nhất định sẽ thiết yến khoản đãi một phen."

"Được rồi, được rồi." Vưu Lăng Vi vội vàng khoát tay.

"Lần trước thiết yến tiểu vương đã thua lỗ lớn, lần này cũng không dám tùy tiện hứa hẹn cái gì a."

Vu Lạc Vũ khẽ mỉm cười, cũng không nói gì thêm, mà là đưa mắt khóa chặt trên người Vu Lạc Khải.

"Ngươi còn có cái gì để nói?"

"Hừ!" Vu Lạc Khải không cam lòng, nghiêng đầu sang một bên.

"Thắng làm vua, thua làm giặc, muốn chém muốn giết tùy ngươi!"

Vu Lạc Vũ gật đầu, sau đó chuyển mắt đến trên người Thái Vương Thái hậu.

"Vậy Hoàng tổ mẫu người thì sao?"

"Có bản lĩnh cứ giết luôn ai gia đi!"

Vu Lạc Vũ giảo hoạt cười.

"Tôn nhi không dám, Vu Quốc từ xưa trưởng ấu tôn ti, làm tôn nhi há có thể giết chết nãi nãi của mình?!" Vu Lạc Vũ kể xong, liền cao giọng nói:

"Người đâu! Đem Vu Lạc Khải giải vào thiên lao, trưa ngày mai chém đầu răn thị chúng! Ngoài ra, cắt chức toàn bộ Lỗ Dương vương phủ làm thứ dân, đày đi biên cương. Còn Thái Vương Thái hậu..." Vu Lạc Vũ ngừng lại, suy tư trong chốc lát mới nói:

"U cấm vào Ý Thiên điện, suốt đời không được bước ra nửa bước!"

https://thuviensach.vn

Bận rộn suốt cả một ngày, đến ngày hôm sau khi sắp vào điện tảo triều, Vu Lạc Vũ mới được xem như xử lý xong tất thảy. Vào Hoàng Triều điện, cảm xúc của Vu Lạc Vũ rất sâu, nàng không biết đã bao lâu rồi chưa lâm triều. Thượng tọa trên vương vị, nhận lấy quỳ bái của trăm quan triều đình. Suốt thời gian này, Vu Lạc Vũ không nói một lời, đôi mắt như lợi kiếm nhìn chằm chằm tất cả mọi người trên điện, kẻ có tội tất nhiên run rẩy lo sợ, ngươi có công thì âm thầm vui mừng vì mình theo đúng người. Trên quan trường cây càng lớn sẽ càng đón gió, mỗi một bước đi đều phải cực kỳ cẩn thận, dẫu sao thiên uy khó dò, chỉ cần bất cẩn một chút, chính là vực sâu vạn trượng chờ đợi.

Tiếp đó, Vu Lạc Vũ lệnh cho mang toàn bộ vàng bạc trong phủ Văn Duẫn ra, sung vào quốc khố. Lại lệnh đem toàn bộ thuế thu trong mấy ngày vừa qua trả lại cho trăm họ, cạ hạ lệnh cho cả nước miễn thu thuế một năm.

Hách Liên tướng quân lần nữa tham gia triều chính, vừa lòng gật đầu. Mưu kế của Vu Lạc Vũ thật sự bố trí không chế vào đâu được. Lợi dùng thuế thu để Vu Lạc Khải mất lòng dân, lại lần nữa lợi dụng thuế thu để nàng được lòng dân. Vu vương chân chính phải có được sự thông minh như vậy!

Rồi sau đó, Hách Liên tướng quân có công trấn loạn phá lệ được phong làm vương, nhi tử của hắn, Hách Liên Huân chính là người nhỏ tuổi nhất trong lịch đại Vu Quốc được phong làm Đại tướng quân, Tiễn Lương được phong làm Tể Tướng. Tất cả quan viên trong triều đình, người nên phong thì đã phong, kẻ bị cắt chức, một tên cũng không lọt!

Mà Bùi Ngọc Nhi, Vu Lạc Vũ phong nàng làm hậu, từ nay về sau không cần phải ẩn ẩn giấu giấu. Vu Lạc Vũ nói xong, trong triều đình tuy rằng ít nhiều có nghị luận,nhưng cũng không ai dám dị nghị nào, Vu Lạc Vũ thấy trên điện vẫn nhỏ giọng nghị luận liền mở miệng nói:

https://thuviensach.vn

"Tìm một ngày hoàng đạo, liền tức tổ chức nghi thức sắc phong, các đại thần cảm thấy có được không?"

Lời này của Vu Lạc Vũ tuy nói rất bình tĩnh, nhưng lại khiến các đại thần trong triều kinh hãi, ai dám nói không thể chứ? Chuyện lần trước còn sờ sờ trước mắt, hiện nay Vu Quốc mới vừa định, năng lực của Vu Lạc Vũ, người có mắt đều nhìn thấy rõ ràng, cũng không thể bởi vì nguyên nhân này mà khiến Vu Quốc lại một lần nữa rơi vào nguy cơ. Các đại thần sau khi phân rõ nặng nhẹ, liền quỳ xuống đất hô tô 'bệ hạ anh minh'. Lúc này, Vu Lạc Vũ mới hài lòng nở nụ cười.

Ngày hôm sau, hoàng bảng vừa được dán lên, phản ứng cũng không kịch liệt như vậy, tất cả mọi người vốn còn tưởng rằng dân chúng cũng sẽ kịch liệt ngăn cản, nhưng thực tế lại không xảy ra chuyện này. Đối với bọn họ mà nói, Vu vương cưới ai, nhiều nhất cũng chỉ là một đề tài bàn luận khi rãnh rỗi thôi, chủ yếu nhất chính là bọn họ có thể ăn no mặc ấm. Dẫu sao nhân quân không phải đời đời đều có, lật đổ nàng, vậy ai có thể bảo đảm, Vu vương kế tiếp có thể cần chính vì dân như vậy, huống chi, Vu Quốc bây giờ còn ai có thể ngồi lên vương vị chứ?!

Cuộc sống chờ đợi, Vu Lạc Vũ cũng không nhàn rỗi, Vu Lạc Vũ phái binh đem toàn bộ hậu cung đào ba thước đất, rốt cuộc trong một cái giếng khô phát hiện được thi thể Niệm Tuyết. Mà lúc này thi thể của nàng ấy nằm ở nơi lạnh băng như vậy đã sớm thối rửa không phân rõ mặt mũi, thứ có thể để người khác xác định nàng là Niệm Tuyết chính là cung bào nàng đang mặc, trang sức trên tóc, còn có cặp vòng tay mà Vu Lạc Vũ ban cho nàng. Khôn Bát đau buồn muốn chết, đến tận ngày Niệm Tuyết hạ táng, nàng vẫn không nói một lời nào, Vu Lạc Vũ cũng không còn cách nào, cuối cùng chỉ đành để mặc nàng ấy.

https://thuviensach.vn

Ngày hoàng đạo đã định vào mười sáu tháng này, ngày mười lăm, Vu Lạc Vũ mời gia chủ Hoắc gia đến hoàng cung. Tiến vào thư phòng Vĩnh Cát điện, gia chủ Hoắc gia vội vàng quỳ an.

Vu Lạc Vũ đặt bút xuống, nói ngay vào trọng điểm.

"Gia chủ Hoắc gia có phương pháp khiến nữ nữ sinh tử?" Hôm nay Vu Lạc Vũ gọi gia chủ Hoắc gia đến chính là muốn hỏi chuyện này, cả đời này nàng chỉ thích Bùi Ngọc Nhi, đối với chuyện kéo dài long mạch, nàng quả thực hữu tâm vô lực. Kế sách duy nhất hiện giờ chính là đem hy vọng ký thác vào cấm thuật.

Nghe xong, gia chủ Hoắc gia vuốt râu, bật cười:

"Có thể!"

"Thật không?" Vu Lạc Vũ nghe vậy, thân người lập tức run lên. Nếu quả thật là vậy thì không gì có thể tốt hơn.

"Đúng là thật, lão hủ há dám lừa dối bệ hạ, có điều..." Hoắc gia gia chủ nói đến nơi này nhưng lại không nói nữa.

"Gia chủ không cần cố kỵ, cứ nói thẳng." Vu Lạc Vũ vội vàng nói.

"Có điều sau khi lão hủ đem cấm thuận này nói với bệ hạ, đợi ngày mai sau khi bệ hạ cùng vương hậu đồng phòng, cuối cùng là ai hoài thai, đây phải xem tạo hóa."

"Chuyện này không sao, gia chủ cứ việc hạ cấm thuật là được."

"Được!" Gia chủ Hoắc gia cười gật đầu.

Sáng sớm ngày mười sáu, toàn bộ hoàng cung một mảnh hân hoan, bên ngoài cung tất nhiên không cần phải nói. Nếu tính ra, năm nay, Vu Quốc quả thật là hỉ sự không ít.

https://thuviensach.vn

Đại điển sắc phong được cử hành đúng ngày đã định, sôi nổi đến gần như đến khuya, toàn bộ hoàng cung mới xem như từ từ an tĩnh lại. Vu Lạc Vũ một thân hỉ bào đỏ thẫm, theo sự hướng dẫn của cung nhân đi vào Vĩnh Cát điện. Lúc này, trong điện đã được phủ đầy một màu đỏ, chữ 'hỷ' khắp nơi, chỉ một ánh mắt, Vu Lạc Vũ đã nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi mang hỷ khăn, ngồi ngay ngắn trên giường nhỏ, mà trước người nàng còn có hai vị hỷ nương đang đứng cùng mấy vị cung nữ, trên tay các cung nữ cầm khay, trên đó đều đặt táo đỏ hạt sen.

Vu Lạc Vũ sãi bước đi đến ngồi xuống cạnh giường nhỏ, nét mặt đầy vui mừng nhìn Bùi Ngọc Nhi đang đội hỷ khăn. Vu Lạc Vũ vạn phần khẩn trương, nàng chưa từng khẩn trương như thế này, nàng cùng Bùi Ngọc Nhi trải qua nhiều trắc trở như vậy, rốt cuộc đã có thể thành chính quả. Vu Lạc Vũ âm thầm thề, từ nay về sau, nàng muốn trong lòng Bùi Ngọc Nhi chỉ có hạnh phúc cùng hạnh phúc.

Chậm rãi nâng tay, đem hỷ khăn nhẹ nhàng tháo xuống. Hỷ khăn rơi xuống, dung nhan của Bùi Ngọc Nhi toàn bộ rơi vào mắt Vu Lạc Vũ, đây là thời khắc đẹp nhất, Vu Lạc Vũ dám thề, nàng chưa từng nhìn thấy Bùi Ngọc Nhi đẹp như vậy, chưa từng thấy qua...

Hỷ nương cao giọng hô:

"Mời bệ hạ cùng vương hậu uống ly rượu giao bôi."

Bốn mắt nhìn nhay, Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi cùng bật cười, cầm lấy hai ly rượu trong khay, hai cánh tay đan vào nhau, ngẩng đầu một hơi uống cạn. Đặt lại ly rượu vào khay, hỷ nương lại cao giọng hô.

"Chúc bệ hạ cùng vương hậu vĩnh kết đồng tâm, sớm sinh quý tử."

https://thuviensach.vn

Vu Lạc Vũ cười gật đầu, cung nữ đặt lại toàn bộ khay lên bàn, sau đó mới cùng lui xuống.

Đưa mắt nhìn tất cả cung nhân đã lui xuống, Vu Lạc Vũ cùng Bùi Ngọc Nhi mới đồng thời thở phào nhẹ nhõm...

"Ta..."

"Ta..."

Lúng túng cười cười, Vu Lạc Vũ cất lời:

"Nàng nói trước đi."

"Ta mệt quá, ngươi thì sao? Muốn nói gì?"

"Muốn nói là ta rất yêu nàng."

Bùi Ngọc Nhi thoáng ngây ngẩn, nhưng ý cười lại rất tươi. Nàng biết, nàng biết Vu Lạc Vũ yêu nàng, bởi vì, nàng cũng thật sự rất yêu Vu Lạc Vũ.

Vu Lạc Vũ nhìn nụ cười của Bùi Ngọc Nhi, nhìn đến gần như say mê.

"Nàng có biết nàng đẹp thế nào không? Vương hậu đẹp nhất của ta..." Vu Lạc Vũ trầm trầm mở miệng, nhưng một khắc sau đã hôn lên đôi môi của Bùi Ngọc Nhi. Từ nay về sau sẽ không ai có thể chia cắt các nàng.

Thân thể cả hai dần dần ngã xuống, rèm thưa khẽ buông, chuyện mà các nàng phải làm trong đêm nay còn rất nhiều, rất nhiều...

Một năm sau, hài tử của cả hai cũng ra đời, là nam hài hay nữ hài?

Chính là nữ hài.

https://thuviensach.vn

Là ai sinh?

Dĩ nhiên do là xưa nay làm thụ, Bùi Ngọc Nhi sinh ra.

Bộ dáng giống ai?

Trước mắt còn quá nhỏ, vẫn không nhìn ra được, nhưng có thể xác định, mười mấy năm sau nhất định sẽ lại là tuyệt sắc mỹ nhân thế gian hiếm có!

----------TOÀN VĂN HOÀN----------

Ô mô na, Nhờ có chị editor kia nữa mà tui mới hoàn xong bộ này sớm *tung bông* ^w^

Cảm ơn các tềnh iu đã ủng hộ NN trong thời gian tui lê lết lấp hố nha :)))

gửi ngàn nụ hôn *moa moa*

Giờ bắt đầu dọn đồ sang lấp hố khác.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Văn Án
Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26

https://thuviensach.vn

Chương 27
Chương 28
Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58

https://thuviensach.vn

Chương 59
Chương 60
Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90

https://thuviensach.vn

Chương 91
Chương 92
Chương 93
Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97

https://thuviensach.vn